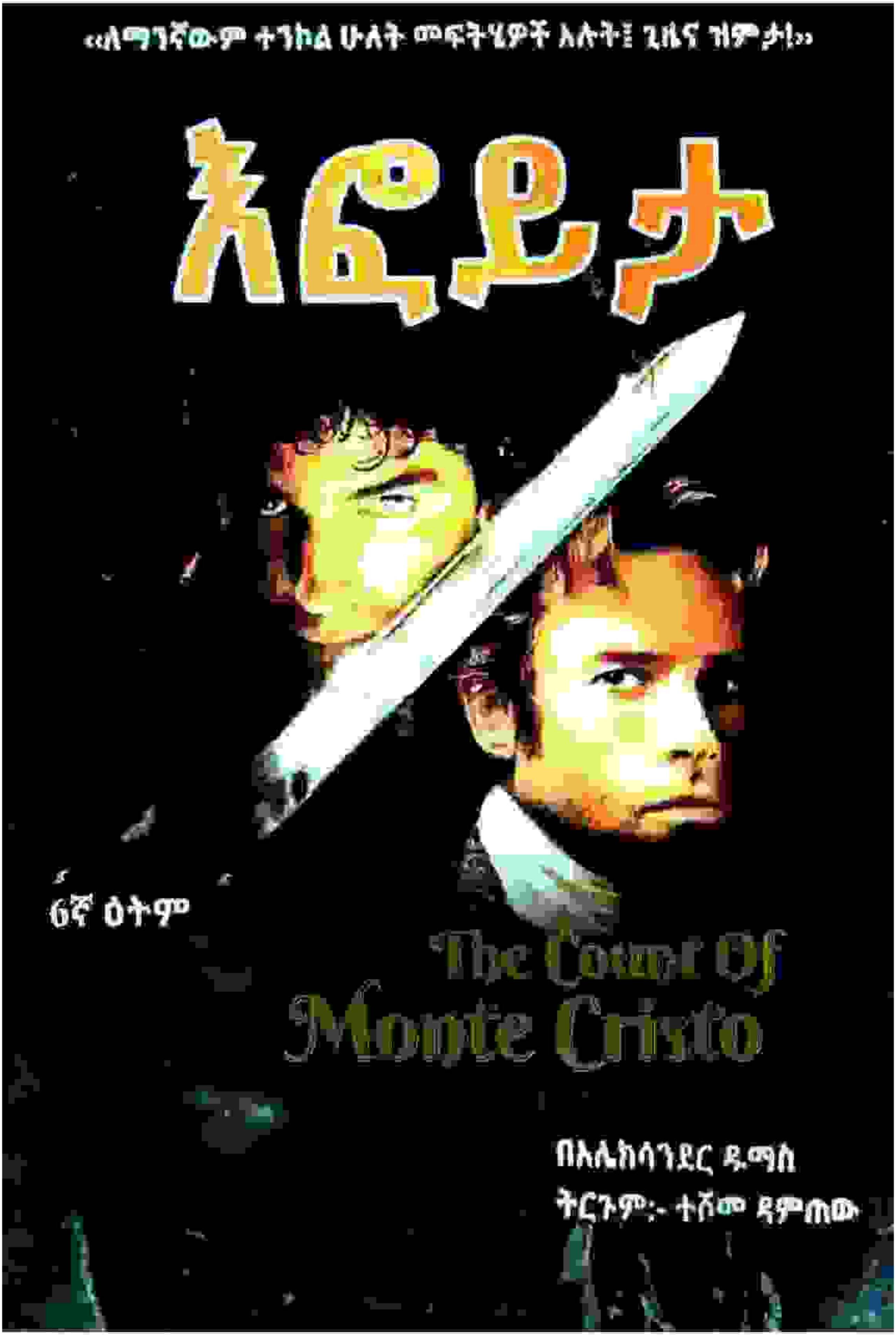

t.me/OLDBOOKSPDF

I

ወሰኛው እሰጥ አገባ ሁለቱን ወጣቶች ሲያናቁር አረፈደ ። አጀማመሩ እንዲህ ነበር ።

የፈረንሳይዋ የወደብ ከተማ የማርሴል የመቆጣጠሪያ ሰገነት "ፋራኦን" የተባለችው የንግድ መርከብ በመምጣት ላይ መሆኗን የሚገልጽ ምልክት ይሰጣል ። ጊዜው ንጋት ላይ ነበር ፤ የካቲት 24 ቀን 1815 ።

የማርሴል ነዋሪ ወዲያውኑ ወደ ወደቡ ተመመ ። የአንድ መርከብ ወደ ማርሴል መምጣት ጥንቱንም በነዋሪው ሕዝብ ዘንድ እንደ ብርቅ ሲታይ የኖረ ሲሆን በተለይ ደግሞ ፋራኦን የአገር ውስጥ የሥራ ውጤት በመሆኗና ባለቤቷም የአካባቢው ተወላጅ ስለነበረ ሁኔታው የተለየ ክብደት ነበረው ።

ግዙፏ ፋራኦን ዝግ እያለች ለወደቡ በቀረበች መጠን ግን እንዳች አክል የደረሰባት ይመስል የውስጥ እንቅስቃሴዋና የሠራተኞቿ ሽርጉድ ያለወትሮው ጭር ማለቱ በግልጽ ያስታውቅ ጀመር ። በመርከቧ ውስጥ የተፈጠረውን አደጋ ለማወቅ የተቻኮለው ሕዝብ ማጉረምረም ያዘ ።

በተለይ ሁኔታው አላምርህ ያለው የፋራኦን ባለንብረት መርከቧ ከተወለደችባት ሥፍራ ደርሳ መልህቋን እስክትጥል አላስችል ብሎት በአንዲት ትንሽ ጀልባ ተሣፍሮ ወደ ፋራኦን አመራ ።

የፋራኦን ረዳት አዛዥ ይህ ሰው መምጣቱን ከሩቅ ይመለከት ኖሮ ባርኔጣውን በእጁ እንደያዘ ጀልባዋ ወደ ምትመጣበት አቅጣጫ ተጠጋ ። ረዳት አዛዡ ከከባድ ሥራና ከአደጋ ጋር የተላመደ ፤ ዕድሜው ከሃያ ዓመት የማይበልጥ ወጣት ለመሆኑ ቀልጣፋ እንቅስቃሴው ይመሰክራል ።

" እንኳ ገባችሁ ፤ መሴ ኤድመንድ " አለ ጀልባዋ ላይ ያለው የፋራኦን ጌታ ረዳት አዛዡን አንጋጦ እየተመለከተ ። " ምን ችግር ገጠማችሁ ፣ ምነው የመርከቤ እንቅስቃሴ ያለድሮው ጭር ብሏል ?"

t.me/OLDBOOKSPDF

« እንኳ ቆያችሁን ፤ መሴ ሞረል ፤ ” ሲል ረዳት አዛዡ በአክብሮት ጕንበስ አለ ። “ ጉድ ሆን እንጅ መሴ ሞረል ፤ እጃችንን ተቆረጥን ። ”

ሞረል የመርከበኛው አነጋገር ግልጽ አልሆንለት ብሎ ይሁን ወይም የደረሰውን እክል በመገመት ደንግጦ ፤ ግንባሩን ክስክስ አድርጎ ወጣቱን በሚመራመር አስተያየት ተመለከተው ።

“ መንገድ ላይ ካፒቴን ሌክሌር በሞት ተለዩን ።” አለ ረዳት አዛዡ ኤድመንድ በትካዜ ራሱን እየነቀነቀ ።

“ እረረ. . . . እኔን ወንድሜን . . . ምን አገኘው ? ”

“ በእእምሮ ሕመም ሲሠቃይ ሰንብቶ ሞተ ። የሚያውቁት ሰዎች ታሪኩን ሲያወሩ ለሰማቸው ካፒቴን ሌክሌር እንዴት ያለ ጀግና አርበኛ ኖሯል... የእንግሊዞች የጉን ውጋት ሆኖ ያን ያህል ዘመን በጀግንነት እንዳልተዋጋ እንደማንም ይጋደም ? ”

ሞረል በወጣቱ መርከበኛ ሐዘን የሱ ሐዘን የቀለለለት ይመስል ወዲያውኑ እንደ መጽናናት ብሎ ፤ “ እሱማ መቼስ ልማድ ሆኖብን እንጅ ሁላችንስ የት እንቀራለን ” አለ ። ከዚያም ፈገግ ሲል እየሞከረ ፤ “ ደግሞም እዩሀ ፤ አሮጌዎች በወጣቶች ሥፍራ ካለቀቁ ዕድገት ሊገኝ አይችልም ” አለው ።

“ ዝርዝር ሁኔታውን ማወቅ ከፈለጉ ” አለ ኤድመንድ ቀበል አድርጎ ፤ “ ዳንግላር ወዲህ እየመጣ ስለሆነ ያነጋግሩት ። በበኩሌ ግና ሥራዬን ስላልጨረስኩ መመለሴ ነው ።”

በዚህ ጊዜ ሞረል በኤድመንድ አቅጣጫ የሚገኘውን መወጣጫ ቀልጠፍ ብሎ በመዝለል መርከቢ ላይ ወጣ ። የፋራእን የግምጃ ቤትና የሒሣብ ሹም የሆነው ዳንግላር እድሜው በሀያ አምስት ዓመት አካባቢ የሚገኝ ሲሆን ለአለቆቹ የሚሽቆጠቆጠውና ለበታቾቹ ግን ግትር የሆነው ባህርዩ ረዳት አዛዡ ኤድመንድ በመርከቢ ሠራተኞች ዘንድ የሚወደደውን ያህል እሱ ግን አይንህን ላፈር እንዲባል አድርጎታል ።

“ የገጠመንን እክል ሰሙ አይደል ... ጌታዬ ? ” አለ ገና በወጣትነቱ የተድበለበለው ውፍረቱ የቆሙቱን ግጠር ይበልጥ አጉልቶ ድንክ ያስመሰለው ዳንግላር እየተቅለሰለሰ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ሰማሁ ። ካፒቴን ሌክሴር እንዴት ያለ ጀግና ፤ እንዴት ያለ የተከበረ ሰው ነበረ መሰለህ ። . . . እኔን ወንድሜን . . . ” አለ ሞረል ።

“ እርስዎን ለማገልገል ብቁ ከሆኑ ሰዎች መካከል ምትክ የማይገኝለት ፤ ባህር ያሳደገው ጉብዝ መርከበኛ እሱ ነበር ጌቶች ፤ ምራቁን የዋጠ ፤ ከዕድሜው የተማረ ።”

“ ልክ ነህ ፤ ግን . . . . ” አለ ሞረል ፤ ጥቂት ትክዝ ብሎ ከቆዬ በኋላ ኤድመንድ ሥራውን እየተዋከበ ሲያከናውን በሩቁ ተመልክቶ ፤ “ እንድ ሰው ሥራውን በብቃት ለመወጣት የግድ ዕድሜውን መቁጠር አለበት ትላለህ ? እስኪ ተመልከት ኤድመንድን ፤ አሁን ያ ጉብልና ለግላጋ ወጣት በመሆኑ ከትልልቆቹ ምን የጐደለው ነገር አለ ?”

“ ኢ ? ” አለ ዳንግላር ኤድመንድን ለአፍታ ገልመጥ አድርጎ ፤ “ ወጣት በመሆኑ ነው እንጅ ትዕቢት የወጠረው ጌታዬ ፤ ችኩልነቱም ቢሆን ወጣትነቱ ያመጣው ችግር ነው ። እንዲያውም ነገርን ነገር ካነሣው ዘንዳ ልክ ካፒቴናችን እንደሞተ ማንንም ሳያማክር የአዛዥነቱን ሥልጣን በጉልበቱ ነጥቆ ወደ ኢልባ ደሴት ወስዶን አንድ ቀን ተኩል ሲያጉላላን ነበር የሰነበተው . . . እዬ ጥጋብ . . . ”

“ ሥልጣኑን በመረከብ ረገድ እንኳ ” አለ ባለመርከቡ ሲመልስ ፤ “ ረዳት አዛዥ በመሆኑ ከሱ የቀረበ ሥልጣን ተቀባይ ሊኖር አይችልም ። በኢልባ ደሴት አንድ ቀን ተኩል ማባከኑ ግን ስህተት ነው ፤ ምናልባት ፋራኦን ጥገና አስፈልጓት እንዳይሆን እንጅ ። ”

“ እረ ፋራኦን ምንም ችግር አልደረሰባትም መሴ ሞረል ፤ ከባሀር ወጥቶ በደሴቷ ሊዝናና በለፈለገ ብቻ እኛን ጨምሮ . . . እዬ ቅብጠት . . . . ”

“ ኤድመንድ ” ሲል ተጣራ ሞረል ወደ ወጣቱ ዞር ብሎ ። “ እስኪ እንዴ ብቅ በል ?”

በዚህ ጊዜ ዳንግላር መሰስ ብሎ ሄደ ።

“ በኢልባ ደሴት ለምን አንድ ቀን ተኩል እንዳባከንክ ብትነግረኝ ?”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ሚች ካፒቴን ሌክሌር የሰጠኝን ትዕዛዝ ለመፈጸም ነበር ጌታዬ ። በጣዕረ ሞት ላይ በነበረበት ወቅት ወደ ኢልባ ደሴት ሄጀ ለማርሻል በርትራንድ እንዳደርስ አንድ የታሸገ ነገር ሰጥቶኝ ነበር ።”

“ ታዲያ ማርሻሉን አገኘኸው ? ”

“ አዎ ፤ ጌታዬ ። ”

ሞሬል ብቻቸውን መሆናቸውን ለማረጋገጥ ዙሪያውን በአይኑ ከቃኘ በኋላ የኤድመንድን ክንድ ያዝ አድርጎ ወደ አንድ ጥግ ወሰደውና “ ለመሆኑ ናፖሊዮን እንዴት ናቸው ? ” ሲል ጠየቀ በሹክሹክታ ፤ መልሱን ለማወቅ ጓጉቶ ።

“ ለአጭር ጊዜ እንዳየሁዋቸው ደህና ይመስላሉ ። በማርሻሉ ክፍል ውስጥ እንደተቀመጥኩ መጥተው ነበር ።”

“ አነጋገርካቸው ?”

“የለም እሳቸው ነበሩ ያነጋገሩኝ” አለ ኤድመንድ፤ ባንድ ወቅት ‘ታላቁ ናፖሊዮን’ ይባል ከነበረ የፈረንሣይ መሪ ጋር በመነጋገሩ በኩራት ሳቅ ብሎ ።

“ ምን አሉህ ? ”

“ ስለመርከቧ ፤ ከማርሴል መቼ እንደተነሣን ፤ በየትኛው መሥመር እንደተጓዝንና ምን እንደጫን ጠየቁኝ ። የመርከቧ ባለቤት እኔ ብሆንና መርከቧ ጭነት ባይኖራት ኖሮ ሊገዙኝ ፈልገው ነበር መሰለኝ። ዳሩ ግን እኔ ተጠባባቂ አዛዥ መሆኔንና የመርከቧ ንብረትነት ‘ሞሬልና ልጆቹ’ ለተባለ ድርጅት መሆኑን ገለጽኩላቸው ። እሳቸውም ፤ ‘እሱን ድርጅት አውቀዋለሁ ። ሞሬል ከጥንት ጀምሮ የታወቀ የመርከብ ባለንብረት ሆኖ የኖረ የዘር ግንድ ነው’ አሉኝ ።”

“ እርግጥ ነው” አለ ሞሬልም በኩራት ። ቀጥሎም ኤድመንድን በጓደኝነት አስተያየት ከተመለከተው በኋላ ትከሻውን መታ መታ አደረገና እንዲህ አለ ። “ የካፒቴን ሌክሌርን መልዕክት ለማድረስ በኢልባ ደሴት መቆየትህ ትክክለኛ ተግባር ነው ። ለማርሻሉ የታሸገውን ነገር መስጠትህንና ከናፖሊዮን ጋር መነጋገርህን ያየ ሰው

t.me/OLDBOOKSPDF

ቢኖር ኖሮ ግን እንገትህን ለገመድ የሚዳርግ ቅጣት ይደርስብህ ነበር ። ”

“ እንዴ ፣ እንዴት ?” ሲል ጠየቀ ኤድመንድ ግንባሩን ቋጥር አድርጐ ።“በእሽጉ ውስጥ ያለው ነገር ምን እንደሆነ እንኳ አላውቅ ። በዚያ ላይ ንጉሡ ለማንኛውም እንግዳ ከሚቀርብ ጥያቄ የተለየ ሌላ ንግግር አላደረጉልኝ ። ግን አንድ ጊዜ ይቅርታ ያድርጉልኝ ጌታዬ... የጤናና የቀረጥ ሠራተኞች ወደ ፋራኦን ሲገቡ ይታዩኛል ። ”

ኤድመንድ ፈቀቅ እንዳለ ዳንግላር ወደ ሞረል ተጠግቶ እጆቹን እያፍተለተለ ፣ “ ይኸ ጥጋበኛ መቸም አያፍር ፣ ይኸኔ በሥልጣኑ ላባከነው ጊዜ ዘጠኝ ምክንያት ደርድሮለዎ ይሆናል ” አለ ።

“ አጥጋቢ ምክንያት ነው ያቀረበልኝ መሴ ዳንግላር ” አለ ሞረል ተሰላችቶ ።

“ ኧረ እኔ ምን አግብቶኝ ፣ ባልንጀራ አደራውን ችላ ሲል መመልከቱ ለህሊናዬ ስለከበደው ነው እንጅ ።”

“ ተው አንጂ ዳንግላር ፣ ኤድመንድ አደራውን በመወጣቱ ተወቃሽ ሊሆን አይችልም ። የቆይታው ትዕዛዝ የተላለፈው በካፒቴን ሌክሌር ነበር ። ”

“ ስለካፒቴን ሌክሌር ከተናገረ አድርስልኝ የተባለውን ደብዳቤ ሰጥቶዎታል ?”

“ የምን ደብዳቤ ? ”

“ ካፒቴን ሌክሌር ከእሽጉ ጋር ደብዳቤ ጨምሮ የሰጠው መሰለኝ ።”

“ የምን እሽግ ዳንግላር ? ” ሞረል ሁኔታው ቢያስደነግጠውም የማያውቅ ለመምሰል ሞከረ ።

“ እንዴ ፣ ኤድመንድ ኢልባ ደሴት ላይ ለማርሻል በርትራንድ የሰጠው እሽግ ነዋ ! ”

“ ወደ ኢልባ የሄደው ለመዝናናት ነው ስትል አልነበረም ፣ እሽግ ማድረሱን እንዴት አወቅህ ?”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ በኮሪደሩ በኩል አለፍ ስል የካፒቴኑ በር ሙሉ ለሙሉ አል ተዘጋም ነበር ፤ እሽግና ደብዳቤ ለኤድመንድ ሲሰጠው ተመለከትኩ ።”

“ ስለሱ ምንም አልነገረኝም ። ሆኖም ደብዳቤው በእጁ ካለ እንደሚሰጠኝ አልጠራጠርም ።”

ዳንግላር ለጥቂት ጊዜ ዝም ብሎ ከቆየ በኋላ “ ጌታዬ ፤ እባክዎ ይህን ጉዳይ በኤድመንድ ፊት አያንሱት... እኔ ተሳስቼ ይሆናል ?” አለ ።

በዚህ ቅጽበት ኤድመንድ እንደ ተመለሰ ዳንግላር ፈንጠር ብሎ ቆመ ።

“ ሥራህን ያገባደድህ ትመስላለህ ኤድመንድ ፤ ” ሞረል ነበር ።

“ ወይዚያው ነኝ ፤ ጌታዬ ። ”

“ መልካም ፤ እንግዲያው ራት ልጋብዝህ ? ”

“ ይቅርታ ይደረግልኝ ጌታዬ ፤ መጀመሪያ አባቴን ማየት አለብኝ ። ”

“ ትክክል ነህ ኤድመንድ... የተባረክህ ልጅ ነህ ። በል አባትህን ከጠየቅህ በኋላ እንጠብቅሃለን ። ”

“ አሁንም ታላቅ ይቅርታ እጠይቃለሁ ሙሴ ሞረል ፤ ከዚያ በኋላም ቢሆን ከአባቴ የማላሳንሰው ሌላ ሰው በጉጉት ይጠብቀኛል ። ”

“ እሃ ፤ ልክ ነው ። ሜርሲደስ እንደአባትህ ትዕግሥቷን አጥታ እንደምትጠብቅህ ዘንግቻለሁ ። የታደልክ ነህ ኤድመንድ ፤ በጣም የተዋበች እመቤት አለችህ ።”

“ እመቤቴ እኮ አይደለችም ፤ ጌታዬ ” አለ ወጣቱ መርከበኛ ሲስቅ እየቃጣው ። “ እጮኛዬ ነች ። ”

“ ፍቅር እስካለ ሁለቱም ያው ናቸው ። ” አለ ሞረል እየሣቀ ፤ “ እሷ እመቤትህ ፤ አንተ ጌታዋ! . . . . በል ለማንኛውም ጊዜህን አል ግደልብህ ። የኔን ጉዳዮች በሰላምና በጥንቃቄ ስታከናውን በመስን በትህ ምሥጋናዬ የላቀ ነው ። ውለታ መላሽ ያድርገኝ ። አሁን ደግሞ

t.me/OLDBOOKSPDF

በግል ጉዳይህ ላይ እንድታተኩር ፈቅጀልሃለሁ ። ለመሆኑ ሌላ የምትነግረኝ ነገር አለህ ?”

“ ኧረ የለም ።”

“ ካፒቴን ሌክሌር ከመሞቱ በፊት ለኔ የሚሰጥ ደብዳቤ አልሰጠህም ? ” የዳንግላርን ጥቆማ ለማውጣጣት የታለመ ጥያቄ ነበር ።

“ ለመጻፍ አቅም የነበረው ሰው አልነበረም ጌታዬ ። ግን በነገራችን ላይ የሁለት ሣምንት ፈቃድ እንዲሰጡኝ መጠየቅ እንዳለብኝ አስታወሰኩ ።”

“ ለጋብቻ ነው ?”

“ አዎ... መጀመሪያ ሲሠርግ ፤ ቀጥሎ ወደ ፓሪስ ለመሄድ ።”

“ በጣም ጥሩ ፤ የፈለግኸውን ያህል ጊዜ መቆየት ትችላለህ ፤ ኤድመንድ ። ጭነቱን ለማራገፍ ቢያንስ ለድስት ሣምንት ይጠይቃል። ስለዚህ ከሶስት ወር በፊት እንደገና ጉዞ ለመጀመር ዝግጅቱን የምንጨርስ አይመስለኝም ። በሶስት ወር ጊዜ ግን እዚህ እንድትደርስ ይሁን ።” ቀጠል አድርጉም ባለመርከቡ የወጣቱን መርከበኛ ትከሻ በፈገግታ መታ መታ አደረገና ፤“ ፋራኦንም ብትሆን ያለ ካፒቴኗ መንቀሳቀስ አትችልም ። ” አለው ።

“ ያለ ካፒቴኗ?” አለ ኤድመንድ ጆሮውን ተጠራጥሮ “ በርግጥ የፋራኦን ካፒቴን ሊያደርጉልኝ አስበዋል እንዴ ?”

“ ብቻዬን ብሆን ኖሮ አሁኑኑ እጅህን ጨብጬ ‘ እንኳን ደስ ያለህ... ’ ባልኩህ ነበር ። ይሁንና እንደምታውቀው ሸሪክ አለኝ ። ጣል ያኖች እንደሚሉት ደግሞ “ሸሪክ ያለው ጌታ አለው ።” በመሠረቱ በእኔ በኩል ነገሩ ያለቀለት በመሆኑ ከሁለት ድምጽ አንዱ የእኔ ነውና ሃምሣ በመቶ ተማመን ። የቀረውን ሃምሣም ቢሆን ለእኔ ተወው ። ባጭሩ ነገሩ እንደተፈጸመ ቁጠረው ።”

“ የተከበሩ ጌታዬ ” አለ ኤድመንድ የሞረልን እጅ ጥብቅ አድርጐ እንደጨበጠ በአይኖቹ እንባ ተንቸርፍሮ ። “ በእኔ ብቻ ሳይሆን በድሃው አባቴና በእጮኛዬ በሜርሲዲስ ስም ምሥጋናዬን አደርሳለሁ።”

“ ምንም አይደለም ኤድመንድ ። እንዲያውም እንደውለታ አትቁጠርብኝ ። ታታሪ ሠራተኛነት የሚያስገኘው እድገት የባለው

t.me/OLDBOOKSPDF

ለታና የውለታ ተቀባይ ተ"ትሮ የለበትም ። ጉልበትህና ጥራልህ ጽት እስከሆነ የትም ቦታ ቢሆን ውጤቱ ይኸው ነው ። በል ሂድና አባትህንና ሚርሲደስን ካዩህ በኋላ ተመልሰህ ወደኔና ።"

" ወደ የብስ እንዳደርስዎ አይፈልጉም ?"

" የለም ፤ አመሰግናለሁ ።እዚሁ መርከቧ ላይ ከዳንግላር ጋር ሂሣብ ሣወራርድ እቆያለሁ ። በንገራችን ላይ በጉዞህ ወቅት በዳንግላርስ አልረካህበትም ?"

" መልሱ አስቸጋሪ ነው ጌታዬ። አጠያየቅዎ ወዳጅነትን በሚመለከት ከሆነ መልሱ አልረካሁበትም ይሆናል ። በእኔ ላይ ከፍተኛ ጥላቻ ያለው ከመሆኑም በላይ የምኘነቴ ብዛት ምንቴ ክሪስቶ ደሴት ላይ እንደደረስን እርቅ ስጠይቀው እንኳ አሻፈረኝ አለ ። ሥራውን በሚመለከት የቀረበ ጥያቄ ከሆነ ግን እንከን የሚወጣለት አይመስለኝም ። ትጉህ ነው ።"

" የፋራኦን ካፒቴን ስትሆን በሥራው ላይ ቢቆይ ትፈቅዳለህ?"

" ካፒቴንም ሆንኩ ተጠባባቂ አዛዥ ጌታዬ " ሲል መለሰ ኢድመንድ ። " ምንጊዜም ባለመርከቡ ለሚያምንባቸው ሰዎች አክብሮት ማሳየቴን አልተውም ።"

" ጐሽ ጐሽ ፤ በሁሉም መንገድ የልብ የምታደርስ ወጣት መሆንህን ተረድቻለሁ ። በል ይልቅስ ጊዜህን አላባክንብህ ።"

"ይበሉ ደህና ይቆዩኝ ሙሴ ሞረል ፤ ከልቤ አመሰግንዎታለሁ ።"

ኢድመንድ ከመርከቧ ወርዶ ከባህሩ ከወጣ በኋላ በሕዝቡ መሐል ተቀላቅሎ ወደ አባቱ ቤት ሲጣደፍ ባለመርከቡና ዳንግላር ጐን ለጐን ቆመው አይናቸቸው ባንድ ላይ ተከተሉት ። ልቦቻቸው ግን ፍፁም በተለያየ ጐዳና ነጉደው ነበር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

2

ኢድመንድ ከወደቡ ብዙም ሳይርቅ ወደሚገኘው ወደ አባቱ ቤት እንደደረሰ ጭለማ የዋጣቸውን ደረጃዎች ረግጦ ከወጣ በኋላ በከፊል ገርበብ ብሎ ከተዘጋ በር ላይ ሲደርስ ቆም ብሎ ሲመለከት የትንሿ ክፍል ውስጣዊ ገጽታ ታየው። የአባቱ የመኝታ ክፍል ነበረች።

" አባቴ ! አባ ! " ተንደርድሮ ከመግባቱ ሊስማቸው በርከክ አለ ። ሽማግሌው ግን ከመሃላቸው የተነሣ ጉልበታቸው ላይ የተደፋውን ልጃቸውን እንኳ ቀና ማድረግ አልቻሉም ።

" ምነው አባ!" አለ ኢድመንድ ተቻኩሎ፤ " ታመሃል ልበል?"

"የለም የለም፤ ኢድመንድ ልጄ፣ አዛኜ፣ እንዱ ልጄ፤ ደህና ነኝ። ትመጣለህ ብዬ ባላሰብኩበት ሰዓት ድንገት ሳይህ .... ደስታ አስደ ነገጠኝ ።"

" ደስታ ቀላል ነው ፤ መከራ ነው ከባድ ይባል አልነበር፣ . . . ልክ እንደደረስኩ አይንህን ላይ ፤ የገጠመኝንም ጥሩ ዕድል ልነግርህ ወዳንተ ሮጥኩ ። በል ይልቅስ በደህና መጥቻለሁና አብረን ደስ ይበለን ። በርታ በል ፤ አባ !"

" ግሩም ነው ልጄ ! " አሉ ሽማግሌው በረጅሙ ተንፍሰው " ግን እንዴት ነው አብረን ደስ የሚለን?ካሁን በኋላ ትቸህ አልሄድም ማለትህ ይሆን ? እስኪ ለማንኛውም ስለገጠመህ ጥሩ ዕድል አጫ ውተኝ ።"

" በሌላ ሰው ሞት ምክንያት በገጠመኝ ጥሩ ዕድል በደስታ በመ ፈንጠዜ ይቅር ይበለኝ ። ብቻ የሆነው ሆኗል፤እኔም ' ነፍስ ይማር ' ከማለት በስተቀር የተቆረጠ ዕድሜ የምቀጥልበት ኃይል አልነበረኝም። ይኸውልህ ፤ ካፒቴን ሌክሌር ከዚህ ዓለም በሞት በመለዩቱ ለተለ ቀቀው ቦታ እኔ ታጭቻለሁ ። ምን ይመስልሃል አባ ፤ገና ሃያ ዓመት እንኳ በቅጡ ሳይሞላ በካፒቴንነት ደረጃ ላይ መድረስ፣ የግዙፏ ፋራ ኦን ዋና አዛዥ መሆን ፤ ወፍራሙ ደመወዝ ፤ . . . . . እንደኔ ያለ ምስ

t.me/OLDBOOKSPDF

ኪን መርከበኛ በእውኑ ማግኘት ቀርቶ በሕልሙ ቢያየው እንኳ መታደል ነው ።”

“ በጣም ትልቅ እድል ነው ልጄ ።”

“ አባ ፤ ባጭር ጊዜ አንድ ቆንጆ የአትክልት ጓሮ ያለው መለስተኛ ቤት ልገዛልህ አስቤአለሁ ። . . . . ግን ከመምጣቴ በወሬ አለለቾሁህ መሰለኝ ፤ አንድ ብርጭቆ ወይን ጠጅ ያስፈልግሃል ” አለ ኢድመንድ ፤ “ የት ነበር ወይን የምታስቀምጠው ? ”

“ ምንም አያስፈልገኝ ። ” አሉ ሽማግሌው ልጃቸውን ለመከልከል እየሞከሩ ።

“ የለም ያስፈልግሃል ። የት እንዳለ ንገረኝ ። ” ደምበጃኖችን እየከፈተ መፈለግ ጀመረ ።

“ አትድከም ልጄ ፤ ጭላጭም አታገኝ ።”

“ አታገኝም ?” በማለት ኢድመንድ ቃሉን ደገመው ፤ፊቱ ቀልቶ አንድ ጊዜ የአባቱን ጉድጓዳ ጉንጮች አንድ ጊዜ ደግሞ ባዶ ምቹን ደምበጃኖች እያፈራረቀ በመመልከት ። “ ገንዘብ ቸግሮህ ኖሯል አባ ?”

“አሁን አንተ እዚህ ከጐኔ አለህ ፤ አንድም ነገር አያስፈልገኝ።”

“ ግን . . . . .ግን ከዚህ ስሄድ ሁለት መቶ ፍራንክ እንደሰጠሁህ አስታውሳለሁ ።” አለ ኢድመንድ ፊርጠም ብሎ ።

“እውነት ነው ፤ ኢድመንድ ። ግን ጓደኛህ ካደሮስ ትንሽ ገንዘብ አበድሮህ እንደነበረ ዘንጋህ መሰለኝ ። ብድሩን አስታውሶኝ እኔ ካልከፈልኩት ለሞሬል ሄዶ እንደሚናገር አስጠነቀቀኝ ። ነገሩ አለቃህ ጆሮ መድረሱ ይጐዳሃል ብዬ ከፈልኩት ። ”

“ ከካደሮስ የተበደርኩትኮ አንድ መቶ አርባ ፍራንክ ነበር አባ! ከተውኩልህ ሁለት መቶ ፍራንክ ውስጥ ነው የከፈልከው ማለት ነው!”

ሽማግሌው በአዎንታ ራሣቸውን ከፍ ዝቅ አደረጉ ።

“ታዲያ ድፍን ሶስት ወር በስድሣ ፍራንክ ከረምህ? እግዚኦ! . . . ”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ምንም አይደለም ። ትልቁ ነገር አሁን አንተ አጠገቤ መኖርህ ነው ።”

“ አዎ አባ ፤ እሱስ አጠገብህ ነኝ ። ከፊት ለፊቴ ደግሞ ትልቅ እድል ተዘርግቷል ፤ በእጄ ላይም ትንሽ ገንዘብ አለ ። እንካ አባዬ ፤ አሁኑኑ የሚበላ የሚጠጣ ነገር እንዲመጣልህ ላክ ።” ኪሱ የያዘውን ሁሉ አራግፎ ጠረጴዛው ላይ ሲያስቀምጥ አምስት ያህል ፍራንክና የወርቅ ሣንቲሞች ሆጨጭ አሉ ።

የሽማግሌው ፊት ወገግ አለ ። “ የማን ነው ይሄ ሁሉ ?” ሲሉ ጠየቁ ማመን አቅቷቸው ።

“ የእኔ . . . . የአንተ . . . . የእኛ ! ቶሎ በል ይልቅስ የሚበላ ነገር ይግዛ ። ደግሞ አትጨነቅ ፤ ነገ የበለጠ ይኖራል ። በዚያ ላይ ትንሽ የኮንትሮባንድ ቡናና ላንተ የሚሆኑ አንዳንድ ነገሮች አምጥቼልሃለሁ ። ነገ ከመርከቧ አውርጄ እሰጥሃለሁ . . . .” ከውጭ የሰው እርምጃ በመሰማቱ ንግግሩን አቋረጠ ።

“ ምናልባት ካድሮስ እንኳን ገባህ ሊልህ መምጣቱ ይሆናል።” አሉ ሽማግሌው ።

ብዙም ሳይቆይ ካድሮስ ገባ ። ካድሮስ ዕድሜው ከሃያ አምስት አይበልጥም ። ጸጉሩ ጥቁር ከመሆኑም በላይ ፊቱን ጺም ወርሶታል ። ልብስ ሰፊው ካድሮስ ኮሊታ ሊያደርጋት የጀመራትን ቁራጭ ጨርቅ እንደያዘ ነው ። “ እንኳን በቸር ተመለስህ ፤ መሴ ኤድመንድ ” አለ ካድሮስ ነጭ ጥርሱን ከሚፈለገው በላይ ገልጦ ። “ ወዳጃችን ዳንግላር መምጣትህን እንደ ነገረኝ እየሮጥኩ መጣሁ ። ምረል ትልቅ ቦታ ሊሰጥህ ማሰቡንም ጨምሮ አጫወተኝ ። ግን የራት ግብዣውን መቃወም አልነበረብህም ። አንድ ሰው ለካፒቴንነት በሚታጭበት ወቅት በመጠኑም ቢሆን ከባለ መርከቡ ፊት መራቅ የለበትም ።”

“ ልታይ ልታይ ሳልል ካፒቴን መሆን እንደምችል ተስፋ አደርጋለሁ ።” ነበር የኤድመንድ መልስ ።

“ በጣም ጥሩ ነው ! ሁሉም ጓደኞችህ እድሉ በእጅህ ቢገባ ደስ ይላቸዋል ። በተለይ አንድ ሰው ምን እንደሚሰማው ይታዩኛል ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

" ሜርሲዲሰን ማለትህ ነው?" አሉ ሽማግሌው ጣልቃ ገብተው።

"አዎ አባዬ፣" አለ ኢድመንድ ነጠቅ አድርጎ። "በል አሁን አን ተን ካዬሁ፣ ደህንነትህን ካረጋገጥኩ፣ የሚያስፈልግህ ነገር እንዲሟ ላልህ ማድረጌን ከተረዳሁ ዘንድ አንድ አፍታ ሜርሲደሰን ልጠይ ቃት ?" አባት ፈቃደኝነታቸውን ገልጸውለት ጐንበስ ብሎ እጅ ከነሳ በኋላ ካደሮስን ተሰናብቶ ወጣ ።

ካደሮስ ከአፍታ ቆይታ በኋላ ከኢድመንድ አባት ክፍል ወጥቶ ጥቂት እንደተጓዘ ከውጭ ሲጠባበቀው የነበረውን ዳንግላርን አገ ኘው ።

" እሽ " አለ ደንግላር ፤ " ስለካፒቴንነቱ ያለውን ተስፋ አሚወተህ ?"

" እንዳለቀለት ልቡን ሞልቶ ያናፋ የለም እንዴ ! እንዲያውም ይኸው ሹመት ማይሆን አይቀርም የጀነነው ። ሁኔታው ሁሉ የትልቅ ሰው ሆኗል ። " ካደሮስ ንግግሩን በደረቅ ሳቅ አጀበው ። " ቂቂቂቂ "

" አሁንም የሜርሲደስ ፍቅር አለው ?"

" ከግር ጥፍሩ እስከራስ ጸጉሩ ነዋ ! አባቱን እንኳ በቅጡ ሳያ ናግራቸው ወደሷ አልሄደ መሰለህ . . . . ግን ባልሳሳት ደንቃራ ሳያ ጋጥመው አይቀርም ።"

" የምን ደንቃራ ?"

" ውስጣቸውን አላውቅም ፤ ሁልጊዜ ሜርሲደስ ወደ ከተማ ስት ወጣ አንድ የካታላን ሰው አብሯት ሲጓዝ አያለሁ ።እንዲያውም ከጥ ቂት ጊዜ በፊት ወደሷ ቤት ሲገባ አይቻለሁ ።"

" እንግዲያውስ እስኪ ለማንኛውም በዚያው አቅጣጫ እንከተ ለውና አንድ ቤት አረፍ ብለን ጠርሙስ ወይን ጠጅ ይዘን መጨረሻ ውን እንስማ ።"

" ከማን አፍ ልንሰማ እንችላለን ? " አለ ካደሮስ

" ከመንገዱ ዳር እንሆንና የሆነውን ሁሉ ቀድሞ ከሚመጣው ሰው ገጽታ እናነባለን ። ወይ ከካታላኑ፤አለዚያም ከኢድመንድ ከራሱ።"

t.me/OLDBOOKSPDF

“ በሉ እንሂድ ” አለ ካደሮስ ። “ ልብ አድርግ ግን ለወይን ጠጁ ከፋይ አንተ ነህ ፤ አይደለም ? ቂ ቂ ቂ ቂ ”

“ እንዴታ ! ”

ሁለቱ ጓደኞች በፍጥነት ይራመዱ ጀመር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

3

ዳንግላርና ካደሮስ ወይን ጠጅ እየጠጡ ከተቀመጡበት ሥፍራ ብዙም ሳይርቅ ካታላን ተብሎ የሚጠራ ጉጣ የሚኖርበት መንደር ይገኛል ።

አንድ ቀን ማንነታቸው በውል የማይታወቅ ሰዎች ከማርሴል ዳርቻ እስካሁን ድረስ በያዙት ጠባብ ሥርጥ ላይ ሠፈሩ ። የተመዘገበ ታሪክ ባይኖርም እኒህ ሰዎች ከእስፓኝ እንደፈለሱ ይነገራል ። መሪያቸው የማርሴልን ነዋሪዎች ጀልባቸውን ያሳረፉበትን ትንሽ መሬት እንዲሰጧቸው ጥያቄ አቀረበ ። ጥያቄው እንደተሟላላቸውም እነዚህ የባህር ሰዎች በሶስት ወራት ውስጥ አነስተኛ መንደር ለመቆርቆር በቁ ። ይህ ከሆነ ሶስትና አራት መቶ ዓመታት አልፈዋል ፤ ካታላኖች ግን ከዚያች ምድር ጋር ተቆራኝተው ከመቅረታቸውም በላይ ከማርሴል ሕዝብ ጋር እምብዛም አይቀላቀሉም ። ጋብቻ የሚፈጽሙት እርስ በርሣቸው ሲሆን ጥንታዊ ቋንቋቸውንም ሆነ ባህልና ወጋቸውን እንደጠበቁ ናቸው ።

በዚህች መንደር መካከል አቋርጦ በሚያልፈው ብቸኛ አውራ ጎዳና ግራና ቀኝ ከሚገኙት መኖሪያ ቤቶች መካከል በአንዱ ውስጥ አንዲት ጸጉሯ ሽንጧን እየታከከ በዳሌዋ ትክክል እስኪደርስ ድረስ የወረደ ፤ ውብ ልጃገረድ ግድግዳውን ተደግፋ ቆማለች ። ከፊት ለፊቷ እድሜው በሃያ ዓመት አካባቢ የሚገኝ ወጣት የተቀመጠበትን ወንበር ወዲያ ወዲህ እየናጠ ልጅቷን ንዴትና ቁጣ በተቀላቀለበት አስተያየት ይመለከታታል ። አይኖቹ ለልጅቷ ጥያቄ እያቀረቡ ቢሆንም የልጅቷ ኮስታራና ጽኑ ሁኔታ የበላይነትን እንዳገናጸፏት በግልጽ ያስታውቃል ።

“ ስሚ ሜርሲደስ ፣” አለ ወጣቱ “ ዘንድሮም እንደገና ፋሲካ መድረሱ ነው። ለጋብቻ መቼም ከዚህ የበለጠ አመቺ ጊዜ አይገኝም። መልስ እፈልጋለሁ ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ወይኔ… ስንት ጊዜ ነው የምመልሰው? መቶ ጊዜ በመጠየቅ ራስህን የምታገላላው ራስህ ነህ ። በበኩሌ ተስፋህን አንሳስቼ አላውቅም ። ሁልጊዜም ቢሆን ‘እንደወንድሜ እወድሃለሁ ፤ ሌላ ነገር ግን በጭራሽ አትጠይቀኝ ። ምክንያቱም ባጭሩ አልሆንህም . . .’ ከማለት ተቆጥቤ አላውቅም ። ይህን መልስ ደግሜ ደጋግሜ በግልጽ አልነገርኩህም ? ”

“ እዎ ፤ ለጭካኔ ከሆነ ሁልጊዜም ግልጽ ሆነሽልኛል ! ”

“ ደግሞስ ለምንድን ነው እኔን ለማግባት የምትቸገረው? እንጡራ ሃብቷ በመፈራረስ ላይ ያለች ደሳሳ ጐጆ ብቻ የሆነ አንድ ድሃ የሙት ልጅ ብታገባ ምን ታገኛለህ ?”

“ እሱን ተይው ሜርሲደስ ፤ ማርሴል ከሚገኙ ከበርቴ ባለባንኮች ወይም ባለመርከቦች ልጆች መካከል እንድመርጥ ብጠየቅ እንኳ ለእኔ አንቺን የምትስተካከል እንደማላገኝ ይሰማኛል ። አንድ አባ ዎራ ከባለቤቱ የሚፈልገው ክብሩን እንድትጠብቅና ቤቷን በሥርዓት እንድትይዝ ብቻ ነው ።”

“ እባክህ ተወኝ ” ልጅቷ በታከተ አኳኋን ራሷን ነቀነቀች ። “አንዲት ሴት ከባሏ ውጭ ሌላ ሰው የምታፈቅር ከሆነ በቤት እያያዟ ብልሹ ከመሆኗም በላይ ክብሯንም ቢሆን ለመጠበቅ የምታስተማምን ልትሆን አትችልም ። በጓደኝነቱ ርካታ ይሰማህ ። የምገባልህ ቃል ይህ ብቻ ሲሆን የማይሆን ተስፋ እንድሰጥህ አታስገድደኝ ።”

ወጣቱ ከተቀመጠበት ተነስቶ ለአፍታ ወዲያ ወዲህ ከተንጐራደደ በኋላ ከፊት ለፊቷ ቆም አለና ጭንን መታ መታ እያደረገ “እስኪ እንደገና ንገሪኝ ሜርሲደስ፤” አለ በረጅሙ ተንፍሶ “የመጨረሻው መልስሽ ይኸው ነው ?”

“ ኢድመንድ ዳንትን አፈቅረዋለሁ።” አለች ሜርሲደስ ልብ በሚሰብር አነጋገር አይኖቿ እንባ እንዳቀረሩ ። “ ሌላ ሰው የእኔ ባል ሊሆን አይችልም ።”

“ ግን ሁልጊዜም እንደምታፈቅሪው እርግጠኛ ነሽ ?”

“ በሕይወት እስካለሁ ድረስ ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

ወጣቱ ራሱን ደፋ በማድረግ በቁጣ ፈገግ ብሎ የሚያጓራ ድምጽ አሰማ ። ቀጥሎም ድንገት ቀና ካለ በኋላ በተጋጠሙት ጥርሶቹ መካከል የሚናገር እየመሰለ “ ቢሞትስ ?” ሲል ጠየቀ ።

ሜርሲደስ ከፊቷ ላይ መብረቅ የጣለ ይመስል ጆሮዎቿን በእጆቿ ደፈነች ። ሆኖም መልሱ ድንገት ብልጭ እንዳለባት ሁሉ “ እኔም እሞታለሁ ” አለች ፈጠን ብላ ።

“ ቢረሳሽስ ?”

በዚህ ቅጽበት “ ሜርሲደስ ” የሚል ድምጽ ከውጭ ተሰማ ።

“ እዩህ ? ” አለች ሜርሲደስ ደስታና ናፍቆት ተደራርበውባት እጆቿን እያወናጨፈች። “ተመልከት አሰመርሳቱን !” ወደ በሩ እየሮጠች ሄዳ ከፈተች ። “ እዚህ ነኝ ኢድመንድ !”

ወጣቱ እባብ ያዩ ይመስል ሽምቅቅ ብሎ ወደኋላው ተመለሰና ወንበሩ ላይ በቁሙ ወደቀበት ። ልቡ በፈላ ውሃ የተገሸረ ይመስል ነፈረ ፤ ተንገረገበበት ። አደገኛ ቅናት ክፉኛ ፈጥርቆ ፈሰፈሰው።

ኢድመንድና ሜርሲደስ ተቃቀፉ ። ከጠራው ሰማይ የወቷ ፀሐይ ጮራዋን ፈንጥቃ በተከፈተው በር በኩል አጀበቻቸው ። መጀመሪያ በዙሪያቸው ምን እንዳለ ለማስተዋል እንኳ ፋታም ቀልብም አልነበራቸውም ። ከወራት መለያየት በኋላ ሁለቱን ፍቅረኞች ያገናኟቸው ቅጽበት በናፍቆትና በስቀቀን ፋንታ ፍቅርና ደስታ ስትለግሳቸው ከሌላው ዓለም ነጥላቸው ነበር ። ከንዱ በእንባዋ፤ከንዱ በእንባው ራሱ ። ሜርሲደስ ወደ ፍቅረኛዋ ከንፈሮች ጠጋ ብላ በመፈንዳት ላይ እንዳለ የአበባ እምቡጥ ከንፈሮቿን በዝግታ ከፈት አደረገች ። . . .

ከደቂቃዎች በኋላ ኢድመንድ በቁጣ ደም የለበሰ ፊት ከውስጥ ሲቃኘው ተመለከተ ። ሰውየው ሳይታወቀው እጁን ታፋው ላይ በሚገኘው ሻምላ ላይ አሣርፎ ኖሯል ።

“ በጣም ይቅርታ ! ” አለ ኢድመንድ “ ሶስት መሆናችንን አላወቅሁም ነበር ። ” ከዚያም ወደ ሜርሲደስ ዞር አለና “ ይህ ሰው ማነው ?” ሲል ጠየቀ በዝግታ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ፈርናንድ ሞንዴጎ ይባላል ። ጓደኛዬ በመሆኑ ወደፊት ያንቱም ጓደኛ ይሆናል ። በዚህ ዓለም ካንተ ቀጥሎ የምወደው ሰው ነው ብዬህ ነበርኰ ። አላስታወሰከውም ?”

“ አሃ ፡ አዎ ” አለና ኢድመንድ የሜርሲደስን ጣቶች በግራ እጁ ጣቶች እንዳቆላለፈ ቀኝ እጁን ወደ ፈርናንድ ዘረጋ ። ፈርናንድ ግን ድምጽም ሆነ እንቅስቃሴ አልነበረውም ። በሰው ቅርጽ የተሰራ ትክል ድንጋይ እንጅ ሕይወት ያለው ሰው አይመስልም ። እንደምሰሶ ግትር ብሎ ቀርቷል ። ኢድመንድ ነገሩ አላምርህ ብሎት እንደገና በጥያቄ አስተያየት ወደ ሜርሲደስ ተመለከተ ። ሁኔታው ያሳዘናትና መዘዙን ገምታ የፈራች ትመስላለች ። በድጋሚ ወደ ፈርናንድ ዞር ሲል ግንባሩ በደም ፍላት ተከሰከሷል ። በቁጣ ግንፍሎ በቅጽበት ዙሪያውን ተገላመጠ ። “ አገናለሁ ” አለ ወዲያው የሜርሲደስን እጅ ለቀቅ እያደረገ ፤ “ የሥራ ልብሴን እንኳ ሣልቀይር እየጥትትኩ የመጣሁት ጠላት አስቀምጠሽ ትጠብቂኛለሽ ብዬ አልነበረም ።”

“ ጠላት ! ” ስትል ሜርሲደስ ቃሉን ደገመችው ፤ ፈርናንድን በምሬት እየተመለከተች ። “ እዚህ ቤት አንድም ጠላት እንደሌለህ ላረጋግጥልህ እወዳለሁ . . . . የኔ ፍቅር ። ፈርናንድ ለእኔ እንደወንድም ነው ። አይዞህ ሲጨብጥህ እጁን ዘርግቶ . . . ” ፈርናንድን ተግማጽና ሽንገላ በተዋሃደው አስተያየት ገልመጥ ስታደርግ ፈርናንድም ሣይታወቀው እጁን ወደ ኢድመንድ ዘረጋ ።

ዳሩ ግን የፈርናንድ ጥላቻ ለጊዜው ለሜርሲደስ ገጽታ በማጉበደዱ እየተዳከመ የሚሄድ ማዕበል ይምሰል እንጅ ልክ የኢድመንድን እጅ ሲነካ አንዳች ነገር ሰውነቱን ውርር አደረገው ። ድንገት መለስ አለና ከቤት ወጥቶ ተፈተለከ ።

ብዙም አልራቀም። “ ወዴት ትዋከባለህ ፈርናንድ ?” ሲል ጮኸ በት አንድ ድምጽ ። መለስ ብሎ ሲመለከት ዳንግላርና ካደሮስ ከአንድ መጠጥ ቤት በረንዳ ላይ ተቀምጠው አዬ ።

“ እንዴ !” አለ ካደሮስ “ ለምን ወዲህ አትመጣም ?ጓደኞችህን ሰላም ለማለት እንኳ ጊዜ አጠረህ ?”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ በዚያ ላይ ከፊት ለፊታቸው አግት የሚያስቆንጥጥ ወይን ጠጅ ጠርሙሱን አውርደው እያዩህ ? ” አለ ዳንግላር በግቅ ቀበል አድርጎ ።

ፈርናንድ ከቆመበት ግይነቃነቅ ሁለቱን ሰዎች በተለላቸ አለ ተያየት ከመመልከት በቀር የሚናገረው አልነበረውም ።

“ ቀንዷን የተመታች ላም ይመስላል !” አለ ዳንግላር ቀስ ብሎ ካደሮስን በክርኑ ጉሸም በማድረግ “ ሊድመንድ የበላይነቱን ግይ ቀዳጅ አልቀረም ።”

“ ልናይ አይደል” አለ ካደሮስ ቀጠል አደረገና ። ከዚያም ወደ ፈርናንድ ዞር ብሎ “ አትግደርደር እንጅ !” አለው ።

ፈርናንድ በግንባሩ የሚወርደውን ላብ ጠረግ አድርጎ በበረንዳው ላይ በዝግታ ወዲያ ወዲህ ይመላለስ ጀመር ።“ ታዲያስ ” አለ መጀመሪያ ። “የጠራችሁኝ ምስለኝ ።” ተቀመጠና ጠረጴዛው ላይ ደፋ ብሎ አረፋ የሚወጣው እስኪመስል ድረስ በረጅሙ ተነፈሰ ።

“ ምን ጉድ ፊትበህ ፈርናንድ ?” አለ ካደሮስ ። “ የተተፋ ፍቅረኛ ትመስላለህ ! ” ንግግሩን በተለመደው ሰላላ ሳቅ አደመቀው ። “ ቂ ቂ ቂ ቂ ”

“ ምንድን ነው የምታወራው ?” አለ ዳንግላር ቀበል አድርጎ “ ፈርናንድን የመሰለ ሸበላ የትኛዋ ልጅ ያበጠ ልጃገረድ ነች የምትተፋው ? . . . . ቀልደኛ ! ”

“ቀልድ አይደለም ። እስኪ ፈገግ ሲል እንኳ አስተውለው ። ና ወዲህ ፈርናንድ ፤ ነገርን አውጥተው ለወዳጅ ሲያጫውቱትኮ ቀለል ይላል ። በዚያ ላይ ባልንጀሮችህ ስለ ጤንነትህ ተጨንቀው ሲጠይቁህ ዝም ማለት ተገቢ አይደለም ። ”

“ ጤንነቴ እንኳ ደህና ነው ። ” አለ ፈርናንድ ከራሱ ቀና ግይል ጭኖቹን እያጋጨ ።

“ አሃ ፤ አሃ ! አዩህ ዳንግላር ? ” አለ ካደሮስ ወደ ዳንግላር መለስ ብሎ ። “ ገባኝ ፤ ገባኝ ። ፈርናንድ ሜርሲደስ ከተባለች ቆንጆ

t.me/OLDBOOKSPDF

ልጃገረድ ፍቅር ይዞታል ፤ እሷ ግን ከፋራእን ረዳት አዛዥ ጋር ብን ብላ ከንፋለች ። እዩህ ዛሬ ፋራእን ማርሴል ገብታለች እና . . .?"

" የለም ፤ አልገባኝም ፤" አለ ዳንግላር ሆን ብሎ ።

" ሜርሲዶስ ረዳት አዛገፉ ፍቅረኛዋ ስለመጣላት ፈርናንድን አባርራዋለች ማለት ነዋ !"

" ታዲያ ምን ይሁን ?" አለ ፈርናንድ ቀበል አድርጐ ፤ ከእንገቱ ቀና ብሎ ካዶሮስ ላይ በቁጭት አስተያየት አይኖቹን እያጉረጠረጠ። "ሜርሲዶስኮ የፈለገችውን ሰው የማፍቀር መብት ያላት ሰው ናት !"

" አሃ ! በዚያ መንገድ ከወሰድከው በርግጥ ያስኬዳል ።" አለ ካዶሮስ ፤ " እኔኮ የካታላን ዘር መስለኸኝ ነበር ። ካታላን ተቀናቃኙ ሲገፈትረው እጆቹን አጣጥፎ አይቀመጥም ሲሉ ስለምሰማ ነው ። በተለይ ፈርናንድ ሰዎ አጣዳፊ ጀግና ነው የሚሉት እውነት መስሎኝ ነው ፤ ይቅርታ ።"

" ያልታደልከ " አለ ዳንግላር ለፈርናንድ ከልቡ ያዘነ እየመሰለ ። " ኢድመንድ ዳንት እንዲህ ድንገት ከች ይላል ብሎ አላሰበም ነበር ። ይሞታል ወይም ይከዳል ብሎ ሲጠባበቅ ኖሯል ። እንዲህ ያለው ነገር ምንጊዜም ድንገት ሲከሰት አንጀት ያሳርራል ።"

" ያም ሆነ ይህ " አለ ካዶሮስ ቀበል አድርጐ፤ በተናገረ መጠን ከወይን ጠጁ እየተጐነጨ ። ወይን ጠጁም በእሱ ላይ ውጤት ያሣዬ ይመስላል ። እንደበቱ መተሳሰር ጀምሯል ። " ያም ሆነ ይህ የኢድመንድ በሰላም መመለስ ያስቆጣው ፈርናንድን ብቻ አይደለም ። ነው እንዴ ዳንግላር ?"

" የለም ፤ ትክክል ነህ " አለ ዳንግላር ።

" በሹመቱ ላይ ውቧን ሜርሲዶስን ሲያገባ የታደለ ሰው ነው ።" ዳንግላር የካዶሮስ ቃላት በፈርናንድ ልብ ውስጥ እንደሚቀልጥ ብረት ጠብታ እያንገበገቡ ሲሰምጡ በሚመራመር አስተያየት በጥልቀት ይመለከተው ጀመር ። ቀጠል አድርጐም ፤ " ለመሆኑ ሠርጉ መቼ ይሆን ?" ሲል ጠየቀ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ የታወቀ ነገር የለም ። . . . . ” አለ ፈርናንድ ።

“ የለም ፤ ወጣም ወረደ ኃብቻው እንደሁ አይቀርም ፤ ” አለ ካደሮስ “ ኢድመንድ የፋራኦን ካፒቴን የመሆኑን ያህል የሜርሲደስ ባል መሆኑም አይጠረጠርም ። ወይ ነዶ ! ”

“በጀ እንግዲህ ፤” አለ ዳንግላር “እስኪ ለካፒቴን ኢድመንድ፥ ለሜርሲደስ ባለቤት ጽዋችንን እናንሣ !”

ካደሮስ ብርጭቆውን ብድግ አድርጐ ወይን ጠጁን ባንድ ትንፋሽ ጨለጠው ። ፈርናንድ ግን የራሱን ብርጭቆ ከጠረጴዛው ላይ አንስቶ ወለሉ ላይ ፈነጠቀው ። ብሽቅ ፤ እርር ብሏል ። ለሕፍታ ፀጥታ ሰፈነ ።

“ እረ . . . . እረ . . . . ” አለ ካደሮስ አሻግሮ ሲመለከት ቆይቶ። “እዚያ ገብታው ሜዳ ላይ የማየው ምንድን ነው ? ተመልከት ፈርናንድ ፤ ከኔ የተሻለ ማዬት የምትችል ይመስለኛል ። የእኔ አይኖች እንኳ ብዥ ብለውብኛል ። ሁለት ፍቅረኞች እጅ ለእጅ ተያይዘው ሲራመዱ አይታዩህም ? ያንት ያለህ ! ሲሳሳሙ የምናያቸው ቀርቶ ምድር ያለነሱ ሰው ያበቃለች አይመስላቸውም ።”

ዳንግላር በፈርናንድ ፊት ላይ የሚታየውን የቁጭት መልክ በደንብ ሲመረምር ከቆየ በኋላ “ ታውቃቸዋለህ ዎይ ፈርናንድ ? ” ሲል ጠየቀ ።

“ታዲያስ” ነበር የፈርናንድ የሰለለ ድምጽ የሰጠው መልስ ፤ “ ኢድመንድና ሜርሲደስ አይደሉም እንዴ ?”

“ አሃ ! ” ሲል ተኮሳተረ ካደሮስ በመገረም “እየሀ ፤ እነማን እንደሆኑ እንኳ አላወቅሁም ነበር ። ” ከዚያም ድምጹ ከሩቅ እንዲሰማ አፉን በመዳፎቹ ከቦ ፤ “ ሄይ ኢድመንድ ! ሄይ ወጣቷ እመቤት ! እባካችሁ ለደቂቃ እንኳ ብቅ በሉና ሠርጋችሁ መቼ እንደሆነ ንገሩን ” አለ ።

ይህ በእንዲህ እንዳለ ሁለቱ ፍቅረ ኞች ወደመጠጥ ቤቱ ተቃረቡ ።“ ሄይ . . . ስሙ !” ካደሮስ ጠረጴዛውን እንደ ተደገፈ በከፊል ቆም ብሎ መጣራቱን ቀጠለ። “ ኩራት ያዳብር መሴ ኢድመንድ ... ጓደኞችህን ለማየት አይኖችህ እምቢ አሉህ ወዬስ ማናገር እስኪቀፍህ ድረስ ኩራት ወጥሮሃል ?”

t.me/OLDBOOKSPDF

"ኧረ በፍጹም ካደሮስ ፤" ነበር የኢድመንድ መልስ ። "ኩራት እንኳ አይሰማኝም ፤ ግን እውነት ለመናገር በጣም ተደስቻለሁ ።ደስታ ለውን ከኩራት የበለጠ እውር ያደርጋል ልበል ?"

" በጣም ጥሩ አባባል ነው ፤ " አለ ዳንግላር " ቃዲያስ እመ ቤት ኢድመንድ !"

" እመቤት ኢድመንድ ለመባል ገና መች በቃሁ ፤" አለች ሜር ሲደስ በምሬት ። "እንዴት ልጃገረድ ከሠርጓ በፊት በእጮኛዋ ስም ከተ ጠራች እድሏ ጥሩ አይሆንም ይባላል ። እባካችሁ ሜርሲደስ በሉኝ ።"

" ያው ምንም አልቀረው ብዬ ነው ፤ ሠርጉ በቅርቡ የሚደረግ መሰለኝ ። ተሳሳትሁ ኢድመንድ ? " ሲል ጠየቀ ዳንግላር ለሁለቱ ፍቅረኞች እጅ እየነሣ ።

" በተቻለ ፍጥነት ።ዛሬ አባቱ ቤት ዝግጅቱ በሙሉ ይጠናቀቃል ፤ ነገ ወይም እጅግ ቢዘገይ ከነገ ወዲያ ሆቴል ውስጥ መጠነኛ ድግስ ጠርተን ውል እናሥራለን ። ሁሉም ጓደኞቻችን ይገኛሉ ። ያ ማለት ደግ ም ወዳጅ ዳንግላር ተጋብዘሃል ማለት ነው ።ካደሮስም እንደዚሁ ።"

" ፈርናንድስ ፣" ሲል ጠየቀ ካደሮስ በሚያናድድ ሳቅ። " እሱም ተጋብዟል ? ቂ ቂ ቂ ቂ "

" የእጮኛዬ ባልንጀራ ባልንጀራዬ ነው ።" ሲል መለሰ ኢድ መንድ ። " በዚያ ዓይነቱ ሥነ ሥርዓት ላይ ባይገኝ መቼም ቅር እንሰ ኝበታለን ።"

ፈርናንድ መልስ ለመስጠት አፉን ከፈት ቢያደርግም ድምጹ ጉሮሮው ውስጥ ስለከዳው አንድም ቃል ሲወጣው አልቻለም ።

" ዛሬ ዝግጅት ፤ ነገ ወይም ከነገ ወዲያ ውል ።" ሲል ዳንግላር ጠበቅ አድርጎ ተናገረ " ትንሽ አልቸኮልህም ካፒቴን ?"

" ወንድሜ ዳንግላር" አለ ኢድመንድ ግራ ተጋብቶ ።" ከሁሉ አስቀድሜ እኔም ሜርሲደስ ለካደሮስ የነገረችውን ዓይነት ነገር ላሳ ስብህ እፈልጋለሁ ። ገና ባልተሰየምኩበት ስም ካፒቴን ብለህ አት ጥራኝ ። ምናልባት መጥፎ እድል ሊያስከትል ይችላል ።"

t.me/OLDBOOKSPDF

" ይቅርታ ይቅርታ ፡" ሲል መለሰ ዳንግላር የደነገጠ በመም ሰል ። " ቸኩለሃል ለማለት ነበር የፈለግሁት ። ፋራኦን ጉዞዋን ለመ ጀመር ሶስት ወር ስለሚያስፈልጋት ሰፊ ጊዜ አለህ ለማለት ነበር ።"

" ሰው ሲባል ምን ጊዜም ለደስታ እንደተጣደፈ ነው ። የእኔው ጉዳይ ግን መስገብገብ ብቻ ሳይሆን ወደ ፓሪስ መሄድ ስላለብኝ ጭምር ነው ።"

" እረ ? እዚያ ጉዳይ አለህ እንዴ ?"

" እኔን የሚመለከት እንኳ አይደለም ። ካፒቴን ሌክሌር እዚያ አንድ ነገር እንዳደርስለት ጠይቆኝ ስለነበር ነው ። እንደምታው ቀው የሙትን አደራ መወጣት ትልቅ ተግባር ነው ። ግን አታስብ ፤ ቶሎ እመለሳለሁ ።"

" ገባኝ ገባኝ " አለ ዳንግላር ። ከዚያም በሃሳቡ እንዲህ ይል ጀመር ። ' ምናልባት ወደ ፓሪስ የሚሄደው ማርሻሉ የሰጠውን ደብ ዳቤ ሊያደርስ ይሆናል ። አሃ ! ያ ደብዳቤ ጥሩ ሃሳብ አመጣልኝ ፤ በጣም ጥሩ ሀሳብ ። አዬ ወዳጄ ኤድመንድ ፤ የፋራኦን ካፒቴን ሊኮን... አፈር ድሜ ። ' ብዙም ሳይቆይ ከሃሳቡ ተመለሰና " መንገዱን ጨርቅ ያርግልህ ! " አለው ጥርሱን ብልጭ አድርጎ ።

" አሜን" ሲል መለሰ ኤድመንድ ጓደኛውን ፈገግ ብሎ እየ ተመለከተው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

4

በማግሥቱ ጸሐይዋ ገለጥለጥ ባለው ሰማይ ብሩህ ጨረሯን መፈንጠቅ እንደጀመረች ላ ሬዘርቫ በተባለው ሆቴል ሁለተኛ ፎቅ ላይ በኢድመንድ ዳንትና በሜርሲደስ ሄሬራ መካከል የሚፈረመው የጋብቻ ውል ቅድመ ዝግጅት በተሳካ ሁኔታ ይካሄድ ጀመር ። ሥነ-ሥርዓቱ የሚጀምረው ምሽት ላይ መሆኑ ቀደም ሲል የተገለጠ ቢሆንም ገና ጀምበር ማዘቅዘቅ እንደጀመረች ትዕግሥት አጥተው የሚቅበጠበጡ እንግዶች የሆቴሉን አዳራሽ አጣበቡት ። አብዛኞቹ እድምተኞች የኢድመንድ የልብ ወዳጆች የሆኑት የፋራኦን መርከበኞችና ወታደሮች ነበሩ ።

የፋራኦን ባለቤት ሞሬል ራሱ በግብዣው ላይ እንደሚገኝ ወሬው የሚናፈስ ቢሆንም ይህ ጉዳይ ለኢድመንድ ከሚገባው በላይ ታላቅ ክብር ከመሆኑ የተነሣ ማንም ሰው ሊያምን አልቻለም ። ይሁን እንጂ ባለመርከቡ ሞሬል በእርግጥም በሥነ ሥርዓቱ ሥፍራ ደረሰና የፋራኦን ሠራተኞች ከልብ በመነጨ የአፍቅሮት አቀባበል ሰላምታ ሊያቀርቡለት በቁ ። በሌላ በኩል ደግሞ የሞሬል በሥነ ሥርዓቱ መገኘት የኢድመንድን ሹመት የሚያረጋግጥ ምልክት በመሆኑ ኢድመንድን ያፈቅሩ የነበሩት የፋራኦን መርከበኞች የሞሬል ምርጫ የእነሱም በመሆኑ ደስታ ያስቦርቃቸው ጀመር ።

እውነትም የሞሬል አመጣጥ ዓላማው ከውሉ ሥነ ሥርዓት በኋላ ኢድመንድን ካፒቴን እንዳደረገው በእድምተኞቹ ፊት ለማስታወቅ መሆኑን ራሱ ሲናገር ተሰማ ። ሠርግና ሹመት ባንድ ምሽት ። የሜርሲደስ ገደ ቀናንነት የአዳራሹ የመነጋገሪያ አጀንዳ ሆኖ ቆየ ።

ከጥቂት ቆይታ በኋላ ሙሽሮቹና እድምተኞቻቸው ወደ ሆቴሉ ሲያመሩ ታዩ ። ኢድመንድና ሜርሲደስ በአራት ሚዜዎችና በኢድመንድ አባት ታጅበዋል ። ከጀርባቸው ፈርናንድ በፌዝ ሳቅ ፈገግ

t.me/OLDBOOKSPDF

ኢያሰ ይከተሉቸዋል ። መሸሮቹ ግን ይህንን አላስተዋሉም ፤ ከደስታ ቸው ብዛት የተነሣ በእነሱ ሐሣብ ከራሣቸውና ከሰማይና ከምድር በስተቀር በሁሪያቸው አንድም ነገር የለም ።

አሎሞቹ ሲመጡ ከርቀት መታየት እንደጀመሩ ዋረል ከፎቅ ወርዶ ከሌሎች እንግዶች ጋር በመሆን ሊቀበላቸው ወጣ ። ብዙም ሣይቆይ የግብዣው ሥነ ሥርዓት ተጀመረ ።

“ ተጫወት አንጅ ኢድመንድ ፤ በዚህች ቅጽበት ካልተደሰትህ ሕይወትህን ሙሉ ደስ አይልህም ። ” አለ ካደሮስ መሸሮች ሥኖሬቸ ውን ከያዙ በኋላ የሰፈነውን ጸጥታ አባብ ።

ኢድመንድ የቹመቱን መረጋገጥም ሰምቶ ለለንበር ደስታው ወሰን አልነበረውም ። “ ደስታዩ ከልክ ከማለፉ የተነሣ ላጣጥመው አልቻልኩም ። ” አለ “ አንዳንድ ጊዜ ደስታ ያልተለመደ ነገርያ ስከ ትላል ። ማለትም ልክ እንደ ሃዘን ልባችንን ሲጫንና ሲያስጨንቅ ይችላል ። ”

“ ምንም የሚያስጨንቅህ ነገር የለም ። ” አለ ዳንግላር ቀበል አድርጐ “ እንደሚመስለኝ ላንተ ሁሉም ነገር በመልክ በመልኩ እየ ተካሄደ ነው ።”

“ እንዲያውም እሱ ነው የሚያስጨንቀኝ ” ሲል መለሰ ኢድ መንድ “ ሕይወት መቸም እንዲህ ያለ ውጣ ውረድ ደስታ የሚገኝ ባት የአውድማ ቁና አትመስለኝም ። ሜርሲደስን ያለ ብዙ ልፋት ለማ ግባትና አዲሱን ሹመት ለማግኘት መብቃቴ እንደ ሕልም ነው የሚ ታየኝ ።”

“ እዚህ ላይ እውነት አለህ” አለ ካደሮስ እየሳቀ ። “ በእጅ ባል ተጨበጠ ነገር ማመን አይቻልም ።ቂ ቂ ቂ ቂ ”ሜርሲደስ በንዴት ቲማቲም መሰለች ። ፈርናንድ ወንበሩን ወደጉን አዙር ከባድ ዝናም ከመጣሉ በፊት እንደሚንጠባጠቡ ወፍራም ጠብታዎች ግንባሩ ላይ የተንቸረፈፈውን ላብ ይጠርግ ጀመር ።

በዚህ ጊዜ ምንነቱ ለጊዜው በውል ያልታወቀ ድምጽ ከውጭ ደረጃ ው ላይ ይሰማ ጀመር ። ከባድ የእግር እርምጃዎች ፤ የሰዎች ጉርም

t.me/OLDBOOKSPDF

ርምታና የመሣሪያዎች ድምጽ በሩ ላይ አስተጋቡ ። በሩ በተደጋጋሚ በኃይል ሲንኳኳ ቆይቶ ኖሯል ። ሁሉም ሰው ጸጥ አለ ።

"በሕግ አምላክ ክፈት" ሲል አንድ ድምጽ ጮኸ ። ወዲያው በሩ እንደተከፈተ አንድ የፖሊስ ኮሚሳር በአንድ ኦፊሰር አለቃ የሚመሩ አራት የታጠቁ ወታደሮችን አስከትሎ ዘው አለ ።

" ምንድን ነው ጉዳዩ ?" አለ ሞረል ባጋጣሚ ያውቀው ወደ ነበረው የፖሊስ ኮሚሳር እየተጠጋ ።" አንድ ስህተት ሳይፈጸም አል ቀረም ።"

" ስህተት ቢሠራ እንኳ መሴ ሞረል " አለ ኮሚሳሩ ፤ " በአፋጣኝ ይስተካከላል ። የማስገደድ ሥልጣን ተሰጥቶኛል ፤ ኃላፊነቴን የመወጣት ግዴታም አለብኝ ። ለመሆኑ የትኛው ነው ኤድመንድ ዳንት ?"

ሁሉም አይኖች ወደ ወጣቱ ሙሽራ አተኮሩ ። ኤድሙንድ ግን ነገሩ ቢያስቆጣውም ክብሩን ለመጠበቅ ራሱን እየተቆጣጠረ ወደ ፊት ሄደና፤" ኤድመንድ ዳንት ማለት እኔ ነኝ ጌታዬ! ምን ልታዘዝ?" አለ ።

" ኤድመንድ ዳንት ፤ ካሁኑ ደቂቃ ጀምሮ በቁጥጥር ሥር ውለሃል ።"

" በቁጥጥር ሥር ? " ሲል ኤድመንድ ቃሉን ደገመው ፊቱ ደም ለብሶ ፤ " ምን አጥፍቼ ?"

" በእውነቱ እኔ አላውቅም ፤ በመጀመሪያው ምርመራ ወቅት ይገለጽልሃል ። "

ነገሩ አሣዛኝም አስገራሚም ነበር ። ድንገተኛነቱም እንደ አንደርብ ነበር ። ከሙሽርነት ወደ እሥረኛነት ። ሜርሲደስ ሰውነቷ ከሁለት የተፈረፈ መሰላት ። ክርክር ማንሳቱ እርባና እንደሌለው ሞረል ወዲያውኑ ተረዳ ። የማስገደድ ሥልጣን የተሰጠው ኮሚሳር በድርድር የሚያምን ሰው ሳይሆን ለሕግ የቆመ ሐውልት ነው ። ወለም ዘለም የለም ። ይሁን እንጂ የኤድመንድ አባት ወደ ኮሚሳሩ ተንደርድሮ ተጠጋ ። ምንጊዜም የእናትና የአባት ልቦች የማይገነዘቧቸው

t.me/OLDBOOKSPDF

አንዳንድ ነገሮች አይታጡም ። የኢድመንድ አባት ከመለመን አል ፈው ተማጸኑ ። እንባና መማጸን የሚፈይዱት ነገር ባይኖርም የሽማ ግሌው ሐዘን ግን እጅግ ያሳዝን ስለነበረ ኮሚሳሩም ልቡ ሣይነካ አልቀረም ። "ረጋ በሉ አባቴ ፤" አለ ኮሚሳሩ፤ "ልጅዎ ምናልባት አንዳንድ የቀረጥ ደንቦችን ተላልፎ ይሆናል ። ተፈላጊውን መረጃ ከሰጠ የማይለቀቅበት ምክንያት የለም ።"

ይህ በእንዲህ እንዳለ ኢድመንድ ከጓደኞቹ ጋር እጅ ለእጅ ተጨ ባብጦ ሲሰናበታቸው ፤ "ከዚህ ሥነ ሥርዓት ስንሣ ምን እንደተሰ ማኝ በቃላት ልገልጸው ባልችልም ፤ አይዟችሁ ። የተፈጠረው ስህተት በአስቸኳይ — እንዲያውም እሥር ቤት ከመድረሴ ቀደም ብሎ — እንደ ሚስተካከልና አሁኑኑ እንደምመለስ እርግጠኛ ነኝ ።" አላቸው ። ከዚ ያም ኮሚሳሩን ከፊቱ አስቀድሞ በወታደሮቹ እንደተከበበ ከሆቴሉ ወጣ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

5

የኤድመንድ ዳንት የጋብቻ ውል ሥነ ሥርዓት ሲከናወን በነበረበት ሰዓት ማርሴል ከተማ ውስጥ ከሚገኙት የመሳፍንት ሕንጻ የሚመሳሰሉ ግምቦች መካከል በአንዱ ሌላ የጋብቻ ውል ይፈረም ነበር ። ይሁን እንጅ በዚህኛው ሥነ ሥርዓት ላይ የተገኙት እንግዶች እንደ ኤድመንድ እድምተኞች ተራ መርከበኞች ሳይሆኑ እንደተኮለኮሉበት ሕንጻ በማርሴል የታወቁ ሰዎች ነበሩ ። ከመካከላቸውም በናፖሊዮን ዘመነ መንግሥት ሥልጣናቸውን በፈቃዳቸው የለቀቁ የቀድሞ የሕግ ሰዎች ፤ የጦር መኮንኖችና ወጣት ከበርቴዎች ይገኙባቸዋል ።

ጊዜው በመላው ዓለም ዱካውን ትቶ ባለፈው የፈረንሳይ አብዮት ማግሥት የተነሣው ናፖሊዮን ፈረንሣይን ከመግዛት አልፎ አለምን እያንቀጠቀጠ በተለያዩ የአውሮፓ ቋንቋዎች ‘ ናፖሊዮን ለዘላለም ይኑር ! ’ እያሰኘ ያዘምር እንዳልነበረ ሁሉ ንጉሣዊው አገዛዝ እንደገና የናፖሊዮንን መንግሥት ገልብጦ ዙፋን ላይ በመውጣቱ ናፖሊዮን ኢልባ ወደ ተባለችው የአምስትና የስድስት ሺህ ሰዎች መኖሪያ ደሴት ሸሽቶ በስደተኛ ሽፍትነት መንግሥትን ሲፈታተን የነበረበት ዘመን ነበር ። ይህ ውድቀቱ እንደማይቀርለትም እነዚህ በድግሱ የተጠሩ እንግዶች ጠንቅቀው ያውቁ ነበር ። ናፖሊዮን ያሸቀነጠራቸው ንጉሥ እንደገና ወደ ሥልጣን በመመለሳቸው በደስታ የፈነደቁት እነዚህ እንግዶች ሕይወት በድል ስላሸበረቀችላቸው ወደሕጻንነት የተመለሱ እስኪመስላቸው ድረስ እንደ ፀደይ እምቡጳ ይፈነጫሉ ። ከእስፈሪ ቅዠት እንደ ባነኑ ነበር የሚሰማቸው ።

የድግሱ ሥነ ሥርዓት እንደጀመረ አንድ መስቀል ባንገቱ ያደረገ ሽማግሌ ከተቀመጠበት ብድግ ብሎ ለንጉስ ሉዊስ አሥራ ስምንተኛ ጤንነት ጽዋቸውን እንዲያነሱ ጠየቀ ። ምላሹ ፈ

t.me/OLDBOOKSPDF

ማን ነበር። ብርጭቆዎች ወዲያውኑ ከጠረጴዛው ተነስተው መጋጨት ጀመሩ። ሴት ወይዛዝርቱም በበኩላቸው ጠረጴዛው ላይ አበባዎች ይበትኑ ጀመር ።

" እህ " አለች የሴት አሮጌኛ እናት ። አይኖቿን ፣ ከንፈሮቿንና መላ አቋሟን ስተመለከተው የሃምሣ ዓመት ሴት መሆኗን ማመን ያስቸግራል ። " በዚያ የሽብር ዘመን ሲያሰቃዩን የነበሩ የናፖሊዮን አምባገነኖች አሁን እዚህ ቢኖሩ ኖሮ ለንጉሥ ሉዊስ መታመን ምን ያህል የተከበረ እንደሆነ ፣ የእኛ እምነት በመውደቅ ላይ ባለ ንጉሣዊ አገዛዝ ፣ የእነሱ ግን እንደ ጠዋት ጸሐይ እየደመቀ በሚሄድ ሥርዓት ስለነበረ እነሱ ራሳቸውን ሲያደላድሉ እኛ ግን የያዝነውን ስንነጠቅ ብንኖርም እሜን ብለን ላለማጉብደድ መጽናታችን ፣ በመጨረሻውም ራሳችንን አሳልፈን የሰጠነው ለውዳጁ ሉዊስ ሲሆን የእነሱው አምባገነን ግን እርኩሱ ናፖሊዮን መሆኑን በተረዱ ነበር ። ልክ አይደለም ዎይ ቪልፎርት ? " የልጅዋን አሮጌኛ ነበር የምታናግረው ።

"ይቅርታ አድርጊልኝ እትዬ፣ ጨዋታሽን ከልብ አልተከታተልኩም ። " አለ ቪልፎርት ።

" እባክሽ ወጣቶቹን ወደጐን ተያቸው ። " አለ ባለቤቷ " የሠርጋቸውን ጊዜ በጉጉት የሚጠባበቁ ወጣቶች ከፖለቲካ አስቀድመው የሚነጋገሩበት ጉዳይ ይኖራቸዋል ።"

" ይቅርታ አድርጊልኝ እማማ ፣" አለች ለግላጋዋ ሴት ሙሽራ አይኖቿን እያቅለሰለሰች እናቷን ካዩች በኋላ " የቪልፎርትን ትኩረት ለግሌ አድርጌው ቆየሁ ።"

" ይቅርታ አድርጊልሻለሁ ፣ ሬኒ " አለች እናት ፈገግ ብላ ። "ቪልፎርት፣ለማለት የፈለግሁት የእኛ ታማኝነትና ጽናት በአምባገነኖቹ ዘንድ አይታይም ነው ።"

" ትክክል ነሽ እማማ ፣ ግን እምነትና ጽናት ያልሻቸውን ነገሮች የሚተካ አንድ ጠንካራ ነገር አላቸው ፣ ግትርነት ። ለእነሱ ናፖሊዮን ማለት ሕግ አውጭና ፈላጭ ቆራጭ ብቻ ሳይሆን እለኝታና የእኩልነት ምልክት ነው ። ሮብስፔር የላይኛውን ወደ ታች ዝቅ በማድረግ

t.me/OLDBOOKSPDF

ሕዝቡን በማስተካከል ሲያምን ናፖሊዮን ግን የታችኛውን ወደ ላይ ከፍ በማድረግ የማስተካከልን መርህ ያራምዳል ። ”

“ እሺስ . . . ንግግርህ አክራሪ የአብዮት ቃና ያዘለ ይመስለኛል ፤ ቪልፎርት ” አለች የቤት እመቤቷ እናት ፤ “ ብቻ ይቅርታ አድርጊ ልሃለሁ ። ወትሮም የአብዮተኛ ልጅ ትንሽም ቢሆን ከአባቱ የሚወርሰው ባህርይ አያጣም ። ”

ቪልፎርት በቅሬታ ፊቱን አጨማደደ ። “ እማማ ፣ አባቱ አብዮተኛ መሆኑ አይካድም ። እኔ ግን ራሴን ከአመለካከቱ ብቻ ሳይሆን ከስሙ እንኳ ያገለልኩ ሰው ነኝ ። አባቴ የእምባገነኑ ናፖሊዮን ጀሌ ነበረ ፤ አሁንም ግን ምናልባት ይሆን አይቀርም ። እኔ ግን የንጉሱ ሎሌ መሆኔ የታወቀ ነው። የአባቴ ስም ኖርቴር፤ የእኔ ቪልፎርት። ምን አገናኘን?”

“ በጣም ግሩም ቪልፎርት ! ” አለ የቪልፎርት ወንድ አማት ፤ “ ጥሩ ብለሃል ! ሚስቴ ያለፈውን እንድትረሳ ከመምከር ተቆጥቤ አላውቅም። ግን የሚሰማኝ አላገኘሁም። ምናልባት አማትህን ቢማላ መን አንተ ሳትሻል አትቀርም ። ”

“ ይሁን ይሁን ፤ ” አለች ቤት እማት ፤ “ ያለፈውን እንርሳው ። ለወደፊቱ ግን ቪልፎርት ፣ በቀላሉ የምትበገር እንዳትሆን አደራ እል ሃለሁ ። አንድ ሴረኛ እጅህ ላይ ቢወድቅ እንጀትህ እንዳይራራ ። እን ተም ለሴረኞች ቅርብ ከሆነ ቤተሰብ የወጣህ ነህና በአይኑ ቁራኛ ልት ጠበቅ እንደምትችል አትዘንጋ ። ”

“ አዎ እትዬ ፤” አለ ቪልፎርት፤“ ለዘብተኛ ልሁን ብል ሙያዬስ ሆን ያለንበት ቀውጢ ጊዜ መች ይፈቅድልኛል ! እንዲያውም ካሁን በፊት የደረሱብኝን የፖለቲካ ወቀሳዎች ለማክሸፍና ማንነቴን ለማስመስከር፤ ከአባቴ የቀሰምኩት የአብዮተኝነት ባህርይም እንደ ሌለኝ ለማረጋገጥ የሚድ መጨከን እንዳለብኝ ይሰማኛል ። በዚያ ላይ ንጉሩ ሁሉ ገና አልጠራም ። ናፖሊዮን የኤልባን ደሴት እንደያዘ ነው። የእሱ መኖር ደግሞ የጀሌዎቹን ተስፋ እንዲያንሠራራ አድርጎታል።

“ ልክ ነው ፤ ግን ንጉሡ መግዛት አለበት ወይም የለበትም ነው ጥያቄው ። መግዛት ካለበት አስተዳደሩ ጠንካራ ፤ አገልጋዮቹም የማይበገሩ መሆን ይኖርባቸዋል ። ይኸው ነው የሚሸረበውን የተንኮል ገመድ የመበጠሻው ብቸኛ መቀስ ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

ንግግራቸው እንዲህ ቀጥሎ ሳለ አንድ የቤት አሽከር ገብቶ በቪ ልፎርት ጆሮ አንድ ነገር ሹክ አለ ።

" እኔኮ በራሴ አለማዘዜ ነው የሚያበሽቀኝ " አለ ቪልፎርት ለእሙኛው፣ "እዚህ እንኳ አሳርፍ ብዬ በሰርጌ ዋዜማ ላይ በሚከበር ሥነ ሥርዓት መጥተው ይረብሹኛል ። "

" ምንድን ነው ጉዳዩ ?" ስትል ጠየቀች እጮኛው በጉጉት ።

" አንድ በጣም አሳሳቢ ጉዳይ ተነገረኝ ። የአምባገነኑ ጆሌዎች አንድ ተንኮል ሲሸርቡ ሳይደረስባቸው አልቀረም ።"

" እረረ . . . . ?" ሴት አማቱ ነበረች ።

" ይኸው አሁን የደረሰኝ የጥቆማ ወረቀት "ብሎ ቪልፎርት ድምፁን እንዲሰሙት ከፍ አድርጎ ያነብ ጀመር ።

> ፋራኦን በሚል ስም የተመዘገበባቸው የንግድ መርከብ ተጠባባቂ አዛዥ የሆነው ኢድመንድ ዳንት ለአምባገነኑ ናፖሊዮን ቡድን የሚሰጥ ደብዳቤ ወደ ኢልባ ደሴት ካደረሰ በኋላ እንደገና ከናፖሊዮን ከራሱ የተፃፈ ደብ ዳቤ ፓሪስ ለሚገኙት የአምባገነኑ ጆሊዎች ቡድን ለማድረስ በመዘጋጀት ላይ የሚገኝ መሆኑን ዓቃቤ ሕጉ እንዲያውቁት የዘውዱና የሃይማኖቱ እው ነተኛ አገልጋይ የሆነ ግለሰብ ያሳስብዎታል ።
>
> የወንጀሉን ትክክለኛ ማስረጃ ለማግኘት ከተፈለገ ደብዳቢው በተጠቃሹ እጅ ወይም በአባቱ ቤት ፤ ወይም በፋራኦን ውስጥ በግል መኝታ ቤቱ ሊገኝ ስለሚቻል ወንጀለኛውን በቁጥጥር ሥር በማዋል የዚህን መልዕክት ዛቀ መገንዘብ ይቻላል ።

" ግን" አለች ሴት ሙሽራ " በመልዕክቱ ላይ የላኪው ስም አልተጠቀሰም ፤ አድራሻውም ለዋናው ዓቃቤ ሕግ እንጂ ላንተ አይ ደለም ። "

" አዎ ፤ ግን ለጊዜው ዋናው ዓቃቤ ሕግ የለም ። ሁሉንም መል እክቶቹን ከፍቶ ሊመለከት እንደሚችል ጸሐፊውን ወክሎ ነበር የሄ ደው ። ጸሐፊው ይህን ደብዳቤ ከፍቶ ወደኔ ቢሮ ሲልክ ሊያገኝኝ ባለመቻሉ ወንጀለኛውን እንዲታሠር ትዕዛዝ ሰጠ ።"

" አሁን ወንጀለኛው የታለ ?" ስትል ጠየቀች እጮኛው ሬኔ

" እኔ ቢሮ ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

" እንግዲያውስ ሂድ ልጄ " አለ እማቱ " ምን ምርዓቱ እንደሁ አብቅቷል ። ለማምሸት ብለህ ሥራህን ችላ አትበል ። ንጉሡን ለማገልገል አስፈላጊ በሚሆንበት ቦታ ሁሉ መገኘት ይኖር ብሃል ። "

ቪልፎርት ጊዜ አላጠፋም ። ወዲያውኑ ወደ ቢሮው ገሰገሰ ። ለወደፊት እድሉ አስጊ የሆነው የአባቱ የፖለቲካ አቋም ከሚያሳስበው በቀር ቪልፎርት በዚያ ጊዜ ደስተኛ ሰው ነበር ። ዕድሜው ገና ሃያ ሰባት ዓመት ቢሆንም ቪልፎርት ሃብታምና በሕግ አካባቢም ደህና ሥልጣን የተቆናጠጠ ሰው ነው ። በዚያ ላይ የሚያፈቅራትንና የምትመጣጠነውን ቆንጆ ልጅ ለማግባት በዋዜማው ላይ ነው ። በቁንጅናዋ ላይ ደግሞ ወይዘሪት ሬኒ በፍርድ ቤት አካባቢ ከፍተኛ ተደማጭነት ካለው ቤተሰብ የምትወለድ ልጃገረድ ነች ። ከዚህም በተረፈ ለጉሎ መውጫ የሚሆን አንድ መቶ አምሳ ሺ ፍራንክ ያላት ሲሆን አንድ ቀንም የወላጆቿን ግማሽ ሚሊዮን ፍራንክ ካፒታል እንደምትወርስ ግልጽ ነው ። ይህን ሁሉ የሚያሰላስለው የቪልፎርት አእምሮ በደስታ ውቅያኖስ ቢዋኝ አያስደንቅም ።

በሩ ላይ የሚጠባበቀውን የፖሊስ ኮሚሳር ሲመለከት ቪልፎርት ከሃሣቡ ባንነ ። ፊቱን ከስክሶ ወደ ኮሚሳሩ እየተመለከተ እንዲህ አለ ። " ደብዳቤውን አንብቤዋለሁ ። ሰውዬውን በቁጥጥር ሥር ማዋላችሁ ደግ አድርጋችኋል ። አሁን ስለወንጀለኛውና ስለተጠነሰሰው ሴራ ያላችሁን መረጃ በሙሉ እንድታቀርቡልኝ እፈልጋለሁ ።"

" ስለሴራው እንኳ ገና የደረስንበት ነገር የለም ፤ ጌታዬ ። በሰውየው እጅ ላይ የተገኙት ወረቀቶች በሙሉ እንዲታሸጉ ጠረጴዛዎ ላይ ተቀምጠዋል ። ከደብዳቤው እንደተገለጸው የወንጀለኛው ስም ኤድመንድ ዳንቴ ነው ። ሥራውም ንብረትነቷ ሞረልና ልጆቹ የተባለው ድርጅት የሆነ ፋራኦን የተባለች ከኤሌክሳንደርያና ከስሚርና ጥጥ የምታጓጉዝ መርከብ ተጠባባቂ አዛዥ ነው ።"

በዚህ ቅጽበት አንድ ሰው ወደ ቪልፎርት ይቀርባል። ሞረል ነበር። " ወዳጄ ቪልፎርት " አለ ሞረል ።" እንተን ለማግኘት በመብቃቴ በጣም ነው የተደሰትኩት ። በጣም የሚያሳዝን፤ከአሳዛኝነቱም ከብ

t.me/OLDBOOKSPDF

ደት የተነሳ በጣም የሚያስቅ ስሀተት ተሠርቷል ። የመርከቢ ካፒቴን ኤድመንድ ዳንት በአጉል ነገር ከአጉል ቦታ ተነስቶ ታሥሯል ።”

“ ገባኝ ጌታዬ ፤” ሲል መለሰ ቪልፎርት ። “ ስዚሁ ጉዳይ ነው እኔም ከአጉል ቦታ ተነስቼ ሥሮጥ የመጣሁት ።”

“ በጣም ያሳዝናል !” አለ ሞረል የወጣት ጓደኛው መጥፎ ዕድል ልቡን ነክቶት በቅሬታ ራሱን እየነቀነቀ ። “ ምናልባት አታውቀው ይሆናል እንጂ ኤድመንድ ዳንት ማለት ማርሴል ካፈራቻቸው ምርጥ ቡቃያዎች ትልቁ ጨዋና ታማኝ ሰው ነው ብልህ ያጋንንኩ እንዳይመስልህ ። የሚወጣ ልጅ ነው ፣ ሲጨኛ ።”

ቪልፎርት በዘር ግንዱ ወደ መሳፍንቱ ወገን የሚጠጋ ሲሆን አቋሙም በወቅቱ ከተገለበጡበት ዙፋን ተመልሰው የነገሡትን ሉዊስ አሥራ ስምንተኛን የሚደግፍ ነው ። ሞረል ግን በጠንካራ ሠራተኛነቱ ከበርቱ ይሁን እንጂ ከመሠረቱ ከተራ ቤተሰብ የተገኘ ሰው ነው። ለጥቂት ዓመታት ፈረንሣይን ሲገዛ ቆይቶ የወደቀውን የናፖሊዮንን አስተዳደር በድብቅ እንደሚደግፍም ይወራበታል ። ቪልፎርት ሞረልን በንቀት ገልመጥ ካደረገው በኋላ ቀዝቀዝ ባለ አንደበት “ሊሆን ይችላል ወዳጄ ፣ እሥረኛው ንጹህ ባይሆን ኖሮ እርስዎስ መቼ እንዲሁ ወደኔ ይመጡ ነበር ? ግን ጊዜው በጣም አስቸጋሪ ነው ።ፖለቲካው ተወሳስቧል ፤ ሰውም እንደማመና እየተሙለጨለጨ ለእምነት አስቸግሯል ። አንድ ጥፋት ቢገኝበት ኋላ ማጣፊያው እንዳያጥርብኝ ከተጠያቂነት ለመዳን የበኩሌን እርምጃ ለመውሰድ እገደዳለሁ ።” እንዲህ እንደተናገረ ከቢሮው በመድረሱ እንደበፊቱ ቀዝቀዝ ብሎ ሞረልን ካሰናበተው በኋላ በተጀነነ እርምጃ ወደውስጥ ገባ ።

የእንግዳ ማረፊያው እሥረኛውን በከበቡ ወታደሮችና ፖሊሶች ተጣቧል ። ቪልፎርት ኤድመንድን በጨረፍታ አዩት ካደረገው በኋላ ከአንድ ፖሊስ የተቀበላቸውን ወረቀቶች ይዞ ክፍሉን በማለፍ ወደ ውስጥ ገባ ። በመጀመሪያ ስለ ኤድመንድ የነበረው አስተያየት መልካም የነበረ ቢሆንም ‘ የመጀመሪያውን ስሜትህን ወደ ጐን አድርገህ የኋለኛውን ተከተል ’ የሚለውን የፖለቲካ መርሆ በማስታወስ በእሥረኛው ላይ መጀመሪያ የነበረውን በጐ አስተሳሰብ አስወገደ ። እናም ፊቱን በማኮሳተር ጭፍግግ አድርጐ ወንበሩ ላይ ተቀመጠ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ብዙም ሳይቆይ ኢድመንድ ቀረበ ። ኢድመንድ አሁንም ቁጣው ያልበረደለት ቢሆንም ርጋታና ፈገግታ አልተለየውም ። ቪልፎርትን በአክብሮት ሰጥ ብሎ እጅ በመንሳት ሰላምታ ከአቀረበለት በኋላ የሚቀመጥበት ነገር ፍለጋ ዙሪያውን አማተረ ።

" ስምህ ማን ይሰኛል ጎሥራህ ?" ሲል ቪልፎርት ከፖሊሱ የተቀበላቸውን ማስታወሻዎች እየገላለጠ ከጅምሩ ተቀኘበት ።

" ኢድመንድ ዳንት እባላለሁ ፤ የሞሬልና ልጁ ንብረት የሆነችው የፋራኦን ተጠባባቂ አዛዥ ነኝ ።"

" እድሜህ ?"

" አሥራ ዘጠኝ ።"

" እጅህ በእሥር በተያዘበት ወቅት ምን ታደርግ ነበር ?"

" የጋብቻ ውል የምፈጽምበት ወቅት ስለነበር ግብዣ ቢጤ እዚ ጋጅቼ ሥነ ሥርዓቱ እንደተጀመረ ነው . . . ." በማለት ኢድመንድ ሲመልስ ድምጹ በብሽቀት ተሳሰረበት ። " ሶስት ዓመት ሙሉ ሳፈቅራት የቆየሁትን ልጃገረድ ሳገባ በዋዜማው ላይ ነኝ ። "

ቪልፎርት ነዘረው ። እሱና እሥረኛው ባንድ ወቅት በተመሣሣይ ሁኔታ መገኘታቸው አስገረመው ። ለአፍታ ራሱን በእሥረኛው ቦታ አድርጐ ሲያስብ የሁኔታው አሳዛኝነት አንጀቱን አላወሰው ። ሕሊናውን ዘገነነው ። እሱ ራሱ በሠርጉ ዋዜማ ላይ እያለ የመሰሉን ደስታ በሥልጣኑ ሲያፈራርሰው ታይቶት ሰቀጠጠው ። ያም ሆነ ይህ የሚጠበቅበትን ማድረግ እንዳለበት ተሰምቶት ቃለ መጠይቁን ለመቀጠል ሃሣቡን አሰባሰበ ።

" በናፖሊዮን ዘመን አገልግለሃል ?"

"ወደ ባሕር ኃይል ልመለመል ስል ናፖሊዮን ከሥልጣን ወረደ።"

"አደገኛ የፖለቲካ ዝንባሌ እንደምትከተል ተደርሶበታል ።" አለ ቪልፎርት፤የተነገረው ነገር ኖሮ ሣይሆን እውነቱን ለማውጣት ስልታዊ በመሆን ።

" ማ . . . . እኔ ? በውነቱ ፖለቲካን በሚመለከት አደገኛ ተብሎ የሚጠቀስ ይቅርና ጭራሹን ዝንባሌ ተብሎ የሚወሰድ አመለካከት እን

t.me/OLDBOOKSPDF

ደሉለኝ ስናገር ሐፍረት እያሸማቀቀኝ ነው ። እስካሁን ያን ያህል ዋጋ ያለው የፖለቲካ ድርሻ ለማበርከት የበቃሁ አይደለሁም ። ምንም ልሁን ምን ውጥኑ ከተሳካ ሕይወቴ ያለችው በጥረል እጅ ነው ። እመለካከቴ ሁሉ በዚህ ስሜት የተወሰነ ነው ። አባቴን እወዳለሁ ፤ ጥረልን አከብራለሁ ፤ ሜርሲደስን ከማፍቀር አልፌ እመለካታለሁ ። ልሰጠው የምችለው መረጃ በሙሉ ይህ ነው ጌታዬ ። ይኸን ያህል ጀሮ ውስጥ የሚገባ ጉዳይ አይደለም ።”

ቪልፎርት የኢድመንድን ሁኔታ ይከታተል ነበር ። ኢድመንድ የዋህ፤ግልጽና እነጋገሩም ፊት ለፊት ሲሆን ከፊት ለፊቱ የተቀመጠውን ረዳት ዓቃቤ ሕግ ጨምሮ ሁሉንም ሰው የሚያከብር ለመሆኑ ከአንደበቱ የሚወጡት ቃላት እንደሚመሰክሩ ቪልፎርት ሊክድ ተሣነው ። ከዚህ የዋህ ሕሊና ትንክሉና ሴራ የመሸረብ ነገር አልዋጥልህ አለው ። ቪልፎርት ራሱን ነቅንቆ ። “ ለመሆኑ ጠላቶች አሉህ ?” ሲል ጠየቀ ቪልፎርት ።

“ ጠላቶች ?” ሲል ኢድመንድ ቃሉን በመገረም ደገመው ። “እረ የሉኝም ጌታዬ ፤ ይኸን ያህል ከሰዎች ጋር የተጋጨሁበት ጊዜ ትዝ አይለኝም ። በርግጥ ባህሪዬን በሚመለከት ትንሽ ችኩል ሣልሆን አልቀርም ። ግን በተለይ የበታቾቼን በሚመለከት በተቻለኝ መጠን ራሴን ለመቆጣጠር እሞክራለሁ ። እኔ የማዝዛቸው አሥራ ሁለት መርከበኞች አሉ ። እንዲያውም እነሱ ቢጠየቁልኝ ማንነቴን በሚያሻማ ሁኔታ ያብራራሉ ። የሚወዱኝና የሚያከብሩኝ ይመስለኛል ። ”

“ እንግዲያውስ ምናልባት ምቀኞች ተነስተውብህ ይሆናል ። መቼም በአሥራ ዘጠኝ ዓመት የካፒቴንነት ማዕረግ መሾምና የሚያፈቅሯትን ልጃገረድ ማግባት በዚህች ምድር ብዙዎች የታደሉት ጸጋ አይደለም ። ከሁለቱ እድሎች አንዱ እንዳንድ ሰዎች ርኩስ ቅናት እንዲያድርባቸው አድርጎ ይሆናል ።”

“ እሃ ! ማይሆን አይቀርም ። አንተ መቼም የሰውን ተፈጥሮ ከእኔ የበለጠ እንደምታውቅ እርግጠኛ ነኝ ። ግን እነዚህ ምቀኞቹ ምናልባት ከጓደኞቼ መካከል ከሆኑ እነማን እንደሆኑ ባላውቃቸው ይሻለኛል ። ምክንያቱም ምቀኝነታቸውን ካወቅሁት ልጠላቸው እገደድ ይሆናል ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ አይ የዋህ ! በጣም ተሳስተሃል ። ምንጊዜም በዙሪያችን ያሉትን ነገሮች በግልጽ ለማዬት መሞከር አለብን ። አንተ ደግሞ ንጹህና የዋህ ሰው መሆንህን ስላመንኩ ለወደፊቱም ራስህን በንቃት እንድትጠብቅና ተጠራጣሪ እንድትሆን ልረዳህ ስለምፈልግ ስላንተ የቀረቡልኝን የጽሁፍ ውንጀላዎች ላሳይህ ። ተመልከት . . . . የእጅ ጽሕፈቱን ታስታውሳለህ ?”

ኢድመንድ ዶብዳቢውን እንዳነበበ ፊቱ ላይ ጥቁር ደመና የተጋረደ መሰለው ። “ የለም ጌታዬ ፤ ይህንን የእጅ ጽሑፍ ላስታውሰው አልቻልኩም ። የማስመሰያ ሽፋን ተጨምሮበታል ። ” በማለት በምሥጋና አስተያየት እየተቅለበለበ ዶብዳቤውን ለቪልፎርት መለሰለት ። “ እንተን ባያጋጥመኝ ኖሮ እንዲህ ያለውን የጠላት ተንኮል ባላወቅሁት ነበር ። ” ኢድመንድ እነዚህን ቃላት በሚናገርበት ወቅት ፊቱ ላይ የሚታየው ግጽታ ቪልፎርትን መጀመሪያ ከመሰጡት የጭምትነት ፤ የግልጽነትና የርጋታ ባህርያት በስተጀርባ የተደበቀውን ኃይል ቁልጭ አድርጐ አሳየው ።

“ በል እንግዲህ ” በማለት ቪልፎርት ንግግሩን ቀጠለ ።“ አሁን ከዳኛ ፊት እንደቀረበ እሥረኛ ሣይሆን ከልብ ከሚያዳምጠው ባልንጀራው ፊት እንደተቀመጠ ነጻ ሰው ሆነህ ምንም ሳትደብቅ ንገረኝ ። ከዚህ ያልታወቀ ውንጀላ ጀርባ ያለው ሚስጥር ምን ይመስልሃል?” በቁጭት ዶብዳቢውን ጠረጴዛው ላይ ጣለው ።

“ አንድ ባንድ የማስረዳህ ነገር በሙሉ ሃቅ መሆኑንና አንድም የምደብቅህ ሚስጥር እንደሌለ በመርከበኛነት ክብሬ ፤ ለሜርሲደስ ባለኝ ንጹህ ፍቅርና በምወደው አባቴ ሕይወት እምልልሃለሁ። ከኔፕልስ እንደተነሣን የመርከባችን ዋና አዛዥ ካፒቴን ሌክሌር የአእምሮ ሕመም ያሰቃየው ጀመር ። እንደማይተርፍ ሲረዳ እኔን አስጠራኝና ‘ የምወድህ ኢድመንድ… አንድ በጣም ከባድ ጉዳይ አለኝ፤ የምጠይቅህን ነገር እንደምትፈጽም ማልልኝ ’ ብሎ ጠየቀኝ ።

“ ‘ በራሴ ክብር ስም ምያለሁ ፤ ካፒቴን ’ አልኩት ።

“ ‘ ተጠባባቂ አዛዥ ነህና እኔ ከሞትኩ በኋላ መርከቧን የምትመራው አንተ ትሆናለህ ፤ በቀጥታ ወደ ኢልባ ደሴት ተጓዝ ። እንደ

t.me/OLDBOOKSPDF

ደረስክም ማርሻል በርትራንድን ፈልገህ ይህንን ደብዳቤ በእጁ ስጠው። ተልዕኮው በእኔ የተጣለ ቢሆንም ራስህ አድርሰው ። ከዚያ በኋላ ሁሉም ክብር ላንተ ይሆናል ።' አለኝ ።

" 'እንዳዘዘከኝ አደርጋለሁ ካፒቴን ፤ ግን ማርሻል በርትራንድን ለመገናኘት ቀላል ነው እንዴ ?' ብዬ ጠየቅሁ ።

" 'ይኸውልህ ሁሉንም መሰናክል የሚያስወግድ ቀለበት !' ብሎ ካፒቴን ሌክሌር ቀለበት ሰጠኝ ። ይህ ከሆነ ከሁለት ሰዓት በኋላ ካፒቴኑ ልሣኑ ተዘግቶ መነጋገር አቆመ ፤ በማግሥቱም ሞተ ።"

" ከዚያስ አንተ ምን አደረግህ ?" የቪልፎርት አይኖች በጉጉት ወጣ ወጣ አሉ ።

" ያው የተሰጠኝን አደራ ማድረስ ነዋ ጌታዬ " አለ ኤድመንድ በረጅሙ እየተነፈሰ ። "የሙት አደራ ምንጊዜም ጥብቅ ነው ። ለአንድ መርከበኛ ደግሞ የአለቃ አደራ በምንም መንገድ መፈጸም ይኖርበታል ። በሚቀጥለው ቀን ኢልባ ደሴት እንደደረስኩ ብቻዬን ከመርከብ ወርጄ ሄድኩ ። መጀመሪያ እንደፈራሁት ከማርሻሉ ጋር ለመገናኘት ችግር ቢገጥመኝም ቀለበቷን ሳሳያቸው ሁሉም በሮች ተከፈቱልኝ ። ማርሻሉ ሌላ ደብዳቤ ፓሪስ እንዳደርስና በእጅ እንድሰጥ ላኩኝ ። ይህም ጉዳይ ቢሆን የሟች አለቃዬ አደራ በመሆኑ መልእክቱን እንደማደርስ ቃል ገባሁ ። ከዚያም ማርሴል መጥቼ የፋራኦንን ጭነት የሚመለከቱ ጉዳዮችን ካጠናቀቅሁ በኋላ አባቴንና እጮኛዬን ለመጠየቅ ሄድኩ ። በመጨረሻም ጌታዬ ፤ ሥርጌን ካደረግሁ በኋላ ወደ ፓሪስ መሄድ ስላሰብኩ የእወቁልኝ ግብዣውን በማካሄድ ላይ እንዳለሁ ይኸ ዱብዳ ወረደብኝ ።"

" እውነቱን እንደነገርከኝ ይሰማኛል ። "አለ ቪልፎርት "ጥፋተኛ ብትሆን እንኳ ባለማወቅ ነው ። ካለማወቅ ያደረግኸው ነገር ደግሞ በአለቃህ በካፒቴን ሌክሌር የተሰጠህ ትዕዛዝ በመሆኑ አያስጠይቅህም ። በል ከኢልባ ደሴት የተቀበልከውን ደብዳቤ ስጠኝና በተጠራህ ጊዜ ለመገኘት ፈርመህ ወደ ውሉ ሥነ ሥርዓት ተመለስ ።"

" በነጻ ተለቀቅሁ ማለት ነው?" አለ ኤድመንድ ደስታው እየቀደመው ።።

t.me/OLDBOOKSPDF

" አዎ ፤ ግን ለማንኛውም መጀመሪያ ደብዳቤውን ስጠኝና ፈርም ።"

"አንተ ጋ መሆን አለበት ፤ ከሌሎች ደብዳቤዎቹ ጋር ነው የወሰድኸው ።"

" ቆይ እስኪ " አለ ቪልፎርት ኢድመንድ ባርኔጣውንና የእጅ ጓንቱን ሲያነሣ ተመልክቶ " ደብዳቤው ለማን የሚሰጥ ነበር ?"

" ኖርቴር ለተባለ ፓሪስ የሚኖር ሰው ነው ጌታዬ ።"

ከፊት ለፊቱ መብረቅ ቢጥል እንኳ ቪልፎርት እንደዚያ ሊደነግጥ አይችልም ። ከኢድመንድ የተወሰዱትን ደብዳቤዎች ለማንሣት ብድግ ከማለቱ በድንጋጤ ክው ብሎ ወንበሩ ላይ ዘፍ አለ ።ደብዳቤውን አንስቶ በቃላት ሊገልጹት በማይቻል ፍርሃት እየተርበደበደ አስተዋለው ። " ለኖርቴር . . . ፓሪስ " ይላል አድራሻው ። ቪልፎርት ፊቱ ገረጣ ። የተጻፈው ለአባቱ ኖሯል ።

" ደብዳቤው የተጻፈለትን ሰው ታውቀዋለህ መሰለኝ ።" አለ ኢድመንድ ።

"ኧረ የለም !" በማለት ካደ ቪልፎርት ፤"አንድ ታማኝ የንጉሥ ሎሌ እንዴት ከሴረኞች ጋር ትውውቅ ሊኖረው ይችላል ?"

" ደብዳቤው ስለ ሴራ ነው እንዴ ?" ሲል ጠየቀ ኢድመንድ ራሱ ነጻ መሆኑን ማሳመኑን ካመነ በኋላ ከመጀመሪያው የበለጠ ተቆጥቶ "ያም ሆነ ይህ እኔ ቀደም ብዬ ነግሬሃለሁ ። ስለ ደብዳቤው ይዘት ምንም ነገር አላውቅም ።"

" አዎ" ሲል አጉረመረመ ቪልፎርት " ግን ደብዳቤው የተጻፈለትን ሰው ስም ታውቃለህ ።"

" እንዴ ፤ ደብዳቤውን ለማድረስ ስሙን ማጥናት የለብኝም እንዴ ?" ሲል በጥያቄ መለሰ ኢድመንድ ።

" ለመሆኑ ይህንን ፖስታ ለሰው አሳይተሃል ?" አለ ቪልፎርት ደብዳቤውን ከፍቶ እያነበበ ።

" ለአንድም ሰው አለማሳየቴን እምላለሁ ።" ነበር የኢድመንድ መልስ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ከኢልባ ደሴት ለኖርቴር የተላከ ደብዳቤ እንደምታደርስ የሚያውቅ ሰው የለማ ?"

" ከእኔና ደብዳቤውን እንዳደርስ ከሰጠኝ ሰው በስተቀር አንድም ሰው አላዬም ፤ አያውቅም ።"

" እግዚኦ ! እግዚኦ !" አለ ቪልፎርት ደብዳቤውን በማንበብ ላይ እንዳለ ሳይታወቀው ። በጥርሶቹ የተነከሱት ከንፈሮች፤ የሚንቀጠቀጡት እጆቹ ፤ የተጉለጎሉት አይኖቹና የተነፋው አፍንጫው የኢድመንድን መንፈስ ረበሹት ።

' ይሄ መዘዘኛ መርከበኛ በዚህ ደብዳቤ ውስጥ የተጻፈውን የሚያውቅ ከሆነና ኖርቴር ማለት የእኔ አባት መሆኑን ከተረዳ አለቀልኝ ። እስከመቼውም አለቀልኝ ' አለ ቪልፎርት በልቡ ።

ቀጥሎም ራሱን ለመግታት የሚቻለውን ሁሉ ካደረገ በኋላ ረጋ ያለ በሚመስል አነጋገር ኢድመንድን እንዲህ አለው ።" አሁን ገና ባንተ ላይ እጅግ አደገኛ ክስ እንደተመሠረተብህ ተረዳሁ ። በዚህም የተነሣ መጀመሪያ እንደገመትኩት አንተን በነጻ መልቀቅ ከሥልጣኔ በላይ ነው ። ምን ያህል ልረዳህ እንደሞከርኩ ሳታውቅልኝ የቀረህ አይመስለኝም ፤ ሆኖም አሁን ግን ራሴን ለማዳን ለአጭር ጊዜም ቢሆን በማረፊያ ቤት ላቆይህ እገደዳለሁ ። ባንተ ላይ ለተመሠረተው ክስ ዋናው ማስረጃ ይህ ደብዳቤ ነበር ። ግን እንደምታዬው . . . ." ቪልፎርት ፊት ለፊቱ ወደሚገኘው ማሞቂያ ራመድ አለና ደብዳቤውን እሣቱ ነበልባል ላይ ወርውሮ ሙሉ ለሙሉ አመድ ሆኖ እስኪያልቅ ድረስ ቆሞ ተመለከተው ።"እንደምታዬው ፤" አለ ንግግሩን በመቀጠል" አቃጥዬልሃለሁ ።"

" ወይ አጋጣሚ" አለ ኢድመንድ ራሱን ይዞ" ከሚገባው በላይ ፋህሩህ ነህ ጌታዬ . . . አሁንስ ሰው ሳይሆን ደግነት ራሱ ከፊቴ ቆሞ የሚያነጋግረኝ ነው የመሰለኝ ።"

" አሁን በእኔ ላይ እምነት ያደረብህ ይመስለኛል ። እንግዲህ ልብ ካለህ ምክሬን ስማኝ ።እስከ ጧት ድረስ እዚሁ እቆይሃለሁ ። አንድ ሌላ ሰው ሊጠይቅህ ይመጣ ይሆናል ። እንዲያ ከሆነ አሁን ካቃጠልኩልህ ደብዳቤ በስተቀር ለኔ የነገርከኝን እውነት በሙሉ

t.me/OLDBOOKSPDF

ፍርጥርጥ አድርገህ ትናገራለህ ፡፡የተቃጠለውን ደብዳቤ በሚመለከት ግን እንዲትም ቃል እንዳትተነፍስ ፡፡"

" ቃል እገባለሁ ፤ ጌታዬ " አለ ኢድመንድ ፡፡

" ምናልባት የሰማ ሰው ቢጠይቅህ እንኳ የሚያዋጣህ መካድ ነው ፡፡ ራስህን ለማትረፍ ከፈለግህ ልምጥ አድርገህ ካድ ፡፡"

" እሺ እክዳለሁ ጌታዬ !"

" ጥሩ " አለና ቪልፎርት ደወል ደውሎ የፖሊሱን ኮሚሳር ጠራ ፡፡

" ይህንን ሰው ተከትለህ ሂድ ፡፡" አለ ቪልፎርት ለኢድመንድ፡፡ ኢድመንድ በምሥጋና አስተያየት ቪልፎርትን ተመልክቶ በትህትና እጅ ከንሣ በኋላ ወጣ ፡፡

ልክ በሩ እንደተዘጋ ቪልፎርት ኃይሉ ከድቶት በከፊል ራሱን ስቶ ወንበሩ ላይ ተዘረረ ፡፡ " አቤት አምላኬ " አለ እንደተጋደመ ፡፡

" ዋናው አቃቤ ሕግ ማርሴል አለመኖሩ በጀ እንጅ ያንን ደብ ዳቤ ያገኘው ነበር ፤እኔም ጉል ገብቼ ነበር ፡፡ አይ አባቴ ፤ እስከ መቼ የደስታዬ እንቅፋት እንደሆንህ ትኖራለህ ? ምን ፍርጃ ነው አንተ ሲያቀብጥህ ጥንት የሠራሃቸው ጥፋቶች ጠስ ሲፈታተኑኝ የሚኖረው፣ ምን ርግማን ነው ካንተ የፈጠረኝ ?"

ወዲያውኑ ግን ያልጠበቀው ነገር ትዝ ብሎት በደስታ ፈካ ፡፡ አይኖቹ አንድ ቦታ ላይ እንደተተከሉ በሃሣብ ተዋጠ ፡፡" አዎ !"አለ ሃሣቡን እንደ ቋጨ ፡፡ " ያ እኔን ሊያጠፋ የነበረ ደብዳቤ ምናልባት የዕድሌ በር ከፋች ይሆን ይሆናል ፡፡ግሩም !"

እሥረኛው በረንዳው አካባቢ አለመኖሩን ካረጋገጠ በኋላ ቪል ፎርት ወደ እጮኛው ቤት ይጣደፍ ጀመር ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

6

ኢድመንድ ዳንትና ኮሚሳሩ የኢንግዳ ግረሬያውን ክፍል እንዳ ለቁ ሁለት ወታደሮች ከኢድመንድ ጐን ቆሙ ። ወዲያውም ወደ ፍርድ ቤት የሚያስገባው በር ተከፍቶ እጅግ የሚያስፈሩትን ረጅምና ጨለማ የዋጣቸው መተላለፊያዎች ተጓዙ ።

የቪልፎርት አፓርትማ ከፍርድ ቤቱ ጋር የተገናኘ የመሆኑን ያህል ፍርድ ቤቱ እንደገና ከእሥር ቤቱ ጋር የተያያዘ ነበር ። ብዙ መተላለፊያዎችን ካለፉ በኋላ ኢድመንድና አጃቢዎቹ በመጨረሻው ከአንድ የብረት በር ላይ ሲደርሱ ቆሙ ። በሩ ወዲያውኑ ተከፈተና እንደገባ ከጀርባው ተዘጋ ። ኢድመንድ አሁን የታመቀና ከባድ አየር መተንፈስ ጀመረ ። በሕይወቱ ለመጀመሪያ ጊዜ እሥር ቤት ገባ ።

ይሁን እንጂ እሥር ቤቱ ውስጥ በተለይ ለሱ የተሰጠችው ክፍል ንፁህና ቀለል ያለች በመሆኗ ፍርሃቱ ከመቀነሱም በላይ የቪልፎርት የማፅናኛ ቃላትና የሰጠው ተስፋ ጆሮው ውስጥ ያቃጭልበት ነበር ። ብዙም ሳይቆይ ቀኑ መሽቶ ክፍሉን ጭለማ ዋጠው ። በጭለማው የተነሣ አይኑ ማየት ሲሳነው የመስማት ችሎታው ጨመረ ። ትንሽም ድምጽ ሲሰማ መፈታቱን የሚያበስርለት ወታደር የመጣለት እየመሰለው ከተቀመጠበት ቦታ ብድግ ብሎ ወደ በሩ ይሄድና ቆሞ በጉጉት ያዳምጣል ። ድምፁ ግን ወደ ሌላ አቅጣጫ ይሄድና ይጠፋል ፤ እሱም ተመልሶ በርጩማው ላይ ይቀመጣል ።

በመጨረሻ ከምሽቱ አራት ሰዓት በሚሆንበት ጊዜ ኢድመንድ ተስፋ በመቁረጥ ላይ እንዳለ በመተላለፊያው አካባቢ የእርምጃ ድምፅ ሰማ ። እርምጃውም እሱ ከታጐረበት ክፍል ሲደርስ ቆመ ። ቁልፉ ተከፍቶ ግዙፉ በር እንደተበረገደ የሁለት ጧፎች ብርሃን ይታይ ጀመር ። አራት ወታደሮች ገቡ ። “ እሰይ ! ” አለ ኢድመንድ በረ ጅሙ ተንፍሶ ። ልቡ በደስታ ደለቀ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ወደኔ ነው የመጣችሁት አይደል ?" ሲል ጠየቀ ፈጠን ብሎ።

" አዎ ! "

" ረዳት እቃቤ ሕግ ነው የላካችሁ አይደል ?"

" ልክ ነው ።"

የላካቸው ቪልፎርት መሆኑን ማረጋገጡ ለዕድለቢሱ ወጣት ትልቅ እፎይታ ሆኖ ነበር የተሰማው ። መፈታቱን አልተጠራጠረም።

ወደበሩ ሊያመራ ቃጣው ። አራቱ ወታደሮች ግን ከመካከላቸው አድርገውታል ። መንገድ ላይ የእሥረኛ ማሸጊያ ቁም ሣጥን የመሰለ ሠረገላ ይጠብቀዋል ።

የሠረገላው በር ተከፈተ ። ኢድመንድ ነገሩ ሳይገባውና አን ድም ቃል ለመናገር እንኳ ፋታ ሳያገኝ ከኋላው ሲገፈትሩት ተሰማው። የመታገል ፍላጐት አልነበረውም ። ከአፍታ በኋላ ሠረገላው ውስጥ ገብቶ ሁለት ወታደሮች ከጐናቸው ሁለት ደግሞ ከፊት ለፊታቸው አድርገውት ተቀምጧል ። ግዙፉ ሠረገላ ወደ ማይታወቀው አቅጣጫ ጉዞውን ቀጠለ ።

ድፍኑ ሠረገላ እንደቆመ ኢድመንድ ቢመለከት ወደብ ላይ መድ ረሳቸውን ተረዳ ። አንድ የቀረጥ መኰንን በባህሩ ዳርቻ በሰንሰለት አያይዞ ካቆማት ጀልባ ላይ ከአራቱ ወታደሮች ጋር ወጣ ። አንድ ሌላ የፖሊስ መኰንንም ጠርዙ አካባቢ ተቀመጠ። ሌሎች አራት ቀዛፊዎች ባለ በሌለ ኃይላቸው እየቀዘፉ የባህሩን ጉዞ ተያያዙት ።

" ወዴት ነው የምትወስዱኝ ?" ሲል ጠየቀ ኢድመንድ አን ደኛውን ወታደር በዝግታ ።

" ምን አስቸኰለህ ፤አሁን ታውቀው የለ ?"

" ግን . . . . . . "

" ምንም ዓይነት መረጃ እንዳንሰጥ ተከልክለናል ።" ኢድመንድ ሌላ አልተናገረም ። ፀጥ ብሎ በሃሣብ እንደ ተዋጠ ከጭለማ ጋር የተ ላመዱትን የመርከበኛ አይኖቹን እያንከራተተ ዙሪያ ገባውን በመ መልከት የጭለማውን ግርዶሽ ሊሰነጥቅ ይሞክር ጀመር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ይህ በእንዲህ እንዳለ ቀባሪዎቹ መቅዘፋቸውን አቁመው አረ ፍት ማድረግ ጀመሩ ። ኤድመንድ ምንም እንኳ ጥያቄ እንዳያነሳበት የከለከለው ቢሆንም ከአጠገቡ የተቀመጠውን ወታደር እንዲህ ሲል ጠየቀው ።

" የኔ ወንድም ... ይቅርታ አድርግልኝና ለሀቢናህ የማይከብድ አንድ ጥያቄ ለመመለስ እንድታዝንልኝ እለምንሃለሁ ። እኔ ንጹሕና ታማኝ ዜጋ ነበርኩ ። ባልታወቀ ደባ በሐሰት ተወንጅያለሁ ። ለመ ሆኑ የት ነው የምትወስዱኝ ? እባክህ ይህንን ብቻ ንገረኝ ። ለመርከበ ኞንት ሙያዬ ክብር ስል ዕድሌን ከማማረር በስተቀር ሚስጥርህን ሳለማውጣት ቃል እገባልሃለሁ ።" ·

ወታደሩም እንዲህ ሲል መለሰ ። " አይን ደምባሩ ወይም ከማ ርሴል ወደብ ወጥተህ የማታውቅ የመንደር አውደልዳይ ካልሆንክ በስተቀር ባሁኑ ጊዜ ወዴት እንደምትሄድ መገመት መቻል ነበረ ብህ ። እስኪ ዙሪያህን ተመልከት ።"

ኤድመንድ ከተቀመጠበት ትንሰኖ ጀልባዋ ወደምትጓዝበት አቅጣጫ ይመለከት ጀመር ። እንደ ሰማይ ጠቀስ ሕንጻ ቀጥ ብሎ ወደላይ የወጣው ጥቁር አለትና ከእሱም ጫፍ ላይ የተሠራው በጣ ይን ቀርቶ በስም እንኳ አስከፊነቱ የሚነገርለት ቻቲዩዲፍ የተባለው ወህኒ ቤት ከሩቅ ይታያል ።

ለብዙ ዘመናት በአስፈሪነቱ የታወቀው ይህ ሲኦል መሰል ወሀኒ ቤት እንደታየው ኤድመንድ ወደ እሥር ቤት ሣይሆን ወደ መገደያ ሥፍራው የሚወስድ የሞት ቅጣት የተበየነበትን ሰው ያህል ቀልቡ ተገፈፈ ።

"እረ ጉድ !" ሲል ጮኸ ኤድመንድ ሣይታወቀው " ቻቲ ዩዲፍ! ለምንድን ነው ወደዚያ የምንሄደው ?" ወታደሮቹ በንድ ነት ሳቁ ። " እዚያ እንድታሠር ልትወስዱኝ አትችሉም ። ቻቲ ዩዲፍኮ የፖለቲካ ወንጀለኞች እሥር ቤት ነው። እኔ ምን አጠፋሁ? እውነት እዚያ ልታሠር መወሰዴ ነው ?"

" ምናልባት! " ነበር መልሱ !።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ግን ቪልፎርት ቃል ገብቶልኛል . . . .”

“እኛ ቪልፎርት ምን ቃል እንደገባልህ የምናውቀው ነገር የለም ።” አለ ወታደሩ ፤ “ እኛ የምናውቀው ወደ ቻቲዮዲፍ መሄዳችንን ብቻ ነው ። . . . .”

ኢድመንድ ራሱን ወደ ባህሩ ሲወረውር ተነስቶ እግሩ መርከቧን እንደለቀቀ አራት ኃይለኛ ክንዶች አፈፍ አድርገው ወደነበረበት ሲመልሱት በእልህ እያጓራ ወደቀ ።

“ሰማኸኝ ወይ” አለ አንድ ወታደር ካርባይን ጠመንጃ ደቅኖ። “ ካሁን በኋላ አንድም እንቅስቃሴ ብታሣይ ግንባርህን በጥይት ለመፍለጥ እገደዳለሁ ። አንድም እንቅስቃሴ !”

ከአጭር ጊዜ በኋላ ጀልባዋ አንድ ነገር ስትነካ ታወቀው ። ጉዟቸው ተገባዷል ። ከዚያ በኋላ በወታደሮቹ ግፊት ከጀልባዋ ወርዶ ወደ መሬት ደረሰ ። ከእንግዲህ መታገል ዋጋ የለውም ። ከእነሱ እኩል መራመድ ቢሳነውም ኃይሉ ስለከዳው እንጅ የመቃወም ፍላጐት ኖሮት አልነበረም ።

በውንቱ ዝሎበት እንደ ሰከረ ሰው ያንገዳግደው ጀመር ። እግሩን እያነሣ ሲራመድና አንድ ክፍል ውስጥ ገብቶ በሩ ከጀርባው ሲዘጋ ሁሉ የሚታየው እንደ ሕልም ከመሆኑ በስተቀር አይኑ ጥቅጥቅ ባለ ጭጋግ የተጋረደ ያህል ማዬት ተስኖት ነበር ። በመጨረሻው ክንዱን የያዙት ሰዎች እንዲቆም አደረጉት ። ጠባቂዎቹም የሚያመልጥበት መንገድ እንደሌለው ስለተረዱ ለቀቁት ።

ከአሥር ደቂቃ ቆይታ በኋላ “እሥረኛውን ይዛችሁ ተከተሉኝ ።” አለ አንድ ድምፅ ።

“ ቅደም ” አለው አንድ ወታደር ከጀርባው እየገፈተረው ። ኢድመንድ ትዕዛዙን ተከትሎ ደረጃዎችን ከወረዱ በኋላ ምድር ውስጥ ወዳሉ ክፍሎች ተወስዶ በአንደኛዋ ጠባብ ክፍል ውስጥ እንዲገባ ታዘዘ ። ቅንጣት ቀዳዳ ከሌለው የድንጋይ ካብ የተሠራችው ይህች እምክ እምክ የምትሸት ቤት ማንም የሚደፍራት አትመስልም ። በአንድ ባርጩማ ላይ ተቀምጣ የምትንጨለጨለው ኩራዝ የክፍሉን ከባድነትና አስፈሪነት በመጠኑ ያቀለለችው ከመሆኑም በላይ ኢድመንድ እጅግ የቆሸሸ ልብስ የለበሰውንና ሞኛ ሞኝ ፊት ያለውን የወህኒ ቤት ዘበኛ እንዲያይ ረዳችው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ለዛሬ ሌሊት እዚህ ታድራለህ” አለ ዘበኛው ፤ “ሌሊቱ በመግፋቱ አስተዳዳሪው ተኝቷል ። ምናልባት ነገ ስላንተ የተጻፈውን መመሪያ ካነበበ በኋላ ሌላ ክፍል እንዲሰጥህ ያደርግ ይሆናል ። ይኸውልህ ዳቦ ። ኩባያው ላይ ውሃ አለልህ ። እዚያ ጥግ አካባቢ ደግሞ ለመኝታህ ጥቂት ገለባ ቢጤ አይጠፋም ። ለአንድ እሥረኛ የሚያስፈልጉ ነገሮች ተሟልተውልሃል ። ደህና እደር ። ” እሥረኛው አንድ ቃል እንኳ ለመመለስ ጊዜ ሳይሰጠው ዘበኛው ኩራዟን አንስቶ ከክፍሉ ወጣና በሩን ዘግቶ በውጭ ቆለፈበት ። ኢድመንድ ጥቅጥቅ ካለው ጭለማ ጋር ተፋጠጠ ።

ዘበኛው ተመልሶ የመጣው ጐህ ቀድዶ የመጀመሪያው የንጋት ብርሃን መፈንጠቅ ሲጀምር ነበር ። ዘበኛው ኢድመንድ ከነበረበት ክፍል እንዲቆይ ትዕዛዝ ተቀብሏል ። ኢድመንድ አልተንቀሳቀሰም ። በምስማር የቸነከሩት ይመስል ማታ እንደገባ ከቆመበት ሥፍራ ላይ ሣይንቀሳቀስ ነበር ሌሊቱን ያነጋው ። በዚህም የተነሣ ለአፍታ እንኳ እንቅልፍ አልዞረበትም ። ዘበኛው ወደ ኢድመንድ ጠጋ አለ ፤ኢድመንድ ግን የሚያየው አይመስልም ። ጀርባው ላይ ቸብ አደረገው ። ኢድመንድ ዞር ብሎ ራሱን በፍጥነት አነቃነቀ ።

“ እንቅልፍ አልተኛህም ?” ሲል ጠየቀ ዘበኛው ።

“ እኔ እንጃ ! ”

“ አልራበህም ?”

“ ምን አውቃለሁ ።”

“ ምን የሚያስፈልግህ ነገር አለ ?”

“ አስተዳዳሪውን ማነጋገር እፈልጋለሁ ።”

“ ያ እንኳ አይቻልም ።”

“ ለምን ?”

“ ምክንያቱም የወህኒ ቤቱ ደንብ እሥረኞች እንዲህ ዓይነቱን ጥያቄ እንዳያነሱ ይከለክላል ።”

“ ታዲያ ምንድን ነው የተፈቀደው ?”

“ መክፈል ከቻልህ የተሻለ ምግብ ፤ ከክፍልህ ወጣ ብለህ ወዲያ ወዲህ መንቀሳቀስ ፤ አንዳንዴም መጻህፍትን ማንበብ ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ማንበብም ሆነ መንቀሳቀስ አልፈልግም ፤ ምግቡም ቢሆን ለኔ መጥፎ አይደለም ። የምፈልገው አንድ ነገር ብቻ ነው ፤ እስቲዳዳሪውን ማነጋገር ።”

“ ስማ ” አለ ዘበኛው ፤ “ እንዲህ በማይቻል ነገር የምታገራ ከሆነ በሁለት ሳምንት ውስጥ ማበድህን እወቀው ። ”

“ እንደዚያ ነው እንዴ ?”

“ ታዲያስ ። እብደት የሚጀምረው እንዲህ እያለ ነው ። ለምሳሌ እዚህ ክፍል ውስጥ ታሥሮ የነበረ አንድ ቄስ ነበረ ። ገና ሲጀምረው በነጻ ከተለቀቀ ለአስተዳዳሪው አንድ ሚሊዮን ፍራንክ እንደ ሚሰጥ ሲቀባዠር ሰንበተና ወዲያው ለየለት ። ”

“ እንዴት ለየለት ማለት ?”

“ ጨለማ ክፍል ውስጥ ከተቱታ !”

“ የኔ ወንድም ” አለ ኤድመንድ “ እኔ ቄስም ፤ እብድም አይደለሁም ። አንድ ሚሊዮን ፍራንክ እሰጥሃለሁ ብዬ አልዋሽህም ።ግን ወደ ማርሴል ስትሄድ ሜርሲደስ ለተባለች ልጃገረድ ደብዳቤ ብታደርስልኝ ሦስት መቶ ፍራንክ እሰጥሃለሁ ። ደብዳቤም ባይሆን ሁለት ሶስት መሥመር መልእክት ።”

“ ሁለት ሦስት መሥመር መልዕክት ሳመላልስ ብያዝ እጠየቅ በታለሁ ፤ ከሥራም እታገዳለሁ ። እዚህ ሥፍራ ምግቡን ሳትቆጥር በወር አንድ ሺ ፍራንክ መዛቅ የምችል ዲታ ነኝ ። ገና ለገና ሦስት መቶ ፍራንክ አገኛለሁ ብዬ አንድ ሺ ፍራንክ ማጣት አይታጣኝም።”

“ ስማኝ ። እንግዲያውስ ለሜርሲደስ ደብዳቤ ማድረሱን እምቢ ካልክ ፤ ወይም ቢያንስ እዚህ መሆኔን እንድታውቅ ባታደርግ አንድ ቀን እንደለመድከው እኔ ክፍል ሉክ ስትል በሩ ሥር ተደብቄ በዚህ ባርጩማ እናትህን ከሁለት ባልከፍለው . . . ”

“ እንዴ ፤ እንዴ ! እስከዚህም ተዳርሰናል ?” በማለት ዘበኛው ወደኋላው ፈንጠር ብሎ ራሱን ለመከላከል አዘጋጀ ።

“ ቄሱም እንዲህ ነበር የጀመረው ። ያው አንተም በሦስት ቀን ውስጥ እንደሱው ይለይልሃል ። ቻቴዩዲፍ ውስጥ ጭለማ ቤቶች መኖራቸው እንዴት ገላገሉናል ።” ኤድመንድ ባርጩማውን ብድግ አደረገ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ምን ቸገረኝ ! ምን ቸገረኝ !" አለ ዘበኛው ። " እንዲህ ካሁኑ ጩርቅህን ከፍ ከፍ ማድረግ ከጀመርክ ለአስተዳዳሪው እናገራለሁ ።"

" ጥሩ" አለ ኢድመንድ ። ከዚያም ባርጩማውን ወለሉ ላይ መልሶ ካስቀመጠ በኋላ እሱም ተቀምጦ አንገቱን ደፋ በማድረግ አይኖቹን እያጉረጠረጠ ያበዱ ለመምሰል ሞከረ ። አስተዳዳሪው መጥቶ እንዲያነጋግረው የሚያደርገው ጥረት ነበር ።

ዘበኛው በርግጎ ከወጣ በኋላ በቅጽበት አራት ወታደሮችና አንድ አሥር አለቃ አስከትሎ ተመለሰ ።" በአስተዳዳሪው ትዕዛዝ መሠረት " አለ ዘበኛው ፤ " ይህንን እሥረኛ ምድር ቤት ወዳለው ክፍል ይዛችሁልኝ ውረዱ ።"

" ወደ ጨለማ ቤቱ ?" ሲል ጠየቀ አሥር አለቃው ።

" አዎ ! እብዶች የሚታሠሩት ከእብዶች ጋር ነው ።"

ነገር ገንተረ ።አራቱ ወታደሮች ኢድመንድን አፈፍ አድርገው ያዙት ። ኢድመንድ ተስፋ በቆረጠ ሁኔታ ወታደሮቹን ያለ ተቃውሞ ተከትሎ ወረደ ። በመሬት ውስጥ አሥራ አምስት ደረጃዎችን እንደወረደ የአንድ ክፍል በር ተከፍቶለት ሲገባ " አልተሳሳቱም " አለ ለራሱ ፤ " እብዶች የሚታሠሩት ከእብዶች ጋር ነው !"

t.me/OLDBOOKSPDF

7

ንጉሥ ሉዊስ አሥራ ስምንተኛ ፓሪስ ከተማ በሚገኘው ቤተ መንግሥታቸው በተለይ በትንሿ የጥናት ክፍላቸው ውስጥ ምንጊዜም በማትለያቸውና አሁንም ከስደት ወደ ሥልጣን ሲመለሱ ይዘዋት በመጡት ወንበራቸው ላይ ተቀምጠው አንድ እድሜው በግምት አምሳ ዓመት የሚሆን ግማሽ ፀጉሩን ሽበት የወረሰው ሰው የሚያደርግላቸውን ንግግር በግማሽ ልብ ያዳምጣሉ።ከንግግሩ ጠቃሚ ጠቃሚውን ነጥብም በማስታወሻቸው ላይ ለማስፈር ይሞክራሉ ።

" ምንድን ነበር ያልከኝ ?" አሉ ንጉሡ። "እስኪ እጠር አድርገህ ንገረኝ ።"

" ከወደ ደቡብ አደገኛ መብረቅ በማጉረምረም ላይ መሆኑን በመስማቴ በጣም ተጨንቄያለሁ ነው የምለው ፣ጃንሆይ ።"

" የሰም መስፍን ፤ የተሳሳተ መረጃ ሳትቀበል አልቀረህም ። በስተደቡብ ያለው የአየር ሁኔታ መልካም መሆኑን አውቃለሁ ።" ንጉሡና እንግዳቸው የሚናገሩት ቁም ነገር ቢሆንም ቃላት አጣጣላቸው ግን እንደ ቀልድ ነበር ።

"ግርማዊነትዎ የፈረንሣይ ሕዝብን መልካም አመለካከት ማጤኑ ተገቢ ሊሆን ይችላል ። ነገር ግን እኔም አንድ የጣዕረ ሞት ሙከራ ሣይከጀልብን እንደማይቀር መፍራቴ ስህተት ነው አልልም ።"

" ለመሆኑ በማን ነው ሙከራው የሚከጀለው ?"

" በእምባገነኑ ናፖሊዮን ፤ ወይም በጀሌዎቹ ።"

" ህም !" አሉ ንጉሡ በታከተ ሁኔታ ፣" ባዶ ጭንቀትህ ሥራ አስፈታኝኮ ።"

" የርስዎ ችላ ማለት ደግሞ እኔን ሰላም አሳጣኝ ፤ ጃንሆይ ። የኔ ፍርሀት የመነጨው ከሚዳ ወይም ከተራ አሉባልታ ሣይሆን ' ግር

t.me/OLDBOOKSPDF

ማዊነታቸውን ታላቅ አደጋ ያስጋቸዋል ’ በማለት ከጥቂት ጊዜ በፊት ከማርሴል የደረሰ ታማኝና ጨዋ ሰው ከነገረኝ ጥቆማ ነው ። በዚህ ምክንያት ነው ተጣድፌ የመጣሁት ፤ ጌታዬ ። መሬ ቪልፎርትን ቢያነጋግሩት እጅግ በጣም ጠቃሚ ይመስለኛል ።”

“ ቪልፎርት ! ” ሲሉ ንጉሡ ስሙን ሜን አድርገው ደገሙት።

“ ከጥቂት ጊዜ በፊት ከማርሴል መጣ የምትለኝ ሰው ቪልፎርት ነውን ለምን ስሙን ቀደም ብለህ አልነገርከኝም ?”

“ ክቡርነትዎ ስሙን የማያውቁው ስላልመሰለኝ ነው ። ”

“ እንዴት ሆኖ ። ቪልፎርት ጠንቃቃ ፤ የተከበረ ፤ ጨዋና ከሁሉም በላይ ተፍጨርጫሪ ሰው ነው ። በዚያ ላይ አባቱን እጣርቼ አውቃቸዋለሁ ።”

“ አባቱን ?”

“ አዎ ፤ ኖርቲርን በደንብ አውቃቸዋለሁ ።”

“ ኖርቴር የናፖሊዮን ጀሌ ? ቪልፎርት የኖርቴር ልጅ ነው እንዴ?”

“ ልክ ነህ ። ”

“ እና ግርማዊነትዎ ይህን ጉድ እያወቁ የጠላትዎ ልጅ የርስዎን መንግሥት ያገለግላል ?”

“ የኔ ወዳጅ ፤ እንዴት አይገባህም ? ቪልፎርት ተፍጨርጫሪ ሰው ነው ነውኮ የምልህ ። ምኞቱን የሚያሳካለት ከሆነ ወላጅ አባቱን ጨምሮ ማንኛውንም ነገር መስዋዕት ያደርጋል ።”

“ ታዲያ ባቀርበው ይሻላል ጃንሆይ ? ”

“ አዎ ። አሁኑኑ !”

መሥፍኑ በፍጥነት ከክፍሉ ወጥቶ አፍታ ከቆየ በኋላ ከቪልፎርት ጋር ተመለሰ ።

“ ግባ ቪልፎርት ፤ ወዲህ ቀረብ በል” አሉ ንጉሡ ።

ቪልፎርት ለጥ ብሎ እጅ ከነሣ በኋላ እጆቹን እንዲጠጣመረ ወደ ፊት ቀረብ ብሎ የሚቀርብለትን ጥያቄ ይጠባበቅ ጀመር ።

“ ቪልፎርት ” አሉ ሉዊስ አሥራ ስምንተኛ ፤“ የምታስረዳኝ አሳሳቢ ጉዳይ እንዳለህ መሥፍኑ የነገረኝ ነገር እውነት ነውን ?”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ መሥፍን ትክክል ናቸው ግርማዊ ጃንሆይ ፤ ወደ ፓሪስ ገስግሼ ለመምጣት ያስገደደኝ በሥራ ገበታዬ ላይ በማደርገው የሴትቀን መውጣት መውረድ አማካኝነት በግርማዊነትዎ መንግሥት ላይ እጅግ አስጊ የሆነ ሴራ እየተጠነሰሰ መሆኑን በተጨባጭ ስለደረስኩበት ይህንኑ ለማስረዳት በመፈለግ ነው ። ጌታዬ ፤ አምባገነኑ ዎስት መርከቦችን በታጠቁ ወታደሮች ያደራጀ ቢሆን እንዲያውም እስካሁን ከኢልባ ደሴት ማይንቀሳቀስ አይቀርም ። ወዴት እንደሚሄድ ባይታወቅም አትጣሚው ግን ወደ ኢጣሊያ ወደቦች ወይም ወደ ፈረንሣይ እንዳተኮረ አጠያያቂ አይደለም ። አምባገነኑ በፈረንሣይ ምድርም ሆነ በኢጣሊያ ክልል ጀሌዎቹን ማሰፈሩን ግርማዊነትዎ እንደማያውቀው አልጠራጠርም ። ”

“ አውቃለሁ ፤” አሉ ንጉሡ በቪልፎርት ገለጻ ሰውነታቸው ግሎ ።
“ እሺ . . . . .ቀጥል እስኪ ፤ ለመሆኑ መረጃዎቹን ከዬት አገኘህ ? ”

“ መረጃዎቹን ያገኘሁዋቸው ለረጅም ጊዜ በጥርጣሬ ስከታተለው ከነበረና ልክ ወደ ፓሪስ ከመምጣቴ በፊት በቁጥጥር ሥር እንዲውል ካደረግሁት አንድ አመፀኛ ግለሰብ ነው ። ይህ ከበፊትም የአምባገነኑ ደጋፊና አገልጋይ ሆኖ የቆዬ የአንዲት መርከብ ሠራተኛ ወደ ኢልባ ደሴት በድብቅ ሄዶ ነበር ። ኢልባ የሚገኝ ማርሻልም ይህንን ሰው ለአንድ ፓሪስ የሚገኝ ጀሌ መልዕክት እንዲያደርስ በቃል መልዕክት የነገረው ቢሆን ፓሪስ የሚገኘውን ጀሌ ስም ሊነግረኝ አልፈቀደም ። ይሁን እንጅ መልዕክቱ የፓሪሱን ጀሌ አምባገነኑ በአጭር ጊዜ ወደ ፓሪስ እንዲመለስ ሌሎች ተከታዮቹ ዝግጅት እንዲያደርጉ ማስተባበር እንዲጀምር የሚያዝዝ መሆኑን ተረድቻለሁ ።”
“ ታዲያ ይህ የሰዶም መልዕክተኛ አሁን የታለ ? ” ሲሉ ጠየቁ ንጉሡ ።

“ እሥር ቤት ይገኛል ፤ ጌታዬ ። ”

በዚህ ጊዜ የፖሊስ ሠራዊት ጠቅላይ አዛዡ ይገባል ። ጠቅላይ አዛዡ ፊቱ በርበሬ ከመምሰሉም በላይ ሰውነቱ እንደሚንቀጠቀጥ ያስታውቃል ፤ አይኖቹም በፍርሃት ይጉረጠረጣሉ ።

“ ምን ሆነሃል ጠቅላይ አዛዥ ? ክንፋን የተመታ አሞራ መስለሃል ! ቪልፎርት አሁን ስለሚናገረው ነገር የምታውቀው ሚስጥር አለ? ” በማለት ንጉሡ ወንበራቸውን ወደኋላ ገፋ አድርገው ባረቁበት ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ጃንሆይ . . . . ጃንሆይ . . . . ” አለ አዛዡ እየተንቀጠቀጠ ።

“ ተናገሩ !”

ጠቅላይ አዛዡ እየተንደረደረ ሄዶ ንጉሡ ጫማ ሥር ተደፋ።

“ በጣም የሚያሸብር አደጋ ያንግርብባል ጃንሆይ ። የካቲት ሃያ ስምንት ቀን ናፖሊዮን ከኤልባ ደሴት ተነስቶ መጋቢት አንድ ቀን ፈረንሣይ ውስጥ ወደዚህ በመገስገስ ላይ ነው ። የተንቀሳቀሰውም በአንቲብስ በኩል ነው ።”

“ ናፖሊዮን መጋቢት አንድ ቀን በአንቲብስ በኩል ፤ ማለትም ከፓሪስ ሁለት መቶ ሃምሣ ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ ተነስቶ ወደዚህ ሲያመራ አንተ ያወቅኸው ገና ዛሬ መጋቢት ሦስት ቀን ነው፣እ?እይ ድረግም ! መረጃው የተሳሳተ መሆን አለበት ፤ ወይም አብደሃል !”

“ ኧረ ጃንሆይ ነገሩስ እርግጥ ነው ።”

ሉዊስ አሥራ ስምንተኛ ውስጥ ውስጡን በንዴት ደበኑ ። ወደ ፊት ሲራመዱ ምክረው ተመልሰው ቆም አሉና “ የፈረንሣይን አፈር ረገጠ ?” ሲሉ በኃይለ ቃል ተናገሩ ። “ ናፖሊዮን ፈረንሣይ ክልል ውስጥ ገብቷል ። ግን እኛስ ተኝተን ነበር ? ብቻ ማን ያውቃል ከመ ካከላችን አንዳንዶቹ በሚስጥር . . . ”

“ ኧረረ . . . . ” አለ መሥፍኑ ራሱን ይዞ ወደ ፖሊስ አዛዡ በድንጋጤ እየተመለከተ ። “ እንደሣቸው ያለ ሰው በክህደት ሊጠረ ጠር አይገባውም ። በርግጥ ሁላችንም ታውረን ነበር ። እሳቸውም እን ደኛ ሳይታወሩ አልቀሩም ።”

“ ግን . . . . ” በማለት ቪልፎርት ንግግሩን ጀመረ ። “ ይቅርታ ይደረግልኝ ጌታዬ ፤ ትልቅ ይቅርታ እጠይቃለሁ ! በራሴ የግል ፍላ ጐት ይሁን ሁሉ በቅንነት በማድረጌ ይቅርታ ይደረግልኝ ። ”

“ የለም የለም ፤ ወደኋላ ሳትል በቅድሙ ወኔህ ሁሉንም ንገረን ። የአደጋውን መቃረብ ያስጠነቀቅኸን ቆርጠኛ ወገናችን አንተ ነህ ። እንዴት እንደምንፈታውም አስተያየትህ ይረዳናል ።” አሉ ንጉሡ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ጀንሆይ ?” አለ ቪልፎርት ለቀረበለት ምሥጋና ለጥ ብሎ እጅ ከነሣ በኋላ “ በደቡብ በኩል ሕዝቡ በናፖሊዮን ላይ እጅግ ከፍተኛ ጥላቻ አለው ። ስለዚህ እዚያ አካባቢ ያለውን ሕዝብ በሱ ላይ ማስነሳት አስቸጋሪ አይደለም ።”

“ እሱ እዚያ ቆሞ የሚጠብቅ ሳይሆን እየገሰገሰ መሆኑ ነው እንጅ ሃሣቡ እንኳ ባልከፋ ። ” አለ የፖሊስ አዛዡ ።

“ ደግሞ አያፍርም ፤” አሉ ንጉሡ ቀበል አድርገው “ እየገሰገሰ ስትል ወደ ፓሪስ እያመራ ነው ለማለት ፈልገህ ነው ? ”

የፖሊስ አዛዡ እምንታ በሚመስል ሁኔታ በፍርሃት አንገቱን ደፍቶ ዝም አለ ።

“ እንግዲያውስ ” አሉ ንጉሡ ፤ “ ካሁኑ ደቂቃ ጀምሮ አንተ አታስፈልገኝም ። ከዚህ ክፍል ውጣልኝ ። ከእንግዲህ መደረግ ያለበት ሁሉ የጦር ሚኒስትሩን የሚመለከት ይሆናል ። . . . . መሴ ቪልፎርት ፤ ለእኛ ደህንነት ስትል በተንዝከው ረጅም ጉዞ ሳትደክም አልቀረህም ። ሂድና እረፍ በል ። አባትህ ቤት እረፍት ማድረግ ትችላለህ አይደለም ?”

ቪልፎርት እናቱን በዱላ የመቱት መሰለው ።“ የለም ጌታዬ” አለ ፤ “ ሆቴል ውስጥ እርፋለሁ ።”

“እሃ ፤ ልክ ነህ ። ” አሉ ንጉሡ ፈገግ ብለው ፤ “ከኖርቴር ጋር እንደማትግባቡ ረስቻለሁ ። ከወላጅ አባትህ ጋር እስክትቃቃር ድረስ ለዘውዳችን ላለህ ቅን አመለካከትና ላበረከትከው ግልጋሎት ውለታህን መከፈል ይኖርብናል ።”

“ ጌታዬ ፤ ግርማዊነትዎ ካሁን በፊት ያደረገልኝ ታላቅ ደግነት ከምመኘው ነገር ሁሉ የሚልቅና ሕይወቴን ሲያለመልም የሚኖር በመሆኑ ሌላ የምጠይቀው ውለታ አይኖርም ።”

“ ያለፈውን ተወውና ፤ በቀላሉ የምንረሳህ ሰው አይደለህም ። ለጊዜው ግንይኸውልህ ! ” ንጉሡ ራሣቸው አልፎ አልፎ የሚያደርጉትን የጦር ሜዳ የክብር ሜዳሊያ አውልቀው ሰጡት ።

t.me/OLDBOOKSPDF

የቪልፎርት አይኖች በኩራትና በደስታ እንባ ተሞሉ ። ሜዳሊያውን በሁለት እጁ በጥንቃቄ እንደያዘ ሳመው ።

“ በል ሂድ ፤” አሉ ንጉሡ ፤“ ንጉሥ ሁሉንም ነገር አስታውሶ አይዘልቀውምና ብረሳህ እንኳ መልሼ እንዳስታውስህ ያለምንም ፍርሃት እንድታሳስበኝ ።”

“ እንጀራህን አበሰልህ ቪልፎርት ። የዕድልህ መቃናት አሁንገና ተረጋገጠ።” አለው የፖሊስ አዛዡ ከቪልፎርት ጋር ሆነው ከቤተ መንግሥት እንደወጡ ።

‘ ምን ያህል ጊዜ ይፈጅ ይሆን ? ’ ሲል ቪልፎርት በልቡ ራሱን ጠየቀ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

8

ነገሮች እየተደራረቡ ተከሰቱ ። ናፖሊዮን ከኢልባ ደሴት ወደ ፓሪስ ያደረገውን የማይታመንና ተአምረኛ ጉዞ ታሪክ የሚያውቀው ነው ።

ንጉሥ ሊዊስ አሥራ ስምንተኛ የናፖሊዮንን ጥቃት ለመከላከል ያደረጉት ጥረት ፋይዳ አልነበረውም ። መልሶ በመቋቋም ላይ የነበረው ንጉሣዊ አገዛዝ ገና መሠረቱን.በማጠናከር ካስማውን ቸክሎ ሚዛኑን አ ስተካክሎ መቆም ሳይጀምር ኃያሉ የናፖሊዮን ክንድ እንደገና ደቆሰው ።

በዚህም የተነሣ ቪልፎርት ከንጉሡ የጠበቀውን ውለታ ማይቀ በል ቀረ ። ያተረፈው ነገር ቢኖር የንጉሡ ምሥጋና ብቻ ሲሆን እሱም ቢሆን ለሕይወቱ አደገኛ ከመሆን ሌላ ጥቅም አላስገኘለትም ። እን ዲያውም ናፖሊዮን ቪልፎርትን ከሥልጣን አውርዶ በቅጣት ሊያስ ቀምጠው የከጀለ ሲሆን ከዚህ መአት ሊያመልጥ የቻለውም በናፖ ሊዮን ፍርድ ቤት ታላቅ ተደማጭነት ባለው አባቱ በኖርቴር ጥብ ቅና ነበር ።

ቪልፎርት የረዳት ዓቃቤ ሕግ ሥልጣኑን ከመነጠቅ ዳነ ። ጋብ ቻው ግን አማቶቹ ሌላ “ የደስታ ዘመን ”እስኪመጣላቸው ተላለፈ ። ናፖሊዮን በሥልጣኑ የሚቆይ ከሆነ ቪልፎርት ሌላ ሚስት ለማጨት አይኑን አያሽም ። በሌላ በኩል ግን ንጉሡ ሉዊስ አሥራ ስምንተኛ እንደገና አልጋቸውን ከያዙ የቀድሞዋ ወላጆቿ በቤተ መንግሥት ዘንድ ከፍተኛ ቦታ የሚሰጣቸው ሰዎች ልጅ ሬኒ የሚስትነቱን ሥፍራ ትይዛለች ።

ኢድመንድ ግን እሥረኛ እንደሆነ ቀረ ። መሬት ውስጥ በሚገ ኘው የጨለማ ክፍል እንደታጐረ የተረሣው ኢድመንድ ስለሉዊስ አሥራ ስምንተኛ ከሥልጣን መውረድም ሆነ ስለሌላው ሁኔታ የሚያ ውቀው ነገር አልነበረም ።

t.me/OLDBOOKSPDF

በዚህ « መቶ ቀናት » ተብሎ በሚታወቀው የናፖሊዮን ሁለተኛ ዘመን መንግሥት ወቅት የፋራኦን ባለ ንብረት ሞሬል ወደቪልፎርት እየተመላለሰ ኢድመንድ እንዲፈታ መጠየቁን አላቋረጠም ።

ቪልፎርት ግን በተለፋ ብቻ ሞሬልን ሸንግሎ ከመሰደድ በስተቀር የወጣቱን እሥረኛ መፈታት ሲያስበውም አልፈለገም ። ከዚያም ሉዊስ አሥራ ስምንተኛ ለሁለተኛ ጊዜ ናፖሊዮንን አስወግደው ወደ ዙፋናቸው ተመለሱ ። ከዚህ ጊዜ በኋላ ሞሬል ቪልፎርትን ለመጠየቅ መመላለሱን አቋረጠ ። ለወጣት ጓደኛው የሚቻለውን ሁሉ ደክሞ ፤ በሉዊስ አሥራ ስምንተኛ ዘመን መንግሥት ሥር የኢድመንድን መፈታት መጠየቅ ግን በእንግት ላይ አባብ እንደመጠምጠም ይቆጠር ነበር ።

ሉዊስ አሥራ ስምንተኛ እንደገና ወደ ሥልጣናቸው እንደ ተመለሱ ቪልፎርት በወቅቱ ክፍት የነበረውን የዋና ዓቃቤ ሕግነት ሥልጣን ጠይቆ ተሰጠው ። ከሁለት ሣምንታት በኋላም አባቷ በፍርድ ቤት ከመቼውም የበለጠ ከፍተኛ ሥፍራ የተሰጣቸውን ወይዘሪት ሬኒን አገባ ።

ናፖሊዮን ወደ ሥልጣን በተመለሰባቸው ጥቂት ቀናት ወቅት ዳንግላር በፍርሐት ሲጨነቅ ነበር የኖረው ። ኢድመንድ በማንኛውም ጊዜ ከእሥር ሊፈታ እንደሚችልና የደረሰበትን በደል ሁሉ ያለ ርሀራሄ እንደሚበቀለው ይሰጋ ነበር ። በዚህም የተንሣ ፋራኦን ላይ የነበረውን የሒሣብና የግምጃ ቤት ሹምነት ቦታ ለሞሬል አስረክቦ ለአንድ የስፓኝ ነጋዴ ለማገልገል ተቀጠረ ። የስፓኙ ነጋዴ ዳንግላርን ለሥራ ወደ ስፓኝ ዋና ከተማ ወደ ማድሪድ ስለወሰደው የዳንግላር አድራሻ ተሰወረ ።

ፈርናንድን ብዙም የሚያስጨንቀው ነገር አልነበረም ። ኢድመንድ ድራሹ ጠፍቶቢታል ፤ እሱም የሚፈልገው ይህንኑ ሲሆን ኢድመንድ ምን እንደደረሰበት ለማወቅ ደንታ አልነበረውም ። ይህ በእንዲህ እንዳለ ንጉሡ የክተት ጥሪ በማቅረባቸው መሣሪያ ያለው ሁሉ ለዘመቻ ሲንቀሳቀስ ፈርናንድም ባገር የመጣ ነውና እሱ በሌለበት ተቀናቃኙ ኢድመንድ ከእሥር ተፈቶ ምኞቱን ባዶ እንዳያደርገው እየተጨነቀ ሜርሲዲስን ከኋላው ትቶ ወደ ጦር ግንባር ዘመተ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ለሜርሲደስ ያለው ፍቅር፣በሃዘኗም ሆነ በጭንቀቷ ወቅት አሉን የሚሰማው ሐዘንና ጭንቀት ፣ ለፍላጐቷ መሟላት የሚያደርገው መዋተት በሜርሲደስ ልብ ውስጥ መሥረጻቸውን አላቋረጡም ። ሜርሲደስ ወትሮም በፈርናንድ ወንድምነት ስትመካ የኖረች ሴት ነበረች ። አሁን ደግሞ ልቧ ውስጥ አንድ ሌላ ነገር መስመጥ ጀመረ ፣ ውለታ ። ይህንን የተረዳው ፈርናንድ ወደ ዘመቻ ሲሄድ ኤድመንድ ካልተመለሰ በስተቀር ሜርሲደስ አንድ ቀን የእሱ እንደምትሆን ተስፋ እያደረገ ነበር ።

ሜርሲደስ ብቻዋን ቀረች ። ያለመታከት በካታላኖች መንደር ስትዘዋወር ፤አንዳንድ ጊዜ ኃይለኛው ፀሐይ እየወረደባት ሳትንቀሳቀስ ተገትራ ስትውል ፣ ሌላ ጊዜ ደግሞ ከባህሩ ዳርቻ በመቀመጥ ሙሾዋን የሚያስተጋባ የሚመስላትን የውሃ እንቅስቃሴ እያዳመጠች ተስፋ የሌለውን ጨለማ ሕይወት ከመግፋት ይልቅ ባህሩ ውስጥ መስጠምን ስትመኝ በእንባ እየታጠበች ታሳልፋለች ። ባህር ውስጥ እንዳትገባ የሚያግዳት የመኖር ፍላጐቷ ወይም የወኔ መጥፋት አልነበረም ፣ ራሷን ከማጥፋት የሚመልሳት የሃይማኖቷ ሕግ ነበር ።

የናፖሊዮን መንግሥት ሲገረሰስ የኤድመንድ አባት የነበራቸው የመጨረሻ ተስፋ ተሟጠጠ ። ከልጃቸው ከተለያዩ ከአምስት ወራት-በኋላ የሜርሲደስን ክንድ እንደ ተደገፉ የመጨረሻዋን ትንፋሻቸውን ውጠው የዘለዓለም እንቅልፋቸውን ተኙ ። ለቀብራቸው ሥነ ሥርዓትና በሕመማቸው ወቅት የገቡትን እዳ ከፍሎ የሰላም እንቅልፍ ያስተኛቸው ሞረል ነበር ። ይህንን ማድረግ ራሱ ራስን ከመግደል የማይተናነስ ወኔ ነበር ። በናፖሊዮን ደጋፊነት የተወነጀለ እሥረኛን አባት መርዳት የወንጀሉ ተባባሪ እንደመሆን ይቆጠር ነበርና ።

t.me/OLDBOOKSPDF

9

ኢድመንድ ከምድረ ገጽ በታች ጭለማ ቤት ውስጥ እንደ ቆሻሻ የተጣሉ እሥረኞች በሚዳከሩበት የኑሮ አርንቃ ይዛቅጥ ጀመር ። በመጀመሪያ አካባቢ የተከፋ ጭላንጭልና የንፅህና ልበ ሙሉነት ልቡን እንጠርብበውት ሥቃዩን ሁሉ በወኔ ይጋፈጠው ነበር ። ጊዜ እየተገጉተተ ሲሄድ ግን ተስፋውን ማጣት ብቻ ሣይሆን የግል ንጽህናውን እንኳ እየተጠራጠረ መጣ ። በመጨረሻም ወደ መማፀን እዘነበለ ። የሚማፀነው አምላኩን ሣይሆን ሰዎችን ነበር ። ከዚያ አስቃቂ ክፍል አውጥተው የበለጠ ጭለማና የበለጠ ምሬት ውስጥ የጠለቀ ቢሆንም እንኳ ሌላ ክፍል ውስጥ እንዲያዛውሩት ተማፀነ ። የባሰ የሚያስከፋ ቢሆንም ለውጥ ለተወሰነ ጊዜ መንፈስን ዘና ሊያዶርግ ይችላል ። መጺሕፍት እንዲሰጡትና ወጣ ብሎ ሰውነቱን እንዲያንቀሳቅስ ለመነ ። ይሁን እንጅ እብድ ነውና መልእክቱን የሚያመላል ስለት ዘበኛ እንኳ ከልቡ አላዳመጠውም ። እሱ ግን ልመናውን አላሰለሰም ።

በመጨረሻው በሰው በኩል ያለው ተስፋ ሲሟጠጥ ኢድመንድ ወደ ፀሎት ገባ ። በልጅነቱ ያጠናውን ፀሎት እየደጋገመ ሲናገር በቃላቱ ውስጥ ከዚህ በፊት ያልታወቀው ትርጉም ይከሰትለት ጀመር ። ከብሶቱ ጋር የሚነጋገርበትን ጣፋጭ ቋንቋ ምንነት የሚያስረዳው መራራ ዘመን እስካልደረሰበት ድረስ ለደስተኛ ሰው መዝሙርም ቢሆን የቃላት ጥሻ ፤ የጩኸት ዋሻ ነው ።

ግን አልሆነም ። ፀሎቱም ቢሆን ከወህኒ አላወጣውም ። እንደ ሚኖርበት ክፍል መንፈሱም ጨለመ ። ቀኑን ከሌሊት መለየት ባለ መቻሉ የጊዜ ምንነት ጠፋበት ። መኖር አለመኖር ፤ ጣዕም ምሬት ለሱ ልዩነት አልነበራቸውም ። አእምሮው የተላበሰውና ዙሪያውን የወረሰው አንድ ነገር ብቻ ነበር ፤ ውስጣዊ ባዶነት . . . . ዳፍንት !

t.me/OLDBOOKSPDF

ሕሊናውን የሞላው አንድ ሃሳብ ብቻ ነበር ። ከመሬት ሥር የተቀበረ ደስታው መንስኤ ምንድን ነው ? ማነው ተጠያቂው ለዚያ የኑሮ እተላ ፤ ለዚያ የሕይወት ትቢያ ? እንዴት ነው ብሩህ እድሉ ከአፈር የተደባለቀው ? ወይስ ሲወርድ ሲዋረድ የመጣ የአያት የቅድመ አያት ግፍ እዳ ከፋይ ሆኖ ይሆን ?

የተስፋው መመንመን ለሁሉም ነገር ደንታ ቢስ መሆንን አስከተለ ። ብሶቱና ምሬቱ ስለሚገፋፉት ብቻ አፉ ያመጣቸውን ቃላት ድምፁን ከፍ አድርጎ ሲያጓራ ዘበኛው እንኳ በድንጋጤ ይሸበር ነበር ። የማይለው የለውም ። የማያውቃቸውን ጠላቶቹን ይሳደባል ። የማያውቃቸውን ባላጋራዎቹን ይረግማል ፤ በገራም ልቡ ይዝትባቸዋል፤ ከዚያ ሥፍራ ወጥቶ የልቡን ሲያደርስ ፤ ብድሩን ሲመልስ . . . . . ትንሽ ይቆይና ደግሞ ወደ አምላኩ ፀሎት ያደርስና ምህረት እንዲያወርድለት ፤ ፊቱን እንዲመልስለት ይለምናል ።

አንዳንድ ጊዜ በቁጭት በክፍሉ ውስጥ በመወራጨት ከግድግዳ ግድግዳ ይጋጫል ። ቪልፎርት ያሳየው የሐሰት ደብዳቤ በአእምሮው ድቅን ይላል ። በእያንዳንዱ መሥመር ያነበባቸው ቃላት በእሳት ነበልባል በሚንቀለቀሉ ፊደላት የተጻፉ መስለው ይታዩታል ። በዚህ ጊዜ ደግሞ በዚያ የጨለማ እዘቅት ከትቶ የሚያማቅቀው የአምላክ ቁጣ ሳይሆን የሰዎች ሸር መሆኑን ይረዳል ። እነሆን የማይታወቁ ሰዎች በሐዘን ጦር በተወጋ ልቡ ረገማቸው ። ሳይበድላቸው ሕይወቱን በቁም ሥቃይ ለዘፈቁበት ሰዎች በምድር ላይ ያለውን የበቀልና የግርፋት ቅጣት ደራርቦ ተመኘላቸው ። ከሞት የባሰ ቅጣት ተግፀ ነላቸው ።

የሞት ነገር በሃሣቡ ሲመላለስ ራስን በመግደል ከመከራ መገላገል እንደሚቻል መርሳቱን አስታወሰ ። አንድ ጊዜ ራሱን ለሞት አሳልፎ ለመስጠት እንደወሰነ በደስታ ባህር መዋኘት ጀመረ ።

የሞት ሃሳብና ምስሉ እያዘገመ በቀረበት መጠን በጨለማ ክፍሉ ውስጥ ነግሰው የኖሩት ሐዘንና ትካዜ ከክፍሉ ለቅቀው የወጡ መሰለው ። ሕይወትን ባስፈለገው ጊዜ እንደ አሮጌ ጨርቅ አውልቆ ጥሎ እፎይ ማለት እንደሚችል ሲገነዘብ መከራ ራሱ ይቀለው ጀመር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ራሱን ለመግደል ሁለት መንገዶች ነበሩ ። የመጀመሪያው የለበሰውን ልብስ በገመድነት ካዘጋጀ በኋላ ከመስኮቱ ብረት ጋር በማሰር መሰቀል ሲሆን ሁለተኛው ምግብ ማቆም ነው ።

የመጀመሪያው ሃሳብ አልጥምልህ አለው ። የባህር ላይ ዘራፊዎች በመርከቦች አውታር ላይ ተንጠልጥለው ሕዝቡ ሲሳለቅባቸው ሲያይ የኖረ ሰው በመሆኑ ከሞቱ ይልቅ የክብሩ መደፈር ቆጠቆጠው ። ሁለተኛውን አማራጭ ለመፈጸም ለራሱ መሐላ አደረገ ።

‘ የሚሰጡኝን ምግብ በመስኮት እወረውራለሁ ’ ሲል አሰበ ፤ ‘ የበላሁት ይመስላቸዋል ። ’

ከዚያ ቀን ጀምሮ በቀን ሁለት ጊዜ የሚሰጠውን ምግብ ብርሃን ለማሳየትና አየር ለማስገባት ማይሆን ለይስሙላ በተሠራችው መስኮት ወደ ውጭ መወርወር ጀመረ ። የመጀመሪያውን ምግቡን የወረወረው በወኔ ነበር ። ሁለተኛው ላይ ጥቂት አሰላሰለ ፤ ቀጥሎ ግን በቅሬታ ። ከዚህ በፊት ሽታውን እንኳ ለመልመድ ብዙ ጊዜ የፈጀበትን ፍርፋሪ የረሃብ አለንጋ ለሆድ ብቻ ማይሆን ለአይንና ለአፍንጫም ተናፋቂ ያደርገው ጀመር ። አልፎ አልፎ ለረጅም ጊዜ የሸተተውን ሥጋ ወይም የሻገተውን ጥቁር ዳቦ አተኩሮ ሲመለከት ይቆያል ። ነገር ግን ወዲያውኑ ያቀረበውን መሐላ ያስታውሰና ራሱን መክዳቱን ስለማይፈልግ ብቻ መሐላውን ከማፍረስ ይመለሰዋል ። በመጨረሻውም ራቱን ተነስቶ ወደውጭ ለመወርወር እንኳ አቅም አጣ ።

በሚቀጥለው ቀን ዘበኛው ሲገባ ኢድመንድ መስማትም ሆነ ማየት ተስኖታል ። ዘበኛው ኢድመንድ ከባድ ሕመም እንዳመመው ነበር የገመተው ። ኢድመንድ ግን በአጭር ጊዜ ውስጥ ሕይወቱ እንደ ምታልፍ እየተጠባበቀ ነው ። ራሱን ገና ባይስትም አካላቱን ማዘዝ ተስኖታል ። መላ ሰውነቱ ዛለ፡፡ጨጓራው እየተፋጨ ማጓራቱን አቆመ።

በዚህ ሁኔታ ሕልፈተ ሕይወቱን እየተጠባበቀ ከምሽቱ ሶስት ሰዓት እንደሆነ ከተኛበት ክፍል ቀጥሎ ካለው ግድግዳ የሚመጣ የሚመስል የድምፅ ዳና ተሰማው ። የተለያዩ ነፍሳት በክፍሉ ውስጥ የጭርጭርታ ድምፃቸውን ሲያሰሙት የኖሩ ሲሆን ከነሱ ድምፅ ጋር በመለማመዱ እንቅልፉን ሲረብሹት አይችሉም ። አሁን ግን ሕዋሳቶቹ በምግብ እጦት ሥራቸውን እንደወትሮው ባለማከናወናቸው ይሁን

t.me/OLDBOOKSPDF

ድምፁ በርግጥ ወትሮ ከሚሰማው ሁሉ ክፍ በማለቱ ወይም በዚያ የጣዕረ ሞት ሰዓት ሁሉም ነገር ትኩረት በመሳቡ አልገባውም ነብቻ ያለ ኃይሉን ተጠቅሞ እንደምንም ከእንገቱ ቀና ብሎ ያዳምጥ ጀመር። በትልቅ ጥፍር ፤ በጠንካራ ስለት ወይም በሌላ መሣሪያ አንድ ነገር ያለ ማቋረጥ ሲፏጠጥ ተሰማው ። ድምፁ ለሦስት ሰዓት ያህል ከተሰማ በኋላ አንድ ነገር የወደቀ መሰለው ። ከዚያ በኋላ ፀጥታ ሰፈነ ።

በማግሥቱ ጧት ድምፁ ቀጠለ ። በዚህ ጊዜ ግን ድምፁ ጐላ ያለ ስለነበር ኤድመንድ ያለ ድካም ይሰማው ጀመር ። “ እንዲህ በቀንም መፏጠጡን ከቀጠለማ ” አለ ኤድመንድ ለራሱ፤ “አንድ እሥረኛ ማምለጫ እያበጀ ይሆናል ። ከሱ ጋር ብሆን ኖሮ እንዴት ባገዝኩት!” ቀጥሎም ‘ድምፁ የሚሰማው ምናልባት የጐረቤቱን እሥር ቤት የሚጠግኑ ሠራተኞች ሲሠሩ እንደሆነስ?’ የሚል ጥቄር የሃግብ ደመና መጥቶ ሲያንዣብብ የነበረውን ተስፋ አጨለመው ። ነገሩን ለማረጋገጥ በቀላሉ ዘበኛውን መጠየቅ እንደሚቻል ትዝ ቢለውም ጥያቄው አደገኛ ሊሆን እንደሚችል ገመተ ። ኤድመንድ ሰውነቱም ሆነ አእምሮው እንቅስቃሴ በማቆም ላይ በመሆናቸው አመዛዝኖ ማሰብ አቅቶት ነበር ። በትክክል ለማሰብም የነበረው አንድ አማራጭ ብቻ ነው ። ዘበኛው ቁርስ የሄደውን ሾርባ እንስቶ ባንድ ትንፋሽ ጨለጠው ። ወዲያውኑም የተበታተነው ሃሳቡ ሲሰባሰብ ተሰማው ።

ከጥቂት ቆይታ በኋላ ለራሱ እንዲህ ይል ጀመር ።“ አንድ ራሴን አደጋ ላይ የማይጥል መፍትሔ ይኖራል ። ግድግዳውን እንኳኳለሁ። ሠራተኛ ከሆነ ለአፍታ ሥራውን አቁሞ ለምን እንደ ተንኳኳ መልሱን ይፈልግና ወዲያው ሥራውን ይቀጥላል ። እሥረኛ ከሆነ ግን ድምጼ ስለሚያስፈራው ሥራውን ያቆማል ፤ ሁሉም ሰው ተኝቷል ብሎ በሚያስብበት ውድቅት ካልሆነም እንደገና አይጀምርም ።”

ተነስቶ ቆመ ። አሁን እግሮቹ እንደመጠንከር ፤ አይኖቹም እንደመንቃት ብለዋል ። ከግድግዳው ላይ እንደመላቀቅ ያለች ትንሽ ድንጋይ መዘዘና ድምጹን ከሚሰማበት ቦታ ላይ ሦስት ጊዜ ግድግዳውን መታው ።

እንደምትሃት ሁሉ ድምፁ ቆመ ። ኤድመንድ ጆሮውን አቁሞ ያዳምጥ ጀመር ። ቀኑን ሙሉ ድምጼ ሳይሰማ ዋለ ። “ እሃ ፤ ለካ እሥ

t.me/OLDBOOKSPDF

ረኛ ኖሯል ። ” አለ ኤድመንድ የማይናገረው ደስታ እየፈነቀለው ። ሕይወት እስትንፋሷን የሰገሰችው መሰለው ። ሌሊቱን ሙሉ እንቅ ልፍ ሳይተኛ ቢያዳምጥም ድምፁ እንደገና ሳይሰማ አደረ ።

በሚቀጥለው ቀን ጧት ዘበኛው ያመጣለትን ምግብ ሳያቅማማ ተመገበ ። ያ ግድግዳ ሲቧጥጥ የሰነበተ እሥረኛ ሥራው የተቋረጠው እንደሱ ብቸኝነትና ጨለማ ባንገፈገፈው እሥረኛ መሆኑን መገመት አቅቶት ሥራውን እንደገና ባለመጀመሩ እየተቆጨ ቡጥጫው እን ደገና የሚጀምርበትን ጊዜ እየተቁነጠነጠ ይጠባበቅ ጀመር ። ሰባ ሁለት ሰዓታት ደቂቃ በደቂቃ እየተቆጠሩ ሦስት ቀናት አለፉ ።

ከዚያም ዘበኛው የማታ ጉብኝቱን ጨርሶ እንደ ተመለሰ ኤድመንድ ጆሮውን ግድግዳው ላይ ለጥፎ ሲያዳምጥ በውል ሊለ የው ባይችልም አንድ ነገር ሲርገበገብ የሚሰማ መሰለው ። በደስታ የሚያቃዠውን መንፈሱን ለማረጋጋት በጭለማው ክፍል ውስጥ ወዲያ ወዲህ ሲንጐራደድ ይቆይና እንደገና ጆሮውን እዚያው ሥፍራ ላይ ይለጥፋል ። አሁን ከግድግዳው በወዲያ በኩል አንድ ነገር እየተ ደረገ መሆኑን ሊጠራጠር አይችልም ። ሠርሳሪው እሥረኛ የመጀመሪ ያው ሙከራው እንደ ተነቃበት ስለገመተ የበለጠ አመቺ የሆነ ሌላ አይነት ዘዴ መጠቀም ጀምሯል ። ምናልባትም በመሮ ፋንታ ቀጭን ሽቦ ተክቶ ይሆናል ። ኤድመንድ የማይታክተውን እሥረኛ ለመር ዳት ወሰነ ። ሥራው ይካሄድበታል ብሎ የጠረጠረው አልጋው በተዘ ረጋበት በኩል ስለነበረ አልጋውን ወደ መሐል ከጐተተ በኋላ በመ ሣሪያነት የሚገለገልበት ነገር ይፈልግ ጀመር ። አንድም ነገር አል ታደለው ። ቢላዋም ሆነ ሌላ ዓይነት የብረት መሣሪያ የለም ። የመስኮቶቹ ርብራቦች ከግንቡ ጋር በኃይል የተጣበቁ መሆናቸውን ቀደም ብሎም ስለአዩ እንደገና መሞከሩ ዋጋ እንደሌለው ያው ቃል ። ድንገት አንድ ሃሳብ መጣለት ፤ ከሸክላ የተሠራውን ቶፋ መሰበርና አንደኛውን ስባሪ በመፈቅፈቂያነት መጠቀም ። ቶፋውን አንስቶ ወለሉ ላይ ጣለው ። ተሰባበረ ።

ሁለትና ሦስት ስለታም ስባሪዎችን መርጦ ምንጣፉ ሥር ከደበ ቃቸው በኋላ የቀረውን ወለሉ ላይ በስፋት በታተነው ። የቶፋ መሰ በር በአጋጣሚ ሊደርስ ስለሚችል ዘበኛው ብዙም እንደማያተኩ ርበት አረጋገጠ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ኤድመንድ ሴሲቱን ሙሉ ለመሰርሰር ተዘጋጀ ። ይሁንና በዚያ ጭለማ ሲሠሩ ማያደር አስቸጋሪ ከመሆኑም በላይ ቅርጽ የለሽ የሸክላ መሰርሰሪያው ከጠንካራው ድንጋይ ጋር እየተፋጨ ብዙ ጊዜ ሲቆይሉት አልቻለም ። እናም አሊጋውን ወደ ቦታው መልሶና አስኪነጋ ይጠባበቅ ጀመር ። ሴሲቱን ሙሉ ያ የማያውቀው አሥረኛ ሥርሥራውን እንደተያያዘው ነጋ ።

በተከታዩ ቀን ጧት ዘበኛው እንደመጣ ኤድመንድ ቆፋው እምልጦት መውደቁን ነገረው ። ዘበኛው ጥቂት ካጉተመተመ በኋላ የአሮጌውን ቆፋ ስብርባሪ የመልቀም ሃሣብ ሳይመጣለት አዲስ ቆፋ ሊያምጣት ሄደ ። ከአፍታ በኋላም አዲሱን ቆፋ ይዞ ተመልሶና ለወደፊቱ ጥንቃቄ እንዲያደርግ ነግሮት ወጣ ። ዘበኛው እንደወጣ ኤድመንድ አሊጋውን አሁንም ወደመሐል ከጎተተው በኋላ ሴሲቱን ሙሉ የድንጋዮችን መጋጠሚያ በመቦርቦር ፋንታ ቀጥታ ድንጋዩን ሲቦረቡር በማደሩ ሥራው ሁሉ ከንቱ መሆኑን ተመለከተ ። ነገር ግን ድንጋዮቹ የተጋጠሙት በአሸዋ ስለሆነ መጋጠሚያዎቹን በቀላሉ መቦርቦር እንደሚቻል ሲያይ ልቡ ከደስታው ብዛት በኃይል ይመታ ጀመር። ያም ሆኖ ይህ አሸዋው ደቃቅ ቢሆንም በግማሽ ሰዓት ሊያወጣ የቻለው አንድ እፍኝ ብቻ ነበር ።

ከሦስት ቀናት በኋላ በአንድ ድንጋይ ዙሪያ ያለውን አሸዋ ቦርቡሮ ጨርሷል ። አሁን የቀረው ድንጋዩን መፈንቀል ብቻ ነው ። በጥፍሩ ቢሞክር የሚቻል አልሆነም ። የቆፋውን ስባሪዎች እንደ ማንሻ ሊጠቀም ቢሞክርም ድንጋዩ አልቀጣ አለ ። ለአንድ ሰዓት ያህል ከሞከረ በኋላ ከንዴ ዛለበት ። ገና ከጅምሩ ወሽመጡ ሊበጠስ ምንም አልቀረውም ።

እንዳችም ነገር ሣያፈይድ ሰውነቱ ዝሎ በተቻለው ሁሉ የሚያከመውን ጓደኛውን መጨረሻ መጠባበቅ አሰበት ። ድንገት አንድ ሃሣብ ተከሰተለትና ፈገግ አለ ። ሁልጊዜ ዘበኛው ሾርባ የሚያመጣለት በባለ እጀታ ብረት ድስት ነው ። በዚያ ዕለትም እንደተለመደው ከብረት ድስቱ ውስጥ ሾርባውን በኩባያ ሲሞላለት ገባ ቢል ኤድመንድ ሆን ብሎ ኩባያውን በሩ ስር አስቀምጦት ስለ ነበር በሙሉ ከብደቱ ስለቆመበት ተመልሶ እንዳይታና ሆኖ ተወላመመ ። ኤድመንድ ተጠያቂ ሊሆን አይችልም ። ኩባያውን ወለል ላይ ማስቀመጡ ስህተት ቢሆንም ዘበኛውም አስተውሎ

t.me/OLDBOOKSPDF

መራመድ ይገባዋል ። ስለዚህ ዘበኛው ለራሱ ከማጉረምረም በስተቀር የሚናገረው አልነበረውም ። ወዲያው ሾርባውን የሚገለብጥበት ነገር ይፈልግ ጀመር ። በከፍቱ ውስጥ ግን ምንም ነገር አልነበረውም ።

" ለምን ብረት ድስቱን እንዳለ ትተኸው አትሄድና ነገ አትወስደውም ?" አለ ኢድመንድ ። ዘበኛው በሽሙጥ አስተያየት እሥረኛውን ከተመለከተው በኋላ በሃሳቡ ተስማማ ። ወደ ፎቅ ከመውጣቱና እንደገና ኩባያ አምጥቶ ገልብጦለት ተመልሶ ከመሄድ ይልቅ ብረት ድስቱን ትቶ መሄዱን መረጠ ። ኢድመንድ እንደተቀመጠ በደስታ በረቀ ። ዘበኛው ሃሣቡን አለመቀየሩን ለማረጋገጥ ለአንድ ሰዓት ያህል በትዕግሥት ሲጠባበቅ ከቆየ በኋላ አልጋውን ጐትቶ ከግድግዳው አራቀና በብረት ድስቱ እጀታ ያንን ሲቦረቡር የቆየ ድንጋይ መፈንቀል ጀመረ ። ከአንድ ሰዓት ልፋት በኋላ በድንጋዩ ዙሪያ አንድ ጫማ ተኩል ያህል ስፋት ቆፍሮ ድንጋዩን ከግድግዳው ለማውጣት ቻለ። ከዚያም ዕድሉ ወይም የራሱ ብልህነት ያስገኘለትን ያንን ብርቅ የመቆፈሪያ መሣሪያ የሌሊቱን አጋማሽ በመጠቀም ሲገለገልበት ለማደር ወስኖ ሌሊቱን ሙሉ ግድግዳውን በእጀታው ሲፈቀፍቅ አደረ ። ጧት ዘበኛው በተሰበረው ኩባያ ምትክ ሌላ አምጥቶ ብረት ድስቱን ይወስድበታል ።

ንጋት ላይ ዘበኛው ቁራሽ ዳቦ ወንበሩ ላይ አስቀመጠለት ። " ሌላ ኩባያ አላመጣህም ?" ሲል ጠየቀ ኢድመንድ ።

"የለም ። አንተ የሚሰጡህን ነገር ሁሉ እየሰበርክ አስቸግረሃል። መጀመሪያ ቶፋ ሰበርህ ፤ ትናንት ደግሞ ኩባያ ። ብረት ድስቱን እዚሁ እተውልሃለሁ ። ከዚያ በኋላ ምን እንደምትሰብር እናያለን ። ኢድመንድ አይኖቹን ወደ ሰማይ ከፍ አድርጎ " ተመስገን " በሚል አይነት አስተያየት እርካታውን ገለጸ ። ያ ብረት ድስት የሰጠውን ያህል ደስታ ከዚያ ቀን በፊት ተሰምቶት አያውቅም ።

ይሁን እንጂ የእሱ ሥርዎራ በጐረቤት የሚሰረስረውን እሥረኛ ዝም እንዲል አድርጎት ነበር ። ያም ሆኖ ይህ ኢድመንድ ሥራውን ለማቋረጥ አልፈለገም ። ሥራው በደህና ከተገባደደ ጐረቤቱ ወደሱ ባይመጣ እንኳ ራሱ ወደጐረቤቱ ለመሄድ እንደሚችል ያውቃል ። ስለዚህ ቀኑን ሙሉ ለአፍታ እንኳ ሳያቋርጥ ይፈቀፍቅ ጀመር።

t.me/OLDBOOKSPDF

ለአዲሱ መግረፊያው ምሥጋና ይድረሰውና ምሽት ላይ እሥር እፍኝ የሚሆን አሸዋና አፈር ከግድግዳው አውጥቷል። ዘበኛው የማታ ጉብኝቱን የሚያደርስበት ሰዓት እንደደረሰ ሥራውን አቋርጦ የተወላገመውን የብረት ድስት እጀታ በማቃናት ባርጩማው ላይ ተቀምጦ ጠበቀው ።

ዘበኛው ከሄደ በኋላ ሥራውን እንደገና ተያይዞት ሁለት ወይም ሦስት ሰዓት ያህል እንደፈቀፈቀ አንድ እንቅፋት ገጠመው ። በሥርሡሩ የጐደጐደውን ግድግዳ በእጁ ሲዳስስ ከዚያ ሁሉ ልፋት በኋላ ሥርሰራው ግድግዳውን በመቅደድ ፋንታ አንድ ትልቅ ማገር ላይ እንዳደረሰው ተረዳ ። ይህንን ማገር በምንም ተአምር ሊሰረስረው አይችልም ።

" አንተ አምላኬ !" አለ ኢድመንድ ወለሉ ላይ ተንበርክኮ በታከተ ድምፅ ። " ይህን ያህል ዘመን ፀልይኩልህ ፤ በመጨረሻውም ብሶቴን የሰማኸኝ መስሎኝ ነበር ። እባክህ በቃህ በለኝ ። እረ እባክህ እንደማቀቅሁ አትግደለኝ ? "

" ማነው እሱ ደሞ ስለአምላክና ስለብሶት የሚያወራው ?" ሲል አዝገመገመ አንድ ከወደ ሰማይ የሚመጣ የሚመስል ድምፅ ።

ኢድመንድ ፀጉሩ የቆመ መሰለው ። ጆሮዎቹን ማመን አቅቶት ኮረኮራቸው ። ራሱን ለመቆጣጠር ግን ጊዜ አልወሰደበትም ። " በፈጠረህ እስኪ እንደገና ተናገር ፤ ማነህ አንተ ?" አለ ።

" አንተስ ማነህ? " ሲል መልሶ ጠየቀ ያው ድምፅ ።

"ዕድለ ጐደሉ እሥረኛ ፤ " ነበር በእንባ የታጀበው የኢድመንድ መልስ ።

" እዚህ ምን ያህል ጊዜ ታሥረሃል ?"
" ከየካቲት 28 ቀን 1815 ጀምሮ ።"
" የሠራኸው ወንጀል ምንድን ነበር ?"
" እረ ምንም ወንጀል አልሠራሁም ።"
" ታዲያ በምን ተወነጀልህ ?"
" ናፖሊዮንን ወደ ስልጣን ለመመለስ ዶልተሃል ተብዬ ።"
" ምን ? ለመሆኑ ናፖሊዮን ከሥልጣን ወርዷል ?"

t.me/OLDBOOKSPDF

“ በ1814 ሥልጣኑን ለቆ በኢልባ ደሴት በስደት ይኖር ነበር። ግን እንትብ ይህን ሁሉ የማታውቅ ከመቼ ጀምሮ ብትታሠር ነውን” ሲል ጠየቀ ኢድመንድ

“ ከ1811 ጀምሮ ። ”

ኢድመንድ ሰውነቱን ወረረው ። ጉረቤቱ ከሱ በፊት አራት ዓመታት ቀደም ብሎ ኖሯል የታጐረው ። የባሰም አለ ።

“ በጣም ጥሩ ፤ መቆፈሩን አቁም ” አለ ድምፁ በፍጥነት እየ ተናገረ ።“ ለመሆኑ የቆፈርከው ከምን ያህል ከፍታ ነው ?”

“ ከወለሉ ትይዩ ።”

“ እንዴት ነው የተደበቀው ?”

“ አልጋዬ ይጋርደዋል ።”

“ ከታሠርክ ጀምሮ አልጋህን ሰው አንቀሳቅሶት፤አያውቅምን”

“ በጭራሽ ! ”

“ ከክፍልህ ውጭ ምን አለ ?”

“ መተላለፊያ ኮሪደር ።”

“ ኮሪደሩ ወዴት ይወስዳል ?”

“ ወደ በረንዳ ።”

“ ወይኔ” ሲል ድምጹ አዝገመገመ ።

“ ምነው ? ” በማለት ጠየቀ ኢድመንድ ።

“ ተሳስቼ ኖሯል . . . የነደፍኩት ንድፍ በተሳሳተ አቅጣጫ ወስ ዶኛል ። የምሠረሥረው የምሽጉን ግድግዳ መስሎኝ ነበር ።”

“ ግን እንደዚያ ቢሆን ኖሮ ወደ ባሕር አቅጣጫ ነበር የምትቆ ፍረው ማለት ነው ።”

“ እሱን ነበር የፈለግሁት ! ወደ ባህር ተወርውሬ ለመዋኘትና ወዳንዱ ደሴት ለመጓዝ ።”

“ ያን ያህል ርቀት መዋኘት እችላለሁ ብለህ ትገምታለህ ?”

“ አምላኬ ጉልበቱን ይሰጠኝ ነበር ። ግን ምን ያደርጋል ፤አሁን ሁሉም መና ቀረ ። በል መተላለፊያህን በጥንቃቄ ግጥም አድርገህ ምንም ሥርሠራ ሳታደርግ እኔ ድምጽ እስካሰማህ ጠብቅ ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ኢባክህ ቢያንስ እንኳ ማን እንደሆንክ ንገረኝ ።”
“ እኔ ? . . . .እኔ እንኳ ኢሥረኛ ቁጥር ሃያ ስባት እባላለሁ ።”
“ አታምነኝም ?” ሲል ጠየቀ ኢድመንድ ።

ጐረቤቱ የምሬት ሳቅ ከሳቀ በኋላ እንዲህ ብሎ ጠየቀው ።
“ ለመሆኑ ዕድሜህ ስንት ነው? ድምፅህ የወጣት ይመስላል ።”

“ ዕድሜዬ ስንት እንደሆነ በምን አውቃለሁ ? እዚህ ከመጣሁ በት ጊዜ ጀምሮ ጊዜን መለከት አልቻልኩም ። የማስታውሰው ነገር ቢኖር በ1815 እዚህ ሲያመጡኝ ዕድሜዬ አሥራ ዘጠኝ እንደነበረ ብቻ ነው ።”

“ እንግዲያውስ እውን ከሃያ ስድስት አይበልጥህም ። አንድ ሰው መቼም በዚህ ዕድሜው ከሃዲ ሊሆን አይችልም ።”

“ ኧረ በፍፁም !” አለ ኢድመንድ “ እንተን ከምክዳ ለምን ቆራርጠው አይጥሉኝም !”

“ ታማኝነትህን እንጋገርህ አረጋግጦልኛል ። በል ወደንተ እመ ማለሁ ፤ ጠብቀኝ ።”

“ መቼ ነው የምትመጣው ?”
“ እስኪ አመቺ ጊዜ ላመዛዝንና ምልክት እሰጥሃለሁ ።”

“ ግን እኔን አትተወኝም አይደል? ምናልባት አብረን እናመልጥ ይሆናል ። እሱ ባይቻል እንኳ አብረን እንነጋገራለን ። ወጣት ከሆንክ ወንድምህ እሆናለሁ ፤ ሽማግሌ ከሆንክ ደግሞ ልጅ እሆንሃለሁ ።”

“ በጣም ጥሩ ! ” አለ ድምፁ “ እንግዲህ እስከ ነገ ጠብቀኝ ።”

ኢድመንድ ብድግ አለና ድንጋዩን ወደ ሥፍራው ከመለሰ በኋላ አልጋውን ወደ ግድግዳው በማስጠጋት አለመታየቱን አረጋገጠ ። ከዚያ በኋላ አዲስ ዓይነት ደስታ ያስፈነድቀው ጀመረ ። ብቸኝነት ማክተሙ ነው ፤ ምናልባትም የሚያመልጥበት ዕድል ሊገጥመው ይችል ይሆናል ።

በዚያ ምሽት ጐረቤቱ ኢሥረኛ ፀጥታውን ተገን አድርጐ ይመ ጣና ውይይታቸውን ይቀጥሉ እንደሆን ሲጠባበቅ አመሸ ። ያ ድምፅ ግን ሌሊቱን ሙሉ አልተሰማም ። ረፋዱ ላይ ዘበኛው ጉብኝቱን እንደ

t.me/OLDBOOKSPDF

ጩረስ ግድግዳው ሦስት ጊዜ ሲንኳኳ ተሰማው። “አንተ ነህ?አለሁ!” አለ ኢድመንድ ደስታ እያስቸቅለው ።

“ ዘበኛህ ሄዷል ?” ሲል ጠየቀ ድምፁ ።

“ አዎ ! እስከማታ ድረስ አይመጣም ። የአሥራ ሁለት ሰዓት ነፃነት አለን ።”

ከጥቂት ጊዜ በኋላ ትልልቅ ድንጋዮችና አፈር ሲወድቅ ይሰማ ጀመር ። ኢድመንድ ሲቆፍረው ከነበረው መተላለፊያ ጐን አንድ ቀዳዳ ታየው ። ከዚህ ቀዳዳም የሰው ራስ ብቅ አለ ። ብዙም ሳይቆይ እንድ ሰው በቀዳዳው ሾልኮ በመውጣት ከፊት ለፊቱ ዱብ አለ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

፲

ኢድመንድ በጉጉት ሲጠባበቀው በኖረው ጓደኛው ላይ ዘሎ ከተጠመጠመበት በኋላ ወደ እንዲት የብርሃን ጭላንጭል የምታሳይ ቀዳዳ ወስዶ ይመለከተው ጀመር ።

ጓደኛው ቁመቱ ከእሱ ጥቂት አጠር ያለና በእርጅና ሳይሆን በሥቃይ ፀጉሩን ሽበት የወረሰው ሰው ነበር ። ንቁዎቹ አይኖቹ በረጃጅሞቹ ቅንድቦች ውስጥ ተቀብረዋል ። ጥቁሩ ፂሙ ደረቱ ድረስ ተንዠርግጓል ። በመሥመር ከተተበተበው ቀጭን ፊቱ ላይ ከጉልበቱ ይልቅ አእምሮውን የሚያንቀሳቅስ ሰው ገጽታ ይታይበታል ። ልብሶቹ ከመቀደድ አልፈው በሰውነቱ ላይ እንደ እንቀልባ ስለሚንዘላዘሉ አይነታቸውን እንኳ መለየት ያዳግታል ።

ዕድሜው ቢያንስ ስድሣ እምስት ዓመት ቢመስልም ፤ የሰውነቱ እንቅስቃሴ ብርቱነት የስድሣ እምስት ዓመት እዛውንት ያስመሰለው የረጅም ዘመናት እሥር መሆኑን ይመሰክራል ።

የኢድመንድን ሰላምታ እጁኑ በደስታ በመመለስ እሱም ተጠመጠመበት ። ለረጅም ጊዜ ተለያይተው እንደቆዩ ወንድማማቾች ተቃቅፈው ይሳሳሙ ጀመር ። የእንግዳው በሕይወት የተሰላቸ አእምሮም ኢድመንድን በመሰለው ወጣት ፊት ሲቆም በአዲስ የተስፋ ባህር ይዋኝ ገባ ። ወደውጭው ዓለም ያደርሰኛል ብሎ ለረጅም ጊዜ ሲቦረቡረው የነበረው አፈርና ድንጋይ በመጨረሻው ከሌላ እሥረኛ ክፍል ውስጥ ስለጣለው የተሰማው ቅሬታ እንዳለ ቢሆንም አዲስ ጓደኛ የማግኘቱ ነገር ሊያካክስለት ሞክሯል ። ሁለቱም ማይታወቃቸው እንባቸውን አወረዱ ።

"ከሁሉ አስቀድሞ" አለ እንግዳው ፤ "እስኪ ይህንን ቀዳዳ ዘበኛህ እንዳያዬው ለማድረግ እንችል እንደሆነ እንሞክር ። " ድን

t.me/OLDBOOKSPDF

ጋዩን ገፋ አድርጐ ወደ ቀዳዳው መለሰው ። “ ይህ ድንጋይ የተነሣው በከፍተኛ ጥንቃቄ ነበር ።” አለ፤ “ሊመሆኑ መሣሪያዎች የሉህም ?”

“ አንተ አሉህ ?”

“ እኔ እንኳ ራሴ ሠርቻለሁ ። የምፈልገው ነገር ሁሉ አለኝ ። ለምሳሌ መሮ ፤ መቆንጠጫ ፤ ቢላዋ ” ካለ በኋላ እንግዳው የእንጨት እጀታ ያለው ጠንካራና በደንብ የተሳለ ቢላዋ አሳዩው ።

“ ክምን ልትሠራው ቻልክ ?”

“ ከአልጋዬ የማያያዣ ሽቦ ። በዚህ ስለት ነው ከእኔ ክፍል እዚህ ድረስ ያለውን ወደ ሃምሣ ጫማ የሚደርስ ርቀት በሙሉ ልሰረስር የቻልኩት ።”

“ ሃምሣ ጫማ !” አለ ኢድመንድ ርዝመቱ ከማስገረም አልፎ አስደንግጦት ።

“ አዎ ፤ ግን ምን ያደርጋል ፤ ልፋቱ ሁሉ ከንቱ ሆነ ። ከዚህ ክፍል ፊት ለፊት ያለው መተላለፊያ ኮሪደር የሚወስደው በዘቦች ወደተጨናነቀው በረንዳ ነው ፡ ምንም የማምለጫ መንገድ የለም ። ብቻ እም ላክ ያውቃል ።” የሽማግሌው ፊት የተስፋ መቁረጥ ምልክት ይነበብበት ጀመር ። ኢድመንድ መገረምና አድናቆት በተቀላቀለበት ስሜት ይህንን የረጅም ጊዜ ተስፋውና ጥረቱ በመጨረሻው ሲበላሽበት እርጋታ ያልተለየው ሰው በተመስጦ አስተዋለው ።

“ አሁንስ ማን እንደሆንክ አትነግረኝም ?” በማለት ጠየቀ ኢድመንድ ።

“ጉንግዳይ ምንም ጥቅም የማልሰጥህ ደካማ መሆኔን አይተሃል ። እንዲሁ ልወቅህ ካልክ ምን ቸገረኝ ። እኔ ቄስ ነኝ ፤ስሜም ፋሪያ ይባላል ። እዚህ እሥር ቤት የገባሁት በ1811 ቢሆንም ከዚያ ቀደም ብሎም በኢጣሊያ ግዛት ሦስት የእሥር ዓመታት አሳልፌአለሁ ።”

“ ግን የታሰርክበት ምክንያት ምንድን ነበር ?”

“ ምክንያቱማ በ1811 ፈረንሣይ ውስጥ ናፖሊዮን ያካሄደውን ዓይነት ተግባር እኔም ጣሊያን አገር በ1807 መወጠኔ ፤ በጥቃቅን

t.me/OLDBOOKSPDF

ተቃናቃኝ ደካማ መንግሥታት የተከፋፈለችውን ጣሊያንን የተ ዋሃደች ታላቅ አሃዳዊ ሀገር ለማድረግ መሞከሬ ነበር ።"

አንድ ሰው ለእንዲህ ዓይነቱ ተግባር ሲል ሕይወቱን እንዴት ለአደጋ እንደሚያጋልጥ ለኤድመንድ አልገባህ አለው ። "እዚህ ያለው ሰው ሁሉ" አለ ኤድመንድ የጓደኛውን ሃሣቦች ለመጋራት እየሞከረ "....በሽተኛ ነው የሚልህ ቄስ አንተ ነህ ፤ አይደል ?"

" እብዱ ማለትህ ነው ?"

"አረ አልወጣኝም" አለ ኤድመንድ በሃፍረት እየተሽኮረመመ።

"እዎ ! እዎ !" አለ ፋሪያ በፌዝ እየሣቀ ። "እኔው ነኝ እብ ዱ የተባልኩት ።"

ኤድመንድ ለአጭር ጊዜ ዝም ብሎ ከቆየ በኋላ "የማምለጡን ሃሣብ ተውትው እንዴ ?" ሲል ጠየቀ ።

" አሁን እንኳ ማምለጥ የሚቻል አይደለም ፤ ከፈቃዱ ውጭ የሆነውን ነገር ሁሉ መሞከር በእግዜአብሔር ላይ ማመፅ ነው ።"

" ለምን ተስፋ እንቆርጣለን ፤ የመጀመሪያው ሙከራዬ አልተ ሳካልኝም ብሎ ተስፋ መቁረጥ ተገቢ ነው ፤ ለምን በሌላ አቅጣጫ ሌላ መሹለኪያ አንቆፍርም ?"

" ሌላ መሹለኪያ !" አለ ቄስ ፋሪያ በረጅሙ ከተነፈሰ በኋላ በፌዝ እየሣቀ ። " ለመሆኑ ካሁን በፊት ምን ያህል እንደለፋሁ ታው ቃለህ ? የነገርኩህን መሣሪያዎች ለመሥራት አራት ዓመታት እንደ ፈጀብኝ ታውቅልኛለህ ? ሁለት ዓመት ሙሉ እንደ እለት የጠጠረ ድንጋይና መሬት ስቧጥጥና ስበረብር መኖሬንስ ታውቅልኛለህ ? ለማንቀሳቀስ እንኳ አልችላቸውም ያልኳቸውን ድንጋዮች መፈን ቀል እንደነበረብኝስ ? እነዚያን ሁሉ ድንጋዮችና ያንን ሁሉ አፈር የማከማችበት ቦታ ለማግኘት የአንድ ደረጃ ግድግዳ መብሳት እንደ ነበረብኝና አሁን ግን ያ የተበሳ ደረጃ በመሙላቱ አንድ እፍኝ አፈራ እንኳ ሊያስቀምጥ አለመቻሉን ታውቅልኛለህ ? ሰውነቴን የጨረ ሰኩበት ሥራ ተገባደደልኝ ብዬ የቀረችኝን ሥራ በቀረችኝ ጉልበት ከዳር ላደርስ ስሟሟት ድካሜ ሁሉ ከንቱ ሆኖ መቅረቱንስ ታውቅል ኛለህ ? አዬ ፤ የለም የለም ፤ ፈጣሪዬ እዚሁ ሕይወቴ እንዲያልፍ ወስ

t.me/OLDBOOKSPDF

ኖብኛልና ካሁን በኋላ ነፃነቴን እቀዳጃለሁ ብዬ የምጥረው ነገር አይኖርም ።"

ኢድመንድ ጓደኛ በማግኘቱ የተሰማው ደስታ የሽማግሌው ሐዘን ሙሉ ለሙሉ እንዳይሰማው ማድረጉ እንዳይታወቅበት አንገቱን አቀረቀረ ።

" በእሥር ቤት ባሳለፍኳቸው አሥራ ሁለት ዓመታት " በማለት ፋሪያ ንግግሩን ቀጠለ ፤ " በታሪክ የታወቁ ዝነኛ የማምለጫ ዘዴዎችን ሁሉ በጥንቃቄ አስቤአለሁ ። በተሳካ ሁኔታ የተከናወኑ የማምለጫ ዘዴዎች እጅግ በጣም ጥቂት ሲሆን እነሱም ቢሆኑ ብዙዎቻቸው በጥልቀት የተቀናጁና በትዕግሥትና በጥንቃቄ የተዘጋጁ ነበሩ። እንደዚያም ሆኖ እንዳንዶቹ ከፍጻሜ ሊደርሱ የበቁት በአጋጣሚ ነው ። እኛም ብንሆን የቀረን አማራጭ አጋጣሚን መጠባበቅና ከሆነልን በዚያ አጋጣሚ መጠቀም ብቻ ነው ።"

" አንተ እንኳ ለመጠባበቅም ትችል ነበር ፤" አለ ኢድመንድ ፈገግ እያለ ። " አስቸጋሪው ሥራህ ብዙውን ጊዜህን ይገድልልሃል፤ የምትሠራው ሥራ ሳይኖር ደግሞ ተስፋህን ማሰላሰሉ እርካታ እየሰጠህ ኖረሀል ።"

"ስርሰራ ብቻ አልነበረም ሥራዬ ፤ " አለ ቄሱ ።

" ሌላስ ምን ታደርግ ኖሯል ?"

" እጽፋለሁ ፤ አጠናለሁ ።"

" ወረቀት ፤ ብዕርና ቀለም ይሰጡሀል ?"

" የለም ፤ ራሴ እሠራ ነበር ።"

" ወረቀት ፤ ብዕርና ቀለም ?" ሲል ኢድመንድ በመገረም ጠበቅ አድርጐ ጠየቀ ።

" አዎ ! "

ኢድመንድ በአድናቆት ፈዞ ቀረ ። የሽማግሌውን ንግግር ማመን አስቸጋሪ ነበር ።

ቄስ ፋሪያ ግን የወጣቱን ጥርጣሬ አስተውሎ እንዲህ አለው ።

" ወደኔ ክፍል በምትመጣበት ጊዜ አንድ የተሟላ መጽሐፍ አሳይሃለሁ ። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የእኔ እውቀት ፤ ምርምርና ጥናት

t.me/OLDBOOKSPDF

በሙሉ ተጠቃሏል ። ርዕሱም ‘ አሃዳዊ መስተዳድር በኢጣሊያ ’ የሚል ነው ።

“ እና እዚህ እሥር ቤት ውስጥ ሆነህ ጻፍከው ?”

“ አዎና ! በሁለት ሸሚዞች ላይ ። ልብስን እንደብራና ለስላሳና ግትር የሚያደርግ ዘዴ ፈልስፌአለሁ ። አንዳንድ ጊዜ ከሚጥሉልን አጥንት ደግሞ ድንቅ የሆኑ ብዕሮች እሠራለሁ ።”

“ ቀለሙስ ?” ሲል ጠየቀ ኢድመንድ ።

“ እኔ ክፍል ውስጥ ጥንት የእሳት ምድጃ ነበረ ። እኔ ከመምጣቴ በፊት ቢደፈንም ውስጡ በጥቀርሻ የተሞላ መሆኑን አወቅሁ ።ጥቀ ርሻውን እሁድ እሁድ በሚሰጡኝ ወይንጠጅ በመበጥበጥ ግሩም ቀለም አገኘሁ ። በሆነ ርዕስ ወይም ምዕራፍ ላይ ልዩ ትኩረት ልሰጥ ስፈ ልግ እንዱን ጣቴን እቆርጥና በራሴ ደም በቀይ ቀለም እጽፋለሁ ወይም አሰምርበታለሁ ። ”

“ ይህን ሁሉ መቼ ማዬት እችላለሁ ?” በማለት ጠየቀ ኢድመን ድ ።

“ በምትፈልግበት ጊዜ ። ”

“ አሁኑኑ ልዬው ። ”

“ ተከተለኝ !” ካለ በኋላ ቄሱ በቀዳዳዋ ሲሾልክ ኢድመንድ ም ተከተለው ። በዚህ መተላለፊያ ካለፉ በኋላ ያለችግር ታጠፉና በተቃራኒው አቅጣጫ ወደሚገኘው ክፍል ደረሱ ። የክፍሉ ወለል የድንጋይ ንጣፍ የተደረገበት ሲሆን በአንድ በኩል ያለውን ድንጋይ በማንሳት ነበር ቄስ ፋሪያ ያን ትዕግሥት አስጨራሽ ሥራ ሲሠራ የኖረው ።

ኢድመንድ ቄሱ ክፍል ውስጥ እንደገባ ዙሪያውን በጥንቃቄ መረመረ ፤ በመጀመሪያ እይታ ግን ክፍሉ ከሌሎች የተለዬ ነገር የሚ ታይበት አልነበረም ። “ ሥራዎችህን ለማዬት በጣም ጓጉቻለሁ ።” አለው ኢድመንድ ቄሱን ።

ፋሪያ ወደ ምድጃው ሄደና ጥንት ጉልቻ የነበረውን ድንጋይ ወደጐን ሲያደርገው አንድ ጥልቅ ጉድጓድ ታዬ ። ለኢድመንድ የተ ነገሩት እቃዎች የተደበቁት እዚህ ጉድጓድ ውስጥ ኖሯል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ መጀመሪያ ለማየት የምትፈልገው ምንድን ነው ?” አለ ቄስ ፋሪያ ።

“ በኢጣሊያ አንድነት መስተዳድር ላይ የጻፍከውን ። ”

ቄስ ፋሪያ ሁሉም በገጽ በገጽ የተቀመጡና በጽሁፍ የተሞሉ አራት ጥራዝ ያላቸው የጨርቅ ቁርጥራጮችን አውጥቶ አሳየው ። ጽሁፉ በጣ ሊያንኛ ቋንቋ በመሆኑ ኢድመንድ በቀላሉ ሊያነባቸው ይችል ነበር ።

“ ከሳምንት በፊት ነበር በሰባ ስምንተኛው ገጽ ላይ ‘ ተፈጸመ ’ የሚለውን ቃል ሳስቀምጥ የጨረስኩት ። ሁለት ሸሚዞችንና ካኔቴራ ዎችን በሙሉ ጨርሶብኛል ። ነፃነቴን ካተቀዳጀሁና ኢጣሊያ ውስጥ ለማተም ወኔ ያለው አሳታሚ ድርጅት ካገኘሁ ስሜ የገነነ ይሆናል ።” አለ ቄሱ ።

ቀጥሎ የሠራቸውን ብዕሮች አሳየው ። ኢድመንድ ብዕሮቹን በትክክል የቀረጸበትን መሣሪያ ፈለገ ። ፋሪያ የኢድመንድን አይኖች ከተከተለ በኋላ “ ይኸውልህ” አለው ። “ ከአረጀ የሻማ ማበቀመጫ የሠራሁት ድንቅ መሣሪያዬ ይህ ነው ። ” እንደምላጭ የሰላ ነበር ።

“ደግሞም ፋኖስ በማበጀቱ ሰሊትም አጽፍ ነበር ።” አለ ፋሪያ።

“ እንዴት አድርገህ ሠራኸው ?”

“ አልፎ አልፎ ከሚሰጡን ሥጋ ላይ ሞራውን አስቀርቼ ሳቀ ልጠው እንደ ወፍራም ዘይት ያለ ፈሳሽ ይወጣዋል ።” ፋሪያ ፋኖሱን ለኢድመንድ አሳየው ።

“ ግን ክብሪቱ ከዬት ይመጣል ?”

“የቆዳ በሽታ እንዳለብኝ አስረድቼ ሰልፈር ጠየቅሁአቸው ፤ ሰጡኝ ።”

ኢድመንድ መሣሪያዎቹን ባርጩማ ላይ አስቀምጦ በቄሱ የፈ ጠራ ችሎታ እየተደነቀ አንገቱን ደፍቶ ተመለከታቸው ።

“ ይህ ብቻ አይደለም ” በማለት ፋሪያ ንግግሩን ቀጠለ ።“ሁሉ ንም ንብረቴን አንድ ቦታ መደበቁ ጥሩ አይደለም ። ይህኛውን እንከ ደንወው” ድንጋዩን መልሰው ከቦታው አኖሩ ። ቄስ ፋሪያ በድንጋዩ ላይ አፈራ ከነሰነሰበት በኋላ በእግሩ ወዲያ ወዲህ በታተነውና ወደ

t.me/OLDBOOKSPDF

እሊጋው ሄዶ ከቦታው እንቅሳቀሰው ። ከአሊጋው ሥር በትክክል በሚከይን ድንጋይ የተሸፈነ ከሃያ እስከ ሃያ አምስት ሜትር ርዝመት ያለው የገመድ መሰላል ያለበት ጉድጓድ አለ ። ኢድመንድ ሙከራ ሲያደርግ የመሰላሉ ጥንካሬ አስደንቀው ። “ ለዚህ አስገራሚ ሥራ ገመዱን ከዬት አገኘኸው ?” ሲል ጠየቀ ።

“ በመጀመሪያ ከነበሩኝ ብዙ ሸሚዞች ፤ በኋላም ጣሊያን አገር በታሠርኩባቸው ሦስት ዓመታት የአንሶላዎችን ክሮች በመተርተር ወደ ፍኖቴስፍ ስዛወር ይዤው ለመምጣት ችዬ ነበር ። በዚህም ክር ይኸው ይህንን መሰላል ለመሥራት ቢታሁ ።”

“ ግን የአንሶላዎችህ ከፈፍ መበዝበሁን ዘበኞችህ አላዩብህም?”

“ በዚህ መርፌ እንደገና ሰፋሁዋቸው ። ” ፋሪያ ከአሳ የጉን አጥንት የተሠራ ረጅምና ሹል መርፌ አሳየው ።“ መጀመሪያ የመስ ኮቱን ሽቦዎች በመነጣጠል በመሰላሉ ተጠቀሚ ላመልጥ አሰብኩ። እንደምታየው የዚህ መስኮት ርብራብ ስንተ ክፍል ካለው ትንሽ ሰፋ ይ ባል ። ስለዚህ ለማምለጥ በተዘጋጀሁበት ወቅት ትንሽ ማስፋት ብቻ ነበር የሚቀረኝ ። ነገር ግን ይህን መስኮት ስትከፍት የምታገኘው የውስጥ በረንዳ በመሆኑ አደገኛነቱን ተመልክቼ ሃሳቤን ሰረዝኩ ። ያም ሆነ ይህ አንድ ያልተጠበቀ አጋጣሚ ቢከሰት ሲረዳኝ ስለሚችል መሰላ ሉን አስቀምጬዋለሁ ።”

የመሰላሉን ጥንካሬ የሚሞክር ይምሰል እንጂ ኢድመንድ የሚ ያስበው ሌላ ነገር ነበር ። አንድ አዲስ ሃሳብ በአእምሮው ይገሳሳል። ይህ አርቆ አሳቢ ፤ ብልህና የማይበገር ሰው የራሱ ጉዳዮ ዕድል መን ስኤ ፤ ሚስጥሩ በግልጽ ሊታየው ይችላል ።

“ምንድን ነው የምታስበው?” ሲል ጠየቀ ቄስ ፋሪያ ፈገግ ብሎ።

“ የራስህን ሕይወት ስትነግረኝ ስለኔ ግን ምንም አለማወቅህ ነው የሚያሳስበኝ ።”

“ ስማኸኝ ወይ ፤” አለ ቄስ ፋሪያ በረጅሙ ከተነፈሰ በኋላ ።

“ ያንተ ሕይወት እንኳ ታላቅ ነገር ለማካተት እምብዛም ረጅም ጉዳና አላለፈም ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

" ታላቅ ነገር እስማከናወኔን ባልክድም ሕይወቴ ሲበዛ የሚያንገሸግሽ አሳዛኝ ገጠመኝ መያዙን አፌን ሞልቼ ለመናገር እደፍራለሁ። ይህ አሳዛኝ ገጠመኝ ለኔ የማይገባ ፤ ያለ አበሳዬ የወረደብኝ እጣ በመሆኑ አንዳንድ ጊዜ ሳደርግ እንደነበረው እድሌን ማማረር ሳይሆን ለደረሰብኝ መከፋት ሁሉ ተጠያቂዎች ሰዎች መሆናቸውን ማመን ጀምሬአለሁ ።"

" እስኪ ልስማው ፤" አለ ቄስ ፉሪያ የመደበቂያ ሥፍራውን ወደቦታው ከመለሰ በኋላ አልጋውንም ወደነበረበት ገፋ እያደረገ ። ሁለቱም አልጋው ጠርዝ ላይ ትቀመጡ ።

ኢድመንድ አንድ ጊዜ ወደ ሕንድ ሌላ ሁለት ጊዜ ደግሞ ወደ ቅርብ ምሥራቅ በተደረገ ጉዞ የተወሰነውን የሕይወት ታሪኩን ካወራለት በኋላ የመጨረሻውን የባሕር ላይ ጉዞ በመተረክ የካፒቴን ሌክለርን ሞት ፤ ሟቹ ወደ ኢልባ ደሴት እንዲያደርስ ስለሰጠው እሽግ ፤ ኢልባ ደሴት የሚገኘው ማርሻል ፓሪስ ሄዶ ኖርቴር ለተባለ ሰው እንዲሰጥ ስለሳከው ደብዳቤ፤ ማርሴል ደርሶ አባቱን ስለመጠየቁ፤ ለሜርሲደስ ስለነበረው ፍቅር፤ ስለ ዋዜማው የውል ሥነ ሥርዓት፤ ስለመታሠሩ፤ ስለ ቃለ መጠይቁ፤ በፍርድ ቤት ውስጥ ስላሳለፈው የአጭር ጊዜ እሥርና ወደ ቻቴዩዲፍ ስለመዛወሩ ፤ የእልህ ሲቃ እየተናነቀው በዝርዝር አስረዳው ።

ትረካውን እንደጨረሰ ቄስ ፉሪያ በሃሳብ ተውጦ ዝም እንዳለ ጥቂት ከቆየ በኋላ እንዲህ አለ ' ወንጀለኛን ለማወቅ ከፈለግህ መጀመሪያ የወንጀሉ መፈጸም ማንን እንደሚጠቅም መርምር ' የሚል የሕግ መርህ አለ ። የአንተ ውድቀት ማንን የሚጠቅም ይመስልሃል ?"

"ማንንም" አለ ኢድመንድ፤ " ያን ያህል ጠቃሚም ሆነ ጐጂ ሰው አልነበርኩም ። "

" እንደዚያ እንኳ አትበል ።ሁሉም ነገር አንጻራዊ ነው ።የፋራኦን ካፒቴን ልትሆን ነበር ፤አይደለም ?"

" አዎ ። "

" በጣም የተዋበች ልጃገረድም ልታገባ ነበር እ ?"

" አዎ ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

“ በጣም ጥሩ ፤ከሁሉ አስቀድሞ የአንተ ካፒቴን መሆን የሚ ከነክነው ሰው አልነበረም ?”

“ ኧረ በጭራሽም ፤ ሁሉም ሠራተኛ ይወደኛል ። እንደእውነቱ ከሆነ ካፒቴኑን ራሳችሁ ምረጡ ቢባሉ እንኳ እኔን እንደሚመርጡ አልጠራጠርም ። አንድ ጓደኛዬ ብቻ በማይረባ ምክንያት ይጠላኝ ነበር ። አንድ ጊዜ በትንሽ ነገር ተጣላንና እንድንታረቅ ብጠይቀው እምቢ አለኝ። በኋላም ፍልሚያ ጠየቅሁት ። እሱንም እምቢ አለ ።”

“ አሃ ! ይኽ ጓደኛ ተብዬው ሰው ማን ነበር ?” አለ ቄስ ፋሪያ።

“ ዳንግላር ። የመርከቧ የኢቃ ግምጃ ቤትና የሂሳብ ሹም ነበር ።”

“ ካፒቴን ብትሆን ኖሮ ሥራው ላይ ታቆየው ኖሯል ?”

“ በጭራሽ ። የሆነ ሰቡብ ፈጥሬ አስወጣው ነበር ።”

“ ጥሩ ። ከሚቹ ከካፒቴን ሌክለር ጋር ስትነጋገሩስ ሌላ ሰው አብሯችሁ አልነበረም ?”

“ የለም ፤ ብቻችንን ነበርን ።”

“ ከውጭ ሰው ሊሰማችሁ አይችልም ?”

“ ምናልባት ፤ በሩ ክፍት ስለነበረ ። በእርግጥ . . . . ቆይ ቆይ . . . . እዎ ልክ ነው ! ልክ ካፒቴን ሌክለር እሽጉን ሲሰጠኝ ዳንግላር በበሩ በኩል ማለፉ ትዝ ይለኛል ።”

“ጥሩ” አለ ቄሱ ፤ “ አሁን ነገራችን መልክ መልክ እየያዘልን ነው ። በኢልባ ደሴት ከመርከቧ ወርደህ መልእክትህን ስታደርስ ሌላ ሰው አላሰከተልህም ?”

“ ብቻዬን ነበርኩ ።”

“ እዚያ የተቀበልከውን ደብዳቤስ ምን አደረግኸው ?”

“ በቢሮ ቦርሳዬ ውስጥ አስቀመጥኩት ።”

“ የቢሮ ቦርሳህን በዚያ ወቅት ይዘኸው ነበር ?”

“ አይ መርከቧ ላይ ትቼው ነበር ።መርከቧ ውስጥ ከመግባቴ በፊት ደብዳቢውን ቦርሳው ውስጥ አልከተትኩትም ።”

“ ከደሴቷ ወደ መርከቧ ስትመጣ ደብዳቤውን በምን ይዘህ መጣህ ? ”

“ በእጄ ነዋ ! ”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ስለዚህ ደብዳቤ ይዘህ መመለስህን ማንም ሰው ሊረዳ ይችል ነበር ማለት ነው ።”

“ እዎ ። ”

“ ዳንግላርም ጭምር ?”

“ እዎ ። ”

“እንግዲህ” አሉ ቄስ ፋሪያ ፤“በጥሞና አዳምጠኝና በምትችለው መጠን በግልጽ ለማስታወስ ሞክር ። የተወነጀልህበት ደብዳቤ ቃላት ምን እንደሚመስሉ ልትነግረኝ ትችላለህ ?”

“ በደንብ እንጅ ፤ሦስት ጊዜ አንብቤዋለሁ ፤ እያንዳንዱ ቃልም አእምሮዬ ውስጥ እንደተቀረፀች ናት ። ” ካለ በኋላ ስሙን ካልገለፀ ሰው ለአቃቤ ሕግ ጽሕፈት ቤት የተጻፈበትን ወንጀላ ቃል በቃል አሰማው ።

ቄስ ፋሪያ ትክሻቸውን ነቅነቅ ካደረጉ በኋላ እንዲህ በማለት ተናገሩ ።

“ ነገሩ እንደቀን ብርሃን ግልጽ ነው ። ነገሮችን ቶሎ ለማገናዘብ የተሳነህም ልብህ ሲበዛ የዋህ በመሆኑ መሆን አለበት ። የዳንግላር የእጅ ጽሑፍ ምን ይመስላል ?”

ኢድመንድ አይነቱን በምልክት ለማሳየት ሞከረ ። የዳንግላር የእጅ ጽሁፍ ከወንጀላው ደብዳቤ የበለጠ የሚያምር መሆኑንም ተናገረ ።

“ ያ ደብዳቤስ እንዴት ነበር የተጻፈው ?”

“ ፊደሎቹ ወደ ፊት የተንጋደዱ ነበሩ ።”

ፋሪያ ለአፍታ ክት ብሎ ከሳቀ በኋላ “ የእጅ ጽሁፉ የዳንግላር የማሳሳቻ ዘዴ ነበር ፤ አይደለም? ” አለ ።

“ እኔ እንጃ ” በማለት መለሰ ኢድመንድ ።

“ ቆይ ፤ ” አለና ፋሪያ አንደኛውን ብዕሩን አንስቶ በተለይ በተዘጋጀው ጨርቅ ላይ በግራ እጁ ጥቂት መሥመሮች ጻፈ ። ኢድመንድ ወደ ኋላው አፈግፍጐ ቄሱን በጥርጣሬ ተመለከተው ። “በጣም ይገርማል።እንዴት የዚያ ደብዳቤ አጻጻፍና ይኸኛው ሊመሳሰሉ ቻሉ?”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ፆ ማለት ውንጀላው የተጻፈው በግራ እጁ ነበር ማለት ነው። በግራ እጅ የተጻፉ የእጅ ጽሁፎች ሁሉ በአብዛኛው አንድ ዓይነት መሆናቸውን አስተውያለሁ ። አሁን ወደ ሁለተኛው ጥያቄህ እንመለስ ። ሜርሲዴስን ማግባትህ የሚያስከፋው ሰው አልነበረም ?”

“አዎ! ፈርናንድ የተባለ ካታላን አሣ አስጋሪ ያፈቅራት ነበር።”

“ ደብዳቤውን ለመጻፍ የሚችል ይመስልሃል ?”

“ ምንም እንኳ እሱን ለመተናኮል ባይተኛም ጽሑፉን ለማቀናጀት ልብ ያለው አይመስለኝም ። ከዚያም በላይ በውንጀላው ደብዳቤ ላይ ስለተገለጹት ነገሮች የሚያውቀው ነገር የለም ። ስለደብዳቤው ለማንም ሰው ፤ ለሜርሲዴስ እንኳ አልተናገርኩም ። ”

“ ፈርናንድ ዳንግላርን ያውቀዋል ? ”

“ አዎ ! ሠርጉን ሊፈጽም ሁለት ቀን ሲቀረኝ ከሆቴል በረንዳ ላይ አብረው ሲጠጡ አይቻቸዋለሁ ። ዳንግላር ፊቱ ያልጠቆረና ጥርሱ ያልተከደነ ሲሆን ፈርናንድ ግን ተቆጥቷል ፤ ፊቱም በርበሬ መስሎ ነበር ። ከሁለቱም ጋር ካደሮስ የተባለ የአባቴ ጎረቤት የሆነ ልብስ ሰፊ አብሮአቸው ነበረ ፤ እሱ ግን ራሱን እስኪስት ድረስ ሰክሮ ነበር ።”

“ እስካሁን ስለ ሁለቱ ጓደኞችህ የወሰድነው ማጠቃለያ የማያምታታ ነው ። ግን አሁን አንዳንድ ይበልጥ ቁልጭ ያሉ ማብራሪያዎችን እንድትገልጽልኝ እፈልጋለሁ ። ”

“ መቼም ሕይወቴ ከራሴ የበለጠ ላንተ ግልፅ ሆኖ እየታዬ ነውና ጠይቀኝ አስረዳለሁ ።”

“ ከታሠርክ በኋላ ቃልህን የተቀበለህ ማን ነበር ?”
“ ምክትል አቃቤ ሕግ ።”
“ እንዴት ነበር ያስተናገደህ ?”
“ በጣም ትሁት ሆኖ ።”
“ ሁሉንም ነገር አስረዳኸው ?”
“ አዎ ። ”

“ በቃለ መጠይቁ ወቅት ሁኔታው ለውጥ ያሳዬበት ጊዜ አልነበረም ?”

t.me/OLDBOOKSPDF

" ነበረ ፤ ከኢ.ልባ ደቤት የተቀበልኩትን ደብዳቤ ካነበበ በኋላ በእኔ ላይ ለደረሰው መጥፎ አጋጣሚ ከፍተኛ አዘኔታ ተሰምቶት ነበር ። "

" ያሳዘነው ምንቱ መጥፎ አጋጣሚ ለመሆኑ እርግጠኛ ነህ ?"

" መቼም ለአዘኔታው እንደ ትልቅ ግስረጃ ሰጥቶኛል ። በአይኔ እያየሁ ደብዳቤውን ካቃጠለልኝ በኋላ ' ባንተ ላይ የሚጠቀሰው ማስረጃ ይህ ብቻ ነበር ፤ ግን እንደምታየው አቃጥዬልሃለሁ ። ' ብሎ ኛል ።

"ያልተለመደና ከሚገመተው ውጭ የሆነ ድርጊት ነው" አለ ፋሪያ ።

" እንደዚያ ነው ትላለህ ?"

" ቅንጣት ጥርጣሬ የለኝም ። ለመሆኑ የደብዳቤው ተቀባይ ስም ማን ይባላል ?"

" ፓሪስ የሚኖር ኖርቴር የተባለ ሰው ነው ።"

" ምክትል ዓቃቤ ሕጉ ደብዳቤውን ለማቃጠል የፈለገበት ሌላ ምክንያት እንደሚኖረው አትገምትም ?"

" ራስህን ለማዳን ነው ብሎ ስለደብዳቤው ለማንም እንዳልና ገር ሁለትና ሦስት ጊዜ ቃል አስገብቶኛል ፤ የደብዳቤውን ተቀባይ ስምም እንዳላወጣ አስምሎኛል ።"

" ኖርቴር አልከኝ ? . . . . ኖርቴር . . . . " በማለት ፋሪያ ስሙን በሃሳብ እንደተመሰጠ ደጋገመው ። " ይህንን ስም በአደባ ባይ ላይ አውቀዋለሁ ፤ እንዲያውም ኖርቴር የሚባል በንቅናቄው ወቅት ስሙ ገኖ ይጠራ የነበረ ሰው አስታውሳለሁ ። . . . . . ቃል ሀን የተቀበለው ምክትል ዓቃቤ ሕግስ ማን ይባላል ?"

" ቪልፎርት ። "

ቄስ ፋሪያ በኃይል ሳቀ ። " ምስኪን ወንድሜ " አለ በምፀት ከንፈሩን በመምጠጥ ፤ "እውነትም ሩህሩህ ቃል ተቀባይ አጋጥሞህ ኖሯል ፤ እ ?"

" አዎ " ሲል መለሰ ኢድመንድ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ለመሆኑ ኖርቴር ማን እንደሆነ ታውቃለህ ? የቪልፎርት አባት ነው ።"

" አባቱ ! አባቱ !" እያለ ኤድመንድ ጭንቅላቱን ከመፈንዳት የሚከላከል ይመስል በሁለት እጁ ጭምቅ አድርጐ ያዘው ።

" አዎ ! ወላጅ አባቱ ! "

የወጣቱን አእምሮ የሚያጥበረብር ብርሃን በስትት የገባ ይመስል እስካሁን ድረስ በጭለማ ሥር የተዋጡ ሥውር የነበሩ ነገሮች ሁሉ እስኪያንጸባርቁ ድረስ ወገግ ብለው ታዩት ። ቢቃለ መጠይቁ ወቅት የቪልፎርት ሁኔታ መለወጡ ፣ ያቃጠለው ደብዳቤ ፣ ያስደረደረው መሐላ ፣ ከማስፈራራያ ወደመለመኛነት የተለወጠው የድምፁ ቃና ... ሁሉም ባንድነት በኤድመንድ ትውስታ ውስጥ ተተራመሱ ። ለቅሶውን ሲቆጣጠረው ባለመቻሉ እንባው ዠርግፍ ብሎ ወረደ ። እንደ ሰከረ ሰው ሚዛኑን መጠበቅ አቅቶት ይንገዳገድ ጀመር ።

" አ! ይህንን ሁሉ ለማሰብ ብቻዬን መሆን አለብኝ ።" እያለ እንደምንም ወደ መሹለኪያ ቀዳዳው አመራና ክፍሉ ውስጥ ገብቶ አልጋው ላይ ተዘረረ ።

ምሽት ላይ ዘበኛው ሲመጣም ኤድመንድ አልጋው ላይ እንደተ ዘረጋ ነበር ። አይኖቹ ወደሰማይ እንጋጠው ሰውነቱም እንደ ሐውልት ደርቆ ስለነበር መናገርም ሆነ መስማት ወይም መንቀሳቀስ የሚችል አይመስልም ።

እንደሰከንድ በበረሩት በእነዚያ የተመስጦ ሰዓታት ኤድመንድ በጣም የሚያስፈራ ዓይነት መሐላ አደረሰ ፣ የሚዘገንን ቃል ኪዳንም ገባ ።

ከረጅም ጊዜ በኋላ አንድ ድምፅ ከሰመመኑ አባነነው ። ፋሪያ ራት አብረው እንዲበሉ ጋበዘው። ኤድመንድ ፋሪያን ተከትሎ ሄደ። ፊቱ ላይ የሚታየው የተኮሳተረ ገጽታና የተከሰከሰ ግንባር የራሱን ውሳኔ ማሳሰፉን ይጠቁማል ። ፋሪያ በአትኩሮት ሲመለከተው ከቆየ በኋላ " የታሪክህን ምስጢር በማውጣቴና የተናገርኩትን በመናገሬ አዝናለሁ " አለው ።

" ለምን ?"

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ምክንያቱም ልብህ ውስጥ ካሁን በፊት ያልነበረ ስሜት እንደ ተከልኩ ታውቆኛል ። ብቃሳ ! ”

ኢድመንድ ፈገግ ካለ በኋላ “ እንግዲህ ስለሌላ ነገር እንጫወት ” አለ ። ቄስ ፋሪያ በትዕዛዙ መሠረት ርዕሱን ለውጦ አዲስ ጭውውት ከፈቱ ።

ቄሱ ጨዋታ በሚከፍትበት ጊዜ የሚያደርጋቸው ውይይቶች ብዙ አዲስ ነገር ያዘሉ ስለሆኑ እድማጭን አፍ እንዳስከፈቱ የሚያስቀሩ ከመሆናቸውም በላይ ሽማግሌው ብዙ ጊዜ የሚናገረው ስለ ራሱ መጥፎ ዕድል ባለመሆኑ ኢድመንድ በከፍተኛ አድናቆት ይከታተለው ነበር ።

“ ባትሰለቸኝ ከምታውቀው ውስጥ ጥቂቱን ልታስተምረኝ ይገባል ። ” አለ ኢድመንድ ከተወሰነ ጊዜ በኋላ ፤ “ ከእንደኔ ዓይነቱ መሃይምና ውሱን ሰው ጋር ከመዋል ይልቅ ብቻን መሆኑ ቢመረጥም ።”

“ ወይኔ !” አለ ቄስ ፋሪያ ሳቅ ብሎ ። “ የኔ ልጅ ፤ የሰው ልጅ እውቀት በጣም ውሱን ነው ። ሂሳብን ፤ ፊዚክስን ፤ ታሪክንና የምናገራቸውን ሦስትና አራት ቋንቋዎች ስታጠናቅቅ የማውቀውን ነገር በሙሉ አወቅህ ማለት ነው ። ይህንን ለማድረግ ደግሞ ከሁለት ዓመት በላይ አይፈጅም ። ”

“ ሁለት ዓመት !” አለ ኢድመንድ ፤ “በሁለት ዓመት ውስጥ ያልካቸውን ነገሮች ሁሉ የምማር ይመስልሃል ?”

“በጥልቀት ለማወቅ ባትችል እንኳ መርሆአቸውን ትቀስማለህ።”

በዚያው ምሽት ሁለቱ እሥረኞች ለኢድመንድ የመማሪያ ክፍለ ጊዜ ከነደፉ በኋላ በማግሥቱ ትምህርቱን ቀጠሉ ። ኢድመንድ ጥልቅ የማገናዘብ ችሎታና ከፍተኛ የማስታወስ ተሰጥኦ አለው ። በመርከበኝነቱና በተፈጥሮ ዝንባሌው የተነሳ የስሌት መርሆችን በአጭር ጊዜ ሊቀስም ቻለ ። ቀድሞ ሲልም ጣሊያንኛን አጣርቶ የሚያውቅ ሲሆን ከዘመናዊው የግሪክ ቋንቋ በባህር ጉዞው ወቅት ለመግባቢያ ያህል ተለማምዶ ነበር ። በእነዚህ ሁለት ቋንቋዎች እገዛ የሌሎችን ቋንቋዎች አጠቃላይ ሥርዓት በፍጥነት ተረዳ ። በስድስት ወራትን ውስጥ ሲገኝ ፤ እንግሊዝኛና ጀርመንኛ መናገር ጀመረ ። ቀናት ቢያ

t.me/OLDBOOKSPDF

ዘግሙም እያንዳንዳቸው በኢድመንድ አእምሮ ውስጥ የእውቀት አሻራቸውን ይጥሉ ስለነበረ በዓመቱ መጨረሻ ኢድመንድ ፍጹም ሌላ ሰው ሆነ ።

ፋሪያን በሚመለከት ግን ከጓደኛው ጋር በመጥሉ በየቀኑ እየተጽናና የሚሄድ ይመስላል ። ሕይወቱን የተቆራኘው የግፍ ገጠመኝ ግን በምንም መንገድ ከአእምሮው የሚፋቅ አለመሆኑ ግልጽ ነው ። አእምሮው በአንድና በማያቋርጥ ሃሳብ የተወጠረ መሆኑ ያስታውቅበታል ። ብዙ ጊዜ አንድ ሃሳብ ውስጥ ጥልቅ ብሎ ይሰምጥና ሳይታወቀው ይሥቃል ፤ ወዲያው ደግሞ ብድግ ብሎ በክፍሉ ውስጥ ወዲያ ወዲህ ይንጐራደዳል ። አንድ ቀን ድንገት መንጐራደዱን አቆመና ።

“ እህ ፤ ዘበኛ ባይኖር ኖሮ !” አለ ።

“ የማምለጫ መንገድ አግኝተሃል ? ” ሲል ጠየቀ ኢድመንድ መልሱን ለማወቅ ተቻኩሎ ።

“ አዎ ፤ ዘበኛው እውርና ደንቆሮ ቢሆን ኖሮ ” !

“ እኔ እውርና ደንቆሮ አደርገዋለሁ !” አለ ኢድመንድ ፋሪያን ጭምር በሚያስፈራራ ሁኔታ ።

“የለም የለም ! ” አለ ፋሪያ፤ “ ደም እንዲፋሰስ እንኳ አልፈቅድም !”

ኢድመንድ በጉዳዩ ላይ መወያየታቸውን እንዲገፋበት ፈልጐ ነበር ፤ ፋሪያ ግን ራሱን በመነቅነቅ ሌላ ነገር እንደማይናገር አስታወቀ ። ሌሎች ሶስት ወራት አለፉ ።

“ ጉልበትህ ምን ያህል ጠንካራ ነው?” ሲል ጠየቀ ፋሪያ አንድ ቀን ። ኢድመንድ መልሱን በቃላት ሊደረድር አልፈለገም ። ጠንካራውን መሮ አነሳና ያለምንም ችግር ካጠፈው በኋላ መልሶ ዘረጋው ።

“ አግራጭ ካልጠፋ በስተቀር ዘበኛውን ላለመግደል ትስማማለህ?”

“ እረ እስማማለሁ ። ”
“ እንግዲያውስ የማምለጫ እቅድ ማውጣት እንችላለን ።”
“ ምን ያህል ጊዜ ይወስዳል ?”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ቢያንስ አንድ ዓመት ፡ ይኸውልህ የእኔ እቅድ ።” ቄስ ፋሪያ የሠራውን ንድፍ ለኢድመንድ አሳየው ። ንድፉ የእነሱን ሁለት ክፍሎችና በመካከላቸው የሚገኘውን መተላለፊያ ያሳያል ። በእቅዱ መሠረት ከመተላለፊያው መካከል ላይ ዘበኛው ወዲያ ወዲህ እያለ ወደሚገኝበት ሥፍራ የሚወስድ አንድ ቦይ ወደ ላይ ይቆፍራሉ ። ከዚያ ሥፍራ እንደደረሱም በጥንቃቄ ዘበኛው የቆመበትን ወለል ከታች ያፈርሳሉ ። በዚህጊዜ የቆመበት ወለል የተናደበት ዘበኛ ወደ ነሱ ይወርዳል ።።

ከኢድመንድ ጋር ተረዳድተው እንዳይናገር በማፈን ካሠሩት በኋላ ወደላይ በመውጣት ከገመድ በተሠራው መሰላላቸው ተጠቅመው ያመልጣሉ ።

ኢድመንድ ከደስታው ብዛት አይኖቹን እያቅበዘበዘ አጨበጨበ። እቅዱ እጅግ ቀላል በለነበረ መሳካቱም አጠራጣሪ አይደለም ።በዚያው ቀን ጀምረው ሁለቱ እሥረኞች ሥራቸውን ተያያዙት ።

ፋሪያ ኢድመንድን ማስተማሩን ሳያቋርጥ ለአንድ ዓመት ያህል ቆፈሩ ። ከእሥራ አምስት ወራት በኋላ ቁፋሮው በመጠናቀቁ ዘበኛው ከላያቸው ወዲያ ወዲህ ሲራመድ ለመስማት ቻሉ ። አሁን የሚጠብቁት ጽጥታ የሰፈነበትና በጭለማ የተዋጠ ሌሊት ብቻ ነው ።የወለሉ ድንጋይ ድንገት ተንዶ ድካማቸውን ከንቱ እንዳያስቀር ከመሠረቱ አካባቢ ባገኙት የእንጨት ማገር አስደገፉት ። ኢድመንድ ማገሩን አስደግፎ እንደጨረሰ በራሱ ክፍል ውስጥ ቀርቶ የነበረው ጓደኛው በሕመም ሲያቃስት በመስማቱ ተመልሶ ሲሄድ ቄሱ ወለሉ መካከል ተዘርሯል ። ፊቱ ከመገርጣቱም በላይ፡እጅና እግሮቹ ግትር ብለዋል ፤ ግንባሩም በላብ ተዘፍቋል ።

“ እግዚኦ ! ፈጣሪዬ ” ሲል ጮኸ ኢድመንድ “ ምን ሆንክብኝ ?”

“ ቢቃ ” አለ ፋሪያ በደካማ ድምጽ ፤ “ ስማ ልጄ ፤ ምናልባት ከሞት የሚያደርሰኝ አሰቃቂ ሕመም ጀምሮኛል ። ሲመጣ ይታወቀኛል ። ከመታሠሬ አንድ ዓመት ቀደም ብሎ እንዳሁኑ አድርጎ ነበር ያመመኝ ። ለዚህ በሽታ መድሃኒቱ አንድ ብቻ ነው ። ወደኔ ክፍል ሮጠህ ሂድና የአልጋውን እግር አንሳው ፤ እግሩ ቀዳዳ አለው ።ከውስጡ በቀይ ፈሳሽ የተሞላ ብልቃጥ ታገኛለህ ። ቶሎ አምጣልኝ . . .

t.me/OLDBOOKSPDF

የለም የለም ፤ ዘበኛው ከመጣ ሊያየኝ ይችላል ፤ ጉልበቴ ገና ሳይደክም እንሳኝና እንደምንም ወደራሴ ክፍል ልሂድ ።”

ኢድመንድ ቄስ ፋሪያን ደገፍ አድርጎ በውስጥ ለውስጥ መሹለኪያቸው አልፈው ፋሪያ ክፍል እንደደረሱ ቀስ አድርጎ አልጋው ላይ አጋደመው ።

“ተባረክ ልጀ” አለ ቄሱ፤ መዓ ሰውነቱ ወባ እንደያዘው እየተንዘፈዘፈ ። “ህመሙ ገና እየመጣ ነው ። የልብ ውጋት ሊጀምረኝ ነው። መንቀሳቀስና ድምጽ ማሰማት አቆማለሁ ። ግን አፌ ላይ አረፋ ይደፍቃል፤ሰውነቴም ይከራል ። እንደዚያ ካደረገኝ ዘበኞቹ እንዳይሰሙ። ምክንያቱም ከሰሙ ሌላ ክፍል ውስጥ ይከቱኝና እስከ መጨረሻው ተለያይተን መቅረታችን ነው ። ስለዚህ መንቀሳቀሴን አቁሜ ስታየኝ ሰውነቴን ዳስሰው ። ልብ አድርግ ፤ ከቀዘቀዘህና ሬሳ ከመሰለህ በቢላዋ የተጋጠመውን ጥርሴን ፈልቅቀህ ከዚህ ፈሳሽ ከስምንት እስከ አሥር ጠብታ አፌ ውስጥ ጨምርልኝ ። ምናልባት ሊያነቃኝ ይችላል ።”

“ ምናልባት ?” ሲል ጠየቀ ኢድመንድ በጭንቀት ።

“ እርዳኝ ! እርዳኝ ” ሲል ጮኸ ፋሪያ ” መ . . . . . . .መ . . . . .
መሞቴ . . . ” ሕመሙ ድንገተኛና ኃይለኛ ከመሆኑ የተነሳ ንግግሩን ለመጨረስ እንኳ ፋታ አልሰጠውም ። አይኑ ተገለበጠ፤ አፉ ተጣመመ፤ ጉንጮቹ ከመገርጣታቸውም በላይ ጥርሱን እያፋጨ አረፋ በመድፈቅ ይንዘፈዘፍ ጀመር ። በተነገረው መሠረት ኢድመንድ የበሽተኛውን ድምጽ ለማፈን አፉን በብርድ ልብስ ጠቀጠቀው ። እንዲህ እየተንዘፈዘፈ ቄስ ፋሪያ ለሁለት ሰዓት ያህል ከቆየ በኋላ በመጨረሻው አንድ ጊዜ ከነዘረው በኋላ እንደ እብነ በረድ ሐውልት ግትር ፤ ግርጥት ! ቅዝቅዝ አለ ። ኢድመንድ ቢላዋውን ካነሳ በኋላ የተጋጠሙትን የበሽተኛ ጥርሶች በጥንቃቄ አላቅቆ አሥር ጠብታ ፈሳሽ አፉ ውስጥ ጨመረና ዝም ብሎ ይጠባበቅ ጀመር ።

አንድ ሰዓት አለፈ ፤ ቄስ ፋሪያ ግን እንደደረቀ ቀረ ። ኢድመንድ ራሱን በእጆቹ እንደያዘ ከላይ እስከታች አስተዋለው ። በመጨረሻም

t.me/OLDBOOKSPDF

በጉንጮቹና ፊጥጠው በቀሩት አይኖቹ ላይ የሕይወት ቀለም የተረጨ መሰለ ፤ ወዲያውም ከንፈሮቹ አካባቢ ደካማ ፈገግታ ይታይ ጀመር። እንቅስቃሴም ጀመረ ።

“ እግዚአ ! ዳንክ ?” አለ ኢድመንድ ዝላይ እየቃጣው ። ፋሪያ አሁንም መነጋገር አይችልም ፤ ግን እጆቹን በምልክት ዓይነት ወደ በሩ በመዘርጋት አንድ ነገር ጠቆመ ። ኢድመንድ በርጋታ ሲያዳምጥ የዘበኛው እንቅስቃሴ ተሰማው ። ዘሎ ተነሳና ወደ መቹለኪያው ሮጦ ሄዶ ከቹለከ በኋላ ድንጋዩን ከላዩ ላይ እንደነበረ መልሶ ወደ ክፍሉ አመራ ። በቅጽበት በሩ ተከፍቶ ዘበኛው ሲገባ እሥረኛውን እንደወትሮው አልጋው ላይ ተቀምጦ አገኘው ። የዘበኛው እርምጃ ድምጽ እንደጠፋ ኢድመንድ ሰምግቡ እንኳ ሳያበላ ወደ ፋሪያ ክፍል ሮጦ ሄደ ።

ቄስ ፋሪያ ሕይወት ቢዘራበትም ገና ግትር ብሎ አልጋው ላይ እንደተንጋለለ ነው ። “እንደገና እንገናኛለን ብዬ አላሰብኩም ነበር ።” አለ ቄስ ፋሪያ በሰለለ ድምጽ ።

“ለምን ?” ሲል ጠየቀ ኢድመንድ “እሞታለሁ ብለህ ኖረሃል ?”

“ አይደለም ፤ የማምለጫው ዝግጅት በሙሉ በመጠናቀቁ ትሄዳለህ ብዬ ነበር ።”

ኢድመንድ በትካዜ ተንቆራጠጠ ።“ ብቻዬን ?” ሲል ጮኸ ሳይታወቀው ፤ “ ሳደርገው ብል እንኳ የምችል ይመስልሃል ?”

“ መሳሳቴን አሁን ተረዳሁ ። ግን እኔ እኮ በጣም ደካማና ረዳት የለሽ ነኝ !”

“ ጉልበትህ ይመለሳል ” አለ ኢድመንድ ከፋሪያ አጠገብ አልጋው ላይ ተቀምጦ እጆቹን ያዝ ካደረገ በኋላ ።

ፋሪያ ራሱን ነቀነቀ ። “ በመጀመሪያው ጊዜ ” አለ ፋሪያ ፤ “ ሕመሙ የቆየብኝ ለግማሽ ሰዓት ብቻ ሲሆን ከዚያ በኋላ ማንም ሳያነሳኝ ራሴ ብድግ ብዬ ርቦኝ ስለነበር ምግብ ለማዘጋጀት ችዬ ነበር። አሁን ግን የቀኝ እግሬንም ሆነ የቀኝ እጄን ማንቀሳቀስ እንኳ አቅቶኛል ። ሶስተኛው ሕመም ሲመጣ ወይ ይገድለኛል ፤ አለዚያም ቢያንስ ሽባ እንደሚያደርገኝ አልጠራጠርም ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

" የለም የለም ፣ አይዞህ አትጨነቅ ፣ አትሞትም ። ለዮስተኛ ጊዜ ሕመሙ ከመምጣቱ በፊት ከዚህ አሥር ቤት ወጥተህ የተሻለ ሕክምና ለማድረግ ስለምትችል ጭራሹን ሳያምህ ይችላል ።"

" አዩ " አለ ቄስ ፋሪያ ፣ " ራስህን አታታል ። አሁን ያመመኝ ሕመም የዕድሜ ልክ እሥራት ፈርዶብኝ ነው የሄደው ። እንደገና መዋ ኘት አልችልም። ከንዶ፥ ስጊዜው ሳይሆን እስከመጨረሻው ሽባ ሆኗል። እመነኝ ፣ ይህ ሕመም አጥፊዬ ነው ። ቤተሰቤን የጨረሰው ይኸው በሽታ ስለሆነ ተስፋ የለኝም ። አያቴም ሆን አባቴ በዚሁ በሽታ በዩ ስተኛው ሕመም ነው የሞቱት ። ይህን መድኃኒት የሰጠኝ የታወቀ ሐኪም ሲሆን የቤተሰቤ እጣ ለእኔም እንደሚደርስ ተንብዮአል ።"

" ተሳስቷል ! " አለ ኤድመንድ ድንገት ድምጹን ከፍ አድርጎ። " የእጅህም መስሏል ቢሆን ምንም አይደለም ፣ ትከሻዬ ላይ አዝዬህ መዋኘት እችላለሁ ። "

" ስማኸኝ ወይ " በማለት ፋሪያ ንግግሩን ቀጠለ ። " አንተ መርከበኛና ጥሩ ዋናተኛ እንደመሆንህ ሰው ያዘለ ዋናተኛ ከሃምሳ ጊዜ በላይ እጁን መጣል እንደማይችል የምታውቅ ይመስለኛል ። የለም ፣ እስከ ዕለተ ሞቴ እዚሁ እቀራለሁ ፣ አንተ ግን ሂድ ፣ አምልጥ! ወጣት ፣ ቀልጣፋና ጠንካራ በመሆንህ ችግር አይገጥምህም ። ስለኔ አትጨነቅ ።"

" እንግዲያውስ ፣ " አለ ኤድመንድ " እኔም እዚሁ እቆያለሁ ።" ብድግ ብሎ እጆቹን በደካማው በሽተኛ ላይ ካሳረፈ በኋላ፣ "በሕይወት እያለህ ትቼህ እንደማልሄድ ለራሴ ቃል ገብቻለሁ !" አለ ።

ፋሪያ ይህንን በንጹህ ልቡና ላይ ግልጽነት የተጨመረበት አሳ ዛኝ ወጣት ሲመለከተው መሐላው የማይናወጥ መሆኑን ፍጹም ታማ ኝነት ከሚንጸባረቅበት ፊቱ ላይ አነበበ ።

" ይሁና" አለ ሽማግሌው በእሱ ግራት የሚለወጥ ነገር አለመ ኖሩን ተገንዝቦ ፣ " ተቀብየዋለሁ ። አመሰግናለሁ ! " ካለው በኋላ የወጣቱን ክንድ በዛለ እጁ ጨብጥ አድርጎ እንዲህ አለው ።

" ማን ያውቃል ፣ ያሳዩኸኝ የታማኝነት ውለታ ማንም ሊከፍ ለው ባይችልም አንድ ቀን የበኩሉን ሽልማት አበረክትልህ ይሆናል።

t.me/OLDBOOKSPDF

አሁን ግን ሁለታችንም የማንጠቀምበት ከሆነ የማስነውን ቦይ መድፈን አለብን ። ዘበኛው በቦዩ አካባቢ በሚራመድበት ጊዜ በእግሩ ድምጽ የቦዩን መቀደድ ሊያውቅ ይችላል ። ከዚያም ክትትል እንዲደረግብን ያደርግና እንለያያለን ። አስፈላጊ ከሆነ ሌሊቱን ሙሉ ተጠቅመህ ድፈነው ። ነገ ዘበኛው የጧት ጉብኝቱን ጨርሶ ከመመለሱ በፊት ወደኔ እንዳትመጣ ። ነገ ስትመለስ አንድ የምነግርህ ቁም ነገር አለኝ ።”

ኢድመንድ የፋሪያን እጅ ወደ ደረቱ በመውሰድ ታማኝነቱን ከገለጸ በኋላ አሥራ አምስት ወር የተቆፈረውን ቦይ ባንድ ሌሊት ለመድፈን ወጣ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

፲፱

በማግሥቱ ጧት ኢድመንድ ፋሪያ ክፍል ሲገባ ቄሱ ባልሰለሰው እጁ ቁራጭ ወረቀት ይዞ ተቀምጦ አገኘው ። ፋሪያ አንድም ቃል ሳይ ናገር ወረቀቱን ለኢድመንድ አሳየው ።

" ምንድን ነው እሱ ?" ሲል ጠየቀ ኢድመንድ ፤ ግራ ተጋብቶ።

" በደንብ ተመልከተው እስኪ " አለ ፋሪያ ፤ ፈገግ ብሎ ።

" ምን ነካህ ? አይቸው በማላውቀው ቀለም የተጻፉ ፊደላት ካሉበት ቡሜቂ ወረቀት በስተቀር የሚታዩኝ ነገር የለም ።"

"ይህ ቡሜቂ ወረቀት የኔ ልጅ" አለ ፋሪያ ሳቅ ብሎ ፤ "የኔ ንብ ረት ሲሆን ከዛሬ ጀምሮ ግማሹን አውርሼሃለሁ ። "

ኢድመንድ ቀዝቃዛ ላብ በጀርባው ቆረር ብሎ ሲወርድ ተሰ ማው ። ፋሪያን ካዩበት ጊዜ ጀምሮ በቻቲዩዲፍ እብድ ስላሰኘው ንብ ረት ማንሳትእ ይፈልግም ነበር ።

ፋሪያ ግን ነገሩ ስለገባው እንደመሳቅ ብሎ እንዲህ አለ ። "ከአደ ነጋገርህ ምን እንደተሰማህ ገብቶኛል ። ግን አይዞህ አትፍራ ፤ እብድ ባለመሆኔ ራስህ ዋቢ ነህ ። ይህ ንብረት በርግጥ አለ ። እድሉ እንዳገ ኘው ከፈቀደልኝ አንተም ታገኘዋለህና በጥሞና አዳምጠኝ ። ከዚያ በኋላ ማመን አለማመኑ ያንተ ፋንታ ነው ። "

" ሰማኸኝ ወይ" አለ ኢድመንድ ቀበል አድርጐ ፤ "ሕመሙ በጣም አድቅቆሃል።ትንሽ ብታርፍ አይሻልህም ? ታሪኩን ነገ ትነግረ ኛለህ ። ዛሬ ግን እኔ የምፈልገው አንተን ማስታመም ብቻ ነው ። በዚያ ላይ " አለ ኢድመንድ ፈገግ ብሎ " አሁን እኛን የሚያሳስበን የንብረት ጉዳይ አይደለም ። ነው እንዴ ?"

"ነው ! . . . . በጣም ሊያሳስበን ይገባል ! " አለ ሽማግሌው ነጠቅ አድርጐ ፤ " ሶስተኛው ሕመሜ ነገ ይነሳ እንደሁ በምን እናው

t.me/OLDBOOKSPDF

ቃሉን ? እንዳላመንከኝ ገብቶኛል ። ማስረጃ ከፈለግህ ለማንም ያላ ሳየሁትን ይህንን ወረቀት አንብብ ። ”

“ የለም ፤ ነገ ነገ ” አለ ኢድመንድ የሽማግሌውን እብደት እን ዳይቀሰቅስ ሰግቶ ።

“ እሺ ፤ ውድይቱስ ለነገ ይሁን ይህንን ወረቀት ግን አሁኑኑ አንብብ ። ” የቄሱ አነጋገርም ሆነ አስተያየት ትዕዛዝ የተቀላቀለበት ይመስል ነበር ።

“ ቆይ ቆይ !” አለ ኢድመንድ “አንድ ሰው እየመጣ ነው ፤ እርምጃ ይሰማኛል ። . . . . . መሄድ አለብኝ ደህና ዋል ። ” የጓደኛውን እብደት ከሚያረጋግጥለት ትረካ በማምለጡ ደስ እያለው እንደ እባብ ተገለባልጎ በውስጥ ለውስጡ መሹለኪያ አለፈ ።

ቀኑን ሙሉ የፋሪያን የእብደት ቃላት የሚሰማበትን ሁኔታ ለማ ስወገድ ሲል በራሱ ክፍል ዋለ ። የዘበኛው የምሽት ጉብኝት እንደተ ጠናቀቀ ግን ፋሪያ የወጣቱን አለመመለስ ተረድቶ ራሱ ወደ ጓደኛው ክፍል ለመሄድ ተነሳ ። ኢድመንድ ሽማግሌው በሰለለ እግርና እጁ በዚያ ጠባብ መሹለኪያ ለማለፍ ሲፍጨረጨር ተመልክቶ በድንጋጤ ክው ብሎ ቀረ ። እሱ ካልረዳው በስተቀር ፋሪያ በራሱ አቅም መሹ ለኪያውን አልፎ ይመጣል ማለት ዘበት ነበር ።

“ ይኸውልህ ! በአራት እግሬ እንቱን ፍለጋ እኳትናለሁ ።”
አለ ቄስ ፋሪያ ፤ በአባት አፍቅሮት ወደ ኢድመንድ እየተመለከተ ።
“ የኔን ሊጋስነት አመልጣለሁ መስሎህ ኖሯል ፤ ግን አልሆንልህም። ልብ ብለህ አዳምጠኝ ።”

ኢድመንድ ማምለጫ እንደሌለው ተረዳ ። ፋሪያ አልጋው ላይ እንዲቀመጥ ጋብዞት ራሱም ከፊት ለፊቱ ባርጩማ ላይ ተቀመጠ ።

“ እንደምታውቀው” በማለት ፋሪያ አስገራሚውን ንግግሩን ጀመረ ።“ እኔ የስፓዳ መሥፍን ጸሐፊና የቅርብ ባልንጀራ ነበርኩ ። በዚያ የተከበረ መሥፍን አማካኝነት ነበር በዚህች ዓለም ያሳለፍኩትን ደስታ ሁሉ ለማየት የበቃሁት ።

“መሥፍኑ እምብዛም ባለጸጋ አልነበረም ። የቤተሰቡ ሃብት ግን በሰፊው የሚነገርለት ከመሆኑም በላይ በተለምዶ ‘ ቱጃር ከሆን አይቀር እንደ ስፓዳ’ የሚል ርግረጋ ነበረ ። የመሥፍኑ ቤተ መን

t.me/OLDBOOKSPDF

ግሥት የጠራ ግንኙት ነበር ። የእህትና የወንድሞቹን ልጆች ሳስተምርለት ከኖርኩ በኋላ እንዚህኑ ልጆች ሞት ስለፈጃቸው በዚህች ዓለም ብቻ ውን በመትረፋቴ ራሴን ለፍላጎቱ መሟላት አሳልፌ በመስጠት ውለ ታውን ከፈልኩ ።

« የመሥሪያ ቤት ለኔ የተደበቀ ነገር አልነበረውም ። ብዙ ጊዜ መጻሕፍትን በጥንቃቄ ሲመረምርና በሕይወቱ የደለበ የቤተሰብ መዛ ግብትን ሲያገላብጥ አየው ነበር ። አንድ ቀን በእንዲህ ዓይነ ቱ የማይረባ ሥራ ተጠምዶ ሲሲቴን ከሳኑጋ ሰውነቱ ዝሎና ተሰላችቶ በማየቴ በም ሬት ተቆጣሁት ። እሱ ግን የፈገግታ አሳይቶኝ በሮም ከተማ ታሪክ ላይ የተጻፈ መጽሐፍ ገለጠ ። በዚያ መጽሐፍ በሃያኛው ምዕራፍ ላይ በጳጳሱ አሌክሳንደር ስድስተኛ ላይ ከተጻፈው ውስጥ በሕይወቴ የማል ረሳቸውን የሚከተሉትን መሥመሮች አነበበኩ ።

የሮማ ታላላቅ ቦርነቶች ሰቡሬ ። ቄሳር ቦርጊያ ውጊያውን ከጨረሰ በኋላ መሳሞን ሊጣሊያ ለመግዛት ገንዘብ ለስፈለገው ። በቅርቡ ሽንፈት ቢደር ስበትም ገና የማይበገር ኃይል የነበረውን የፈረንሣዩን ሉዊስ ለሥራ ሁለ ተኛን ለመደምሰሰም ገንዘብ ያስፈልገው ነበር ። ስለዚህም ኃይሏን በዉ ፊሰቸና በደጋፊዎቸው በዚያ በመኗ ሊጣሊያ ውስጥ ለማግኘት ለስቸገሬ ቢሆንም ለንድ የገቢ ምንጭ መሻት ገድ ሆነ ።

ቄሣሩ ለንድ ሃሣብ መጣለት ። ለዳዲስ መሳፍንትን ለመምረጥ ወሰነ ። ሮም ውስጥ ከሚገኙ ታላላቅና ባለጸጋ ሰዎች መካከል ሁለት በመ ምረጥ ተግባሩን እጅግ ብዙ ትርፍ የሚያስገኝ ማድረግ ይችላል ። በመጀ መሪያ የቅድሞዎቹ ሁለት መሳፍንት የያዟቸውን ቦታዎች ከነማዕረጋቸው ይሸጣል ። ሁለተኛም ሁለቱ ለዳዲስ ተሿሚዎች ለተሰጣቸው ክብርና ሥልጣን ከፍተኛ ዋጋ ያለው ክፍያ እንዲያቀርቡ ይጠይቃል ። በሶስተኛ ደረጃም ዘገቦት ብሎ የተከሰተ የገንዘብ ምንጭ ነበረ ።

ጳጳሱና ቄሳር ቦርጊያ ተመራጮቹ መሳፍንት ጂለቫኒ ሬስፒ ግሊያሪ የተባለው ለሬት ታላላቅ ሥልጣኖቸን ለብቻው ደርቦ ይዞ የነበረውና ቁሳር ስፓዳ የተባለው በሮም ውስጥ ከሚገኙት የተከበሩና በሃብታቸው የገኑ ሰዎች መካከል ለንዱ የሆነው ሰው መሆናቸውን ተረዱ ። ቄሳር ቦርጊያ ወዲያወኑ የሚለቀቁትን ቦታዎች የሚገዙ ሰዎች ለገኘ ። በውጤቱም ሮስፒ ግሊዮሲና ስፓዳ መስፍን ለመሆን ክፍያቸውን ፈጸሙ ። ሊሎች ስምንት ሰዎችም ሮስፒግሊዮሲና ስፓዳ የለቀቁዋቸውን ሥፍራዎች ለመተካት ክፍያ ለደረጉ ።

ለሁን ሶስተኛውን የትርፍ ምንጭ እንመልከት ። ጳጳሱ ሮስፒግሊዮ ሲንና ስፓዳን መስፍኖች ካደረገ በኋላ ለሹመታቸው ክፍያቸውን በመፈ

t.me/OLDBOOKSPDF

ጸም ተቀማጭነታቸውን ሮም ከተማ ለማድረግ ይችሉ ዘንድ ንብረታቸውን በሙሉ ማሰባሰባቸውን ሲያስተውል እሱና ቄሳር ቦርጊያ የራት ግብዣ ሊደረጉላቸው ። ይህ ሁኔታ በሁለቱ ጋባዦች መካከል ውዝግብ ለስነሣ ።

ቄሳር ቦርጊያ ሁልጊዜም በቅርብ ጓደኞቹ እጅ ሥር የሚገኘውን መሣሪያ እንዲጠቀሙ ይፈልግ ነበር ። መጀመሪያ ለንዳንድ ሰዎች ቁምሣጥን እንዲከፍቱበት ተጠይቀው የሚሰጣቸው የታወቀ ቁልፍ ነበር ። ይህ ቁልፍ በሰሪው ቸልታ ምክንያት በለንድ በኩል ሹል ነገር ለለው ። የቁምሣጥኑ ቁልፍ ለመክፈት ለስቸጋሪ ስለሆነ ከፋቹ ሰው ቁልፉን ወደፊት በሚጫንበት ወቅት መርዝ የተቀባው ሹል ብረት ስለሚወጋው በሚቀጥለው ቀን ይሞ ታል ። ሁለተኛው ዘዴ ደግሞ የለንበሳ ጭንቅላት የተቀረጸበት የጣት ቀለ በት ነው ። ቄሳሩ ሊያጠቃው የሚፈልገውን ሰው በሚጨብጥበት ወቅት ቀለበቱን መርዝ ቀብቶ ስለሚያደርግ የለንበሳው ለርማ የሰውዬውን እጅ በስቶ ይገባል ፤ ሰውዬውም በሃያ ለራት ሰዓት ውስጥ ለሞት ይዳረጋል ።
ስለዚህ ቄሳር ሁለቱ ለዳዲስ ተሿሚ መስፍኖች ቁምሣጥን እንዲከፍቱ እንዲጠየቁ ወይም እጃቸውን በቀለበቱ እንዲጨብጡ ያደርግ ዘንድ ጳጳ ሱን ይጠይቃል ። የጳጳሱ የለሌክሳንደር ስድስተኛ መልስ ግን እንዲህ የሚል ነበር ።

ያሰብነው ገንዘብ ተመልሶ ሲሄድ ይታዩኛል ። የቁልፉም ሆነ የቀለበቱ ተልዕኮ ውጤት የሚያሣየው ከለንድና ከሁለት ቀን በኋላ ነው ። ለምን በምና ቀርብላቸው ራት ላይ የልባቸንን ለንሠራም ?

ቄሳሩ በጳጳሱ ሃሣብ ተስማምቶ የራት ግብዣው ሥነ ሥርዓት ተጀመረ ። ሮስፒግሊዮሲ በለዲሱ ሹመቱ ከመደሰቱ የተነሣ ሁዳንም ሆነ ፈገግታውን ለዘጋጅቶ ነበር የቀረበው ። ከወንድሙ ልጅ በስተቀር ማንንም የማያቀር በውና የማያምነው ጠንቃቃው ስፓዳ ግን ኑዛዜውን በፅሁፍ ካሰፈረ በኋላ የወንድሙ ልጅ ከግብዣው ቦታ ቀድሞ ገብቶ እንዲጠባበቀው መልዕክት ላከ ። ዳሩ ግን መልዕክተኛው የስፓዳን የወንድም ልጅ በወቅቱ ሊያገኘው ለልቻለም ።

ስፓዳ ወደ ግብዣው ሥፍራ ሲደርስ ጳጳሱ በጉጉት ይጠባበቁት ኖሯል ። እሱ ግን በመጀመሪያ ለይናቹ በወንድሙ ልጅ ላይ ለረፉ ።

ስፓዳ ጳጳሱ የሞት ድግስ ለዘጋጅተው እንደጠበቁት ከሁኔታቸው ተገ ነዘበ ። ማምለጫ ግን ለልነበረውም ።

ራት ተጀመረ ። ስፓዳ የወንድሙን ልጅ ሊጠይቅ የቻለው ' መል እክቴ ደርሶሃል ? ' የሚል ጥያቄ ብቻ ነበር ። የወንድም ልጅ መልዕክት እንዳልተቀበለ ሲመልስ የጥያቄው ሚስጥር በግልፅ ቢገባውም የጳጳሱ ሊጋሩሪ ሉብቻው ያስቀመጠለትን በጣም የሚጣፍጥ የወይን ጠጅ ተጉን ጭጭ ስለነበር እርምጃ ለመውሰድ ጊዜው ለልፏል ። ስፓዳ የቀረበለት

t.me/OLDBOOKSPDF

ወይን ጠጅ ደግሞ ከሊላ ጠርሙስ የተቀዳ ነበር ። ከአንድ ሰዓት በኋላ ሁለቱም የተመረዘ እንጉዳይ በልተው መሞታቸውን ሐኪም መሰከረ ። ስፓዳ የራት ግብዣው ከተከናወነበት ቤት በሬዱ ላይ ወደቀ ። የወንድሙ ልጅ ግን እንደ ምንም ከቤቱ ከደረሰ በኋላ ለሚስቱ አንድ ምልክት ለሳይቷት ሞተ፤ ሚስቱም ምልክቱን ሳትረዳለት ቀረች ።

ቄሳሩና ጳጳሱ ወረቀቶቹን የሚፈልጉ በመምሰል የኑዛዜውን ፅሁፍ በእጃቸው ለማስገባት ተጣደፉ ። ኑዛዜው ግን ' ውድ ለጉቱን እንዲያስ ታውስባቸው ካዝናዬንና መፅሐፎቼን ፤ የወርቁን ክዘራ ጠጥምረ ለምወደው የወንድሜ ልጅ ለውርሸዋለሁ ። ' የሚሉ ቃላት ብቻ የተፃፈበት ቁራጭ ወረቀት ነበር ። ወራሾቹ ለንደም ቦታ ሣይቀሩቸው ፈለጉ ፤ የቤት እቃውንም ወሰዱ ፤ ይሁን እንጅ እንደ ስፓዳ ያለ ስሙ የገነነ ባለጸጋ እንደዚያ የነጣ ሰው ሆኖ ሲያገኙት እጅግ ተገርመው ነበር ። ቄሳር ቦርጊያና ጳጳስ ለባቱ ያልወጡበትና ያልገቡበት ቦታ ለልነበረም ። ገንዘብ ግን አልተገኘም። ስፓዳ የተዋቸው ጠቃሚ ቅርሶች ሁለት ቤት መንግሥቶችና ለንድ እል ናኝ ቢሆን እነሱም ቢሆኑ በቤተሰቡ የተያዙ ከመሆኑም በላይ ለጳጳሱና ለልጁ ለቄሳር ቦርጊያ ዓላማ የሚረቡ አልነበሩም ።

ወራት ለለፈው ዓመታት ተቀጠሩ ። ከጳጳሱና ከልጁ ከቄሳር ቦርጊያ ሞት በኋላ የስፓዳ ቤተሰብ ጥንት የለመዱትን የመሣፍን ለኗኗር እንደ ገና ይቀጥላሉ ተብሎ ተገምቶ ነበር ። ነገሩ ግን የተለዩ ሆነ ። ምቾት የሚባል ያላያቸው ከመሆኑም በላይ ያ የሚወራለት የሃብት ክምችትም ከሚስጥርነት አላለፈም ። ከለባቱ ይበልጥ ስገብግቦ የነበረው ቄሳር ቦርጊያ የሁለቱንም ሰዎች ጥሪት ደርቦ እንደወሰደ ዛሚታው ይናፈሣል ። ሁለቱ ያልኩት መሣፍን ሮስፒግሊዮሲ ያደረገው ጥንቃቄ ስላልነበረ ወዲያውኑ በመሞቱ ነው ።

"እስካሁን" አለ ቄስ ፋሪያ የኤድመንድን አትኩሮት ከገመገመ በኋላ ፈገግ እንዳለ ። " ታሪኩ ለዛቢስ አይመስልም ፤አይደለም ?"

"እረ በፍጹም !" በማለት መለሰ ኤድመንድ ፤ "እንደእውነቱ ከሆነ በጣም ነው ያጓጓኝ ። ቀጥል እባክህ ።"

" መልካም" በማለት ፋሪያ ትረካውን ቀጠለ ። " እንግዲህ የስፓዳ ቤተሰብ ቀስ በቀስ ከተራው ኑሮ ጋር እየተለማመደ ሄደ ። አንዳንዶቹ ወታደሮች ፤ ሌሎች ዲፕሎማቶች ፤ የቤተክርስቲያን አገል ጋዮች ወይም የባንክ ሠራተኞች ሲሆኑ ጥቂቶቹ የራሳቸውን ሃብት ለማፍራት በቁ ። የቀሩትም የነበራቸውን መጠነኛ ሃብት እንኳ አሟጠው ጉስቁሎች ሆኑ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

"እሁን" አለ ቄስ ፋሪያ፤ "እኔ በጸሐፊነት ወዳገለገልኩበት የመጨረሻው የስፓዳ ዘር ወደሆነው ወደ መኮንኑ ስፓዳ መግባቴን ነው ። የታወቀው የወርቅ ከዘራ ከትውልድ ትውልድ ሲተላለፍ ኖሮ ይኸው የመጨረሻው ስፓዳ ወርሶት ነበር ። ይህ ከዘራ በኑዛዜው ላይ በመጠፈሩና ብርቅም በመሆኑ በውርስነቱ መወደድ ብቻ ሳይሆን እንደ ጣኦት ሲመለክ ምንም አልቀረውም ።

" የስፓዳ ንብረት ግን ለሉ በሮች ብቻ ሳይሆን ለቄሳር ቦርጊያም አለመድረሱን አርግጠኛ ነበርኩ ። በክርስ ምድር ውስጥ ተቀብረው በአጋንንት ይጠበቃሉ እንደሚባሉት የአረቦች ንብረቶች ሁሉ ይህም ንብረት ያለ ባለቤት እንደቀረ ይሰማኝ ነበር ። ያልፈለግሁበት ቦታ አልነበረኝም ፤ የስፓዳ ዘርን የሶስት መቶ ዓመታት ገቢና ወጭ ደጋግሜ አሰላሁ ። ድካሜ ግን ፍሬ አልባ ሆነ ፤ አለቃዬ መኮንን ስፓዳም ከድህነቱ ሳይላቀቅ ሞተ ።

" አለቃዬ ሲሞት የሙት ዓመቱን እንዳከብርለትና የቤተሰቡን ታሪክ እንድጽፍለት ውል አስገብቶ አምስት መቶ ቅጾች ያሉትን ቤተ መጻሕፍቱን ፤ ዝነኛውን ከዘራና አንድ ሺ የጥሬ ገንዘብ ጨምሮ አወረሰኝ ። እኔ ወንድምሆም ሙት ዓመቱን ማክበር ብቻ ሳይሆን የቤተሰቡን ታሪክም ጽፌለሁ ።

" አንድ ቀን በ1807 ፤ ሊታሠር አንድ ወር ያህል እንደቀረኝና መኮንኑ ስፓዳ ከሞተ ከሁለት ሳምንት በኋላ ቤተመንግሥቱ ለሰተሸጠና እኔም ሮምን ለቅቄ ወደ ፍሎረንስ ለመሄድ በመዘጋጀት ላይ እንዳለሁ በመልክ በመልኩ ያስቀመጥኳቸውን ወረቀቶች ማንበብ ጀመርኩ ። በአሰልቺ ጥናትና በከባድ ምሳ ተዳክሜ ስለነበር ስላናወዘኝ ራሴን እጆቼ መካከል እንዳደረግሁ እንቅልፍ ወሰደኝ ። ጊዜው ከሰዓት በኋላ ዘጠኝ ሰዓት ነበር ።

" የግድግዳው ሰዓት አሥራ ሁለት ሰዓት ላይ ሲደውል ብንን አልሁ ። ከእንቅልፌ ቀና ስል ጨለማ ውጦኛል ። መብራት እንዲያመጡልኝ ብደውል የሚመጣ ሰው የለም ። ሻማ አነሳሁና በምድጃው ላይ ካለው ፍም የማቀጣጥልበት ወረቀት ፍለጋ ያዝኩ ። አንድ ጠቃሚ ወረቀት እንዳላቃጥል መፍራቴ ግን አልቀረም ። ድንገት ከዚያ ዝነኛ

t.me/OLDBOOKSPDF

የወርቅ ከዘራ ጉን ጠረጴዛው ላይ አንድ ከእድሜው ርዝማኔ የተነሳ ወደቢጫነት የተለወጠ ወረቀት መኖሩ ትዝ አለኝ ። ያ ወረቀት ምና ልባት መጽሐፍ ማንበብ በሚቋረጥበት ወቅት ሰገጽ መለያነት ሲያገ ለግል የኖረና ያው ቅርስ ስለሆነ ያልተጣለ እርባና የለሽ ወረቀት መሰ ለኝ ። በጭለማው በዳበሳ ፈልጌ አገኘሁና በመፈግፈግ አለስልሸ በአን ደኛው ጠርዝ በኩል አቀጣጠልኩት ።

" ነገር ግን ልክ እሳቱ እንደተያያዘ እንደምትሃት ሁሉ ቢጫ ፊደላት ይታዩ ጀመር ። በፍርሃት ተውጬ ወረቀቱን በእጄ በመጨበጥ እሳቱን አጠፋሁት ። ከዚያም በቃላት በማይገለጽ መረበሽ ሻማውን በቀጥታ ከምዳጃው አያይዤ የተጨማደደውን ወረቀት ከዘረጋጋሁ በኋላ አስተውለው ጀመር ። ወዲያውኑ ፊደሎቹ በዓይን በማይታይ ቀለም መጻፋቸውን አወቅሁ ። ከሲሶ ትንሽ በለጥ የሚለው የወረቀት ክፍል በእሳት ተበልቷል ። እንግዲህ እሱ ወረቀት ነው ዛሬ ጧት ያሳ የሁህ ። በል እንብበውና ስትጨርስ ደግሞ የተቃጠሉትን ቃላት እሰ ጥሃለሁ ።"

ፋሪያ ወረቀቱን ለኢድመንድ ሰጠው ። በዚህ ወቅት ግን ኢድመ ንድ ወረቀቱን ለማንበብ ቸኩሎ ነበር ። ያልተቃጠለው ክፍል እንዲህ ይላል ።

ዛሬ ሚያዝያ ፳፭ ቀን ፲፬፻፺ በብፁዕነ
ቤት ለራት ግብዣ ስጠሩ ለሹመቱ የከፈ
ላቸኹ የወረስኩትን ሃብት ሊገፉኝ እንደሚ
ልጅ ጊዮዶ ስፓዳ ከኔው ጋር ባንድ ወቅት በሞንቴ
ርኘ ሂዶ የጉበኘውን በወርቅ ፤ በለልማዝ ፤ በእንቁና በሉ
ኩትን ንብረት በስተምሥራቅ በኩል ከሚታ
መሥመር በመጓዝ ሃያኛውን ድንጋይ ለን
ዕኩ ይህንኑ ሀብቴን ለዚሁ ለጊዮዶ ስፓ
ለሁ ።

በዋሻዎቹ ውስጥ ሁለት መግቢያዎ
በሁለተኛው መግቢያ ላይ በዳር በ

ቄ

ሚያዝያ ፳

" አሁን ደግሞ " አለ ፋሪያ ፤ "ይህንን አንብብ" ለኢድመንድ ሌላ የተበታተኑ መሥመሮች የተጻፉበት ቁራጭ ወረቀት ሰጠው ። ኢድመንድ አንገቱን ደፍቶ ያነብ ጀመር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ታቸው ለሊክሳንደር ስድስተኛ
ሰኩት ገንዘብ ያላረካቸው ጳጳስ ከወ
ፈልገ ስለተጠራጠርኩ የወንደ ሚ
ክረስቶ ደሴት ዋሻ ለብ
ል መልክ የቀበር
የው ቀዳዳ ተነስቶ በቀጥታው
ስቶ ሊያገኘው መቻሉን እየገለ
ዳ ያወረስኩት መሆኔን አስታውቃ

ቹ የተሠሩ ሲሆን ንብረቱ የሚገኘው
ኩል ባለው ጠርዝ ነው ።
ባር ስፓዳ
፯ ቀን ፲፬፻፲

"እስኪ ሁሉቱን ቁራጮች ባንድ ላይ አስቀምጥና ራስህ ፍረድ" አለ ቄስ ፋሪያ ኢድመንድ ማንበቡን እንደ ጨረሰ ። ሁለቱ ቁራጮች ሲገናኙ እንደሚከተለው ይነበቡ ነበር ።

ዛሬ ሚያዝያ ፳፯ ቀን ፲፬፻፲ በብፁዕነታቸው ለሊክሳንደር ስድስተኛ ቤት ለራት ግብዣ ስጠራ ለሹመቱ የከፈልኩት ገንዘብ ያላረካቸው ጳጳስ ከወ ላጆቼ የወረስኩትን ሃብት ሊገፉኝ እንደሚፈልጉ ስለተጠራጠርኩ የወንደ ሚ ልጅ ጊዮዶ ስፓዳ ከኔው ጋር ባንድ ወቀት በሞንቴ ክረስቶ ደሴት ዋሻ ለብ ርኝ ሂዶ የጉበኘውን በወርቅ ፣ በአልማዝ ፣ በእንቁና በሉል መልክ የቀበር ኩትን ንብረት በስተምሥራቅ በኩል ከሚታየው ቀዳዳ ተነስቶ በቀጥታው መሥመር በመጓዝ ሃያኛውን ድንጋይ ለንስቶ ሊያገኘው መቻሉን እየገለ ፅኩ ይህንኑ ሀብቴን ለዚሁ ለጊዮዶ ስፓዳ ያወረስኩት መሆኔን አስታውቃ ለሁ ።

በዋሻዎቹ ውስጥ ሁለት መግቢያዎች የተሠሩ ሲሆን ንብረቱ የሚገኘው በሁለተኛው መግቢያ ላይ በዳር በኩል ባለው ጠርዝ ነው ።

ቄሳር ስፓዳ

ሚያዝያ ፳፯ ቀን ፲፬፻፲

"እሺ ፤ አሁንስ ገባህ ?" ሲል ጠየቀ ቄስ ፋሪያ ።

" ይህ ማለት የመስፍኑ ኑዛዜ መሆኑ ነውን" በማለት ጠየቀ ኢድመንድ ፤ አሁንም ግራ ተጋብቶ ።

" አዎ ! አዎ ! "

" የተቃጠለውን ክፍል ማን መልሶ በዚህ መልክ አስቀመጠው ?"

t.me/OLDBOOKSPDF

“ እኔ ራሴ ። ባልተቃጠለው ወረቀት እየተረዳሁ ፤ የቀረውን በወረቀቱ መሠረት የመሥመሮችን ርዝመት በመለካት ፤ ከዚያም በአይኖቹ ላይ ካሉት ቃላት ትርጉም በመነሳት የተቃጠሉትን ቃላት ፈልጌ በማግኘት ።”

“ ታዲያ ይህንን ሚስጥር ስታገኝ ምን አደረግህ ?”

“ ወዲያውኑ ስለኢጣሊያ ውህደት የጀመርኩትን ሥራ ይዤ ከሮም ወጣሁ ። ነገር ግን በዚያ ወቅት የኢጣሊያን መዋሃድ በጥብቅ ይቃወም የነበረው የንጉሡ ፖሊስ ለረጅም ጊዜ በአይነ ቁራኛ ይከታተለኝ ኖሯል ። ልክ ከክልሉ ልወጣ ጥቂት እንደቀረኝ ከመኖሪያዬ መነሳቴን የተረዱ ፖሊሶች በቁጥጥር ሥር አዋሉኝ ። ”

“ አሁን እንግዲህ ፤” አለ ቄስ ፋሪያ ቀጠለና ፤ ኢድመንድን በአባት አይን እየተመለከተው ። “ የእኔን ያህል ሚስጥሩን ታውቃለህ ። አብረን ካመለጥን ግማሹ ንብረት ያንተ ነው ። እኔ ሞቼ አንተ ብቻ ሆን ካመለጥክ ግን ሁሉም የግልህ ይሆናል ።”

“ግን” አለ ኢድመንድ ሲፈራ ሲቸር ፤ “ለንብረቱ ከእንተ የሚቀርብ ሕጋዊ ወራሽ ሊኖረው አይችልም ?”

“ በፍጹም ፤ በዚህ በኩል አእምሮህን ከጭንቀት ነጻ ልታደርግ ትችላለህ ። ቤተሰቡ ጭራሹን ሞቶ አልቋል ። በዚያ ላይ እንደነገርኩህ መኮንኑ ስጦዳ ያንን የወርቅ ከዘራ በማውረስ የያዘውን ነገር በሙሉ አውርሶኛል ። እጃችን እዚያ ንብረት ላይ ከደረሰ ያለምንም ማመንታት ልንጠቀምበት እንችላለን ።”

ኢድመንድ በሕልም ዓለም የሚታኘ መሰለው ። በደስታ ስመመን ይዋኝርቅ ጀመር ።

ቄስ ፋሪያ እንዲህ በማለት ንግግሩን ቀጠለ ። “ ይህን ያህል ረጅም ጊዜ ሚስጥሩን ደብቄህ የቆየሁት እንደኛ ባንተ እስክተማመን ንባህ ድረስ ሲሆን ሁለተኛም በድንገት ላስደነግጥህ ፈልጌ ነው ።”

“ወዳጄ ፤ ንብረቱ እንደሆነ ያንተ ነው” አለ ኢድመንድ፤ “እኔ ምን መብት አለኝ ፤ ዘመድህ እንኳ አይደለሁ ?”

“ ልጅ ነህ !” አለ ሽማግሌው ሳይታወቀው ድምጹን ከፍ አድርጐ ፤ “ የወህኒ ቤት ልጅ ነህ ። ቁስንቴ ከትዳር ዓለም አግልሎኝ ነበር፤

t.me/OLDBOOKSPDF

አምላክ ግን አባት መሆንም ሆነ ነጻ መውጣት የማልችለውን እድለ ቢስ ለመካስ ብሎ አንተን ላከልኝ ።”

ቄስ ፋሪያ ያልሰለለውን ግራ እጁን ሰጣቱ ሲዘረጋለት ወጣቱ ከንዱን በሽማግሌው አንገት ዙሪያ ጠምጥሞ ሁለቱም በእንባ ዶፍ ይጠመቁ ጀመር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

12

እብድ ያሰኘው ንብረት አሁን ግን እንደ ልጁ የሚወደውን ወጣት የወደፊት ሕይወት ሲያረካ መቻሉ እየታዩው በቄስ ፋሪያ ዓይነ ህሊና የንብረቱ ጠቀሜታ እጥፍ ድርብ ሆነበት ። ሁልጊዜ የንብረቱን ብዛት ለኤድመንድ እያስረዳ በእንዶዚያ ዓይነቱ የተትረፈረፈ ሃብት ሊሠሩ ስለሚገባቸው መልካም ተግባራት ይመክረዋል ። በዚህ ጊዜ ኤድመንድ ለራሱ የገባውን የብቀላ ቃል ኪዳን በማስታወስ ፊቱን የሐዘን ጭጋግ ያለብሰውና በበኩሉ ሃብት የተትረፈረፈው ሰው በባላጋራዎቹ ላይ ምን ያህል ከባድ ጉዳት ሊያደርስ እንደሚችል በአንክሮ በማሰላሰል ይደነቃል ።

የሞንቴ ክሪስቶን ደሴት ቄስ ፋሪያ አያውቃትም ። ኤድመንድ ግን በዚያች ትንሽ ደሴት በኩል በተደጋጋሚ ያለፈ ሲሆን ባንድ ወቅትም በእግሩ ረግጧታል ። ሞንቴ ክሪስቶ የሰው ዘር የማይኖርባት የጐጆ ቤት ከዳን ቅርጽ ያላት የድንጋይ ደሴት ስትሆን በእሳተ ገሞራ እማካኝነት ከባህሩ ወለል የተነሳች እንደሆነች ይነገርላታል ።

ቄስ ፋሪያ እንደፈራው እግርና እጁ እንደሰለለ በመቅረቱ ወደ ደሴቷ ሄዶ ንብረቱን የማግኘቱ ተስፋ ጨርሶ ቢጨልምበትም ለወጣት ወዳጁ ማምለጥ ሴት ተቀን ይመኝ ነበር ። ምናልባት ወረቀቷ ልትጠፋ እንደምትችል በመፍራት ኤድመንድ ኑዛዜውን ቃል በቃል በአእምሮው እንዲቀርጸው አደረገ ።

አንድ ቀን ኤድመንድ ድንገት ባንድ ድምጽ ከእንቅልፉ ባነነ። አይኖቹን ገለጥ አድርጎ ጨለማውን በእይታው ሊበሳ ሞከረ ። የሰውን ስም የሚጠራ የሚመስል ድምጽ በድጋሚ ጆሮው ውስጥ ገባ ። ከአልጋው ብድግ ብሎ በጸጥታ ማዳመጡን ቀጠለ ። ያለ ጥርጥር ድምጹ የሚመጣው ከፋሪያ ክፍል ነበር ።

እንደተለመደው አልጋውን ወደ መሐል ከንፏቀቀ በኋላ በውስጥ ለውስጡ መተላለፊያ በቅልጥፍና ሾልኮ ከሽማግሌው ክፍል ሲገባ

t.me/OLDBOOKSPDF

ያቂቃ እንኳ አልፈጀበትም ፡፡በሚንጨለጨለው መብራት ሲመለከት ቱስ ፋሪያ ፊቱ በጣዕረ ሞት ገርጥቶ ፤ ሰውነቱም ቀድም ሲል ኢድመንድ በፍርሐት ባያቸው የሕመም ምልክቶች ተኮማትሮ አገኘው ፡፡

" ውድ ጓደኛዬ ፤ ልጄ " አለ ፋሪያ ተስፋ በቆረጠ ደካማ ድምጽ ፤ " የምናገረው ይገባሀል ፤ አይደለም ? ላንተ የማብራራው ምንም ነገር የለም ፡፡ ሁሉንም ታውቀዋለህ ፡፡ ከአሁኑ ሰዓት ጀምሮ ለራስህ ብቻ አስብ ፡፡ ካሁን በኋላ ግማሽ በድን ሰውነት አብሮህ ተቆራኝቶ እንቅስቃሴህን ሽባ ሊያደርገው አይገባም ፡፡ ለመታሠር ትዕግሥትን ፤ ለማምለጥ ጥናቱን ይስጥህ ፡፡ በመጨረሻው ያንተ መልካም እድል ፤ የእኔም የሕይወቱ ፍጻሜ ሰዓቱ ደርሷል ፡፡"

ኢድመንድ የሚያሰፈርገው ጠፍቶት እጆቹን ግጥም አድርጎ "ምነው ! ምነው ! " እያለ ያለቅስ ጀመር ፡፡ ከዚያም ሃሳቡን ለማሰባሰብና ራሱን ለማረጋጋት በመሞከር ፤ " አንድ ጊዜ አድኜሃለሁ ፤ አሁንም አድንሃለሁ ! " ካለ በኋላ የአልጋውን እግር ከፍ በማድረግ አሁንም አንድ ስስተኛዋ በቀይ ፈሳሽ የተሞላችውን ብልቃጥ አወጣ ፡፡

" ከእንግዲህ ተስፋ የለም ፤ " አለ ፋሪያ ራሱን በዝግታ እየነቀነቀ ፡፡ " እንተን ከመሰለህ ግን ሞክር ፡፡ ሰውነቴ ሰራሱ እየቀዘቀዘኝ ነው ፤ በጭንቅላቴ ውስጥ ደም ሲራወጥ ይሰማኛል ፤ ያ አስፈሪ መንዘፍዘፍም መላ ሰውነቴን ማናወጥ ሊጀምር ነው ፡፡ በአምስት ደቂቃዎች ውስጥ ሕመሙ በሙሉ ኃይሉ ይጀምረኛል ፤ከሩብ ሰዓት በኋላም ሕይወቴ ታልፋለች ፡፡"

" ኧረረ . . . ! " ሲል ጮኸ ኢድመንድ በድንጋጤ ከውብሎ ፡፡

" በፊት እንዳደረግከው ሞክር ፤ ብቻ እንደበፊቱ ረጅም ጊዜ አትጠብቅ ፡፡ አሥራ ሁለት ጠብታዎች ካፈሰስክ በኋላ ወደ ህሊናዬ ካልተመለስኩ የቀረውን በሙሉ አፍስስልኝ ፡፡ አሁን ወደ አልጋዬ ውሰደኝ ፤ መቆም አቅቶኛል ፡፡"

ኢድመንድ ሽማግሌውን ታቅፎ በአልጋው ላይ አስተኛው ፡፡

" የኔ ልጅ " አለ ፋሪያ ፤ " ለተረገመው ሕይወቴ ወደማታ የተላከህልኝ ካሳ ፡፡ በዚህች እስከመጨረሻው በምንለያይባት ቅጽበት ለን ጽዞናና ለታማኝነት የሚገባው ደስታና ብልጽግና ሁሉ ካንተ ጋር እን

t.me/OLDBOOKSPDF

ደሆን አመኝልሃለሁ ። በል እንግዲህ ልጄ ፤ መልካሙ ሁሉ ይገጠምህ ፤ በሰማይ ቤት እንገናኝ ።”

ኤድመንድ በጉልበቱ ተንበርክኮ ራሱን አልጋው ላይ አሳረፈ።

ሰውነቱ በድንገት በኃይል መንዘፍዘፍ በመጀመሩ የሽማግሌው ንግግር ተቋረጠ ። “ደህና ሁን ! ደህና ሁን !” ነበር ቄስ ፋሪያ ለመጨረሻ ጊዜ የወጣት ጓደኛውን እጅ ጥብቅ አድርጎ በመጨበጥ የተናገረው ቃል ።

ሕመሙ አሰፈሪ ነበር ። የተቆለመመ እንግት ፤ የፈጠጡ አይኖች ፤ ደም የተቀላቀለበት አረፋ ፤ እንቅስቃሴ አልባ ሰውነት ፤ . . . ይህ ነበር ከአፍታ በፊት ደህና ከነበረው ታላቅ ሰው የቀረው ። ትክክለኛ ደቂቃ ነው ብሎ በገመተበት ቅጽበት ኤድመንድ የሽማግሌውን ጥርሶች በቢላዋ በመፈልቀቅ አሥራ ሁለት ጠብታ ፈሳሽ አፉ ውስጥ ጨመረ። አሥር ደቂቃ ፤ ሩብ ሰዓት ፤ ግማሽ ሰዓት አለፈ ፤ እንቅስቃሴ ግን አልነበረም ። ኤድመንድ ሰውነቱ እየተንቀጠቀጠ ግንባሩ በቀዝቃዛ ላብ እንደተዘፈቀ የመጨረሻውን ተግባር ማከናወን እንደሚገባው አስተዋለ ። የቀረውን ፈሳሽ በሙሉ በፋሪያ አፍ ውስጥ ደሰው ።

የሽማግሌው መላ ሰውነት ተወራጨ ። አይኖቹ ለማዩት እስኪያሰፈሩ ድረስ ተበለጠጡ ። እንደሚቃኸ ሰው አይነት ድምጽ አሰማ ፤ ቀጥሎም የሚወራጨው ሰውነቱ ቀስ በቀስ ግትር ማለት ጀመረ ። በመጨረሻም የልቡ ኃይለኛ ትርታ እየተዳከመ እንደመጣ ፊቱ ድርቅ እያለ ሄደ ። እንደተገለጡ ከቀሩት አይኖቹ ላይ ይታይ የነበረው የሕይወት ምልክት ጨርሶ ጠፋ ።

በመጨረሻው ኤድመንድ ከአስከሬን ጋር ብቻውን መሆኑን ሙሉ ለሙሉ ተረዳ ። ኃይለኛ ፍርሃት ሰውነቱን ወረረው ። ያንን በአልጋው ጠርዝ ላይ ተንከርፍፎ የቀረ እጅ እንደወትሮው ጭብጥ ለማድረግ መድፈር አቃተው ። እነዚያን በተደጋጋሚ ሊከድናቸው ሲሞክር ተመልሰው የሚያፈጡ ግዑዝ አይኖች መመልከትም አልቻለም ። ሙብራቱን አጥፍቶ በጥንቃቄ ከደበቀው በኋላ በፍጥነት ከክፍሉ ወጣ ።

የዘበኛው የጉብኝት ሰዓት ተቃርቧል ። ጉብኝቱን ከኤድመንድ ክፍል ጀመረ ። የሆነውን ሁሉ እንዳወቀ የሚያስረዳ ነገር አልነበረም ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ወጣ ። በእድለ ቢሱ ጓደኛው ክፍል ውስጥ የሚሆነውን ለማወቅ በመጓጓት ኢድመንድ በውስጥ ለውስጡ መተላለፊያ በኩል ተጠግቶ ዘበኛው ርዳታ ሲጠይቅ ያዳምጥ ጀመር ። ወዲያውኑ ሌሎች ዘበኞች ደረሱ ። ከዚያም በአረማመዳቸው ተመሳሳይነት የሚያስታውቁት ወታደሮች አስተዳዳሪውን ከጀርባቸው አስከትለው መጡ ።

ኢድመንድ ሚቹን ከአልጋው ለማንሳት ሲሞክሩ አልጋው ሲነቃነቅ ተሰማው ። አስተዳዳሪው በፋሪያ ፊት ላይ ውሃ እንዲረጩ አዘዘ ። ውጤት አልሰጠም ። ወደ ዶክተር ተላከ ። አስተዳዳሪው እንደወጣ ከሟቹ ክፍል ውስጥ ከቀልድና ሳቅ ጋር የተቀላቀለ ጭውውት ይሰማ ጀመር ።

" እዩ !" አለ አንድ ድምጽ ፤ " ወፈፌው ሃብቱን ሊሰበስብ ሂደ ። መልካም ጉዞ ! "

" ሚሊዮኑና ለከፈኑ እንኳ አይከፍልም ? " አለ ሌላው ።

" እ ፤ የቻቲዩዲፍ ከፈን መቸ ብዙ ዋጋ ያዋጣል ። "

" ቄስ እስከሆነ ድረስ ምናልባት ተጨማሪ ክፍያ ይጠይቁት ይሆናል ።"

" ልክ ነህ ፤ ጀንያው ይበቃዋል ።"

ኢድመንድ አንዲትም ቃል ሳታመልጠው ቢያዳምጥም ፍሬ ሃሳቡ ሊጨበጥለት አልቻለም ። ብዙም ሳይቆይ ጭውውቱ ቆመ ። ሁሉም ከክፍሉ የወጡ ይመስላል ። ኢድመንድ ግን ወደ ሟቹ ክፍል ለመግባት ፈራ ። ምናልባት ዘበኛው ሟቹን እንዲጠብቅ ቀርቶ እንደሆነስ ሲል ተጠራጠረ ።

ከአንድ ሰዓት በኋላ ፀጥታው እየቆየ እየጐላ በሄደ ዝቅተኛ ድምጽ ተሰበረ ። አስተዳዳሪው ከዶክተሩና ከሌሎች ባለሥልጣኖች ጋር ተመልሶ መጥቷል ።

ለአፍታ ጸጥታ ሰፈነ ። ዶክተሩ አስከሬኑን ከመረመረ በኋላ "ወፈፌው ከእብደቱ ድኗል ። ከእሥርም ነጻ ወጥቷል ።" በማለት እሥረኛው በእርግጥ መሞቱን አስታውቆ መንስኤውን ያጠና ጀመር ።

ከጥቂት ጊዜ በኋላ የሚቀደድ ጨርቅ የሚመስል ድምጽ ይሰማ ጀመር ። አልጋው ተንቋቋ ፤ ከባድ ሸክም እንደሚያነሳ ሰው የመሰለ

t.me/OLDBOOKSPDF

እርምጃ ከተከተለ በኋላ እንደገና አልጋው ያገን ሸክም መልሰው የጫነበት ይመስል ተንቋቋ ።

« ፍታት ይደረጋል ? » ሲል ጠየቀ አንድ ድምጽ ።

« አይቻልም » አለ አስተዳዳሪው ፤ « የወህኒ ቤቱ ቄስ ትናንት የአንድ ሳምንት ፈቃድ ጠይቀውኝ ሄደዋል ። ወፈፌው እንዲህ ባይቸኩል ኖሮ ፍታቱ ይደረግለት ነበር ።»

«ደህና» አለ ዶክተሩ በዶክተሮች አይነት አባባል ፤ « ሳጥናኤል ቄስ ተረክቦ እንዲፈነጥዝ አምላክ አይፈቅድም ብዬ ነው ።» ብዛት ያለው ሳቅ ተከተለ ። ይህ በእንዲህ እንዳለ ሬሳው አልጋው ላይ ተጋደመ ።

« ዛሬ ማታ ።» አለ አስተዳዳሪው ።

« ምን ጊዜ ?» ሲል ጠየቀ ከዘበኞቹ አንዱ ።

« እንደተለመደው ፤ በአራት ወይም በአምስት ሰዓት ።»

« አስከሬኑን እንጠብቀው ?»

« ለምን? ልክ እንዳልሞት ሁሉ በሩን ቀርቅሩበት ።»

እርምጃዎቹ እየራቁ ሄዱ ፤ ድምጾችም ቀንሰው በመጨረሻ ጠፉ ። ወዲያው ከብቸኝነት የበለጠ በትካዜ ጦር የሚወጋ የሞት ጸጥታ ዙሪያውን እየተተራመሰ በኢድመንድ ልብ ውስጥ በጥልቀት ተሰገባ ። ቀስ ብሎ በራሱ ድንጋዩን ካነሳ በኋላ ክፍሉን በዝግታ ቃኘው ። የፋሪያ ክፍል ባዶ ነበር ። ገባ ።

በጆንያ የተከተተ ግትር ያለ አስከሬን አልጋው ላይ ሙሉ ለሙሉ ተዘርግቷል ። ዘበኞቹ ዋጋው ዝቅተኛ ብለው የተዘባበቱበት የፋሪያ ከፈን ነበር ። በቃ ! ኢድመንድ ከረጅም ዘመን ጓደኛው ለመጨረሻ ጊዜ መለያየቱ ነው ። ረዳቱ ፤ አስተማሪው ፤ አጽናኙ ፤ አባቱ ፤ ደጉ የከፋ ቀን ጓደኛው ካሁን በኋላ የሚኖረው በትውስታው ውስጥ ብቻ ይሆናል ። በሚያስፈራው አልጋ ጠርዝ ላይ ተቀምጦ በመረርና በጥልቅ ትካዜ ተዋጠ ።

ብቸኝነት ! እንደገና ብቻውን ቀረ ። የሟች ጓደኛው መከሰት ከአእምሮው የቀረፋው ራስን የመግደል ሃሳብ አሁን ደግሞ ከእስከ

t.me/OLDBOOKSPDF

ራት ጉን እንደ አስፈሪ ምስል ብድግ ብሎ የሚዳስሰው መሰለው ። ሥቃዩን ፤ ብቸኝነትን ፤ብሶትን ዳግመኛ ላለማዩት 'እንዳትንኩኝ' የሚል መስሎ በጸጥታ የተጋደመው ፋሪያና በላለማዊ እንቅልፉ አስቀኑት ።

" ተገላገለ !" አለና በረጅሙ ተነፈሰ ። " አሁን ብሞት" አለ ቀጠለና ፤ የሞት አዚም የተዘበበበት ይመስል አንገቱን አቀርቅሮ ። " አሁን ብሞት እንደፋሪያ ከሥቃይ በስተቀር ምን ይቀርብኛል ? ሞት . . . . መገላገል ፤ . . . . ሳይሰሙ ፤ ሳያዩ መተኛት ፤ . . . . ሳይከፉ ሳይተከዙ ማንቀላፋት . . . . ሞት ፤ እረፍት . . . .እፎይታ !"

ወዲያውኑ ግን እንዲህ ያለው እርባና የለሽ አሚሚት አልዋጥልህ ብሎት ሃሳቡ ቀስ በቀስ ከተስፋ መቁረጥ ስሜት ወደሚያንገበግብ የነጻነትና የሕይወት ጥማት ተዛወረ ።" ሞት ? በፍፁም !" ሲል ድንገት በኃይል ተናገረ ፤ ጥርሱን ቅጭም አድርጎ ግድግዳውን በቡጢ ደለዘና ። " መጨረሻዬ ሞት ከሆነ ያን ያህል የመከራ ሕይወት ለምን አሳለፍኩ ? የለም ፤ እስከ መጨረሻው ታግዬ ሕይወቴን ማቆየት አለብኝ ። በግፍ የተነጠቅሁትን ደስታ መልሼ መቀዳጀት ይኖርብኛል ። ከመሞቴ በፊት ጠላቶቼን መቅጣት ፤ ወዳጆቼንም መሸለም አለብኝ ። በዚህ የሰቆቃ ሕይወት ማቅቄ እንደሞትኩ እየገመቱ ዳንኪራ የመቱብኝን አሚኪላዎች ሁሉ አንገታቸው ላይ ቆሜ አሳራቸውን ማስጠቅለል ፤ የተንገበገበች ነፍሴን የብቀላ ውሃ ማጠጣት አለብኝ ።" እንዲህ ተናግሮ እንደጨረሰ ትክዝ ብሎ ቆየ ፤ አንገቱን ደፍቶ ። " ግን ምን ያደርጋል ፤" አለ በመጨረሻው ፤ " ከዚህ የፍዳ ግቢ እንደሁ አስከሬን እንጅ ሕይወት ላይወጣ !" እንደገና ከዚያ የመከራ ወህኒ ላይመለስ የሚወጣው የፋሪያ አስከሬን አስቀናው ።

ከተቀመጠበት አልጋ ጋር የቸንከሩት ይመስል በሃሳብ እንደ ተወጠረ ሰው ወደ ላይ አንጋጦ እንዳፈጠጠ ከቻቲዩዲፍ የሚወጡት አስከሬኖች ብቻ ስለመሆናቸው ፤ የፋሪያ አስከሬን ከቻቲዩዲፍ ስለመውጣቱ ሲያሰላስል ድንገት ከአልጋው አስፈንጥሮ የሚያዘልል አንድ ሃሳብ ድቅን አለበት ። በዚያው ምሽት በሥራ መተርጎም ያለበት አንድ ዘዴ መጣለት ። ፊቱ ወገግ አለ ። ያች ሌሊት የሞት ሽረት ትንቅንቅ የሚጎናጸፍበት መሆን እንዳለባት ተሰማው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ይሀን ድንገተኛ ሃሳብ በማሰላሰል ጊዜ አጥፍቶ ራሱን ሊያሞኝ አልፈለገም ። ሳያመነታ ወሰነ ። ጆንያውን ፋሪያ በሠራው ቢላዎ ከተ ረተረ በኋላ የሸማግሌውን አስከሬን አውጥቶ ወደራሱ ክፍል ተሸ ክሞ ወሰደው ። አስከሬኑን በራሱ አልጋ ላይ አጋደመና የራሱን ብርድ ልብስ ካለበሰው በኋላ ለመጨረሻ ጊዜ የሟቹን ቀዝቃዛ ግንባር በስ ንብት ስሞ እምቢተኞቹን ግዑዝ አይኖች በድጋሚ ለመክደን ሞከረ ። አይኖቹ ግን እንደተገለጡ ለመቅረት አሁንም በውሳኔአቸው እንደ ጸኑ ናቸው ። ዘበኛው ምግብ ሊጥልለት ሲገባ ብዙ ጊዜ እንደሚያደ ርገው ሁሉ ከእንቅልፉ አልነቃም በማለት ምግቡን አስቀምጦ እንዲ ወጣ የአስከሬኑን ፊት ወደግድግዳው አዞረው ። ከዚያም ወደ ፋሪያ ክፍል ሄዶ መርፌና ክሩን አንሳና ዘበኞቹ በጆንያ ውስጥም ቢሆን ልብስ የለበሰና ያልለበሰውን አስከሬን ሊለዩ ስለሚችሉ ልብሱን አሹልኮ ራቁቱን ጆንያው ውስጥ ገባ ። አኳሙን ልክ እንደ አስከሬኑ ካስተካከለ በኋላ ጆንያውን ከውስጥ በኩል ሰፋው ። ራሱን አስከሬን አደረገ ። በዚያ ቅጽበት ዘበኞቹ ቢመጡ ኖሮ ያለአንዳች ምልክት በልቡ ትርታ ብቻ ሊይዙት በቻሉ ነበር ።

የወሰነው እቅድ እክል ያለበት አይመስልም ። ወደቀብሩ ሥፍራ ሲወስዱት ቃሬዛ ላይ እንዳለ ድንገት በፍጥነት በቢላዋው ጆንያውን ቀዶ ይወጣል ፤ በዚያ ቅጽበትም ሰዎቹ ስለሚደናገጡ ሃሳ ባቸውን ከማሰባሰባቸው በፊት ሊያመልጥ ይችላል ። ሊይዙት ከከጀሉ ደግሞ በቢላዋው ይገለገልበታል ።

ይሁንና ሌላ አማራጭም አሰላሰሏል ። በቃሬዛ የተሸከሙት ሰው ሕይወት እንዳለው ሳያውቁ በሰላም ወደ መቃብር ሥፍራ ካደ ረሱት የቀብሩ ሥርዓት እስኪጠናቀቅ ይታገሳል ፤ የመቀበሪያው ጊዜ ሌሊት በመሆኑም ልክ ቀባሪዎቹ ፊታቸውን ወደመጡበት ሲመልሱ በደንብ ያልተጠቀጠቀውን አፈር በኃይል በረቃቅሶ ያመልጣል ፤ ታፍኖ ካልሞተ ። ይሁንና ይህ ሥጋት እንኳ ከውሳኔው እንዲያፈገ ፍግ አላደረገውም ። ያም ሆነ ይህ በዚያ ሌሊት አንድ የማይቀር ነገር ይፈጸማል ። የቻቴዩዲፍ ሰቆቃ ያከትማል !”

ከምሽቱ አንድ ሰዓት አካባቢ ጭንቀቱ ከፍተኛ ደረጃ ደረሰ ። ጡንቻዎቹ ይንቀጠቀጡ ፤ ልቡም ከዚያች ቀውጢ ሰዓት በፊት

t.me/OLDBOOKSPDF

ሸሽቶ ሊያመልጥ እንደሚፈልግ ሁሉ ደረቱን ፈንቅሎ ሲወጣ የሚታገል እስኪመስል ድረስ ይነጥር ጀመር ። በእሥር ቤቱ ውስጥ አንድም እንቅስቃሴ ሳይታይ ምሽቱ ገፋ ፡ ሰዓቶች ተቆጠሩ ።

በመጨረሻ በደረጃዎቹ ላይ የሰው እርምጃ ይሰማ ጀመር ። ቁርጠኛው ጊዜ ደረሰ ። ወኔውን አሰባስቦ ትንፋሹን እየተቆጣጠረ የእብራተኛ ልቡን ዓመታት ሊያፍን ሞከረ ። ሁልጊዜም እንደሚደረገው መፈናፈኛ በመጥፋቱ በመጨረሻው የግዱን ቆራጥነት ቦታውን ያዘ። “ የታባቱ . . . ይለይለት !” አለ በልቡ ።

በሩ ተከፍቶ ደብዛዛ ብርሀን መታየት ጀመረ ። ሁለት ጥላዎች ወደ አልጋው ሲጠጉ ይታዩታል ። ሶስተኛ ሰው ፋኖስ ይዞ ቆሟል ። ሁለቱ ሰዎች ጆንያውን ከላይና ከታች ይዘው ብድግ አደረጉት ፤ “ ሆ . . . ድ ! ” ኤድመንድ አስከሬን መምሰል ስለነበረበት ሰውነቱን እንደ እጣና ገተረው ።

“ ይኸ ቁርበት ሽማግሌ እንዴት ይከብዳል ጃል ? ” አለ ከወደራሱ የያዘው ።

“ እያንዳንዱ ዓመት በሰው ክብደት ላይ ግማሽ ፓውንድ ይጨምራል ይባል ዩለ ፤ ” አለ የግርጌው ።

ቢቃሬዛ ተሸክመው እንዳወጡት ባለፋኖሱ ሰው እየመራ ወደ ቀብሩ ሥፍራ ጉዞ ጀመሩ ። ኤድመንድ ድንገት ንጹህ የሌሊት አየርና ከባህሩ በኩል የሚመጣው ቀዝቃዛ ነፋስ ሲዳስሰው ተሰማው ። ከረጅም ጊዜ በኋላ የውጭውን አየር ወደ ሳንባው አስገባ ። ነጻነት ያለው ሰው ቢሆን ኖሮ ከዚያ ንጹህ አየር እንደልቡ ቢምግለት በወደደ ። ስሜቱ ፤ መንፈሱ በጉጉት ተሞላ ።

ለሩብ ሰዓት ያህል ከወሰዱት በኋላ ቃሬዛውን ከመሬት አኖሩት ። ኤድመንድ አንደኛው ሰው ትቷቸው ሲሄድ ይታወቀዋል ። “ የት ነኝ ይሆን ? ” አለ በልቡ ፤ ግራ ገብቶት ። ቀስ ብሎ የቢላዋውን ጫፍ ወደ ጆንያው ቀሰረው ። ጭንቅ ጥብ ሆነ ።

የመጀመሪያ ውሣኔው ከጆንያው ወጥቶ ማምለጥ ቢሆንም ጥቂት መታገስ እንደሚገባው ገመተ ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ አንደኛው ሰው

t.me/OLDBOOKSPDF

ወደሱ ተጠግቶ አንድ ከባድ ነገር መሬት ላይ ጣለ ። ወዲያው ደግሞ አንድ ገመድ እስኪገዘግዘው ድረስ በእግሩ ዙሪያ በጥብቅ ሲታሠር ተሰማው ። ትዕግሥቱ ቆጨው ። የእግሩን እሥር መፍታት ራሱ ከባድ ፈተና እንደሚሆንበት ተገነዘበ ።

“ ብደንብ ቋጠርከው ? ” አለ ሥራፈትቶ የነበረው ሰው ።

“ ጠርቄ ነዋ ! ”

“ በሉ እንሂድ ። ”

ቃሬዛው እንደገና ተነስቶ ጉዞው ቀጠለ ። በእያንዳንዱ ርምጃ መጠን ቻቲዮዲፍ ከተገነባባቸው ድንጋዮች ጋር የሚጋጨው የባሕር ሞገድ ድምጽ እየተለዩና እየጐላ ይሰማው ጀመር ።

“ እንዴት አጥንት የሚበሳ ብርድ ነው ? ” አለ ከሰዎቹ አንዱ ።

“ ዛሬ ሌሊት ወደ ባሕሩ እመጣለሁ ብዬ አላሰብኩም ነበር ። ”

“ እኔም ” አለ ሌላው ፤ “ ቁሱ ግን ዛሬ ሰውነቱን ለመታጠብ መብቃቱ ዕድለኛ ነው ። ” ሁሉም ሳቁ ።

ኢድመንድ ቀልዱ አልገባህ ቢለውም እስከመጨረሻው ጸጉሩን እቁዋ ማደመጡን አልተወም ።

“ ቢቃ ደረስን ።” አለ የመጀመሪያው ሰው ፤ ከጥቂት ቆይታ በኋላ።

“ የለም ፣ ቀጥሉ ፣ ቀጥሉ ! አታስታውሱም ሰሞኑን አንድ እሥረኛ ድንጋይ ላይ በመፈጥፈጡ በማግሥቱ አስተዳዳሪው የሰደበንን ? ”

ጥቂት ተጓዙ ። በመጨረሻ ኢድመንድ ከእግርና ከራሱ ላይ እንስተው ወደፊትና ወደኋላ ሲያወዛውዙት ተሰማው ።

“ ቻዎ ሚሊዮነር . . . . . አንድ ! ሁለት ! ሶስት ! ”

ከመጨረሻዋ ቃል ጋር ወደ አዬር ጅው አድርገው ወረወሩት ። አሳረኛው እሥረኛ ጥቂት ወደላይ ከሄደ በኋላ ከንፏን እንደ ተመታች ወፍ ወደ ታች መውዘግዘግ ሲጀምር ልቡ ከዳው ። በአየር ላይ ወደታች መውረዱን ቀጠለ ። ወደታች ፤ ወደታች ፤ ወደታች ።

በመጨረሻም በበረዶ ከተሸፈነው ባህር ላይ ከርቀት እንደተወረወረ ጦር በኃይል ተቻረከሰበት ። ሳይታወቀው ጮኸ ። ነገር ግን ጨ

t.me/OLDBOOKSPDF

ኸቱ ሊቆይ አልቻለም ። ውሃው ውስጥ ሙሉ ለሙሉ ሰመጠ ። ከአግሩ ጋር የታሠረው ትልቅ የመድፍ ጥይት ቀለህ ቁልቁል ይዞት ይወርድ ጀመር ።

የቻ·ቲዩዲፍ የመቃብር ሥፍራ ባህሩ ኖሯል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

13

ውሃው ሲመታው ለጊዜው ራሱን አስረሳው። የተጠቀለለበት ጀን ያና የእግሩ እሥርም ተብትበው አላንቀሳቅስ አሉት ። አየር መሳብ አይ ችልም ። ይሁን እንጅ ኢድመንድ ቶሎ ልብ በመግዛቱ ትንፋሹን ዋጥ አድርጐ ከቀኝ እጁ ባልተለየው ቢላዎ ጆንያውን ለመበጣጠስ ቻለ ። እግሩ ላይ የታሠረው ቀለህ እየጐተተው ቁልቁል መስመጡን ግን አላ ቋረጠም ። በአየር እጥረት ታፍኖ ውሀ ሊወስድ ትንሽ ሲቀረው ጐንበስ አለና የእግሩን ገመድ በጣጠሰው ። ከዚያም ወደታች ሲጐትተው የነበ ረውን ቀለህ እንደመፈንጠሪያ በመገልገል በኃይል ረገጠና ወደላይ አመራ ። በጥቂት ጊዜ ውስጥም መንሳፈፍ ጀመረ ። አዬር ለማግኘት ያህል ለአፍታ ከተገዘናና በኋላ እንዳይታይ ስለፈራ ተመልሶ በመስመጥ ይዋኝ ጀመር ።

ለሁለተኛ ጊዜ ወደላይ ብቅ ብሎ ሲያስተውል መጀመሪያ ከሰመ ጠበት ቦታ በጣም ርቋል ። ወደ ላይ ሲመለከት መብረቅ ያዘለ የሚመ ስል ጥቁር ሰማይ ተዘርግቷል ። ከፊት ለፊቱ በጭለማ የተዋጠ ታላቅ ባህር ተንጣሏል ። ከጀርባው ደግሞ ከሰማዩም ሆነ ከባሕሩ የጠቆረና የጨለመው ቻቲዩዲፍ ጋኔን መስሎ ተገትሯል ። ኢድመንድ በቅርብ ወደምትገኘውና ሰው ወደማይኖርባት ቲቡለን ወደተባለችው ደሴት ለመዋኘት ወሰነ ። ግን በዚያ በከበበው ጭለማ እንዴት ሊያገኛት ይችላል ? ድንገት እንደ ኮከብ የሚያበራ የቤት ብርሃን ከሩቅ ታየው ። አቅጣጫውን አስተዋለ ። በቀጥታ ወደዚያ መብራት ከተጓዘ ቲቡለን ደሴትን በስተግራ እንደሚተዋት ትዝ አለው ። ስለዚህ መብራቱን ወደቀኝ በመተው ግራውን መጓዝ አለበት ። በዋናው ወቅት ያን ያህል ረጅም ዘመን በእሥር ላይ ቢኖርም ኃይለኛ ጥንካሬው ግን እንዳልሟሸሸ ፣ የሚዋኝበትን ውሀ አሁንም እንደወትሮው ፣ እን ደፈለገው ፣ እንደአሣ ሊጫወትበት እንደሚችል ሲገነዘብ ደስታ ያስ ቦርቀው ጀመር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

የመረጠውን አቅጣጫ ይዞ እየዋኘ አንድ ሰዓት አሳለፈ ። ‘ ካልተሳካ ትኩ በሰተቀር ’ ሲል አሰበ ፤ ‘ በአሁኑ ጊዜ ከቲቡለን ደሴት ብዙም አልርቅም ። ግን ተሳስቼ ከሆነስ ? ’ በዚያ ወሰኑ የማይታይ ባህር ውስጥ ኃይሉን ጨርሶ የኋላ ኋላ መስመጡ እንደማይቀር ትዝ ሲለው በድንጋጤ ይረበሽና በጀርባው ተንጋሎ ሰውነቱን ለማሳረፍ ይሞክራል ፤ ኃይል ሊቆጥብ ። ባህሩ ግን መጠነኛ ማዕበል ስለነበረው እንደልቡ ሊያሳርፈው አልቻለም ። “ እንግዲያውስ ” አለ በቁጭት ፤ “ከንደቼ ዝለው መንቀሳቀስ እስኪያቅተኝና እስከሰምጥ ድረስ እንዛለሁ ። ” እልሁ ኃይልና ልብ ጨምሮለት በፍጥነት ይዋኝ ጀመር ።

በድንገት ጭለማ የነበረው ሰማይ ይበልጥ ጥቅጥቅ ያለ ጨለማ የሆን ፣ ጥቁርና ከባድ ደመና በላዩ ላይ የዘመመ መሰለው ። ወዲያው ደግሞ ጉልበቱ ላይ በኃይል ይጠዘጥዘው ጀመር ። በጥይት የተመታና ተኩስም የሚሰማ መሆኑን አልተጠራጠረም ። ጉልበቱን የመታው ድንጋይ መሆኑን ያወቀው እጁን ወደታች ሰዶድ ሲያደርግ መሬት ከነካና ቀጥሎም በእግሩ መሬት መርገጥ ከጀመረ በኋላ ነበር ። ደመና መስሎ የታየው ነገር ከፊት ለፊቱ የተደቀኑት ድንጋዮች የፈጠሩት ቅርጽ ኖሯል ። ቲቡለን ደሴት ላይ ደርሷል ።

በሁለቱም እግሮቹ መሬት ላይ ከቆመ በኋላ ጥቂት ርምጃዎች ወደፊት ተጉዞ በጐርባጣዎቹ ድንጋዮች ላይ በጀርባው ሲንጋለል በሕይወቱ ከሚያውቃቸው አልጋዎች ሁሉ የበለጠ ምቾት ተሰምቶት ነበር ። በረጅሙ ተንፈሰና “ ተመስገን ! ” አለ ።

ቀዝቃዛ ነፋስ በቆሙት ድንጋዮች ላይ ያፏጫል ፡ ኃይለኛ መብረቅ አከታትሎ ይጥላል ፤ ዝናብ ማካፋት ጀምሯል ። ኢድመንድ ግን ጭልጥ ያለ እንቅልፍ ወሰደው ።

ከአንድ ሰዓት በኋላ በደሴቷ ላይ በጣለው ኃይለኛ የመብረቅ ነጐድጓድ ኢድመንድ ብንን አለ ። ሙጥኝ እንደሚል ሕጻን ከአንድ ቀጥ ብሎ የቆመ ትልቅ ድንጋይ ሥር ተለጠፈ ። የዝናሙ አጣጣል ፡ አነሩ ፈሱና የመብረቁ ነጐድጓድ ከኃይለኛው የባሕር ሞገድ ጋር ተዳምሮ ምጽአተ ዓለም የሚሉት የደረሰ አስመሰሎታል ። ጥቅጥቅ ያለውን ጭለማ ድንገት ሰንጥቆ ቦግ የሚለው የመብረቅ ብልጭታ ልብ ያርዳል ። ቲቡለን በኃይለኛ የዝናም ውሽንፍርና ነጐድጓድ ተናወጠች ። ኢድ

t.me/OLDBOOKSPDF

መንድ እርቃን ሥጋውን ከመሆኑም በላይ አስፈሪው የአየር ሁኔታ ከደሴቷ ጋር ብቻ ለብቻ አንገላታው ። ቀዝቃዛው ነፋስ ሰውነቱ ውስጥ እየገባ እንሰፈሰፈው ። እጅ እግሩ ተሳሰረ ። ጣቶቹ መዘርጋት አቃተው ። የሰራ አካላቱ ተኮማተረ ።

ከጥቂት ጊዜ በኋላ በመጠኑ ድፍረቱን በመጨመሩ የመብረቁ ብልጭታ ጨለማውን ለቅጽበት ሲገፍ እሱም ዙሪያውን መቃኘት ጀመረ ። ከሩቁ አንድ ትንሽ የአሣ ማጥመጃ ጀልባ በነፋሱና በማዕበሉ ከወዲያ ወዲህ እየተላጋች ስትመጣ አየ ። በሁለት ማዕበሎች መካከል ተውጣ ከጠፋች በኋላ እንደገና ሌላ ማዕበል ተሸክማ በሚያስፈራ ፍጥነት ወደደሴቷ አቅጣጫ አሽቀንጥሮ ወረወራት ። ኤድመንድ ድምጹን ከፍ አድርጎ በመጮህ በውስጧ የሚገኙ ሰዎች በማዕበል ሰምጠው እንዳያልቁ ለማስጠንቀቅ እያወዛወዘ ምልክት የሚሰጥበት ነገር ይፈልግ ገባ ። አሳ አጥማጆቹ ግን ራሳቸው ይህ እልቂት እንደማይቀርላቸው ጠንቅቀው ያውቁ ነበር ። ሁለተኛ የመብረቅ ብልጭታ ብርሃኑን እንደ ፈነጠቀ አራት ሰዎች የጀልባዋን አውታርና ገመዶች ይዘው ሲታገሉ አምስተኛ ሰው ደግሞ እንደኛውን ጠርዝ ሙጭጭ አድርጎ ይዞ ነፍሱን ለማዳን ሲጣጣር ተመለከተ ። ወዲያው ኃይለኛ ግጭትና የዋይታ ጩኸት ለአፍታ ተሰማ ። ሶስተኛው ብልጭታ ትንሺ ጀልባ ከድንጋዮች ጋር እንደተላተመች ከሰመጡት ውስጥ አንዳንዶቹ እጆቻቸውን ወደ ሰማይ ዘርግተው ወደላይ እንዳንጋጠጡ የመጨረሻውን እሪታ አሰምተው ውሃው ውስጥ ሲዘፈቁ አሳየው ። ከዚያ በኋላ እንደገና ጨለማ ነገሰ ። ኤድመንድ ራሱ ወደባሕሩ ሊወረወር እስኪደርስ ድረስ ወደታች ወርዶ ጆሮውን እንዳቆመ ሁኔታውን ይከታተል ጀመር ። ጸጥታው ግን ቀጠለ ። ጩኸቱና መፍጨርጨሩ አከተመ ። እየተነሳ በመውደቅ ከደሴቷ ጋር ከሚላተመው ማዕበል ፣ ከሚያፏጨው ነፋስና ከነጐድጓዱ በስተቀር ሌላ ነገር አልነበረም ።

ቀስ በቀስ ነፋሱ እየቀነሰ ሄደ ። ጥቁሩ ደመና ወደ ምዕራብ ሲያዘግም በስተምሥራቅ በኩል ባለው አድማስ ደግሞ ፍም የመሰለ መሥመር አግድም መታየት ጀመረ ። ብርሃን በድንገት ማዕበሉን ስለዳሰሰው የአረፋማ ገጹን ቀለም ወርቃማ ላባ ያስመስለው ጀመር ።

ጐህ ቀደደ ። ኤድመንድ ከፊቱ በተንጣለለው ባህር ላይ አይኑን እንደተከለ በሃሳብ ባህር ይዋኝ ጀመር ። « በሁለትና በሶስት ሰዓቶች

t.me/OLDBOOKSPDF

ውስጥ ዘበኛው እኔ ክፍል ውስጥ ሲገባ አስከሬን ያገኛል ። ወዲያው ሁኔታውን ያሳውቃል ። ወደባህር የወረወሩኝ ሰዎች ይጠየቃሉ ። እነሱ መቼም ጩኸቴን ሳይሰሙ አልቀሩም ። ወፈሰማይ ወታደሮች ያጨቁ ጀልባዎች ባሕሩ ውስጥ እኔን ፍለጋ ይሰማራሉ ። እርቃን ሥጋውን የሚታይ ረሀብተኛ ሰው እንዳያስጠጋ ሁሉንም የሚያስጠንቅቅ መድፍ ይተኮስና ከአጥናፍ አጥናፍ አሰሳ ይደረጋል ። ከነንፍሴ ይዞ ሆማ ፊት ለሚያቀርበኝ ሰው ሽልማት ይታወጃል ። እኔን የሚያይ የመጀመሪያው ሰውም የሽልማቱ አሸናፊ እሱ መሆኑን በማስታወስ ለፈጣሪው ምሥጋና ያደርሳል ። ያንተ ያለህ ! አምላኬ ፤ ሳላውቅ በድዬህ ይሆናል ። ግን ምን ያህል እንደተቀጣሁ ፣ ምን ያህል እንደተንገላታሁ ፤ ምን ያህል እንደተፍጨረጨርኩ ታውቀዋለህ ! እባክህ ካሁን በኋላ ራሴን ለማዳን አልችልምና አንተ አድነኝ ! አንተ ምራኝ ! ። ’

ልክ ይህንን ጸሎት እንደጨረሰ በጨለማ የተፈቱት አይኖቹ አንዲት መርከብ ከሩቅ ስታዘግም አሳዩት ። ከማርሴል የተነሣች የስኮትላንድ ሉፍ የሚባሉት የጀኖዋ መርከብ መሆኗን ለማወቅም ጊዜ አልወሰደበትም ። ‘ በግማሽ ሰዓት ውስጥ ዋኝቼ በመርከቧ ብደርስባት ጥሩ ነበር ። ግን ምናልባት ያመለጥኩ እሥረኛ መሆኔን ቢያውቁና ወደ ማርሴል መልሰው ቢሸጡኝስ ? መቼም እነዚያ ሰዎች በሙሉ ለእኔ በጐ ነገር ከመሥራት ቢሸጡኝና ገንዘብ ቢያገኙ የሚመርጡ የኮንትሮባንድ ነጋዴዎችና የባሕር ላይ ቀማኞች ሳይሆኑ አይቀሩም ። ምን ታሪክ ፈጥሬ ላታላቸው ይሆን ? ቆይ ፣ ትናንት ማታ ከሰመጠችው ጀልባ ውስጥ ከነበሩት አሳ አጥማጆች አንዱ ነበርኩ እላለሁ ። አሳ አጥማጆቹ እንደሁ ሁሉም ሞተዋል ፣ ማን ያውቅብኛል ?’ ካለ በኋላ ትንሿ ጀልባ ወደተከሰከሰችበት ሥፍራ ሲመለከት አንዳንድ መቅዘፊያዎች ሲንሳፈፉ አዬ ። አንድ የአሳ አጥማጅ ባርኔጣም ከአለቱ ጋር ይጫወት ይመስል አለቱን እየመታ ተመልሶ ወደባህሩ ይሄዳል ።

ኢድመንድ ባህሩ ውስጥ ተወርውሮ ገባና ባርኔጣውን ራሱ ላይ ካደረገ በኋላ አንደኛውን መቅዘፊያ ይዞ መርከቧ ታልፍበታለች ብሎ ወደገመተው አቅጣጫ ይጣደፍ ጀመር ። በደንብ ከቀረበ በኋላ ባለ በሌለ ኃይሉ ከባህሩ ወደ ላይ ከፍ ለማለት እየሞከረ ባርኔጣውን እያወዛወዘ ሁሉታውን አቀለጠው ። ብዙም ሳይቆይ መርከቧ አቅጣጫ

t.me/OLDBOOKSPDF

ዋን ወደሱ አዙሩ ስትቀርበው ፡ ሠራተኞቹ ደግሞ ጀልባ ሲልኩለት ሲዘጋጁ አዩ ። መቅዘፊያው ነሁን በኋላ እንደማያስፈልገው ስለተ ረዳ ወደጉን ጥሎ በቀረው ኃይሉ ወደ ጀልባዋ አቅጣጫ መዋኘት ያዘ ። ነገር ግን በሰውነቱ ውስጥ የቀረው ባዶ ወኔ እንጂ ጉልበት አልነበረም። እግሮቹና እጆቹ ተሳሰሩበት ፣ እንቅስቃሴው የተዳከመና ስልት የለሽ ሆነ ። ደረቱ የተኰማተረ መሰለው ። ትንፋሽ አጠረው ። በጀልባዋ ው ስጥ የነበሩት ሁለት ቀዛፊዎች ፍጥነት ጨምረው ሲቀርቡት ከመካከ ላቸው አንደኛው በጣሊያንኛ “ አይዞህ ! ” ይል ነበር ። ኢድመንድ ግን የተረፈው ጉልበት አልነበረም ። ሰመጠ ።

ከጸጉሩ ላይ ይዘው ወደላይ የሚስቡት መሰለው ። ከዚህ በኋላ ለጥ ቂት ሰዓቶች የሆነውን ራሱም አያውቀውም ። አእምሮውን ስቶ ነበር ። ከብዙ ቆይታ በኋላ አይኖቹን ሲገልጥ በመርከቧ በረንዳ ላይ ተንጋሏል። አንድ መርከበኛ ከንዶቹን ያሻሽለታል ፣ ሴላው “ አይዞህ ! ” ያለው ደግሞ የፍራፍሬ ጭማቂ ይግተዋል ። ሶስተኛው ሰው ትናንት በእንዲህ አይነቱ ችግር ላይ የነበሩ ፣ ነገም የማይቀርላቸው መርከበኞች በሚያ ሳዩት የአዘኔታ አመለካከት ቆሞ ያስተውለዋል ። ይህ ሰው የመርከቧ ካፒቴን ነበር ።

“ ማን ትባላለህ ? ” ሲል ጠየቀ ካፒቴኑ በተሰባበረ ፈረንሳይኛ ።

“ የማልታ መርከበኛ ነኝ ።” ሲል መለሰ ኢድመንድም በበ ኩሉ በተሰባበረ ጣሊያንኛ ። “ ከሲራኩስ በመምጣት ላይ ሳለን መብ ረቅ መቶን ከቲቡለን ድንጋዮች ጋር አጋጨን ። የተረፍኩት እኔ ብቻ ነኝ ። ወደዚህ ስትመጡ ሳያችሁ አንድ መቅዘፊያ አንስቼ ወደናንተ መ ጣሁ ። ግን ከመካከላችሁ አንደኛው ጸጉሬን ይዞ ባይጐትተኝ ኖሮ እኔም ተስፋ አልነበረኝም ። ”

“ እኔ ያንተ ወንድም ፣ እኔ ነኝኮ ! ” አለ ራቅ ብሎ ቆሞ የነበረ ግልጽና የዋህ መልክ የሚታይበት መርከበኛ ፣ “ ድግሞም መስመ ጥህ ስለነበረ በጊዜው ነው የደረስኩልህ ። ”

“ አዎ ፣ አልቆልኝ ነበር ። ” አለ ኢድመንድ እጁን ወዳዳነው መር ከበኛ እየዘረጋ ። “ አመሰግናለሁ ወዳጄ ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ግን እዚያው ልተውህም ፈልጌ ነበር ።” አለ መርከበኛው ቀጠለና ፤ “ ይሄንን የፈረስ ጋማ የሚያህል ጺምና አንድ ሜማ ያህል የሚረዝም ጸጉር ላዩው ሽፍታ እንጂ መርከበኛ አትመስልም ።”

ኢድመንድ በእሥር ቤት ባሳለፋቸው ዓመታት ውስጥ አንድ ጊዜም የራሱን ጸጉርም ሆነ ሪዙን አለመቆረጡን ያስታወሰው በዚህ ወቅት ነበር ። “ አንድ ጊዜ እንደትናንቱ መጥፎ አደጋ ደርሶብኝ ስለተረፍኩ ለአሥር ዓመታት ጸጉሬንም ሆነ ጺሜን ሳልቆረጥ ተስዬ ነበር ። አሥር ዓመቴን የምደፍነው ልክ ዛሬ ነው ። አሥረኛ ዓመቴን በተመሳሳይ አደጋ ማክበሬ አይገርማችሁም ? ” አለ ። “ ወይ አጋጣሚ ! ”

“ አሁን ምን እንድናደርግልህ ነው የምትፈልገው ? ” ሲል ጠየቀ ካፒቴኑ ።

“ እናንተን ደስ እንዲላችሁ ። የተዋጣልኝ መርከበኛ ስለሆንኩ አንድ ወደብ እንደ ደረስን ብትተውኝ በአንድ ንጋዴ መርከብ ላይ ሥራ እንደማላጣ እርግጠኛ ነኝ ። ”

“ ሜዲትራኒያን ባሕርን ታውቀዋለህ ? ”

“ እሱማ ከልጅነቴ ጀምሮ ያሳደገኝ አይደለም እንዴ ! አይኔን ቢጨፍኑኝ እንኳ በጣም አስቸጋሪ በተባሉት የሜዲትራኒያን ወደቦችም ቢሆን መርከቦችን ያለችግር ማሳለፍ እችላለሁ ። ”

“ ጥሩ ፤ እንግዲያውስ ካፒቴን ” አለ ጃኮፖ የተባለው የኢድመንድን ሕይወት ያዳነው መርከበኛ ፤ “ ለምን ከእኛው ጋር አይቆይም ? ”

“ በጣም ጥሩ ! ” አለ ካፒቴኑ ለኢድመንድ ፤ “ ትክክለኛ ሰው ሆነህ ካገኘሁህ እቀጥርሃለሁ ። ”

“ ለሌሎች ከምትከፍለው በላይ አልጠይቅህም ። ”

“ ይህና ” አለ ካፒቴኑ ፤ “ ጃኮፖ ፤ ለዚህ ሰው የምታውሰው ትርፍ ልብስ ይኖርሃል ? ”

“ ሱሪና ሸሚዝ አይጠፋም ። ”

“በቂ ነው።” አለ ኢድመንድ። ጃኮፖ ሁለቱን ልብሶች አመጣለት።

“ ሌላ የምትፈልገው ነገር . . . . ? ” ኢድመንድ አቋረጠው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ቁራሽ ዳቦና ቅድም ካቀመሳችሁኝ ጭማቂ ” አለ ኢድመንድ በረሃብ የሚፋጨው ጨጓራው ድንገት ትዝ ብሎት ። ጃኮፖ የፍራፍሬ ጭማቂውን ሲሰጠው ሌላ መርከበኛ ደግሞ ዳቦ ይዞ መጣ ። ከግማሽ ሰዓት ጉዞ በኋላ ኢድመንድ የፓይለቱን ሥፍራ ይሰጡት እንደሆን ጠየቀ ። ፓይለቱ ከተሰሳቸ ሥራው የሚገላግለው ሰው በማግኘቱ ደስ እያለው ወደ ካፒቴኑ ሲመለከት ካፒቴኑም ሥፍራውን ለአዲሱ ሰው እንዲለቅ ፓይለቱን በጥቅሻ ፈቀደለት ። ኢድመንድ ተጠራጣሪ አይኖቹን በማርሴል ወደብ ላይ እንደተከለ ቢሆንም በመርከቧ ውስጥ ቁልፍ ቦታ ይዟልና ልቡ ረጋ አለለት ። ጉዞውን ተያያዘው ። ሌላ ግማሽ ሰዓት እንደተጓዙ “ ዛሬ ቀኑ ስንት ነበር ? ” ሲል ኢድመንድ አጠገቡ የተቀመጠውን ጃኮፖን እንደዋዛ ጠየቀው ።

“ የካቲት ሃያ ስምንት ። ”

“ ስንት ዓመተ ምህረት ? ”

“ ምን ማለትህ ነው ! ዓመተምህረቱንም አታውቅ ? ”

“ ይገርምሃል ። ” ሲል መለሰ ኢድመንድ አንድም ! ድንገት የሚከሰትለት የፈጠራ ምክንያት እያስገረመው ፤ በሌላ በኩልም ጃኮፖ እንዳይጠረጥረው ለማድረግ እየሳቀ ። “ ትናንት ማታ በደረሰብኝ አደጋ ከመደንገጤ የተነሳ ራሴን ከሳትኩ ወዲህ እስካሁን ድረስ አእምሮዬ ሙሉ ለሙሉ በትክክል ማገናዘብ አልቻለም ። ስንት ዓመተምህረት ነበር . . . . . ? ”

“ 1829 ነዋ ! ” አለ ጃኮፖ ።

ኢድመንድ በእሥር ቤት አሥራ አራት የጭለማ ዓመታት ማሳለፉን የተረዳው በዚህ ወቅት ነበር ። ቻቲዩዲፍ ውስጥ ሲገባ የአሥራ ዘጠኝ ዓመት ለግላጋ ነበረ ። አሁን የሰላሣ ሶስት ዓመት ጉልማሳ እንደሆነ ተገነዘበ ። ሜርሲዶስ ሞቷል ብላ በምታምንበት በዚህ ረጅም ጊዜ የት ደርሳ ይሆን ብሎ ሲያስብ የሐዘን ፈገግታ በከንፈሮቹ አለፈ ። ቀጥሎም ይህንን ረጅምና የጭካኔ እሥር እንዲያሳልፍ በግፍ የዶሉቱን ሰዎች አስታውሶ አይኖቹ በቁጣ ተንቦገቦጉ ። ለራሱ የማለውን የብቀላ መሃላ እንደገና አደሰው ። የመርከቧ ፍጥነት በጨመረ መጠን የመሃላው እውን መሆንና የነጻነቱ መረጋገጥ የማያጠራጥር

t.me/OLDBOOKSPDF

እየሆነ መጣ ። መርከቧ ሴገሮርን ወደ ተባለው ወደብ ነበር የምታመራው ። ጂዩን በተባለችው በዚህች መርከብ ላይ ግማሽ ቀን የሞላ ጊዜ እንኳ ሳይቆይ ኢድመንድ ሠራተኞቹ የኮንትሮባንድ ነጋዴዎች መሆናቸውን ተገነዘበ ። ስለዚህ የመርከቧ ካፒቴን የኢድመንድን ማንነት ሳያውቅ ኢድመንድ የካፒቴኑን ማንነት ማወቅ ይችላል ማለት ነው ። ኢድመንድ መጀመሪያ የፈጠረውን ታሪክ በተለያዩ የማልታ፣ የኔፕልስና የማርሴል ማስረጃዎች በማስደገፍ ስለሚያሚውተው ካፒቴኑ የኢድመንድን ገለጻ ሙሉ ለሙሉ ተቀበለው ።

ሴገሮርን እንደደረሱ ኢድመንድ ለአሥራ አራት ዓመታት መልኩን ምን እንደሚመስል አይቶት ስለማያውቅ የመጀመሪያ ፍላጐቱ ራሱን ለይቶ ያውቅ እንደሆነ ማስተዋል ነበር ። ልክ ወደ የብስ እንደወረደም ጸጉር ማስተካከያ ቤት ሄደ ። ጸጉር አስተካካዩ ሥራውን ሲጀምር ኢድመንድ ፊት ለፊቱ ከሚገኘው መስታወት ላይ አይኑን አሳረፈ ። ፈጽሞ ሊያምን አልቻለም ። በድንጋጤ ከእንገቱ አቀረቀረ ። የራሱ መልክ አስፈራው ።

የአሥራ አራት ዓመት እሥር መልኩን ከመሠረቱ ለውጦታል ። ቻቲዩዲፍ ሲገባ ያለፈ ሕይወቱ የተቃና ፣ የወደፊት እድሉም ባማረ ሁኔታ የተዘረጋለት ፈገግታ የማይለየው የደስተኛ ወጣት ክብ ፊት ነበረው ። አሁን ግን ያ ሁሉ ፍጹም ተለውጧል ። ሲፈራ ሲቸር እንደ ገና ቀና ብሎ የገዛ መልኩን በድንጋጤ አስተዋለው ። ከወደግንባሩ ሰፋ ከወደአገጩ ሾጠጥ ያለው ፊቱ ረዘም ብሏል ። ስስ ከንፈሮቹ የማይበገር ጽኑነት ምልክት ይታይባቸዋል ። የቅንድቦቹ ጸጉሮች በአንድ ዓላማ ላይ ያተኩሩ ይመስል ወደ አንድ ጐን ጋደል ብለው ቆመዋል ። አይኖቹ ምሬት ያዘሉ ይመስላሉ ፤ አልፎ አልፎ የጥላቻ ጭለማ ያጧዝዛቸዋል ። ለረጅም ጊዜ ከጸሐይ ብርሃን የተገለለው ቆዳው ገርጥቷል ። ሰውነቱም ከወትሮው የበለጠ ከስቷል ። ከሳቱ ደግሞ ቁመቱን የበለጠ ያረዘመው ይመስላል ። ጠድፍ ሆኗል ። ፊቱ ላይ የሚነበው ረጋ ያለው በራስ የመተማመን ገጽታ የቀሰመውን ጥልቅ እውቀት ያንጸባርቃል ። ምንም እንኳ ቁመቱ ረጅም ቢሆንም በተፈለገው ጊዜ በፍጥነት መሰባሰብ የሚችል ኃይል የተሸከመ መሆኑ ያስታውቃል ። አይኖቹ በጨለማና ለአይን በሚያስቸግር ደካማ ብርሃን ውስጥ

t.me/OLDBOOKSPDF

ለረጅም ጊዜ በመኖራቸው እንደ ጅብና እንደ ተኩላ በጭለማ የማዩት ችሎታ አዳብረዋል ።

ኢድመንድ እንደገና ጉንበስ ካለ በኋላ የራሱ ለውጥ አስገርሞት ፈገግ ብሎ ራሱን በዝግታ ነቀነቀ ። ጓደኛ የለውም እንጅ የልብ ጓደኛው የነበረ ሰው ቢያዩው እንኳ ሊያውቀው አይችልም ። እሱ እንኳ ራሱን መለዩት ተስኖታል ።

ወደ መርከቧ እንደተመለሰ ካፒቴኑ በቋሚነት ሊቀጥረው እንደሚፈልግ ገለጸለት ። ኢድመንድ ግን ሌላ እቅድ ስለነበረው ቅጥሩን ለሶስት ወር ኮንትራት ብቻ እንዲሆን ፈቀደ ።

ሌጎርን በደረሰ በአንድ ሳምንት ውስጥ መርከቧ በናይለን ጨርቃጨርቅ ፣ በጥጥ ፣ በጥይት ባሩድና በትምባሆ ተሞላች ። የቀረው ተግባር ይህንን ሸቀጥ ከቀረጥ ነጻ እንደሆን ከሌጎርን አውጥቶ ኮርሲካ ወደተባለው ወደብ በሰላም ማድረስ ነበር ። ከኮርሲካ ሸቀጡን ተቀብለው ወደ ፈረንሳይ የሚያስገቡ ሌሎች ነጋዴዎች ይጠባበቃሉ ።

ጂዩን ጉዞዋን ቀጠለች ። በሚቀጥለው ቀን ጧት ካፒቴኑ ወደ ኢድመንድ ሲሄድ ኢድመንድ በመርከቧ ዳርቻ ባሕሩን በአይኑ ሲቃኝ አገኘው ። በፊቱ ላይ እንግዳ የሆነ ገጽታ ይታይበታል ። ይበልጥ የሚያስተውለው የጧት ጸሐይ የሶለላ ዶሮ ላባ ያስመሰላቸው ድንጋዮች የሚገኙባትን ደሴት ሞንቴ ክሪስቶን ነበር ። ጂዩን በደሴቷ አጠገብ አለፈች ። ደግነቱ ችኩሉ ኢድመንድ አሁን ትዕግሥተኛ ሰው ሆኗል ። ለንጹኑ አሥራ አራት ዓመት የታገሰ በመሆኑ ለብልጽግናው ስድስት ወር ወይም ዓመት ቢታገስ የሚጨንቀው ሰው አልነበረም ። የኑዛዜውን ቃላት አንድ በአንድ በአእምሮው ደገማቸው ።

ሁለት ወር ተኩል አለፈ ። በዚህ ወቅት ኢድመንድ የመርከበኝነቱን ያህል ቀልጣፋ የኮንትሮባንድ ነጋዴም ወጥቶት ነበር ። በወደቦች አካባቢ ከሚገኙ ዝነኛ የኮንትሮባንድ ነጋዴዎች ጋር ለመተዋወቅ ከመቻሉም በላይ እነዚህ ቀማኞች የሚግባቡበትን የሚሥጥር ቋንቋ አጠና ። የብልጽግናው ምንጭ በሆነችው ደሴት በሞንቴ ክሪስቶ አጠገብ ከሃያ ጊዜ በላይ ያለፈ ሲሆን አንድ ጊዜም በእግሩ ለመርገጥ አመቺ ሁኔታ አላገኘም ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ስለዚህም ልክ ከመርከቧ ካፒቴን ጋር የተዋዋለው የኮንትራት ቅጥር እንደተፈጸመ አንድ ሰበብ ፈጥሮ አነስተኛ ታንኳ ከተከራዩ በኋላ ወደ ሞንቴ ክሪስቶ ለመጓዝ ወሰነ ። የተቀበረውን ንብረት ለማየት በሚሄድበት ጊዜ ማንንም ማስከተል እንደሌለበትም ያውቃል ። ይሁን እንጅ ብቻውን የሚሄድበትን የማሳመኛ ምክንያት ሊያገኝ አልቻለም።

ይህንን ችግር በማሰላሰል ላይ እንዳለ አንድ ምሽት በኢድመንድ ላይ ባደረበት ጠንካራ እምነት የተነሳ በጆሚኒት ሊያሠራው የሚፈልገው የጂዩን ካፒቴን ወደ አንድ የሌጉርን ወደብ ዋና የመገናኛ ሥፍራ የነበረ ሆቴል ወሰደው ። በዚያ ምሽት በታወቁ የኮንትሮባንድ ነጋዴዎች መካከል ስለአንድ ሚስጥራዊ ተግባር ውይይት ይካሄዳል ። ውይይቱም የቱርክ መጋረጃዎች ፤ ሱፍና ሌሎች ጨርቆች ስለተጫነች መርከብ የሚመለከት ነበር ። የሸቀጡ ልውውጥ ሊካሄድበት ስለሚችል ሰዋራ ሥፍራና ይህንኑ ሸቀጥ ወደ ፈረንሳይ ማስገባት ስለሚቻልበት ዘዴ መፍትሔ መገኘት ነበረበት ። ሙከራው ከተሳካ ወደር የማይገኝለት ትርፍ ይዛቃል ። በተግባሩ የተሳተፉ ሰዎችም ፣ ተራ ሠራተኞች ሳይቀሩ የትርፍ ተካፋይ ይሆናሉ ። የጂዩን ካፒቴን በሞንቴ ክሪስቶ ደሴት ሰው ስለማይኖርና ወታደሮችም ሆኑ የቀረጥ ወኪሎች ስለማይገኙ ጭነቱን ለማራገፍአመቺ ስለመሆኗአስተያየት ሰጠ ። ስለ ሞንቴ ክሪስቶ ሲወራ በመስማቱ ኢድመንድ በደስታ ፈነደቀ ። ደስታው ከፊቱ ላይ በግልጽ ይነበብ ስለነበር ሰዎች እንዳያውቁበት ከውይይቱ ሥፍራ ተነስቶ በሆቴሉ በረንዳ ከዳር ዳር ይንጐራደድ ጀመር ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ወደ ውይይቱ ሲመለስ ነጋዴዎቹ በሚቀጥለው ምሽት ከሌጉርን ተነስተው ወደ ሞንቴ ክሪስቶ ለማምራት ተስማምተዋል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

14

በማግሥቱ ጧት ልክ አንድ ሰዓት ሲሆን ሁሉም ነገር ተዘጋጅቶ ጉዞ ተጀመረ ። ከደቡብ ምሥራቅ አቅጣጫ ቀዝቀዝ ያለ ነፋስ ከመን ፈሱ በስተቀር ባሕሩ ጸጥ ያለ ነበር ።

በሚቀጥለው ምሽት ሞንቴ ክሪስቶ ደሴት በግልጽ ለአይን መታ የት ጀመረች ። በአራት ሰዓት ደሴቷን ረገጡ ። ከመርከቡ ሁሉ ጂዩን በቀጠሮው ለመገኘት የመጀመሪያዋ ነበረች ። ኤድመንድ ትዕግሥቱን አጣ ። ከሁሉ በፊት መሬቷን በሩጫ የረገጣት እሱ ነበር ። ወደ ቤተ ክርስቲያን መቅደስ የሚገባ መሰለው ። ሁኔታው ቢፈቅድለት ኖሮም አጐንብሶ መሬቷን ከመሳም ወደኋላ ባላለ ነበር ። ነገር ግን በሌሊት ፍለ ጋውን ማካሄድ ውጤት እንደማያስገኝለት በመገንዘብ እንደተቀበጠ ብጠ እስኪነጋ መቆየት ግድ ሆነበት ። በዚያ ላይ ሌላ መርከብም በቀጠሮው ቦታ ስለደረሰች ጭነት የማራገፉ ሥራ ተጧጡፎ ነበርና የሌ ሊቱ ፍለጋው ፋይዳቢስ መሆኑን አረጋገጠ ።

የኤድመንድን ትክክለኛ ዓላማ የሚያውቅ ቀርቶ የሚጠረጥር እል ነበረም ። ጸሐይ ሙራዋን እንደፈነጠቀች ኤድመንድ ጠመንጃ አንስቶ ከድንጋይ ድንጋይ ከሚዘሉት የተራራ ፍየሎች ለማደን እንደሚፈልግ ለጓደኞቹ ሲገልጽም ነገሩ ማደን እንደሚወድ ወይም ብቻውን መዋል እንደሚፈልግ ነበር የተተረጐመለት ። ከኤድመንድ ጋር አብሮ ለአ ደን ለመሄድ የጠየቀው ጃኮፖ ብቻ ነበር ። ኤድመንድ ጃኮፖን መቃ ወም ሌሎቹን ጥርጣሬ ውስጥ እንደሚጥላቸው ገምቶ ፈቃደኝነቱን ገለጸ ። ደግነቱ ብዙም ሳይርቁ ኤድመንድ አንዲት የተራራ ፍየል ለመ ግደል በመቻሉ ጃኮፖ ፍየሏን ወስዶ ጓደኞቻቸው ጠብሰው እንዲበሉ የጋበዛቸው መሆኑን በመግለጽ እንዲያቀርብላቸውና ጥብሱ እንደደረሰ ወደ ሰማይ ተኩስ በማሰማት እንዲጠሩት ላከው ።

ኤድመንድ ወደኋላው እየተገላመጠ ዋሻዎቹ ይገኛሉ ብሎ ከጠ ረጠረበት ሥፍራ እስኪደርስ ድረስ መንገዱን ቀጠለ ። ሁሉን ነገር በአ

t.me/OLDBOOKSPDF

ኀከሮ ይመረምር ስለነበር አንድ ሥፍራ ሲደርስ በድንጋዮች ላይ በሰው እጅ የተሠሩ የሚመስሉ ምልክቶች መኖራቸውን ተመለከተ ። ምናል ባት መንገድ ለመጠቀም የተቀረጹ ሳይሆኑ እንዳልቀሩ የገመተው ቅር ጾቹ በሥርዓት እየተከታተሉ መጓዛቸውን ሲያስተውል ነበር ። የኢድ መንገድ ተስፋ እንሁራራ ። ‘ ምናልባት መስፍኑ የወንድሙን ልጅ ለመምራት ሲል የቀረጻቸው ሳይሆኑ አይቀሩም’ ሲል ’ አሰበ ። ምልክ ቶቹ ግን የትም አላደረሱትም ። በአንድ ግዙፍ መሠረት ላይ የተቀመጠ ትልቅ ክብ ድንጋይ ላይ ሲደርሱ ቆሙ ። ትንሽ እንዳሰላሰለ የቆመው ምናልባት በዱካዎች መድረሻ ላይ ሳይሆን ከመነሻቸው ላይ ሊሆን እን ደሚችል ጠርጥሮ በመጣበት ተመለሰ ።

ይህ በእንዲህ እንዳለ ጓደኞቹ ፍየሏን ጠብሰው አብቅተው ኖሮ ኢድመንድ ከድንጋይ ወደድንጋይ ሲዘል የተኩስ ምልክት ሰጡት ። እቅጣጫውን ቀይሮ ወደነሱ በሩጫ ይጣደፍ ጀመር ።

እነሱ ግን አመጣጡን ይከታተሉ ስለነበር ፤ እግሩን እንሸራቶት ከድንጋይ ጫፍ ላይ ተለጥፎ እየተወዛወዘ ሲታገል ከቆዩ በኋላ ከአይ ናቸው ሲሰወር ተመለከቱ ። ኢድመንድ የበላያቸው ቢሆንም ይወዱት ስለነበር ሁሉም ባንድነት ወደ ወደቀበት አቅጣጫ ሮጡ ።

ሰውነቱ እየደማ በከፊል ራሱን ስቶ አገኙት ። ከአሥርና ከአሥራ አምስት ጫማ ርቀት ላይ ሳይወድቅ አልቀረም ። ጥቂት የፍራፍሬ ጭ ማቂ አፉ ውስጥ እንዳፈሰሱለት አይኖቹን ቢገልጥም ጉልበቱን ፤ ራሱ ንና ጀርባውን በሚሰማው ሕመም ያቃስት ነበር ። ወደ መርከቧ ተሸ ክመው ሊወስዱት ፈልገው እንደቀረቡት አደጋው እንዳደቀቀውና መርከቧ ላይ ለመውጣት ጥንካሬ እንደሌለው ነገራቸው ። ካፒቴኑ በዚ ያው ዕለት ጉዞ መጀመር ስለነበረበት እንደምንም ወደመርከቧ እንዲ ወስዱት ቢያዝዝም ኢድመንድ ወዲያ ወዲህ እያገላበጡ ቁስሉን አባ ብሰው ከሚያሰቃዩት ይልቅ እዚያው መሞትን እንደሚመርጥ አስረ ዳቸው ። “ ትንሽ ብስኩት ፣ የመጠባበቂያ ጠመንጃና ምናልባት ለመ መለስ ብትዘገዩ መጠለያ የምሥራበት መቆፈሪያ ትታችሁልኝ ሂዱ ።” አለ በመጨረሻው እያቃሰተ ።

“ ረሃብ ይገድልሃል ፣ ” አለ ካፒቴኑ ፤ “ እኛ እንደሆን ቢያንስ ከሳምንት በፊት አንመለስም ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

" ስማ ካፒቴን " አለ ጃኮፖ ፤ " መፍትሔውን ልንገርህ ፣ እኔ እ ዚህ ቀርቼ አስታምመዋለሁ ። "

"ምን ማለትህ ነው? ከእኔ ጋር ለመስንበት ብለህ ትርፍ መጋራቱ ሊቀርብህ ነው ? " ሲል ጠየቀ ኢ.ድመንድ ።

" አዎ " አለ ጃኮፖ ፤ " ያለምንም ቅሬታ ! "

" ቁርጠኛ ጓደኛ ነህ ጃኮፖ" አለ ኢ.ድመንድ ፤ " ለቅን አሳቢዎች የሚከፈለው ዋጋ ይከፈልሃል ፡ እኔ ግን የማንም እርዳታ አያስፈልገኝ ም ። አንድ ወይም ሁለት ቀን ሳርፍ ይተወኛል ። " የጃኮፖን እጅ ከልቡ ጨበጠው ፤ ብቻውን ለመቅረት ያሳሰፈው ውሳኔ ግን የማይሻር ሆነ ። በመጨረሻው ኮንትሮባንድ ነጋዴዎቹ የጠየቃቸውን ነገሮች በሙሉ ከሰጡት በኋላ ትተውት ሄዱ ።

ይህ ከሆነ ከአንድ ሰዓት በኋላ መርከቧ ከአይን ተሰወረች ። ኢ.ድ መንድ ብድግ ብሎ እንደከበቡት የተራራ ፍየሎች ዱብ ዱብ እያለ ጠን ካራና ቀልጣፋ ሰውነቱን ያፍታታ ጀመር ። ጠመንጃውን በአንድ እጁ፣ ምሳሩን በሌላው ያዘና ምልክቶቹን ወዳገኘበት ድንጋይ ሮጠ ።

የምልክቶቹን ዱካ በመከተል በተቃራኒው አቅጣጫ ከተጓዘ በኋላ ከአፉ አካባቢ ያለው ስፋትና ወደ መካከሉ ያለው ጥልቀት ጀልባ አስ ገብቶ ለመደበቅ በቂ የሆነ ትልቅ ስንጥቅ አገኘ ። ምናልባት መስ ፍኑ ሰው እንዳያየው ጀልባውን እዚያ ስንጥቅ ውስጥ ከደበቀ በኋላ በም ልክቶቹ የተሠራውን መሥመር ተከትሎ በመሄድ ገንዘቡን ሳይቀብር እንዳልቀረ ገመተ ። ይህ ግምት ነበር ወደ ሌላው ትልቅ ክብ ድንጋይ ተመልሶ እንዲሄድ ያደረገው ።

ነገር ግን ሃሳቡን ሁሉ ከንቱ ያስቀረበተ አንድ ነገር ነበር ። ይህ ን ሁለትና ሶስት ቶን ሊመዝን የሚችል ክብደት ያለው ድንጋይ መሥ ፍኑ እንዴት እንስቶ አሁን ካለበት ቦታ ላይ ሊያስቀምጠው ቻለ ?

ድንገት አንድ ሃሳብ መጣለት ፤ ድንጋዩ ወደላይ በመነሳት ፋንታ ከላይ ወደታች ተቀምጦ ሊሆን ይችላል ። በድንጋዩ ላይ ዘሎ ወጣና ከመጀመሪያው የነበረበትን ሥፍራ አስተዋለ ። ወዲያውኑም አንድ ትንፋት መሥራቱን ተመለከተ ። ትልቁ ድንጋይ ከላይ በሚንሸራተት በት ወቅት በሌላ አነስተኛ ድንጋይ ተደግፎ የወደቀ ይመስላል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ኢድመንድ አንድ ዛፍ ቆርጦ ቅርንጫፎቹን እንደመሰቀሰቂያ ሲገለገል ሞከረ ። ድንጋዩ ግን ከባድ ከመሆኑ የተነሳ በሰው ጉልበት የሚንቀሳቀስ አይመስልም ። ለጥቂት ጊዜ ሲያስብ ቆየና ጥረቱን ትልቁ ድንጋይ እንደድጋፍ በተንተራሰው በአንስተኛው ድንጋይ በኩል ለማድረግ ወሰነ ። ሁሪያውን ቃኘ ። ሽኮፖ ትቶሰት የሄደውን ባሩድ ተመለከተ ።

በዶማው በትልቁ ድንጋይና ድጋፍ በሆነው ትንሽ ድንጋይ መካከል ረጅም ቀዳዳ ሰረሰረና በጥይት ባሩድ ሞላው ። ከዚያም ከመሐረቡ ቀዶ ባሩዱን በመጠቅለል ቀለሀ ቢጤ ከሠራ በኋላ ቀለሁን በእሳት ለኩሶ ትቶት ሮጠ ። ፍንዳታው ወዲያውኑ ተሰማ ። ትልቁ ድንጋይ በፍንዳታው ኃይል ለአፍታ ከነበረበት ቦታ ብድግ ብሎ ወደታች ሲጋጭ ፍርክስክሱ ወጣ ።

ኢድመንድ ወደ ሥፍራው ተመልሶ መጣ ። አሁን ብዙ ቦታ የተከፋፈለውን ድንጋይ በቆረጠው ዛፍ ቅርንጫፎች እየፈነቀለ ከሥፍራው ማስለቀቱ ከባድ አይደለም ። ድንጋዩ የሸፈነው ቦታ በመገለጡ ኢድመንድ ጐንበስ ብሎ ሲመለከት በአራት ማዕዘን የተቀረጸ ድንጋይ ከመካከሉ ላይ የብረት ቀለበት ታሥሮበት አየ ።

የአድናቆትና የደስታ ሲቃ ተናነቀው ። ብርክ ያዘው ። የልቡ ትርታ በላስፈራው እንቅስቃሴውን አቁሞ ለመቆየት ተገደደ ። ከዚያም በዛፉ ቅርንጫፍ እየተረዳ ባለማዕዘኑን ድንጋይ በኃይል ሲፈነቅለው ወደ ጭለማው ዋሻ የሚያስወርደው ደረጃ ይታይ ጀመር ።

ድሉ በደስታ ወደዋሻው የሚያንደረድር ቢሆንም ኢድመንድ ግን ፊቱ በርበሬ እንደመሰለ በጥርጣሬ ቆም ብሎ ቀረ ። ‘ ምኞቴ ሳይሳካ ቢቀር ራሴን ብስጭት ውስጥ መጨመር የለብኝም ። ’ አለ ለራሱ ፣ ‘ ያ ከሆነ የደረሰብኝ ፍጻና የደከምኩት ድካም ሁሉ ያለውጤት መቅረቱ ነው ። ’ በሙሉ ልብ ንብቶ አፍር እንዳይወጣ በመጠርጠር ፈገግ እንዳለ ዝግ ብሎ ደረጃዎቹን ሲወርድ ‘ ማን ያውቃል ? ’ የሚለውን የብልህ ሀረግ ይደጋግመው ነበር ።

ለጥቂት ሰኮንዶች በዋሻው ውስጥ እንደቆዩ በጨለማ የማዩት ልምድ ያላቸው አይኖቹ እያንዳንዱን ማዕዘን አጥርተው መመልከት

t.me/OLDBOOKSPDF

ጀመሩ ። የዋሻው ግድግዳ ከአለት ድንጋይ የተሠራ ነው ። ‹ በሁለተኛው መግቢያ በጠርዝ በኩል › የሚለውን የመስፍኑን ትዛዜ አስታወሰ ። የመጀመሪያውን ዋሻ አግኝቷል ፤ ሁለተኛ ዋሻ ይቀረዋል ማለት ነው ። ግድግዳውን አልፎ አልፎ በዶማው መታ መታ በማድረግ ያዳምጥ ጀመር ። ከብዙ ሙከራ በኋላ የአለቱ ድምጽ ከፍ ያለና ደወል የመሰለ ድምጽ ሰጠው ። እንደገና በኃይል መታው ። አንድ ነገር ታወቀው ፣ ግድግዳው ላይ የተለጠፈ ሙጫ ነገር መምታቱንና ከውስጡ ያለው ቡናማና ለስላሳ ድንጋይ ብቻ ማለቱን ተገነዘበ ። በአለቱ ግድግዳ ላይ ያለው ከፍተ ነገር በሌላ አይነት ድንጋይ ከታሸገ በኋላ አለት ለማስመሰል ጥቁር ሙጫ ተለጥፎበታል ። በሹሉ ዶማ ድንጋዩን ሲመታው በመጠኑ ይበሳ ጀመር ።

ኢድመንድ ሥራውን ተያያዘው ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ድንጋዮቹ በንድነት የተጣበቁ ሳይሆኑ እንዲሁ እርስ በርሳቸው የተደራረቡና ሙጫ በመሰለ ነገር የተሸፈኑ መሆናቸው ገባው ። በሹሉ ዶማ እየስቀሰቀ መፈንቀል እንደጀመረ አንደኛው ድንጋይ እግሩ ሥር ወደቀ ። ከዚያ በኋላ ያለብዙ ድካም በዶማው እየታገዘ ማፈራረስ ብቻ ነበር የቀረው ። በመጨረሻም ለጥቂት ደቂቃዎች በጥርጣሬ ቆም ብሎ ከቆየ በኋላ ወደ ሁለተኛው ዋሻ ገባ ።

ሁለተኛው ዋሻም እንደመጀመሪያው ባዶ ነበር ። በርግጥ ካለ ንብረቱ በሙሉ የተቀበረው በጠርዙ በኩል ነው ። የጭንቀት የጥበት ሰዓት ደረሰች ። ከኢድመንድ ፊት ለፊት ከሁለት ጫማ በማይበልጥ ርቀት ላይ ወሰን የሌለው ደስታ ወይም ወሰን የሌለው ሐዘን ሊማስ ነው ።

ወደ ጠርዙ ተጠጋና ድንገተኛ ሃሳብ እንዳባንነው ሁሉ መሬቱን በኃይል ይቆፍር ጀመር ። ከአምስት ሙከራዎች በኋላ ለስድስተኛ ጊዜ ሲያነገር ዶማው ብረት እንዳገኘ ታወቀው ። ጥቂት ፈቀቅ ብሎ ቆፈረ። ይህን እንጅ ድምጹ ለየት ቢልም አሁንም ለዶማው የሚያስቸግር ነገር እንዳለ ተረዳ ። ‹ በብረት የተጠፈረ የእንጨት ካዝና መሆን አለበት ። › አለ ለራሱ ።

ይህ በእንዲህ እንዳለ የቀኑ ብርሃን በአንድ ነገር ዱብዘዝ ያለ መሰለው ። ደመና አልነበረም ። ኢድመንድ የአንድ ነገር ጥላ ከዋሻው አፍ

t.me/OLDBOOKSPDF

ላይ እንደሚንቀሳቀስ ጠረጠረ ። ዶማውን አስቀምጦ ጠመንጃውን አነ ሳና ወደላይ መሮጥ ጀመረ ። የተራራ ፍየል ከጥሻው አፍ ላይ ጥቂት ከቆ መች በኋላ ራቅ ብላ ሳር ትነጫለች ። ኢድመንድ ለአፍታ አሰላሰለና ትንሽ ዛፍ ቆርጦ የኮንትሮባንድ ነጋዴዎች ለፍዩል መጥበሻ አቀጣጥ ለው ትተውት ከሄዱት እሳት ላይ ካያያዘ በኋላ እሳቱን ይዞ ተመለሰ ። ከሚያዩው ሁሉ አንድም ነገር እንዲያመልጠው አልፈለገም ።

አለመሳሳቱን ተረዳ ፣ ቁፋሮው ብረትና እንጨት መቷል ። የሚን ደውን ቅርንጫፍ መሬት ላይ ተከለና ሥራውን ተያያዘው ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሶስት ጫማ ርዝመትና ሁለት ጫማ ጥልቀት በመቆፈሩ በዛገ ብረት የተጠፈረ ከሾላ ዛፍ የተሠራ ካዝና በግልጽ ይታየው ጀመር ። በመካከሉ ከብር የተሠራ ቅርጽ ተለጥፎበታል። ቄስ ፋሪያ በተደጋጋሚ እየሳለ ያሳየው የስፓዳ ቤተሰብ አርማ ነበር ። አሁን መጠራጠር አይ ቻልም ። መቼም ባዶ ካዝና ለመቅበር ይህን ያህል ጥልቀት በመቆፈር የሚደክም ሞኝ አይኖርም ።

በካዝናው ዙሪያ ያለውን አፈር በፍጥነት ጠራረገው ። ወዲያው ከመካከሉ ቁልፍ ፣ ከዳርና ከዳር ደግሞ እጀታ መታየት ጀመረ ። ከሁ ለቱ እጀታዎች ላይ ይዞ ካዝናውን ሊያነሳ ቢሞክር አቃተው ። ለመ ክፈት ሞከረ ፣ ተቆልፏል ። የሾለውን የዶማውን ክፍል በካዝናውና በክ ዳኑ መካከል አስገብቶ እጀታውን በእግሩ በኃይል ወደታች ረገጠው ። ክዳኑ ከተጣመመ በኋላ ኃይሉን መቋቋም ባለመቻሉ በኃይል ተበረገደ።

በዚህ ጊዜ ኢድመንድ ባዩው ነገር ከመደንገጡ የተነሳ ሰውነቱን አተኮሰው ። የሚያደርገው ጠፍቶት ጠመንጃውን አነሳና መልሶ ከአ ጠገቡ አስቀመጠው ። ከዚያም እንደሕጻን ልጅ አይኖቹን ጨፍኖ ከቆየ በኋላ መልሶ ገለጣቸውና በአድናቆት ተውጦ እንደተንበረከከ ቀረ ።

ካዝናው በሶስት የተከፈለ ነበር ። በመጀመሪያው ክፍል የወርቅ እንክብሎች ያንጸባርቃሉ ። በሁለተኛውም እንዲሁ የወርቅ ጥምዞች በሥርዓት ተቀምጠዋል ። ሶስተኛውን ክፍል ከሞላው ዩእንቁ ፣ የሉ ልና የአልማዝ ክምችት ውስጥ ኢድመንድ አንድ እፍኝ አፈሰለት ። አይ ኖቹን እያጥበረበሩ በጣቶቹ መካከል ወደ ሳጥኖቹ ተመልሰው ሲወድቁ የሚያሰሙት ድምጽ ኃይለኛ የበረዶ ዝናም የመስኮትን መስታወት የሚመታ ይመስል ነበር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ኢድመንድ በወርቁና በከበሩት ድንጋዮች ላይ እጁን እያሳወሰ ከዳሰሳቸው ፤ የሚንቀጠቀጡ እጆቹን በውስጣቸው ቀብሮ ከቆዩ በኋላ እንደ እብደት አድርጎት ከዋሻው ወጥቶ ይሮጥ ጀመር ።

ዙሪያውን የከበበውን ባህር ማዩት ወደሚችልበት ግዙፍ ድንጋይ ላይ ዘሎ ወጣ ። ለመገመትም ሆነ ለማመን ከሚያዳግተው ፤ ተሰምቶ ከማይታወቀው ፤ የተትረፈረፈ ሃብት ጋር ብቻውን መሆኑን አረጋገጠ። ያሁሉ ንብረት የእሱ ፣ የብቻው መሆኑን አመነ ። ግን ሕልም ይሆን ወይስ ዕውነት ? ጸጋውን በድጋሚ ለመመልከት ቢፈልግም በወቅቱ የሚራመድበት ጉልበት ፣ የሚያይበት አይንም ሆነ የሚያመዛዝንበት ሕሊና እንደሌለው ተሰማው ። አእምሮውን እንዳይስት ፈርቶ ራሱን በሁለት እጆቹ አድርጎ ከቆዩ በኋላ ድንገት እንደበረገገ አውሬ በደሴቷ ዙሪያ ሲሮጥ የሚያሰማው ጩኸትና መወራጨት የተራራ ፍየሎቹንና ዳክየዎቹን ሳይቀር ያስፈራ ነበር ።

ከረጅም ጊዜ በኋላ ወደ ዋሻው ሲመለስ እንኳ ገና ጥርጣሬው አል ለቀቀውም ። በዋሻው ውስጥ በፍጥነት ቁልቁል ወረደና ከዚያ ሀብት ፊት ተንበረከከ ። እጆቹን በኃይል በሚመታው ልቡ ላይ አስቀምጦ እሥር ቤት እስኪወርድ ያሳለፈው ደስታ ፣ እሥራ አራቱ የጨለማ ዓመ ታትና አሁን ደግሞ ከፊቱ ሆጨጭ ያለው ቁጥር ሥፍር የሌለው ሀብት በአእምሮው ተደበላለቀ ። ከእንግዲህ ሁሉም በእጁ ፣ ሁሉም በደጁ ነው ። እንደተንበረከከ ጸሎት ሊያደርስ ሞከረ ፣ የሚያቀርበው የምሥ ጋና ቃል ግን አልመጣልህ አለው ። ሁሉም ነገር ከሚያምነው በላይ ሆነበት ። የደስታው ብዛት በልቡ እንጅ በአንደበቱ የሚገለጽ አልነበ ረም ፤

t.me/OLDBOOKSPDF

15

በሚቀጥለው ቀን ኢድመንድ ኪሶቹን በአልማዝና በእንቁ ከሞላ ቻው በኋላ ካዝናውን በጥንቃቄ ቀብሮ የዋሻውን መግቢያ በፍጹም መለየት እስኪያዳግት ድረስ ሸፈንና የጓደኞቹን መመለስ እየተቅበጠበጠ ይጠባበቅ ጀመር ። በደሴቷ ተቀምጦ ንብረቱን የመጠበቅ ፍላጎት አላደረበትም ። ከህብረተሰብ ጋር ተቀላቅሎ በዚህች አለም ሃብት በሕዝብ በራት የሚሰጠውን ታላቅ ማዕረግ ፡ ተደማጭነትና ኃይል የሚጨብጥበት ጊዜ ደርሷል ።

የኮንትሮባንድ ነጋዴዎቹ በስድስተኛው ቀን ተመለሱ ። ጓደኞቹ ወደ ደሴቷ እንደመጡ ህመሙ ሙሉ ለሙሉ ባይለቀውም በመጠኑ እንደተሻለው ነግሯቸው እነሱ በጉዟቸው ላይ ምን እንዳጋጠማቸው ያዳምጥ ጀመር ። ጉዟቸው የተሳካ ከመሆኑም በላይ በተለይ ጃኮፖ ኢድመንድ ከትርፍ ሊካፈል አለመታደሉን በቁጭት እያነሳ ደጋግሞ ኃዘኑን ይገልጽ ነበር ። ኢድመንድ ሳቁን እንደ ምንም ተቆጣጠረ ። ጂዩን ወደ ሞንቴ ክሪስቶ የመጣችው ለኢድመንድ ስትል ብቻ ስለነበር ወዲያውኑ ተሳፍሮ ወደ ሌጎርን ጉዟቸውን ቀጠሉ ።

ሌጎርን እንደደረሱ ኢድመንድ ኪሱን ካጣበበት አልማዞች ውስጥ አራቱን ትናንሽ እንክብሎች ብቻ በሃያ ሺህ ፍራንክ ከሸጠ በኋላ በማግስቱ ለጃኮፖ ትንሽ መርከብ ገዝቶ ሰራተኞች የሚቀጥርበት ገንዘብ ጨምሮ ሰጠውና ወደ ማርሴል ሄዶ ሉዊስ ዳንት ስለሚባል ሽማግሌና ሚርሲደስ ስለምትባል ሴት ሁኔታ እንዲያጠያይቅ ላከው ። ጃኮፖ ነገሩ ሁሉ ህልም መሰለው ። ይሁንና ኢድመንድ ሌጎርን እንደ ደረሱ ከአጎቱ ውርስ እንደተረከበ ለጃኮፓ ተረከለት ። የኢድመንድ እውቀት ትረካውን ትክክለኛ አስመስሎ ስላስቀመጠው ጃኮፖ ለቅጽበት እንኳ አልተጠራጠረም ። በሞንቴ ክሪስቶ ደሴት ለመገኘት ተቃጣጥረው በሚቀጥለው ቀን ጃኮፖ ወደ ማርሴል ጉዞውን ቀጠለ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

በዚያው ቀን ኤድመንድ ለጂዩን መርከበኞች ለእያንዳንዳቸው ጥሩ ጥሩ ስጦታ ካበረከተላቸው በኋላ ካፒቴኑን ተሰናብቶ ከመርከበ ኞነት ስራው ተገለለ ።

የሚቀጥለው ተግባሩ ደግሞ ጀኖዋ ወደ ተባለችው በመርከብ ስራ ዎቿ የተደነቀች የሜዲተራኒያ ከተማ መሄድ ነበር ።

በከተማዋ እንደደረሰ በአንድ እንግሊዛዊ ክበርቴ ትዕዛዝ በእውቅ ትሰራ የነበረች የትንጦት ባርካ ገዛ ። እንግሊዛዊው ለባርካዋ ሊከፍል የተስማማው ገንዘብ አርባ ሺህ ፍራንክ ሲሆን ኤድመንድ ግን ባርካዋ በስቸኳይ ከተሰራችለት ስድሳ ሺህ ፍራንክ ሊከፍል ተዋዋለ ። የመርከብ ሰራተኛው ኤድመንድ መርከበኛ ይቀጥር እንደሆን ቢጠይ ቀው ኤድመንድ ፍላጎቱ የግሉን ባርካ ብቻውን መያዝ መሆኑንና በባርካዋ የመኝታ ክፍል ውስጥ አንድ ሌላ የሚስጥር ክፍል እንዲሰ ራለት አዘዘ ። የሚስጥር ክፍሉ ባንድ ቀን ውስጥ ተሰርቶ ተጠናቀቀ ። ከሁለት ሰዓታት በኋላም ኤድመንድ ባርካዋን እየነዳ ወደ ሞንቴ ክሪስቶ ደሴት አመራ ።

አመሻሽ ላይ ከደሴቷ ደረሰ ። ባርካዋ በፍጥነቷም ሆነ በጥንካሬዋ እንከን የማይወጣላት ፡ ወደር የማይገኝላት ሆና አገኛት ። ደሴቷ የሰው ዘር ይቅርና ህይወት ያለባት አትመስልም ። ዋሻው ውስጥ ሲገባ ካዝ ናውን ከቀበረበት ቦታ ልክ በነበረበት ሁኔታ አገኘው ። በማግስቱም ቁጥር ሥፍር የሌለውን ሃብቱን ወደ ጀልባዋ ወስዶ በሚስጥር ክፍሉ ውስጥ ካስገባው በኋላ ቆለፈበት ።

ለስምንት ቀናት ያህል ፈረሰኛ ፈረሱን እንደሚገራ ሁሉ ኤድመ ንድም ባርካውን በደሴቷ ዙሪያ እየነዳ ሲያለማምድ እንደ ሰነበተ በስ ምንተኛው ቀን ጃኮፖ ተመለሰ ። የሁለቱም የኤድመንድ መልእክቶች መልስ የሚያሳዝን ነበር ። አባቱ ሉዊስ ዳንት ከዚህ አለም በሞት ተለ ይተዋል ፤ ሜርሲዴስ የደረሰችበት አይታወቅም ። ኤድመንድ ራሱን ረጋ ለማድረግ ሞክሮ ከጀልባው ወረደና በደሴቷ ውስጥ ለሁለት ሰዓ ታት ያህል ብቻውን ምርር ብሎ እንባውን አፈሰሰ ። ሲመለስ ባርካ ውን ለመንዳት ሃሳቡ የተሰባሰበለት ሰው አልነበረም ። ከጃኮፖ መር ከብ ሁለት ሰዎች ባርካዋ ውስጥ ገብተው እንዲነዱለት ተወሰነ ። ጉዞ ወደ ማርሴል ፤

t.me/OLDBOOKSPDF

የአባቱ ሞት ያልተጠበቀ አልነበረም ። ግን ሜርሲደስ የት ደረሰች ? ሌሎች ማንንም አምኖ የማይጠይቃቸው ፡ ግን በአእምሮው የሚጉላሉ ጥያቄዎችም ነበሩ ። ሌጎርን ላይ ፊቱን በመስታወት በተመለከተበት ወቅት ማንም ሊያውቀው እንደማይችል ተረድቷል ። በዚያ ላይ ራሱን ሌላ ሰው ለማስመሰል ሁሉም ነገር በእጁ ነው ። ይህንን ጠንቅቆ ስለሚያውቅ የጃኮፖን መርከብ እያስከተለ በድፍረት ወደ ማርሴል ወደብ ከተጓ። በኋላ ከአስራ አራት አመት በፊት ወደ ቻቲዩዲፍ ሲወሰድ በተሳፈረበት ቦታ ትይዩ አቆማት ።

ወታደሩ በመቃኛ ጀልባ ሆኖ ወደሱ ሲጠጋ ኢድመንድ አንዳችም ድንጋጤ አልተሰማውም ። ይልቁንም ከራት ባንጠረበበው ልበሙሉነት ሌጎርን ላይ የገዛውን ፓስፖርት አሳይቶ ያለምንም ችግር የወደቧን ከተማ ማርሴልን በእግሩ ረገጠ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

፲፮

በደቡባዊው የፈረንሳይ ክፍል በእግር የተጓዘ ሰው ሁሉ በሊጋርድና በካይር በተባሉት ትናንሽ ከተሞች መካከል በመንገዱ ዳር አንዷት ትንሽ የገጠር ሆቴል ማየቱን ያስታውሳል ። ላለፉት ሰባትና ስምንት ዓመታት የዚህች ሆቴል ባለቤት ካደሮስ የተባለ የማርሴል ልብስ ሰፊ ነበር ። ሆቴሏ የይስሙላ ስም ትያዝ እንጅ በውስጧ ያሉትን ባልና ሚስት አስተዳዳሪዎቿን የሚያኖር ገቢ እንኳ አልነበራትም ።

የካደሮስ ባለቤት በንዳድ በሽታ ቀጫጭና ገርጥታ ለብዙ ዓመታት የአልጋ ቁራኛ ሆና የኖረች ደቃቃ ሴት ናት ። ሁልጊዜ በሽታዋንና የባሏን ድህነት ስታማርር ካደሮስ የሚሰጣት መልስ ፤ " ይብስ እያምጣ ! የእሱ ትዕዛዝ ነው " የሚል ቃል ብቻ ነበር ።

አንድ ቀን ረፋዱ ላይ ካደሮስ በሆቴሉ በረንዳ ላይ ቆሞ እንቅስቃሴው የተዳከመውን ጐዳና በትካዜ በመመልከት ላይ እንዳለ አንድ ፈረሰኛ ከሩቅ ወደ ሆቴሉ ሲገሰግስ ታዩው ። ፈረሰኛው ለአይን እየቀረበ በመጣ መጠን ካባ የለበሱ ኢጣሊያዊ ቄስ መሆናቸው ተለዩ ። የበሐይዋ ሙቀት ኃይለኛ ቢሆንም ቄሱ ወፈር ያለ ጥምጣም በራሣቸው ዙሪያ አስረዋል ። ቀጠን ብለው ረዘም ያሉት ፈረሰኛ ቄስ ከሆቴሉ በረንዳ አጠገብ ሲደርሱ ዱብ ብለው ወረዱና በግንባራቸው ላይ የተንቸረፈፈውን ላብ በመሐረብ ጠረግ ጠረግ እያደረጉ በቀጥታ ወደ ካደሮስ ያመሩ ጀመር ።

ቄሱ ከካደሮስ ፊት ለፊት እንደደረሱ ለአፍታ በልዩ አትኩሮት ከተመለከቱት በኋላ ጥርት ባለ ጣሊያንኛ ፤ " ካደሮስ ማለት አንተ አይደለህም ? " አሉ ።

" አዎ ፤ አባታችን " አለ ካደሮስ " ምን ልርዳዎ ? "

" ቄስ ቡሶኒ እባላለሁ ። ለመሆኑ አንተ ባንድ ወቅት ማርሴል ላይ ልብስ ሰፊ አልነበርክም ? "

t.me/OLDBOOKSPDF

" እዎ ፣ . . . . መጨረሻው አላማረም እንጅ ። የማርቤል ሙቀት ሰውን ራቁቱን ሊያስቀረው እየተጧገተ እኔ ልብስ ሰፋቹ ምን ሊጠቀም ? ግን የሙቀት ነገር ከተነሳ ለምን የሚጠጣ ነገር አያ.መጣልዎትም ? ቂ ቂ ቂ ቂ "

" ጥሩ . . . . እስኪ አንድ ጠርሙስ ወይን ጠጅ አምጣልኝና ነገራችንን እንቀጥላለን ። "

ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ካደሮስ ወይን ጠጁን ይዞ ሲመለስ ቄስ ቡሶኒ እጃቸውን ጠረጴዛው ላይ አስደግፈው ባርጩማ ላይ ተኮፍሰው አገኛቸው ።

" ብቻህን ነህ ? " አሉ ቄሱ ካደሮስ የወይን ጠጁን ጠርሙስና ብርጭቆ ጠረጴዛው ላይ እንዳስቀመጠ ።

" ዕጣ ነፍሴን ነኝ ። ባለቤቴ የአልጋ ቁራኛ በመሆኗ እንዳለችም አትቆጠር ። "

" እንዴ ፣ አግብተሃል እንዴ ? " አሉ ቄስ ቡሶኒ እንደመገረም ብለው። ከዚያም የተመሰቃቀሉትን የቤት እቃዎች ትክክለኛ ዋጋ የሚገምት በሚመስል አስተያየት የሆቴሉን የውስጥ ክፍል በጨረፍታ ቃኙ።

" ሐብታም አለመሆኔን ሊገምቱ ይችላሉ ። " አለ ካደሮስ እየሳቀ ። " ግን እንዲያውስ ምን ይደረግ ? በዚህች ዓለም እንደሁ ባለጸጋ ለመሆን የልብ ንጽህና ብቻውን ዋጋ የለውም ። " ቄስ ቡሶኒ የካደሮስን አነጋገር በሚመራመር አስተያዬት ትኩር ብለው ተመለከቱት ። " እዎ . . . . የልብ ንጽህና " ሲል ካደሮስ ቃሉን ደገመው ፣ የቄሱን ግራ የተጋባ አስተያየት አስተውሎ ። " እኔ የምኮራበት ብቸኛ ጸጋ እሱ ነው ፣ እንደሚያውቁት ደግሞ ዛሬ ጊዜ ይህን ጸጋ ብዙ ሰዎች አል ታደሉትም ። "

" ስለ ልብ ንጽህናህ የምትናገረው ከልብህ ከሆን እውነትም ታድለሃል ። " አሉ ቄሱ ፣ ግንባራቸውን ቁጥር አድርገው ሲያዳምጡ ከቆዩ በኋላ ፤ " ምክንያቱም ጊዜው ይርዘም ወይም ይጠር እንጅ ሃቀኞችም ሆኑ አስመሳዮች የጃቸውን ሊቀበሉ ፣ ሊቀጡና ሊሸለሙ ነውና ! "

t.me/OLDBOOKSPDF

" ሙያዎ ይህንን እንዲናገሩ ያስገድድዎታል ፣ " አለ ካደሮስ በቸልታ ፤ " ታዲያ ምን ያደርጋል ፡ እያንዳንዱ ሰው እርስዎ የተናገሩትን ለመቀበልም ሆነ ላለመቀበል መብቱ የተጠበቀ ነው ። "

" ተሳስተሀል ! " አሉ ቄስቡ ሶኒ ፤ " የተናገርኩትን ሃቅ ጊዜ ሳልፈጅ ራሴ አረጋግጥሃለሁ ። "

" ምን ማለትዎ ነው ? " አለ ካደሮስ ግራ ተጋብቶ ፤ " ደግሞ እርስዎ ማንን ሽልመው ማንን ሊቀጡ ነው ? "

" ከሁሉ አስቀድሞ የምፈልገው ሰው አንተ መሆንህን ማረጋገጥ አለብኝ ። . . . . ለመሆኑ የባሬ አሥራ አራት ዓመት ግድም ፡ በ1814 ወይም በ1815 ፡ ኢድመንድ ዳንት የተባለ የማርሴል መርከበኛ ታውቅ ኖሯል ? "

" ኢድመንድ ? እንዴታ ! እንደዘበት እንደወጣ የቀረው ፣ ገራገሩ ባልንጀራዬ . . . በደንብ ነበር እንጂ የማውቀው ፡ እንዲያውም ከልብ ጓደኞቼ መካከል ዋነኛው እሱ ነበር ። እርስዎም ያውቁታል ? ለመሆኑ አሁንም በሕይወት አለ ? ከእሥር ተፈታ ? ኑሮውስ እንዴት ነው ? "

" እንደተገሳቆለ ሳያልፍለት እሥር ቤት ሕይወቱ አለፈች ። " አሉ ቄሱ ። ካደሮስ ፊቱ በሐዘን ድንጋጤ ጠቆመ ። ፊቱን አዞሮ ራሱ ላይ በጠመጠማት መሐረብ እንባውን ሲጠራርግ ቄስ ቡሶኒ ተመለከቱ ። " እኔን . . . እኔን . . . . አይ ያልታደለ ልጅ " በማለት ካደሮስ በትካዜ ተዋጠ ። " እንዲያውም የእሱ አሟሟት የአምላኪ ቸርነት ሁል ጊዜ ለሐጢአተኞች ነው ብዬ ለነገርኩዎ ሐቅ አንዱ ማስረጃ ነው ። አዬ ጉድ ፤ እኔስ . . . የዚህች ዓለም ሰቆቃ በየጊዜው እየከፋ ነው የሚሄደው መሰለኝ ። "

" ትወደው . . . ነበር ልበል ? "

" አዎና " አለ ካድሮስ ፤ " በደስተኛነቱ የተመቀኘሁበት ጊዜ እንደነበረ ባልክድም በጣም የምወደው ጓደኛዬ ነበር ። ግን በእውነት ነው የምልዎ ፤ ለአጭር ጊዜ ያደረብኝ የምቀኝነት ተንኮል አሁን እንደ እግር እሳት ነው የሚለበልበኝ ። የገጠመው መጥፎ እጣም በጣም ነው አንጀቴን የሚበላው ። ለመሆኑ በደንብ ያውቁታል ? "

t.me/OLDBOOKSPDF

" ሕይወቱ ልታልፍ በቋፍ ስትንጓለል በነበረበት ወቅት ኑዛዜ ለመቀበል ተጠርቼ ነበር ። የሚገርምህ ፡ በጣዕረሞት ላይ እንዳለ የጌ የሱስ ክርስቶስን ስም ጠርቶ የታሠረበትን ምክንያት እንደማያውቅ ነገረኝ ። "

" እውነት ነው ፡ ሲያውቀው አይችልም ። " አለ ካድሮስ ፤ "አዬ ምስኪን ፡ ውሸትኮ አይቃጣውም ። "

" ከዚያ በኋላ ራሱ የማያውቀውን የእሥሩን መንስኤ እጣርቼ ለነፍሱ ንስሐ ጸሎት እንዳደርስለት ለመነኝ ። " በማለት ቄስ ቡሶኒ ንግግራቸውን ቀጠሉ ። " አብሮት ታሥሮ የነበረ እንግሊዛዊ ከበርቴ ታሞ ሲማቅቅ በነበረበት ወቅት ኢድመንድ እንደወንድሙ ስለተንከባከበው ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሲፈታ ለኢድመንድ ትልቅ ዋጋ ያለው አልማዝ ሰጠው ። ኢድመንድም ያንን አልማዝ ለጠባቂዎቹ ጉቦ በመስጠትና እንዲፈቱት ወይም እንዲያመልጥ እንዲያደርጉት በመጠዬቅ ፋንታ ምናልባት ንጽህናዬ ታውቆ ብፈታ መተዳደሪያ ይሆነኛል ብሎ እንደ ያዘው ኖረ ። "

" እንደተናገሩት ታላቅ ዋጋ ያለው አልማዝ መሆን አለበት ። " አለ ካድሮስ አይኖቹን እያቁለጨለጨ ።

" ማንኛውም ነገር አንጻራዊ ነው ። " ነበር የቄስ ቡሶኒ መልስ። " ለኢድመንድ ታላቅ ዋጋ ያለው አልማዝ ነበር ፡ ሃምሳ ሺህ ፍራንክ የተገመተ ። "

" ሃምሳ ሺህ ፍራንክ ? " ሲል ካድሮስ ምራቁን ዋጠ ።

" አሁን አልማዙ በእጄ ይገኛል ። ኢድመንድ የኑዛዜው እስተ ላላፊ ሲያደርገኝ ' በሕይወቴ ሶስት የልብ ጓደኞችና እጮኛ አሉኝ ። ሁሉም እስካሁን የእኔን አድራሻ አያውቁም ። ከልብ ጓደኞቼ አንዱ ካድሮስ ይባላል ። ' ካድሮስ ነዘረው ።

" ' ሌላው ዳንግላር ይባላል ፡ ሶስተኛውም ምንም እንኳ ተቀናቃኜ ቢሆንም ይወደኝ ነበር ፡ ፈርናንድ ይባላል ። የእጮኛዬ ስም ሜር ሲደስ ነው ። ወደማርሴል ሄደው አልማዙን ከሸጡ በኋላ ለአምስት ከፍለው በዚህች ምድር ከአንጀት ያፈቀሩኝ ለነበሩ አምስት ሰዎች ይስጡልኝ ። ' አለኝ ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

"እንዴት ለአምስት ክፈል ይላል ?" ሲል ጠየቀ ካደሮስ ። "እር ስዎ የጠቀሱት አራት ሰዎችን ብቻ ነው ። "

"አምስተኛውማ አባቴ ነበር ፤ ሞቷል እሉ ። የሰማሁትም ማር ሴል ነው ። " በማለት ቄስ ቡሶኒ ለሁኔታው የማይጨነቁ ለመምሰል እየሞከሩ ንግግራቸውን ቀጠሉ ። " ግን አባቴ ከሞተ ረጅም ጊዜ ስለ ሆነው ስለአሟሟቱ ዝርዝሩን የሚነግረኝ አላገኘሁም ። አንተ የምታውቀው ነገር ይኖራል ? "

"ከማንም የበለጠ ነኖ ! " አለ ካደሮስ ፤ "ከእሳቸው መኖሪያ ምድር ቤቱን ተከራይቸ ነበር የምኖረው ። . . . ልጃቸው ከጠፋ በኋላ አንድ ዓመት እንኳ አልቆዩም ። እዬ ምስኪን ሽማግሌ ! "

" እንዴት ነበር የሞተው ? "

" ዶክተሮች ጨጓራቸው እንደተላጠ ነበር የሚናገሩት ፤ በደንብ የሚያውቋቸው ግን የሞቱት በሐዘን ነው ይላሉ ። ይሁን እንጂ እኔ ልክ ነፍሳቸው ስትወጣ አይቻቸዋለሁ ። የሞቱትም በ . . . . " ካደሮስ ንግግሩን ገታ ።

" በምን ? " አለ ቄስ ቡሶኒ ለመነሳት እየቃጣቸው ።

" በረሃብ ! "

"በረሃብ ? " ሲሉ ጮሁ ቄስ ቡሶኒ ከባርጩማው ፈንጠር ብለው እየተነሱ ። ቀጥሎም ራሳቸውን ለመቆጣጠር እየታገሉ " እንዴት ? " አሉ ፤ "ፈረንሳይ የጥጋብ አገር ናት ፤ እንስሳት እንኳ በረሃብ አይሞቱም ትላላችሁ ። በየትም አገር ቢሆን ፤ በመንገድ የሚዘዋወር ውሻ እንኳ ቁራሽ ቂጣ የሚወረውርለት አያጣም ! አንተ ግን ክርስቲያን ነን የሚሉ ሰዎች ዙሪያውን የሚያጕራብቱት ሽማግሌ በረሃብ እንደሞተ ታወራለህ ። አይደረግም ! በፍጹም አይታመንም ! "

" የምነግርዎትኮ የሆነውን ነው ። " አለ ካደሮስ ።

በዚህ ጊዜ " ምን ያስለፈልፍሃል ? " የሚል የሴት ድምጽ ከደረጃው ላይ ተሰማ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ሁለቱ ሰዎች ቀና ሲሉ የካደሮስን ባለቤት ገገምተኛ ፊት ፎቅ ላይ ተመለከቱ ። እመቤት ካደሮስ ንግግራቸውን ለመስማት ራሷን ጉልበቷ ላይ አድርጋ ከደረጃው ላይ ተቀምጣ ታዳምጥ ኖሯል ።

" ምን አገባሽ ? " አለ ካደሮስ ፤ " የወሬ ጊዜ ትድኛለሽ ፤ እር ፊሽ በሽታሽን አታስታምሚም ? "

" በግልጽ እስከተናገረ ድረስ ባለቤትሽን ምንም የሚያስፈራው ነገር የለም እመቤት ፤ " አሉ ቄስ ቡሶኒ ፤ " በእኔ የተነሳ ምንም ጉዳት እንደማያገኘው ላረጋግጥልሽ እወዳለሁ ። "

የካደሮስ ባለቤት ምንነቱ በውል የማይለይ ንግግር ካጉተመተመች በኋላ ራሷን መልሳ ጉልበቷ ላይ ደፋችና በተንሳባት ንዳድ መንቀጥቀጧን ቀጠለች ። ባሏ የፈለገውን እንዲናገር ብትፈቅድም እንዲት ቃል እንድታመልጣት የምትፈልግ አልነበረችም ።

" ግን አሟሟቱ እንዲህ ከሆነ ሽማግሌውን የጠየቀው ሰው አል ነበረም ማለት ነው ? " አሉ ቄስ ቡሶኒ ወደ ካድሮስ ዞር ብለው ።

" የለም ፤ ሜርሲዴስና ሞረል የተባለ የኢድመንድ አሠሪ በደንብ ይንከባከቧቸው ነበር ። " አለ ካደሮስ ፤ " ሽማግሌው ግን ፈርናንድ የተባለ ሰው በእጠገባቸው እንዳይዞር ከልክለው ነበር ። ያ ኢድመንድ የእንጀት ጓደኛዬ የሚለው ፈርናንድ . . . "

" ፈርናንድ የእንጀት ወዳጁ አልነበረም ማለት ነው ? " ብለው ጠየቁ ቄሱ ።

" አንተ ሰው " አለች እመቤት ካደሮስ ፤ " የምትናገራቸውን ቃላት አስቀድመህ ብትመረምራቸው ይሻልሃል ። "

ካደሮስ ለማስጠንቀቂያው የሰጠው መልስ የመሰላቸት ምልክት ነበር ። " እጮኛውን እያሽባባበት የልብ ጓደኛ ሊሆነው ይችላል ? " አለ ካደሮስ ፤ " የኢድመንድ ልብ እንደወርቅ የጠራ በመሆኑ ሁሉንም ሰው ያምናል ፤ ጓደኛው ያደርጋል ። . . . ምስኪን ኢድመንድ ! ጠላቶቹን ሳያውቅ መሞቱ በጀ እንጅ አይቀጡ ቅጣት በቀጣቸው ነበር ። "

" ፈርናንድ እንዴት ኢድመንድን እንደጠላው ታውቃለህ ? "

t.me/OLDBOOKSPDF

" አሳምሬ ነኛ ። "

" በላ ንገረኝ ። "

"ካደርስ" አለች እመቤት ካደርስ ፤ " እረ እባክህ ተለመነኝ ?"

" እረ አሁንስ እውነትሽን ነው ፣ ፈተፈትኩት " አለ ካደርስ ቀበል አድርጎ ።

" ልትነግረኝ አትፈልግም ? " ሲሉ ጠየቁ ቄሱ ።

" እንዲያውስ ለምን ይበጃል ? ኢድመንድ በሕይወት ቢኖርና ወደኔ መጥቶ ጠላቶቹንና እውነተኛ ወዳጆቹን ላንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ለመለየት ቢጠይቀኝ ኖር አፍረጥርጬ በነገርኩት ነበር ። እርስዎ እንደ ነገሩኝ ግን የሞተ ፣ የተቀበረ ስለሆነ ማንንም ሰው ሊጠላ ፣ በማንም ሰው ላይ የበቀል ርምጃ ሊወስድ የሚችል አይደለም ። በቃ ያለፈውን እንዳለፈ ቆጥረን እንለፈው ። "

" ታዲያ ለእነዚህ ተንኮለኛ ጓደኞች ለታማኝነታቸው የተዘጋጀ ውን ኑዛዜ ስጣቸው ትለኛለህ ? "

"እረ በፍጹም " አለ ካደርስ ። " ደግሞስ የምስኪኑ ኢድመንድ ኑዛዜ ለነሱ ምን እርባና አለው ? በውቅያኖስ ላይ የተጨመረች አንዲት ጠብታ ውሃ ! "

" አዎ ፣ እነዚያ ሰዎች ከፈለጉ በትንሽዋ ጣታቸው ድምጥማጥህን ሊያጠፉት እንደሚችሉም አትርሳ " አለች እመቤት ካደርስ ።

" እስከዚህ ከበርቴና ኃይለኞች ሆነዋል ወይ ? " ሲሉ ጠየቁ ቄስ ቡሶኒ ።

" እስካሁን የነሱንም ታሪክ አያውቁ ፣ አባታችን ? "

" በጭራሽ ፣ እስኪ ንገረኝ ። "

ካደርስ ለአፍታ አሰበና " አይሆንም " አለ ፣ " ታሪኩ ረጅም ነው ። "

" የሚያስገድድህ የለም ። " አሉ ቄስ ቡሶኒ ግድ የለሽነት የተቀ ሃደው በሚመስል ቀዝቃዛ የአነጋገር ቃና ። "ምርጫህን እቀበላለሁ። በቃ ፣ እዚህ ላይ እንዝጋውና እኔም አልማዜን ልሽጥ ። " አልማዙን ከ

t.me/OLDBOOKSPDF

ኪሳቸው አወጡና በሚቅለጨለጨው የካዶርስ አይኖች ፊት እንዲፍ ለቀለቅ አደረጉት ።

“ ታያለሽ ? ” ሲል ካዶርስ ወደሚስቱ ባረቀ ።

“ አልማዝ ! ” በማለት እመቤት ካዶርስ ብድግ ብላ በደረጃው ወደታች ወረደች ። “ የት ተገኘ ? ”

“ አልሰማሽም እንዴ ? ኤድመንድ ዳንት ለአባቱ ፤ ለእጮኛው ፤ ለፈርናንድ ፤ ለዳንግላርና ለእኔ የተናዘዘው እኮ ነው ። ”

“ጉድ አያልቅምኮ ! ከሃዲ ሰው ደግሞ በዮት ሀገር ነው ኑዛዜ ተካፋይ የሚሆነው ? ” አለች እመቤት ካዶርስ “ በደቦ የወቱት አል በቃ ብሏቸው ዶልተው ያስገደሉት እንዷቸው ፤ ደሞ ኑዛዜ ይካፈሉ ? ”

“ እኔስ ይኸንኑ አልነበር የምናገረው ” አለ ካዶርስ ፤ “ ምህረት ለማያሻው ሃጢአት የኑዛዜ ቃልን መዳረግ አብሮ የሐጢአቱ ተሳታፊ መሆን ነው ። ”

“ እሱ የራስህ ችግር ነው ፣ ” አሉ ቄሱ ረጋ ብለው ፣ አልማዙን ወደ ኪሳቸው እየመለሱ ። “ አሁን እባካችሁ የኤድመንድን ጓደኞች አድራሻ ንገሩኝና የሙት አደራዬን ከላዬ አስወርጄ ኸሁ ልበል ።”

የካዶርስ ግንባር በላብ ይታጠብ ጀመር ። ቄስ ቡሶኒ ከተቀመጡ በት ተነስተው ወደ ፈረሳቸው እንደሚመለከቱ ሁሉ ወጣ አሉ ። ካዶር ስና ሚስቱ ግራ ተጋብተው እርስ በርሳቸው ተያዩ ።

“ አልማዙ በሙሉ የኛ ይሆናል ። ” አለ ካዶርስ ።

“ ምን ትቀልዳለህ ? ”

“ መቼም ቄስ ይኸን ያህል አይዋሽም ። ”

“ እንግዲያስ አደራህ በርታ ” አለች እመቤት ካዶርስ ። “ ዘዴ ውን ላንተ ትቸዋለሁ ። ” ቀስ ብላ በደረጃው ወደፎቅ ወጣች ። በመ ጨረሻው ደረጃ ላይ እንደደረሰች ለአፍታ ቆም አለችና ቁልቁል እየተ መለከተች ። “ በደንብ አስብበት ካዶርስ ! ” አለች ።

“ እሱን ለእኔ አትንገሪኝም ” አለ ካዶርስ በልበሙሉነት ።

t.me/OLDBOOKSPDF

« ምን ወሰናችሁ ? » ሲሉ ጠየቁ ቄሱ ፤ አመቺውን ጊዜ በመጠቀም ተመልሰው እንደመጡ ።

« አንድ ባንድ ለማስረዳት » ነበር መልሱ ።

« እሱ የሚሻል ይመስለኛል ። መናገር የማይገባችሁን ነገር እያስለፈለፍኩ የወሬ ጥማቴን ለማርካት ፈልጌ እንዳይመስላችሁ ፤ የኢድመንድን ቅርስ በአግባቡ ማከፋፈል ግን የሰማይ ቤት አደራዬ ነው ። »

« እርግጥ ነው ፤ በአግባቡ መሰጠት አለበት ! » አለ ካደሮስ ጉንጮቹ በተስፋ እየቀሉ ።

« ቀጥል ። »

« በመጀመሪያ » ሲል ጀመረ ካደሮስ ፤ « ለአንድ ነገር ቃል እንዲገቡልኝ እጠይቅዎታለሁ ። »

« ምንድን ነው እሱ ? »

« በምንግርዎ ነገር ላይ አንድ ርምጃ የሚወስዱ ከሆነ ነገሩን ከእኔ መስማትዎን መናገር የለብዎትም ፤ ምክንያቱም ሰዎቹ ከሐብታቸውና ከሥልጣናቸው የተነሳ ብርጭቆ የመስበር ያህል በቀላሉ ሊያጠፉኝ ይችላሉ ። »

« አይዞህ አትፍራ ወዳጄ ፤ ቄስ እንደመሆኔ መጠን የተነገረኝን ኑዛዜ የትም እንዳላባክን ሙያዬ ያግደኛል ። ዋናው ዓላማችን የወዳጃችንን ኑዛዜ በትክክል መፈጸም ነው ። ይልቅስ ያለምንም ጥላቻና ፍርሃት በግልፅ ተናገር ። ምናልባት የምትጠቅሳቸውን ሰዎች ማንነት ሳላውቅ እችላለሁ ። በዚያ ላይ እኔ ኢጣሊያዊ እንጅ ፈረንሳይዊ አይደለሁም። የሟቹን ኑዛዜ እንደፈጸምኩ ወደነበርኩበት ገዳም እመለሳለሁ።»

የካደሮስ ጥርጣሬ እየቀነሰ ፤ ልቡ ረጋ እያለ መጣ ። « እንግዲያውስ » አለ ፤ « ምስኪኑ ኢድመንድ እውነተኛና የልብ ወዳጆቼ ብሎ የሚጠራቸውን ሰዎች እውነተኛ ታሪክ ልንገርዎ ። መቼም ላፍ የሚከብድ አሳዛኝ ታሪክ ነው ። መጀመሪያውን የሚያውቁት ይመስለኛል ። »

« አዎ ፤ ሟቹ በሠርጉ ዋዜማ መታሠሩን አጫውቶኛል ፤ ውል ሊፈረም ሥነ ሥርዓቱን እንደጀመረ ። »

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ጥሩ ፣ ልክ ኤድመንድ እንደታሠረ ሞሬል የእሥራቱን ምክን ያት ሊያጣራ ሄዶ የሚያሳዝን ዜና ይዞ ተመለሰ ። የኤድመንድ አባት ወደቤታቸው ሄደው ሌሊቱን ሙሉ እንቅልፍ ሳይዞርባቸው እንደተን ቆራጠጡ አነጉት ። የምኖረው ከእሳቸው መኖሪያ ምድር ቤት ስለነበረ ሌሊቱን ሙሉ ወዲያ ወዲህ ሲንጐራደዱ ይሰማኝ ነበር ። ለነገሩ እኔም አልተኛሁም ። የሽማግሌው ትካዜ አንጀት አንጀቴን ከመብላቱ የተ ነሣ ከጣራዬ ላይ የሚሰማው እያንዳንዱ ርምጃቸው ልክ በደረቴ ላይ የሚጓዙ ይመስል ልቤን ይወጋው ነበር ። አልፎ አልፎ ‘ እንዱ ልጄ ’ ሲሉ ይሰማኛል ፣ በደካማ ድምፅ ። ‘ ያለ እናት ያሳደግሁህ ’ ይላሉ ትንሽ ቆይተው ። ወዲያው ደግሞ ፤ ‘ ምንዋ ለጥቂት ቀደምከኝ አንት ችኩል ፣ ምነው እጅህ ታጠፈ የኔ ለጋ ? ’ ሲሉ ቢሰሙዋቸው አይን ምን ብቻ ሳይሆን ልብዎን ያስለቅሳሉ ። ‘ መጣሁ በለኝ እንጅ አሞራው ከርታታው ልጄ ’ ይሉና ዝም ይላሉ ለትንሽ ጊዜ ። ወዲያው ግን ይህንኑ ሙሾ ይደግሙታል ። እንዲችው አደሩ ። እንዲችው አነጋቱ።

“ እንደነገረኝ እሱም እንዲችው ተገትሮ ነበር ያነጋት ያችን ሌ ሊት ” አሉ ቄስ ቡሶኒ ከካዶሮስ ነጥቀው ።

“ በሚቀጥለው ቀን ሜርሲደስ ወደ ማርሴል መጥታ ረዳት ዓቃቤ ሕጉን ቪልፎርትን እንዲረዳት ብትጠይቅ የሚሳካ አልሆነም ። ከዚ ያም ወደ ሽማግሌው መጣች ። የሽማግሌውን ሐዘን ክብደትና ካለፈው ቀን ጀምሮ እንቅልፍም ሆነ ምግብ እንዳላገኙ ስታይ ወደቤቷ ወስዳ እንድትንከባከባቸው ብትጠይቅ እምቢ አሉ ።

“ ‘ አይሆንም ’ አሉ ሽማግሌው ፤ ‘ ይህንን ቤት ትቼ የትም አልሄ ድም ። ከልታማው ልጄ በዚህ ዓለም ካሉት ነገሮች ሁሉ አብልጦ የሚ ወደው እኔን ነው ። ከእሥር ከተፈታም መጀመሪያ የሚመጣው እዚህ ነው ። ቢያጣኝ ምን ይላል ? ’

“ ከቀን ወደቀን ራሳቸውን እያገለሉ ሄዱ ። አንድ ቀን ሞሬልና ሜርሲደስ ሊጠይቁ ሲመጡ በሩ ቁልፍ ነው ። በበኩሌ ቤታቸው ውስጥ መኖራቸውን ባውቅም መልስ አይሰጡም ። አንድ ቀን ሜርሴደስ ልት ጠይቃቸው እንደመጣች ‘ እመኝኝ ልጄ ሞቷል ። እኛ የእሱን መም ጣት ሳይሆን እየጠበቅን ያለነው እሱ የእኛን መሄድ ይጠብቃል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

እርጅናዬን ወደድኩት ፤ እንደገና ኢድመንድን ለማየት የመጀመሪያው እኔ ነኝ ” አሏት ።

“ የሰው ልጅ መቼም ምንም ያህል ደግ ቢሆን ልቡ ውስጥ ሃዘን የተከሉበትን ሰዎች ለማየት አይፈልግም ፤ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሽማግሌው ፍጹም ብቸኛ ሆኑ ። የማያቸው ሰዎች ከቤት ውስጥ የታሸገ ነገር ይዘው የሚወጡ እንግዶችን ብቻ ሆነ ። ቤታቸው ውስጥ የቀራቸውን እቃ በመሸጥ ላይ እንደነበሩ የተረዳሁት በኋላ ነበር ። በመጨረሻ ሁሉንም ነገር ሸጠው ጨረሱ ። የሦስት ወር የቤት ኪራይ ውዝፍ ነበረባቸው ። የቤቱ ባለቤት ከቤት ሊያስወጣቸው ከንገራገረ በኋላ የአንድ ሳምንት ጊዜ ሰጣቸው ።

“ ለተከተሉት ሦስት ቀናት ሽማግሌው ወዲያ ወዲህ ሲንጐራደዱ ይሰማኝ ነበር ፤ በአራተኛው ቀን ግን ድምፅ ጠፋ ። ወደክፍላቸው ሄድኩ ፤ በሩ ዝግ ነበር ። በቁልፉ ቀዳዳ አሾለቅሁ ፤ ፊታቸው ገርጥቶ ሰውነታቸው ዝሎ ወንበራቸው ላይ ተቀምጠዋል ። ለሞሪልና ለሜርሲደስ ላክሁ ። ወዲያውኑ ዶክተር ይዘው መጡ ። ዶክተሩ የጨጓራ በሽታ መድሃኒት ከሰጣቸው በኋላ ምግብ ቶሎ ቶሎ እንዳይወስዱ አዘዘ። ሽማግሌው የዶክተሩን ትዕዛዝ ሲሰሙ ያሳዩት የሬዝ ፈገግታ እስከ ሞት አይረሳኝም ።

“ ከዚያ በኋላማ በራቸውን ከፍት ተውት ። የዶክተሩ ትዕዛዝም ምግብ ለማቆም ምክንያት ሆናቸው ። በሚቀጥለው ጊዜ ሜርሲደስ ልትጠይቃቸው ስትመጣ ከመድከማቸው የተነሳ እንደመጀመሪያው ወደ ቤቷ ለመውሰድ ጠየቀች ። ሽማግሌው ግን አልፈቀዱም ። ሞሪል በገንዘብ የተሞላች ቀይ የሃር ቦርሳ ከምድጃው በላይ በሚገኘው የዕቃ መደርደሪያ ላይ አስቀምጦ ቢሄድም ሽማግሌው ግን የእህል ዘር የሚነኩ አልሆኑም ። በመጨረሻም ለዘጠኝ ቀናት በትካዜና በጾም ከሰነበቱ በኋላ አረፉ ። ነፍሳቸው ልትወጣ ስትል ፤ ለገጠማቸው ሃዘን ተንኮል የሸረቡትን ሁሉ ከረገሙ በኋላ ለሜርሲደስ ፤ ‘ ምናልባት ኢድመንድን ካገኘሽው መርቄው መሞቴን ንገሪው ’ አሏት ። ”

ቄስ ቡሶኒ ይህንን ሲሰሙ ከተቀመጡበት ተነስተው እንገታቸውን እንደደፉ ለጥቂት ጊዜ በወለሉ ላይ ወዲያ ወዲህ ከተንጐራደዱ በኋላ በሚጐረጓን ድምጽ “ እንዴት የሚያሰቅቅ አጋጣሚ ኖሯል ? ” አሉ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" የበለጠ የሚያስቅቀው ደግሞ ይህ ሁሉ ነገር የታዘዘው ከእምላክ ሳይሆን በሰው መሆኑ ነው ። "

" አሁን ደግሞ ስለነዚያ ሰዎች ልስማ " አሉ ፡ ቄስ ቡሶኒ ። ቀጥሎም ፤ " ግን ልብ አድርግ " በማለት ቄሱ ሳይታወቃቸው እንደመቆጣት ቃጣቸው ። " ምንም ነገር ሳትደብቀኝ ተስማምተሃል ። ልጁን በትካዜ ፡ አባቱን በረሃብ የገደሉት እነሱ እነማን ናቸው ? ሳትቀላምድ ንገረኝ ! "

" ቅናት ያሳረራቸው ሁለት ከይሲዎች " አለ ካድሮስ የቄሱ የሚያንገራግር ትዕዛዝ አስፈርቶት ። " አንደኛው በፍቅር የቀናበት ፈርናንድ ፡ ሌላው በሥልጣን የተመቀኘው ዳንግላር ። "

" እኮ እንዴት ? ቀንተውና ተመቅኝተው ምን አደረጉት ? "

"በመንግሥት ግልበጣ ላይ እንደሚካፈል አድርገው ወነጀሉት ።"

" ግን ከሁለቱ የትኛው ነው ይህንን ወንጀል ያሳበቀበት ? የትኛው ነው ትክክለኛው ሃጢአተኛ ? "

" ሁለቱም ። አንደኛው ደብዳቤውን ጻፈ ፡ ሌላው ላከው ። "

" ደብዳቤው የተጻፈው የት ቦታ ነበር ? "

" ሆቴል በረንዳ ላይ ። ከኢድመንድ ውል ማሰሪያ አንድ ቀን ቀደም ብሎ ።

" ግን አንተስ እዚያ አልነበርክም ? " ሲሉ ባረቁ ቄሱ ቀበል አድርገው ።

" እዚያ እንደነበርኩ ማን ነገረዎ ? " በማለት ጠየቀ ካድሮስ ግራ ተጋብቶ ።

ቄስ ቡሶኒ ታሪኩን አበክረው ማውጣታቸው ትዝ አላቸው ። "ማንም ፤ " አሉ ፈጠን ብለው ፤ " ግን ዝርዝሩን በደንብ ልታውቅ ከቻልክ በሥፍራው ሳትኖር አትቀርም ብዬ ነው ። "

" እውነት ነው " አለ ካድሮስ በታፈነ ድምጽ ። " ነበርኩ ። "

" ታዲያ ያንን ተንኮል ሲተበትቡ አልተቃወምሃቸውም ። ያ ደግሞ አባሪ ተባባሪ ያደርግሃል ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

“ በመጠጥ ኖላዩን ስላበሩት ምን እንደሚደረግም በውል አያታውቀኝም ነበር ። ከሰካር መንፈስ የሚጠበቀውን ተቃወሞ ሁሉ አሰምቻለሁ ። እንኳ ግን የሚሠሩት ሁሉ ቀልድ እንደሆነ ነበር የሚነግሩኝ ። ”

“ በሚቀጥለው ቀን ግን ቀልድ አለመሆኑን አይተሃል ። ልጁ ሲቃሠር በቦታው ነበርህ ፡ ያኔም ጸጥ ነው ያልከው ። ”

“ አዎ . . . . እኔስ ያየሁትን ሁሉ ልናገር ፈልጌ ነበር ። ዳንግላር ከለከለኝ ። ‘ወንጀለኛ ሆኖ ከተገኘ እሱን የያገሬ ሁሉ ተጠያቂ ይሆናል’ አለኝ ። በዚያ ዘመን ፖለቲካው ሁሉ የከረረ ስለነበረ ህም ከማለት ሌላ አማራጭ አልነበረኝም ። ራስ ወዳድነቴን ባልክድም ወንጀለኛ አልነበርኩም ። ”

“ አሃ ! እጅህን አጣጥፈህ የሆነውን በመመልከት ብቻ ተወስነህ ነበር . . . እ ? ”

“እዎ ፡ ” ሲል መለሰ ካድሮስ ፤ “እሱ ነው ሌት ተቀን የሚቆጨኝ። በሕይወቴ ትልቅ ሃጢአት እንደፈጸምኩ እቆጥረዋለሁ ፤ ለገጠመኝ ስንኩል ሕይወትም መንስኤው ይኸው ሐጢአቴ ነው ። ስግብግብነትን ከራሴ ለማውጣት እንደማርኩ ነኝ ። ባለቤቴ ኑሮዋን ስታማርርም ‘ ይብስ አያምጣ ! የእምላክ ትዕዛዝ ነው ! ’ እላታለሁ ። ”

“ግልጥልጥ አድርገህ ነው የተናገርከው” አሉ ቄስ ቡሶኒ፤“ ራሱን የወንጀለ ጥፋተኛ ምህረት ይደረግለታል ። ”

“ ምን ያደርጋል ፡ ” አለ ካድሮስ ቀበል አድርጎ “ ኢድመንድ ቢኖርና ይቅርታውን ቢለግሰኝ ነበር እውነተኛው ንጽህና የሚሰማኝ።”

“ እሱ ወንጀልህን የት ያውቃል ? ”

“ አዩ . . . ማን ያውቃል ? ” አለ ካድሮስ ፤ “ የሞተ ሰው ሁሉንም ያውቃል ይባል የለ ። ” ትካዜ ነገሰ ። ፀጥታ ሰፈነ ። ቄስ ቡሶኒ እሁንም ብድግ ብለው ለጥቂት ጊዜ ወዲያ ወዲህ ከተንጐራደዱ በኋላ ተመልሰው ተቀመጡ ። “ ብዙ ጊዜ ሞረል እያልክ ትናገራለህ ማነው እሱ ? ” ሲሉ ጠየቁ ቄስ ቡሶኒ በመጨረሻው ።

“ የፋራኦን ባለንብረት ነዋ ፡ የኢድመንድ አሠሪ ። ”

“ በነገርከኝ አሳዛኝ ታሪክ ውስጥ የሱ ድርሻ ምንድን ነበር ? ”

t.me/OLDBOOKSPDF

« የንዴህ ፥ የጆግ ፥ የደፋርና የታመኝ ሰው ድርሻ ነበረው ። ለኤድመንድ መፈታት ሳይታክት የተሟገተ ሰው ነበረ ። ናፖሊዮን ወደ ሥልጣን እንደተመለሰ በደብዳቤም በቃልም ኤድመንድ የታሠረው በናፖሊዮን መንግሥት መመለስ ላይ ተካፍለሃል ተብሎ ተወንጅሎ መሆኑን በማስረዳት እንዲፈታ ጠየቀ ፤ ለመነ ። እንደነገርኩዎ የእሥረኛውን አባት እየተመላለሰ ከመጠየቅ ባሻገር ወደቤቱ ወስዶ ለማስታመምም ጠይቆ ነበር ። በሽማግሌው ሞት ዋዜማም እንደነገርኩዎ ገንዘብ የተሞላች ቀይ የሀር ቦርሳ መደርደሪያ ላይ አስቀመጠላቸው ። ያ ገንዘብ ነበር የተበደሩትን እዳና የቀብሩን ሥነ ሥርዓት ወጭ ሸፍኖ ድሃው ሽማግሌ ንፃ ሆነው እፎይ ብለው እንዲያርፉ ያደረጋቸው ። እንዲያውም ያ ቦርሳ እስከአሁን ከእኔ ጋር ነው ። ኤድመንድ በሕይወት ቢኖር ኖሮ መቸም የሞረልን ውለታ ዕድሜ ልኩን ከፍሎ ባልጨረሰ።”

“ ሞረል አሁንም በሕይወት አለ ? ”

“ አዎ ። ”

“ እንግዲያውስ እግዚአብሔር ብድሩን ከፍሎት ይሆናል ። ሃብታምና ደስተኛ ሳይሆን አይቀርም ። ”

“ አዎ ፥ ልክ እንደኔ ሃብታምና ደስተኛ ። ” አለ ካድሮስ በምፀት።

“ ሞረል ደኸዩ እንዴ ? ”

“ ባሁኑ ጊዜ ድህነት እየተገበበበት ከመሆኑም በላይ የሚያሳዝነው ክብሩም ሳይደፈር አልቀረም ። ሃያ ዓመት እንዳልወጣ እንዳልወረደ ፥ በማርሴል የንግድ ዓለም የተከበረውን ሥፍራ እንዳልያዘ ሁሉ ሞረል አሁን እያበቃለት ነው ። በሁለት ዓመታት ውስጥ አምስት መርከቦችን ከማጣቱም በላይ ሌሎች ሶስት ድርጅቶቹ ከሥረውበታል ። አሁን የቀረችው ተስፋ ምስኪኑ ኤድመንድ ሲሠራባት የነበረችው ፋራኦን ብቻ ነች ። እንዲያውም አሁን ከሕንድ ሸቀጥ ጭና ወደዚህ እየመጣች ነው ፤ የሌሎቹ እጣ ከገጠማት ሞረል አከተመለት ። ”

“ ለመሆኑ ይኸ እድለቢስ ሚስትና ልጆች አሉት ? ”

“ አዎ ፤ በውበቷ ብቻ ሳይሆን በሩህሩህነቷም መልአክ የመሰለች ሚስት አለችው ። አንዲት በቅርቡ ሊታገባ የምትጠበቅ ሴት ልጅ ያደረሰ ሲሆን አሁን ግን እጮኛዋን ወላጆቹ ከከሰረ ነጋዴ ጋር እንዳይጋባ

t.me/OLDBOOKSPDF

እየከለከሉት ነው እሱ ። አንድ የጦር መኮንን ልጅም አለው ። ግን የዚህ ልጁ ማርሴል አለመኖር ሃዘኑን እጥፍ ድርብ አድርጐታል ። ብቻውን ቢሆን ኖሮ ሞረል አእምሮው ፈንድቶ ይሞት ነበር ። ”

“ በጣም አሰቃቂ ነው !” አሉ ቄስ ቡሶኒ ልባቸው ተነክቶ፤“ያ ወንጀሉን ቀስቀሰ የምትለኝ ዳንግላርስ የት ደረሰ ? ”

“ ዳንግላርማ ኢድመንድ እንደታሠረ ማርሲልን ለቆ ለአንድ የስ ፓኝ ባለባንክ ሊሠራ ሄደ ። ፈረንሳይና ስፓኝ ጦርነት በከፈቱበት ወቅት ለፈረንሳይ ጦር አንዳንድ ነገሮችን በማቅረብ ከበረ ። ባገኘው ገንዘብም ንግድ ከፍቶ እጥፍ ድርብ አተረፈ ። መጀመሪያ ሲሠራለት የነበረውን የባ ንክ ባለንብረት ልጅ አግብቶ ሲኖር ስለሞተች አንዲት ባሏ የሞተባት የታወቀ ጠበቃ ልጅ አገባ ። ቀድሞም በንግድ ዓለም ራሱን ሚሊዮነር ያደረገ ከመሆኑም በላይ አሁን የባሮንነት ማዕረግ ተሰጥቶታል ። አሁን ባሮን ዳንግላር በተዋበው መኖሪያ ሕንጻው ቅጥር ግቢ ውስጥ በሚያምር የውስጥ ግቢ የሚታዩት አሥሩ ምርጥ ፈረሶቹና በሳሎኑ ውስጥ የሚ ተራመሱት ስድስቱ የቤት ሠራተኞቹ ለተመልካች ግራ የሚያጋቡ ከመሆናቸውም በላይ በካዝናው ውስጥ ስንት ሚሊዮን ገንዘብ እንዳለ እሱ ይቁጠረው ። ” አለ ካደሮስ ወደ ሰማይ አንጋጦ ።

“ ፈርናንድስ ?” ሲሉ ጠየቁ ቄስ ቡሶኒ፤“ እንዴት ነው ከትም ህርቱም ሆነ ከቅርሱ የሌለው አንድ የንጣ የካታላን አሣ አስጋሪ ከበርቴ የሆነው ? በእውነቱ አልገባኝም ። ”

“ ለማንም የሚገባ አይደለም ። ማንም የማያውቀው አንድ ሚስ ጥር ሕይወቱ ውስጥ መኖር አለበት ። ”

“ ግን ሃብቱንና ቦታውን የያዘባቸው ግልጽ እርምጃዎች ምን ነበሩ ? ”

“ የሉዊስ አሥራ ስምንተኛ መንግሥት ለሁለተኛ ጊዜ ወደ ሥል ጣን ከመመለሱ ከጥቂት ቀናት በፊት ወደ ጦር ሠራዊት ተመለመለ ። ወዲያውኑ ወደ ጦር ግንባር በሚንቀሳቀስ ብርጌድ ውስጥ ተመደበ ። ብዙውን ጊዜ ግን የጦር አዛገኑ ጄኔራል አጃቢ ሆኖ ነበር የኖረው ። ጄኔ ራሉ ከጠላት ጋር የሚስጥር ግንኙነት መሥርቶ ኖሯል ። አንድ ምሽት ምተርሉ ላይ ጦርነት ተነስቶ ውጊያው እንደተጧጧፈ ጄኔራሉ ወደ እን ግሊዞች ሲከዳ ፈርናንድን እንዲከተለው ጠየቀው ። ፈርናንድም ሠራ ዊቱንና ሀገሩን ከዶ ከአለቃው ጋር ኮበለለ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ናፖሊዮን በሥልጣኑ ቢቆይ ኖሮ ይህ አድራጐት በቀጥታ የሞት ቅጣት ያስከትል ነበር ። ይሁን እንጅ እንደ ዕድል ሆኖ ንጉሥ ሉዊስ አሥራ ስምንተኛ ወደዙፋናቸው ሲመለሱ ፈርናንድም እንደ አርበኛ በኩራት ወደ አገሩ ተመለሰ ። መቼም ጊዜ ያነሣል ፤ ጊዜም ይጥላል ። የናፖሊዮን ዘመን ከሃዲ የንጉሡ አርበኛ ተብሎ ወዲያውኑ ሻለቅንት ተሾመ ። ከስፓኝ ጋር ጦርነት በተከፈተበት ወቅትም ጦሩን እንደያዘ ወደ ስፓኝ ተልኮ ሳለ ዳንግላር የመጀመሪያውን ንግድ ከፍቶ ሲሯሯጥ ያገኘዋል ። ያን ጊዜ ነበር የሁለቱም ገበያ በስፓኝ ምድር የደራው። ከዳንግላር ጋር ለጦሩ አስፈላጊውን ጥሬ ዕቃ እንዳቀረበ በማስመሰል የዘረፉትን ገንዘብ በሽርክና ተካፍለው ፈርናንድ ወደ አገሩ ተመለሰ ። ፈረንሳይ እንደገባም በኰሎኔልነት ማዕረግ ላይ የክብር መኮንንነት ሜዳይ ተሸላሚና የሞርሰፍ እንደራሴ ሆነ ። ቂ ቂ ቂ ቂ ”

“ ዕድል ! ዕድል ! ” በማለት ቄስ ቡሶኒ በቁጣ አጉረመረሙ ።

“ ያ ብቻ አልነበረም ፤ ከስፓኝ ጋር ጦርነቱ እንዳበቃ በአውሮፓ የሰፈነው ሰላም የፈርናንድን ዕድል ሥጋት ላይ ጣለው ። ይሁን እንጅ ብዙም ሳይቆይ አንድ ጥሩ አጋጣሚ ተከሰተለት ። ግሪክ በቱርክ ላይ ጦርነት ከመክፈት አልፋ በሁሉም ዘንድ ተሰሚነት አገኘች ። ግሪኮችን መደገፍና ለግሪኮች ማዘን የዘመኑ ፋሽን ሆነ ። ፈርናንድም በዚህ አጋጣሚ ተጠቅሞ በፈረንሳይ ጦር ሠራዊት ውስጥ የያዘውን ማዕረግ ሳይለቅ ግሪኮችን ለማገልገል እንዲፈቀድለት ጥያቄ አቅርቦ ተፈቀደለት ።

ከጥቂት ጊዜ በኋላ የሞርሰፍ እንደራሴ በሚል ማዕረግ መጠራት የጀመረው ፈርናንድ የግሪክን መሥፍን የአሊ ፓሻን ሠራዊት በእማካሪነት ማገልገል መጀመሩ ተወራ ። እንደሚያውቁት አሊ ፓሻ ተገደለ ፤ ነገር ግን ከመሞቱ በፊት ሞርስፍን እጅግ ብዙ ገንዘብ በማውረሰ ሸለመው ። ወዲያውኑ የትናንቱ ፈርናንድ የአሁኑ ሞርስፍ ወደ ፈረንሳይ ተመልሶ የሌተና ጀኔራልነት ማዕረግ ተቀበለ ። አሁን የሞርሰፍ እንደራሴ ፓሪስ ውስጥ በአንድ የተዋበ ግቢ ይኖራል ። ”

ቄስ ቡሶኒ አንድ ነገር ሲናገሩ ቃጥቶአቸው አፍታ ካመነቱ በኋላ እንደምንም እንዲህ ሲሉ ጠየቁ ። “ ሜርሲደስ ጠፍታለች የሚባለው እውነት ይሆን ? ”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ጠፍቃለች ? እሃ ፣ አዎ ጠፍታ ነበር ። አጠፋፏ ግን በሚቀጥለው ቀን በሙሉ ኃይሏ ለማንፀባረቅ አሙሻሽ ላይ እንደምትጠፋው ጀምበር ነበር ። ”

“ እሷም ሃብታም ሆነች እንዳትለኝ ! ” ቄሱ ፈርጠም ያለ ፈገግታ አመለጣቸው ።

“ ሜርሲዴስ አሁን ፓሪስ ውስጥ ከሚገኙት ታላላቅ ወይዛዝርት መካከል አንዷ ሆናለች ። ” አለ ካድሮስ ፤ “ በመጀመሪያ ኢድመንድን በማጣቷ በሃዘን መንምና ነበር ። ለኢድመንድ አባት ምን ያህል ታስብ እንደነበርና ለፍቅረኛዋ መፈታት ቪልፎርትን ምን ያህል እንደተማፀነች ነግሬዎታለሁ ። በዚህ የሐዘን ሁኔታ ላይ ሌላ እክል ታከለባት ፤ ፈርናንድ ወደ ውትድርና ገባ ። በኢድመንድ ላይ የፈጸመውን ደባ ስለማታውቅ ፈርናንድን እንደ ወንድም ትወደው ነበር ። ፈርናንድ ሲዘምት ብቻዋን ቀረች ። ስለኢድመንድም ሆነ ስለፈርናንድ አንድም ወሬ ሣይሰማ ሦስት ወራት አለፉ ። የቀራት በትካዜ ሰውነቱ እያለቀ በመሞት ላይ ያለ ሽማግሌ ነበር ።

“ አንድ ቀን በምሽት ፈርናንድ የእምዋ አለቅነት ማዕረግ ልብሱን ለብሶ ብቅ አለ ። የትካዜዋ ዋንኛ መንስኤ የእሱ መጥፋት ባይሆንም መመለሱ ብቸኝነቷን ያቀልላት ስለነበረ በደስታ ተቀበለችው ። ይህንኑ ከብቸኝነት የመነጨ የጓደኝነት አቀባበልና ሙስተንግዶ ፈርናንድ ወደ ፍቅር ተረጐመው ።

“ የኢድመንድ አባት በሕይወት እያሉ መቼም የሜርሲዶስ ሌላ ወንድ የማግባት ሃሣብ አይሞክርም ነበር ፣ ፈርናንድም ይህን ጠንቅቆ ያውቃል ። በጉጉት የሚጠባበቀውን የሽማግሌውን ሞት እንደሰማ ፈርናንድ ተመልሶ መጣ ። በመጀመሪያ ለሜርሲዶስ ስለፍቅር አንዳችም ቃል ሊናገር አልደፈረም ነበር ፣ አሁን ግን ለርሷ ያለውን ፍቅር አስታወሳት ። ለሽማግሌው ሞት ለማዘንና የኢድመንድንም መጨረሻ ለማወቅ ስድስት ወራት እንዲጠብቃት ጠየቀች ። ”

“ ባጠቃላይ አንድ ዓመት ተኩል ማለት ነው ። ” አሉ ቄስ ቡሶኒ በምሬት ፈገግ ብለው ። “ አንድ ፍቅረኛ ከዚህ የረዘመ ምን ሊጠይቅ ይችላል ? ”

t.me/OLDBOOKSPDF

"ከስድስት ወራት በኋላ" በማለት ቀጠለ ካድሮስ ፤ "የሥርጉ ሥነ ሥርዓት በኤግሊስ ደ በኩል ተፈጸመ ።"

" ኤድመንድን ልታገባበት በነበረው ቤተክርስቲያን ? " አሉ ቄስ ቡሶኒ ፤ " ልዩነቱ የወንድ ሙሽራ ለውጥ ብቻ ነበራ ። "

" ምንም እንኳ ሜርሲደስ ከሠርጓ በኋላ መንፈሷ የተረጋጋ ቢመስልም " አለ ካድሮስ ንግግሩን ሲቀጥል ፥ "እንድ ቀን ከአሥራ ስምንት ወራት በፊት ከልቧ ከምታፈቅረው ወጣት ጋር የጋብቻ ውል ድግስ ባደረገችበት ሆቴል በኩል ስታልፍ ራሷን መሳቷን ባዷ ራሱ አይክድም ።

" ፈርናንድንም በዚያ ጊዜ አይቸዋለሁ ። ደስተኛ የነበረ ቢሆንም ፥ ቁርጡ ያልለየለት ኤድመንድ በማንኛወ ም ጊዜ ከተፍ ሲል እንደሚችል እየጠረጠረ መጨነቁን አልተወም ። ከሠርጋቸው በኋላ ብዙም ሣይቆዩ አካባቢያቸውን ለቀቁ ፤ የካታላን መንደር ብዙ አደጋና ብዙ ትዝታ አቅሮ ነበር ። "

" ከዚያ በኋላ ሜርሲደስን እንደገና አይተሃት ታውቃለህ ? " ሲሉ ጠየቁ ቄስ ቡሶኒ ።

" አዎ ፥ እመቤት ሞርሰፍን ከስፓኝ ጋር ጦርነቱ በተከፈተበት ወቅት ባሏ አንድ ከተማ ትቷት ሄዶ አይቻታለሁ ። ያውም ትዝ ይለኛል፣ ልጅዋን ታስተምር ነበር ። "

ቄሱ ብድግ ሲሉ ሞከረው ፤ " ልጅዋን ? " አሉ ።

" አዎ ፥ አልበርት የተባለውን ልጅዋን ። "

" ግን እንዴት አልበርትን ልታስተምረው ትችላለች ? " ሲሉ ጠየቁ ቄሱ ፤ " ኤድመንድ ቆንጆ ብትሆንም ያልተማረች የአንድ ተራ አሣ አስጋሪ ልጅ ናት ብሎ የነገረኝ ትዝ ይለኛል ። "

" አ ! " አለ ካድሮስ ፥ " ያ ድሮ ቀረ ። ዘውዶች የሚቀመጡት በተዋቡና በተራቀቁ ጭንቅላቶች ላይ ቢሆን ኖሮ ዛሬ ሜርሲደስ ንግሥት በሆነች ነበር ። እድሷ ሲቃና እፅም አብሪው ትቀባለች ። ስዕል፣ ሙዚቃና የቀለም ትምህርት ተምራለች ። ነገሩ በእኔና በእርስዎ ይቅርና የምትማረው መንፈሷን ለመመገብ ይመስለኛል ። ሁሉን ነገር ወደ

t.me/OLDBOOKSPDF

ጭንቅላቷ በመከተት በልቧ ውስጥ ያለውን ለመርሳት የምትሞክር ትመስለኛለች ፡፡ ሃብታምና የሞርሰፍ እንደራሴ ሚስት ናት ፤ ግን . . . . ”

“ ግን ምን ? ”

“ ግን ደስተኛ እንዳልሆነች እርግጠኛ ነኝ ፡፡ ”

“ እንዴት አወቅህ ? ”

“ አዬ አባቴ ፤ የራሴ ጠማማ ዕድል ከምችለው በላይ ሲያንገላታኝ የጥንት ጓደኞቼ ይረዱኝ ይሆናል በማለት በመጀመሪያ ወደ ዳንግላር ሄድኩ ፤ እሱ ግን ተቀብሎ ለማነጋገር እንኳ ፈቃደኛ አልሆነም ፡፡ የሞርሰፍ እንደራሴ ግን በአንደኛው አሽከሩ በኩል አንድ መቶ ፍራንክ ላከልኝ ፡፡ ”

“ እንዳቸውንም ለማዬት አልቻልህማ ? ”

“ የለም ፤ ግን እመቤት ሞርሰፍ አይታኛለች ፡፡ ከግቢያቸው ልወጣ ስል አንድ ቦርሳ እግሬ ላይ ወደቀ ፡፡ በውስጡም ብዙ ገንዘብ ነበረበት ፤ ቶሎ ብዬ ወደ ላይ ስመለከት እመቤት ሞርሰፍ ከፎቅ ላይ መጋረጃ ስትዘጋ አየኋት ፡፡ ”

“ ለመሆኑ ቪልፎርትስ ? ” ሲሉ ጠየቁ ቄስ ቡሶኒ ፡፡

“ አይ እሱ እንኳ ጓደኛዬ አልነበረም ፡፡ እንዲያውም አላውቀውም ፤ ለምንም ጉዳይ ጠይቄው አላውቅም ፡፡ ”

“ ግን ምን እንደደረሰበትና በኢድሙንድ እሥራት ላይ ምን ድርሻ እንደ ነበረው አታውቅም ? ”

“ የለም የማውቀው ነገር ቢኖር ኤድመንድ እንደታሰረ ወይዘሪት ሬኒን ማግባቱንና ማርሴልን መልቀቁን ነው ፡፡ እንደሌሎች ሀብት ማካበቱ ፤ እንደዳንግላር ከበርቴ ፤ እንደ ሞርሰፍ ባለሥልጣን መሆኑ አይጠረጠርም ፡፡ እኔ ብቻ ጉስቋላ ድሀ ሆኜ የኑሮ እተላ እገዛለሁ ፡፡ ”

“ ይኸውልህ ” አሉ ቄሱ ቡሶኒ በመጨረሻው ፡፡ “ ጊዜው ይርዘም ይጠር እንጅ ንጹህ ሰዎች ይሸለማሉ ፤ ይህንንም እኔ አረጋግጥልሃለሁ አላልኩህም ? ይኸው ማስረጃው ፡፡ ” እንዲህ እያሉ ቄሱ አልማዙን ከኪሳቸው አውጥተው ወደ ካድሮስ እጃቸውን በመዘርጋት “ውሰድ ወዳጄ ” አሉ ፤ “ ላንተ ሰጥቻለሁ ፡፡ ”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ምን ? . . . ለእኔ ብቻ ? ” አለ ካዶሮስ ጆሮውን ማመን አቅቶት ፤ “ አባታችን እንዲህ ያለ ቀልድ አልወድም ።”

“ይህ አልማዝ ለኢድመንድ ወዳጆች እንዲከፋፈል የተባለ ነበር ። የልብ ወዳጁ ግን አንድ ብቻ ነው ። ውሰድና ሽጥ ። እንዳ ነገርኩህ ዋጋው አምሳ ሺህ ፍራንክ ነው ። ድህነትህን መንግሎ እንደሚጥልልህ ተስፋ አደርጋለሁ ። ተረከበኝ . . . በተራው ግን . . . .”

ከአልማዙ ላይ እጁን አሳርፎ የነበረው ካዶሮስ ክው ብሎ ወደ ኋላው መለሰ አለ ። ቄስ ቡሶኒ ሳቅ ብለው ንግግራቸውን ቀጠሉ ። “ በተራው ግን ያ ቅዱስ ሰው ሞረል በኤድመንድ አባት የእቃ መደርደሪያ ላይ ያስቀመጣትን ቀይ የሃር ቦርሳ ትሰጠኛለህ ። ከእኔ ጋር ትገኛለች ብለሀል አይደለም ? አምጣልኝ ፡ . . .”

ካድሮስ ይበልጥ በመደነቅ ከዋርካ እንጨት ወደተሰራው ትልቅ ሳንዱቅ ከሄደ በኋላ በእድሜ ብዛት ቀለሟ ደብዘዝ ያለ ከሃር የተሰራች ቀይ ቦርሳ አምጥቶ በመስጠት አልማዙን ተቀበለ ። ቄስ ቡሶኒ እንደቅዝት እያደረገው የባጥ የቆጡን የሚቀባጥረውን ባለሆቴል ብዙም ሳያስተውሉ ፈረሳቸው ላይ ቂብ ብለው በመኮልኮል ወደመጡበት አቅጣጫ ሲሸመጥጡ ላያቸው ቅልጥፍናቸው ና ጥንካሬያቸው ግራ ያጋባል ። ለግላጋ ጉረምሳ እንጅ የቤተክርስቲያን አገልጋይ አይመስሉም ።

“የነፍስ ዋጋ ያርግለት ።” አለ ካዶሮስ አልማዙን በቦዘዙ አይኖቹ እየተመለከተ ። ከዚያም ካዶሮስ ዙሪያውን ሲመለከት ሚስቱ ይበልጥ ገርጥታ ከጀርባው ቆማ አያት ።

“ ለመሆኑ የሰማሁት ሁሉ እውነት ነው ? ”

“ እኔ ያንቺ ባል ” አለ ካድሮስ እሱም ነገሩ እንቆቅልሽ እንደሆነበት ቢሆንም በሚስቱ ፊት ኮራ ለማለት እየሞከረ ።

“ እስኪ እስኪ ፡ ”

“ ይኸውልሽ ! ” በሚንቀጠቀጠው እጁ የያዘውን አልማዝ አስጠጋላት ።

እመቤት ካዶሮስ አልማዙን ለጥቂት ጊዜ ከተመለከተችው በኋላ “ አርቲፊሻል ቢሆንስ ? ” አለች በሰለለ ድምፅ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ካደሮስ ሽምቅቅ አለ ። " አርቲፊሻል ?" ሲል አጉረመረመ ፤"እ ታመጭው የለሽ ! ለምን አርቲፊሻል ይሰጡኛል ? "

" ሚስጥርህን በነፃ ለማስለፍለፍ ነዋ ! "

ካደሮስ የሚስቱ ጥርጣሬ ጭንቅላቱን መታው ። "እግዚኦ!" አለ ራሱን ይዞ " አታድርስ ነው ማለት ። "

ከጥቂት ጊዜ የትካዜ ፀጥታ በኋላ ካደሮስ ባርኔጣውን አንስቶ አል ማዙን በራሱ ዙሪያ ባሠራት መሃረብ እየጠቀለለ " አሁኑኑ ማጣራት አለብን ። " አለ ።

" በምን መንገድ ? "

" ወደ ከተማ ጐራ ብዬ ለደህና እንጥረኛ አሳያለሁ ። ቤቱን ጠብ ቂ ። በሁለት ሰዓት ውስጥ እመለሳለሁ ። " ያን ያህል የተቅመደመደ በት አልማዝ አሁን ደግሞ ያሽመደምደው ጀመር ። ከቤት ወጥቶ መን ገዱን እንደያዘ በሶምሶማ ይሮጥ ገባ ።

" ሃምሣ ሺ ፍራንክ " አለች እመቤት ካደሮስ ባሏን በአይኗ እየ ተከተለች ። " ብዙ ነው . . . . ሃብታም አያሰኝም እንጅ ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

17

ካደሮስ የአምሳ ሺ ፍራንክ አልማዝ በተቀበለ ማግሥት በአነጋገሩም ሆነ በአረማመዱ እንግሊዛዊ የሚመስል ዕድሜው በሰላሳዎቹ የመጀመሪያ ዓመታት የሚገመት ሰው ወደ ማርሴል ከተማ ከንቲባ ቢሮ ጐራ ብሎ ነበር ። ይህ ጸጉረ ልውጥ በመጀመሪያ ራሱን ከከንቲባው ጋር በማስተዋወቅ ሮም የሚገኘው ‘ ቶምሶንና ጓደኞቹ ’ የተባለው የንግድ ድርጅት ዋና ሒሣብ ሹም መሆኑን ከገለጸ በኋላ ጊዜ ሳያባክን የመጣበትን ጉዳይ በዝርዝር አብራራ ።

“ ባለፉት አሥር ዓመታት እዚህ ማርሴል ከሚገኘው ‘ ሞሬልና ልጆቹ ’ ከተሰኘው ድርጅት ጋር የሸርክና ንግድ ስናካሂድ ቆይተናል ። ከድርጅቱ ጋር ለከፈትነው ንግድ አንድ መቶ ሺህ ፍራንክ የሚሆን ገንዘብ ያወጣን ሲሆን አሁን ግን የሞሬል ድርጅት እየከሰረ መሆኑን በመስማታችን ገንዘባችን አሳስቦናል ። ከሮም ባስቸኳይ የመጣሁት በጉዳዩ ላይ የበኩልዎን አስተያየት ለመጠየቅ ነው ። ” ሲል ተናገረ እንግሊዛዊው በተጀነነ አንደበት ።

“የተከበሩ እንግዳዬ” አለ ከንቲባው፤ “ ባለፉት አራትና አምስት ዓመታት ሞሬልን ክፉ እጣ እንደገጠመው አውቃለሁ ። ሆኖም ምንም እንኳ ራሱም በድርጅቱ ላይ አሥር ሺ ፍራንክ የሚደርስ ገንዘብ ያፈሰስኩ ቢሆንም የሞሬልን ድርጅት ካፒታል መጠን የሚመለከት ዝርዝር መረጃ ልሰጥዎ አልችልም ። በርግጥ ስለ ሰውዬው የግል አስተያየቴን እንድሰጥዎ የሚጠይቁኝ ከሆነ ሞሬል ማለት ግዴታዎቹን በወቅቱና በአግባቡ የሚወጣ ንጹህ ሰው ሲሆን ልነግርዎ የምችለውም ይህንኑ ብቻ ነው ። የበለጠ ልወቅ ካሉ ግን የወህኒ ቤቶች ተቆጣጣሪ የሆነውን ቦቪልን ማነጋገር ይችላሉ ። ቦቪል በሞሬል ድርጅት ላይ የሁለት መቶ ሺህ ፍራንክ ካፒታል ማፍሰሱን አውቃለሁ ። ስለዚህ በድርጅቱ ላይ የሚያሰጋ ነገር ካለ የበለጠ የሚያስጨንቀው እሱን ነውና ዝርዝሩን ሊያውቅ ይችላል ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

እንግዳውም የሚፈልገው መልስ ይኸው ነበር ። በቀጥታ ወደ ቦቢል ሳለመሄድ ፈልጎ ከንቲባውን እንጋገረው እንጂ ዋና አላማው ከቦቢል ጋር መነጋገር መሆኑን ጠንቅቆ ያውቃል ። ስለዚህ ከከንቲባው ክፍል ወጥቶ ኮራ ባለ የእንግሊዛዊ አረማመድ ወደ ወህኒ ቤቶች ተቆጣጣሪ ቢሮ አመራ ።

ቦቢል ቢሮው ውስጥ ተቀምጧል ። እንግሊዛዊው ቦቢልን ለማነጋገር የበቃው ከከንቲባው በተደረገለት ጥቆማ መሆኑን አስረድቶ የመጣበትን ጉዳይ ገለፀ ።

"አ !" አለ ቦቢል ቅንድቡን ወደ ላይ ሳብ አድርጎ፤ "ትክክለኛ ሥጋት ነው ፤ እኔ ራሴ በሞረል ድርጅት ላይ ያፈሰስኩት ሁለት መቶ ሺህ ፍራንክ የዛሬ ሁለት ሣምንት ለምታገባ ሴት ልጄ የሚሰጥ ነበረ ። ከሞረል አንድ መቶ ሺህ ፍራንክ በዚህ ወር አጋማሽ ላይ ፤ የቀረውን ደግሞ በሚቀጥለው ወር አጋማሽ ላይ ለመቀበል ተነጋግሬ ነበር ። አሁን ግን ሞረል ራሱ ከጣማሽ ሰዓት በፊት ቢሮዬ መጥቶ በወሩ አጋማሽ ላይ ፋራእን ካልደረሰችለት ክፍያውን ለመፈጸም እንደማይቻለው ገልጾልኛል ። ቀውስ ላይ እንደወደቀ እርግጠኛ ነኝ ። "

" ታዲያ ያፈሰሱት ገንዘብ አስጨንቆዎታል ? "

" እኔ እንኳ ወራጅ ውሃ እንደበላው ነው የምቆጥረው ። "

" በጣም ጥሩ ፤ እንግዲያውስ የእኛ ድርጅት ያፈሰሱትን ካፒታል በሙሉ ለርስዎ በመመለስ የሞረል ድርጅት ተሻራኪ እንዲሆን አደርጋለሁ ። " አለ እንግሊዛዊው እንግዳ ።

" እንዴት ሊከፈለኝ ይቻላል ? "

"እጅ በእጅ ።" እንግሊዛዊው ከኪሱ ውስጥ ቦቢል በሞረል ድርጅት ካፈሰሰው ካፒታል በእጥፍ የሚገመት ረብጣ የገንዘብ ኖት አወጣ። ቦቢል መላ ሰውነቱ በደስታ ስለፈነደቀ ራሱን መቆጣጠር ባለመቻሉ " ከሞረል እጅ እንደሆነ አይነትዎን ቀርቶ ግማሹን እንኳ እንደማያገኙ ሳስጠነቅቅዎ እወዳለሁ ። " አለ በፍርሃት ።

" ያ የእኔ ችግር አይደለም ። " አለ እንግሊዛዊው ፤ " ጉዳዩ የሚመለከተው ወክሎ የላከኝን ድርጅት ቶምሰንና ጓደኞቹን ነው ። እኔን

t.me/OLDBOOKSPDF

የሚመለከተው እርስዎን ደረሰኝ በማስፈረም ገንዘቡን እጅ በእጅ መስ ጠት ብቻ ነው ። ግን ኮሚሽን እጠይቅዎታለሁ ። ”

“ እንዴታ ! ይሽማ ያገር ደንብ አይደለም እንዴ ! ” አለ ቦቪል። “ኮሚሽን ብዙ ጊዜ አንድ ተኩል በመቶ ነው ። እርስዎ ስንት ነው የሚፈልጉት ? ሁለት . . . . ሶስት ፤ አምስት ወይስ ከዚያ በላይ ? ”

“ ወዳጄ ” አለ እንግሊዛዊው እየሣቀ ፤ “ የእኔ አመለካከት እንደ ምወክለው ድርጅት ነው ። የገንዘብ ችግር የለብኝም ። የምጠይቀው ኮሚሽን የተለዬ ነው ። ”

“ ይንገሩኛ ? ”

“ የወሀኒ ቤቶች ተቆጣጣሪ እንደመሆንዎ እያንዳንዱን እሥረኛ የሚመለከት መዝገብ ከነ ዝርዝር መግለጫው ይኖርዎታል ። ”

“ አዎ ፤ የማንኛውም እሥረኛ ፋይል አለው ። ”

“ ጥሩ ! እኔን ያሳደገኝ አንድ ድሃ ቄስ ነበረ ። አንድ ቀን ድን ገት ከአካባቢው ተሰወረ ። በኋላ እንደሰማሁት ግን ቻቲዩዲፍ ከተባለ ወህኒ ቤት ታስሮ ኖሯል ። ስለአሟሟቱ ማወቅ እፈልጋለሁ ። ”

“ ስሙ ማን ነበር ? ”

“ ቄስ ፋሪያ ይባላል ። ”

“ ኦ ! ይህንን ሰው በደንብ አስታውሰዋለሁ ። ” አለ ቦቪል ፤ “እብ ድ ነበረ ። የተትረፈረፈ ሃብት የተቀበረበትን ሥፍራ እንደሚያውቅና ከእሥር ከፈቱት ከፊሉን ለመንግሥት እንደሚሰጥ ይናገር ነበር ። ባለ ፈው የካቲት ከአምስትና ከስድስት ወራት በፊት ነው የሞተው ። ቀን ትዝ የሚለኝ አሟሟቱ ከሌላ የተለዬ ሁኔታ ጋር ስለተያያዘ ነው ። ”

“የተለዬውን ሁኔታ ማወቅ እችላለሁ?” ሲል ጠየቀእንግሊዛዊው።

“ የፋሪያ ክፍል ከአንድ የናፖሊዮን ጀሌ ከነበረ እሥረኛ ክፍል በግምት ሃምሣ ሜትር ይርቃል ። ይህ እሥረኛ አምባገነኑ ናፖሊዮን በ1815 በሥልጣን ተመልሶ እንዲቆይ ካደረጉት መካከል አንዱ የነበረ አደገኛ ሰው ነበር ። በ1816 ይሁን በ1817 ወህኒ ቤቱን ልጉበኝ ሄጀ ይህንን ሰው በክፍሉውስጥ አይቸዋለሁ ። ስመለከተው ልዩ ስሜት አሳ ደረብኝ ። መልኩን ምንጊዜም አልረሣውም ። ” እንግሊዛዊው መል

t.me/OLDBOOKSPDF

ዕከቱ ግልጽ ባልሆነ ሳቅ ፈገግ አለ ።

" ኢድመንድ . . . መሰለኝ " አለ ቦቪል ቀጠለና ።

" የአደገኛው የናፖሊዮን ደጋፊ ስም ? " ሲል ጠየቀ እንግሊዛ ዊው ።

" አዎ ፣ ኢድመንድ ዳንት ። ምናልባት ይህ ወንጀለኛ አንዳንድ መገረያዎችን ውስጥ ለውስጥ ሳያስገባ አልቀረም ፣ ወይም ከፍሉ ውስጥ ከነበሩ ነገሮች ሠርቷል ። ምክንያቱም በሁለቱ እሥረኞች ክፍሎች ሥር የውስጥ ለውስጥ መተላለፊያ ተሠርቶ ተገኝቷል ። "

" እሃ ! መተላለፊያው የተሠራው ለማምለጫ መሆኑ ነው ? "

" በሚገባ ! የበለጠ የሚደንቀው ግን ኢድመንድ ጓደኛውን ፋሪ ያን ከገደለ በኋላ አስከሬኑን ወደራሱ ክፍል በመውሰድ ራሱን በሬሣው ጆንያ ውስጥ ከትቶ የቀብሩን ሥነ ሥርዓት ይጠባበቅ ኖሯል ። ይሁንና ቻቲዩዲፍ የመቃብር ሥፍራ ስለሌለው የሞተ እሥረኛ አስከሬን በእ ግሩ ላይ የመድፍ ቀለሀ ታሥሮበት ወደባህር ይጣል ነበር ። ይታይዎ ኢድመንድ ከመቃብር ወጥቶ አመልጣለሁ ሲል ከገደል አፋፍ ወደባህር ሲወረውሩት የሚሰማው ስሜት ። በዚያ ወቅት ፊቱን ማዬት የምችል ቢሆን እንዴት ደስ ይለኝ ነበር ። "

" ያ እንኳ መጥፎ ችግር ያስከትል ነበር ። " አለ እንግሊዛዊው በልቡ እየሣቀ ።

" ምንም አይደለም " አለ ቦቪል ፣ ሁለት መቶ ሺህ ፍራንኩን በማግኘቱ መንፈሱ ተረጋግቶ ፤ " ባህሩ ውስጥ እንደተነከረ ምን እንደ ሚሰማው ይታየኛል ። " ቦቪል በኃይል ሳቀ ።

" እኔም ይታዬኛል " በማለት ሳቀ እንግሊዛዊውም ። አሳሳቁ ግን ቆጠብ ያለ የእንግሊዛዊ ገጽታ አልተለየውም ። ከዚያም ቀጠል አድ ርጎ ፤ " እና ወንጀለኛው ሊያመልጥ ሲሞክር ባህር በላው አይደለም ?" ሲል ጠየቀ ።

" ያለጥርጥር " ነበር የተቆጣጣሪው መልስ ።

" በጣም ጥሩ ። አሁን ወደመዝገቡ እንሂድ ። "

" እ ! ልክነዎ ፣ ይቅርታ ። ታሪኩ ጉዳያችንን አስረሳኝ ። ወደ ቢሮዬ እንሂድና መዝገቡን ላሳይዎ ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

ተያይዘው ወደ ቦቪል ቢሮ ሄዱ ። ሁሉም ነገር በመልክ በመልኩ ተቀምጧል ። እንግሊዛዊው ባለመደገፊያ ወንበር ላይ እንደተቀመጠ ተቆጣጣሪው መዝገቡንና የቻቲዩዲፍን አቃፊ ፋይል ካመጣለት በኋላ አስከፈለገው ጊዜ ሊመለከተው እንደሚችል ጋብዞት ወደ ጥግ ሄደና እግሮቹን አንፈራጦ ጋዜጣ ያነብ ገባ ።

እንግሊዛዊው ቄስ ፋሪያን የሚመለከተውን መዝገብ ወዲያውኑ አግኝቶ ሲመለከት ከቆየ በኋላ የኤድመንድ ዳንትን ፋይል ያገላብጥ ጀመር ። ፋይሉ ሁሉንም ነገር ይዟል ። የውንጀላው ደብዳቤ ፣ ቃለ መጠይቁ ፣ የሞረል ማመልከቻ ፣ የቪልፎርት አስተያየቶች ሁሉ ተዥጎድጉዱ ። ቀስ ብሎ የውንጀላውን ደብዳቤ አጣጠፈና ኪሱ ውስጥ ከተተው ። ቀጥሎም ቃለ መጠይቁን ሲያነብ የቪልፎርት አባት የኖርቲር ስም አለመጠቀሱን ፣ ከዚያም ናፖሊዮን ለአጭር ጊዜ ወደ ሥልጣን በተመለሰበት ወቅት ለናፖሊዮን መንግሥት ወደሥልጣን መመለስ ኢድመንድ ዳንት ስላበረከተው የላቀ አስተዋጽኦ በማጋነን ሞረል ያቀረበውን ማመልከቻ አነበበ ። ሚሥጥሩ ሁሉ ግልጽ ሆነለት ። የሉዊስ አሥራ ስድስተኛ ዘውድ እንደገና ናፖሊዮንን አሸንፎ ለዙፋን በበቃበት ወቅት ኢድመንድ ዳንትን ለመርዳት ተጽፎ የነበረው የሞረል ማመልከቻ ለቪልፎርት ዓይነተኛ የማጥቂያ መሣሪያ ሆኖ አገልግሏል ማለት ነው ።

እናም ከኢድመንድ ፋይል ላይ የሚከተሉት ቃላት ተቀምጠው ሲያይ እምብዛም አልተደነቀም ።

> <u>ኢድመንድ ዳንት</u> ፣ ቀንደኛ የናፖሊዮን ጀሌ ። ለናፖሊዮን ከኢልባ ደሴት መመለስ አይነተኛውን ደባ ያቀናበረ ።
>
> ጥብቅ ቁጥጥር እየተደረገበት በተገለለ ሥፍራ ይጠበቅ ።

እነዚህን ጽሁፎች ሞረል ባቀረበው ማመልከቻ ላይ ከተጻፈው መልስ ጋር አስተያያቸው ። የእጅ ጽሁፎቹ አንድ ዓይነት ነበሩ ። ሁለቱም የተጻፉት በቪልፎርት ኖሯል ።

“ በጣም አመሰግናለሁ ። ” አለ እንግሊዛዊው ፋይሉን እየጠፈ። “ የምፈልገውን ሁሉ ተመልክቻለሁ ። አሁን ደግሞ ቃሌን ለመፈጸም ተራው የኔ ነው ። ደረሰኝ ይሥሩና ገንዘብዎን ልስጥዎ ። ” ቦቪል እየ ተጣደፈ ደረሰኙን ሲያዘጋጅ እንግሊዛዊው ደግሞ ገንዘቡን ይቆጥር ጀመር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

18

የሞረልና ልጆቹ ድርጅት በጥቂት ዓመታት ውስጥ እጅግ ተለ ውጧል ። ከባለጸጋ መኖሪያ ቤት በሚታየው የቤት ሠራተኞች ትርም ስና ሞቅ ያለ ኸር ጉድ ፣ በኮሪደሮች ወዲያ ወዲህ በሚጣደፉ በሥራ የተ ወጠሩ የሂሣብ ሠራተኞች ፣ በንግድ ልውውጥ በተጨናነቀው በረንዳ ፣ በወደብ ሠራተኞች ጫጫታና ሳቅ በተሞላው ግቢ ፋንታ የሐዘንና የጸ ጥታ አየር ይነፍሳል ። ቢሮዎችን አጣበው ከነበሩት ብዙ ሠራተኞች ውስጥ አሁን የቀሩት ሁለት ብቻ ናቸው ። አንደኛው አማኑኤል የተ ባለ የሞረልን ልጅ በማፍቀሩ ወላጆቹ ከሥራ እንዲሰናበት ቢገፋፉት እምቢ ብሎ የቀረ የሃያ አራት ዓመት ወጣት ሲሆን ሌላው ደግሞ ኮክል የተባለው በሂሣብ አያያዝ በኩል ካለው ጠንካራና ግትር አቋም ጋር በታማኝነቱና በታጋሽነቱ የታወቀው ግንዘብ ያዥ ነው ። ኮክል በድር ጅቱ ለሃያ ዓመታት በማገልገሉ አሁን እምነቱን መለወጡ አልዋጥልህ ስላለው ከሥራ ሊሰናበት አልፈቀደም ። ያለፈው ወር የሠራተኞች ደመወዝ ክፍያ በወቅቱና ሙሉ ለሙሉ ተከፍሏል ። ይሁን እንጅ ከዚያ ወር መጨረሻ ጀምሮ ሞረል ብዙ እስከፊ ሰዓቶችን አሳልፏል ። የሠ ራተኞውን ክፍያ ለማሟላት የተረፈውን ጥሪት በሙሉ ማሰባሰብ ነበረ በት ። የመደህየቱ ወሬ በማርሴል ለሐሜታ እንዳይዳርገው ፈርቶ የባለ ቤቱን ጌጣጌጦች ወደ ሌላ ከተማ ሄዶ ከሸጠ በኋላ ነበር የሠራተኞቹ ደመወዝ የተከፈለው ። ይህ መስዋዕትነት የድርጅቱ ክብር ተጠብቆ እንዲቆይ ቢያደርግም ገንዘቡ ግን ጭራሹን ተሟጠጠ ። በወሩ አጋማሽ ላይ ለቦቪል አንድ መቶ ሺህ ፍራንክ ለመክፈልና በሚቀጥለው ወር አጋ ማሽ ላይም በድምሩ ሶስት መቶ ሺህ ፍራንክ የሚደርሱ እዳዎችን ለመሸፈን የቀረችው አንድ ተስፋ የፈራኦን ከሕንድ መመለስ ነበር ። ነገር ግን ከፋራኦን ጋር ካልካታ ከተባለችው የሕንድ ወደብ የተነሳች መርከብ ባሁለት ሣምንት በፊት ወደሚርሴል ስትመለስ የፋራኦን ወሬ አልሰማ አለ ። ዳናዋ ጠፋ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ታዋቂው የሞረል ድርጅት እንዲህ ተንኮታኩቶ ሳለ ነበር የሮሙ ቶምሶንና ጓደኞቹ ወኪል በሞረል ግቢ ብቅ ያለው ። አቀባበል ያደረገ ለት እማኑኤል ሲሆን እማኑኤል ወደ ሞረል ቢሮ ይወስደው ዘንድ ኮክ ልን አዘዘው ። ደረጃው ላይ ሁለቱ ሰዎች ዕድሜዋ አሥራ ሰባት ዓመት አካባቢ ከሚሆን የተዋበች ልጃገረድ ጋር ተገናኙ ። ልጃገረዷም እንግዳውን በአትኩሮት ተመለከተችው ።

" አባትሽ ቢሮአቸው ይገኛሉ ፣ ወይዘሪት ዡሊዬ ? " ሲል ጠየቀ ግንዘብ ያገው ኮክል ።

" እንጃ ፣ እርግጠኛ አይደለሁም ፣ " አለች ልጃገረዷ ግንባሯን ክስክስ አድርጋ ። " ኮክል ፣ እስቲ መጀመሪያ አባቴ መኖሩን ካዩህ በኋላ ተመልሰህ ለእንግዳው ንገራቸው ? "

" መንገሩ ምን ዋጋ አለው ወይዘሪት ፣ " አለ እንግሊዛዊው ቀበል አድርጎ " ሞረል ስሜን አያውቁም ። እኔ ከአባትሽ ድርጅት ጋር የንግድ ሽርክና ያለው ቶምሶንና ጓደኞቹ የተባለው ድርጅት ወኪል ነኝ ። "

ልጃገረዷ ፊቷ በርበሬ እንደመሰለ ደረጃውን መውረዷን ስትቀ ጥል ኮክልና እንግዳው ደግሞ ወደ ላይ ወጡ ። ልጃገረዷ ወደ እማኑኤል ክፍል ስትገባ ኮክል እንግዳውን ይዞ ለስተኛው ፎቅ ላይ ወደሚገኘው የሞረል ቢሮ ገባ ።

ሞረል ከተቀመጠበት ተነስቶ እንግዳውን እንዲቀመጥ ጋበዘው ። ባለጸጋው ባለመርከብ በአሥራ አራት ዓመታት ውስጥ ፈጽሞ ተለው ጧል ። አሁን የአምሳ ዓመት ጉልማሳ ሲሆን ጸጉሩን ሽበት ወርሶታል። የማንባሩ ቆዳ በዕድሜ መግፋት ተሸብሽቧል ፣ ቀበጥባጣና ንቁ የነበሩት አይኖቹም እንደመፍዘዝ ብለዋል ።

እንግሊዛዊው ሞረልን አዘኔታ በተቀላቀለበት አትኩሮት ከተመ ለከተው በኋላ ፤ " ማንን እንደምወክል ያውቃሉ ፣ አይደለም ? " በማ ለት ረጋ ብሎ ጠየቀ ።

" የቶምሶንና ጓደኞቹ ወኪል መሆንህን ግንዘብ ያገኘ ነገረኝ ። "

" ትክክል ነው ። ድርጅቴ በዚህ ወርና በሚቀጥለው ፈረንሣይ ውስጥ ብዙ ሂሣቦችን ያወራርዳል ። የእርስዎ ቀጠሮ አክባሪነት በቶም

t.me/OLDBOOKSPDF

ሶንና ጓደኞቹ ዘንድ የታወቀ በመሆኑ የእርስዎን ፊርማ የያዙ ብዙ ደረሰኞች ተሰብስበው በወቅቱ ገንዘቡን እንድረክብዎ ታዝዣለሁ ። ”

ሞረል በምሬት እንደመሳቅ ብሎ እጁን በግንባሩ ላይ ካደረገ በኋላ “ እኔ የፈረምኩባቸው ደረሰኞች ይዘሃል ? ” ሲል ጠየቀ ።

“ እዎ ፤ ” አለ እንግሊዛዊው የወረቀቶች ጥቅል ከኪሱ እያወጣ። “ መጀመሪያ ለሁለት መቶ ሺህ ፍራንክ የገቡትን እዳ ከቦቪል እጅ ተቀብያለሁ ። ይህ እዳ እንዳለብዎ አያምኑም ? ”

“ ትክክል ነው ። በአራት ተኩል ወለድ ከአምስት ዓመታት በፊት በድርጅቱ ያፈሰሰው ገንዘብ ነው ። ግማሹ በዚህ ወር አጋማሽ ፣ ግማሹ ደግሞ በሚቀጥለው ወር አጋማሽ ላይ የሚከፈል ነበር ። ”

“ በጣም ጥሩ ። እነዚህ የተለያዩ ደረሰኞች ደግሞ በድምሩ ሰላሳ ሁለት ሺህ አምስት መቶ ፍራንክ የሆነ በዚህ ወር መጨረሻ የሚያወራርዱዋቸው ናቸው ። ”

“ ቃልህ ነው ” አለ ሞረል፤ በሕይወቱ ለመጀመሪያ ጊዜ የራሱን ፊርማ ይክዳል ተብሎ የሚጠረጠር ሰው በመሆኑ እንደተዋረደ ተሰምቶት በሐፍረት እየተሸማቀቀ ።

“ ይኸው ነው ? ”

“ የለም ፤ እነዚህ ደረሰኞች ደግሞ በሚቀጥለው ወር መጨረሻ ላይ ሊወራረዱ የተፈረሙ ናቸው ። ድምራቸው አምሳ አምስት ሺህ ፍራንክ ነው ። እንግዲህ ባጠቃላይ የርስዎ ፊርማ ያረፈባቸው የሁለት መቶ ሰማኒያ ሰባት ሺህ አምስት መቶ ፍራንክ ደረሰኞች ለማወራረድ ጊዜውን እየተጠባበቅን ነው ። ”

የዚህ አሃዝ ብዛት ሲነገረው ሞረል የተሰማውን ሐዘን ለመግለጽ ያስቸግራል ። “ ሁለት መቶ ሰማኒያ ሰባት ሺህ አምስት መቶ ፤” በማለት ቁጥሩን ደገመው ።

“ ምንም እንኳ ” በማለት እንግሊዛዊው ከአፍታ ዝምታ በኋላ ንግግሩን ቀጠለ ። “ በትክክለኛ አሠራርዎ የታወቁ ንጹህ ሰው ስለመሆንዎ የሚነገርልዎ ቢሆንም ፤ ባሁኑ ጊዜ ግዴታዎችዎን ለማሟላት እንደማይችሉ በማርሴል ወሬው እንደሚናፈስ ልደብቅዎ አልሻም ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

ሞረል በዚህ አጉል ግልጽኝነት ፊቱ ከሐፍረት አልፎ በብሽቀት በርበሬ መሰለ ። " ይህ ድርጅት አባቴ ለሰላሣ አምስት ዓመታት ያህል ሲያንቀሳቅሰው ከኖረ በኋላ ያወረሰኝ ድርጅት ነበር ። " አለ ፤ " ያን ያህል ጊዜ አንድም ደረሰኝ ቀርቦበት ክፍያ አልተጠየቀም ። "

" አውቃለሁ " አለ እንግሊዛዊው ። " ግን በግልጽ ይንገሩኝና እነዚህን ደረሰኞች በወቅቱ ያወራርዱልኛል ? ። "

" እንዲህ ዓይነቱ ግልጽ ጥያቄ ግልጽ መልስ ያስፈልገዋል ። " አለ ሞረል ፤ " በርግጥ መርከቧ በደህና ከተመለሰች ይህንን ደረሰኝ ማወራረድ ብቻ ሳይሆን በተከታታይ የደረሰብኝን ክስረት ሁሉ መሸፈን እችላለሁ ። ነገር ግን የመጨረሻዋ ንብረቴ የሆነችው ፋራኦን በደህና ካልተመለሰች የክፍያዎችን ጊዜ ለማራዘም እንድምገደድ ስገልጽ ከፍተኛ ቅሬታ እየተሰማኝ ነው ። "

" ወደዚህ በመምጣት ላይ እንዳለሁ " አለ እንግሊዛዊው ፤ "አንዲት መርከብ ወደ ወደቡ ስትገባ አይቻለሁ ። "

" አውቃለሁ ፣ የመጣችው ከሕንድ ቢሆንም የእኔዋ አይደለችም ።" አለ ሞረል ። ከዚያም ለስለስ ባለ አንደበት ፤" እንዲህ ዘግይታ አታውቅም ። ፋራኦን ከካልካታ የተነሳችው የካቲት አሥራ አምስት ቀን ሲሆን ከወር በፊት መድረስ ነበረባት ። "

" የምን ድምጽ ነው የምሰማው ? " አለ እንግሊዛዊው ጆሮ ብሎ ሲያዳምጥ ከቆየ በኋላ ። አካባቢውን ሁከት የረበሸው ይመስላል ።

" እግዚአ ፈጣሪዬ ! " አለ ሞረል ፤ " ደግሞ ምን መዓት መጣ ይሆን ? "

በደረጃዎቹ ላይ ከባድ ርምጃ ይሰማ ጀመር ። የሐዘን ጫጫታም ይሰማል ። ሞረል ሊወጣ ፈልጐ በሩን ከከፈተው በኋላ ጉልበቱ ከድቶት ተመልሶ ወንበሩ ላይ ዘፍ አለ ።

ከአፍታ በኋላ ድምጹ ጋብ ቢልም ሞረል ግን አንድ ነገር የሚጠባበቅ ይመስላል ። ።

የውጭው በር በቁልፍ ሲከፈት ተሰማ ።

" የዚያ በር ቁልፍ ያላቸው ሁለት ሰዎች ብቻ ናቸው ፣ ኮክልና ዡሲዬ" ሲል አጉረመረመ ፤ሞረል ። ብዙም ሳይቆይ ሁለተኛው በር

t.me/OLDBOOKSPDF

ተክፍቶ ዡሊዬ ጉንጮቿ በእንባ እየታጠቡ ከገባች በኋላ አባቷ እንገት ላይ ተጠምጥማ "አባዬ ፣ አባዬ ፣ ምን በጀን ?" ስትል ጮኸች ።

"ፋራኦን ሰጠመች አይደለም ?" ሲል ጠየቀ ሞረል በታከተ ደ ካማ ድምጽ ። ልጅቷ የምትናገረው አልነበራትም ፣ የአዎንታ ምልክት ሰጥታ ራሷን አባቷ ደረት ላይ ለጠፈች ።

" ሠራተኞቹስ ? "

"ከጥቂት ደቂቃዎች በፊት የደረሰችው መርከብ ሁሉንም አተረ ፈቻቸው ።"

ሞረል በእርይታና በምሥጋና አይነት አስተያየት ወደ ላይ አን ጋጠ "ተመስገን" አለ ፤ "የፈረድከው በሌሎች ላይ ሣይሆን በእኔ ላይ ብቻ ነው ።"

በዚህ ቅጽበት እመቤት ሞረል ሲቃ እንደተናነቃት ገባች ፣ ከኋ ላዋ እማኑኤል ተከትሏታል ። መተላለፊያው ላይ ስምንት የሚሆኑ ከወ ገባቸው በላይ እርቃናቸውን የሆኑ መርከበኞች ይታያሉ ። እንግሊዛ ዊው እንግዳ እነዚህን ሰዎች ሲያይ ብድግ ብሎ ወደነሱ ሊሄድ ከከጀለ በኋላ ወዲያውኑ መለስ ብሎ ወደ ጥግ ቆመ ።

"ነገሩ እንዴት ነው የሆነው ?" ሲል ጠየቀ ሞረል ።

"ና ወዲህ ፔኔሎን" አለ እማኑኤል ፣ "እስኪ አስረዳን ?"

ፀሐይ ያበረናው ሽማግሌ መርከበኛ የተበጣጠሰች ባርኔጣ በእጁ እንደያዘ ወደፊት ከተራመደ በኋላ ፤ "ጤና ይስጥልኝ ጌታዬ" አለ ፣ ሩቅ ቦታ የሰነበተ መንገደኛ ሳይመስል ።

"እንኳን ገባችሁ ፣" አለ ሞረል ። እንባው እየወረደ ቢሆንም ፈገግ ማለቱን ግን አልተወም ። "ካፒቴን ጋውማርድ የታለ ?"

"መንገድ ላይ ታሞ ቀርቷል ጌታዬ ፣ ከተሻለው በጥቂት ቀናት ውስጥ ይመለሳል ።"

"እሺ . . . እስኪ በል አስረዳን ፣ ፔኔሎን ?"

ፔኔሎን የቶምባሆውን ፒፓ ከከንፈሩ ካላቀቀ በኋላ አፉን በእጁ አበሰና ንግግሩን ጀመረ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" በደህና በመጓዝ ላይ ሳለን ካፒቴን ጋውማርድ ወደኔ መጥቶ 'በዚያ በኩል ስለሚታዩት ደመናዎች ምን ታስባለህ?' ሲል ጠየቀኝ። እኔ ስራሴ ያየሁዋቸው ያኔ ነበር ።

" 'ምን እንደማስብ ልንገርህ ካፒቴን?' አልኩት ፤ 'ሚርቶና እኔ በለንና ከተለመደው የደመና ጉዞ በበለጠ ፍጥነት ወደኛ የሚገሰግሱ ይመስላሉ ፣ ከመጥፎሬቸውም የተነሣ ከእንስ የማይጠበቅ አጥፊ ተል ዕኮ ያነገቡ ጥልማሞቶች መስለው ይታዩኛል ።'

" 'ትክክል ሳትሆን አትቀርም' አለ ካፒቴን 'አውሎ ነፋስ ላይ መታን አይቀርም ።'

" ከዚያም አውሎ ንፋሱ ለአሥራ ሁለት ሰዓታት ያህል ባልፈለግ ነውና በማናውቀው አቅጣጫ ሲያሳጋን ከዋለ በኋላ መርከባችን ውሃ ማስገባት ጀመረች ። በዚህ ጊዜ ካፒቴን 'ፔኔሎን መስጠማችን ነው። እኔ መቆጣጠሪያው ላይ እሆናለሁ ። አንተ ደግሞ ወደታች ውረድና ሁኔታውን አጣራ ።' አለኝ ።

" ወደታች እንደወረድኩ ሁለት ጫማ ጥልቀት ያለው ውሃ መርከቧ ውስጥ መግባቱን አስተዋልኩ ። እየጮህኩ ወደ ላይ ተመለስኩ 'ወደቱቦዎቹ ሰው ላክ ! ወደቱቦዎቹ ሰው ላክ !' አልኩ ። ጊዜው ግን አልፏል ።እኛ በቱቦው ውሃ ማስወጣት ቀጠልን ፤ወደ ውስጥ የሚገባው ግን እጥፍ ነበር ። ለአራት ሰዓታት ያህል ከተፍጨረጨርን በኋላ ፤'መስጠሟ ካልቀረ ብቻዋን ትስጠማ' አልኳቸው ፤ሠራተኞችን።

" 'እርእያ መሆን ይሄ ነው ዎይ ፔኔሎን?' አለ ካፒቴን። ከዚያም 'ትንሽ ቆዩኝ' ካለ በኋላ ወደግል መኝታ ክፍሉ ሄዶ ሁለት ሽጉጦች ይዞ መጣና 'አንድ ሰው ከቱቦዎች ንቅንቅ ቢል በጆሮቱ ነው የማስገ ባበት ።' አለ ። እንደ ዕድል ሆኖ ንፋሱም ጋብ ማለት ጀምሮ ነበር ። ውሃው ግን እንደበፊቱ ባይሆንም መግባቱን አላቋረጠም ። በግምት በሰ ዓት አምስት ሴንቲ ሜትር ያህል ይገባ ነበር ። በሰዓት አምስት ሴንቲ ሜትር ሲያስቡት ትንሽ ይመስላል ፤ ግን በቀን አንድ ሜትር ከሃያ ሴን ቲሜትር ማለት መሆኑን ልብ እናድርግ ። እንግዲህ በፊት ከጠራቀመ ችው ውሃ ጋር ይህ የተጨመረባት መርከብ የማን ንብረት ልትሆን ትች ላለች ?

t.me/OLDBOOKSPDF

« ‘መልካም ወንድሞቼ ፤’ አለ ካፒቴን ጋው ማርድ በመጨረሻው ። ‘ይበቃናል ፤ መርከቧን ለማዳን የምንችለውን ሁሉ ሞከረናል ። አሁን ግን ራሳችንን ለማዳን የምንሞክርበት ወሳኝ ጊዜ ነው ፡ በሚቻላችሁ ፍጥ ነት ወደ ጀልባዋ ሂዱ ! ’

“ጊታዬ መቼም ፋራኦንን እናፈቅራታለን ፡ ግን ማንም ሰው ከሕይወቱ አስበልጦ የሚወደው ነገር የለም ። መርከቧ እንኳ ራሷ ‘ቶሎ በሉ ! ውጡ ! ውጡ ! ’ የምትል ትመስል በነበረበት በዚያ ፈታኝ ሰዓት የካፒቴኑን ትዕዛዝ የሚያቅማማ አይገኝም ። ስምንታችንም ጀልባዋን ባህሩ ውስጥ ጨምረን ተሳፈርን ። ምስኪኗ ፋራኦን ውቅያኖሱ ውስጥ እያጠረች ፤እያጠረች ሄደች ። ከዚያም ከጅራቱ ጋር እንደሚጫወት ውሻ ወዲያ ወዲህ ስትሿሿር ቆይታ ለአፍታ ብቅ ብሎ ከተገዘ በኋላ ተመልሶ ባህር ውስጥ በዝግታ እንደሚገባ ጉማሬ በዝግታ ሰጠመች ።

“እኛም ሶስት ቀንና ሌሊት የሚበላም ሆነ የሚጠጣ ነገር ሳናገኝ በተንጣለለው ውቅያኖስ ተንጓለልን ። በመጨረሻውም ጊሮንድ የተባለችው መርከብ ደርሳ ሕይወታችንን ባተረፈችበት ወቅት ማንኛችን ቀድመን ሞቱን የሌሎቻችን ምግብ እንደምንሆን እጣ በመስበቅ ላይ ነበርን ፤ አልምታስሁ ፡ ዘርዝሩ ይኸው መሆኑን በመርከበኝነት ክብሬ ስም እገልጽልምታለሁ ጌታዬ ሞረል ፡ ለመሆኑ የተሳሳትሁት ነገር አለ ጓዶቼ?” በማለት ፔኔሎን ወደ ሰባቱ መርከበኞች በጨረፍታ ሲመለከት ጓደኞቹ ትክክል መሆኑን በሚያረጋግጥ ድምጽ አጉረመረሙ ።

“መልካም አደርጋችኋል ፣ ወንድሞቼ” አለ ሞረል ። “ሁላችሁም ቁርጠኛ ወንድሞቼ ከመሆናችሁ ባሻገር ምንም ጥፋት ቢደርስ ከራሴ ዕድል በስተቀር የማማርረው ሰው የለም ። የሰዎች ስህተት ሳይሆን የአምላክ ፈቃድ ነው ። ለመሆኑ የምን ያህል ጊዜ ደመወዝ ነው ያለብኝ ? ”

“እረረ . . . . ስለሱ ባናነሳ ይሻላል ጌቶች ? ” ፔኔሎን ነበር።

“እንድናነሳ እፈልጋለሁ” አለ ሞረል ፤ ከፈገግታ ጋር ።

“የሶስት ወር ደመወዛችን አልተከፈለንም ጌቶች ” አለ ፔኔሎን።

“ትክክል ፣ለእያንዳንዳችሁ ሁለት መቶ ፍራንክ ስጥልኝ።ከዚህ በፊት ‘ለጎብዞቹ መርከበኞቼ ለእያንዳንዳቸው ሁሉ መቶ ፍራንክ ተጨማሪ

t.me/OLDBOOKSPDF

ጉርሻ ሰጣቸው ። ' ስል እንደነበር ታውቃላችሁ ። አሁን ግን ጊዜው እየተለወጠ በመሆኑ የተረፈኝ ጥቂት ገንዘብ እንኳ የለኝ አይደለም ። ስለዚህ ደመወዛችሁን ብቻ እንድትቀበሉ ከከባድ ይቅርታ ጋር እጠይቃለሁ ። ሌላ መርከብ ላይ ሥራ ካገኛችሁ መቀጠር ትችላላችሁ ። ካሁን በኋላ የእኔ ሠራተኞች አይደላችሁም ። ”

የመጨረሻው ዓረፍተ ነገር የታማኞቹን መርከበኞች ልብ በሰቱ ማይገባ አልቀረም ፤ እርስ በርሣቸው በተመስጦ ተያዩ ። ፔኔሎን የሳበውን ትምባሆ ዋጥ አደረገና “ ምን አሉ ? ” አለ ፡ ደረቱን በአንድ እጁ ይዞ ። “ ማለናበትዎ ነው እንዴ ውድ ሞረል ? አላረካንዎትም ? ”

“ የለም የለም ፡ ወዳጆቼ ” አለ ሞረል ፤ “ ባለመርካቴ ማይሆን በመርካቴ ነው ። ደግሞስ ምን ላደርግ እችላለሁ ? ካሁን ወዲያ የመርከብ ባለንብረት ስላልሆንኩ መርከበኞች አያስፈልጉኝም ። ሌላ መርከብ የማሠራበት ገንዘብ እንኳ የለኝ ። ”

“ እንግዲያውስ ፡ ገንዘብ ከሌለዎ ደመወዛችንን አንቀበልም ! ”

“ በቃ ፡ በቃ ፡ ወንድሞቼ ” አለ ሞረል ፤ “ አንድ ቀን የደስታ ዘመን ተመልሶ ይመጣና እንገናኝ ይሆናል ። አማኑኤል ፡ አብረሃቸው ሂድና ደመወዛቸው በትክክል መከፈሉን ተከታተል ። ” ኮከል ከክፍሉ እንደ ወጣ መርከበኞቹ አማኑኤልን አስከትለው ሄዱ ።

“ አሁን ደግሞ ” አለ ሞረል ለሚስቱና ለልጁ ፡ “ ጥቂት ጊዜ ታገሱኝ ፡ ከእንግዳው ጋር ልነጋገር ። ” ይህ ሁሉ ሲሆን በማዕዘን በኩል ግድግዳውን ተደግፎ ያዳምጥ ወደነበረው የቶምሶንና ፈረንቼ ወኪል ወደሆነው እንግሊዛዊ ዞር ብሎ በጨረፍታ ተመለከተ ፤ ሁለቱ ሴቶች ሁለቱን ወንዶች ብቻቸውን ትተው እየተላቀሱ ወጡ ።

“ መልካም ” አለ ሞረል ወንበሩን ወደኋላው ለጠጥ ብሎ እየተደገፈ ፤ “ የምጨምረው ነገር የለም ፡ ሁሉንም ነገር የሰማሁና ያየሁ ይመስለኛል ። ”

“ ካሁን በፊት እንደደረሱብዎ መጥፎ አጋጣሚዎች ሁሉ አሁንም ለርስዎ የማይገባ እክል እንደደረሰብዎ ስላየሁ ልረዳዎ ዝግጁ ነኝ። እንደሚያውቁት ከቋሚ አበዳሪዎችዎ መካከል አንዱ ነኝ ፡ አይደለም ? ”

“ እሱንማ የያዝካቸው ደረሰኞች ይናገራሉ ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

" የሂሣቡን ማወራረጃ ጊዜ እንዳራዝምልዎ ይፈልጋሉ ? "

" ማራዘሙ ክብሬንና ፤ በኋላም ሕይወቴን ያድናል ። "

" ለምን ያህል ጊዜ ላራዝምልዎ ? "

ሞረል ጥቂት ካቅማማ በኋላ " ለሁለት ወራት ያህል የሚቻል ከሆነ ፤ " አለ ።

" ይቻላል ፤ እንዲያውም ሶስት ወር ይሁንልዎ ። "

" ግን ድርጅትህ የሚፈቅድልህ ይመስልሃል ? " ከማለቱ እንግሊዛዊው ቀበል አድርጎ ፤ " አይጨነቁ ፤ ሙሉ ኃላፊነት ተሰጥቶኛል ። ዛሬ ሰኔ አምስት ነው ። ደረሰኞቹን ለመስከረም አምስት ያድሱና ይፈርሙ ። መስከረም አምስት ቀን ልክ ባሁኑ ሰዓትና ደቂቃ ማለትም ከጧቱ አምስት ሰዓት ላይ እመጣለሁ ። " አለ ።

አሮጌዎቹ ደረሰኞች ተቀደው አዳዲስ ደረሰኞች ከተሠሩና ከተፈረሙ በኋላ እንግሊዛዊው በተለመደው ቆጠብ ያለ አነጋገር ፤ " ልክ የዛሬ ሶስት ወር መስከረም አምስት ቀን ከጧቱ ልክ በአምስት ሰዓት እ ? " በማለት ምስኪኑን ባለመርከብ ተሰናብቶ ወጣ ። ሞረል የመጨረሻውን ንብረቱን የሚያሰባስብበት ሶስት ወር በማግኘቱ መጠነኛ እፎይታ ተሰማው ።

እንግሊዛዊው ደረጃዎቹን በመውረድ ላይ እንዳለ ዡሊዬን አገኛት ። እሷም ወደታች በመውረድ ላይ ያለች ብትመስልም ዓላማዋ ግን እንግዳውን ማግኘት ነበር ።

" እ ! ውድ . . . " በማለት እጆቿን እንዳጣመረች ስሙን መጥራት ባለመቻሏ አፈር አለች ።

" ወይዘሪት " አለ እንግዳው ። ' መርከበኛው ሲንባድ ' የሚል ፊርማ ያለበት ደብዳቤ ይደርስሻል ። ምንም ያህል ግራ ብትጋቢ እንኳ ደብዳቢው እንድታደርጊ የሚጠይቅሽን በትክክል ፈጽሚ ። እሺ ? "

" እሺ ! "

" ደብዳቤው የሚለውን ለመፈጸም ቃል ትገቢያለሽ ? "

" እምላለሁ ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

“ መልካም ። ደህና ሁኚ እንግዲህ ወይዘሪት ። ልክ እንዳሁኑ ትክ ክለኛ ልጃገረድ ሆነሽ ከቆየሽ አምላክ አማኑኤልን በማጋባት እንደሚ ያስደስትሽ እርግጠኛ ነኝ ። ” ከዚህ አነጋገር ጋር እንግሊዛዊው አን ዳች መልእክት ባዘለ ሁኔታ የገቦሊዩን እጅ ጭምቅ አድርጉ ጨበጠው።

ገቦሊዩ እንባዋ እየተናነቃት ፊቷ ቲማቲም እ፣ኪመስል ድረስ ቀላ ። “ መርከበኛው ሲንባድ ” አለች እንዳይረሳት ። እንግዳው መን ገዱን እንደቀጠለ በረንዳው ላይ ፔኔሎንን አገኘው ። ፔኔሎን በሁ ለት እጁ የያዘውን የሶስት ወር ደመወዙን ጥቅል ብር ምን እንደሚያ ደርገው መወሰን አቅቶት የሚያሰላስል ይመስላል ። “እስኪ ተከተለኝ፣ መሴ? ” አለ እንግሊዛዊው እንግዳ ። “ ሳነጋግርህ እፈልጋለሁ ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

፲፱

በቶምሶንና ጓደኞቹ ወኪል የተደረገው ያልተጠበቀ የክፍያ ማራዘም እንደ ተዓምር ይቆጠር ጀመር ። ሞረል ግን የቶምሶንና ጓደኞቹ ወኪል ስለት ወደ ሶስት መቶ ሺህ ፍራንክ የሚጠጋ እዳ የተቆለለበትን ሰው አስቸኳይ ክፍያ በመጠየቅ ውድቀቱን አፋጥኖ ጭራሹን መክፈል እንዳይችል ከማድረግ ይልቅ ጊዜ ሰጥቶ በርጋታ እዳውን በሙሉ እንዲሸፍን ማድረግ ይሻላል ከሚል መርህ የመነጨ አድርጐ ነበር የገመተው ።

ይሁንና ሌሎቹ የሞረል አበዳሪዎች ከዚህ አስተሳሰብ የራቁና እንዲያውም በተቃራኒው የሚያስቡ ነበሩ ። እናም ደረሰኞቻቸውን ይዘው ልክ በማወራረጃው ጊዜ ይደርሱ ጀመር ። እንግሊዛዊው ጊዜውን ባያራዝም ኖሮ ሌሎቹን እዳዎች መክፈል ባልተቻለ ነበር ።

የእንግሊዛዊው ወሬ ጠፋ ። ከሞረል ጋር ውይይቱን ካካሄደ በኋላ ሁለት ቀን የሞላ ጊዜ እንኳ በማርሴል ከተማ አልታየም ። የፋራኦን መርከበኞችም ቢሆኑ በሌላ መርከብ ላይ ሳይቀጠሩ አልቀሩም ፡ ሁሉም የሄዱበት አልታወቅ አለ ።

ሞረል ከሁለት ወራት ለበለጠ ጊዜ ዕዳዎቹን ለማደስ ሲፍጨረጨር ቢከርምም አልተሳካለትም ። ነሐሴ 20 ቀን ከማርሴል ለመውጣት ሠረገላ ላይ ተቀምጦ ታዬ ። አነሳሱ ወደ ፓሪስ ነበር ። ጉዞው በነሐሴ ወር መጨረሻ ላይ ክስረቱ ይፋ ከመውጣቱ በፊት ከአካባቢው ለመሠወር ፈልጐ ያደረገው ጉዞ መሆኑ ተወራ ። ይሁን እንጅ በነሐሴ ወር የመጨረሻ ቀን ኮክል የቀረበለትን ደረሰኝ በሙሉ ከፍሎ ሊያወራርድ ቢቃ ። ይህ ጉዳይ የሞረልን መውደቅ ሲ ተነብዩ የነበሩትን ሁሉ በእጅጉ ያስገረመቢሆንም ይኸው ውድቀት ወደመስከረም ወር መጨረሻ ይሸጋገር እንጅ እንደማይቀር መገመታቸውን አላቋረጡም ።

t.me/OLDBOOKSPDF

መስከረም አንድ ቀን ሞረል ወደ ማርሴል ተመለሰ ። ወደፓሪስ ያደረገው ጉዞ የመጨረሻው የሞት ሽረት ሙከራ ስለነበረ ቤተሰቡ በከፍተኛ ጉጉት ይጠብቀው ነበር ።

ሞረል ለረጅም ጊዜ አንድ መፍትሔ ትገኝ ብሎት ሲያውጠነጥን ከርሞ ነበር ። የፋራኦን የሂሣብና የግምጃ ቤት ሹም ሆኖ ሲሠራ የነበረው ዳንግላር ባሁኑ ወቅት ፓሪስ ከሚገኙት ሚሊየነሮች መካከል አንዱ ሆኗል ። ዳንግላር ይህንን ሀብቱን ሊያካብት ያስቻለውን የመጀመሪያ ዕድል የከፈተለት ሞረል ለስፓኙ ባለባንክ ተቀጥሮ እንዲሠራ ያቀረበለት አስተያየት ነው ።

በዚህም የተነሣ ዳንግላር የሞረልን ውለታ ከፍሎ የሚጨርሰው አይመስልም ። በዚያ ላይ ዳንግላር በሞረል ድርጅት ላይ ከፍተኛ ካፒታል አፍስሷል ። ስለዚህ ዳንግላር ከፈለገ አዲስ ብድር በመፍቀድ ሞረል መልሶ እንዲያንሠራራ ሊያደርገው ይችላል ፤ አለዚያም ቢያንስ በሞረል ድርጅት ውስጥ ያፈሰሰውን ካፒታል ባለመጠየቅ ከውድቀት ሊያድነው ይችላል ። ሞረል ወደፓሪስ ያደረገው ጉዞ ዓላማ ስለዚሁ ጉዳይ ከትናንት ሠራተኛው ከዛሬ አበዳሪው ከዳንግላር ጋር ተወያይቶ መፍትሔ ለማግኘት ነበር ።

ሃሣቡ በሞረል አእምሮ ሲጉላላ ረጅም ጊዜ ያለፈ ቢሆንም ሞረል ግን የመጨረሻዋ የውድቀት ጊዜ ካልደረሰች በስተቀር የዳንግላርን ፊት ላለማየት ወስኖ ከረመ ። ለዚህም ነው እስከ ነሐሴ ወር ሊዘገይ የቻለው ።

የሞረል ሃሣብ ትክክል ነበር ። ዳንግላር አንዱንም የሞረልን ጥያቄ ሣይቀበለው ቀረ ።

ይሁን እንጅ ሞረል ከፓሪስ እንደተመለሰ ያሣየው የትካዜ ምልክት አልነበረም ። ሚስቱንና ልጁን ስሞ ለአማኑኤል ሞቅ ያለ የእጅ ሰላምታ ከተቀበለ በኋላ ቢሮውን ለብቻው ቆልፎ ወደ ክፍሉ ላከ ።

"አሁን እንኳ አበቃልን ።" አሉ ሁለቱ ሴቶች ለአማኑኤል ። ከጥቂት ጊዜ ውይይት በኋላ ገቦሊዩ በግዳጅ ላይ የሚገኘው ታላቅ ወንድሟ ማክሲሚሊን ሞረል ባስቸኳይ እንዲመጣ ደብዳቤ እንድትጽፍ ተወሰነ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ምንም እንኳ ዕድሜው ገና ሃያ ሁለት አመት ቢሆንም ማክሲሚለን አመዛዛኝና ቆራጥ የሆነ ወጣት ነበረ ። ዕድሜው ለሥራ ሲደርስም ውትድርናን መረጠ ። ከጦር አካዳሚ የተመረቀው በታላቅ ማዕረግ ነበር ። አሁን በምልምል መኮንንነት ማዕረግ ላይ ይገኝ እንጅ በቅርቡ አንድ ከፍተኛ ሹመት በመጠባበቅ ላይ ነው ።

በሁኔታው አሳሳቢነት ላይ ዡሊዬና እናቷ አልተሳሳቱም ነበር ። ኮክል በሞረል ቢሮ ለጥቂት ጊዜ ከቆየ በኋላ በድንጋጤ እየተንቀጠቀጠ ሲወጣ ዡሊዬ ተመለከተችው ። ፊቱም ታላቅ የሐዘን ምልክት ይነበብበታል ። ጥያቄ ሊታቀርብለት ብትጠጋውም በትክክል መናገር እንደ ማይችል ያስታውቃል ። "እግዚአ ዡሊዬ ! እንዴት የሚሰቀጥጥ ውድቀት ነው ? እንዲህ ይሆናል ብዬስ በፍጹም አላሰብኩም ነበር !" አለ ።

አማኑኤል ሁለቱን ሴቶች ለማረጋጋት በሞከር አልሆንልህ አለው ። የድርጅቱ ካዝና መሟጠጡን ጠንቅቆ ቢያውቅም በሞረል ቤተሰብ ላይ የሚያንገዋብበውን ውድቀት የማያውቅ መስሎ ሊቀርብ አልቻለም ።

በማግሥቱ ሞረል ጸጥ ብሎ እንደተለመደው ወደ ቢሮው ገባ ። በዚያ ምሽት ከራት ሰዓት በኋላ ግን ዡሊዬን አቅፎ ደረቱ ላይ ጥብቅ አድርጎ እንደያዛት ለረጅም ጊዜ ቆየ ። ዡሊዬ የአባቷ ሁኔታ ረጋ ያለ ቢመስልም ልቡ በኃይል እንደሚመታ ለእናቷ ነገረቻት ።

የተከተሉት ሁለት ቀናትም በተመሣሣይ ሁኔታ አለፉ ። መስከረም አራት ቀን ማታ ሞረል የቢሮውን ቁልፍ ትመልስለት ዘንድ ዡሊዬን ጠየቃት ። ጥያቄው እንግዳ ነበር ። ከርሷ ጋር አብሮ የኖረውን ቁልፍ እንዴት ሊጠይቃት ቻለ ? በልጅነቷ አንድ ጥፋት አጥፍታ ለማ ማሸ ቀን እንደቀማት ከመነጠቋ በስተቀር ከእጅዋ ተለይቶ አያውቅም።

" ቁልፍ የሚያስነጥቀኝ ምን ጥፋት ሠራሁ . . . . አባዬ ?" ስትል ጠየቀች ። ይህ በቀላል አቀራረብ የተገለጸ አጠያየቅ የሞረልን ሆደባሻ አይኖች በእንባ ሞላቸው ። " ምንም አላጠፋሽ የኔ ተስፋ ! " ሲል መለሰ ! " ስለምፈልገው ብቻ ነው ። "

ዡሊዬ ቁልፉን የምትፈልግ መሰለች ። " መኝታ ክፍሌ ውስጥ ሳልተወው አልቀረሁም ። " ካለች በኋላ በሩጫ ወጣች ። ይሁን እንጅ የሄደችው አማኑኤልን ለማማከር ነበር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ በፍጹም እንዳትሰጫቸው ። ” አለ አማኑኤል ፡ “ እንዲያውም ብትችይ እስከ ነገዉት አትለያቸው ። ” አባባሉ አልገባሽ ስላላት በደንብ እንዲያብራራላት ጠየቀችው ። መልስ ግን አልሰጣትም ።

መስከረም አምስት ቀን ጧት ሞረል ከበሬቱ የተሻለ መልክ ይታይበት ጀመር ። ሚስቱን ቀና ማናገር ከመጀመሩም በላይ ለልጁም ፊት ሰጣት ። ዡሊዩን በፍቅር አይን ከተመለከታት በኋላ ደጋግሞ ሳማት ። የአማኑኤልን ትዕዛዝ አስታውሣ አባቷን ቢሮው ውስጥ አብራው ለመቆመጥ በሞከረችበት ጊዜ ግን ሊትቃወመው በማትችለው ከስክስ ያለ ግጽታ ገረፍ አድርጎ ! “ ወደ እናትሽ ሄጂ ” በማለት ገፋ አደረጋት ።

አባቷ ከሄደ በኋላ ዝም ብላ እንደቆመች ቀረች ። ወዲያውኑ ግን በሩ ተከፍቶ ቀና ብላ ካዩች በኋላ “ ማክሲሚለን ! ” ስትል ጮኸች ። ወንድሟ መጥቷል ።

ጩኸቱን እንደሰማች እመቤት ሞረል ወደፊት ሩጣ በልጅዋ አንገት ላይ ተጠመጠመችበት ። “ ምን ችግር ገጠማችሁ ? ” አለ ወጣቱ መኮንን እናቱንና እህቱን እያፈራረቀ በመመልከት ።“ ደብዳቤያችሁ በጣም ስላስጨነቀኝ ስባክን መጣሁ ። ”

“ ዡሊዩ ” አለች እመቤት ሞረል ፣ “ ሂጅና የማክሲሚለንን መምጣት ለአባትሽ ንገሪው ። ”

ዡሊዩ ከክፍሉ ወጥታ በደረጃው ወደታች እየተንደረደረች የመጨረሻውን ደረጃ እንደረገጠች በእጁ ደብዳቤ የያዘ ሰው ወደሷ ሲያመራ አዬች ። “ ወይዘሪት ዡሊዩ ሞረል አንች ነሽ ፡ አይደለም ? ” አለ ሰውዬው በጠራ የጣሊያንኛ አነጋገር ።

“ አዎ እኔ ነኝ ። ” አለች ዡሊዩ ኮስተር ብላ ፤ “ ግን እኔን ለምን ፈለጉኝ ? በበኩሌ አላውቅዎትም ። ”

“ ይህንን አንብቢ ” አለ ሰውዬው ደብዳቤውን እየሰጣት ። ዡሊዩ አቅማማች ። “ የአባትሽ መዳን ከዚህ ደብዳቤ ጋር የተያያዘ ነው ። ” አለ መልዕክተኛው ቀጠል አድርጎ ። ዡሊዩ ደብዳቤውን ተቀብላ በችኮላ ከከፈተች በኋላ የሚከተለውን አነበበች ።

> ባስቸኳይ ወደ *15 Allées de Meilhan* ሂደሽ ከአስተናጋጁዩስተኛ ፎቅ ላይ የሚገኘውን ክፍል ቁልፍ ከተቀበልሽ በኋላ ከዕቃ መደርደሪያ ላይ የምታገኘውን ቀይ የሐር ቦርሣ ወስደሽ ለአባትሽ ስጭ ። ለአባትሽ ከአምስት ሰዓት

t.me/OLDBOOKSPDF

በፊት ቦርሣውን ቢያገኙት እጅግ ይጠቀማል ። ለይንሽን ጨናሽ የታዘዘ ሽውን ለመፈጸም ምለሻል ። የገባሽውን ቃል ኪዳን እንዳትረሽ ።

መርከበኛው ሲንባድ

ዣሲዬ የደስታ ብዛት ሲያስለቅሳት እየከጀለ አይኖቿን ከደብዳ ቢው ላይ አንስታ ደብዳቤውን ያመጣውን ሰው ፍለጋ አማተረች ። ሰው ዬው ግን አልነበረም ።

ይህ በእንዲህ እንዳለ እመቤት ሞረል ስለአሳዛኙ አወዳደቅ አንድ ባንድ ለልጆዋ ታስረዳው ነበር። ማክሲሚለን የክስረታቸው ተከታታይ ነት አስገርሞት ሲያሰላስል ከቆየ በኋላ በድንገት ዞር ብሎ ወደ አባቱ ቢሮ ለመሄድ በደረጃው ወደታች ይሮጥ ጀመር ። በሩ ላይ ደርሶ ሲያን ኳኳ አባቱ አንድ ነገር በኮቱ ውስጥ ለመደበቅ እየሞከረ ከመኝታ ክፍሉ ሲመጣ ተመለከተው ። ማክሲሚለንን በማዬቱ ሞረል ተገርሞ ወደሉ ሲገሰግስ ልጁም ወደ አባቱ ሮጦ በናፍቆት ተቃቀፉ ። ወዲያውኑ ግን ማክሲሚለን አንድ ነገር የነዘረው ይመስል ወደ ኋላ መለስ ብሎ ካፈ ገፈገ በኋላ፤ "ውድ አባቴ" አለ ፤ "ለምንድን ነው በኮትህ ውስጥ ሞንድ ሽጉጥ የያዝከው ? "

"ውዳጄ ልጀ" ሲል መለሰ ሞረል ፤ ልጁን አተኩሮ እያዬ ። "አሁን አንተ ሙሉ ሰው ነህ ፤ ያውም ክብር ያለህ ። ና ከእኔ ጋር ፤ ምክንያቱን ላስረዳህ ። "

ሁለቱ ሰዎች ወደ ሞረል ቢሮ ሄዱ ። ሞረል ሽጉጦቹን በርጋታ ጠረጴዛ ላይ አስቀምጦ ተገልጦ ወደተቀመጠ የሂሣብ መዝገብ አመለ ከተ ። ይህ መዝገብ ሞረል የሚገኝበትን ትክክለኛ ሁኔታ ያሣያል ። "አንብብ" አለ አባትዬው ።

ማክሲሚለን ካነበበ በኋላ ዝም ብሎ ቆየ ። "ሁሉንም ሃብትህን አጣሀል ማለት ነው ? " አለ በመጨረሻው ።

" ሁሉንም ! "

" ታዲያ ይህ ማለት ከግማሽ ሰዓት በኋላ " አለ ማክሲሚለን በት ካዜ ፤ " ክብራችን ተገፎ ስማችን ይጉድፋል ? "

" የጉደፈን ክብር ደም ያጠራዋል ! " ነበር የሞረል መልስ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ልክ ነህ አባዬ ፣ ገባኝኮ ።” ካለ በኋላ ማክሲሚሊን ክንዶቹን በአባቱ ዙሪያ ጠመጠመ ። ሁለቱ ንጹሁ ልቦች ተጠጋግተው ትር ትር ይሉ ጀመር ።

“ በል እንግዲህ ፣ ወደ እናትህና ወደ እህትህ ሂድ ።” አለ ሞሬል።

“ ቢሆንም እስኪ ጥቂት ጊዜ ስጥተኝ እንነጋገርበት ፣ አባዬ ? ”

“ እም ፣ አያት ቅድመ አያቶችህ የሆኑት ሶስቱ ትውልዶች ባፈሩዋቸው የማይበገሩ ሰዎች ስም አደራዬን ተቀበለኝ ልጄ ። እኔህ ሰዎች በእኔ ድምጽ አማካኝነት ምን እንደሚሉ አዳምጥ ። መጥፎ ግጠመኝ ያፈራረሰውን ቅጥረግቢ አልበገር ባይነት መልሶ ይገነባዋል ። እንዲህ ዓይነቱን ሞት ስቀበል የተመለከቱ ጨካኞች እንኳ ቢሆኑ ያዝኑልሃል ። ወጣቱ ልጄ ፣ በርትተህ ሥራ ፣ ያለመታከት በወኔ ታገል ፣ እዳዬን ለመክፈል ትችል ዘንድ ፣ አንድ ቀን በዚህችው ሥፍራ ‘ አባቴ የሞተው ዛሬ እኔ የማደርገውን ነገር ሊያደርግ ባለመቻሉ ሲሆን ቀዳዳዎቹን እኔ ልጁ እንደምሸፍንለት ስለሚያውቅ ሞቱ ሰላምና ጸጥታ የሰፈነበት ነው ።’ ለማለት ትችል ዘንድ ወጭህ እንተን ፣ እናትህንና እህትህን ለመደገፍ ብቻ ይሁን ። ”

“ አ ! አባባ ! አባባ ! ” አለ ማክሲሚሊን ፤ “ በፍጹም ሞትህን ማየት አልፈልግም ። ”

“ በሕይወት ከቆየሁ ሁሉ ነገር ይለወጣል ። ቃሉን የማያከብር ፣ ግዴታውን የማያሟላ ወራዳ እየተባልኩ እጠራለሁ ። ከሞትኩ ግን እኔነቴ የሚታወቀው እድለቢስ ፣ ግን የተከበረ ሰው ሆኖ ነው ። በሕይወት ከቆየሁ በስሜ ለመጠራት እንኳ ስለምታፍር አንገትህን ታቀረቅራለህ ፣ ከሞትኩ ግን በኩራት አንገትህን ቀና አድርገህ ‘ በሕይወቱ ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ ቃሉን ሊያከብር ባለመቻሉ ራሱን የገደለ ታላቅ ሰው ልጅ ነኝ ።’ ትላለህ ። ”

ወጣቱ መኮንን ሲቃ ተናነቀው ። ግን ከብራቸው ሲደፈር ለማዩትም አልፈለገም ። ለሁለተኛ ጊዜ የአባቱ ውሣኔ በአእምሮው ሠረገ።

“ በል እንግዲህ ደህና ሁን ” አለ ሞሬል ፤ “ ብቻዬን መሆን አለብኝ ። ኑዛዜዬን ፣ አልጋዬ ላይ ታገኛለህ ። ”

ማክሲሚሊን ለአፍታ ካቅማማ በኋላ የአባቱን ክንድ ጥብቅ አድርጎ ጨብጦ አይኑን እንደጨፈነ ያባረሩት መልእክተኛ ይመስል በፍጥነት ከክፍሉ ወጣ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ማክሲሚሊን ከወጣ በኋላ ሞረል እጁን ዘርግቶ መጥሪያውን ደ ወለ ። ብዙም ሳይቆይ ኮክል መጣ ።

" ውድ ወዳጅ ኮክል " አለ ሞረል ፣ ለመግለጽ በሚያዳግት የታ ከተ ቃና ፣ " በረንዳው አካባቢ ሆነህ የቶምሶንና ጓደኞቹ ወኪል ሲመጣ ታስገባልኛለህ ።" ኮክል መልስ አልሰጠም ፣ በአዎንታ ራሱን ከነቀነቀ በኋላ ወደ በረንዳው ሄደና ተቀምጦ ይጠባበቅ ጀመር ።

ሞረል ወንበሩ ላይ ለጠጥ ብሎ ተቀምጦ የግድግዳውን ሰዓት ተመ ለከተ ። አምስት ሰዓት ሲሞላ ሰባት ደቂቃዎች ይቀሩታል ። ሽጉጦቹ እንደጐረሱ ናቸው ። የዡሊዩን ስም በጐረነነ ድምጽ ዝግ ብሎ እየጠራ አንደኛውን ሽጉጥ አነሣው ። ዡሊዩ ግን አልነበረችም ። ከዚያም ሽጉ ጡን መልሶ አስቀምጦ ብዕር አወጣና ለዡሊዩ ጥቂት የስንብት ቃላት ጫር ጫር አድርጐ እንደጨረሰ የግድግዳውን ሰዓት ሲመለከት የቀረው ጊዜ በደቂቃዎች ሳይሆን በሰኮንዶች የሚቆጠር መሆኑን ተገነዘበ ። አይኖቹ ግድግዳው ሰዓት ላይ እንደተተከሉ ሽጉጡን ብድግ አደረገ ። መሣሪያውን ሲያነሣ ከሰማው ድምጽ ጋር እሱም ብድግ ብሎ ፊቱን ወደ ግድግዳው አዞረ ።

በዚህች ቅጽበት የቢሮው በር ሲከፈት ተሰማው ። ኮክል "የቶም ምሶንና ጓደኞቹ ወኪል . . . " ብሎ ሲናገር ሞረል ፊቱን አልመለሰም ። ሽጉጡን ወደ አፉ አነጣጠረ ።

ድንገት የጩኸት ድምጽ ሰማ ። የዡሊዩ ነበር ። ዞር ብሎ በጩ ረፍታ ሲመለከታት እንደሞከረ ሽጉጡ ከእጁ አምልጦት ወለሉ ላይ ወደቀ ።

" አባዬ ! አባዬ ! " ስትል ጮኸች ዡሊዩ ትንፋሽ እንዳጠራት በደስታ ሰከራ ። " ድነሃል አባባ ! ድነናል ! " የያዘችውን ቀይ የሐር ቦርሣ ወደ አባቷ ወሰደች ። " ተመልከት ! ተመልከት ! "

ሞረል ቦርሣውን ከዚህ በፊት የሚያውቀው መሆኑ ትዝ እያለው ግራ ተጋብቶ ከዡሊዩ ተቀበለ ። በቦርሣው ውስጥ በአንደኛው ክፍል የሁለት መቶ ሰማኒያ ሰባት ሺህ አምስት መቶ ፍራንክ ደረሰኝ ነበረ በት ። ሞረል ገልጦ ሲመለከት " ተከፍሏል " የሚል ማህተም አርፎ በታል ። በሌላው ክፍል ውስጥ የኮክ ፍሬ የሚያክል አልማዝ "ለዡ ሊዩ ሠርግ " የሚል ጽሑፍ ከያዘ ቁራጭ ወረቀት ጋር ተቀምጧል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ሞረል እጁን ግንባሩ ላይ አደረገ ። በሕልም ዓለም ውስጥ ያለ መሰለው ። በዚህ ጊዜ የግድግዳው ሰዓት አምስት ሰዓት ላይ ደወለ ።

“ ውድ ልጄ ” አለ ሞረል ፤ “ ይህንን ቦርሳ ከዬት እንዳገኘሽው ንገሪኝ ? ”

ዡሊዬ ከጥቂት ጊዜ በፊት የተቀበለችውን ደብዳቤ አሳዩችው ። ወዲያውኑ እማኑኤል “ ፋራኦን ! ፋራኦን ! ” በማለት እየጮኸ ገባ ፤ ትንፋሹ ቁርጥ ቁርጥ እያለ ።

“ የምን ፋራኦን ነው ? አብደሃል እማኑኤል ? መስጠሟን ረሳህ ? ምን ይቀባጥራል ? ”

“ ፋራኦን ! ወደ ወደቡ እየመጣች ነው ! ”

ሞረል ጉልበቱ ተብረክርኮ ወንበሩ ላይ በቁሙ ወደቀበት ። አእምሮው እንዲህ ዓይነቱን የማይታመን ፡ ያልተሰማና ቅዠት መሳይ የተከታተለ ድርጊት መቀበል አቃተው ።

ማክሲሚሊያን ወደክፍሉ እየሮጠ ገባ ። “ አባባ ! ” ሲል ጮኸ እሱም ። “ለምንድን ነው ፋራኦን ሰጥማለች ብለህ ያስደነገጥከኝ ? ወደ ወደቡ እየመጣች አይደለም እንዴ ? ”

“ ወዳጆቼ ” አለ ሞረል በሰለለ ቃና ፤ “ መቼም ይህ ሁሉ እውነት ከሆነ በተአምር ማመን አለብን ። እስኪ ለማንኛውም ወደ ወደቡ እንሂድ ፡ ዜናው ውሸት እንዳይሆን . . . . ”

እመቤት ሞረል ደረጃው ላይ ትጠብቃቸው ኖሯል ፡ ምስኪኗ እመቤት የደስታው ብዛት ስላሸበራት ወደ ቢሮው ለመምጣት አልደፈረችም ። ግድግዳውን እንደተደገፈች ፤ “ እረ እንዴት ልሁነው ፡ ” አለች።

የማርሴል ከተማ ነዋሪ ወደ ወደቡ ይጐርፋል ። ሕዝቡ ሞረልን ሲመለከት“ ፋራኦን ! ፋራኦን ! ” በማለት እያወካ የተጨናነቀውን መንገድ ይለቅለት ጀመር ። ነገሩ ሐሰት አልነበረም ። ከመቃኛው ሥግንት ትይዩ ከጐኗ “ ፋራኦን ፡ ሞረልና ልጆቹ ፤ ማርሴል ” የሚል ጽሁፍ በነጭ ቀለም የተጻፈባት መርከብ መልህቋን እየጣለች ናት ። የፋራኦን ትክክለኛ ቅጅ ከመሆኗም በላይ የፊተኛዋ በስጠመችበት ወቅት ይዛው ከነበረው ጋር በዓይነቱም ሆነ በብዛቱ ተመሣሣይ የሆነ ሸቀጥ ተጭ

t.me/OLDBOOKSPDF

ናለች ። መርከቧ ጭንቷን ለማራገፍ በመዘጋጀት ላይ እንዳለች ካፒቴን ጋውማርድ በአንድ ጫፍ በኩል ቆሞ ትዕዛዝ ሲሰጥ ፔኔሎን ደግሞ ለሞሬል ምልክት ያሳይ ጀመር ።

ሕዝቡ በመገረም በሚያውካካበት ወደብ ሞሬልና ማክሲሚለን እርስ በርሳቸው የደስታ ቃል በመለዋወጥ ላይ እንዳሉ ግማሽ ፊቱን ጥቁር ጺም የሸፈነው ሰው ራቅ ብሎ ሁኔታውን ይከታተል ነበር ፡ "ደስ ይበላችሁ እናንት ንጹህ ልቦች ! " አለ ሰውዬው በዝግታ ለራሱ ፡ "ላደረጋችሁትና ለምታደርጉት ሁሉ ካሣው ተከፍሏችኋል ። "

ከዚያም ፊቱ በእርካታና በደስታ ፈገግ ብሎ ከተሰወረበት ሥፍራ ተነሳና ማንም ሳያስተውለው በሕዝቡ መሐል ወደ ውሃው ጫፍ ሄዶ " ጃኮፖ ! ጃኮፖ ! " ሲል ተጣራ ።

አንዲት ታንኳ ቀርባ ተቀበለችውና በረቀቀ ጥበብ ወደተሠራችው ውብ የቅንጦት ባርካ ወሰደችው ። ባርካዋ ላይ በጠንካራው የመርከበኛ ጉልበት ዘሎ ከወጣ በኋላ በደስታ ዙሪያውን ከከበበው ሕዝብ ጋር እየተጨባበጠ ባለውለታውን ከሰማይ ያገኘው ይመስል አንጋጦ የሚመለከተውን ሞሬልን ለመጨረሻ ጊዜ ተመለከተው ።

" ከእንግዲህ ወዲያ " አለ በቅንጦት ባርካዋ የተቀመጠው ሰው ፊቱን ክስክስ አድርጎ ። " ደግነት ፣ ርህራሄና ፣ ባለውለታነት ደህና ሁኑ ፤ ልቤን በሃሴት የምታስፈነድቁ ስሜቶች ሁሉ ከአእምሮዬ ጥፉ ። ለበጎ አሳቢዎች ውለታ በመክፈል እንደረካህ ሁሉ የሸረኞችን ተንኮል ለመበቀል ደግሞ ልቤ ደንድንልኝ ! " እንዲህ ከተናገረ በኋላ ባርካዋ የባህሩን ጉዞ ተያያዘችው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

20

ይህ ከሆነ ብዙ ዓመታት አለፉ ። ኢጣሊያ ውስጥ የሮም ከተማ
ዓመታዊ ፌስቲቫል የሚከበርበት ሣምንት በመድረሱ በበዓሉ ላይ ለመ
ገኘት አቅሙ የሚፈቅድለት ከበርቴ ሁሉ ከመላው አውሮፓ መጉረፍ
ከጀመረ ውሎ አድሯል ። በበዓሉ ወቅት የሚታየውን የመኳንታና የም
ግብ ውድነት ተቋቁሞ ጠጁን መሸፈን አዳጋች በመሆኑ ፌስቲቫሉን
በሮም አደባባይ ተገኝቶ ማክበር እንደ ታላቅ ክብር የሚቆጠር የሐብት
መግለጫ፤ የገንዘብ መርጫ፤ የዝና ማትረፊያ መድረክ ሆኖ ያገለግላል ።

ከፓሪስ ከተማ ከመጡ የፌስቲቫሉ ታዳሚዎች መካከል በተለይ
አልበርትና ፍራንዝ የተባሉ ወጣት ጓደኞች ለንደረስ በተባለው ትልቅ
ሆቴል የመኝታ ክፍል ይዘዋል ። በአጋጣሚ የሁለቱም ጓደኞች ወላጆች
እውቅ የፈረንሣይ የጦር መኮንኖች ናቸው ። ፍራንዝ አባቱ በፈረንሣይ
የጦር ሠራዊት ውስጥ በፈጸሙት ግልጋሎት ታላቅ ማዕረግ እስከማግ
ኘት የበቁት የጦር መኮንን የፊልድ ማርሻል ፍላሼን ልጅ ሲሆን እኒሁ
አባቱ ፈረንሣይ በናፖሊዮንና በሉዊስ አሥራ ስምንተኛ መካከል በተ
ደረገው የሥልጣን ሽኩቻ ስትናወጥ በነበረበት በዚያ ቀውጢ ዘመን
ባልታወቀ ሁኔታ የተገደሉ ሰው ናቸው ። አልበርት ደግሞ በተለይ በስ
ፓኝና በግሪክ የጦር ሜዳ ጀብዱ ፈጽሞ የክብር ሊሻን የተሸለመው የጄ
ኔራል ሞርሰፍ ልጅ ነው ። ጄኔራል ሞርሰፍ መጠሪያ ስሙን ያገኘው
በእንደራሴነት ከተሾመበት “ ሞርሰፍ ” ከተባለው ግዛት ሲሆን ተወ
ልዶ ያደገው ማርሴል መሆኑንና በዚያ ወቅት ፈርናንድ ይባል የነበረ
አሣ አስጋሪ መሆኑን የሚያውቁ የፓሪስ ነዋሪዎች በጣት የሚቆጠሩ
ናቸው ። የተትረፈረፈው ሃብቱ ምንጭ ምን እንደሆነና በተለይም ሚስ
ቱን ማርሲዲስን እንዴት እንዳገባ ውስጠ ሚስጥሩን የሚያውቅ ግን
ጭራሽ ያለ አይመስልም ። ምን ጊዜም እንዲህ ነው ። ጊዜ ረዘም ከሰ
“ እንዴት ሊሆን ቻለ ? ” የሚሉት ጥያቄ አመድ እንደለበሱት ፍሙ
ጨት አይሞቅም ፤ አይያምቅም ። ከተቀበረበት ሲፈልሱት ግን በሙሉ
ኃይሉ መፋጀቱን ይጀምራል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ሁለቱ ወጣት ጓደኞች ሮም ከተማ እንደደረሱ አስቀድመው እን ዲያዝላቸው ያዘዙት ክፍል ሁለት ጠባብ የመኝታ ክፍሎችና አንድ ሣሎን ያለው ሆኖ አገኙት ። የመኝታ ክፍሎቹ ከአውራ ጐዳናው ትይዩ በመሆናቸው ከሌሎቹ ክፍሎች እንደሚመረጡ ፓስቲሪኒ የተባለው የሆቴሉ ተቆጣጣሪ አወሳላቸው ። በዚያ ፎቅ የሚገኙትን ሌሎች ክፍ ሎች በሙሉ አንድ የውጭ አገር ከበርቴ እንደተከራያቸው ፓስቲሪኒ ጨምሮ ነገራቸው ።

" ክፍሎቹ እንኳ ደህና ናቸው ፣ ፓስቲሪኒ ፣ " አለ ፍራንዝ የመኝ ታ ክፍሉን ዙሪያ ተመልክቶ እንዳበቃ ፣ " ግን አሁን ራት እንፈልጋ ለን ። ለነገና ለሚቀጥሉት ቀናት ደግሞ ሠረገላ እንዲዘጋጅልን ። "

" ራትስ አሁኑኑ ይቀርብላችኋል ። " አለ ፓስቲሪኒ "የሠረገላው ጉዳይ ግን አጠያያቂ . . . . "

" እፍ ! የምን አጠያያቂ ነው እሱ ? " አለ አልበርት ካፉ ነጥቆ " ቀልዱን እናቁምና ሠረገላው ይዘጋጅልን ፤ ፓስቲሪኒ ። "

" የሚቻለንን ሁሉ እናደርጋለን ወዳጆቼ ። ማለት የምችለው ይህ ንን ብቻ ነው ። "

" ታዲያ መልሱ ምንጊዜ ነው የሚነገረን ? " ሲል ጠየቀ ፍራ ንዝ ።

" ነገ ጧት ። "

"ስማ" አለ አልበርት ፤ "ዋጋውን እንጨምራለን ። ጥበቡን ፓሪስ ላይ አውቀዋለሁ ፣ ለእዘቦት ቀን ሃያ አምስት ፍራንክ ፣ ለእሁድና ለበ ዓል ቀን ሰላሳ ወይም ሰላሳ አምስት ። "

" ሮም ውስጥ ግን እጥፍ ብትከፍሉ እንኳ የሚገኝ አይመስለ ኝም ። "

አልበርት በተሰጠው መልስ ባልረካ ሰው አስተያየት ፍራንዝን ከተመለከተው በኋላ " ትሰማለህ ፍራንዝ ? " አለ ።

" አንተስ ምን ትላለህ ? " ሲል ፍራንዝ ጥያቄውን በጥያቄ መለሰ።

" እኔ በበኩሌ አንድ ነገር አልዋጥልህ ሲለኝ ስለነገሩ ማሰቤን ትቼ ወደ ሌላ ነገር እዞራለሁ ። ለመሆኑ ራትስ ደርሷል ፓስቲሪኒ ? "

t.me/OLDBOOKSPDF

" እዎ ጌታዬ ።"

" በጣም ጥሩ ፤ ይቅረብልና ?"

" ግን የሠረገላው ነገርስ ?" ሲል ጠየቀ ፍራንዝ ።

" አሩ ! አትጨነቅ ወዳጄ " አለ አልበርት ፤" ራሱ ከቸች ይላል። ዋናው ቁም ነገር ገንዘብ መጨመር ነው ።"

አልበርት በተፈጥሮው ቦርጫው ሙሉ የሆነ ሰው ፈልጐ የሚያጣው ነገር እንደሌለ ስለሚያምን በችግሩ ብዙም አልተጨነቀበትም ። ራቱን ከበላ በኋላ ወደ መኝታ ክፍሉ ሄዶ ድብን ያለ እንቅልፍ ተኛ ።

በማግሥቱ ጧት ፍራንዝ ልክ ከእንቅልፉ እንደነቃ መጥሪያውን ደወለ ። ፓስቲሪኒ ራሱ ነበር የመጣው ።

" የፈራሁት አልቀረም " አለ የሆቴሉ ተቆጣጣሪ በረጅሙ ከተነፈሰ በኋላ ፤ ፍራንዝ እስኪጠይቀው እንኳ ፋታ ሳይሰጥ ። " ጌታዬ ፣ ትናንት ቃል አለመግባቴ ትክክል ኖሯል። ጊዜው አልፏል ፣ ሮም ውስጥ ለበዓሉ ሦስት የመጨረሻ ቀናት እንኳ አንድም ሠረገላ አይገኝም ።"

በዚህ ጊዜ አልበርት ይገባል ።

" ያም ሆነ ይህ ፣" በማለት ፓስቲሪኒ ንግግሩን ቀጠለ ፤" ከዚያ የተሻለ ነገር አግኝቼላችኋለሁ ።"

" ምንድን ነው እሱ ?" ፍራንዝ ነበር ።

" የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ በዚህ ፎቅ ውስጥ እንደሚኖሩ ሳታውቁ አትቀሩም ። እሳቸው ችግራችሁን ስለሰሙ በገዛ ሠረገላቸው ውስጥ ሁለት መቀመጫዎች ፈቅደውላችኋል ።"

ፍራንዝና አልበርት እርስ በርሳቸው ተያዩ ። " ከማናውቀው ሰው ጋር መቀመጡን እንዴት ታዬዋለህ ፍራንዝ ?" ሲል ጠየቀ አልበርት።

" የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ምን ዓይነት ሰው ነው ?" በማለት ፍራንዝ ፓስቲሪኒን ጠየቀ ።

" የዬት አገር ሰው እንደሆኑ ባላውቅም በጣም የተከበሩና በሃብታቸው ተወዳዳሪ የማይገኝላቸው ትልቅ ሰው ናቸው ። ላለፉት አሥር ዓመታት በመካከለኛው ምሥራቅ ጥናታዊ ጉብኝት ሲያደርጉ የነበሩ ምሁር እንደሆኑም ሰምቻለሁ ።"

t.me/OLDBOOKSPDF

“ እንደሚመስለኝ ፣ ” አለ ፍራንዝ ለአልበርት ፤ “ ይህ ሰው እንደ ፓስቲሪኒ አባባል ሥርዓት የሚያውቅ ቢሆን ኖሮ መልዕክቱን በሌላ መንገድ ያቀርብልን ነበር ። ለምሳሌ በደብዳቤ ወይም . . . . ”

ፍራንዝ ተናግሮ አልጨረሰም ። በሩ ተንኳኳ ።

“ ይግቡ ” አለ ፍራንዝ ።

አጅግ የሚያምር ልብስ የለበሰ ሠራተኛ በሩን ከፍቶ እንደገባ “ ከሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ለወጣት ፍራንዝና ለአልበርት ሞርስፍ ” በማለት ሁለት ካርዶች ለፓስቲሪኒ ሲሰጠው ፓስቲሪኒ ደግሞ ለሁለቱ ወጣቶች ሰጣቸው ። “ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ፣ ” በማለት ሠራተኛው ንግግሩን ቀጠለ ፣ “ እነዚህ ወጣቶች በሚመቻቸው ጊዜ ሊያነጋግሩዋቸው እንደሚችሉና የሚመቻቸውን ሰዓት እንዲገልጹላቸው ጠይቀዋል ። ”

“ እሳቸው ሣይሆኑ እኛ ራሣችን ነገ ቤት ወደ እሳቸው እንደም ንሄድ ንገርልን ። ” አለ ፍራንዝ ።

“ ታላቅነት ይሰማል ይኼ ነው ። ” አለ አልበርት ሠራተኛው እን ደወጣ ። “ ልክ ነህ ፤ ፓስቲሪኒ ። የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ በጣም የተከበሩ ሰው መሆን አለባቸው ። ”

በማግሥቱ ጧት ፍራንዝ ፓስቲሪኒን ካስጠራው በኋላ ፤ “ በዚህ ሰዓት የሞንቴ ክሪስቶን እንደራሴ ብናነጋግራቸው ምን ይመስልሃል ?” ሲል ጠየቀው ።

“ምንም ችግር የለወ ም ።” ሲል መለሰ ፓስቲሪኒ ፤ “እንደራሴው ምንጊዜም ቀደም ብለው ነው ከመኝታቸው የሚነሱት ። ዛሬም እር ግጠኛ ነኝ ከተነሱ ሁለት ሰዓት ሳያልፍ አይቀርም ። ”

“ እንግዲያውስ አልበርት ፣ ተዘጋጅተህ ከሆነ ጐረቤታችን ላደ ረጉልን ውለታ ሂደን ምሥጋና እናቅርብ ። ”

ፍራንዝና አልበርት ብዙም ሳይጓዙ ፓስቲሪኒ ቀድሟቸው ከሄደ በኋላ መጥሪያወን ሲደውል የቤት ባለሟል በሩን ከፈተ ።

“ ወጣቶቹ ቀጠሮ አላቸው ። ” አለ ፓስቲሪኒ ። ሠራተኛው እጅ ከነሣ በኋላ ሊገቡ እንደሚችሉ የሚያስረዳ ምልክት አሳያቸው ። ፍራ

t.me/OLDBOOKSPDF

ንዝና አልበርት በሁለቱ ክፍሎች በኩል ሲያልፉ በፓስቲሪኒ ሆቴል ውስጥ እንደዚያ የተዋቡ ክፍሎች ይገኛሉ ብለው ለማመን አልቻሉም ። ይሁንና የእነዚህን ክፍሎች ውበት ለማድነቅ ጊዜ ከማግኘታቸው በፊት ይበልጥ ወደተዋበው ማሎን ደረሱ ።

የቤት እቃዎች ፣ ግድግዳዎቹ ላይ የሚታዩት ሥዕሎችና ባህላዊ የጦር መሣሪያዎች ፣ በእያንዳንዱ በርና መስኮት ላይ የተዘረጉት የሚያማምሩ ትላልቅ መጋረጃዎችና ወለሉን የሸፈነው የሩቅ ምሥራቅ ምንጣፍ ለማሎኑ የሰጡት ውበት ይህ ነው አይባልም ።

"የተከበራችሁ እንግዶች ብትቀመጡ ፣" አለ ባለሚሉ ፤ "መምጣታችሁን ለእንደራሴው አሳውቃለሁ ።" በአንደኛው በር በኩል ወጣ።

ፍራንዝና አልበርት እርስ በርሳቸው ከተያዩ በኋላ እንደገና ክፍሉንና ያስዋቡትን እቃዎች ይመለከቱ ጀመር ። ለሁለተኛ ጊዜ ሲመለከቱት ክፍሉ ከመጀመሪያው አይታቸው የበለጠ ማረካቸው ።

" ምን ይመስልሃል አልበርት ? " አለ ፍራንዝ ።

" ጐረቤታችን ወይ ጊዜ ያነሳው በንዳ ነጋዴ ነው ፣ አለዚያም ማንነቱን ደብቆ ዓለምን እየተዘዋወረ የሚጉብኝ መሥፍን ይሆናል ።"

በሩ ከተከፈተ በኋላ የሐብቱ ብዛት የሚያስደንቀውን ክበርቴ ለማሳለፍ መጋረጃዎች ግራና ቀኝ ተገለጡ ።

" ወዳጆቼ " አለ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ወደ ክፍሉ ሲገባ ረጋ ባለ አነጋገር ፣ " ወያኔ እንድትመጡ በማድረግ ስላደከምኳችሁ ይቅርታ አድርጉልኝ ። "

" በእኔና በባልንጀራዬ ስም ሊያደርጉልን ስላሰቡት ሁሉ በጣም ነው የማመሰግነው " አለ አልበርት ፤ " ትልቁን ችግራችንን ነው ያቃለሉልን ። የእስዎ መልዕክት በደረሰን ወቅት የበሬ ሠረገላ ሳይቀር ለመጠቀም አስበን ነበር ። "

" ቀደም ብዬ ለችግራችሁ ባለመድረሴ እዝናለሁ ፣ የፓስቲሪኒ ጥፋት ነው ። " አለ እንደራሴው ሁለቱን ወጣቶች ወደሶፋው እንዲቀመጡ እያመለከተ ። " ስለችግራችሁ የነገረኝ ነገር አልነበረም ። ልክ ልጠቅማችሁ እንደምችል ስረዳ ፣ ለናንተ መቸገሬ እጅግ ነው ያስደሰተኝ ። " ሁለቱ ወጣቶች እጅ ነሱ ። " በአጋጣሚ ደግሞ ፤" በማለት

t.me/OLDBOOKSPDF

እንደራሴው ንግግሩን ቀጠለ ። ዛሬ ከበዓሉ መከፈቻ ቀደም ብሎ በአ ደባባዩ ላይ የሞት ፍርድ ይፈጸማል ። አደባባዩን በደንብ የሚያሣይ መ ስኮት ያለበት ሆቴል እንዲይዝልኝ ትናንት ለባለሟሌ ነግሬዋለሁ ። ምናልባት ያንንም ሥነ ሥርዓት አብረን ልንመለከት እንችላለን ። ” እጁን ዘርግቶ መጥሪያውን ደወለ ።

ወዲያውኑ ዕድሜው አርባ አምስት ወይም አምሳ የሚሆን ሰው መጣ ። የእንደራሴው ልዩ ባለሟል ነበር ።

“ ቤርቱሲዮ ” አለ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ፤ “ አደባባዩን የሚ ያሣይ መስኮት ያለበትን ክፍል አገኘህ ? ”

“ አዎ ጌታዬ ” ሲል መለሰ ቤርቱሲዮ ፤ “ ሦስተኛ ፎቅ ላይ አግኝ ቻለሁ ። ”

“ በጣም ጥሩ ቤርቱሲዮ ፤ በል ምሣ እንደደረሰ አስታውቀን ። ወን ድሞቼ ምሳ አብረን እንድንበላ ልትችገሩልኝ ትችላላችሁ ? ”

“ ባናስቸግር እንመርጣለን ፤ ክቡር እንደራሴ ” አለ አልበርት ።

“ ምን ችግር አለው ? ባይሆን ውለታዬን አንድ ቀን ፓሪስ ላይ ትመልሳላችሁ ። ቤርቱሲዮ ፤ ማዕድ ለሦስት ሰው ይዘጋጅ ። ”

ቤርቱሲዮ እንደወጣ እንደራሴው የሞት ቅጣቱ የሚፈጸምበትን ፕሮግራም ከማስታወሻ ላይ ያነብላቸው ጀመር ። በቅጣቱ መሠረት አንድሪያ የተባለ ወንጀለኛ በስለት እንዲገደል ፤ ፔፒኖ የተባለ ደግሞ እንዲሰቀል ተፈርዶባቸዋል ።

“ ግን ” አለ እንደራሴው ማንበቡን እንደጨረሰ ፤ “ ትናንት ማታ በመስፍኑ ቤት ውስጥ ነበርኩ ፤ ከሁለቱ አንደኛው እሥረኛ ወ ሣኔው እንደተሻረለት አረጋግጫለሁ ። ”

“ የትኛው ? ” ሲል ጠየቀ ፍራንዝ ።

“ ፔፒኖ የተባለው ” ሲል መለሰ እንደራሴው ፤ “ ያ ማለት የስቅ ላት ፍርድ ሲፈጸም ለማዩት አልታደላችሁም ማለት ነው ። ይሁን እ ንጅ የስለት ቅጣቱ በተለይ ለመጀመሪያ ጊዜ ለተመለከተው በጣም የ ሚማርክ ትዕይንት ነው ። ስቅላት በጣም ቀላል ነገር ነው ፤ ምንም አዲስ ነገር አይታይበትም ። ይገርማችኋል . . . ስቅላትንና ግርፋትን በሚመ ለከት አውሮፓውያን ምንም አያውቁም ። ” በማለት እንደራሴው ከንፈ

t.me/OLDBOOKSPDF

ሮቹን በሽሙጥ ወደአንድ ጐን አጣመመ ። “ ስለጭካኔ ሲወሳ አውሮፓውያን በሕፃንነት ወይም ደግሞ በአዛውንት ዕድሜ ክልል ላይ ያሉ ይመስላል ። ”

“ በመላው ዓለም እየተዘዋወሩ በቅጣት አይነቶች ላይ ዝርዝር ጥናት ያካሄዱ ይመስላሉ ፤ ጌታዬ ” በማለት ተናገረ ፍራንዝ የእንደራሴው አነጋገር እንግዳ ሆኖበት ።

“ ያላየሁዋቸው የቅጣት አይነቶች ቢኖሩ በጣም ጥቂቶች ናቸው ። ” ነበር እንደራሴው ቀዝቀዝ ብሎ የሰጠው መልስ ።

“ እንደዚህ አይነቶቹን አሰቃቂ ድርጊቶች መመልከት ያስደስትዎታል ? ”

“ መጀመሪያ በርግጥ ይረብሸኝ ነበር ። በኋላ ግን ግድየለሽ ሆንኩ። አሁን እንዲያውም ሱስ ይዞኛል ። ”

“ ሱስ ! ለመናገር ቀርቶ ለመስማት የሚቀፍ ቃል ነው ። ” አል በርት ነበር ።

“ ይገርማችኋል በሕይወት ውስጥ ትልቁ ትርኢት አሟሟትን መመልከት ነው ። ነፍስ ከሥጋ የምትነጠልባቸውን የተለያዩ መንገዶች ማጥናትና የተለያዩ ግለሰቦች በግል ባህርያቸው ወይም በአካባቢያቸው ወግ አማካኝነት ይህን ከሕይወት ወደሞት ፣ ከመኖር ወደ አለመኖር የሚደረግ ሽግግር እንዴት እንደሚፈጽሙ ማስተዋል ጠቃሚ አይደለም ‘ትላላችሁ ? በበኩሌ ግን አንድ ነገር ልጠቁማችሁ እወዳለሁ ፤ አንድ ሰው ሌሎች ሲሞቱ አዘውትሮ የሚመለከት ከሆነ ራሱ ሞትን ለመጋፈጥ ደፋር ሰው ይሆናል ። እንደእኔ አስተሳሰብ ሞት የሚያስጨንቅ ነገር ቢሆንም ብዙዎች የሚፈሩትን ያህል የሚፈራ አይደለም ። ፍርድ የሚበይነው ቅጣትም የተፈፀመ ወንጀልን ያህል አይከብድም ። ”

“ግልጽ አልሆነልኝም ። ” አለ ፍራንዝ በተመስጦ ሲያሰላስል ቆይቶ ፤ “እባክዎ በደንብ ያብራሩልኝ ፣ ስሜቴን እጅግ ኮረኮሩት ። ”

“ እንግዲያውስ እንደማመጥ ” አለ እንደራሴው ። “ ለምሳሌ አንድ ሰው አባትህን አሰቃይቶ ቢገድልብህ ፣ ወይም እጮኛህን በግፍ ቢነጥቅህ፣ አለዚያም የአንተን የወደፊት ብሩህ ዕድል ቢያጨልምብህ፣

t.me/OLDBOOKSPDF

ባጭሩ ልብህ ውስጥ በየጊዜው የሚያመረቅዘ ቁስል ቢያቆስልሙና ዘለ ዓለማዊ ባደነት እንዲሰማህ ቢያደርግ ፣ በኋላ ግን ሕግ ወይም ሕብረተ ሰቡ ሰውዬው ለሠራው ወንጀል ስቅላት ቢፈርድበት ወይም በሰይፍ አንገቱን ቢቀናጥሰው ካሣ የተከፈለህ ይመስልሃል ? የረጅም ጊዜ የሕሊና ጉስቁልና ያደረሰብህ ባላንጣ ለጥቂት ሴኮንዶች የሚካል ሕመም ተሰማውና ትክክለኛ ፍርድ ተሰጠኝ ብለህ ትረካለህ ? ”

“ አዎ እውቃለሁ ፣ ” አለ ፍራንዝ ፤ “ ፍትህ ሲባል መቼም ለተበ ዳዩ ካሣ መክፈልን ወደ ጐን ያደርጋል ። አለዚ አለዚ ፍርድ ቀደም የፈሰሰን ደም ሌላ ደም በማፍሰስ ሊያካክስ የሚሞክር ሥርዓት ነው ። ሆኖም ሕግ ተገቢ ነው ካለው ቅጣት በላይ መጠየቅም የለብንም ።

“ በዚያ ላይ ” አለ ፍራንዝ ቀጠለና ፤ “ የተገመደለ ፍርድን ሊሰ ቃቂናት ለመቋቋምም ነው ፍልሚያ እንዲካሄድ የተፈቀደው ። ”

“ አሃ ፤ ፍልሚያ ! ” አለ እንደራሴው በምጸት ሳቅ ብሎ ፤ “ ግሩም የብቀላ ዘዴ ! የምትወደውን ሰው የነጠቀህ ፣ ሚስትህን ያዋረደብህ ፣ ልጅህን የደፈረብህ ፣ ሰብዓዊ መብት እንደሌላቸው ሁሉ ኑሮአቸውን ያበላሸብህ ደንቃራ ፣ ከሕይወትህ ጋር የማይነጣጠሉ ሰዎችን አካልና ሕሊና ካቆሰለ ፣ ለሥቃይና ለውርደት ከዳረጋቸው በኋላ አንተ ደረቱ ላይ ጦር ስትሰብትና ወይም ግንባሩን በጥይት ፈለጥከውና ወንጀሉ በት ክክለኛው ብቀላ ተካሰ ? ለዚያውም በፍልሚያው ብታሸንፍ ኢኮ ነው። ይባስ ብሎ ድል አድራጊው እሱው ይሆንና ሕዝብ በተሰበሰበበት አደ ባባይ ከሐጢአቱ እጁን ተለቃልቆ በኩራት ከጠላቱ ደረት ላይ ቆሞ ሙቤ የሚረግጥበት አጋጣሚም አይታጣም።የለም ፣ የለም በበኩሌ በአ ንድ ሰው ላይ ብቀላ ለማድረግ ብፈልግ ፍልሚያ የሚሉትን ዘይቤ ዞር ብዬ አላየውም ። ”

“ ታዲያ ፍልሚያን ይቃወማሉ ? ቢጠየቁም አሻፈረኝ ይላሉ ማ ለት ነው ? ” ሲል ጠየቀ አልበርት ፤ እንዲህ ዓይነቱን ያልተለመደ ንግግር መስማቱ አስገርሞት ።

“ አልተግባባንም ። ” አለ እንደራሴው ፤ “ በግልጽ ላስቀምጥላ ችሁ መሰለኝ ። በበኩሌ ለስድብ ፣ ለጥፊ ወይም ለስም ማጥፋት ከሆነ ራሴን ለረጅም ጊዜ ለአደጋ በማጋለጥና ሰውነቴን በአስቸጋሪ ልም

t.me/OLDBOOKSPDF

ምዶች በመማራት ባገኘሁት ጥንካሬና ቅልጥፍና ምስጋና ይድረሰውና ያለምንም ፍርሐት ባላንጣዬን እንደማሸቀጡ ቅንጣት ሳልጠራጠር ወደ ፍልሚያ መስክ አመርዳለሁ ። አዎ ፡ ያን ለመሰለ በደል ፍልሚያ እጋጠማለሁ ። ሆኖም በተለይ ሕሊናን ጨምሮ በሚያደማ የረጅም ጊዜ ሥቃይ እንድጉማቆል ያደረገኝን ባላጋራ ግን ያንኑ ተመሣሣይ ሥቃይ በማሸከም ነው የምበቀለው ። ለአይን አይን ፡ ለጥርስ ጥርስ ! ”

“ ግን ! ” አለ ፍራንዝ ራሱን እከክ እከክ እያደረገ ፤ “ እንዲህ ያሉ ራስዎ ዳኛ ፡ ራስዎ ዒቃቤ ሕግ የሆኑ ሰው ከሆኑ በሕግ ፊት ንጹህ ሊሆኑ አይችሉም ። ጥላቻ እውር ነው ፡ ቁጣም ሞኝ ያደርጋል ። ብቀላን መሻት ደግሞ ከምጣጣ ድራፍት ለመጠጣት እንደመዘጋጀት ይቆጠራል ። ”

“ ድሃና አቅመቢስ ለሆነ ሰው ከሆነ አባባልህ ትክክል ነው ። ለሐብታምና ለትልልቅ ግን አይሠራም ። ራሱን በተበዳይ ቦታ አስቀምጦ ሳዩውም ብቀላ ማለት እንደአገልግል ፍትፍት በረድ አድርገው ሲመገቡት ይበልጥ የሚጣፍጥ የቃልኪዳን ማዕድ ነው ። ... ግን ይህ ሁሉ ውይይት ከዬት መጣ ? በተለይ በበዓል ሰሞን የሚወራ ሕልነበረም ። በሉ አሁን ተነሱ ወደ ምሣ እንሂድ ። ” ሁለቱ ወጣቶች ብድግ ብለው እንደራሴውን በመከተል ወደ ምግብ ክፍሉ ሄዱ ።

ቀለል ብሎ በተዋበ ክፍልና ንጽሕናው በተጠበቀ አቀራረብ የተዘጋጀላቸውን ምሣ በሚመገቡበት ወቅት የእንደራሴው ቃላት በአልበርት ላይ ያሣደሩትን ስሜት በሚመራመር አስተያየት ፍራንዝ አልበርትን ይመለከተው ጀመር ። አልበርት ግን ከምግቡ ሌላ አእምሮውን የሚያሳስበው ነገር አልነበረም ። እንደራሴው ምግቡን በእጁ እንኳየንካው አይመስልም ። እንግዶቹ ቅር እንዳይላቸው ብቻ ማዕድ ላይ የተቀመጠና የራሱን የተለየ ምሣ ለማስቀረብ የእነሱን መውጣት የሚጠባበቅ ዓይነት ሁኔታ ይታይበታል ።

ከምግብ በኋላ ፍራንዝ “ ይቅርታ ቢያደርጉልን ክቡር እንደራሴ ! ብዙ ሥራዎች ማከናወን ይኖርብናል ። ” አለ ሰዓቱን ተመለከተና ።

“ ምን ምን ሥራዎች እንደሆኑ ልጠይቅ እችላለሁ ? ”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ለበዓሉ መቼም የተለየ ልብስ ያስፈልገናል ፤ እኛ ደግሞ ገና አል ገዛንም ። ”

“ ሊሉ አታስቡ ። ” አለ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ “ የሞት ቅጣት በሚፈፀምበት አደባባይ ከተያዘልኝ ሆቴል ውስጥ የግል ክፍሌም ስላለ ልብሶች እዚያ እንዲመጡላችሁና ፍርዱ ከተፈጸመ በኋላ እንድትቀ ይሩ ይደረጋል ። አሁን ግን ወደዚያው ቦታ የመሄጃችን ጊዜ ደርሷል ።”

ፍራንዝ አልበርትና የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ወደ አደባባዩ ሲደ ርሱ የቅጣቱ ሥነ ሥርዓት የሚፈፀምበት ፕሮግራም ሲጀምር ምንም አልቀረውም ። አደባባዩ ቁጥር ሥፍር በሌለው ሕዝብ ከመጥለቅለቁ የተነሣ ከላይ ለሚመለከተው በስፖርት አፍቃሪ የተሞላ ስታዲየም ይመስል ነበር ። በእንዲህ ያለ ወቅት በአደባባዩ ዙሪያ የሚገኙት ሕንፃ ዎች በሙሉ ትርኢቱን ለመመልከት ለሚፈልጉ ሰዎች በከፍተኛ ዋጋ ይከራያሉ ።

የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ እጅግ ከፍተኛ ገንዘብ ከፍሎ የተከራ የው ክፍል ከሶስተኛ ፎቅ ላይ የሚገኝ ሲሆን የተዋበ ክፍል ነበር ። ከዚ ያ ክፍል ሆኖ በአደባባዩ የተሰበሰበውን ሕዝብ ለተመለከተው በእርግ ጥም ከትዕይንቶች ሁሉ ትልቁ የእሚሚት ትዕይንት ነው ሲል እንደራ ሴው የተናገረውን ያረጋግጣል ።

ምትሃት እንደተደረገበት ሁሉ የሕዝቡ ሁካታ በድንገት ጸጥ አለ ። የሞት ቅጣት የመፈጸሚያው ፕሮግራም ተጀመረ ። ሥነ ሥርዓት ተቆ ጣጣሪ ፖሊሶች ፤ ቀሳውስት ፤ ሻማ የያዙ ሰዎች ፤ ወደ ቅጣቱ መድረክ ተከለከሉ ። ከበስተጀርባቸው በግራ ታፋው ትልቅ ቢላዋ ፤ በትከሻው ላይ ደግሞ ምሳር የያዘ ረጅም ሰው ብቅ አለ ። ገዳዩ ነበር ። ከኋላው ፔፒኖና አንድሪያ የተባሉት ወንጀለኞች እያንዳንዳቸው በሁለት ቄሶች እየታጀቡ ደረሱ ። አንድሪያ ሁለቱንም ክንዶቹን ተጠፍሯል ። ሁለ ቱም ወንጀለኞች በአንድ ዲያቆን የተያዘውን መስቀል እየደጋገሙ ይሳ ለማሉ ።

ገና ይህንን ሲመለከት ፍራንዝ እግሮቹ ይርዱ ጀመር ። ወደ አል በርት ሲመለከት አልበርትም እንደለበሰው ሸሚዝ ፊቱ ደም መስ ሏል ። የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ብቻ ሁኔታውን ከምንም የቆጠረው አይመስልም ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ሁለቱ እሥረኞች መድረኩ ላይ ወጡ ። በፔፒኖ ዓይኖች ላይ የፍርሃት ምልክት አይታይባቸውም ፣ እንዲያውም የትፈጥሮ ኩራቱ የተለየው አይመስልም ፣ ከቁመቱ አጠር ብሎ ወፈር ያለው አንድሪያ ግን አሁንም የጭካኔ መልክ ይነበብበታል ።

— " የሚገደለው አንድ ሰው ነው ብለውን ነበር መሰለኝ ። " አለ ፍራንዝ ለአንደራሴው ።

"እውነቱን ነው" ሲል መለሰ አንደራሴው ቀዝቀዝ ባለ አንደበት።

" ታዲያ እንዴት ሁለት እሥረኞች ሊመጡ ቻሉ ? "

አንደራሲው መልስ ከመስጠቱ በፊት አንድ ቄስ ወታደሮቹን አልፎ ቅጣቱን ወደሚያስፈጽመው ሰው ካመራ በኋላ አንድ ወረቀት አቀረበለት ። ቅጣት አስፈጻሚው ወረቀቱን አንብቦ እንደጨረሰ እጆቹን እንደድምጹ ከፍ በማድረግ " ለብፁዕነታቸው መሃረኑት ምሥጋና ይድረሰው ፣ ፔፒኖ በነፃ ተለቋል ! " ሲል ጮኸ ። የሕዝቡ ድንገተኛ ሁካታ የአደባባዩን ፀጥታ በአፍታ አናወጠው ።

" ፔፒኖ በነፃ ተለቀቀ ? " አለ አንድሪያ ራሱን ሲስት ተቃርቦ ከነበረበት ሁኔታ ባኖ ። " እንዴት እሱ ተለቆ እኔ እቀራለሁ ? አብረን እንድንሞት ነው የተፈረደብን ! እንዲያውም ከኔ ቀድሞ እሱ እንደሚገደል ነበር የተነገረኝ ! ብቻዬን አልሞትም ! ብቻዬን አልሞትም ! " የያዙትን ቄሶች መንጭቆ ሁለት እጆቹ የፍጥኝ የተጠፈሩበትን ገመድ ለመበጠስ እየታገለ እንደእብድ ይወራጭ ጀመር ። ገዳዩ ሰው ምልክት ከመስጠቱ ሁለቱ ረዳቶች ተንደርድረው ወንጀለኛውን ከግራና ከቀኝ ክንዱ ላይ ጨምድደው ያዙት ።

" ምንድን ነው እሱ ? " ሲል ጠየቀ ፍራንዝ ጩኸቱ ሁሉ የሚነገረው በጣሊያንኛ ስለነበር ግራ ተጋብቶ ።

"ምንድነው እሱ ?" ሲል አንደራሴው ቃሉን ደገመው ። " አይገባህም እንዴ ? ይኸ ወንጀለኛ ጓደኛው አብሮት ስላልሞተ በንዴት ተቃጥሏል ። አጋጣሚው ቢያመቸው ኖሮ ነፃ የወጣውን ጓደኛውን በጥርሱና በጥፍሩ እየቦጫጨቀ ራሱ የተነፈገውን ዕድሜ ይነፍገው ነበር ። አቤት የሰው ልጅ ! ከዚህ ዓለም ፍጥረታት ሁሉ እንደሰው እርስ በርሱ በጭካኔ የሚናከስ ርኩስ ዝርያአይገኝም ።

t.me/OLDBOOKSPDF

አንድሪያ ከሁለቱ የገዳዩ ረዳቶች ጋር ግብግቡን በመቀጠሉ “መሞት አለበት ! እንዲሞት እፈልጋለሁ ! ብቻዬን እንድሞት ለማድረግ መብት የላቸውም ! ” እያለ ሲወራጭ ግብግቡ ለአይን እንኳ የሚያስፈራ ቢሆንም ሁለቱ ሰዎች አንድሪያን ወደ መድረኩ ጫፍ ወሰዱት ። ሁኔታውን የሚከታተለው ሕዝብ በወንጀለኛው ድርጊት ተቆጭቶ “ግደሉት ! ግደሉት ! ” የሚል ጩኸት ያስተጋባ ጀመር ።

ፍራንዝ ወደኋላው ለማፈግፈግ ሲቃጣው እንደራሴው በእጁ ያዝ አድርጎ ወደነበረበት ከመለሰው በኋላ “ ምን ሆንክ ? ” ሲል ጠየቀው። “ ማዘን ቢገባህ እንኳ አግባብ አይደለም ። አንድ እብድ ውሻ መንገድ ላይ ብታገኝ ምስኪኑ ውሻ በሌላ ውሻ ከመነከስ በስተቀር የፈጸመው ወንጀል አለመኖሩን እያወቅህ በጥይት ስትገድለው አዘኔታ ይሰማሃል ? እዚህ ግን በጓደኛው ሊነከስ ቀርቶ መሰል ወንድሙን ዘልዝሎ ሲጥለው አለመራራቱ አልበቃ ብሎት እጁ ተጠፍሮ የመግደል አቅም ባጣበት ወቅት እንኳ የእሥር ቤት ! የክፉ ቀን ጓደኛው እንዲሞት የሚማጸን አረመኔ ያሳዝንሃል ፣ የለም የለም ፣ መመልከት አለብህ ! ”

ፍራንዝ ግን በአሰቃቂው የሞት ቅጣት ራሱን ሊስት ምንም አልቀረውም ። ሁለቱ የገዳዩ ረዳቶች የሚወራጨውን ወንጀለኛ በኃይል እንዲንበረከክ ካደረጉት በኋላ ወደኋላ ፈቀቅ ሲሉ ዋናው ገዳይ ምሳሩን አንስቶ ወንጀለኛው ለመነሳት ከመሞከሩ በፊት ከግጅራቱ በኩል በምሳሩ ደንደስ በኃይል ሲመታው አንድሪያ በደረቱ ከተደፋ በኋላ በጀርባው ተገለበጠ ። በዚህ ጊዜ ገዳዩ ምሳሩን አስቀምጦ ከግራ ታፋው በኩል ያለውን ቢላዋ አወጣና የአንድሪያን ደረት ሸቀሸቀው ። ከዚያም ሆዱ ላይ ቆሞ በእግሩ ጫን ጫን ሲያደርገው ከተሰነጠቀው ደረት የደም ጐርፍ ቡልቅ ቡልቅ እያለ ይወጣ ጀመር ።

ፍራንዝ ወደኋላው እንደመንገዳገድ አድርጎት በአጋጣሚ አጠገቡ በነበረ ወንበር ላይ ተዝለፍልፎ ተቀመጠ ። አልበርት እንደቆመ ቢሆንም ዓይኖቹ ከመጨፈናቸውም በላይ ሙጥኝ እንደሚል ሕጻን የመስኮቱን መጋረጃ ጭምድድ አድርጎ ይዞት ነበር ።

የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ብቻ በጠላት ላይ በቀሉን እንደተወጣ ድል አድራጊ አርበኛ በልበ ሙሉነት ቀጥ ብሎ እንደቆመ ነው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

21

የሞት ቅጣት በሚፈጸምበት አደባባይ የሮም ከተማ ዓመታዊ ፌስቲቫል እንደተጀመረ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ከሁለቱ ወጣቶች ጋር በመሆን እንደሌላው ሕዝብ በትርኢቱ ለመሳተፍ በሠረገላ ከአደባባዩ ሕዝብ ጋር ተቀላቅለው ጥቂት እንደተጓዙ ኢንደራሴው ወጣቶቹን ፈቃድ በመጠየቅ ሊለያቸው እንደሚፈልግ ገለጸላቸው ። " ወንድሞቼ " አለ ከሠረገላው እንደወረደ ። " አደባባዩን መዞር ሲደክማችሁና ትርኢቱን በተመልካችነት ለመከታተል ስትፈልጉ ፎቅ ላይ ያለውን ክፍሌን ልትጠቀሙ ትችላላችሁ ። ሠረገላዬንና ሾፌሩንም እንደፈለጋችሁ ልታዝዙ ፈቅጄላችኋለሁ ። "

ፍራንዝ እንደራሴውን ከልብ አመስግኖ ሁለቱ ወጣቶች አደባባዩን መዞር ቀጠሉ ።

" ታያለህ ? " አለ የእንደራሴውን መውረድ ያስተዋለው አልበርት ከጓደኛው ጋር የሚስጥር ጭውውት ማድረግ እንደሚችሉ ተረድቶ።

" ምኑን ? " ሲል ጠየቀ ፍራንዝ ።

" ተመልከት ፣ እዚያ ሠረገላ ላይ የሚታዩት ቆንጃጅት ! "

" ጣሊያን አገር አንድ ድል ሳትቀዳጅ መሄድ የለብህም " አለ ፍራንዝ ' ከቆንጃጅቱ አንዷን ተዋወቅ ' የሚል አስተያየት ባዘለ አነጋገር ።

" አዎ ፣ " አለ አልበርት ፣ " በሞት ቅጣቱ የተሸማቀቀው ሰውነቴ አሁን በደንብ እንዲካስ ማድረግ አለብኝ ። " እንዲህ እንዳለ አልበርት ወደ ቆንጃጅቱ ሠረገላ አንድ የታሸገ የሽቶ ጠርሙስ ወረወረ ። ይህንን ያስተዋለችው አንዲት ውብ ሴት ብዙም ሳትቆይ ወደ አልበርት የሚያማምሩ አበቦች መልሳ ወረወረች ። አልበርት ከአበቦቹ መካከል ብዙዎቹን ከአየር ላይ ከቀለባቸው በኋላ በኩራት በኮቱ ቁልፍ አገዛሩ ላይ ሰካቸው ። አንድ ጊዜ የነአልበርት ፣ ሌላ ጊዜ ደግሞ የቆንጃጅቱ ሠረገላ እየቀደሙ አደባባዩን መዞራቸውን ቀጠሉ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ቢላ እንግዲህ ” አለ ፍራንዝ አበቦቹን እያስተዋለ ። “ መድረኩ የተከፈተ ይመስላል ። ” ልጅቷ ፈቃደኝነቷን ስለገለጸችልህ ግፋበት ለማለት የቀረበ አባባል ነበር ።

ከጥቂት ቆይታ በኋላ ሠረገላቸው ፍጥነቱን ጨምሮ የቆነጃጅቱን ሠረገላ መቅደም እንደጀመረ የወረወረቻቸው አባቦች በአልበርትኮት ቁልፍ አዝራር ላይ እንደተሰኩ የተመለከተችው ኮረዳ እጆችዋን በማጨብጨብ ፈገግ ስትል አልበርት ተመለከታት ።

በማግሥቱ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ራሱ ወደ ወጣቶቹ ክፍል በመሄድ ፤ “ ወንድሞቼ ፤ የመጣሁት ካሁን ጀምር በዓሉ እስከሚጠናቀቅበት ቀን ድረስ ሠረገላዩን እንደፈቀድኩላችሁ ለመግለጽ ነው ። ” በማለት ገለጸላቸው ።

ሁለቱ ወጣቶች ጥቂት ከተግደረደሩ በኋላ በሠረገላው ለመጠቀም ፍቃደኞች ሆኑ ። እንደራሴው ለሩብ ሰዓት ያህል የተለያዩ ጉዳዮችን ሲያጫውታቸው ቆየ ። አነጋገሩ ከሁሉም አገሮች ሥነጽሁፍ ጋር በደንብ እንደሚተዋወቅ ይመሰክራል ። በሥነጥበብ በኩልም ጥልቅ እውቀት እንዳለው አልበርትና ፍራንዝ የቤቱን ግድግዳ ተመልክተው አረጋግጠዋል ። በውይይታቸው ወቅት እንደራሴው የሚወረውራቸው ቃላት በሣይንስ መስክ ሰፊ ግንዛቤ እንዳለው ይመሰክራሉ ። በተለይ ኬሚስትሪን በሚመለከት ከፍተኛ ጥናት ሳያደርግ የቀረ አይመስልም ።

ከጥቂት ጊዜ በኋላ ፍራንዝና አልበርት ወደሠረገላቸው ሄዱ ። አልበርት ትናንት የተወረወሩለትን አበቦች ሆን ብሎ አሁንም በቁልፉ አዝራር ላይ አስቀመጣቸው ።

አደባባዩ ውስጥ እንደገቡ አልበርት የቆነጃጅቱን ሠረገላ ሲያይ አበባዎቹን ከኮቱ በማንሳት ወደ ከንፈሮቹ አስጠጋቸው ። አበባዎቹን የወረወረችው ኮረዳ ዛሬም ሌሎች አበቦችን አከታትላ ወረወረችለት። በዚህ ሁኔታ ሁለተኛው ቀን አለፈ ።

በሶስተኛው ቀን ፍራንዝ የተለዩ ጥሪ ስለነበረበት ከጓደኛው ጋር በአደባባዩ ሲዞር ለመዋል አልቻለም ። ሁለቱ ጓደኞች ማታ በመኝታ ክፍላቸው ለመገናኘት ተቀጣጥረው ተለያዩ ። በዚህም መሠረት አልበርት በዚያ ዕለት ብቻውን በሠረገላ ውስጥ ለመቀመጥ ተገዶ ነበር የዋለው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ከምሽቱ አሥራ አንድ ሰዓት አካባቢ ፍራንዝ ከውሎው ተመልሶ በአልጋው ላይ ጋደም እንዳለ አልበርት አንዲት ቁራጭ ወረቀት እያወዛወዘ ተንደርድሮ ገባ ። የሠረገላው ቆንጆ የወረወረችለት መልዕክት ነበር ።

" አንብብ " አለ አልበርት የቀትር ጸሐይ እንደመታው ወሻ እያለከለከ ። ፍራንዝ ወረቀቱን ተቀብሎ ማንበብ ጀመረ ።

> ማክሰኞ ማታ ልክ በአንድ ሰዓት ከፓንቲፊሲ ጐዳና ተደፍ ሠረገላህን ተተህ ቁም ። የሮም ገበሬ ቤተሰብ ለሰባበስ ያላት ቢት ሻማህን ከእጅህ ላይ ትነጥቃለች ። እኔ ስለሆንኩ ተከተለኝ ። ልክ ጊያካሞ ቤተክርስቲያን ቅጥር ግቢ ደረጃውን ወርደህ አንድ ጨረስክ ዞር ብዩ ስመለከትህ በትክክል አንተ መሆንህን ለማወቅ እንዲረዳኝ ትከሻህ አካባቢ ቀይ ሮባ መጠምጠም አለብህ ። እስከዚያ ድረስ ለታየኝም ። ሚንቃቁ ሊይገድልህ ።

" ምን ይመስልሃል ፍራንዝ ? " ሲል ጠየቀ አልበርት ጓደኛው አንብቦ መጨረሱን አስተውሎ ።

" የተሳካልህ ይመስለኛል ። " ነበር የፍራንዝ መልስ ።

ማክሰኞ ደረሰ ። ጀምበር ጣልቃ ሰማይ ላይ ከዋክብት ይታዩ ጀመር ። ልክ ከምሽቱ አንድ ሰዓት ሲሆን አልበርትና ጓደኛው በደብዳቤ ወደተጠቀሰው ፓንቲፊሲ ወደተባለው ጐዳና ሄደው በቀጠሮው ቦታ እንደደረሱ አልበርት ሻማውን እንደያዘ ከሠረገላው ከወረደ በኋላ ወደ ጊያኮሞ ቤተክርስቲያን ማምራቱን ቀጠለ ። ፍራንዝ ከሠረገላው ውስጥ እንደተቀመጠ የጓደኛውን አካሄድና የሚገጥመውን ሁሉ በአንክሮ ይከታተላል ።

አልበርት የቤተክርስቲያኑን ደረጃ ወርዶ አንዴ ጨረሰ ፊቷን በአይነርግብ የሸፈነች ሴት በደብዳቤው ላይ የተገለጸውን አይነት አለባበስ ለብሳ ሻማውን ነጠቀችው ። ከርቀት የተንሣ የሚነጋገሩት ባይሰማውም ፍራንዝ እጅ ለእጅ ተያይዘው ሲሄዱ ይታዩት ነበር ።

በዚህ ጊዜ የበዓሉን ፍጻሜ የሚገልጸው ደወል እንደተደወለ ለአከባበሩ ወደ አደባባዩ የወጡት የሻማ መብራቶች በሙሉ ፥ የመንገዶቹ መብራቶችም ጭምር በአንድ ትንፋሽ እንደጠፉ ሁሉ ባንድነት ድርግም አሉ ። ፍራንዝ ሠረገላው ውስጥ እንደተቀመጠ ያልታሰበ ጨለማ ዋጠው ። ከጭለማው ጋር ጸጥታ ሰፈነ ። በመጨረሻ ወደ ሆቴሉ ተመ

t.me/OLDBOOKSPDF

ልቦ የቀረበለትን ራት ተመገበ ። አልበርት ሊቆይ እንደሚችል ስለነ ገረው እስኪመለስ መጠበቅ አልነበረበትም ።

ከምሽቱ አምስት ሰዓት ላይ ፍራንዝ ብንን ሲልም አልበርት አል ተመለሰም ። ወዲያውኑ ግን የሆቴሉ ሠራተኛ ወደ ክፍሉ ገበቶ “ ጌታ ዬ ፣ ከአልበርት የተላከ ደብዳቤ የያዘ ሰው ሆቴሉ በረንዳ ላይ ይጠብቅ ዎታል ! ” አለው ።

ፍራንዝ ጊዜ ሳያባክን ወደ በረንዳው ወጣ ። በእርግጥም አንድ ሰው ቆሟል ። ፍራንዝ ከአልበርት የተላከው ሰው እሱ ለመሆኑ ጥርጣሬ አል ነበረውም ። ሲያነጋግረው ጠጋ ከማለቱ ሰውየው ቀልጠፍ ብሎ ፤ “ ከእኔ ምን ትፈልጋለህ ? ” ሲል ጠየቀ ወደኋላው በማፈግፈግ።

“ ከአልበርት ደብዳቤ ያመጣኸው አንተ አይደለህም እንዴ ? ” ሲል ጠየቀ ፍራንዝ ።

“ ስምህ ማነው ? ” በማለት ጠየቀ መልዕክተኛው ።

“ ፍራንዝ ። ”

“ ደብዳቤው የተላከው ላንተ ነው ። ”

“ መልስ ያስፈልገዋል ? ” ሲል ጠየቀ ፍራንዝ ደብዳቤውን እየ ተቀበለ ።

“ አዎ ፣ ጓደኛህ መልስ እንደምትሰጥ ተስፋ ያደርጋል ። ”

“ ና ፣ ከእኔ ጋር እንግባና መልሱን እሰጥሃለሁ ። ”

“ የለም ፣ እዚሁ መቆዬትን እመርጣለሁ ። ” አለ መልእክተኛው እየሳቀ ።

“ ለምን ? ”

“ ምክንያቱን ደብዳቤውን ስታነብ ትረዳዋለህ ። ”

ፍራንዝ በፍጥነት ወደክፍሉ እንደገባ ደብዳቤውን ገልጦ ያነብ ጀመር ።

<u>ውድ ፍራንዝ</u> — ይህንን ደብዳቤ እንዳነበብህ በጠረጴዛዬ መሣቢያ ከሚ ገኘው ቦርሣዬ ውስጥ የፈረምኩበት ቼክ ታገኛለህ ። ወደ ባንክ ሄደህ አርባ ሺህ ፍራንክ ካወጣህ በኋላ ይህንን ደብዳቤ ለሰጠህ ሰው ስጥልኝ ። የእኔ የባንክ ገንዘብ በቂ ካልሆነ ከራህስ ጨምርበት ። በአስቸኳይ ገንዘቡን ማግኘት ስላለብኝ ቸል እንዳትል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ሌላ የምለው የለኝም ። ያለሁህ እኔ እንደመሆኔ ለእኔም ያለኸኝ አንተ ነህ ።

ሉልበርት

ከእነዚህ ቃላት በታች ደግሞ በሌላ ዓይነት የእጅ ጽሁፍ የሚከተለው ተጽፏል ።

የተጠቀሰው ገንዘብ ልክ ከቢቱ ለሥራ ሁለት ሰዓት ላይ ካልደረሰለት ሉልበርት የተባለውን ጓደኛህን በሕይወት አታገኘውም ።

ሉዊጊ ቫምፓ ።

ሁለተኛው መልእክትና ፊርማ ሚሥጥሩን ከመገላለጡም በላይ መልእክተኛው ለምን ሆቴሉ ውስጥ እንዳልገባ ያስረዳል ። አልበርት በመላው አውሮፓ በዝና በሚታወቀው ሉዊጊ ቫምፓ በተባለው የኢጣሊያ ሽፍታ እጅ ወድቋል ።

የሚባክን ጊዜ አልነበረም ። ፍራንዝ ወደ አልበርት ጠረጴዛ ሮጦ ከሄደ በኋላ ከመሣቢያ ቦርሣውን አውጥቶ ቼኩን ሲመለከት አልበርት የነበረው ስድሳ ሺህ ፍራንክ ሲሆን ከዚሁ ውስጥ ግማሹን አጥፍቶለታል ። ፍራንዝ ራሱ የባንክ ተቀማጭ አልነበረውም ። ወደ አሥር ሺህ ፍራንክ የሚደርስ ገንዘብ ያስፈልገዋል ። ጥቂት እንዳሰበ የምንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ትዝ አለው ። በዚያ ቅጽበት ፓስቲሪኒ ወደ ክፍሉ ገባ ።

“ ፓስቲሪኒ ! ” አለ ፍራንዝ ተቻኩሎ ፤ “ እንደራሲው ክፍላቸው ውስጥ መኖራቸውን ታውቃለህ ? ”

“ አዎ ጌታዬ ፤ አሁን ሲገቡ አይቻቸዋለሁ ። ”

“ እንግዲያውስ እስኪ እባክህ ላነጋግራቸው እችል እንደሁ ጠይቅልኝ ? ”

ፓስቲሪኒ በፍጥነት ወደ እንደራሴው መኖሪያ ከሄደ በኋላ በጥቂት ደቂቃዎች ውስጥ ተመለሰ ። “ እንደራሴው ይጠብቁሃል ። ” አለ።

እንደራሴው ፍራንዝ ከዚህ በፊት አይቶት በማያውቀውና ዙሪያውን ባርጩማዎች በሞሉት ትንሽ ክፍል ውስጥ ተቀምጦ ነበር ።

“ ምን የተመረቀ ነፋስ በዚህ ሰዓት እዚህ ሥፍራ ጣለህ እባክህ ?” አለ እንደራሴው ፤ “ ራት ልትጋብዘኝ ፈልገህ ከሆነ በደስታ እቀበላለሁ ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ አይደለም ጌታዬ ፣ እጅግ በጣም አሳሳቢ ጉዳይ ነው ያመጣኝ ። ለመሆኑ ብቻችንን ነን ? ”

እንደራሴው ወደበር ሄዶ ከተመለሰ በኋላ ፤ “ ብቻችንን ነን ” አለ።

ፍራንዝ ከአልበርት የተጻፈለትን ደብዳቤ ለእንደራሴው ከሰጠ በኋላ፤ “ ያንብቡት እስኪ ” አለ ። ከዚያም እንደራሴው አንብቦ እንደ ጨረሰ “ ምን ይመስልዎታል ? ” ሲል ጠየቀ ።

እንደራሴው ለጥቂት ጊዜ ዝም እንዳለ በሃሣብ ተዋጠ ። “ ደብዳቤውን የሰጠህ ሰው የታለ ? ” አለ በመጨረሻው ።

“ በረንዳ ላይ ። ”

“ እስኪ ልጥራው ። ”

“ ከንቱ አይድከሙ ፤ እምቢ ብሎኛል ። ”

“ ምናልባት ወዳንተ ክፍል ለመግባት ይሆናል እምቢ ያለው ” አለ እንደራሴው ፣ “ ወደኔ ለመምጣት ግን አያቅማማም ። ”

እንደራሴው በረንዳውን በሚያሣየው መስኮት በኩል እንገቱን ወጣ አድርጎ ልዩ ዓይነት ፉጨት ሲያሰማ መልዕክተኛው መስኮቱን በደንብ ለማየት ይችል ዘንድ ከበረንዳው ወደ መሐል መንገድ ብቅ አለ ።

“ ፈጠን በል ፣ ” አለ እንደራሴው ፤ ፖሊስ ወንጀለኛን በሚያና ግርበት የአነጋገር ቃና ። ከጥቂት ሰኮንዶች በኋላ መልዕክተኛው የእንደራሴውን በር አንኳኳ ።

“ እህ ፣ አንተ ነህ እንዴ ፔፒኖ ? ” አለ እንደራሴው ።

ፔፒኖ መልስ በመስጠት ፋንታ በጉልበቱ ተንበርክኮ የእንደራሴውን እጅ በመያዝ ደጋግሞ ሳመው ።

“ ሕይወትህን ማዳኔን እንዳልረሳህልኝ ተገንዝቤአለሁ ። ” አለ እንደራሴው ። “ በሳምንት ዕድሜ ብትረሳ ኖሮ ይገርመኝ ነበር ። ”

“ ኧረ የለም ጌታዬ ፣ እንኳን አሁን እስከሞትም አይረሳኝ ፣ ” ሲል መለሰ ፔፒኖ በሚቅለሰለስ የአክብሮት አነጋገር ።

“ በል ተነስና የምጠይቅህን መልስ ፣ ” በማለት እንደራሴው ሲናገር ፔፒኖ ፍራንዝን በጨረፍታ ተመለከተው፤ “ ሰውዬውን ፈርተህ ነው ? ጓደኛዬ ነው ። ” አለ እንደራሴው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" እሽ " አለ ፔፒኖ ፣ " ይጠይቁኝና ልመልሳ . . . ? "

" አልበርት እንዴት ነው በሉዊጊ ቫምፓ እጅ የወደቀው ? "

" ጌታዬ ፣ የፈረንሳዊው ሠረገላ በተደጋጋሚ የእመቤት ቴሬዛን ሠረገላ ይከታተል ነበር ። "

" ቴሬዛ ማለት የሉዊጊ ቫምፓ ባለቤት ? "

" አዎ ፣ በወቅቱ ባለቤቷም አብረው ነበሩ ፣ ፈረንሣዊው አይኑን በሷ ላይ ሲጥል ባልና ሚስት ከፈረንሣዊው ጋር አበባ በመወራወር ይቀልዱ ነበር ። "

" ምን ? " አለ ፍራንዝ ። " ሉዊጊ ቫምፓ ራሱ እዚያ ሠረገላ ውስጥ ነበረ ? "

"ራሳቸውን ሾፌር አስመስለው ይነዱ ነበር ።" ሲል መለሰ ፔፒኖ፣ " ታዲያ በእሳቸውና በቴሬሳ ምክክር ለፈረንሣዊው የቀጠሮ ደብዳቤ ተወረወረለት ። ነገር ግን በቀጠሮው ቦታ ጊያኮሞ ቤተክርስቲያን ለፈረንሣዊው ቀጠሮ የተሳከችው ቴሬዛ ሳትሆን ቤፓ የተባለው ወጠምሻ ነበር ። "

" ምን ? " አለ ፍራንዝ እንደገና ፤ " ሻማውን የነጠቀችው የሮም ገበሬ ልብስ የለበሰች ሴት . . . . . "

" የአሥራ ስምንት ዓመት ወጣት ነበር ። " አለ ፔፒኖ ቀበል አድርጎ ። " ሆኖም ጓደኛህ ይህን ያህል ሃፍረት እንዲሰማው አያስፈልግም ። ቤፓ የምልህ ልጅ ሌሎችንም ማርኮ ወስዷል ። "

" ታዲያ ቤፓ ከከተማ ውጭ ወሰደው ? " ሲል ጠየቀ እንደራሴው ጣልቃ ገብቶ ።

" አዎ ጌታዬ ! " በማለት ፔፒኖ በመጀመሪያ ቤፓ አልበርትን እንዴት ልጃገረድ መስሎ እንደወሰደውና በመጨረሻ ግን ከከተማ ውጭ ሲደርሱ ሽጉጥ ግንባሩ ላይ እንደደቀነበት ፣ አልበርት ራሱን ለመከላከል በመሞከር ላይ እንዳለ ሌሎች የቤፓ ጓዶች መድረሳቸውንና ተባብረው አልበርትን ቴሬሳና ሉዊጊ ቫምፓ ወደሚገኙበት ምሽግ መውሰዳቸውን አብራራ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ የደረሰው በምስኪኑ አልበርት ላይ ሳይሆን በሌላ ሰው ላይ ቢሆን ኖሮ እጅግ ያስቀኝ ነበር ። ” አለ ፍራንዝ ።

“ እንደእውነቱ ” አለ እንደራሴው ለፍራንዝ “ ወዳጄ በጥንትነት በትመጣኖር ጓደኛህ ለወሲብ ያደረገው ጥድፊያ ውጤቱ እጅግ አስከፊ በሆነ ነበር ። አሁን ግን ሊደርስበት የሚችለው ፍርሃትና ጭንቀት ብቻ ይሆናል ። እንዲያውም ያንን ምሽግ በዚሁ አጋጣሚ ሊጎበኝ በመቻሉ ቃድሷል ። ” ካለ በኋላ እንደራሴው መጥሪያ ደውሎ ሠረገላ እንዲዘጋጅ አዘዘ ።

“ ብዙም ሳይቆይ በረንዳው አካባቢ የሠረገላ እንቅስቃሴ ይሰማ ጀመር ። ፍራንዝና እንደራሴው ፔፒኖን ከጀርባቸው አስከትለው ወጡ ። ከሌሊቱ ስድስት ሰዓት ተኩል ነበር ።

በመንገዳቸው የጥንታዊት ሮም ሕንጻዎች ፍርሥራሽ በብዛት ይታያሉ ። ሰፊ የመቃብር ሥፍራም አቋረጡ ። ከከተማው በወጡ መጠን ፍራንዝ ከፍርስራሹ ውስጥ አንድ ሽፍታ ካደፈጠበት ብቅ ይልና ወዲያው ፔፒኖ በሚሰጠው ምልክት ተመልሶ የሚያደፍጥ ይመስለው ነበር ። የሉዊጊ ቫምፓ ምሽግ ራሱ የቅዱስ ሴባስቲያን የመቃብር ሥፍራ ምድር ቤት ነበር ።

ከግማሽ ሰዓት ጉዞ በኋላ ሠረገላው ቆሞ ፔፒኖ በሩን ሲከፍትላቸው ፍራንዝና እንደራሴው ወረዱ ። “ በአሥር ደቂቃ ውስጥ እንደርሳለን ። ” ካለ በኋላ እንደራሴው ወደ ፔፒኖ ዞር ብሎ በዝቅተኛ ድምጽ ሲያነጋግረው ፔፒኖ ከሠረገላው መብራት ወስዶ ሄደ ። ከአምስት ደቂቃ ቆይታ በኋላ ደግሞ ፍራንዝና እንደራሴው ፔፒኖ የወረደበትን መንገድ ተከትለው ከአንድ ትንሽ ሸለቆ መሰል ነገር ዳርቻ እስኪደርሱ ድረስ ተጓዙ ። ቆም እንዳሉ ሁለት ሰዎች ጭለማው ውስጥ ሲነጋገሩ ይሰማቸው ጀመር ። አንደኛው ፔፒኖ ራሱ ሲሆን ሌላው በጥበቃ ላይ የተሰማራ ተረኛ ሽፍታ ነበር ። “ ይከተሉኝ ጌታዬ ፤ ወደመግቢያው ተቃርበናል ። ” አለ ፔፒኖ ለእንደራሴው ።

“ በሉ ምራን ” አለ እንደራሴው ።

የቁጥቋጦ ጥሻና ብዛት ያላቸው ድንጋዮች እንዳለፉ አንድ ሰው ለማሳለፍ ጠበብ የሚል መተላለፊያ አዩ ። ዕሰቱም እንደምንም አጎንብሰው ከሾለኩ በኋላ አምሳ ርምጃ ያህል እንደተጓዙ “ ቆም ማንህ ? ”

t.me/OLDBOOKSPDF

የሚል ኃይለኛ ድምጽ ተሰማ ። ወዲያውም ፔፒኖ የያዘው መብራት ብርሃን በአንድ ካርባይን ጠመንጃ ላይ ሲንጸባረቅ አስተዋሉ ።

"ጓደኛ!" ካለ በኋላ ፔፒኖ ወደፊት ተራምዶ ለዚህ ዘብ አንድ ነገር ሹክ ሲለው ዘቡ ሰላምታ ሰጥቶ እንግዶቹ መንገዳቸውን ሊቀጥሉ እንደሚችሉ በምልክት ጠቆማቸው ።

ከዘቡ በስተጀርባ ሃያ ርምጃ ያህል ወደታች የሚያስወርድ ደረጃ አለ ። ይህንን ደረጃ ተራምደው ሲጨርሱ መንገዳቸው እንደ ከዋክብት ጨረር በአምስት አቅጣጫ ተከፈለ ። በሬሣ ሳጥን ቅርስ የጐደጐዱት ግድግዳዎች ወደ መቃብሩ ሥፍራ መድረሳቸውን የሚያመለክቱ ነበሩ። በአንደኛው ጉድጓድ ውስጥም ብዛት ያላቸው የብርሃን ጨረሮች ይታያሉ ።

እንደራሲው እጁን በፍራንዝ ትከሻ ላይ ጣል አደረገና "የፍሽቶች ካምፕ ሲማረክ ማየት ትፈልጋለህ?" በማለት ጠየቀ ።

"አዎ!" ሲል መለሰ ፍራንዝ የሚያዩውን ሁሉ ማመን ቸግሮት ።

"እንግዲያውስ ተከተለኝ ። ፔፒኖ መብራቱን አጥፋ ።"

ፔፒኖ የታዘዘውን አደረገ ። እንደራሲውና ፍራንዝ ከርቀት ከሚታያቸው ፍም የመሰለ ነገር በስተቀር ጥቅጥቅ ባለ ጭለማ ተዋጡ። እንደራሲው በዚያ ጭለማ ፍራንዝን እየመራ መንገዳቸውን ሲቀጥሉ እንደ ጅብና እንደ ድመት በጭለማ ማየት የሚችል ይመስል ነበር ። በመጨረሻው ከብዙ ውጣ ውረድ በኋላ አንድ ደብዘዝ ያለ መብራት የተንጠለጠለበት ምስሶ አጠገብ ሲደርሱ አንድ ሰው ፊቱን ወደግድግዳው አዙሮ በመቀመጥ ሲያነብ ተመለከቱ ። ይህ ሰው ነበር የሽፍቶች አለቃ ሉዊጊ ቫምፓ ።

"ቁም ማነህ?" አለ ተረኛው ዘብ አንድ ጥላ ነገር ወደ ቫምፓ ሲያልፍ ተመልክቶ ። በዚህ ቅጽበት ቫምፓ በቅልጥፍና ብድግ ብሎ ከታፋው ላይ የታጠቀውን ሽጉጥ አወጣ ። በዚያው ቅጽበት ሁሉም ሽፍቶች ብድግ ብለው ሃያዎቹን ካርባይኖች በእንደራሲው ላይ ደቀኑ ።

"ሰማኸኝ ወይ ተወዳጁ ቫምፓ?" አለ እንደራሲው ፍጹም በተረጋጋ መንፈስ ። "ይህ ሁሉ ሽብረብ ለወዳጅ ሰላምታ ለማቅረብ ይመስላል ።"

t.me/OLDBOOKSPDF

“ መሣሪያ ወደታች ” አለ ቫምፓ አንድ እጁን መሣሪያዎችን በሚያገዝ አኳኋን ወደታች ጣል እያደረገ ፤ በሌላ እጁ በአክብሮት ሰላምታ ለመስጠት ባርኔጣውን ከራሱ እያነሳ ። ከዚያም ወደ አንደራሴው ዞር በማለት ፤ “ ይቅርታ አጠይቃለሁ የተከበሩ እንደራሴ ፣ ይመጣሉ ብዬ ባልገመትኩበት ሰዓት ስለመጡ በፍጥነት ላውቅዎ አልቻልኩም ። ” አለ ።

“ ምናልባት የማስታወስ ችሎታህም አጭር በመሆኑ ይሆናል ቫምፓ ” አለ እንደራሴው ፤ “ የረሳኸው የሰዎችን መልክ ብቻ ሳይሆን ያደረግሃቸውን ስምምነቶችም ጭምር ነው ። ”

“ ምን ስምምነት አድርጌ ነበር ጌታዬ ? በፍጹም ረስቻለሁ ። ” አለ ቫምፓ አንድ ጥፋት መሥራቱ ተሰምቶት ስህተቱን ሊያርም በተዘጋጀ ሰው አነጋገር ።

“ እኔን ብቻ ሳይሆን ጓደኞቼንም በሙሉ እንድታከብር ስምምነት አልተደረገም ? ”

“ ታዲያ ስምምነቱን መቼ አፈረስኩ ? ”

“ ጓደኛዬን ማርከህ እዚህ አስቀምጠኸዋል ። ገንዘብም ጠይቀሃል ። ”

“ ይህ ለምን አልተነገረኝም ? ” አለ ሉዊጊ ቫምፓ ወደ ጭፍሮቹ መለስ ብሎ “ ለምንድን ነው ከክቡር እንደራሴ ጋር ያለኝ ስምምነት እንዲጣስ ያደረጋችሁት ? ከመካከላችሁ አንዱ ሁኔታውን እያወቀ ተደርጎ ከሆነ ጭንቅላቱን ነው የማበግነው ! ”

“ ስህተት ተፈጽሟል ብዬህ አልነበረም ?” አለ እንደራሴው ወደ ፍራንዝ ዞር ብሎ ።

“ ከሰው ጋር ነዎ እንዴ ?” ሲል ጠየቀ ቫምፓ በጉጉት ፤

“የከፍያው ደብዳቤ ከተጻፈለት ሰው ጋር ነው የመጣሁት ። ይህ ሰው ሉዊጊ ቫምፓ ቃሉን የማያጥፍ ሰው መሆኑን እንዲያይ እፈልጋለሁ ።”

ፍራንዝ ወደፊት ሲራመድ ሉዊጊ ቫምፓም ቀረብ ብሎ ጨበጠው “ እንኳን ደህና መጣህ ፤ ክቡር ወንድሜ ። እንደራሴው ያሉትንና የእኔን መልስ ሳትሰማ አልቀረህም ። ባለማወቅ ስህተት ተሠርቷል ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

" ማን ምርኮኛው የታለ ? " አለ ፍራንዝ ዙሪያውን እየተገላመጠ ፤
" እስካሁን አላዩሁትም ።"
" ምንም ጉዳት እንዳልደረሰበት በእኔ ይሁንብህ ። " አለ እንዴ ራሲው ቀበል አድርጐ ።
" እዚያ ይገኛል ፤" በማለት ቫምፓ ተረኛው ዘብ ወደሚንጐራደድበት አቅጣጫ ጠቆመ ። " እንዲያውም ራሴ ሄጄ በነጻ መለቀቁን መንገር አለብኝ ።" ቫምፓ ወደ አልበርት የእሥር ሥፍል ሲሄድ ፍራንዝና እንደራሲው ተከተሉት ። ቫምፓ በሩን በኃይል ሲከፍተው ከውስጥ ደብዘዝ ያለ ብርሃን ይታይ ጀመር ። አልበርት ከአንድ ሽፍታ በተዋሰው የአሊጋ ልብስ ተጠቅልሎ ያንኳርፋል ።
" ከጧቱ ባንድ ሰዓት ሊገደል ለነበረ ሰው መጐሳቆል ሊሰማው አይችልም ።" አለ እንደራሲው ፈገግ ብሎ ።
ቫምፓ በአልበርት ወኔ ተደንቆ በአትኩሮት ከተመለከተው በኋላ ፤ "ልክ ነዎ" አለ ፤ "ይህ እሞተ ኮስታራ ሰው እውነትም ጓደኛዎ መሆን አለበት ። " ከዚያም ወደ አልበርት ሄዶ ትከሻውን በመነቅነቅ እየቀሰቀሰው " እስኪ ነቃ በል ፤ ወዳጄ " አለ ።
አልበርት እንደ መንጠራራት ብሎ አይኖቹን ከጠራረገ በኋላ " አ . . . . ፋ ከእንዴት ያለ ጥሩ ሕልም ቀሰቀስከኝ ካፒቴን ቫምፓ ። በመሥፍኑ የዳንስ ክፍል ከአንዲት ቆንጆ ሴት ጋር ስደንስ ነበር ።" አለና ሰዓቱን ተመለከተ ። " ለመሆኑ ለምንድነው ፤ በዚህ ሰዓት የምትቀሰቅሰኝ ?"
" በነጻ መለቀቅህን ልነግርህ ! "
" ገንዘቡ ተከፈለ ?"
" የለም ፤ ለሚጠይቀኝ ነገር ሁሉ ተቃውሞ የማላሰማው ሰው መጥቶ ስላንተ አነጋገረኝ ።"
"እንዴት ደግ ሰው ነው እባክህ ?" ካለ በኋላ አልበርት ዙሪያውን ሲመለከት ፍራንዝን አየው ። "እንዴ ! " አለ " አንተ ነህ ወይ የወንዜ ልጅ ? "
" ኧረ እኔ አይደለሁም " ሲል መለሰ ፍራንዝ " ጐረቤታችን የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሲ ናቸው ።"

t.me/OLDBOOKSPDF

“ኦ ፤ ክቡር እንደራሴ ” በማለት አልበርት ከተኛበት እየተነሣ ከራባቱን ያስተካክል ጀመር ። “ውለታዎ እጅግ ነው የሚከብደው ፤ መጀመሪያ ለሠረገላው ፤ አሁን ደግሞ . . . . ” እጁን ወደ እንደራሴው ዘረጋ ። እንደራሴው የአልበርትን እጅ ሲነካ እንደመንዘር ቢያደርገ ውም መጨበጡን ሊታወም አልቻለም ።

አልበርትም የእንደራሴው እጅ ቀዝቃዜ ከበረዶ የበለጠ በመሆኑ ወዲያው እጁን ሽምቅቅ አደረገው ።

ቫምፓ ሁኔታውን ሁሉ በአድናቆት ይከታተል ነበር ። ከዚህ በፊት ምርኮኞች ሁሉ ከፊቱ ሲቀርቡ መላ ሰውነታቸው በፍርሃት ይር ዳል ፤ ይኸኛው ግን በፍጹም መንፈሱ የማይረበሽ ጽኑ ወጣት ነው ። ፍራንዝ በበኩሉ አልበርት የአገሩን ስም የሚያስጠራ ወኔ በማሳዩቱ ኩራት ተሰምቶታል ።

አልበርት ወኔ የተላበሰውን ንግግሩን ቀጠለ ።“ እዚህ በመታ ጐሬ ብዙ ፕሮግራሞች ናቸው የተፋለሱብኝ ። ለመሆኑ ውድ ቫምፓ ከዚህ ከመውጣታችን በፊት የምናሟላቸው ፎርማሊቲዎች ይኖ ራሉ ? ”

“ የለም ፤ መሴ አልበርት ” አለ ሽፍታውም የአልበርት ወኔ ከማ ስገረም ባሻገር አስደስቶት ፤ “ እንደ አዕዋፍ ነጻ ነህ ። ”

“ እንግዲያውስ ደህና ሁን እያልኩ ስለናበትህ ረጅምና ደስተኛ ሕይወት እየተመኘሁልህ ነው ። እንሂዳ ወንድሞቼ ” አልበርት እንደ ራሴውንና ፍራንዝን በማስከተል ቀድሞ ወጣ ። ሁሉም ሽፍቶች ባር ኔጣቸውን ከራሳቸው አውልቀው በመያዝ በአክብሮት እየሸኟቸው የሚጓዙትን ሶስት ሰዎች አወጣጥ ለተመለከተው የሹመት ደብዳቤውን አቅርቦ ከቤተ መንግሥት የሚወጣ የዲፕሎማቶች ቡድን ይመስል ነበር ።

በማግሥቱ አልበርት ከእንቅልፉ እንደነቃ ፍራንዝን ቀስቅሶ ወደ እንደራሴው ክፍል በመሄድ ምሥጋና እንዲያቀርቡ ለማድረግ ፈልጎ ነበር ። ፍራንዝ ግን ወደ እንደራሴው ክፍል ለመሄድ ፈቃደኛ የሆነው በርግጥ ምሥጋና ለማቅረብ ሳይሆን የእንደራሴው ሁኔታ ስላ ስገረመውና ስላስፈራው አልበርት ብቻውን እንዳይሄድ ስለፈለገ ነው።

t.me/OLDBOOKSPDF

ሁለቱ ወጣቶች በእንደራሴው ሳሎን እንደተቀመጡ እንደራሴው ከመኝታ ክፍሉ ወጥቶ እንደተለመደው ረጋ ባለ አነጋገር ሰላምታ አቀረበላቸው ።

" ክቡር እንደራሴ ፤" አለ አልበርት ፤ " ትናንት ማታ ወቅቱ ባለመሆኑ የተውኩትን ምሥጋና እንዳቀርብልዎና ያደረጉልኝን ርዳታ ምንጊዜም እንደማልረሳውና ሕይወቴን በሙሉ ለርስዎ መስጠቴን እንድገልጽልዎ ይፍቀዱልኝ ።"

" ውድ ጐረቤቴ ፤" አለ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ እየሳቀ ፤" ውለታውን ያለመጠን አጋንንከው ። ያደረግሁልህ ነገር ቢኖር ከንዋ ባጀትህ ላይ አርባ ሺህ ፍራንክ ማዳን ብቻ ነው ። ይህ ደግሞ እምብዛም ከባድ ነገር ሆኖ ሊጠቀስ አይገባውም ።"

" የለም ክቡር እንደራሴ ፤ ውለታው እጅግ ከባድ ሆኖብኛል ፤" አለ አልበርት ፤ " አሁን የመጣሁትም እኔ ወይም ጓደኞቼ ልናደርግልዎ የምንችለው ነገር እንዳለ ለመጠየቅ ነው ።"

" መልካም እንግዲህ ከዚህ በፊትም ሳምሰለስለው የነበረ አንድ ትልቅ ነገር ላስቸግራችሁ ነው ።"

" ምንድነው እሱ ? "

" ፓሪስ የምትባለውን ከተማ ስለማላውቃት . . . "

" ምን ?" አለ አልበርት ቀበል አድርጐ ፤ " እስካሁን ፓሪስን አያውቋትም ? የማይመስል ነው ። "

" የማይመስል ቢመስልም ነገሩ ግን እውነት ነው ። ዋነኛው ምክንያቱም ፓሪስን በደንብ የሚያውቅ ጓደኛ ስለሌለኝ ነው ። ውድ አልበርት ከተማዋን በደንብ ለማስጐበኘት ፈቃደኝነትህን እጠባበቃለሁ ። " አለ እንደራሴው ያልተለመደ ፈገግታ እያሣዩ ።

" በደስታ ፈቃደኝነቴን እገልጻለሁ ፤ እኔ ብቻ ሣልሆን ጓደኞቼም ለመታዘዝ ዝግጁ ናቸው ። ለመሆኑ መቼ ነው ፈረንሣይ የሚመጡት ?"

" እናንተ መቼ ነው የምትሄዱት ?"

" አ ፤ በሁለትና በሶስት ሣምንታት ውስጥ ።"

" በጣም ጥሩ ! እንግዲያውስ " አለ እንደራሴው ፤ " የረጅም ጊዜ ቀጠሮ እንውሰድ ። ማለት ሶስት ወር ያህል ።"

t.me/OLDBOOKSPDF

" ልክ የዛሬ ሶስት ወር ፈረንሣይ መጥተው በሬን ያንኳኳሉ ?" ሲል ጠየቀ አልበርት ፤ የቀጠሮው ርዝማኔ እያሳቀው ።

" ቀኑንና ሰዓቱን መወሰን ትፈልጋለህ ? በበኩሌ የተመሰከረ ልኝ ቀጠሮ አክባሪ መሆኔን ላስጠነቅቅህ እወዳለሁ ። "

" ቀኑንና ሰዓቱን እንወስን ። " አለ አልበርት ፤ " በጣም ደስ ይለኛል ። "

"ጥሩ ፤ እንግዲህ አሁን የካቲት ሃያ አንድ ቀን ከጧቱ አራት ሰዓት ተኩል ነው ። ግንቦት ሃያ አንድ ቀን ልክ ከጧቱ አራት ሰዓት ተኩል ይመችሃል ?"

" ምጣ አዘጋጅቼ እጠባበቃለሁ ።"

" በል አድራሻህን ስጠኝ ? "

" አልበርት የመኖሪያ ቤቱን አድራሻ ሰጠ ። እንደራሴው አድራ ሻውን በማስታወሻው ካሰፈረ በኋላ በዚያው አጋጣሚ ኔፕልስ ወደተባ ለችው የኢጣሊያ ከተማ የሚሄድበት ጉዳይ እንዳለው ለወጣቶቹ ነገር የሶስት ወር ሰንብት አደረጉ ።

ፍራንዝ የእንደራሴውን እጅ ሲጨብጥ ይህ የመጀመሪያው ነበር። የእንደራሴው እጅ እንደሬሳ ሰውነት ስለቀዘቀዘው ሰውነቱ ሽምቅቅ አለ ።

አልበርትና የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ የቀጠሮአቸውን ቀንና ሰዓት በድጋሚ ከተነጋገሩ በኋላ ሁለቱ ወጣቶች እጅ ነስተው ወጡ ።

" ምን ነካህ ?" አለ አልበርት ፍራንዝን ወደ ክፍላቸው በመግባት ላይ እንዳሉ ፤ " የተሸበርክ ትመስላለህ ።"

" አዎ በጣም እንጅ ፤ " አለ ፍራንዝ ፤ " እንደራሴው ግራ የሚያ ጋቡ አይነት ሰው ናቸው ። የፓሪሱ ቀጠሮአቸው አስጨንቆኛል ። "

" ምን ? አብደሃል ?"

"አበድኩም አላበድኩ አስጨንቆኛል ። ባዩሁዋቸው ቁጥር ሆዴ ን ብራሽ ብራሽ ይለኛል ።"

t.me/OLDBOOKSPDF

22

ግንቦት ሃያ አንድ ቀን ጧት ለሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ጥሪ ባደ ረገበት ቤቱ ውስጥ አልበርት እንግዳውን ለመቀበል ዝግጅቱን ማጠ ናቀቅ ጀመረ ።

አልበርት ከወላጆቹ ከቤተና ጄኔራል ሞርስፍና ከእናቱ ጋር ባንድ ግቢ ውስጥ ይኖራል ። ይሁን እንጂ እመቤት ሞርስፍ የምትወደው ልጅዋ ከአጠገቧ እንዳይርቅ ብታደርግም የአንድ ወጣት ወንደላጤን ነጻነት ልትነፍገው ስላልፈለገች ቤቱን ስታሰራለት የመግቢያው በር ከቅጥር ግቢው ወደ ውጭ ስለተደረገለት የራሱ ግለኝነት ይሰማው ነበር ።

አልበርት ጧት ምድር ቤት ላይ ባለው ሳሎኑ እንደተቀመጠ የቤት ሠራተኛው የተለያዩ ጋዜጦችን ካመጣለት በኋላ፤ "ምሣ በስንት ሰዓት ነው እንዲቀርብ ያዘዙት ጌታዬ ?" ሲል ጠየቀው ።

" ልክ በአራት ሰዓት ተኩል ። በእንደራሴው ቀጠሮ እንኳ ሙሉ እምነት የለኝም ፤ ሆኖም ቀጠሮው በእኔ መፍረስ የለበትም።"

አራት ሰዓት አካባቢ ጥሪ የተደረገላቸው የአልበርት ጓደኞች መድረስ ጀመሩ ። በመጀመሪያ የመጣው ደብራይ የተባለው የአ ገር አስተዳደር ሚኒስትር ዋና ጸሐፊ ነበር ፤ ቀጥሎም ቡቻምፕ የተ ባለው እውቅ የፈረንሣይ ጋዜጠኛ ገባ ።

" ሬናውድና ማክሲሚሊን ሞረል መጥተዋል ። " አለ አስተና ጋጁ ።

"ማክሲሚሊን ሞረል . . . " አለ አልበርት ግራ ተጋብቶ፤ "ማነው ደግሞ ማክሲሚሊን ?"

ግን አልበርት ንግግሩን ገና ሳይጨርስ ሬናውድ ከተባለው እን ግዳ ጋር እጅግ ረጋ ያለ ወጣት ገባ ። ሬናውድ ሰላምታውን ከተለዋወጠ በኋላ ፤ " ሻለቃ ማክሲሚለን ሞረልን ላስተዋውቃችሁ ፤ የልብ ጓደ

t.me/OLDBOOKSPDF

ኛዬና ከሁሉም በላይ ሕይወቴን ያተረፈ ጀግና ነው ። ” በማለት እንግዳውን መኮንን ያስተዋውቅ ጀመር ። ይኸው እንግዳ ቁመቱ ረጅም ከመሆኑም በላይ ሰፋ ባለው ደረቱ ላይ የጅብዱ ሜዳይ የተንጠለጠለበት ማራኪ የወታደር ዩኒፎርም ለብሷል ።

“ የሬናውድ የልብ ጓደኛ የእኔም ነው ። ” አለ አልበርት የማክሲሚለንን እጅ እየጨበጠ ።

“ አዎ ፤ ምናልባት ደግሞ አንድ ቀን ለእኔ ያደረገልኝን ለአንተም ያደርግልህ ይሆናል ። ” አለ ሬናውድ

“ ላንተ ምን አደረገልህ ?” ሲል ጠየቀ አልበርት ።

ሬናውድ ታሪኩን ያጫውታቸው ጀመር ። ሬናውድ ባንድ ወቅት ወደ አፍሪካ በተደረገ ዘመቻ ተካፍሎ ነበር ። አንድ ውግያ ላይ አረቦች በፈጸሙት ጥቃት ፈረንሣዮች መሸሽ ሲጀምሩ የሬናውድን አንገት ሁለት አረቦች ሊቀንጥሱ ረጅም ጸጉሩን ጨምድደው እንደያዙ ማክሲሚለን ምረል አከታትሎ በመተኮስ ይጥላቸዋል ። “ ይገርማችኋል ” አለ ሬናውድ ገለጻውን ሲያገባድድ ። “ በዚያ ቀን ሻምበል ማክሲሚለን ከምሽጉ የተነሣው ጠላቶቹን ለማሳደድ ብቻ ሳይሆን የሰው ሕይወት ለማዳንም ጭምር ነበር ፤በአጋጣሚ የሚያድነው ሰው እኔ ሆንኩ ።”

“ አዎ” አለ ማክሲሚለን ቀበል አድርጐ ። “ ዕለቱ መስከረም አምስት ቀን ነበረ ። ያ ዕለት አባቴ በአንድ ባልታወቀ ተዓምር ከሞት የተረፈበት እለት ስለነበር በየዓመቱ እኔም የሰው ሕይወት በማትረፍ ሳከብረው ቆይቻለሁ ።”

“ ይህን የአባቱን ታሪክ ብትሰሙት ደግሞ እጅግ ይገርማችኋል ። ግን አሁን የምግብ ሰዓት ነው ። ስንት ሰዓት ላይ ነው ምሣ የሚቀርብ ልን አልበርት ?” ሲል ጠየቀ ሬናውድ ።

“ በአራት ተኩል ። ”

“ ልክ በአራት ተኩል ?” ሲል ጠየቀ የአገር አስተዳደር ሚኒስቴሩ ዋና ጸሐፊ ደብራይ ሰዓቱን እየተመለከተ ።

“ አምስት ደቂቃ ያህል ትታገሱኛላችሁ ፤ ” አለ አልበርት ፤ “ምክንያቱም እኔም ሕይወቴን ያተረፈኝን ሰው እየተጠባበቅሁ ነው።”

“ የማንን ሕይወት ?”

t.me/OLDBOOKSPDF

" የእኔን ነዋ ! የእኔ ሕይወት በሌላ ሰው አይተርፍም ያለው ማነው?አንገት የሚቆርጡስ አረቦች ብቻ ናቸው የሚል ፎርሙላ አለ? እኔም ባለፈው የካቲት በርም በዓል ላይ ለመገኘት ሄጀ ሳለ . . . . ."

" እናውቃለን " አለ ጋዜጠኛው የአልበርት ጓደኛ በቻምፕ።

"መሄዴን ብታውቅም በሽፍቶች ተማርኬ እንደነበር አታውቅም።"

" ኢጣሊያ ውስጥ ሽፍቶች የሉም ። " አለ የሚኒስትሩ ፀሐፊ ቀበል አድርጎ ፤ " ይልቅስ ምግ አልደረሰም ፤ እስከዚያው ድረስ በተ ረት ላቆያችሁ ፤ አትልም ?"

" መቼም ተረት ሊመስላችሁ ይችላል ፤ ግን የምነግራችሁ ሁሉ ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ እውነት መሆኑን እምልላችኋለሁ ። " ካለ በኋላ አልበርት በሉዊጊ ቫምፓ እንዴት እንደተማረከና የሞንቴ ክሪ ስቶ እንዶራሴ እንዳዳነው በዝርዝር አጫወታቸው ።

" እንግዲያውስ ይህ ሰው ራሱ ሞንቴ ክሪስቶ ሣይሆን አሪዮስቶ የሚሉት ሽፍታ መሆን አለበት " አለ ጋዜጠኛው ።

" የሞንቴ ክሪስቶ እንዶራሴ ነወቅ የምልህ ።"

" የሞንቴ ክሪስቶ እንዶራሴ የሚባል ሹም የለም ። " አለ የአገር አስተዳደር ሚኒስቴሩ ጸሐፊ ።

በዚህ ዓይነት የሞንቴ ክሪስቶ እንዶራሴ የሚባል ሹም አለመኖሩን እያወሱ በመወዛገብ ላይ እንዳሉ ቫለቃ ማክሲሚለን ሞረል ጣልቃ ሊገ ባ ፈለገ ። " ይቅርታ አድርጉልኝና " አለ ማክሲሚለን " ነገሩን ግልጽ ላድርግላችሁ ። ሞንቴ ክሪስቶ በአሸዋ የተሞላች በሜዲትራኒያን ባሕር መካከል ላይ የምትገኝ ትንሽ ደሴት መሆኗን የአባቴ መርከበኞች ሲናገሩ ሰምቻለሁ ።"

"ልክ ነህ ። " አለ አልበርት ፤ "የምነግራችሁ ሰውም የዚያች በአ ሸዋ የተሞላች ደሴት ንጉሥና ባለንብረት ነው ። ሹመቱን በአንድ የኢ ጣሊያ ከተማ ገዝቶት ይሆናል ። ግን የነገርኳችሁ የሞንቴ ክሪስቶ እንዶራሴ ስለመኖሩ ጥርጥር የለውም ።"

" ታዲያ ቢኖርስ ምን የሚያስደንቅ ነገር አለው ?"

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ከሰው ሁሉ የተለየ አድርጎ ነው የምገምተው ። በተደጋጋሚ የተለዩ ነገር አይቸበታለሁ ። ለምሣሌ አንድ ቀን የሞት ቅጣት ሲፈ ጸም አብረን ተከታትለናል ። ታዲያ በዚያ ጊዜ ከምመለከተው ቅጣት ይልቅ ሰውዬውን በማዩትና ርጋታው ሳይለዬው በምድር ላይ ስላሉ የግርፋትና የሞት ቅጣት ዓይነቶች ሲገልጽልኝ በመስማት ራሴን ስቼ ልወድቅ ደርሼ ነበር ።”

“ በል ይሁንልህ” አለ ጋዜጠኛው ቡቻምፕ ።

“ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ እንደምትለው ዓይነት ከሆነ ትልቅ ሰው ነው ፤ ግን ከኢጣሊያ ሽፍቶች ጋር መገኛኘቱ . . . .” አለ ሬና ውድ ።

“የኢጣሊያ ሽፍቶች የሚባሉ የሉም ስልሀ !” አለ የሚኒስትሩ ጸሐፊ።

“ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ የሚባል ማዕረግም የለም ፤” አለ ጋዜጠኛውም ቀበል አድርጎ ።“ ሰሙ፤ሰዓቱ አራት ሰዓት ተኩል ደወለ። ትዝትህን ለራስህ አድርግና አልበርት ፤ እባክህ ወደ ምሳችን ምራን ።”

ነገር ግን የሰዓቱ ደወል ድምጽ ገና እስተጋብቶ ሳይጨርስ አስ ተናጋጁ ገብቶ ፤ “ ክቡር የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ! ” አለ ። የሠረገ ላው ድምጽ ሙንገድ ላይ ያልተሰማ ከመሆኑም ባሻገር የእግር እር ምጃም ሆነ የበሩ አከፋፈት ድምጽ አልባ ነበሩ ።

እንደራሴው እጅግ ቀለል ባለ አለባበስ ወደ ውስጥ ተራምዶ ከፈ ገግታ ጋር ወደ አልበርት አመራ ። አልበርትም በታላቅ ጉጉት ወደ እንደራሴው ይሄድ ነበር ።

ወዲያውኑ አልበርት በክፍሉ ውስጥ የሚገኙትን ጓደኞቹን ማስ ተዋወቅ ጀመረ ። የሁሉንም ጓደኞቹን ስም ከጠራ በኋላ በመጨረሻ “ ሻለቃ ማክሲሚለን ሞረል ፤” በማለት ተናገረ ።

ይህ ስም በተጠራበት ጊዜ ቀደም ሲል አክብሮት ባይጎድለውም ቀዝቀዝ ባለና በግድ የለሽ አኳኋን ከአንገቱ ጐንበስ በማለት ሲተዋ ወቅ የነበረው እንደራሴ የገረጡት ጉንጮቹ ቀላ እያሉ ሳይታወቀው ወደማክሲሚለን ራመድ አለ ። ይሁንና ወዲያው አደብ ገዝቶ ! “ የዘ መኑን የፈረንሣይ ቅኝ ገገርዎች ዩኒፎርም ለብሰሃል ” አለ ፤ “እንዴት ያምራል ፤”

t.me/OLDBOOKSPDF

"እዎ!" አለ አልበርት ፤ "ደግሞም ከዜያ ዩኒፎርም ውስጥ ከፈረንሣይ ጦር ውስጥ እጅግ ምርጥ የሆነው ኮስታራ አሞት ይገኛል ።"

"ይገባኛል ፤ ሻለቃ ማክሲሚሊያን ክቡር ልብ አለው ።" አለ እንደራሴው ።

በአልበርት ገለጻ ሣይሆን ከእንደራሴው የግል አመለካከት የመነጨው ይህ አስተያየት በክፍሉ ውስጥ ያሉትን እንግዶች በተለይም ማክሲሚሊያንን ስላስገረመው እንደራሴውን በአድናቆት ይመለከቱት ነበር ።

ብዙም ሳይቆይ ምሣ በመድረሱ ሁሉም ወደ ምግብ ክፍል ሄዱ። የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ የምግብ ፍላጎት እምብዛም መሆኑን ያስታወሰው አልበርት እንዲህ አለ ። "ክቡር እንደራሴ ፤ ይህ የፈረንሣይ ምግብ ምናልባት ላያስደስትዎ ይችላል ። አስቀድሜ ፍላጎትዎን በመጠየቅ ለግልዎ የተለየ ምግብ ማሠራት ነበረብኝ ።"

"በደንብ የምታውቀኝ ከሆነ ፤" አለ እንደራሴው ፈገግ ብሎ ፤ "የእንደኔ ዓይነቱ ከኢጣሊያ ማካሮኒ ጀምሮ የሕንድን ካሪክና የቻይናን የእንቁላል ምግብ ያማረጠ አገር ጎብኚ የምግብ ፍላጎት ባላስጨነቀህ ነበር ። በማንኛውም አገር የሚሠራውን ማንኛውንም ዓይነት ምግብ ሳላማርጥ እበላለሁ ፤የምበላው ግን በጣም ጥቂት ነው ። እንዲያውም ዛሬ አንተ ብዙ ባለመብላቴ ተገረምክ እንጂ በበኩሌ ግን ከትናንት ጧት ጀምሮ ምግብ ስላልበላሁ አሁን በከፍተኛ የምግብ ፍላጎት ነው የምመገበው ።"

"ከትናንት ጧት ጀምሮ ?" አሉ እንግዶቹ ባንድነት እንደተመካከሩ ሁሉ ፤ "ሃያ አራት ሰዓት ያለምግብ ?"

"እንዲህ ነው" አለ እንደራሴው ፤ "ከቀጠሮው ሰዓት እንዳልዘገይ በመሥጋት መንገድ ላይ መቆም አልፈለግሁም ነበር ። "

"ሠረገላዎ ውስጥም አልበሉም ?" ሲል ጠየቀ አልበርት ።

"የለም ፤ ከመሰላቸት የተነሣ ራሴን ማስደሰት በማይሆንልኝና ቢርበኝም መብላት በማልችልበት ወቅት እንደማደርገው ሁሉ ተኝቼ ነው የመጣሁት ። "

"በፈለጉ ጊዜ እንቅልፍ ይወስድዎታል ?" በማለት ጠየቀ አልበርት ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ከምላ ጐደል ። ”

“ የእንቅልፍ መድኃኒት ይጠቀማሉ ? ”

“ አልፎ አልፎ ። ”

“ መድኃኒቱን ሲንግሩን ይችላሉ ? ” ሲል ጠየቀ የሚኒስትሩ ጸሐፊ ።

“ እንዴታ ! ” ካለ በኋላ እንደራሴው መድኃኒቱ እንዴት እንደሚቀመም አስረዳቸው ።

“ ግን ” አለ ጋዜጠኛው ፤ “ ሁል ጊዜም መድኃኒቱን ከኪስዎ አይለዩትም ? ”

“ ምንጊዜም ከኪሴ አይጠፋም ። ”

እንደራሴው የመድሃኒቱን እንክብሎች እንዲያሣያቸው ሁሉም ስለጠየቁት ከኪሱ ውስጥ አንድ ወጥ ከሆነ እንቁ ተቦርቡሮ የተሠራ የመድሃኒት ሙያግ ነገር አውጥቶ ስድስት ያህል ሰማያዊ ቀለም ያላቸው አተር የሚያካክሉ እንክብሎችን አሳያቸው ። በደንብ እንዲያዩትም ከነ መያዣው እየተቀባበሉ እንዲያሆሩት ፈቀደላቸው ።

እንግዶቹ ግን ከመድሃኒቱ ይልቅ ይበልጥ ያስገረማቸውና አፋቸውን እንደከፈቱ ያስቀራቸው መያዣው ነበር ።

“ በጣም የሚያስገርምና ካየሁዋቸው የእንቁ መያዣዎች ሁሉ ትልቁ ይህ ነው ። ” አለ አንደኛው ።

“ እንዲህ ያሉ ሶስት መያዣዎች ነበሩኝ ። ” አለ እንደራሴው ፤ “ አንደኛውን ለኢጣሊያ ንጉሥ ሰጥቻቸው በጦራቸው ጫፍ ላይ ሰክተውት ይገኛል ። ሁለተኛው ደግሞ ለብፁዕነታቸው ለጳጳሱ አበርክቻላቸው በአክሊላቸው ላይ እንደኔው ባያምርም ለበፊቱ ጳጳስ ከንጉሥ ናፖሊዮን ተሰጥቶ ከነበረው ሌላ እንቁ ጋር አድርገውታል።ይህንን ሶስኛውን ደግሞ በእውቅ አስቦርቡሬ ለራሴ አደረግሁት ። ሲቦረቦር ግማሹ ያህል ቢወጣለትም ለምፈልገው ጥቅም በመዋሉ ደስ ብሎኛል ።”

እንግዶችና አልበርት እንደራሴውን በአድናቆት ተመለከቱት ። አነጋገሩ ያለመጨነቅ በመሆኑ ንግግሩ እውነት ነው ወይም ሰውዬው አብድ ነው ከሚል ጥርጣሬ ላይ ይጥላል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ቃጂያ ላበረከቱላቸው ገጸ በረከት ንጉሡና ጳጳሱ ምን ምላሽ ሰጡዎ ?” ሲል ጠየቀ የሚጸሰትሩ ጸሐፊ ።

“ ንጉሡ የቤት ልጅ ነጸንት ፤ ጳጳሱ የወንድ ልጅ ሕይወት ።” በማለት መለሰ እንደራሴው ።

“ ሕይውቱን ያዳኑት ሰው ሲሰቀል የነበረውና በኋላ ሉዊጊ ቫምፓ ምሽግ ውስጥ ያየሁት ፔፒኖ መሰለኝ ” አለ አልበርት ።
“ ይሆናል ” ነበር የእንደራሴው ፈገግታ የተቀላቀለበት መልስ ።

“ እንዲህ ሲናገሩ መስማት ምን ያህል ደስ እንደሚያሰኘኝ እያ ውቁልኝም ጌታዬ ።” አለ አልበርት ፤ “ ከማውቃቸው ሰዎች ሁሉ የተለዩ እንደሆኑ ለእንዚህ ጓደኞቼ ብንግራቸው ከሚያውቁት ሕዝብ በስተቀር ልዩ ሰው ያለ ስለማይስላቸው ሲስቁብኝ ነበር ያረፈዱት ። እባክዎ በኢጣሊያ ሽፍቶች ተይዤ ሞቴን ስጠባበቅ እርስዎ ደርሰው እንዳተረፉኝ ያስረዱልኝ ። እርስዎ ባይኖሩ ዛሮ እንዲህ እነሱን ማስ ተናገድ እንኳ እንደማልችል ይንገሩልኝ ። በኢጣሊያ ለምንም ነገር በማ ይጨነቁ ሽፍቶች ፊት ምን ያህል አክብሮት እንዳገኙ ሲያተርፉ እንደ በቁ ያብራሩልኝ ።”

“ ዝናው የሚንገርለትን ሉዊጊ ቫምፓን ከአሥር ዓመታት በላይ አውቀዋለሁ ።” አለ እንደራሴው ፤ “ አንድ ቀን ሉዊጊ ቫምፓ ገና ለግላጋ ልጅና በግ ጠባቂ ሳለ መንገድ ጠፍቶብኝ ስለጠቆመኝ የወርቅ ሣንቲም ሰጠሁት ። እሱም ውለታ ተቀባይ መሆን ስላልፈለገ ለሳንቲሙ መልስ ራሱ የሠራትን ጩቤ ሰጠኝ ። ከዓመታት በኋላ ያንን የወዳጅነት ልውውጥ ረስቶ ይሁን ወይም እኔን ባለማወቁ ሊማርከኝ ሞከረ ። ዳሩ ግን ነገሩ የተገላቢጦሽ ሆኖና በደርዘን ከሚቆጠሩ ጭፍሮቹ ጋር ብቻዬን ማረክሁት ። በኢጣሊያ ሕግ ፊት አቅርቤ ሽልማት መቀበል በቻልሁ ነበር ። ነገር ግን እስከ ጭፍሮቹ ለቀቅሁት ። ስለቅቀውም እኔ ንና ጓደኞቼን እንደማያከብር ቃል አስገብቸው ነበር ። ለዚህም ነው እስተናጋጃችንን ሳድነው የበቃሁት ። በተጨማሪም አልበርት ቀደም ሲል እንደገለጽኩልህ እንተን በማትረፍ ሌላም ዓላማ ነበረኝ ። ወደ ፓሪስ ጥሪ አድርገህ ከሕብረተሰቡ ጋር እንድታስተዋውቀኝ በመፈ ለጌ ነው ። ከሶስት ወር በፊት ይህንን ስንነጋገር እንደ ቀልድ ተመል

t.me/OLDBOOKSPDF

ክተኸው ነበር ። ዛሬ ግን ይኸው እውነት በመሆኑ ወደ ኋላ ልትል አትችልም ።”

“ ቃሌን እከብራለሁ ።” አለ አልበርት ።

“ በነገራችን ላይ” አለ እንደራቤው ቀበል አድርጎ ፤ “ ሮም በተዋወቅንበት ወቅት ምናልባት ፓሪስ እንደተመለስክ ሳታገባ እንደማትቀር ስትናገር ነበር ። ታዲያ . . . . . ?”

“ገና የተረጋገጠ ነገር የለም ክቡር እንደራቤ ፤ ግን በቅርቡ ሚስቴን እንኳ ባይሆን እጮኛዬን ወይዘሪት ኢዩጊን ዳንግላርን ሳላስተዋውቅዎ እንደማልቀር ተስፋ አደርጋለሁ ።

“ ኢዩጊን ዳንግላር ” ሲል እንደራቤው ቃሉን ጠበቅ አድርጎ ደገመው ። “ አባቷ ባሮን ዳንግላር አይደለም እንዴ ?”

“ እዎ ፤ ያውቁታል ዎይ ?”

“ማወቅ እንኳ አላውቀውም” አለ እንደራቤው በግድ የለሽ አነጋገር ፤ “ ሆኖም ለንደንና ቪየና በሚገኙት ድርጅቶቼና ሮም በሚገኘው ቶምሶንና ጓደኞቹ በተባለው ድርጅቱ አማካኝነት ከእሱ ጋር የከፈትኩት ሂሣብ ስላለ በቅርብ ጊዜ ውስጥ ጓደኞች እንደምንሆን ይታየኛል ። ”

ቶምሶንና ጓደኞቹ የሚሉትን ቃላት ሲናገር እንደራቤው በአይኑ ጠርዝ ማክሲሚሊን ሞረልን ተመለከተው ። ወጣቱ ሻለቃ እሣት እንደ ፈጀው ሰው ሰውነቱን ሲነዝረው ይታይ ነበር ። “ ቶምሶንና ጓደኞቹ !” አለ ጠበቅ አድርጎ ፤ “ ይህንን ድርጅት ያውቁታል ?”

“ ሮም ውስጥ ያለኝ የባንክ ድርጅት ነው።” አለ እንደራቤው ረጋ ብሎ ፤ “ ምነው ? የምረዳህ ነገር ኖሯል ?”

“ ምናልባት ብዙ ውጣ ውረድ አድርገን ያላወቅነው ነገር ስላለ ለማወቅ ይረዱን ይሆናል ። ያ ድርጅት ለአባቴ ታላቅ ግልጋሎት ያበረከተ ሲሆን በኋላ ግን ግልጋሎቱን ማበርከቱን አስተባብሏል ።”

“ላቋርጣችሁና” አለ አልበርት ፤ “ ዋናውን ርዕሳችንን የዘነጋን መሰለኝ ። ለክቡር የሞንቴ ክሪስቶ እንደራቤ ምቹ ቤት ስለማፈላለግ

t.me/OLDBOOKSPDF

ነበር ስንነጋገር የቆየነው ። በሉ ጉበዝ እኒህን አዲስ የፓሪስ እንግዳ የት እናግርፋቸው ?”

በዚህ ንግግር መንስኤነት በከተማዋ ውስጥ የሚገኙ ሠፈሮች ሁሉ እየተጠቀሱ ለውይይት ቀርበው እንግዳውን በምቾት ለማሳረፍ ይችሉ እንደሁ ያነጋግሩ ጀመር ።

“ አንተስ ማክሲሚለን ፤” አለ ሬናውድ ፤ “ በዚህ ጉዳይ ላይ የምትለው የለህም ?”

“እረ አለኝ” አለ ወጣቱ ሻለቃ ፈገግ ብሎ ፤ “እንደራሴው ካቀ ረባችሁላቸው አካባቢዎች ሁሉ እንዱን ይመርጡ ይሆናል ብዬ ስጠ ባበቅ ነበር ። ግን እስካሁን ባለመርካታቸው እኔ በበኩሌ እህቴ ባለ ፈው ዓመት ተከራይታው የነበረውን ቤት እጠቁማቸዋለሁ ።”

“ እህት አለችህ ?” ሲል ጠየቀ እንደራሴው ።

“ አዎ ። ”

“ አግብታለች ?”

“ ዘጠኝ ዓመት በትዳር ቆይታለች ። ”

“ ደስተኛ ነች ?”

“ ወሰን የሌለው የደስታ ኑሮ ትመራለች ። የምታፈቅረውንና በች ግራችን ጊዜ እንኳ ከአጠገባችን ያልተለየውን አማኑኤል ኸርባውት የተባለ ሰው አገባች ።እኔም እረፍት ሳገኝ ከእነሱ ጋር ነው የምኖረው። እኔና የእህቴ ባል ለሚያስፈልግዎ ሁሉ አለንልዎ ። ”

“ አመሰግናለሁ ሻለቃዬ ። ፍላጐቱ ካለህ ላስቸግርህ የምፈልገው ከእህትህና ከባሏ ጋር እንድታስተዋውቀኝ ብቻ ነው ። ስለቤት አንስ ታችሁ ሁላችሁም ያቀረባችኋቸውን አማራጮች ያልተቀበልኩበት ምክንያት ግን ሠራተኛዬን ከእኔ አስቀድሜ ከሮም ወደዚህ በመላክ ቤት ገዝቶ እንዲቆዩኝ ስላዘዝኩት ነው ። እስካሁን እንዲያውም የቤት እቃውን እንኳ ሳይቀር አሟልቶ እንደሚጠብቀኝ አምናለሁ ። ”

“ ያ ከሆነ ሠራተኛዎ ፓሪስን ያውቃታል ማለት ነው ። ” አለ ጋዜጠኛው ቡቻምፕ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ለአገሩም ሆነ ለጓንጓው እንግዳ ነው ። ቤት ለመግዛቱ ግን ጥር ጥር የለኝም ። ዛሬ በአራት ሰዓት ፓሪስ እንደምደርስ ስለሚያውቅ መን ገድ ላይ ጠብቆ የአዲሱን ቤቴን አድራሻ ሰጥቶኛል ። ” በማለት እንደ ራሴው በወረቀት ላይ የተጻፈውን አድራሻ ለአልበርት አሳዬው ።

“ ግን እርስዎ አዲሱን ቤትዎን ገና አላዩትም ማለት ነው?” ሲል ጠየቀ የሚኒስትሩ ጸሐፊ ።

“አላየሁትም” አለ እንደራሴው ፤ “ እዚህ ለነበረኝ ቀጠሮ እንዳ ልዘገይ በማለት ልብሴን እንኳ ሠረገላዬ ውስጥ ነው የቀየርኩት ። ”

ወጣቶቹ እርስ በርስ ተያዩ ። እንደራሴው የሚቀልድ መስላቸው። ይሁን እንጅ አነጋገሩ ቀጥተኛና ያለመጨነቅ ስለነበረ ይዋሻል ብሎ መገመት ዘበት ነው ። ደግሞስ ለምን ይዋሻል ?

“ መቼስ ሁላችንም አቅማችን በፈቀደው መጠን ለእንደራሴው እንግዳችን የየበኩላችንን ግልጋሎት መስጠት አለብን ። በበኩሌ ጋዜ ጠኛ እንደመሆኔ መጠን ፓሪስ የሚታዩ ቲያትሮችን በሙሉ ላስጎብ ኛቸው ፈቅጃለሁ ።” አለ ጋዜጠኛው ቡቻምፕ ።

“አመሰግናለሁ” አለ እንደራሴው ፈገግ ብሎ ፤ “ ሁለተኛው ሠራ ተኛዬ በሁሉም የቲአትር ቤቶች ቦታ እንዲያዝልኝ እንዲያደርግ አዝ ዤዋለሁ ።”

“ ያ የሞት ቅጣት ሲፈጸም የተመለከትንበትን ክፍል የተከራየ ልዎ ቤርቱሲዮ የተባለው ሠራተኛዎ ከሆነ መቼም በቲአትር ቤቶ ችም ምርጥ ቦታ በመያዝ የልብ እንደሚያደርስ አልጠራጠርም ። ” አለ አልበርት ።

እንደራሴው በአዎንታ ራሱን ነቀነቀ ።

“ ታዲያ ሁለት ሠራተኞች ካሉዎ ምን ቀረ? ቤትዎ ተሟልቷል ማለት ነዋ ። አሁን የምትጐደለው የሣሎን ጌጥ የምትሆን እመቤት ብቻ ነች ።” አለ ፊናውድ ።

“ የሳሎን ሳይሆን የህይወት ጌጥ የሆነች ቤት አለችኝ ።” አለ እን ደራሴው ፤ “ጨዋታችን እንደ ተጀመረ የእንቁ መያዣ በገጸ በረከት አበ ረከትኩላቸው ያልኳችሁ ንጉሥ በመልሱ የሴት ልጅ ነጻነት ሰጡኝ ስላ

t.me/OLDBOOKSPDF

ችሁ እንዴት በባርነት ገዝተዋት የነበረች የቆንጆዎች ቆንጆ ሸጡልኝ ለማለት ፈልጌ ነበር ።"

"ግን አንድ የረሱት ነገር አለ" አለ የሚኒስትሩ ጸሐፊ እየሣቀ ፣ "የተሸጠችልዎን ሴት በባርነት መያዝ የሚችሉትበገ ዘብት አገር ብቻ በመሆኑ ልክ የፈረንሣይን ምድር ስትረግጥ ነጻነቷ የተጠበቀ ነው ።"

"ፈረንሳይ ትሁን ማሌያን ግን ይነግራታል ?" ሲል ጠየቀ እንደራሴው ።

"መጀመሪያ የምታገኘው ፈረንሣዊ ነዋ !"

"በምን ቋንቋ ? እሷ እንደሆነች አንዱንም የአውሮፓ ቋንቋ አት ሰማም ። "

"እሃ ፣ እዚህ ላይ አገኙኝ" አለ የሚኒስትሩ ጸሐፊ ።

"ልናያት እንችላለን ?" ሲል ጠየቀ ጋዜጠኛው ፣ "ወይስ እን ደሷ ዓይነት ዱዳ እመቤት ከለችዎ ስልብስ ቤትዎ ውስጥ አይገኝም ?"

"የለም ፣ ያን ያህል ወግ አጥባቂ አይደለሁም ።" አለ እንደራ ሴው ፣ "ሴትን በጠባቂ የማኖር ፍላጐት ሊኖረኝ አይችልም ። ሁሉም የቤቱ ሰዎች ነጻነታቸው የተጠበቀ ነው ። ከፈለጉ ቤቱን ትተው ለመሄድ ይችላሉ ። እንዲያውም ያ ነጻነት ይመስለኛል ከቤቱ እን ዳይወጡ ሕሊናቸውን ተብትቦ የሚያስቀራቸው ።"

በዚህ ሁኔታ ጨዋታው ሞቅ ብሎ ከቆየ በኋላ ወጣቶቹ አንድ ባንድ እየተሰናበቱ መውጣት ጀመሩ ። ጋዜጠኛው ቡቻምፕ ከበሩ ሲወጣ አልበርትን በጥቅሻ እንዲከተለው ካደረገ በኋላ "ዛሬ ወደ ምክር ቤት የምሄድ አይመስለኝም ።ስለ እንደራሴው እንግዳህ በጋ ዜጣዬ ማስፈር አለብኝ ።" አለው ።

"በጋዜጣ ከሚገልጹት በላይ ነው ።" አለ ሬናውድ ፣ "እስካሁን ካየሁዋቸው ልዩ ሰዎች የበለጠ ሰው ነው ።"

"ልክ ለእንደራሴው አድራሻዬን እንደሰጠሁዋቸው ቤቱን ለማዩት እንደሚፈቅዱ ገለጹልኝ ።" አለ ማክሲሚለን ሞረል በኩራት።

በመጨረሻም እንደራሴውና አልበርት ብቻ ቀሩ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

« የፓሪስን የወንደላጤ መኖሪያ በማሳዬት የእስተዋዋቂንት ሥራዬን እንድጀምር ይፈቀድልኝ ፡» አለ አልበርት ለእንገደራሴው።

ከዚያም አልበርት ወደ ሣሎኑ ወስዶ ቤቱን ያስጌጠባቸውን የተለያዩ ስብስቦች ፤ ጥንታዊ ቁምሣጥኖችና የጃፓን ሣህኖች ፤ የሩቅ ምሥራቅ ልብሶች ፤ የቬኔሺያ መስተዋቶች ፤ ከዓለም ዙሪያ የተሰበሰቡ የጦር መሣሪያዎች አስጐበኘው ። እንገደራሴው ሁሉንም እቃዎች እዋ ርቶ ያውቃቸው ስለነበር ገና በጨረፍታ ሲመለከታቸው የመጡበትን አገርና የተሠሩበትን ዘመን ሣይቀር አስረዳው ። አልበርት ስለ እቃ ዎቹ ለማብራራት ገና በመከጀል ላይ ሣለ እንገደራሴው ለአልበርት መጠንኛ የአርኪኦሎጂ ፤ የማዕድን ጥናትና የታሪክ ሌክቸር አደረገለት።

ቀጥሎም አልበርት እንግዳውን ግድግዳው በዘመናዊ ሰዓሊያን ሥራዎች ወዳሸበረቀው ሣሎኑ ወሰደው ። በዚህ ወቅት አልበርት ስለ ሥዕሎቹ ለእንግዳው አንዳንድ ገለጻ እንደሚያደርግ ጠብቆ ነበር ። ይሁን እንጅ እንገደራሴው እንግዳ ከሥዕሎቹ ሥር የተጻፉትን ፊርማዎች ሳያይ እያንዳንዱ ሥዕል በማን እንደተሠራ ሲነግረው በእለም የሚ ገኙ እውቅ ሠዓሊያንን ማንነት በደንብ አጣርቶ ማወቅ ብቻ ሣይሆን የእያንዳንዱን ሰዓሊ ተሰጥኦ ጠንቅቆ የመረመረ ይመስል ነበር ።

ከሣሎኑ ቀጥሎ የገቡት ወደሚያምረው የመኝታ ክፍል ነበር ። በዚህ ክፍል የሚታየው ሥዕል አንድ ብቻ ነው ። እንግዳው ይህንን ሥ ዕል ሲመለከት ለረጅም ጊዜ ፈዞ ቀረ ። በሥዕሉ ላይ ዕድሜዋ ሃያ ስ ድስት ዓመት አካባቢ የሚሆን ውብ እመቤት በካታላን የአሣ አጥማጅ አለባበስ እጊጣ ወደ ባህር ስትመለከት ያማረው ቁመናዋ ከስማዩና ከማዕበሉ ጐን ለጐን ይታያል ።

እንግዳው ይህንን ሥዕል በተመስጦ ሲያስተውለው ከቆየ በኋላ « እንዴት የምታምር እመቤት አለችህ አልበርት ፤ ከአለባበሷ ጀምሮ ይህ ቀራት አትባልም ። » አለው ።

« አሁን ገና ተሳሳቱ ፤ ከቡር እንገደራሴ » አለ አልበርት ሳቅ ብሎ ፤ « የእናቴ ምስል ነውኮ ። የተሳለው ከሰባት ወይም ከስምንት ዓመታት በፊት ነበር ። አባቴ ለአንድ ጉዳይ ወደ ውጭ በሄደበት ወቅት ሲመ ለስ ደስ ይለዋል ብላ ምስሏ እንዲሳልላት አደረገች ። እሱ ግን እንኳን ሲደርስት እንዲያውም ተከፋ ። ይሁንና ሥዕሉን ለመጣል ስላልፈለገች

t.me/OLDBOOKSPDF

ለእኔ ሰጠችኝ ። የቤተሰብ ወሬ እንስቼ በማሰልቸቴ ይቅርታ ። ብቻ በቅርቡ አባቴን ስለማስተዋውቅዎ ችግር የለውም ። ሮም እንዳለሁ እር ስዎ ስላደረጉልኝ እርዳታ ስለጻፍኩለት እሱም ሆነ እናቴ ለመተዋወ ቅና ምሥጋና ለማቅረብ በጣም ጓጉተዋል ። ”

አልበርት የቤት ሠራተኛውን ጠርቶ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራቤ መምጣቱን ለወላጆቹ እንዲያስታውቅ አዘዘው ። ወዲያውኑም ሠራ ተኛው መልዕክቱን ለማድረስ ወጣ ሲል አልበርትና እንግዳው ተከ ትለውት አመሩ ።

ልክ በሞርስፍ መኖሪያ ቤት ሣሎን እንደደረሱ ሞርስፍን ከበሩ ትይዩ ተቀምጦ አገኙት ። ሞርስፍ በአርባ ዓመት አካባቢ ያለ ሰው ቢሆንም ቁመናው ግን የሃምሣ ዓመት ሰው አስመስሎታል ። ጥቁሩ የዲሙና የቅንድቦቹ ጸጉር ከነጩ የራስ ጸጉሩ ጋር ተዋህደው ልዩ መልክ ሰጥተውታል ። የጸጉሩና የዲሙ አቆራረጥ በወታደር ሥርዓት መሠረት መሆኑ ያስታውቃል ።

“ አባባ ” አለ አልበርት ፤ “ አባክህ ቀደም ሲል በገለጽኩልህ ቀውጢ ጊዜ ከሞት ያወጡኝን የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ እንዳስተዋ ውቅህ ፍቀድልኝ ?”

“ እንኳን ደህና መጡ ! ” አለ ሌተና ጄኔራል ሞርስፍ ለእንደራ ሴው ጉንበስ ብሎ ከፈገግታ ጋር እጅ እየነሣ ፤ “ የልጃችንን ሕይወት በማዳንያደረጉልንን ውለታ ለመመለስ ምንጊዜም ዝግጁ ነን ። ባለቤቴ ልብስ በመቀየር ላይ ናት ። ባሥር ደቂቃ ውስጥ ከመካከላችን ትገኛ ለች ። ”

“ በፓሪስ ከተማ ጉብኝት በማደርግበት በመጀመሪያው ቀን በክ ብሩም ሆነ በሙያው ከገነነ ሰው ጋር ለመተዋወቅ በመብቃቴ ለራሴ ታላቅ ኩራት ይሰማኛል ። ” አለ እንግዳው ።

የመጀመሪያው የትውውቅ ሥርዓት እንደተከናወነ ሌተና ጄኔ ራል ሞርስፍ ከወታደር ዓለም ወጥቶ በንግድ ሙያ ላይ ስለመሰማራቱ ለእንግዳው ገለጸለት ።

“ እንዲህ ዓይነቱ ተሰጥኦ ነው አገርዎን ከሌሎች አገሮች ልቃ እንድትታይ ያደረጋት ። ” አለ እንግዳው ፤ “ በትውልድዎ ወይም በሃ

t.me/OLDBOOKSPDF

ብትዎ ታላቅነት ሊኩራሩ ሲገባዎ በውትድርና ዓለም ተሰልፈው አገርዎን ማገልገልዎና ከዚያም በጄኔራልነት ማዕረግ ከደረሱ ፤ የፈረንሣይ እውቅ የጦር መሪ ከሆኑና የክብር ሜዳይ ከተሸለሙ በኋላ ይህንን ሁሉ ከምንም ሳይቆጥሩ ወደ ሌላ ሙያ ማዘንበልዎ እጅግ የሚደንቅ ነው ። ”

አልበርት እንግዳው እንዲህ ያለ የአድናቆት አነጋገር ሲናገር ሰምቶት ስለማያውቅ በአትኩሮት ተመለከተው ።

“ አሰለችዎታለሁ ብዬ ባልሠጋ ኖሮ” አለ ሞርስፍ እንግዳው ባደረገለት የአድናቆት ንግግር ተደስቶ ፤ “ ከእኔ ጋር ወደ ምክር ቤት በወሰድኩዎ ነበር ። ከአገራችን ዓቃቤ ሕጎች ጋር ሳልተዋወቁ ሰዎች ዛሬ በምክር ቤቱ የሚደረገው ክርክር በጣም የሚስብ ነው ።”

“ ይህንን ግብዣዎን ሌላ ቀን ቢያደርሱት በደስታ እቀበለዋለሁ። ዛሬ ግን እመቤት ሞርስፍን ለመተዋወቅ የተሰጠኝ ዕድል እንዲያመልጠኝ ስለማልፈልግ እሣቸውን እጠብቃለሁ ።” አለ እንግዳው ።

“ ያው እንዲያውም መጣች” አለ አልበርት ። እንግዳው በፍጥነት ዞር ሲል ከሣሎኑ በር ላይ ቆማ ከነበረችው እመቤት ሞርስፍ ጋር አይን ለአይን ተጋጩ ። እመቤት ሞርስፍ ፊቷ ከመገርጣቱም በላይ እንግዳው ወደሷ ዞር ብሎ ሲመለከታት በሚንቀጠቀጥ እጅዋ ይዛው የነበረው የሻይ ሲኒ እንዴት እንደሆነ ሳይታወቃት ከእጅዋ ላይ አምልጦ ተከሰከሰ ።

እንግዳው ጥቂት ወደፊት ራመድ ብሎ ለእመቤቷ ከአንገቱ ጐንበስ በማለት በአክብሮት እጅ ነሣ ። እርሷም እንደምንም አጸፋውን መለሰች ።

“ ምንድን ነው ነገሩ ?” አለ ሌተና ጄኔራል ሞርስፍ ፤ “ የሣሎኑ ሙቀት አልተስማማሽም ?”

“ አመመሽ . . . . እናቴ ?” አለ አልበርትም በበኩሉ ወደ እናቱ እየተንደረደረ ።

ሁለቱንም ፈገግ ብላ “ ደህና ነኝ” የሚል ዓይነት የጥቅሻ መልስ ከሰጠቻቸው በኋላ ፤ “ የእሣቸው ደግነት ባይኖር ኖሮ ቤታችን ይሄኔ ቤሐዘን ተውጦ ነበር በማለት እኚህን ሰው ለመጀመሪያ ጊዜ ስመለከት

t.me/OLDBOOKSPDF

የተሰማኝን አላውቅም ።" በማለት ወደ እንግዳው አመራች ። "በልጄና በእኔ ስም ምሥጋናዬን አቀርባለሁ ። ወደ ቤቴ በመምጣትዎም ከልብ የመነጨ አክብሮቴን እገልጽልዎታለሁ ።"

እንግዳው ከበፊቱ የበለጠ ዝቅ ብሎ ለምሥጋናዋ እጅ ለመንሳት ቢሞክርም የፊቱ መለዋወጥ ከሴትዮዋ የበለጠ ያስታውቅ ነበር ።

" ብዙ ቆይቸ ላጫውታቸው እንደማልችል ለእንደራሴው እስ ረድቼ ይቅርታ ጠይቄአቸዋለሁ ። " አለ ሞርስፍ " ስብሰባው ከተጀ መረ አንድ ሰዓት ያልፈዋል ። በዚያ ላይ እኔ የማደርገው ንግግር ይኖ ራል ። "

" በተቻለኝ ሁሉ ያንተን አስመኖር ለማካካስ እሞክራለሁ ።" ካለች በኋላ ሚስት ወደ እንግዳው መለስ አለችና ፤ " ዛሬ ቀኑን ሙሉ ከእኛ ጋር ሊያሣልፉ ይችላሉ ?" ስትል ጠየቀችው ።

" ግብዣዎን እጅግ በጣም ደስ ብሎኝ በተቀበልኩት ነበር ፤እመ ቤት ። ሆኖም ፓሪስ የገባሁት ገና ዛሬ ከመሆኑም በላይ ወዲያ ወዲህ ሳልል በቀጥታ ወደዚህ ነው የመጣሁት ። ቤቴን እንኳ ገና አላየሁም ።"

" ታዲያ ሌላ ጊዜ ብቅ ብለው ሊጠይቁን ፈቃደኛ ነዎ ይሆን?" ስትል ጠየቀች እመቤት ሞርስፍ ። እንግዳው መልስ ሳይሰጥ እጅ ነሳ ።

አልበርት እንግዳውን እስከበር ድረስ ከሸኘው በኋላ ወደ እናቱ ሲመለስ መኝታ ክፍሏ ውስጥ ገብታ አገኛት ።" አለመታመምሽን እር ግጠኛ ነሽ . . . እናቴ ?" ሲል ጠየቀ እንደገባ ። " ከሣሎን ስትመጭ ፊትሽ በጣም ተለዋውጦ ነበር ።"

ለጥቂት ጊዜ ጸጥታ ሰፈነ ። በመጨረሻው እመቤት ሞርስፍ የግ ዷን እንግዲህ ስትል ልጇዋን ጠየቀች ።" ይህ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ የሚሉት ስም የምን ስም ነው ? የቤተሰብ ፤ የርስት ወይስ የማዕረግ ?"

" የማዕረግ ስም ይመስለኛል ፣ እናቴ ። ሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴው የገዛት ትንሽ ደሴት ስም ነው ። ያም ሆነ ይህ ሮም ውስጥ ታላቅ መስ ፍን እንደሆነ ቢወራለትም እሱ ግን የመሳፍንትነት ዘር እንዳለው አይ ናገርም ።"

" እድሜው ምን ያህል ይሆናል ነበር ያልከኝ ?" አለች እናትየ ለዚህ ጥያቄ ታላቅ ትኩረት በመስጠት ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" እርባ አንድ ወይም እርባ ሁለት ።"

" ይህን ያህል ሽማግሌ እንኳ ሊሆን አይችልም ። ፊቱ የአንተ ዓይነት ልጅ አባ መሆኑን ይመሰክራል ።"

"ነገሩ ግን ሐሰት የለውም ። በተለያዩ አጋጣሚዎች ራሱ የነገረኝ ከመሆኑም በላይ ይህ ታላቅ ሰው በፍጹም ውሸት አይቀጣውም ።"

እመቤት ሞርስፍ በትካዜ ባህር ተውጣ አንገቷን እቀርቅራ ቀረች ። " ይወድሃል ፤ አልበርት ?" አለች በመጨረሻው የሥራ አካላቷን እየነዘራት ።

" አልጠራጠርም !"

"አንተስ ፤ . . . . ት . . . . . ትወደዋለህ ?" ንግግሯ እየተቆራረጠ አስቸገራት ።

" አ ፤ በጣም እንጂ ። ፍራንዝ ስለ ሰውዬው ብዙ መሠረት ቢስ ወሬ ቢዘበዝብብኝም ልጠላው አልቻልኩም ። ፍራንዝ ግን በጣም ይጠራጠረዋል ። "

እመቤት ሞርስፍ መንፈሷ ተረብሾ ጥቂት ከተከዘች በኋላ ፤ "አል በርት " አለች ባልተለመደ ድምጽ ፤ "'ሁልጊዜ ' ከአዲስ ሰው ጋር ስት ተዋወቅ ጥንቃቄ አይጉድልህ . . . ጓደኛም አታብዛ ' እያልኩ ስመ ክርህ ነበር የኖርኩት ። አሁን ግን ሙሉ ሰው በመሆንህ ልመክርህ ባልችልም በድጋሚ ተጠንቀቅ እልሃለሁ ።"

" እባክሽ አትቸኩዪ . . . እናቴ ?" አለ አልበርት ፈገግ ብሎ ፤ " ምክርሽን ልቀበል በማስብበት ጊዜ ሁሉ ከምን ለመዳን መጠንቀቅ እንዳለብኝ አልገባህ ይለኛል ። አሁን ይኸ እንደራሴ ቁማር አይጫወት፤ አልባሌ ቦታ አይታይ ፤ ምናልባት በረጅም ጊዜ ውስጥ ሲያሰኘው ጥቂት የስፓኝ ወይን ጠጅ ፤ ለዚያውም ውሃ በርዞ ካልሆነ በስተቀር መጠጥ አይጠጣ ፤ ገንዘብ ይበደርሃል እንዳትይ ለራሱ የሀብቱን ልክ የማያውቅ ጲታ ። ከምኑ ነው የምጠነቀቀው ? ለኔስ እንዲያውም ክብሬ ነው ። . . . . "

" እሱስ ልክ ነህ " አለች እናት " ፍርሃቴ የሞኝ ፍርሃት ነው ። በተለይም ሕይወትህን ያተረፈውን ሰው መጠርጠሬ ። . . . . በነገሩ

t.me/OLDBOOKSPDF

ችን ላይ አባትህ በደንብ የተቀበለውና ያስተናገደው ይመስልሃል ? በጣም ሥራ ስለሚበዛበትና አንዳንድም ጊዜም የሚጨነቀው ለራሱ ጉዳይ ብቻ በመሆኑ ምናልባት ሳይታወቀው . . .”

“ እረረ . . . አባባ በአግባቡ ነበር የተቀበለው” አለ አልበርት ነጠቅ አድርጎ ።“ በዚያ ላይ እንግዳው ስለ አባባ ጀግንነትና ክብር እያሞገሰ ሲናገር ሰላሣ ዓመት የሚያውቀው ይመስል ነበር ። አባባም ደስ ብሎታል ። በጣም እንደሚዋደዱ ጓደኞች ሆነው ነበር የተለያዩት ።” አባባ እንዲያውም ወደ ምክር ቤት ሊወስደው ፈልጎ ነበር ።”

ከዚህ በኋላ እናት ምንም አልተናገረችም ። በራሷ ሃሳብ ከመመስጧ የተነሣ ማይታወቃት ቀስ በቀስ አይኖቿ ተከደኑ ። አልበርት ቆንጆና ወጣት እናቶቻቸውን በፍቅር አይን እንደሚያዩት ልጆች በአትኩሮት አስተዋላት ። ከዚያም እንቅልፍ እንደ ጣላት ገምቶ እንዳይቀሰቀሳት በእግሩ ጣቶች እየተራመደ ከክፍሉ ወጣና በሩን ዘጋው ። ሜርሲደስ ከረጅም ጊዜ በኋላ ነበር ከተኛችበት ስመመን የባነነችው ። ከሮም ከረጅም ጊዜ በኋላ ነበር ከተኛችበት ስመመን የባነነችው ። ከሮም መልስ ልጅዋ እንደራቢው ስለብቀላ እንስቶ አጫውተኝ ያላት ቃል ትዝ ብሏት ደጋግማ አማተበች ። “ ለአይን አይን ፤ ለጥርስ ጥርስ !”

t.me/OLDBOOKSPDF

23

ይህ በእንዲህ እንዳለ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ከአገልጋዮቹ ጋር በተቀጣጠረበት ቦታ ደርሶ እንዲገዙለት ያዘዘውን ቤት ባለንብረት ከተገናኘ በኋላ የግዢውን ውል በመፈረም የገንዘብ ክፍያውን ፈጸመ ። ቤቱ አውቴል በተባለው ከፓሪስ ወጣ ያለ ሠፈር ውስጥ ይገኛል ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ግን እንደራሴው መሃል ከተማ ላይ ሌላ ቤት በመግዛቱ ይህን ቤት አልፎ አልፎ ንጹህ አየር ለመቀበል ብቻ ይጠቀምበት ጀመር።

" ሰማኸኝ ዎይ ቤርቱሲዮ " አለ እንደራሴው ቤቱን በገዛበት እለት ፤ በጣም የሚያቀርበውን አገልጋዩን ፤ " ባንድ ወቅት ፈረንሣይን ካሁን በፊት እንደምታውቃት አልነገርከኝም ? "

" አዎ ጌታዬ ፤ ግን ፈረንሣይን ዳር እስከ ዳር አላውቃትም ።"

" የፓሪስን ዳርቻስ ?"

" እረ የለም ጌታዬ ፤" በማለት ሲመልስ ቤርቱሲዮ ከሰውነቱ ሽምቅቅ በማለቱ አንድ ነገር እንዳስደነገጠው ለእንደራሴው ግልጽ ሆኖለት ነበር ።

" ያሳዝናል " አለ እንደራሴው ፤ " ምክንያቱም አሁን የገዛሁትን ቤት ዛሬ አመሻሽ ላይ ሄጄ ለማየት ስለፈለግሁ ስለሠፈሩ አንዳንድ መረጃዎችን ትሰጠኛለህ ብዬ ነበር ።"

" ስለ ሠፈሩ ?ስለአውቴል ?" ነሐስ የመሰለው የቤርቱሲዮ የፊት ቀለም በጭንቀት በርበሬመሰለ ። " ወደ አውቴል እንድገኄድ ይፈልጋሉ ?"

"ምን የሚያስደንቅ ነገር አለው?የቤተሰቢ አባል ነህ፣አይደለም?"

ቤርቱሲዮ በእንደራሴው ቁጣ ያዘለ አስተያዬት ተደናግጦ አንገቱን ደፋ አደረገ ። መልስ ግን አልሰጠም ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ምን ሆነሃል ?" አለ እንደራሴው ፤ " ሠረገላዬ እንዲዘጋጅ ሁለ ተኛ ጊዜ ትዕዛዝ እንድሰጥ ትፈልጋለህ ?"

ቤርቱሲዮ ወደ ውጭ ሮጦ ከሄደ በኋላ ፤ " የክቡርነታቸውን ሠረ ገላ " በማለት ጮሀ ብሎ ተናገረ ።

በዚህ ጊዜ እንደራሴው ቁጭ ብሎ ሁለት ደብዳቤዎችን ይጽፍ ነበር ። ሁለተኛውን ደብዳቤ በማሸግ ላይ እንዳለ ቤርቱሲዮ ተመልሶ በመምጣት " ሠረገላው ተዘጋጅቷል ፤ጌታዬ " አለ ።

" መልካም ፤ ቢል ባርኔጣህንና ጓንትህን አዘጋጅ ። "

" እኔም ከእርስዎ ጋር ልሄድ ነው ጌታዬ ?"

" አዎ ፤ መኖሪያዬን በዚያ ቤት ለማድረግ ስለፈለግሁ አንዳንድ ነገሮችን እንድትሠራ እሳይሃለሁ ።"

ቤርቱሲዮ ያለአንዳች ተቃውሞ እንደራሴውን ቢከተልም እንደ ራሴው ግን ቤርቱሲዮ ሲያማትብና እንዲያውም ሠረገላው ላይ በተቀ መጠበት ወቅት ጸሎት ቢጤ ሲያደርስ ሳያስተውለው አልቀረም ።

አውቲል በተባለው ሠፈር እንደደረሱ ከቤርቱሲዮ ግንባር ላብ ፥ ንቆረቆር ጀመር ። እንደራሴው ሁሉንም ነገር በጥሞና ይከታተላል ።

ፀሐይ ጠልቃ ለአይን ያዝ ማድረግ ጀምሯል ።

" አንኳኳና መምጣቴን ንገር" አለ እንደራሴው ።ቤርቱሲዮ እንዳ ንኳኳ በሩ ተከፍቶ አንድ የቤት ሠራተኛ ብቅ አለ ።

" ይኸው ፤ አዲሱ ባለንብረት " አለ ቤርቱሲዮ ውሉን ለሠራ ተኛው እያሳዬ ።

" ቤቱ ተሸጠ እንዴ ?" ሲል ጠየቀ ሠራተኛው ።

" አዎ " አለ እንደራሴው ፤ " የቀድሞውን ባለ ንብረት በማጣታ ችሁ ቅሬታ እንዳይሰማችሁ ለማድረግ እሞክራለሁ ።"

" እረ ምንም ቅሬታ አይሰማኝም ጌታዬ ፤ እንዲያውስ ሙቹ ብቅ ብሎ ጠይቆን ያውቃል ?ይህንን ቤት ካዬው ይኸው አምስት ዓመት ሆነው ።"

" ስሙ ማን ነበር ?" ሲል ጠየቀ እንደራሴው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ሠራተኛው የሰውዬውን ስም ተናገረ ።

" ይህንን ስም ቀደም ብዬ የማውቀው ይመስለኛል " ካለ በኋላ እንደራሴው የሰውዬውን ማንነት በሚመራመር አይነት ሃሳብ ተውጦ ቆየ ።

" የሉዊስ አ/ሥራ ስድስተኛ ደጋፊ የነበረ ሽማግሌ ሲሆን ልጁም አንድ ጥንት የማርሴል ፣ በሁዋላም የቨርሳይል ዓቃቤ ሕግ ሆኖ ያገለገለ ቪልፎርት የተባለ ሰው አግብታለች ። " አለ ሠራተኛው ።

በዚህ ወቅት እንደራሴው ቤርቱሲዮን በጨረፍታ ሲመለከተው ከመውደቅ እንዲከላከለው እንደተደገፈው ግድግዳ ደርቆ መትረቱን አስተዋለ ።

" አሃ ፣ ታዲያ ያች ቪልፎርትን ያገባች ልጅ ሞታ የለም እንዴ?"
ሲል ጠየቀ እንደራሴው ።

" አዎ ጌታዬ ፣ ከሞተች ብዙ ዓመታት አልፈዋል ። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ አባቷ ወደዚህ ቤት ከሶስት ጊዜ በላይ አልመጡም ።"

" አመሰግናለሁ " ካለ በኋላ እንደራሴው ለቤቱ ሠራተኛ ሁለት የወርቅ ሣንቲሞች ሲሰጠው ሠራተኛው ማመን አቅቶት ፈዞ ቀረ ።

" እስኪ ከሠረገላው መብራት ቢጤ አምጣና በደንብ እንጎብኘው ፣ቤርቱሲዮ " በማለት እንደራሴው ሲናገር የቤርቱሲዮ የሚንቀጠቀጡ እጆች ምን ያህል እንደተናገጠ ያመለክቱ ነበር ።

የመጀመሪያውን ፎቅ ከጐበኙ በኋላ ወደ ሁለተኛው ወጡ ።በሁለተኛው ፎቅ ላይ ከሚገኙት የመኝታ ክፍሎች በአንዱ ወደ ታች የሚያስወርድ ደረጃ መኖሩን እንደራሴው አስተዋለ ። " እዚህ አንድ የግል ደረጃ ይታያል " አለ ፣ " እስኪ አብራልኝ ቤርቱሲዮ ፣ ወዴት እንደሚወስድ እንመልከት ።"

" ወደጓሮ ነው የሚወስደው ጌታዬ !" አለ ቤርቱሲዮ ሣይታወቀው

" እንዴ ፣ እንዴት አወቅህ ?"

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ኧ . . . . . ሸ . . . . ምናልባት ወደዚያ ሳይወስድ አይቀርም ለማለት ፈልጌ ነው ፤ ጌታዬ ።”

“ በላ ፤ አስኪ እንይ ።”

ቤርቱሲዮ ደረቅ ፈገግታ እያሳዩ መንገዱን ይመራ ጀመር ።በእር ግጥም ደረጃውን ወርደው እንደጨረሱ ወደ ጓሮ ደረሱ ። ልክ የውጭ ውን በር እንደከፈቱ ቤርቱሲዮ ራሱን ስቶ ሊወድቅ እስኪደርስ ድረስ እንደመገዝለፍለፍ ስላደረገው መራመድ ተሣነው ።

“ ደህናም አይደለህ ?” አለ እንደራሴው ።

“ኧረ ፤ ኧረ ” አለ ቤርቱሲዮ “ የለም ጌታዬ ፤ ከዚህ በኋላ መራ መድ አልችልም !”

“ ምን ማለትህ ነው?” ሲል ጠየቀ እንደራሴው ረጋ ብሎ ።

“ በጣም እንግዳ ነገር ነው ጌታዬ ፤ ፓሪስ ውስጥ ከሚገኙ ሠፈ ሮች ሁሉ አውቲልን መረጡ፤ አውቲል ውስጥ ከሚገኙት ቁጥር ሥፍር የሌላቸው ቤቶች ውስጥ ደግሞ ይህንን ግድያ የተፈጸመበትን ቤት መረጡ ።”

“ እውነትም የኮርሲካ ሰው ነህ ቤርቱሲዮ ፤ ሁልጊዜ ሚስጥርና እምልኮት የተጠናወታችሁ ! ናባክህ መብራቱን ያዝና ጓሮውን እን ጎብኝ ።”

ቤርቱሲዮ መብራቱን አንስቶ መራመድ ጀመረ ። እንደራሴው ግን ዛፎች ችፍግ ብለው ከተተከሉበት ሥፍራ ሲደርስ ቆመ ። ቤርቱ ሲዮ ትዕግሥቱ ተሟጠጠ ። “ ፈቀቅ ይበሉ ጌታዬ ፤ እባክዎ ይለመ ኑኝ !” ሲል ጮኸ ፤ “ በትክክለኛው ቦታ ነው የቆሙት ።”

“ ምን ይቀባዠርራል ?የምን ትክክለኛ ቦታ ነው ?”

“ ሰውዬው የወደቀበት ቦታ ።”

“ ሳታብድ አልቀረህም ቤርቱሲዮ የማን ሰውዬ ? ” አለ እንደ ራሴው ቆጣ ሊል እየሞከረ ። “ እባክህ ይልቅስ አንተ ተለመነኝና ምን ለማውራት እንደፈለግህረጋ ብለህ አብራራልኝ ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ስለዚህ ጉዳይ አንድ ጊዜ ብቻ ለቄስ ቡሶኒ ተናግሬአለሁ ፡፡ እንዲህ ዓይነት ነገሮችም በኑዛዜ ወቅት ብቻ ነው የሚነገሩት ፡፡ ” አለ ቤርቱሲዮ ፡፡

“ እንግዲያውስ ቤርቱሲዮ” አለ እንደራሴው ተበሳጭቶ ፤ “ ወደ ኑዛዜ ተቀባይ እንድልክህ እገደዳለሁ ፡፡ የቤተሰቤ አባላት በማታም ይሁን በቀን ወደ ጓሮ ለመሄድ እንዲፈሩ አልፈቅድም ፡፡ ደግሞ ሳል ደብቅ ልንገርህና ባንተ የተነሣ ፖሊስ ቤቴን እንዲፈትሽም አላደርግም ፡፡ ባንድ ወቅት የኮንትሮባንድ ነጋዴ እንደነበርክ እንጂ ሌላ ጉድ እንዳለብህ የማውቀው ነገር የለኝም ፡፡ ካሁን በኋላ የእኔ አገልጋይ አይደለህም ፤ ቤርቱሲዮ ”

“ ኧረረ . . . . ጌታዬ ” ሲል ራሱን ያዘ ቤርቱሲዮ ፤ “ እስከዚህ የሚያስከፋዎ ከሆነስ እነግርዎታለሁ ጌታዬ ፤ ሁሉንም አስረዳዎታለሁ ፡፡”

“ እንዲያ ጥሩ” አለ እንደራሴው ፤ “ግን ውሸት ለመናገር አስበህ ከሆነ ከልብህ ምከር ፡፡ ከመዋሸት ጭራሹን አለመናገር ይመረጣል ፡፡ ”

“ ኧረ እንደሱ አይደለም ጌታዬ ፤ በነፍስና በሥጋዬ እምልልዎታለሁ ፤ ግን ከዬት ልጀምር ? ”

“ እኔ ምን የማውቀው ነገር አለ ? ብቻ ከመጀመሪያው ጀምር ፡፡”

“ ግን ቄስ ቡሶኒ የነገሩዎ ይመስለኛል ፡፡ ”

“ አዎ በመጠኑ ነግረውኛል ፤ ግን የነገሩኝ ከሰባትና ከስምንት ዓመታት በፊት በመሆኑ አሁን ምን እንዳሉም ትዝ አይለኝም ፡፡”

“ ጥሩ እንግዲያውስ ፤ ነገሩ የጀመረው በ1815 ቢሆንም ልክ ትናንት እንደተደረገ ቁልጭ ብሎ ነው የሚታየኝ ፡፡ ታላቅ ወንድሜ ለናፖሊዮን ያገለግል ነበር ፡፡ ሙሉ ለሙሉ የኮርሲካ ተወላጆችን በሚያቅፍ ብርጌድ ውስጥ የሃምሣ አለቃ ሆኖ ነበር የሚያገለግለው ፡፡ ይህ ወንድሜ ከወንድምነቱም በላይ ብቸኛ ጓደኛዬ ነበር ፡፡ እኔ የአምስት ፤ እሱ ደግሞ የአሥራ ስምንት ዓመት ልጆች እያለን ወላጆቻችን በመሞታቸው ልክ እንደ ልጅ ታቅፎ ያሳደገኝ አባቱም ነበር ፡፡ በ1814 በሉዊስ አሥራ ስድስተኛ ዘመን ሚስት አገባ ፡፡ ናፖሊዮን ከኢልባ ደሴት ተመልሶ ሲመጣ ወንድሜ እንደገና ወደ ውትድርና ተመለሰ ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

« አንድ ቀን እሱ የጻፈው ደብዳቤ ለእኔና ለባለቤቴ ደረሰን ። በደብዳቤውም ሠራዊቱ ስለተበተነ ወደኛ እንደሚመጣ ገልፆ በድብቅ ከእኔ ጋር ግንኙነት ባለው የሆቴል ባለቤት አማካኝነት ገንዘብ እንድ ልክለት ጠየቀኝ ።

« ጌታዬ ፣ ቀደም ሲልም እንደነገርኩዎ ወንድሜን እጅግ ስለም ወደው ገንዘቡን በሰው ከመላክ ይልቅ ራሴ ልወስድለት ወሰንኩ ። አንድ ሺህ ፍራንክ ነበረኝ ። ግማሹን ከባለቤቱ ዘንድ አድርጌ ግማሹን ይዤለት ሄድኩ ። በዚያ ወቅት ደቡብ ፈረንሣይ በደም ጐርፍ ትታጠብ ነበር ። የናፖሊዮን ደጋፊ ተብሎ የሚጠረጠር ሁሉ ይታደን ፣ ይገደል ነበር ። እኔ እንኳ አንድ ተራ የኮርሲካ አማ አጥማጅ በመሆኔ ማንም አይ ጠረጥረኝም ። የእናቱ ልጅ ግን የናፖሊዮንን ዩኒፎርም ለብሶ ስለሚ ታይ እጅግ እንደሚያሰጋው አወቅሁ ።

« መጀመሪያ የሄድኩት ወደ ባለሆቴሉ ጓደኛዬ ነበር ። የፈራ ሁት አልቀረም ፣ ወንድሜ ወደዚሁ ሆቴል ሲመጣ በሩ ላይ ተገድሏል። ሐዘኔ ከባድ ፣ መራራ ነበር ። ገዳዩን ለማወቅ በሚቻለኝ ሁሉ ጣርኩ፤ ይሁን እንጂ ሁሉም ለራሱ ሕይወት ይሠጋ ስለነበር የገዳዩን ስም ለመ ናገር የሚደፍር ጠፋ ። ከዚያም ቪልፎርት የተባለውን ዓቃቤ ሕግ ለማ ነጋገር ሄድኩ ። ቪልፎርት ከማርሴል በእድገት መዛወሩ ነበር ። ናፖ ሊዮን ከኢልባ ደሴት በመመለስ ላይ መሆኑን ለሉዊስ አሥራ ስድስ ተኛ በማስታወቅ የመጀመሪያው ሰው ነው እየተባለ ይወራለታል ።

« ቪልፎርት ቢሮ እንደገባሁ ‘ ትናንት ወንድሜ ተገድሎ ደረ ሰኩ ። ገዳዩ ማን እንደሆነ ላውቅ አልቻልኩም ። ይህንን ማጣራቱ የርስዎ ተግባር ነው ’ አልኩት ።

« ‘ ወንድምህ ምንድን ነበር ? ’ በማለት ቪልፎርት ጠየቀኝ ።

« ‘ የኮርሲካ ብርጌድ ሃምሣ አለቃ ። ’

« ‘ አሃ ፣ የአምባገነኑ ጦር ወታደር እ ? ’ አለኝ በስጨት ብሎ በሾርኒ እየተመለከተ ።

« ‘ የፈረንሣይ ጦር ወታደር ቢባል አይቀልም ፣ ጌታዬ ? ’ አልኩት።

« ‘ ወዳጀ ፣ ማንኛውም ንቅናቄ ከልማቱ ጋር መጠነኛ ጥፋት ማስ ከተሉ የታመነ ነው ። ወንድምህም የዚህ ጥፋት ኢላማ በመሆኑ ምንም

t.me/OLDBOOKSPDF

ልናደርግ አንችልም ፡፡ እምባገነኑ በሥልጣን ላይ በነበረበት ወቅት ወታደሮቹ ያደረሱትን ጥፋት አሁን እንበቀል ብንል ኖሮም ወንድምህን የሚጠብቀው ያው የሞት ፍርድ ነበር ፡፡ አሁን የሚካሄደው ሁሉ የተለመደ ነው ፡፡ በብቀላ ሕግ መሠረት የሚፈጸመው ሁሉ ተፈጽሟል ፤ ይፈጸማልም ፡፡ '

" 'ምን ?' አልኩ ፡፡ ' አንድ ዓቃቤ ሕግ እንዴት እንዲህ ይናገራል?"

" እናንተ ኮርሲካዎችስ ጤና የላችሁም ፤ ሁላችሁም እብዶች ናችሁ ፡፡ ' አለ ቪልፎርት ፤ ' ዛሬም ናፖሊዮን የሚገዛ መሰለህ ? አሁን ከቢሮዬ ውጣ ፤ አልወጣም ብትል ግን ዋጋህን ታገኛለህ ፡፡"

" ' በጣም ጥሩ ' አልኩት ፡፡ ' ኮርሲካዎችን በደንብ ካወቅሃቸው ቃላቸውን እንዴት እንደሚያከብሩም ሳትረዳ አትቀርም ፡፡ ወንድሜ ናፖሊዮንን በመደገፉ፣ አንተ ደግሞ ለንጉሡ በማጨብጨብህ አሚሚቱ ተገቢ ነው ብለህ ፈረድህ ፡፡ እኔም በሚሊዮን ከሚቆጠሩት የናፖሊዮን ክንዶች አንዱ ነኝ ፡፡ የምንግርህም አንድ ቃል ይኖረኛል ፤ እነግርሃለሁ ፡፡ ከሁኗ ቅጽበት ጀምሮ ባንተ ላይ ብቀላ ለመፈጸም ቃል ገብቻለሁ ፡፡ እኔና አንተ ፊት ለፊት ስንገናኝ ዛሬ የመጀመሪያችን ነው ፡፡ ለሁለተኛ ጊዜ ስንገናኝ የሕይወትህ የመጨረሻ ደቂቃ እንደደረሰች ቁጠረው ፡፡' ከዚያም የተበታተነ ሃሣቡን ከማሰባሰቡ በፊት በሩን ከፍቼ ሮጥኩ ፡፡ "

" ምነ ?" አለ እንደራሴው የበርቱሲዮን ንግግር አቋርጦ ፤ " አንድን ዓቃቤ ሕግ እንዲህ ዓይነት ቃል ተናገርከው ? ' ብቀላ ' የሚለትን ቃል አሰማኸው ?"

" በደንብ ነዋ ! ያውም ከዚያ ጊዜ በኋላ ቪልፎርት ብቻውን መውጣት አቆመ ፤ እኔንም ፖሊስ ይከታተለኝ ጀመር ፡፡ እንዲያውም በእኔ ምክንያት ነው ቪልፎርት ከቨርሳይል የተዛወረው ፡፡ ሆኖም ጌታዬ፣ እንደሚያውቁት ለብቀላ የተዘጋጀን ኮርሲካ ርቀት አያግደውምና ልክ ወደ ፓሪስ ሲያመራ ከሠረገላው የግማሽ ሰዓት ርቀት ላይ እከተለው ነበር ፡፡

" ዋናው ነገር እሱን መግደል አልነበረም ፡፡ ለመግደል በደርዘን በሚቆጠሩ አጋጣሚዎች ላይ አግኝቼዋለሁ ፡፡ የወንድሜን ሚስት መንከባከብና መደገፍ ስለነበረብኝ ሳልያዝና ሳልታሠር ለመግደል ነበር የማደባው ፡፡ ለሶስት ወራት ያህል አጥብቄ አደንኩት ፡፡ በመጨ

t.me/OLDBOOKSPDF

ረሻም አውቴል እንደሚመጣና ወደዚህ ቤት የሚስጥር ጉዞ እንደሚያደርግ ተረዳሁ ። የሚገባውም ፈረሱን ወይም ሠረገላውን ሆቴል ግቢ ውስጥ በመተው በጓሮ በኩል ባለችው ጠባብ በር ነበር ።

« ቨርሳይልን ለቅቄ ወደ ፓሪስ መጣሁ ። አውቴል ሠፈርንም አዘወትር ጀመር። ወዲያውኑ ይህ ቤት የእማቱ መሆኑን ለማወቅ በቃሁ ። እማቱ የሚኖሩት ማርቤል ስለነበር ይህንን ቤት ለአንዲት የሙት ሚስት አከራይተው ኖሯል ።

“ አንድ ምሽት ወደ ጓሮ ተጠግቼ ሳዳምጥ አንዲት ቆንጆ ወጣት ሴት ወደ አትክልቱ ስትወጣ ተመለከትኩ ። የደረሰች ነፍሰ ጡር ነበረች ። ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላም ትንሿ የጓሮ በር ተከፍታ ሰው ገባ። ወጣቷ ነፍሰ ጡር ወደ ሰውዬው ሮጣ በናፍቆት አይነት ከተቃቀፉ በኋላ አብረው ወደቤት ገቡ ። ሰውዬው ቪልፎርት መሆኑን ስለተገነዘብኩ ተመልሶ ከቤት ሲወጣ በጓሮ በኩል ብቻውን ሲያልፍ እንደሚችል ተጠራጠርኩ ።

“ በዚያ ሌሊት ልገድለው በቻልኩ ነበር ። ይሁን እንጂ ጓሮውን በደንብ ስላላጠናሁት ሳመልጥ ቢፈልግ ቢጮህ ስደናበር እያዛለሁ የሚል ሥጋት ስለነበረብኝ ተውኩት ።

“ ከሶስት ቀናት በኋላ ከምሽቱ አንድ ሰዓት አካባቢ አንድ ሠራተኛ ከቤት ወጥቶ በፈረስ እየሸመጠጠ በመጋለብ ሲሄድ አየሁት ። ከሶስት ሰዓት ቆይታ በኋላ ይኸው ፈረሰኛ ተመልሶ መጣ ። መልእክት ሳያደርስ አልቀረም ። በአሥር ደቂቃ ውስጥም ቪልፎርት እንደተለመደው በጠባቧ በር ሾልኮ ገባ ። ጩቤዬን አውጥቼ አጥሩን ዘልዬ በመግባት ግድግዳው ላይ ተለጠፍኩና ቪልፎርት እስኪወጣ እጠባበቅ ጀመር ።

“ ከሁለት ሰዓታት በኋላ በሩ ተከፍቶ ቪልፎርት ወጣ ። በካፖርቱ ውስጥ አንድ ነገር ታቅፎ ነበር ። ጥላቻዬ ከጉጉት ጋር በመዋሃዱ ቪልፎርት ምን እንደሚያደርግ ለመከታተል ወሰንኩ ። ከአፍታ በኋላ ከካፖርቱ ውስጥ የተሸሸገውን አነስተኛ ሣጥን አውጥቶ ከአንድ የተቆፈረ ጉድጓድ ውስጥ ከከተተው በኋላ አፈሩን መመለስ ጀመረ። በዚያ ቅጽበት እንደነብር ዘልዬ ጩቤዬን ሽንጡ ላይ ከዘረመጥኩ በኋላ

t.me/OLDBOOKSPDF

‘ ቃሉን አክባሪ ፤ ቤርቱሲዮ ማለት እኔ ነኝ ። ሕይወትህ ለወንድሜ፤ ገንዘብህ ለሚስቱ ! ’ አልኩ ። ቃላቱን መስማቱን ልብ አላልኩም ። መሬት ላይ በጀርባው ሲዘረር ድምጽ ማሰማት እንኳ አልቻለም ። ሣጥኑን ከተቀበረበት አውጥቼ በትንፗ በር በኩል ሾልክ አልኩና ሮጥኩ ። ”

“ ሣጥኑ ብዙ ገንዘብ ኖሮታል ?” ሲል ጠየቀ እንደራሲው አቋ ርጦ ።

“ ገንዘብ አልነበረም ጌታዬ !” አለ ቤርቱሲዮ ። “ ወንዙ ድረስ ሮጬ ተቀመጥኩና ሣጥኑን ከፈትኩ ። ውስጥ የነበረው ግን እስኪሞት ድረስ ታፍኖ በመቆየቱ ፊቱ የገረጣ አዲስ የተወለደ ሕጻን ነበር ። ጀሮዬን ደረቱ ላይ ጣል አድርጌ ሣዳምጥ ልቡ የሚመታ ስለመሰለኝ ትንፋሼን ወደ አፉ በማስገባት አየር እንዲያገኝ ካደረኩት በኋላ ሩብ ሰዓት እንደተጠባበቅሁ ለቅሶ አሰማ ። እኔም ከደስታዬ ብዛት አለቀ ስኩ ። ‘ እምላክ አላዘነብኝም ’ አልኩ ለራሴ ፤ ‘ ምክንያቱም የሰው ሕይወት ሳጠፋ ተመልክቶ ሊጠፋ የነበረን ሕይወት ነፍስ እንድዘራ በት አድርጎኛልና ። ’

ከዚያም ወደ እንስ ማውታ ሄጄ የአጥሩን በር መጥሪያ ከደወልኩ በኋላ ሕጻኑን ትቼ በምችለው ፍጥነት ሮጥኩ ።

በሁለት ሣምንታት ውስጥ ወደ ወንድሜ ሚስት ሄጄ ‘ ወንድሜ ቢሞትም ተበቅዬለታለሁና ሃዘንሽን መርሳት ይገባሻል ! ’ ካልኳት በኋላ ሁሉንም ነገር በዝርዝር አሳወቅኋት ።

“ የወንድሜ ሚስት ግን ሕጻኑን አምጥቼ እንደወሳጅ ማሳደግና ብቀላችንን እንድናስታውስበት ስሙን ቤኔዴቶ (ብቀላ) ብለን መጥ ራት እንደነበረብን ነገረችኝ ።”

“ ኑዛዜ ተቀባይ እንዲመጣልህ ጠይቀህ ቄስ ቡሶኒ እሥር ቤት ውስጥ ቀርበው ሊያነጋግሩህ የበቁት በምን ወንጀል ብትከሰስ ነው ?” ሲል ጠየቀ እንደራሲው ቀበል አድርጎ። ቤርቱሲዮ ትረካውን ቀጠለ ።

“ እንዲህ ነው ። በከፊል ለራሴ የደረሰብኝ ችግር በትውስታዬ እየመጣ እንዳይረብሸኝ ፤ በከፊልም የወንድሜን ሚስት ለመደገፍ

t.me/OLDBOOKSPDF

ከመቸውም በበለጠ ትጋት የኮንትሮባንድ ንግዱን ተያያዝኩት ። ሸቀጦቻችንን የምንደብቅባቸው አያሌ ሥፍራዎች ነበሩን ። አንድ ቀን ወደ ወንድሜ ሚስት ቤት ስሄድ አንድ የሕጻን አልጋ ከነሕጻኑ አየሁ ። የወንድሜ ሚስት እኔ በሌለሁበት ወደ ፓሪስ ሄዳ ቢአደሎትን አምጥታው ኖሯል ። ያንን ረዳት የሌሽ ምስኪን ስመለከት ደስታና ሃዘን በተቀላቀለበት እንባ ተጠመቅሁ ። ‘ በጣም ቸር ሴት ባለሆንሽ የልቡናሽን አይንሳሽ ’ አልኳት የወንድሜን ሚስት ።

“ ወይኔ ! ያ ልጅ ግን እኔን ለማበሳጨት የተላከብኝ ጉግማንጉግ ኖሯል ። የወንድሜ ሚስት እንደ እንድ የመሰፍን ልጅ ትንከባከበው ስለነበር የአስተዳደግ በደል እንዳልደረሰበት እርግጠኛ ነኝ ። ቢአደሎት ግን ከልጅነቱ ጀምሮ ጨናማ ሰው አለመሆኑ ያስታውቅ ነበር ። ገና የአሥራ አንድ ዓመት ታዳጊ እያለ የአሥራ ስምንትና የሃያ ዓመት ባለጌ ወጣቶች ከፈጠሩት ለፖሊስ ያስቸገረ የጉረምሣ ቡድን ጋር ተቀላቀለ ።

“ አንድ ቀን እኔ ለሥራ ወደ ውጭ ለመሰንበት በዝግጅት ላይ ነበርኩ ። በተለያዩ ጊዜያት ስለ ልጁ ክርክር በምናነሳበት ወቅት የወንድሜ ሚስት ለቢአደሎት ቆማ ብትከራከርም በተደጋጋሚ ብዙ ገንዘብ እንደጠፋት ስለነገረችኝ ገንዘባችንን በድብቅ ቦታ እንድታስቀምጥ ነግሬአት ወደ ኮንትሮባንድ ንግድ ሄድኩ ።

ጊዜው በ1829 ሲሆን በኮንትሮባንድ ንግድ ላይ የሚደረገው ቁጥጥርና ፍተሻ እጅግ እየጠነከረ በመምጣቱ ወደቦች ሁሉ ከባድ ጥበቃ ይደረግላቸው ነበር ።

በመጀመሪያ ሥራችን በጥሩ ሁኔታ ይካሄድ ጀመር ። ሸቀጣችንን ከመርከብ አውርደን ወደብ ላይ ሲጠባበቁን በነበሩ ሰዎች አማካይነት ወደከተማ ማስገባት ነበረብን ። ራት ላይ እንደተቀመጥን ድንገት የመኝታ ክፍሎቻችን ሠራተኛ የሆነ ልጅ እየሮጠ መጥቶ ፖሊሶች እያደኑን መሆኑን ነገረን ። ልናመልጥ ሞከርን ፤ መርከባችን ግን ተከባ ነበር ። ባሕር ውስጥ ጠልቄ በመዋኘት ካመለጥኩ በኋላ በመጀመሪያ የገለጽኩሎዎ ባለሆቴል ጓደኛዬ ወደሚኖርባት ከተማ ሄጄ ለመደበቅ ወሰንኩ ።”

“ የዚህ ጓደኛህ ስም ማን ነበር?” ሲል ጠየቀ እንደራሴው ፤ በበርቱሲዮ ትረካ እየተሳበ በመምጣት ።

t.me/OLDBOOKSPDF

« ካደሮስ ይባላል ጌታዬ ። ድሮ የማርሴል ልብስ ሰፊ ነበር ። ብዙ አስቸጋሪ ፈተናዎችን ያለፈ የአርባ ዓመት ሰው ነው ። ”

“ ይህ የሆነው በ1829 ነው ብለሃል ።” አለ እንደራሴው ፤ “ ወሩ ማን ነበር ? ”

“ ሰኔ ነበር ጌታዬ ፣ ሰኔ ሶስት ቀን ።”

“ እሃ ፤ ሰኔ ሶስት ቀን 1829 ” አለ እንደራሴው ፤ “ ቀጥል ።”

“ በካደሮስ ሆቴል በሰላም ጊዜ እንኳ በፊት ለፊት በር እንገባም። በጓሮ በር ገብቸ በፊትም አሊጋ በሚጠፉበት ጊዜ ሊሊቱን ወደማላ ልፍበት ክፍል አመራሁ ። ይህች ክፍል ከዋናው ቤት በእንጨት ርብ ራብ ቢጤ ትለያለች ። በርብራቡ በሚሙለትም ሆቴሉ ውስጥ የሚደ ረገውን ሁሉ መከታተል ይቻላል ። ልክ ወደዚህች ክፍል ድምጤን አጥ ፍቼ እንደገባሁ ካደሮስ ከእንግዳ ጋር ከውጭ ሲገባ ተመለከትኩ ። ዝም ብዬ ሁኔታውን መከታተል ያዝኩ ።

“ ከካደሮስ ጋር የነበረው ሰው ጌጣጌጥ ሠሪ ነበር ። ‘ ቄስ ቡሶኒ አላጭበረበሩንም ’ አለ ካደሮስ ለሚስቱ ፤ ‘ አልማዙ ትክክለኛ በመ ሆኑ ይህ ፓሪስ ውስጥ እውቅ የሆነ እንጥረኛ በሃምሣ ሺህ ፍራንክ ሊገ ዛን ተስማምቷል ። ከዚያ በፊት ግን በርግጥ አልማዙ የእኛ መሆኑን ለማረጋገጥ በምን ዓይነት ተአምረኛ መንገድ በጃችን እንደገባ ካን ችም አፍ ሊሰማ ይፈልጋል ። በነገራችን ላይ ወዳጄ ፤ ተቀመጥና አንድ የሚያቀዘቅዝ መጠጥ ላምጣልህ ።’

“ ‘ እስኪ ንገረኝ እመቤት ’ አለ እንጥረኛው ካደሮስ ወጣ እን ዳለ ፤ ሚስት ብቻዋን ስትናገር ይበልጥ አስተማማኝ እንደሚሆን በማ መዛዘን ። እመቤት ካደሮስም እንዲህ አለች ።

“ ‘ መቼም ባልጠበቅነው መንገድ ከሰማይ የወረደ ጸጋ ነው ማለት ይቻላል ። ይኸውልህ ከአሥራ አራት ዓመት በፊት የባለቤቴ ጓደኛ የነ በረ ኢድመንድ ዳንት የተባለ ሰው እሥር ቤት ይገባል ። በእሥር ቤት ይህ ሰው ከአንድ እንግሊዛዊ ከበርቴ ጋር ተገናኝቶ ኖሮ ይኸው ከበርቴ ከእሥር ሲፈታ አልማዝ ሰጠው ። እድለ ጉደሎው ኢድመንድ ግን

t.me/OLDBOOKSPDF

በእሥር ቤት ሞተ ። ልክ ከመሞቱ በፊት ዛሬ ወደ ቤታችን በመጡት ቄስ በኩል ለእኛ እንዲሰጥ ተናዘዘ ። '

« 'ጓንግዲህ በዋጋው እንስማማ' አለ እንጥረኛው በባልና ሚስት ትረካ መመሳሰል ረክቶ ።

« 'ጅረግ እድሌ ' አለ ካደርስ ፤ 'ቀደም ብለን ተነጋግረን አልነበር ? '

« 'እይ አርባ ሺ ይበቃችኋል ' አለ እንጥረኛው ።

« 'አርባ ሺ ? ' ስትል ጮኸች ወይዘሮ ካደሮስ ፤ ' ዋጋው አምሳ ሺህ መሆኑን ቄሱ ነግረውናል ። አንድ ፍራንክ አይነቅስም '

«' በሉ አርባ አምስት ይሁንላችሁ ፤ ከዚያ በላይ አንዲት ማንቲም ከፍ አልልም ። ' አለ እንጥረኛው ።

« 'የራስህ ጉዳይ ፤ ለሌላ ሰው እንሸጠዋለን ። ' አለ ካደሮስ ።

« 'እንደፈለጋችሁ ማን እንደምታዩት ገንዘቡ በእጀ ነበር ።' በማለት ብሎጡ እንጥረኛ የእህያ ጆሮ የመሳሰለውን ኖትና እፍኝ የሚሞላ ወርቅ አውጥቶ በካደሮስ አይን ላይ ሲያብለጨልጨው ባልና ሚስት ውሳኔ ላይ መድረስ አቅቷቸው ያወላውሉ ጀመር ። ካደሮስ ወደ ሚስቱ ዞር ብሎ በሹክሹክታ ' ምን ይመስልሻል ? ' ሲላት ይሰ ማኝ ነበር ።

« 'በል ስጠዋ መቼስ ምን ይደረግ ' ስትል መለሰች ወይዘሮ ካደ ሮስ ፤ ' ባዶ እጁን ከተማ ገብቶ ስማችንን ቢያጠፋው ታሪኩን ለማስ መስከር ቄስ ቡሶኒን እንኳ ማግኘት አንችልም ። '

« 'በል እስኪ ቁጠር ' አለ ካደሮስ ወደ እንጥረኛው መለስ ብሎ። 'እዚህ ድረስ ካደከምኩህ በኋላ አላስቀይምህም ። '

እንጥረኛው ሰላሣ ሺህ ፍራንክ በጥሬ ገንዘብና አሥራ አምስት ሺህ በወርቅ መቁጠር ጀመረ ።

በዚህ ወቅት ለካስ ሁሉም የቀኑን መምሸትና መብረቅ ያዘለ ዝናብ በመጣል ላይ መሆኑን ዘንግተው ኖሯል ።

« 'ለምን ራት አይቀርብልንም ?' አለ ካደሮስ ከርክክቡ በኋላ።

t.me/OLDBOOKSPDF

እንጥረኛው ‘ የሰም የሰም ፤ መሄድ አለብኝ፤ባለቤቴ ታስባለች’። ከማለቱ ኃይለኛ መብረቅ ሲጥል ብልጭታውም ቤቱ ውስጥ ገባ ።

“‘በእንዲህ ዓይነቱ ዝናም ነው ልሂድ የምትለው ?’ ሲል ጠየቀ ካደሮስ ።

“‘ እዬ ፤ እኔ መብረቅ አልፈራ ፤’

“‘ሌባስ ትደፍራለህ?ይኸ መንገድ እንደሆነ ጤና ካጣ ቆይቷል ።’

“‘ ለሌባ ይኸ ይበቃዋል ፤’ በማለት እንጥረኛው የጐረሰ ሽጉጥ አወጣ ።

“ ‘በል እንግዲያውስ ፣ መልካም ጉዞ ’ አለ ካደሮስ ።

“‘ አመሰግናለሁ ’ ካለ በኋላ እንጥረኛው በትሩን አንስቶ በሩን እንደከፈተ ወደ ውስጥ የገባው ኃይለኛ ነፋስ የፋኖሱን ብርሃን ሊያ ጠፋው ምንም አልቀረውም ።

“ ‘ ወይ ጣጣ ፤ ይኸን ረጅም መንገድ ከዚህ ንፋስ ጋር እየታገልኩ እዘልቀዋለሁ ? ’ አለ እንጥረኛው ።

“ ‘ ለምን የዛሬን እዚህ አታድርም ’ አለ ካደሮስ ።

“ እረ ግዴለህም ሥጋት አይደርብህ ! ” አለች ወይዘሮ ካደሮስ በሚንቀጠቀጥ ድምጽ ።

“ ‘ አይሆንም ፤ ቤቱ ሳልገባስ አላድርም ። ደህና እደሩ ። ’ እንጥረኛው ወጥቶ ተፈተለከ ።

“ ‘ለምን ነበር እዚህ እንዲያድር የጐተጐትከው ?’ ስትል ጠየ ቀች ሚስት እንጥረኛው እንደወጣ ።

“‘ እንዴ ፤ በዚህ ብርድና ዝናብ በሌሊት ከሚጓዝ ብዬ ነዋ ’ አለ ካደሮስ ግራ ተጋብቶ ።።

“‘እሃ!’ አለች ወይዘሮ ካደሮስ ‘ እኔ ደግሞ ለሌላ ጉዳይ መስሎኝ።’

“ ‘እረ ተይኝ አንቺ ሴትዮ ፤ እንዲህ ያለው ርኩስ አስተሳሰብ ምን ያደርግልሻል ? ደግሞም ይህን አይነቱን ተንኮል ለኔ እንድትነግ ሪኝ አልፈልግም ፤ ለራስሽ አምስልስይው ። ልብ አድርጊ ፤ እግዚአብ ሔርን እያስቀየምሽው ነው ! ’ ልክ እንዲህ ሲናገር ኃይለኛ ነጐድ ጓድና ብልጭታ ጸጥታውንና ጨለማውን ሰነጠቀት ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ከዚያም መብረቅ በዝግታ ፀጥ እንዳለ እመቤት ካደሮስ አግ ተበች ። ለካስ ነጐድጓዱ ሲጥል በሩም ይንኳኳ ኖሯል ። ባልና ሚስት በድንጋጤ ፈዘው እርስ በርሳቸው ተያዩ ። ' ማነው እሱ ?' አለ ካደሮስ ጠረጴዛው ላይ በተዘረገፈው ገንዘብ ላይ እጆቹን ጥሎ ።

"" እኔ ነኝ ' እንጥረኛው ነበር ።

"" እዩህ ' አለች ወይዘሮ ካደሮስ ፤ ' እግዚአብሔርን አስቀየምኸ ትለኛለህ ። እግዚአብሔር ግን መልሶ አመጣልን ። ' ካደሮስ በቁጣ ፊቱ ደም ለብሶ ወንበሩ ላይ ዘጭ ብሎ ሲቀመጥ ሚስቱ ግን ፈጠን ብላ ወደበሩ በመሄድ ከከፈተችለት በኋላ ፤ ' ግባ እንጅ ' አለች ።

""አዎ ፤ ዛሬስ ቤቱ ገብቸ እንዳላድር የከለከለኝ ሰይጣን አለ መሰ ለኝ !' አለ በዝናብ የበሰበሰው እንጥረኛ ። ' ሙቼስ ግዴለም እን ቸገራለን ካላችሁ ዘንድ ብዬ ተመልሽ ለአዳር መጣሁ ።'

" ካደሮስ ምንነቱ የማይሰማ ንግግር እያልጐመጐመ በግንባሩ ላይ የሚንቆረቆረውን ላብ ይጠራርግ ጀመር ። ሚስቱ ግን እንጥረ ኛው እንዲገባ በሩን ቀረቀረችው ።

"" ዛሬ ሌሎች እንግዶች የሏችሁም ?' ሲል ጠየቀ እንጥረኛው።

"" ብቻችንን ነን ።'

"" መቸም እስቸገርኳችሁ ። '

"" አስቸገርኳችሁ? ኧረ በጭራሽ ! ቤት የእግዚአብሔር አይደል።' አለች እመቤት ካደሮስ በርህራሄ እንጋገር ።

" ካደሮስ በሁኔታው ተገርሞ ሚስቱን ይመለከታታል ።

" እንግዳው ምድጃው ዳር ተቀምጦ ሰውነቱን ሲያሞቅ ሴትዮዋም ጥሩ ምግብና ወይን ጠጅ ለራት አቀረበች ። እንጥረኛውን በደንብ ካስ ተናገደችው በኋላ ፤ ' ሳይደክምህ አልቀረህም ፤ ንጹህ አንሶላ አንጥ ፌልሀለሁ ። ደርብ ላይ ውጣና ተኛ ። ' አለችው ። ከሩብ ሰዓት ቆይታ በኋላ እንጥረኛው ባልና ሚስትን ተሰናብቶ ወደተዘጋጀለት መኝታ አመራ ። ሚስት ሰውዬውን በጉጉት ስትመለከተው ካደሮስ ግን ጀር ባውን ሰጥቶት ነበር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

« ይህን ሁሉ ሚስጥር ያገናዘብኩት በኋላ ነበር ። ለጊዜው ግን እኔም ደክሞኝ ስለነበር ለጥቂት ሰዓቶች ከተኛሁ በኋላ ጡድቅት ላይ ወጥቼ ለመሄድ ወሰንኩ ።

« ድብን ያለ እንቅልፍ ወስዶኝ ግለ በተኩስ ድምጽ ባነንኩ። ተኩሱ በሚያስፈራ ጩኸት ተከተለ ። ከዚያም ሁለት ሰዎች እንደሚታገሉ ሁሉ ማቃሰትና መጮሁ ቀጠለ ። በተለይ ቀስ በቀስ ወደ ማጓራትየተለወጠ አንድ ኃይለኛ ጩኸት ከእንቅልፌ ሙሉ ለሙሉ አነቃኝ ። ለአፍታ ጸጥታ ከሰፈነ በኋላ ከፎቅ ላይ የእግር ርምጃ ሲወርድ ይሰማኝ ጀመር ። ወደምድጃው ሄዶ ሻማ ሲያያይዝ ካደሮስ መሆኑን አወቅሁ ። ፊቱ በርበሬ ከመምሰሉም በላይ ሸሚዙ በደም ተበክሏል። ሻማውን ይዞ ወደፎቅ ከወጣ በኋላ ወዲያውኑ አልማዙን ይዞ ተመለሰ። አልማዙን አንገቱ ላይ በጠመጠመው መሐረብ ጠቀለለው ። ከዚያም ወደ ቁምሣጥኑ ሄዶ ለአልማዙ ሽያጭ የተቀበለውን ብርና ወርቅ ካወጣ በኋላ እየተንደረደረ በሩን ከፈተና በጨለማው ውስጥ በሩጫ ሲገሰግስ ይሰማኝ ነበር ።

“ በዚህ ወቅት ሚስጥሩ ሁሉ ስለተገለጸልኝ ወንጀለኛው እኔ እንደሆንኩ ሁሉ ራሴን ወቀስኩ ። አሁንም ማጓራት ይሰማኝ ጀመር፤ ምናልባት የእንጥረኛው የጣዕረ ሞት መንፈራገጥ ሳይሆን አይቀርም ። የእኔን ክፍል ከዋናው ቤት የሚለየውን የእንጨት ርብራብ ገንጣጥየ ወደ ምድጃው ከሄድኩ በኋላ ሻማ በማያያዝ ወደ ፎቅ ወጣሁ ። ይሁን እንጂ የፎቁ በር በአንድ ነገር ተደግፎ ኖሮ አላስከፍት አለኝ ። እንደ ምንም ገፋ አደረግሁት ። በሩ እንዳይከፈት ያደረገኝ የወይዘሮ ካደሮስ አስከሬን ኖሯል ። ሽጉጡ የተተኮሰው በእሷ ላይ ነበር ። ገባሁ ። በጣም ይዘገንን ነበር ። ወለሉ በደም ጨቅይቷል ። ያልታደለው አንጥረኛ ወለሉ ላይ ተዘርሮ ከሶስት ትላልቅ ቁስሎች በሚንገዋቀገዋቅ ደም ይታጠባል ። አራተኛው ቁስል ላይ የተተከለው የወጥ ቤት ቢላዎ እጀታው ብቻ ነበር የሚታየው ።

“ አሰቃቂው ትርኢት የማመዛዘን ችሎታዬን አሳጥቶኝ ነበር። አሁን ማንንም ለመርዳት አልችልም ፤ ያለኝ አማራጭ ከአካባቢው መሸሽ ብቻ ነው ። እጄን ራሴ ላይ አድርጌ በጭንቀት እየጮህኩ ወደ ምድር ቤት ስወርድ አምስት ያህል የቀረጥ ሠራተኞች ከሁለት ወታደ

t.me/OLDBOOKSPDF

ሮች ጋር በመሆን ያዙኝ ። ሁኔታው እጅግ ረብሾኝ ስለነበር ከማርበ ተበት የለቀቅሁ ድምጽ በስተቀር መናገር እንኳ ተሣነኝ ። ወዲያውኑ ግን በነፍሰ ገዳይነት እንደተያዝኩ አወቅሁ ። ከያዙኝ ሁለት ሰዎች በማፈግፈግ ‘ እኔ አይደለሁም ! እኔ አይደለሁም !’እያልኩ ስጮህ ሁለቱ ካርባይኖቻቸውን አነጣጥረውብኝ ‘ አንድ እርምጃ ብትሳወስ ትበላ ሻለህ ። አጭሩን ታሪክህን ግን ለፍርድ ቤት ትናዘዛለህ ” አሉኝ ።

“ ለካስ አንድ የቀረጥ ሠራተኛ ሲከታተለኝ ኖሮ ወደ ሆቴሉ ስደ ርስ ጠፍቸበታለሁ ። ሆቴሉ ውስጥ እንደማድር ጠርጥሮ ኃይል አሰ ባስቦ መጥቷል ። እነሱ ሲደርሱና ሽጉጥ ሲተኮስ አንድ በመሆኑ ንጽ ህናዬን ለመከላከል እጅግ አዳጋች ነበር ። የቀረኝ ተስፋ ቄስ ቡሶኒ የተባለ ሰው እንዲፈለግልኝ ለዳኛው ማመልከት ብቻ ነበር ። ካደሮስ የሰማሁትን ታሪክ ፈጥሮ ያወራው ከሆነና ቄስ ቡሶኒ የፈጠራ ሰው ከሆኑ ካደሮስ ራሱ ካልተያዘና እውነቱን ካላወጣ በስተቀር ተስፋዬ የመነመነ ነበር ።

“ ለተከተሉት ሁለት ወራት ቄስ ቡሶኒን ለማግኘት ከፍተኛ ጥረት ተደረገ ። ከዚያም መስከረም ስምንት ቀን የውሣኔ ፍርድ ሊሰ ጠኝ አምስት ቀን እንደቀረኝ ቄስ ቡሶኒ እኔው እሥር ቤት ድረስ መጥ ተው አንድ እሥረኛ ሊያነጋግራቸው መፈለጉን እንደሰሙ ነገሩን ። ሳያቸው ምን ያህል ደስታ እንደተሰማኝ ሊገምቱ ይችላሉ . . . ከቡር እንደራሴ ። ሁሉንም ነገር ነገርኳቸው ። እርማቸውም የአልማዙ ታሪክ የፈጠራ ታሪክ ሳይሆን በትክክል ከኤድመንድ ዳንት ለካደሮስ የተሰጠ የኑዛዜ አልማዝ መሆኑን አረጋገጡልኝ ። ከዚያ በኋላ ነበር የቄሱን ርህራሄና ወደፊትም ንስሐ ለመግባት እችል ዘንድ መደበቅ እንደሌለ ብኝ ተረድቼ እዚህ ሥፍራ በቪልፎርት ላይ ስለፈጸምኩት የብቀላ ግድያ ያስረዳሁዋቸው ። ቪልፎርትን ስለመግደሌ ክስ ሳይመሠረት ብኝና እንድናገር ያስገደደኝ ሰው ሣይኖር መናገሬ በካደሮስ ሆቴል ከተፈጸመው ወንጀል ንጹህ መሆኔን አረጋገጠላቸው ። ስለንጽህናዬ ዳኞችን ለማሳመን የሚቻላቸውን ሁሉ ለማድረግ ቃል ገቡልኝ ።እው ነትም ለውሣኔ ተቀጥሮ የነበረው ችሎት ለሌላ ቀጠሮ ተላለፈ ።

“ ይህ በእንዲህ እንዳለ ካደሮስ በውጭ አገር ተይዞ ከታሠረ በኋላ ወደ ፈረንሣይ ተልኮ የሚስቱን ገዳይነት አክሎ የእምነት ቃሉን

t.me/OLDBOOKSPDF

ሰጠ ፡፡ እሱ የአድሚ ልክ እሥራት ሲፈረድበት እኔ ግን በነጻ ተለ ቀቅሁ . . . እልዎታለሁ ፡፡ ”

“ ወደኔ የመጣኸው ከቄስ ቡሶኒ ደብዳቤ ተጽፎልህ አልነበረምን ” ሲል ጠየቀ እንደራሴው ትረካው እንዳበቃ ፡፡

“ አዎ ጌታዬ ” አለ ቤርቱሲዮ ፤ “ ቄሱ የእኔ ነገር አሳስቧቸው ነበር መሰለኝ ፡፡ ‘ የኮንትሮባንድ ንግድ መጥፎያህ ነው ፤ ከእሥር ከተፈታህ ወደሱ እንዳትመለስ ፡፡ ’ ብለውኝ ነበር ፡፡

“‘ ታዲያ በምን መንገድ ነው የምተዳደረው ፤ ምስኪኗን የወን ድሜን ሚስትስ እንዴት አድርጌ እደግፋታለሁ ? ’ ብል ጠየቅኋቸው ፡፡

“‘ አንድ በጣም የሚያከብረኝ የነፍስ ልጅ ታማኝ አገልጋይ እን ደፈልግለት ጠይቆኛል ፡፡ ፈቃደኛ ከሆንክ ወደሱ ልልክህ እችላለሁ ፡፡ በኋላ ግን እንዳታሳፍረኝ ትምልልኛለህ ፡፡’ አሉኝ ፡፡

“ እኔም ለመሐላ እጄን ሳድግ ባደርግ ‘ በል ተወው አያስፈል ግም ፤’ አሉኝ ‘ ኮርሲካውያንን አውቃችኋለሁ ፤ እወዳችኋለሁ ፡፡ ይህን ደብዳቤ ስጠው !’ ብለው ለርስዎ የሰጠሁዎትን ደብዳቤ ሰጡኝ ፡፡ በነ ገራችን ላይ ጌታዬ አንድ ነገር ብጠይቅዎ ፤ በእኔ ቅሬታ ተሰምቶዎ ያውቅ ይሆን ?”

“ በፍጹም ” ሲል መለሰ እንደራሴው ፤ “ በእኔ ላይ እምነት ባይ ኖርህም በጣም ታማኝ ሠራተኛዬ መሆንህን ስነግርህ ደስታ እየተሰ ማኝ ነው ፡፡”

“ ማ ፤ እኔ በእርስዎ ላይ እምነት የለኝም ጌታዬ ?”

“ አዎ ፤ አንተ ፡፡ ለምንድነው እስከዛሬ የምትረዳት የወንድም ሚስትና የምታሳድገው ልጅ እንዳለህ ያልነገርከኝ ?”

“ ወይኔ . . . ጌታዬ ፤ ለካ እስካሁን የሚያሳዝነውን የሕይወቴን ክፍል አልነገርኩዎትም ? ወደ ኮርሲካ ተመልሼ የወንድሜ ሚስት ቤት ውስጥ ስገባ ለቅሶ ላይ ደረስኩ፡፡የወንድሜ ሚስት በመከርኋት መሠረት ቤኔዴቶ ቤት ውስጥ ያለውን ገንዘብ በሙሉ እንድትሰጠው ሲጠይቃት ትከለክለዋለች ፡፡ አንድ ቀን ጧት ላይ እስፈራርቷት ከቤት ይወጣና ሳይመለስ ይውላል ፡፡ እርጉሙን ልጅ እንደልጅዋ የምትወደው የወን

t.me/OLDBOOKSPDF

ድሜ ሚስት ስታለቅስ ዋለች ። ከምሽቱ በአምስት ሰዓት ቤኔዴቶ ከሁለት ጉረምሶች ጋር ተመልሶ መጣ ። የወንድሜን ሚስት ካፈኑት በኋላ እንደኛው ‘ ዘቅዘቅን ስንገሸልጣት ፤ ታሳዩናለች ! ’ ይላል ። ‘ ይህን የተናገረው ቤኔዴቶ ይሆን ? ’ እያልኩ ሳስብ እንዳች ነገር ሰውነቴን ይወረዋል ።

“ አንድ ጉረቤት ነበረኝ ፤ እሱም ወደ ሩቅ ሥፍራ ሄዶ ነበር ። ቤት ውስጥ ያለችው ሚስቱ ብቻ ነበረች ። በወንድሜ ሚስት ቤት ውስጥ የሆነውን ሁሉ ለማዬትና ለመስማት የቢታችውም እሷ ብቻ ነበረች ። ሁለቱ ጉረምሶች የወንድሜን ሚስት መሬት ላይ ሲጥሉ ሶስተኛው በሮቹንና መስኮቶቹን ይዘጋል ። ከዚያም እንዳትጮህ አፏን በጨርቅ ጠቅጥቀው ገንዘቡ የተደበቀበትን ቦታ እንድትለፈልፍ እግሯን ወደ ምድጃው አስጠግተው በነበልባሉ ያስለበልቡት ጀመር ። ይሁንና በግብግቡ ወቅት ልብሷ በእሳት በመያያዙ እራሣቸው እንዳይ ቃጠሉ ፈርተው ተዋት ። በሚቀጥለው ቀን የወንድሜ ሚስት እስከ ፊን በእሳት እየተለበለበ ተገኘ ። ቁምሳጥኑ ተሰብሮ ገንዘቡ ተዘርፏል። ከዚያ ቀን ጀምሮ ቤኔዴቶ ካገር ጠፋ ። እስካሁን ድረስም የት እንደ ደረሰ ሰምቼ አላውቅም ። ይህንን አሳዛኝ ድርጊት ከሰማሁ በኋላ ነበር ወደርስዎ የመጣሁት . . . እልዎታለሁ ። ጌታዬ እስካሁን ያልነገርኩዎም የወንድሜ ሚስት የሞተች በመሆኑ፤ቤኔዴቶም ካገር በመጥፋቱ ነው።”

“ ቄስ ቡሶኒ አንተን ወደኔ መላካቸው ጥሩ አድርገዋል ።” አለ እንደራሴው ፤ “ አንተም ታሪክህን በዝርዝር መንገርህ ጥሩ አድርገሃል። ምክንያቱም ካሁን በኋላ ባንተ ላይ መጥፎ አመለካከት ሊኖረኝ አይችልም ። እንግዲህ አሁን ለመጨረሻ ጊዜ ያደረግነውን ውይይት ከመደምደማችን በፊት ከቄስ ቡሶኒ አፍ የሰማሁዋቸውን እነዚህን ቃላት እንዳትረሣ ‘ ለማንኛውም ተንኮል ሁለት መፍትሔዎች አሉት ! ጊዜና ዝምታ !’

እንደራሴው በአትክልቱ ቦታ ለመጨረሻ ጊዜ ወዲያ ወዲህ ከተንጐራደደ በኋላ ወደ ሠረገላው አመራ ። ቤርቱሲዮ የጌታውን በሃሣብ መመሰጥ በአትኩሮት እየተመለከተ ከሠረገላው ሾፌር ጐን ተቀመጠ። ሠረገላው ወደ መሐል ከተማ አመራ ። ጊዜና ዝምታ !

t.me/OLDBOOKSPDF

24

በተከታዩ ቀን ስምንት ሰዓት ገደማ በሁለት ምርጥ የእንግሊዝ ፈረሶችየሚሳብ ሠረገላ ከሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ቅጥር ግቢ በር ፊት ለፊት ቆመ ። በውስጡም ሰማያዊ ኮት ፤ ቡናማ ሱሪና ነጭ ሸሚዝ የለበሰ አጭር ፤ ከመጠን ያለፈ ወፍራም ሰው ይታያል ። ሰውዬው ከጸጉር እበጣጠሩ ጀምሮ እለባበሱና ጠቅላላ ሁኔታው ወጣት ሊመስል የሚጥር የአርባ አምስት ዓመት ጉልማሣ ነው ። አንገቱን በመስኮት በኩል ብቅ አድረገና የሠረገላው ሾፌር የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ቤቱ ውስጥ መኖር አለመኖሩን እንዲያጣራ አዘዘው ።

የሠረገላው ሾፌር የግቢውን ዘበኛ መስኮት ካንኳኳበኋላ ፤ “ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ መኖሪያ ይህ ይሆን ?” ሲል ጠየቀ ።

“ ክቡርነታቸው በርግጥ የሚኖሩት እዚህ ነው ። ሆኖም አሁን ሥራ ላይ ናቸው ። ” ሲል መለሰ ዘበኛው ።

“ እንግዲያውስ ይኸው የአሊቃዬ የባሮን ዳንግላር ካርድ ። ውሰድና አሳይተህ አሊቃዬ ወደ ምክር ቤት ሲሄዱ እግረ መንገዳቸውን ሊያነጋግሩዋቸው እንደፈለጉ ንገርልኝ ።”

“ እኔ ከክቡርነታቸው ጋር ለመነጋገር አልችልም ፤ መልዕክቱን ግን ባለሟላቸው ሊያደርስ ይችል ይሆናል ።”

የሠረገላው ሾፌር ወደ ዳንግላር ተመልሶ የተሰጠውን መልስ ተናገረ ። “ ይኼ ክቡርነታቸው እያሉ የሚጠሩትና ከባለሟሉ በስተቀር ማንም ሊያነጋግረው የማይችል ሰው መሥፍን መሆን አለበት ። ”አለ ዳንግላር ። “ ግን ምን ቸገረኝ ፤ ከእኔ ጋር የከፈተው ሂሣብ እስካለው ድረስ ገንዘብ ሲፈልግ የግዱን ራሱ ወደኔ ይመጣል ። ” ከዚህ በኋላ ዳንግላር ወደ ምክር ቤት ሙንገዱን ቀጠለ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

የዳንግላር መምጣት የተገለጸለት እንደራሴ ግን በመስኮት ጠኩል ኃይለኛ የማቅረቢያ መነጽሮችን በመጠቀም ሲመለከተው ቆይቶ ኖሮ ወዲያውኑ ቤርቱሲዮን አስጠራው ።

“ ከደቂቃ በፊት ከአጥሩ በር ትይዩ ቆመው የነበሩትን ፈረሶች አይተሃቸዋል ፣ ቤርቱሲዮ ?” ሲል ጠየቀ እንደራሴው ።

“አይቻቸዋለሁ ጌታዬ ። በጣም የሚያማምሩ ፈረሶች ናቸው ።” አለ ቤርቱሲዮ ።

“ እኮ እንዴት ? ” አለ እንደራሴው ግንባሩን ሸብሸብ አድርጎ፣ “ ፓሪስ ውስጥ ከሚገኙት ፈረሶች ሁሉ የበለጠ የሚያምሩትን መር ጠህ እንድትገዛ አልነበረም ያዘዝኩልህ ? እንዴት እንዲህ ያማሩ ፈረ ሶች በሌላ በሰው እጅ አያለሁ ?”

“ ጌታዬ ” አለ ቤርቱሲዮ ፣ “ ያዩዋቸው ፈረሶችኮ የሚሸጡ አይ ደሉም ። ”

እንደራሴው ከትከሻው ነቅነቅ ብሎ ፤ “ የመግዛት አቅም ላለው ሁሉም ነገር ሸቀጥ ነው ። ” አለው ።

“ መሴ ዳንግላር ሁለቱን ፈረሶች በአሥራ ስድስት ሺህ ፍራ ንክ ነው አሉ የገዙዋቸው ጌታዬ ።”

“ ይሁና ፤ ሰላሳሁለት ሺህ ፍራንክ እንደምትከፍለው ንገረው። የባንክ ነጋዴ እስከሆነ ድረስ ካፒታሉን የሚያዳብርለት እድል እንዲ ያመልጠው ስለማይፈልግ ያለ ጥርጥር ይሸጥልሃል ።”

“ እውነትዎን ነው የሚናገሩት ጌታዬ ?” ሲል ጠየቀ ቤርቱሲዮ ግራ ተጋብቶ ።

“ ይልቁንስ በአሥራ አንድ ሰዓት ቀጠሮ አለብኝ ፣ ሠረገላዬ የሚንቀሳቀሰው በነዚያ ፈረሶች መሆን አለበት ።”

“ ይቅርታ ያድርጉልኝና አሁንኮ ስምንት ሰዓት ሆኗል ጌታዬ ።” አለ ቤርቱሲዮ እንደማፈር ብሎ ።

“ አውቃለሁ ! ” ነበር የእንደራሴው መልስ ።

* * *

አሥር ሰዓት ተኩል ላይ እንደራሴው ከክፍሉ ወጣ ሲል ከሁለት ሰዓት በፊት በዳንግላር ሠረገላ ላይ አይቶ ያደነቃቸው ፈረሶች ከራሱ

t.me/OLDBOOKSPDF

ሠረገላ ላይ ተሰጉመው ተመለከተ ። “ በእውነቱ እጅግ ያማሩ ፈረ ሶች ናቸው ። ” አለ ለቢርቱሲዮ ።

“ በብዙ ውጣ ውረድ ነው ያገኘሁዋቸው ። በዚያ ላይ ከፍተኛ ዋጋ ሙክፈል ነበረብኝ ።”

“ ቁመናቸው ለከፍተኛ ዋጋ ብቁ ያደርጋቸዋል ። ” አለ እንደራ ሴው ። ቤርቱሲዮ ወደ ሥራው ለመሄድ ሲነሣ “ ቆይ ” አለው እንደ ራሴው ። “ ስማ ቤርቱሲዮ ። በባህር ጠረፍ ላይ ያለ የተደራጀ ክልል ለመግባት እፈልጋለሁ ። ቦታው የትም ይሁን ግን ባህሩን የሚያ ዋስን መሆን አለበት ። መርከቢን በሌሊትም ሆነ በቀን ትዕዛዜን በማስተላልፍበት ወቅት እንደፈለግሁ ለመጠቀም እችል ዘንድ አነስተኛ የወደብ መሣሪያዎችም ይኑሩት ። እንዲህ ዓይነቱን ክልል አጠያይቀህ ስታገኝ ሄደህ ተመልከተው ። ከረካህበት በራስህ ስም ግዛው ።”

እንዲህ ካለ በኋላ እንደራሴው ሠረገላው ውስጥ ገብቶ ወደ ባሮን ዳንግላር መኖሪያ ይወስደው ዘንድ ሠረገላ ነጅውን አዘዘው ።

የዳንግላር ነጭና ወርቃማ ሳሎን በፓሪስ ከተማ የታወቀ ነው ። የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ሊጠይቀው እንደመጣ ሲነግረውም እንግ ዳውን ከመጀመሪያው ጀምሮ በአድናቆት ለማፍዘዝ ወደዚሁ ሣሎን እንዲገባ አደረገ ።

“ ጤና ይስጥልኝ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ” አለ ባሮን ዳንግ ላር እንግዳው እንደገባ ።

“ ጤና ይስጥልኝ ሙሴ ባሮን ዳንግላር ፤ የክብር ሜዳይ ተሸላ ሚና የሕግ መወሰኛው ምክር ቤት አባል ... ” እንደራሴው በዳንግላር ካርድ ላይ ያነበባቸውን ማዕረጎች አንድ ባንድ ደገማቸው ።

“ ቶምሶንና ጓደኞቹ ከተባለው ድርጅት ደብዳቤ ደርሶኛል ። ” አለ ዳንግላር ፤“ ይሁንና የደብዳቤው መልዕክት ግልጽ አልሆነልኝም። ትርጉሙ እንዲብራራልኝ ፈልጌ ዛሬ በመኖሪያ ቤትዎ በኩል አልፌ ነበር ።”

“ ምንድን ነው ሚሥጥሩ ? በደስታ አብራራልዎታለሁ ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ይኸው የተቀበልኩት ደብዳቤ ” አለ ዳንግላር ደብዳቤውን ከኪሱ እያወጣ ። “ ከእኔ ድርጅት ጋር ባልተወሰነ ካፒታል ሽርክና ስለመክፈት ይገልጻል ።”

“ እሺ ፤ ምን የተደበቀ ነገር አገኙበት ?”

“ ያልተወሰነ . . . የሚለው ቃል አልገባኝም ።”

“ ቶምሶንና ጓደኞቹ እምነት የማይጣልበት ድርጅት ይመስልዎታል ?” ሲል ጠየቀ እንደራሴው ፤ ግድ የለሽ በሚመስል ቃና ።

“ ስለአስተማማኝነቱ እንኳ አይደለም ።” አለ ዳንግላር የሚያሾፍ በሚመስል ፈገግታ ። “ ግን በንግድ ዓለም ‘ያልተወሰነ’ የሚለው ቃር ትርጉም የለሽ ነው ። ትርጉም የለሽ ማለትም አጠራጣሪ እንደ ማለት ይቆጠራል ። ብልህ ሰው ደግሞ ከሚያጠራጥሩ ነገሮች መሸሽ አለበት ። ባጭሩ ላስቀምጠውና ለሽርክናው ምን ያህል ካፒታል ነው እንዲፈስ የሚፈልጉት ?”

“ ያልተወሰነ ካፒታል የሚለውን ቃል የጨመርኩበት ምክንያት ድርጅትዎ ምን ያህል ካፒታል ሊያፍስስ አቅም እንዳለው ባለማወቄ ነው ።”

ዳንግላር ‘አቅም’ የሚለውን ቃል በመስማቱ በፌዝ ከት ብሎ ሳቀና ወደ ኋላ ለጠጥ ብሎ ወንበሩን ከተደገፈ በኋላ እንዲህ አለ ። “ለመጠየቅ መፍራት አያስፈልግም ። የእኔ ካፒታል ምንም እንኳ የተወሰነ ቢሆንም እጅግ ከፍተኛውን የሽርክና ጥያቄ እንኳ ለማሟላት አቅም ያለው መሆኑን ላረጋግጥልዎ እወዳለሁ ። እስከ አንድ ሚሊዮን ቢደርስ እንኳ . . . .”

“ እ ?” ሲል እንደራሴው የዳንግላርን የኩራት ንግግር አቋረጠው ።

“ አንድ ሚሊዮን ቢሆን እንኳ ! ” ሲል ዳንግላር አሁንም በልበ ሙሉነት ቃሉን ደገመው ።

“ ግን አንድ ሚሊዮን ለእኔ ምኔ ነው?” አለ እንደራሴው ትስም በሚሰብር አነጋገር ። “ የምፈልገው አንድ ሚሊዮን ቢሆን ኖሮ ሽርክና ለመመሥረት ባልተጨነቅሁ ነበር ። አንድ ሚሊዮን ፍራንክ ለመንቀሳቀሻ ኪሴ ውስጥ የሚቀመጥ ገንዘብ ነው ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

ይሆን ከተናገረ በኋላ እንድራሴው ከኪሱ ውስጥ ሁለት የገንዘብ ጥቅ ሎች አወጣ ። ኢንግንዳንዳቸው የአምስት መቶ ሺህ ፍራንክ ጥቅሎች ነበሩ ።

ዳንግላር በዋሬ የተመታ ይመስል ክው ብሎ በፈጠጡ ዓይኖቹ እንድራሴውን ተመለከተው ።

" ይበሉ እንግዲህ ! ቅምሰንና ጓደኞቹ የተባለውንድርጅት ክብር እንደነኩ ይመኑ ።" አለ እንድራሴው ። " ያም ሆኑ ይህ አሁን ማን ነታችን የታወቀ ይመስላል ፤ ካሁን በኋላ በመካከላችን አለመተማ መን መኖር የለበትም ። ቪዬናና ለንደን የሚገኙ ሁለት ድርጅቶቹም እንዲሁ ባልተወሰነ ካፒታል ሽርክና ለመክፈት ይጠይቃሉ ። " በማለት ሌሎች ሁለት ዶብዳቢዎችን ለዳንግላር ሰጠው ።

ዳንግላር ከመደናገጡ የተነሳ ተቃውሞ ማሰማት እንኳ አልቻ ለም ። ለመጀመሪያው ዓመት በስድስት ሚሊዮን ፍራንክ የሽርክና ንግድ ለመክፈት ተስማምተው ዳንግላር በሶስቱም ወረቀቶች ላይ ፊርማውን አስቀመጠ ።

ድርድራቸው በመገባደዱ እንድራሴው ከተቀመጠበት ብድግ አለ ።

" ሶስት ያልተወሰኑ ሽርክናዎች ! አሁንም ክቡር እንድራሴ ይቅ ርታ ያድርጉልኝና እምነት የለኝም ባልልም ሁኔታው ግን አዲስ በመ ሆኑ አስገርሞኛል ። በዚያ ላይ አንድ ነገር ላስረዳዎና በአውሮፓ ውስጥ ያሉትን ታላላቅ የንግድ ድርጅቶችና ሐብቶች አጣርቼ የማውቅ ይመ ስለኝ ነበር ። የርስዎ ግን እስካሁን ተሰምቶ የሚታወቅ አይደለም ። ለመሆኑ ካፒታሉ በቅርብ ጊዜ የዳበረ ይሆን ?"

" እረ እንዲያውም እጅግ የቆየ ፤ የጥንት ንብረት ነው ። ለረጅም ዘመናት በወለድ ሲዳብር የኖረ የቤተሰብ ንብረት ነው ። ምንነቱን በቅርብ ጊዜ ውስጥ በዝርዝር እንደሚረዱ እርግጠኛ ነኝ ።" እንድራ ሴው እነዚህን ቃላት ፍራንዝን ካስፈራራውና ካሸበረው የቁጣ ፈገ ግታ ጋር ቀላቀላቸው ።

" አዎ ፤ ወደፊት የበለጠ እንተዋወቃለን" አለ ዳንግላር ፤ " ለዛሬ ግን ከባለቤቴ ጋር በማስተዋወቅ ብንወሰን ደስ ይለኛል ። በመቻኩሌ

t.me/OLDBOOKSPDF

ይቅርታ ያድርጉልኝ ክቡር እንደራሴ ፣ እንደርስዎ ያለ ሽሪክ የቤተሰ ቤ አባል እንደሆነ ስለምቆጥረው ነው ።"

እንደራሴው ከዳንግላር ባለቤት ጋር እንዲተዋወቅ የቀረበለትን ጥያቄ መቀበሉን በሚገልጽ ዓይነት ሁኔታ ከአንገቱ ጐንበስ ብሎ እጅ ነሣ ።

" ባለቤቴ የጥንት ጓደኞችን ከሆነ ደብራይ ከሚባል የአገር አስ ተዳደር ሚኒስትር ዋና ፀሐፊ ጋር ናት ። ሴሳ እንግዳ መስሎዎ ቅር እን ዳይሰኙ ።" አለ ዳንግላር ።

" ከሚኒስትሩ ጸሐፊ ጋር ባንድ ወቅት ተዋውቀናል ።" አለ እንደ ራሴው

" የት ?"

" አልበርት በሚባል የሴተና ጀኔራል ሞርሰፍ ልጅ ቤት ።"

" እሃ ፣ ያንን ወጣትም ያውቁታል ?"

" በሮም ዓመታዊ በዓል ወቅት ኢጣሊያ ውስጥ አብረን ነበርን።'

" አሃ ፣ . . . . ልክ ነው ፣ በሚያስገርም ሁኔታ በሽፍቶች ተይዞ እንደነበርና በተአምር እንደወጣ ሰምቻለሁ ። ከኢጣሊያ እንደተመለሰ ለልጁና ለባለቤቴ አጫውቷቸዋል ።" በማለት ወደ እመቤት ዳንግላር ክፍል ገቡ ።

እመቤት ዳንግላር ዕድሜዋ ሰላሣ ስድስት ዓመት ቢሆንም የለ ግላጋ ወጣት ቁመናና ውበት ያላት ሴት ነች ። ቀደም ሲል አልበርት ስለ እንደራሴው ካጫወታት ታሪክ በተጨማሪ አሁን የሚኒስትሩ ጸሐፊ ስለዚሁ እንደራሴ ታላቅነት ሲገልጽላት ስለነበረ ከእንግዳው ጋር እስከምትተዋወቅ ድረስ በጉጉት ትቅበጠበጥ ነበር ። በዚህም የተ ነሣ መጀመሪያ ባለቤቷን ከዚህ በፊት ታይቶባት በማይታወቅ ፈገግታ ከተቀበለችው በኋላ ለእንግዳው በፈገግታ ፈክቶ ነገር ግን ታላቅ አክ ብሮት በሚታይበት ሁኔታ ዝቅ ብላ ሰላምታ አቀረበች ።

" ክቡር እንደራሴ በፓሪስ ለአንድ ዓመት የሚቆዩ በመሆኑ በተ ለያዩ የራት ግብዣዎችና ፓርቲዎች ላይ እንደምንገናኝ እርግጠኛ ነኝ ።" አለ ዳንግላር ለባለቤቱ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ እዬ ፣ ፓሪስ በክረምት ምኑ ደስ ይላል ! ፓርቲዎችም ሆኑ ሌሎች መዝናኛዎች ይዘጋሉ ። ብቸኛው መዝናኛችን የፈረስ እሽቅድምድም ብቻ ነው ። ስለሆነ ፈረስ ግልቢያ ይወዳሉ ?” ስትል ጠየቀች እመቤት ዳንግላር ።

“ ለረጅም ጊዜ በመካከለኛውና በሩቅ ምሥራቅ ቆይታ አድርጌአለሁ ። የሩቅ ምሥራቅ ሰዎች ደግሞ በዚህች ዓለም ከሁሉም በላይ ሁለት ነገሮችን እንደሚያደንቁ እመቤት የሚያውቁ ይመስለኛል ፣ ምርጥ ፈረሶችንና ቆንጃጅት ሴቶችን ።”

በዚህ ቅጽበት የእመቤት ዳንግላር የመኝታ ቤት ሠራተኛ ገባችና በእመቤቷ ጆሮ አንድ ነገር ሹክ ስትል የእመቤት ዳንግላር ፊት በድንጋጤ ቀልቶ ፣ “ አይደረግም !” አለች ። ከዚያም ወደ ባሏ ዞር ብላ “ሠራተኛዬ የምትነግረኝ እውነት ነው እንዴ ?” ስትል ጠየቀች ።

“ ምን ነገረችሽ ?” አለ ዳንግላር ኮስተር ብሎ ።

“ የሠረገላዬ ሾፌር ፈረሶችን ሊያዘጋጅ ሲፈልጋቸው አጣቸው ትለኛለች ። ነገሩን ታውቅልኝ ይሆን ?”

“ አዳምጪኝ . . . ” አለ ዳንግላር ።

“ የምትነግረኝ ነገር የሚያጓጓ እስከሆነ ማዳመጤ የት ይቀራል ፣ እንግዶቻችን ነገሩን እንዲሰሙኝ አድርጌ ፍርድ እጠይቃቸዋለሁ። ባለቤቴ በግምጃ ቤቱ አሥር ፈረሶች አሉት ። ከመካከላቸው በፓሪስ ተወዳዳሪ ያልተገኘላቸው ሁለት ፈረሶች የእኔ ናቸው ። ጥቁር ግራጫ ቀለማቸው እንኳ በፍጹም ተፈልጎ አይገኝም ። እመቤት ቪልፎርት ነገ አንድ ጉዞ ስለሚኖርባት እንዳውሳት ጠይቃኝ ሊዘጋጁ ሲፈለጉ በአካባቢው ሊገኙ አልቻሉም ። ያለ ጥርጥር ባለቤቴ ጥቂት ገንዘብ ለማትረፍ ሲል ሸጧቸዋል ። አቤት ! ነጋዴ ሲባል እንዴት ያለ ስግብግብ ፍጥረት ነው?”

“ ውድ ባለቤቴ ፣ እነዚያ ፈረሶች በጣም ኃይለኞች ነበሩ ።”አለ ዳንግላር ፣ “ ዕድሜአቸው ገና አራት ዓመት ሲሆን የኃይላቸው ብዛት ያሳሰበኝ ነበር ። የምጨነቀው ላንቺ ነው ። እነሱን የመሰሉ ፣ እንዲያ

t.me/OLDBOOKSPDF

ውም የሚያግምሩ ፤ ግን ረጋ ያሉ ፤ ስትገለገይባቸውም ሥጋት የማያሳ ድሩብኝን ፈረሶች በመብራት እስፈልጌ እገዛልሻለሁ ።”

እመቤት ዳንግላር በጥላቻ አይነት ተከሻዋን ነቅነቅ አደረገች ።

“ እግዚኦ !” አለ የሚኒስትሩ ጸሐፊ “ ባልሳሳት ፈረሶቹ በሞንቴ ክሪስቶ እንደራሲ ሠረገላ ላይ ተሰጉመዋል ።”

“ የኔዎቹ ጥቁር ግራጫዎች ? ” ስትል ከሙኸች በኋላ እመቤት ዳንግላር ወደ መስኮቱ ተንደርደረችና እንገቷን አስወጣች ። “ እዎ የኔዎቹ ናቸው !” ዳንግላር እጢው ዱብ አለ ።

“ አዲስ ነገር አለ ?” አለ እንግዳው እንደራሴ ።

ዳንግላር የሚናገረው ጠፋው ። የሚጠብቀው እስከፊ የቤተሰብ ትርምስ ታዩው ። ሁኔታው ያሽበረው የሚኒስትር ጸሐፊ ሰበብ ፈጥሮ ወጣ ። ጥቅሙን ብዙ በመቆየት ሲያበላሽ ያልፈለገው እንደራሴም ለእ መቤት ዳንግላር እጅ ነስቶ ዳንግላርን ከሚስቱ ጨኸት ጋር ትቶት ሄደ ።

“ በጣም ጥሩ ” ሲል አሰበ እንደራሴው ፤ ከተበጣበጠው ቤት እንደወጣ ሠረገላው ውስጥ ሲገባ ፤ “ አላማዬን እያሳካሁ ነው ።”

* * *

ከሁለት ሰዓታት በኋላ እመቤት ዳንግላር ከሞንቴ ክሪስቶ እንደ ራሴ የተላከ መልዕክት ይደርሳታል ። በደብዳቤውም እንደራሴው ፓ ሪስ ከመግባቱ ከእንዲት ውብ እመቤት ጋር ለመቃቃር ባለመፈለጉ ከደብዳቤው ጋር መልሶ የላካቸውን ፈረሶች ብትቀበል ደስ እንደሚ ለው ገለጸላት ።

* * *

ምሽት ላይ እንደራሴው አሊ የተባለውን አረብ ባለሟሉን አስከ ትሎ አውቴል ወደሚገኘው ቤቱ አመራ ።

“ አሊ ” አለ እንደራሴው በሚቀጥለው ቀን ከሰዓት በኋላ አረብ ሠራተኛውን፤ ከመኖሪያ ቤቱ ቅጥር ግቢ ትይዩ እውራ ጐዳናውን አቋ ርጠው ዛፎች ችምችም ወዳሉበት ጥሻ እንደወረዱ፤ “ ሽምቀቆ በመወ ርወር የወጣልህ ባለሙያ ለመሆንህ ጥርጥር የለኝም ።”

አሊ በኩራት የእምንታ ምልክት አሳዬ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ጥሩ ! የበረገገ በሬ በሸምቀቆ ጠልፈህ ማቆም ትችላለህ ?"
አሉ. አሁንም በአዎንታ ራሱን ነቀነቀ ።

" ነብርስ ?"

ሌላ አዎንታ ።

" አንበሳ ?"

አሊ ሸምቀቆ እንደሚወረውር ሰው እጁን ካወናጨፈ በኋላ የቀጠሰፈ አንበሳ እንዴት ድምጽ አሰማ ።

" ገባኝ ! ለመሆኑ አንበሳ አድነህ ታውቃለህ ?"

አሊ እንደገና በኩራት የአዎንታ ምልክት ሰጠ ።

" እሺ ሁለት የሚሰግሩ ፈረሶችስ ማቆም ትችላለህ ?"
አሊ በንቀት ከት ብሎ ሳቀ ።

" በጣም ጥሩ ! እንግዲህ አዳምጠኝ ። በቅርብ ጊዜ ውስጥ በሁለት ጥቁር ግራጫ ፈረሶች የሚጎተት ሠረገላ በዚህ መንገድ ያልፋል ። ፈረሶቹ ትናንት የገዛሁዋቸውና መልሼ የሳከሁዋቸው ናቸው ። እንደ ምንም ብለህ ከአጥር ግቢዬ በር ትይዩ ሲደርሱ በሸምቀቆ ጠልፈህ ትጥልልኛለህ ።"

በእንደራሴው ትዕዛዝ መሠረት ቅድመ ዝግጅቱ ተጠናቆ አሊ ከጥሻው ውስጥ ተደበቀ ።

ብዙም ሳይቆይ ከሩቅ በፍጥነት የሚመጣ የፈረስ ኮቴ ይሰማ ጀመር ። ወዲያውኑ ሠረገላ ታዬ ። የሠረገላው አሽከርካሪ በኃይል የሚሠግሩትን ፈረሶች ለመግታት ይታገላል ። ሠረገላው ውስጥ አንዲት ልጅ እግር የቤት እመቤትና የስምንት ዓመት ልጅ እርስ በርሳቸው ተቃቅፈው ለመጮህ እንኳ ቀልብ አጥተው በመደናገጥ በደመነፍስ የሚንደረደሩትን ፈረሶች አፍጥጠው ይመለከታሉ።መጠኗ ትንሽ ከፍ ያለ ድንጋይ እንኳ የሠረገላውን ጎማ ብታገኘው የምትገለብጠው ይመስላል ።

ሠረገላው ከታቀደለት ሥፍራ ሲደርስ አሊ ሸምቀቆውን ከኪሱ አውጥቶ በመወርወር በግራ በኩል ያለውን ፈረስ የፊት እግር ጠፍሮ ከያዘ በኋላ በቅጽበት ሲጎትተው ፈረሱ በራሱ ኃይል መሬት ላይ ሲወድቅ በቀኝ በኩል ያለው ፈረስም ከሩጫው ከቆመ በኋላ ከጓደኛው ላይ ተደርቦ ዘጭ አለ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ይህ ሁሉ የሆነው በሴኮንድ በሚቆጠር ጊዜ ውስጥ ነበር ። ከቤቱ በር ላይ አደጋ መፈጠሩን በመመልከት እንደራሴው በአፍታ ብዙ ሠራተኞቹን አስከትሎ ሠረገላውን ከበበው ። ሠረገላው ውስጥ የነበረችው ሴትና ልጅዋ ወዲያውኑ እንዲወርዱ ተደረገ፡፡ሴትዮዋ እንቅስቃሴ ያቆመውን ልጅዋን ወደ ደረቷ ከመሸጉጥ በስተቀር ከድንጋጤዋ ብዛት የምትናገረውን አታውቅም ነበር ። እንደራሴው ሁለቱም ጉዳተኞች ወደ ቤቱ እንዲወሰዱና ድንክ አልጋ ላይ እንዲያርፉ አዘዘ ።

ከጥቂት ቆይታ በኋላ እንደራሴው ወደ ጉዳተኞቹ ሄዶ “ ተርፈ ሻል እመቤት ፧” አላት ።

ሴትዮዋ በሚማጸን አይነት የጭንቀት አስተያየት ወደ ልጅዋ አመለከተች ። ሕጻኑ እንቅስቃሴውን አቁሞ ዝልፍልፍ ብሎ ተጋድሟል ።

“ ይገባኛል እመቤት” አለ እንደራሴው ሕጻኑን እየመረመረ ። ‘ግን ይህን ያህል ለክፉ የሚሰጥ አይደለም” ። ከፍርሃት የተነሣ ራሱን ከመሳቱ በስተቀር ጉዳት አልደረሰበትም ።”

“ እባክዎ እንዲህ አይበሉ ፤ እስኪ ፊቱ እንዴት እንደተለዋወጠ ይመልከቱ ! ወይኔ ልጄዋ ፤ የኔ ተስፋ ! የኔ ኢድዋርድ !እስኪ አንድ ጊዜ እናትህን አነጋግረኝ ! እባክዎ ጌታዬ ወደ ዶክተር ሰው ይላኩልኝ ! ልጅ አይኑን ሲገልጥ ለሚያሜልኝ መላ ሐብቴን አወርሳለሁ ።”

እንደራሴው መለስተኛ ማጥን ከከፈተ በኋላ ቀይ ፈሣሽ የያዘች ብልቃጥ አውጥቶ አንዲት ጠብታ በሕጻኑ ከንፈር ላይ አፈሰሰ ። ሕጻኑ ፊቱ ፍም እንደመሰለ ቢሆንም ወዲያውኑ አይኖቹን ገለጠ ።

ይህንን ስታይ እናት በደስታ ልትዘል ምንም አልቀራትም ። “ ለመሆኑ የትነው ያለሁት ፧” አለች ግራ ተጋብታ ። “ ከዚያ አስከፊ አደጋ በኋላ ይህንን እንክብካቤ የሚያደርግልኝ ማነው ፧”

“ እመቤት ” አለ እንደራሴው ፤ “ ያለሽው እንችን ከጉዳት ለማዳን በመታደሉ ታላቅ ኩራት በሚሰማው ሰው ቤት ነው ።”

“ እኔው ነኝ የተንቀዠቀዥኩት ። ” አለች ሴትዮዋ ፤ “ ፓሪስ ውስጥ የሚወራው ስለ እመቤት ዳንግላር ውብ ፈረሶች ነው ። መጥ ከሪያዋ ግን እኔ ሆንኩ ። ወይኔ ! ”

t.me/OLDBOOKSPDF

" ምን ?" አለ አንድሬሴው የተገረመ በመምሰል ።" እነዚያ ፈረሶች የእመቤት ዳንግላር ናቸው እንዴ ?"

" አዎ ፤ ያውቋታል ?"

" ወይ ጉድ ፤ እንዴት ያለ እጥፍ ድርብ እድል ነው? ፈረሶቹን ትናንት ከባለቤታቸው ገዝቻቸው ነበር ፤ በኋላ ግን እመቤት ዳንግላር ቅሬታ ተሰምቷቸው ስለደረሰኩ ወዲያውኑ መለስኩላቸው ። ፈረሶቹን መልሼ ባልልካቸው ኖሮ አደጋው ባልደረሰብሽ ነበር ፤ ደግነቱ እኔው አተረፍኩሽ ።"

" እንግዲያውማ የሞንቴ ክሪስቶ እንድሬሴ ማለት እርስዎ ነዎታ፣ ትናንት ስለ ርስዎ ብዙ ሲወራ ሰምቻለሁ ።"

" አዎ እኔ ነኝ ፤ እመቤት ።"

" እኔም እመቤት ቪልፎርት እባላለሁ ።"

እንድሬሴው ሴትየዋን ማወቅ ቀርቶ ይህንን ስም ከዚህ በፊት ሰምቶት እንደማያውቅ ሁሉ እጅ ነሣ ።

" አቤት ፤ ባለቤቴ ይህንን ነገር ሲሰማ እንዴት ይደሰት ? " አለች እመቤት ቪልፎርት ፤ " ሚስቱንና ልጁን ባንድ ጊዜ አዳኑ ለት ። ያ ኃይለኛ ሠራተኛዎ ባይደርስልን ኖሮ እኔና ልጄ አንድ ላይ አልቀን ነበር ። ለዚያ ሠራተኛዎ አንድ ሽልማት እንዳበረክትለት እንደሚፈቅዱልኝ ተስፋ አለኝ ።"

" እባክሽ የእኔን ውለታ ወደ አሊ አታድርጊው እመቤት ፤" አለ እንድሬሴው ቅር ያለው በመምሰል ። " አሊኮ የእኔ አገልጋይ ነው ፤ የአንቺን ሕይወት ሲያተርፍም ለእኔ ግልጋሎት አበረከተ ማለት ነው ። ለእኔ ግልጋሎት ማበርከት ደግሞ መተዳደሪያው ነው ።"

" ግን ሕይወቱንኮ ነው አሳልፎ የሰጠልኝ ፤ ቢሞትስ ኖሮ ?"

" ባንድ ወቅት ከሞት ያተረፍኩት በመሆኔ ሕይወቱም የእኔ ነው ። " አላት እንድሬሴው ። አነጋገሩ እንደቀዛ ነበር ።

እመቤት ቪልፎርት ሌላ አልተናገረችም ። አንገቷን አቀረቀረች ። ምናልባት የምታስበው የሚያነጋግረውን ሁሉ አፉን በማስከፈት አፍ ዝዞ ያስቀራል ስለሚባለው ስለዚህ ሰው ይሆናል ። በዚህ በጸጥታ

t.me/OLDBOOKSPDF

የተዋጠ ቅጽበት እንደራሴው እናቱ እያገላበጠች የምትስመውን ሕጻን ኤድዋርድን አስተዋለው ። ልጁ ለውነቱ የቀጨጨ ሲሆን ጸጉሩ ከፊት ለፊቱ ግንባሩን በሥርዓት እንደከበበ ወደ ትከሻው ወርዷል ። ሳምባ ከሚመስለው የፊቱ ቀለም ጋር ጥቁሩ ጸጉሩና ቅንድቦቹ ሥዕል አስመስለውታል ። የመጀመሪያው እንቅስቃሴው ራሱን ከእናቱ እቅፍ አላቆ እንደራሴው መድሃኒቱን ያወጣበትን ሳጥን መክፈት ነበር ። ሳጥኑን እንደከፈተ በሕጻንነት መንፈሱ የማንንም ፈቃድ ሳይጠይቅ የብልቃጦችን ክዳኖች መንቀል ጀመረ ።

“ ተው የኔ ልጅ ።” አለ እንደራሴው ፈጠን ብሎ ፤ “ አንዳንዶቹ ፈሳሾች ለመቅመስ ቀርቶ ለማሽተትም አደገኞች ናቸው ።”

እመቤት ቪልፎርት በድንጋጤ ልጅዋን ጐትታ በእቅፏ ሥር ሸጐጠችው ። ፍርሃቷ ቀለል ሲልላት የመድሃኒቱን ሳጥን በጨረፍታ ገልመጥ አደረገች ።

“ መኖሪያ ቤትዎ ይህ መሆኑ ነው ክቡር እንደራሴ ?” ስትል ጠየቀች እመቤት ቪልፎርት ከተጋደመችበት እየተነሳች ።

“ አይደለም እመቤት ፤ ለሳምባዬ ንጹህ አየር ፤ ለአይኖቼ የገጠር ልምላሜና ለመንፈሴ ጸጥታ በምፈልግበት ወቅት የማርፍበት ቤት ነው ። ዋና መኖሪያዬ መሐል ከተማ ላይ ይገኛል ። ግን . . . ሙሉ ለሙሉ የተሻለሽና ለመሄድ የተዘጋጀሽ ትመስያለሽ ። እነዚያው ፈረሶች በእኔ ሠረገላ ላይ ተለጉመው አሊ እንዲያደርስሽ ፤ ያንቺው ሾፌር ደግሞ እዚሁ ቆይቶ ሠረገላሽን እንዲጠግንና ሲጨርስ በእኔ ፈረሶች ወደ እመቤት ዳንግላር እንዲላክ ማድረግ አለብኝ ።”

“ ግን እንዴት በእነዚያ ፈረሶች እንደገና እሳፈራለሁ ?”

“ በእኔ ይሁንብሽ እመቤት ” አለ እንደራሴው ።“ በአሊ እጅ እንደ ማገልገል በግ ይታዘዛሉ ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

25

በዚያው ምሽት ቪልፎርት በነጭ ሸሚዝ ላይ ጥቁር ኮት እንደ ለበሰ ከምንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ግቢ ሲደርስ ከሰረገላው ወረደ ።

የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ በፓሪስ ከተማ ለረጅም ጊዜ የኖረ ሰው ቢሆን ኖሮ የቪልፎርት ጉብኝት እጅግ ያስደንቀው ነበር ። ቪልፎርት ሀግ አስከባሪ ባለሥልጣን ብቻ ሳይሆን ከጥላ ጉደል ዲፕሎማትም በመሆኑ በአብዛኛው በህዝብ ፊት አይታይም ። ከአመት አንድ ጊዜ የሙዚቃ ትርኢት ከመመልከቱና አልፎ አልፎ ከአምባሳደር ፤ ከመስፍን ወይም ከጳጳስ ጋር በሚሆንበት ጊዜ ብቻ ቼዝ ወይም ካርታ ከመጫወቱ በስተቀር በቲአትር ቤት ፤ በስፖርት ማዘውተሪያ ወይም በሌላ የህዝብ መሰብሰቢያ ሥፍራ አየሁት የሚል ፈረንሳዊ አይገኝም።

እንደራሴው ግዳግዳው ላይ በተንጠለጠለ አንድ ትልቅ የዓለም መልክአ ምድር ካርታ ላይ አተኩሮ ከሩሲያዋ ርዕሰ ከተማ ከቅዱስ ፒተርስበርግ ወደ ቻይና ስለሚደረግ ጉዞ በሚያጠናበት ወቅት ባለ ሟሉ የቪልፎርትን መምጣት አስታወቀ ። አቃቤ ሀግ ልክ ችሎት በሚ ገባበት ታላቅ ኩራት እየተጀነነ ነበር ወደ እንደራሴው ቤት የገባው። በሩ ተከፍቶ ቪልፎርት ጥልቅ እንዳለ እንደራሴው አይኑን ከግድግዳው ላይ አንስቶ ዞር ባለበት ወቅት አይን ለአይን ሲፋጠጡ ሰተመለከታ ቸው ለቡጢ ወደ መድረክ የቀረቡ አትሌቶች ይመስሉ ነበር ።

“ ክቡር እንደራሴ” አለ ቪልፎርት ለሰላምታ እንኳ ሳይቸገር ። “ ለባለቤቴና ለልጀ ያረጉት ታላቅ ግልጋሎት ምስጋና እንዳቀርብልዎ ገፋፍቶኛል ። ” እነዚህን ቃላት በሚናገርበት ጊዜ የአቃቤ ሀጉ ፊት ትምክህትን የሚያመለክት ገጽታ ይታይበት ነበር ።

“ በበኩሌም የእናትን ልጅ ለራሷ ለማትረፍ በመብቃቴ ኩራትና ደስታ ተሰምቶኛል ።” አለ እንደራሴው እንደ በረዶ በቀዘቀዘ አነጋገር ። “ የእናት ፍቅር እጅግ ከተቀደሱት ውስጣዊ ስሜቶች መካ

t.me/OLDBOOKSPDF

ክል እንዴ በመሆኑ ከባለቤትዎ የተቀበልኩት ምስጋና ብቻውን ህሊናዬን እጅግ ከማለምለሙ በተረፈ እንደ ታላቅ ነኝ ባይ ነገረ ፈጅ የሚያቀርብልኝ ምስጋና በተመለከቸ ፊት ሲታይ ታላቅ ክብር ተደርጐ ቢቆጠርም የፈጸምኩት በጉ ድርጊት በራሱ ከሚሰጠኝ ውስጣዊ ርካታ ጋር ሳስተያየው ምን ያህል ኢምንት ሆኖ እንደሚሰማኝ ቢቃላት ልገልጸው ይሳነኛል ። ”

ቪልፎርት ይህን ያልተጠበቀ መልስ ሲሰማ መድረክ ውስጥ ከመ ግባቱ ኃይለኛ ቡጢ በድንገት እንዳረፈበት እትሉት ሆረበት ። ወዲያው ግን አደብ ገዛና መሳሪያው ከኋላው የተነካበት ወታደር ይመስል በቁጣ ገነፈለ ። የከንፈሩ የሽሙጥ እንቅስቃሴም እንደራሴውን እንደ ሰለጠነ ሰው አለመመልከቱን ያሳይ ነበር ። የንግግራቸውን ርዕስ የሚ ለውጥለት ነገር በክፍሉ ውስጥ ያገኝ ይመስል ዙሪያውን አማተረ ። እንደ ዕድል ሆኖም ግድግዳ ላይ የተሰቀለውን የዓለም ካርታ ተመለከተ ። “ በመልክአ ምድር ጥናት ላይም ዝንባሌ አለዎ ፤ ክቡር እንደራሴ ? በጣም የሚማርክ የጥናት መስክ ነው ። ቢተለይ እንደርስዎ ባለ እንደሰማሁት ከሆነ በካርታው ላይ የሚገኙትን አገሮች በሙሉ ተዘዋውሮ ለጐበኘ ሰው” አለ ።

“ አዎ ! ” ሲል መለሰ እንደራሴው ፤ “ ከክፊሉ ተነስቶ ወደ አጠቃላዩ ከማምራት ይልቅ ከአጠቃላዩ በመነሳት በክፊሉ ላይ ማነጣጠር ይሻላል በሚል እምነት በእያንዳንዱ የሰው ዝርያ ላይ ጥልቅ የሥነ ልቡና ጥናትና ምርምር አካሂጃለሁ ። ”

“ አ ፤ ፈላስፋም ነዎ . . . እ ? ” አለ ቪልፎርት ከጥቂት ዝምታ በኋላ ፤ ተቀናቃኙ እንዳየለበት እትሉት ኃይሉን አሰባሰበ ። “ እዩ ክቡር እንደራሴ ፣ እንደርስዎ የምሠራው ሥራ የሌለኝ ሰው ብሆን ኖሮ ያለምንም ጥርጥር በአነስተኛ ሙያም ቢሆን ለመሰማራት አላፍር ነበር ። ”

“ በመሠረቱ ” አለ እንደራሴው አሁንም እንደ በረዶ በቀዘቀዘ አነጋገር ፤ “ የሰው ልጅ በቅርብ ሲመለከቱት እጅግ አስቀያሚ ፍጥረት ነው ። ግን የምሠራው ሥራ እንደሌለኝ ተናግረዋል ? እርስዎስ ሥራ የሚሠሩ ይመስልዎታል ፤ መሴ ቪልፎርት ? ወይስ ፣ የበለጠ በግልጽ ለማስቀመጥ ፤ እርስዎ የሚሠሩት ሥራ ሥራ ተብሎ

t.me/OLDBOOKSPDF

ሊጠቀስ የሚችል አርባና ያለው ተግባር ነው ይላሉ ?።

ቪልፎርት ከደንገተኛ ተቀናቃኙ በደረሰበት ያልተጠበቀ ውርጅብኝ በእጥፍ ተደናገጠ ።

" አይኖችዎ የሚመለከቱት የሰብአዊነትን ማህበራዊ ገጽታ ብቻ ነው" ሲል እንደራሲው ንግግሩን ቀጠለ።"የሚሽከረከረውን መዘውር እንጂ አንቀሳቃሹን ኃያል ጉልበት መመልከት አይችሉም ። በአንድ ሚኒስትር ወይም ንጉሥ ሹመት የተሰጣቸው ባለሥልጣናት እንጂ የጨበጡት ሥልጣን ሳይሆን የሚያሟሉት ተልዕኮ አንግበው ከሚኒስትርም ሆነ ከንጉሥ በላይ የተቀመጡ ሰዎች አይታዩዎትም ።"

" ታዲያ እርስዎም ራስዎን ከእነዚህ ተልዕኮ ያነገቡ ሰዎች መካከል ይመድባሉ ?" ሲል ጠየቀ ቪልፎርት ፤ እጅግ ከመደነቁ የተነሳ የሚያነጋግረ ውስጡ በቁም ነገር የሚያወራ ይሁን ለብድ ተምታቶበት።

" አዎ ! ከእነዚህ ባለ ዓላማዎች መካከል አንዱ እኔ ነኝ ።" አለ እንደራሲው እንደበፊቱ ቀዝቀዝ ብሎ። "በዚህች አገር እኔ የያዝኩትን ታላቅ ሥፍራ የያዘ ሰው አለ ብዬ አላምንም ። የንጉሶች ክልሎች በጠረፍ ፣ በተፈጥሮ መሰናክል ፤ ወይም በባህልና በቋንቋ ለውጥ ሊገደቡ ይችላሉ ። እኔ ግን ኢጣሊያዊ ፤ ፈረንሳዊ ፤ ሕንዱ ፤ አሜሪካዊ ወይም አረብ ባለመሆኔ ግዛቴ የመላ ዓለምን ያህል ሰፊ ነው ። ዓለም አቀፋዊ በመሆኔ ሁሉንም ወጎች ተለማምጃለሁ ፤ ሁሉንም ቋንቋዎች እናገራለሁ ። እንደርስዎ ጥርት ያለ ፈረንሳይኛ ስንነጋገር ሲሰሙኝ ፈረንሳዊ እመስልዎ ይሆናል ። አረቡ ሠራተኛዬ አሊም በበኩሉ አረብ ያደርገኛል ፤ ሰባለሚሌ በርቱሲዮ ኢጣሊያዊ ፤ ሰባሪያዩ ሃይዴም ግሪክ አመስላቸዋለሁ ። ስለዚህ ፤ የየትኛውም አገር ዜጋ ስላልሆንኩ ፤ የትኛውንም መንግሥት መጥኝ ስለማልልና የትኛውንም ሰው ዘመድና ባዕድ ብዬ ስለማልከፋፍል የደካሞችን ጥረቶች የሚያኮላሹት እንቅፋቶች ደንቃራ ሊሆኑብኝ አይችሉም ። ሶስት መሰናክሎች ብቻ አሉኝ። ሁለቱ ርቀትና ጊዜ ሲሆኑ በትዕግስትና በአልበገር ባይነት ልቋቋማቸው በቅቻለሁ ። ሶስተኛው እንደተራራ የሚልጋፋው ባላንጣዬን ግን ሟች መሆኔ ነው ። ወደአሊማዬ ከመድረሴ በፊት ሊያቆመኝ የሚችለው ሞት ብቻ ነው ። እስካልሞትኩ ድረስ ምንጊዜም የምፈል

t.me/OLDBOOKSPDF

ገውን ከመሆንና ከማድረግ አላቋርጥም ። ለዚህም ነው ከዚህ በፊት ሰምተዋቸው የማያውቋቸውን ፤ ከንጉሥ እንደበት እንኳ ያልተ ነገሩ ቃላት የምነግርዎ ። ንጉሥ ሙያዎን ስለሚፈልገው ፤ ሌሎች ሰዎች ደግሞ ስለሚፈሩዎ እነዚህን ቃላት ሊነግሩዎ አይችሉም ። በህብረተሰባችን ውስጥ የትኛው ልብ ያለው ሰው ነው ‘ አንድ ቀን ከአቃቤ ህጉ ፊት ብቀርብስ ’ ብሎ በማሰብ ልቡ የማይርደው ? ”

“ እ . . . ግን ክቡር እንደራሴ ፤ በፈረንሳይ ምድር እስካሉ ድረስ ለፈረንሳይ ህግ ለመገዛት ይገደዳሉና ይህን እንጋገርዎን ቢያጤኑት ? ” አለ ቪልፎርት ። ልቡ ቢከዳውም ደረቅ ወኔው ግና አልተነካም ።

“ ይህን አውቃለሁ መሴ ቪልፎርት ፤ ግን ወደ አንድ አገር ከመ ግባቴ በፊት እኔን ሊጠቅሙም ሆነ ሊጐዱ የሚችሉ ሰዎችን በራሴ የአጠናን ስልት እነሱ ራሳቸውን የሚያውቁትን ያህል — ኧረ ራሳቸ ውን ከሚያውቁት የበለጠ — በጥልቀት አጠናቸዋለሁ ። ሳያውቁኝ አው ቃቸዋለሁ ። በውጤቱም ማንኛውም ከእኔ ጋር ጉዳይ ያለው አቃቤ ህግ ሁሉ ከእኔ የበለጠ እሱ ችግር ይገጥመዋል ። ”

“ ማንኮ ” አለ ቪልፎርት ልናገር አልናገር እያለ ሲያቅማማ ቀኋቶ ። “ ሰው በተፈጥሮው ድክመት እያጣውም ፤ ስህተት ያል ፈጸመ ሰውም አይገኝም ። ”

“ አዎ ። ማንኛውም ሰው በአካልም ሆነ በህሊና እስከተንቀሳ ቀሰ ድረስ ስህተት ፈጽሟል ብዬ በሙሉ ልብ እናገራለሁ ። ”

“ ታዲያ እርስዎ ብቻ ነዎ ፍጹም ? ”

“ አልወጣኝም። ” ሲል መለሰ እንደራሴው ፤ “ ፍጹም አይደ ለሁም ፤ ግን ማንም አይበግረኝም ። አቅሜ ኃያል ነውና ! ”

“ በእጅጉ አደንቃለሁ ክቡር እንደራሴ ” አለ ቪልፎርት፤“ በእ ርግጥም ኃያል ፤ የሁሉ የበላይና የማይበገሩ ከሆኑ ልነግርዎ የምፈ ልገው በጉልበትዎ የሚኮሩ ብቻ ሳይሆን በአግባቡና ጊዜ ሳይሰጡ ይጠቀሙበት ። ያ ነው የበላይነትን የሚያንቀሳቅሰው ህግ ። ግን በነገራችን ላይ አላማዩ ያሉት ምን ይሆን ? ተልዕኮዎ . . . ”

“ ንጹሆችን መሸለምና ወንጀለኞችን መቅጣት ! ” ነበር መልሱ።

“ ታዲያ ምትን እንዴት ሊፈሩ ቻሉ ? ” ቢል ጠየቀ ቪልፎርት።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ሞትን እፈራለሁ አላልኩም ፤ ከእሳሜዬ ሊገታኝ የሚችለው ሞት ብቻ ነው ነው ያልኩት ።”

“ አርጅናስ ? ”

“ ከማርጀቴ በፊት ትልዕኮዬ ግቡን ይመታል ። ”

“ ወይም እብደት ? ”

“ ባንድ ወቅት አብጄ ነበር።” አለ እንደራሴው እየሳቀ፤“ ታዲያ ‘ አብድ ሰው መብቱ ከጨኙኛ ከፍ ይላል !’ የሚሉትን ውስጠ ታዋቂ መርህ ያውቁ የለ ፤ አቃቤ ህግ እንደመሆንዎ ይህ ለእርስዎ የተሰወረ መሆን የለበትም ። ”

“ ከሞት፤ ከእርጅናና ከእብደት በተጨማሪ ሌሎች ነገሮችም አሉ ” አለ ቪልፎርት “ ለምሳሌ ለሞት ሳያበቃ መላ አካላትን አስ ልሎ የሚተው በሽታና እጅ እግርን ሽባ የሚያደርግ ድንገተኛ ህመም አለ ። ለምሳሌ ፤ አባቴ ቀንደኛ የናፖሊዮንተከታይ የነበረ ከመሆኑም በላይ ምናልባት እንደርስዎ በእለም ዙሪያ የሚገኙ መንግሥታትን ባይጎበኝም የፈረንሳይን መንግሥት የሚያህል ኃያል አስተዳደር ለመገርሰስ ሲፋለም የነበረ ከባድ ሰው ነበረ። ታዲያ ምን ያደርጋል፤ የአእምሮው የደም ዝውውር በመዛባቱ በአንድ ቀን ወይም በአንድ ሰዓት ውስጥ ሳይሆን በሰከንድ በሚቆጠር ጊዜ የወትሮው ኃያልና ታላቁ ኖርቴር መናገርም ሆነ መንቀሳቀስ የማይችል ፤ እለተሞቱን የሚጠባበቅ ሰንኩል ፤ ዱዳ ሰው ሆነ ። ”

“ ታዲያ ከዚህ ተነስተው የደረሱበት መደምደሚያ ምን ይሆን መሴ ቪልፎርት ? ” ሲል ጠየቀ እንደራሴው ።

“ መደምደሚያውማ ፤ አባቴ በጉልበቱ ተመክቶ ማመዛዘን የጎደላቸውን ብዙ ስህተቶች በመፈጸሙ ሁሉ የማይሳነው እምላክ ቅጣቱን ሰጠው የሚል ነው ። ”

እንደራሴው ከንፈሩን በፈገግታ እንዳላቀቀ ደረቱ ውስጥ አምቆ ያስቀረውን ፌዝና ቁጣ የተቀላቀለበት አስፈሪ ነጐድጓድ ቪልፎርት ቢሰማው ኖሮ በድንጋጤ ከግድግዳው ጋር ባጋጨው ነበር ።

“ አሁን መሄድ አለብኝ ፤ ክቡር እንደራሴ ” አለ እንደ እንግዳ ወንበር ላይ ለመቀመጥ እንኳ ያልበቃው ቪልፎርት ፤ “ ግን ከዚህ

t.me/OLDBOOKSPDF

በምወጣበት ጊዜ ስለኔ የበለጠ ሲያውቁና ተራ ሰው አለመሆኔን ሲረዱ ግንኙነታችን ሚዛኑን እንደሚጠብቅ እርግጠኛ ነኝ ። በተለይም የባለቤቱ ባለውለታ በመሆንዎ ። ”

አቃቤ ህጉ ከክፍሉ እንደወጣ እንደራሴው ለራሱ እንዲህ አለ፣ “ አሁን ገና ልቤ በመርገዝ ተሞላ፣ ከእንግዲህ የቀረው ማርከሻውን መጋት ነው ። ”

ከዚያም ደወል ደውሎ አሊን ካስቀረበ በኋላ “ ሰረገላዩ በግማሽ ሰዓት ውስጥ ዝግጁ እንዲሆንልኝ እፈልጋለሁ ። ” አለ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

26

መሸትሸት ብሏል ። የምንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ከኢጣሊያውንጉሥ ከተረከባት የግሪክ ባሪያው ከሃይዲ ጋር አንድ ሰዓት ያህል ለማሳለፍ ወስኖ ነበር ።

ወጣቷ ግሪክ ከእንደራሴው ክፍል ሙሉ ለሙሉ በተለዩ ክፍል ውስጥ ትኖራለች ። በመካከለኛው ምሥራቅ ባህል መሰረት የተቀመጡት እቃዎቿና ጌጣጌጦቿ ለክፍሏ ልዩ ውስጥ ሰጥተውታል ። መኖሪያዋን ለማድነቅ ወለሉን የሸፈነውን የቱርክ ምንጣፍ መመልከቱ ብቻ ይበቃል ። የቆዳዋ ጥራት በጣት ቢነኳት የምታድፍ ፣ የሰውነቷ ጥብቅነት በጥፍር ጠቆም ሲያደርጓት የምትፈርጥ የምትመስለው ሃይዲ በሰማያዊ የአልጋ ምንጣፍ ከተዋበችው ድንክ አልጋዋ ላይ ለሰላሳ ከንዶቿን ተንተርሳ ተጋድማለች ። ከአለባበሷ ጀምሮ እስከ አስተኛኘቷ ድረስ መላ ሁኔታዋ ለሠዓሊ እይታ የተዘጋጀች አስመስሏታል ። ትላልቆቹና ጥቋቁሮቹ አይኖቿ ፣ ቀጥ ብሎ ወርዶ ከታች ቀና ያለው አፍንጫዋ ፣ ስስ ከንፈሮቿና ችምችም ብለው የሚታዩት ጥርሶቿ ፍጹም ያልተቀየጠ የግሪክ ኮረዳ ውበት ያንጸባርቃሉ ። ከዚህ ሁሉ በላይ ደግሞ የወጣትነት ግለትና ደስተኛነት ይታያል ። ሃይዲ እድሜዋ ከአሥራዘጠኝና ከሃያ ዓመት የሚበልጥ አልነበረም ።

እንደራሴው የግሪክ ባለሟሉን ጠርቶ ሃይዲ ልታነጋግረው ትችል እንደሆን እንዲጠይቃት ላከው ። ወዲያውኑ ፈቃደኛ መሆኗ ተገልጾለት ወደ ክፍሏ ጐራ አለ ።

ሃይዲ እንደራሴው እንደገባ ራሷን ቀና በማድረግ በግራ ክንዷ አስደግፋ ቀኝ እጅዋን ከፈገግታ ጋር ለሰላምታ በመዘርጋት " ለምንድን ነው እዚህ ለመምጣት ፈቃድ የጠየቅኸው ? " አለች እጅግ በለሰለሰ አነጋገር፤" ጌታዬ መሆንህ አበቃ ? ባሪያህ መሆኔ አከተመ ? "

" ሃይዲ " አለ እንደራሴው ፤ "እሁን ያለነው ፈረንሳይ ውስጥ ስለሆነ ሙሉ ለሙሉ ነጻ ሰው ነሽ ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

" ምን ለመሆን ነው ነጻነቴ ? "

" ከዚህ ለመሄድ ? "

" ካንተ ለመለዩት ? ለምን እለይሃለሁ ? "

" እየሽ፤ እዚህ ከብዙ ሰዎች ጋር እንገናኛለን፣ እንጠያየቃለን ። ከምታያቸው ወጣቶች መካከል አንደኛው ቆንጆ ላይ አይንሽ ቢያርፍ በእኔ ምክንያት መብትሽ ተገፎ ማየት አልፈልግም ። "

" ካንተ የበለጠ ቆንጆ አይቼ እንደማላውቅም ሆነ ልመለከት እንደማልችል ፣ እንደማልፈቅድ ታውቅልኛለህ ? እንዳንተና እንዳባቴ ሰው ወድጄ እንደማላውቅም ሆነ ልወድም እንደማልችል ታውቅልኛለህ ? "

" አባትሽን ታስታውሻቸዋለሽ ፣ ሃይዲ ? " ሲል ጠየቀ እንደራሴው ።

ሐይዲ ፈገግ ካለች በኋላ " አባቴ እዚህና እዚህ ላይ አለ " በማለት በእጅዋ አይኖቿንና ልቧን አመለከተች ።

" እኔስ የት ነኝ ? " ሲል ጠየቀ እንደራሴው እየሣቀ ።

" በሥራ አካላቴ " አለች ሃይዲ ፣ አሁንም ከእግር ጣቷ እስከ ራሷ በእጅዋ እያመለከተች ።

እንደራሴው እጅዋን ሳብ አድርጐ በዝግታ ሳመው ። ሃይዲ ግን እጅዋን ነጠቀችውና ግንባሯን አስጠጋችለት ።

" አሁን እንግዲህ ሃይዲ " አለ እንደራሴው፤ " ነጻ መሆንሽን፣ ለዚህ ግቢም እመቤትና ንግሥት መሆንሽን ካወቅሽ ዘንድ ባገርሽ ባህል ወይም በፈለግሽው ዓይነት አለባበስ ፣ እዚህ የመሆንም ሆነ ወደ ፈለግሽው ሥፍራ የመንቀሳቀስ መብትሽ የተጠበቀ ነው ። በጉዞሽ ወቅትም ሆነ ግቢ ውስጥ ትዕዛዝሽን የሚፈጽሙ ሁለት ባለሟሎች እመድብልሻለሁ ። ግን ካንቺ አንድ የምጠይቀው ነገር ይኖራል ። "

" ንገረኝ! "

" ከማን እንደተወለድሽም ሆነ ያለፈውን ታሪክሽን በተመለከተ ለማንም እንዳትነግሪ ። የታላቁ አባትሽም ሆነ የምስኪኗ እናትሽ ስም ካፍሽ እንዳይወጣ ፣ አደራ ! "

t.me/OLDBOOKSPDF

" ሀም ! " አለች ሃይዲ አፏን ወደቀኝ ጕን ሰብሰብ አድርጋ እያተሽኮረመመች ። " ከማንም ጋር መገናኘት አልፈልግም አላል ኩሀም ? "

" ያ የመካከለኛው ምሥራቅ ዓይነት የተነጠለ የአኗኗር ዘይቤ እንኳ ፓሪስ ውስጥ ላይሠራ ይችላል ፣ ሃይዲ ። በኢጣሊያና በስፓኝ ከተሞች ውስጥ ስታደርጊው እንደነበረው ሁሉ እዚህ ከተማ ውስጥ ስላለው ወግና ልምድም ለማወቅ ሞክሪ ። ለሁልጊዜ እዚህ ለመኖርም ሆነ ወደ አገርሽ ለመመለስ ብትመርጭ እውቀቱ ይጠቅምሻል ። "

ሃይዲ በእንባ የረጠቡ አይኖቿን ወደ እንደራሴው ገለጥ አድርጋ " ወደ አገርሽ ለመመለስ ብትመርጭ ስትል ወደ መካከለኛው ምሥራቅ አብረን ብንሄድ ለማለት ፈልገህ ነው. . . . . የኔ ጌታ ? " አለች ።

" አዎ . . . . ምን ጊዜም ቢሆን ብቻሽን እንደማልተውሽ ታውቂ የለም እንዴ ፣ አበባው ከግንዱ እንጂ ግንዱ ከአበባው አይዘነጠፍም ። "

" የኔ ጌታ " አለች ሃይዲ " ያላንተ መኖር እንደማልችል ስለ ማውቀው እኔም ምን ጊዜም አልተውህም ። "

" አይ አንች ልጅ . . . የሃሬ አሥር ዓመት ያንች ወጣትነት ገና ፈክቶ ሳያብቃ እኔ አረጃለሁ ። ለእኔ ያለሽ ፍቅር ልክ ለአባትሽ እንደነበረሽ አይነት መሆን አለበት ። "

" ተሳስተሃል ፣ አባቴንኮ አንተን እንደማፈቅርህ አላፈቅረ ውም ። ላንተ ያለኝ ፍቅር ከሱ ፍጹም የተለዬ ነው ። አባቴ ሲሞት አብሬው አልሞትኩም ፣ አንተ ብትለዬኝ ግን . . . . " እንባዋ ቁር ዝዝ አለ ።

እንደራሴው በጥልቅ አፍቅሮት እያያት እጇን ሲዘረጋላት እሷም እንደተለመደው መዳፉን ደጋግማ ሳመችው ። ከዚያም እንደራሴው ከክፍሉ ሲወጣ በልቡ እንዲህ ይል ነበር ። " ፍቅር የወጣትነት ቀም በጥ ነች ። ቀስ በቀስ ስትጐመራ ተከታትሎ በመቅጠፍ የሚያጣጥ ማት ታላቅ ደስታ ያገኛል ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

27

“ አ ! ክቡር የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ” አለ ማክሲሚለን ሞረል እንደራሴው ቃል በገባው መሰረት ሲጠይቀው መምጣቱን እንደሰማ ወደ በሩ እየሮጠ ። “ ቃልዎን ባለማጠፍዎ በጣም አመሰግናለሁ ፤ ክቡር እንደራሴ ! ” በማለት ሻለቃ ማክሲሚለን የእንደራሴውን እጅ ጨብጦ ሞቅ ያለ ሰላምታ አቀረበ ። ወዲያውኑ ወደ ክፍል መግባት ጀመሩ ።

የቶምሶንና ጓደኞቹ ወኪል እንደተነበዩው እመቤት አማኑኤል ለመባል የበቃችው ዡሊዬ እንግዳቸውን ስትመለከት ጨኸት ቃጣት ።

“ ፔኔሎን ” አለች ዡሊዬ የአባቷ መርከብ የነበረችው የፋራኦንን መርከበኛ በመጣራት ፤ “ፈጠን በልና እንግዳው መምጣታቸውን ለአማኑኤል ንገር ። ”

የዡሊዬ ግቢ በአበባ ያሸበረቀ ነበር ። ከትላልቆቹ ዛፎች ላይ የሚሰማው የወፎች ዝማሬና የመስኩቶችን መጋረጃዎችን እየመቱ የሚወድቁት የግራር ቅጠሎች ግቢውን ከማስዋብ ጋር መንፈስን ያድሳሉ ። ከዚህ የተፈጥሮ ውበት ጋር የተቀላቀለው የዡሊዬ ፤ የአማኑኤልና የማክሲሚለን ትህትና እንግዳን ያፈዛል ።

እንደራሴው በክፍሉ እንደገባ ይህንን በትህትና የተሞላ የደስታ አየር ለመረዳት ጊዜ አልወሰደበትም ። ከመጀመሪያው የሰላምታ ልውውጥ በኋላ የሚቀጥል ጭውውት እንደሌለ ሁሉ እንደራሴው ዝም ብሎ በሃሳብ እንደተዋጠ ከቆየ በኋላ በመጨረሻው የሰፈነው ጸጥታ በሱ የተነሳ መሆኑን ሲረዳ አእምሮው የመነጋገሪያ ርዕስ ፍለጋ ይጣደፍ ጀመር ። “ እመቤት ” አለ ፤ “ ሊያስገርምሽ የሚችል የዝምታ ሁኔታ በመፍጠሬ ይቅርታ እጠይቅሻለሁ ። ለዝምታዬ መንስኤው ልክ ግቢው ውስጥ ሲገባ ያስተዋልኩት ከብዙ ቤተሰቦች መካከል የማይታይ የደስተኛ ቤተሰብ መልክ አይኔን ከአንችና ከባለቤትሽ እንዳነሳ አለማድረጉ ነው ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ደስተኛነታችን አጠያያቂ አይደለም ፣ ” በማለት መለሰች ገሮሊዩ “ ሆኖም ከዚህ ደስታ በፊት የረጅም ጊዜ ሥቃይ ከማሳለፋ ችን የተነሳ ለደስተኛነታቸው እንደኛ ከባድ መስዋዕትነት የከፈሉ ሰዎች ጥቂቶች ናቸው ብል ማጋነን አይሆንብኝም ። ”

የእንደራሴው ፊት ግራ የመጋባት ሁኔታ ይታይበት ጀመር ። “ ታዲያ አምላክ ሥቃያችሁን ቆጥሮ ካሳ ላከላችሁ ?” ሲል ጠየቀ።

“ አዎ ፣ ክቡር እንደራሴ ” አለች ገሮሊዩ፤ “በእውነት አፋች ንን ሞልተን አምላክ ካሳውን ላከልን ማለት እንችላለን ። ከመሳዕ ከቱ መካከል አንዱን ላከልን ። ”

እንደራሴው በገሮሊዩ አነጋገር ስሜቱ ከመነካቱ የተነሳ ጉንጮቹ በመቅላታቸው ሆን ብሎ ደረቅ ሳል ሳለና መሐረብ አውጥቶ አፍን ጫው ላይ በማድረግ በክፍሉ ውስጥ ይንጎራደድ ጀመር ። ምንጊ ዜም ቢሆን ስሜቱ እንዳይታወቅበት ሲፈልግ ይህንኑ ያደርጋል ። የሰውነቱን መለዋወጥ የሚደብቅባት ሳል አለችው ።

ከጥቂት ቆይታ በኋላ አይኑ በአንድ ጉድጓዳ ሉል መሰል ነገር ላይ ከተቀመጠ ቀይ የሐር ቦርሳ ላይ አረፈ ። “ ይህ ፣ በአንድ በኩል ቁራጭ ወረቀት ፣ በሌላ በኩል ደግሞ አልማዝ ያለበት ቦርሳ እጅግ አስገረመኝ ። ” አለ ።

“ ክቡር እንደራሴ ፣ ከቤተሰባችን ንብረቶች ሁሉ እንደ አይና ችን የምንንከባከበው እሱ ነው ። ” አለ ማክሲሚለን እንደመተከዝ ብሎ ።

“ በቦርሳው ውስጥ የሚታዩት ነገሮች ቀደም ሲል ከገለጽኩልዎ መልአክ የተላኩልን ቅርሶች ናቸው ” አለች ገሮሊዩ ቀበል አድ ርጋ ።

“ ክቡር እንደራሴ ” አለ ማክሲሚለን ሉሉን በታላቅ አክብ ሮት በማንሳት ቦርሳውን እየሳመ ፤ “ ይህን ቦርሳ ባንድ ወቅት አባ ታችንን ከሞት እኛን ከጉስቁልና ከብራችንን ከውርደት ያደነው ሰው እጅ ነክቶታል ።

ይኸው ያልታወቀ ሰው አባቱ የመጨረሻውን የብሶት ርምጃ በመውሰድ ራሱን ሊገድል በነበረበት ደቂቃ ይህንን ደብዳቤ ጻፈ ። በዚያው ቅጽበትም ይህን አልማዝ ለእህቱ ሥርግ ላከላት ።

t.me/OLDBOOKSPDF

እንደራሴው ደብዳቤውን ከፍቶ በቃላት በማይገለጽ ደስታ አነበበው ። ደብዳቤው “ መርከበኛው ሲንባድ ” በሚል የላከ. አድራሻ ለገዮሊዬ የተጻፈ ነበር ።

“ ‘ያልታወቀ ሰው’ ያልክ መሰለኝ ፤ ” ሲል ጠየቀ እንደራሴው “ የምትነግረኝን ውለታ ሁሉ ያደረገውን ሰው ማንነት አታውቁም ማለት ነው ? ”

“ አዎ ክቡር እንደራሴ ፡ እስካሁን እጁን ለመጨበጥ እንኳ አልታደልንም ፡ ” ሲል መለሰ ማክሲሚሊን ፤ “ መርከበኛው ሲንባድ ሮም የሚገኝ ቶምሶንና ፈረንች የተባለ ድርጅት ወክሎ የመጣ እንግሊዛዊ ነበር ። ለዚህም ነው በአልበርት ቤት ቶምሶንና ፈረንች የተባለውን ድርጅት ሲጠቅስ የደነገጥኩት ። ነገሩ የሆነው በ1829 ነው ። ኢባክዎ ይህንን ሰው ያውቁት ይሆን ? ”

“ እስኪ ቆይ ” አለና እንደራሴው አንገቱን አቀርቅሮ ሲያስብ ቆየ ። “ ሰውየው ቁመናው ከእኔ ትንሽ ዘለግ ብሎ ቀጠን ያለ ፣ ሁል ጊዜ የሚለብሳቸው ኮቶች ኮሊታ ነጭ የሆነና ሁልጊዜ ከእጁ እርሳስ ቢጤ የማይለይ ሰው ነበር ? ”

“ አ ! ያውቁታል ማለት ነዋ ! ” አለች ገዮሊዬ አይኖቿ በደስታ እያበሩ ።

“ እረ የለም ፡ እንዲሁ መገመቴ ነው ። ባንድ ወቅት ሎርድ ዊልሞር የተባለ ማንነቱን ሳያውቅ ስ ሙን እየለዋወጠ ችሮታ የሚለግስ ሰው ትዝ ብሎኝ ነው ። ”

“ ታዲያ ካወቁት ለምን አይወስዱንም ” ስትል ገዮሊዬ ተማጸነች ። “ እይኑን ማየቱ ብቻ ታላቅ ደስታ ይሰጠናል ። ”

“ እዩ ! ” አለ እንደራሴው ስሜቱን ቢደግጹ ለመቅበር እየሞከረ ። ውለታውን የዋለላችሁ ሎርድ ዊልሞር ያልኳችሁ ሰው ከሆነ ሊታገኙት የምትችሉ አይመስለኝም ። በዚያ ላይ የእኔ ግምት እስተማማኝ ላይሆን ይችላል ። በጉ አድራጊያችሁ ሎርድ ዊልሞር ባይሆንስ ! እኔና እሱ የቅርብ ጓደኞች ስለነበርን ሚስጥሩን ሁሉ ያካፍለኛል ። ስለናንተ ጉዳይ ግን አንድም ቃል አላጫወተኝም ። ” መርከበኛው ሲንባድ የሚለውን የሽፋን ስምም አይጠቀምም ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ በዚያ ላይ ዠቦሊዬ ፤ ” አለ ማክሲሚሊያን ለእንድራቤው ረዳት በመሆን “ አባታችን በተደጋጋሚ ‘ ከውድቀት ያወጣን እንግሊዛዊ ሰው አይደለም ። ’ ይለን እንደነበረ አስታውሽ ። ”

እንደራቤው ጨዲያ ወዲህ መንቀራደዱን ቀጥሎ ከቆየ በኋላ “ አባታችሁ ምን አሉ ? ” አለ ።

“ ከበር እንደራቤ ፤ ” አለ ማክሲሚሊያን “ በዚያ ድርጊት ላይ አባቴ አንድ ተአምር አይቶበታል ። እኛን ለመርዳት ከመቃብር የተነሳ ሰው መኖሩን አምኖ ነበር ። ነገሩ አምልኮት ስለነበረ ብዙዎ ቻችንን ግራ ቢያጋባም የአባቴ እኔጋገር ልቤን ነክቶኛል ። ታዲያ አባቴ ለሞት እንደተቃረበ ያ ሃሳብ ትክክለኛ ይመስል ጀመር ። የአ ባቴ የመጨረሻ ቃል “ ማክሲሚሊያን ፤ ከውድቀትና ከውርደት ያዳ ነን አድመንድ ዳንት ነው ! ” የሚል ነበር ።

የእንደራቤው ፊት ከመለዋወጡ የተነሳ የሚያስፈራራው ይመ ስል ጀመር ። ደሙ በሰውነቱ በኃይል ስለተራወጠ ለጥቂት ጊዜ መና ገር ተሳነው ። ጊዜው እንደጠፋበት ሁሉ ሰዓቱን ከተመለከተ በኋላ ባርኔጣውን አንስቶ በተቅለሰለሰ አኳኋን ምሥጋና በማቅረብ ከአማ ኑኤልና ከማክሲሚሊያን ጋር ተጨባብጦ ወደ ዡሊዬ ዞር አለና እንዲህ አለ ። “ ሌላ ቀን መጥቼ እንድጠይቃችሁ ፍቀጅልኝ እመ ቤት ። ቤትሽን ከመውደዴም በላይ አቀባበላችሁ እጅግ አስደስቶኛል። በዚህም የተነሳ በብዙ ዓመታት ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ ራሴን ለመርሳት ቻልሁ ። ” ከዚያም ዝግ ብሎ በትካዜ ከክፍሉ ወጣ ።

“እኔስ እኚህ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ የሚሏቸው ሰው ከሰው ሁሉ ለዩት ያሉ ይመስሉኛል ። ” አለ አማኑኤል እንደራቤውን ሸኝ ቶው ሲመለሱ ።

“ አዎ ” አለ ማክሲሚሊያን ፤ “ ግን በጣም ደግ ልብ እንዳላቸ ውና እኛን እንደሚወዱን እተማመናለሁ ። ”

“ በበኩሌ ” አለች ዡሊዬ ፤ “ ድምጻቸው በቀጥታ ልቤ ውስጥ ይሠርጋል ፤ ከዚህ በፊት የሰማሁትም ይመስለኛል ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

28

የሞንት፡ ክሪስቶ እንደራሴ ለተደረገለት ጉብኝት አጸፋ ለመ መለስ ወደ ቪልፎርት መኖሪያ ቤት እንደሄደ እመቤት ቪልፎርትን ሳሎን ውስጥ አገኘት ። የመጀመሪያው የሰላምታ ልውውጥ ከተካ ሄደ በኋላ እንደራሴው ስለ ቪልፎርት ጠየቀ ።

" ባለቤቴ ራት ተጠርቶ ሄዷል ። እርስዎን ሲያገኝ ባለመቻሉ ሲያዝን ነበር " አለች እመቤት ቪልፎርት ፤" ኤድዋርድ ፤ ቫለንቲን የታለች ? ሄድ ጥራት ፡ ከክቡር እንደራሴ ጋር ትተዋወቅ ። "

" ሴት ልጅም አለችሽ '' እንዴ እመቤት ?" ሲል ጠየቀ እን ደራሴው ።

" አዎ ፡ ከቪልፎርት የመጀመሪያ ሚስት የምትወለድ ናት " ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ቫላንቲን ወደ ሳሉኑ ገባች ። ረዘም ያለች ለግላጋ ወጣት ነበረች ። የእንጀራ እናቷን ብዙ ሲወራለት ከሰማ ችው እንግዳ ሰው ጋር ስትመለከት የልጃገረድ መሽኮርመም በማ ይታይበት ግልጽ ሁኔታ ዝቅ ብላ ሰላምታ ስትሰጥ ከፊቷ ላይ የሚ ነበበው ደስተኛ አስተያየት የእንደራሴውን ትኩረት ሳበው ።

" ይቅርታ አድርጊልኝና እመቤት " አለ እንደራሴው እመ ቤት ቪልፎርትንና ቫለንቲንን እያፈራረቀ በመመልከት ፤ " እን ቺንና ይህችን ወጣት ልጃገረድ ከዚህ በፊት አይቻችኋለሁ ልበል? ቀደም ሲልም ስለዚህ ጉዳይ ሳስብ ነበር ። አሁን ግን ወይዘሪት ቫለ ንቲንን ስመለከት የጊዜ ርዝመት ባደበዘዘው ትውስታዬ ላይ የብ ርሃን ጨረር ፈነጠቀበት ። "

" ሊሆን አይችልም ክቡር እንደራሴ ፡ ከቫለንቲን ጋር ብዙ ጊዜ አብረን አንወጣም ። " አለች እመቤት ቪልፎርት ።

"የለም ፓሪስ ውስጥ ማለቴ ሳይሆን ባንድ የሃይማኖት ክብረ በዓል . . . . ቦታው ጠፋኝ ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

" ምናልባት ጣሊያን አገር አይተውን ይሆናል።" አለች ቫለ ንቲን ።

" አ . . . ዎ! ልክነሽ ወይዘሪት፣ ሮም ውስጥ ባንድ ሆቴል በመ ናፈሻ ስፍራ . . . "

" አሃ ፣ አሃ ፣ አስታወስኩ።" አለች እመቤት ቪልፎርት " እር ስዎ ትዝ አላሉኝም እንጂ ቦታው ይታወሰኛል ። "

" እስኪ ላስታውስሽ እመቤት ። ቀኑ በጣም ሞቃት ነበር ። በበአሉ ምክንያት ሰረገላሽ ዘግይቶብሽ እየተቅበጠበጥሽ ትጠብቂ ያለሽ ። ቫለንቲን በአትክልቱ ሥፍራ ስትንሸራሸር ኤድዋርድ ደግሞ ከወፍ ጋር ይጫወት ነበር ። እዚያ ቦታ በድንጋይ ወንበር ላይ ተቀ ምጠሽ ከአንድ ሰው ጋር መነጋገርሽ ትዝ አይልሽም ? "

" እንዴ ፣ እንዴ ፣ ልክ ነዎ " ካለች ወጣቷ እመቤት ተከ ስኩሶ የነበረው ፊቷ ፈክቶ " ካንድ ረጅም ኩፍያ ካደረገ ሰው ጋር ማውራቴ ትዝ አለኝ ፣ ዶክተር ሳይሆን አይቀርም ። " አለች ።

" ያ ሰው እኔ ነበርኩ ፣ እመቤት ። በዚያ ሆቴል ሁለት ሳም ንት ተቀምጫለሁ ። በዚያ እለትም አንድ ባለሟሌን ከንዳድ ፣ የሆ ቴሉን ተቆጣጣሪ ደግሞ ከተቅማጥ ፈውሻቸዋለሁ ። በዚህም ምክ ንያት ነው በአካባቢው እውቅ ዶክተር መሆኔ ሲነገር የነበረው ።"

" ግን ያን ሁሉ ህመም ያዳኑት ዶክተር ነዎት ማለት ነው ። አይደለም ? "

" አይደለሁም እመቤት ፣ በኬሚስትሪና በተፈጥሮ ሳይንሶች ላይ ጥልቅ ጥናት ባካሂድም የህክምና ዶክተር አይደለሁም ። ኬሚ ስትሪንም ቢሆን ላጠና የበቃሁት በመካከለኛው ምሥራቅ ጉብኝት አዘወትር ስለነበር የንጉሥ ሚትሪዴትስን ምሳሌ ለመከተል ብዬ ነው ። "

" ሚትሪዴትስ " አለ ህጻኑ ኤድዋርድ ከእንደራሴው ነጥቆ "ሁልጊዜ ቁርሱን መርዝ በክሬም እየቀላቀለ የሚበላው ንጉሥ ።"

t.me/OLDBOOKSPDF

" አንተ ቀልባጣ " በማለት እመቤት ቪልፎርት ልጇን ገሰጸች ። " አሁንስ አልተቻልክም ! ሂድ ውጣ ። "

እመቤት ቪልፎርት ለኤድዋርድ የሚጫወትበት ነገር ከሰጠችው በኋላ ወደ ውጭ ትመራው ጀመር ።

" እስኪ ትዘጋበት እንደሆነ እንይ ! " አለ እንደራሴው ለራሱ።እመቤት ቪልፎርት ሀጹሩን አስወጥታ ብሩን ስትዘጋ እንደራሴው አላማው መሳካቱ ውስጥ ውስጡን ቢያስፈነድቀውም ሁኔታውን የማይከታተል ለመምሰል ይሞክር ነበር ። በክፍሉ ውስጥ ብቻቸውን ቀሩ ፤ ሁለቱ ።

" የልጅሽ እውቀት ከእድሜው የቀደመ ይመስላል ። " አለ እንደራሴው እንደገባች ።

" አዎ ፡ የነገሩትን ቀብ ሲያደርግ አንዲት ቃል አታመልጠውም . . . . ለመሆኑ ሜትሪዴትስ የተባለው ንጉስ እውነት ምግብ ከመርዝ ጋር ቀላቅሎ ይወስዳል ? "

" እኔ ራሴ እንደዚያ አደርጋለሁ እመቤት ። አይነተኛ የመርዝ ማርከሻ በመሆኑ ሁለት ጊዜ ከሞት አድኖኛል ። "

" አሃ ! ሮም በተገናኘንበት ጊዜ እንዳጫወቱኝ አስታውሳለሁ።"

" እረ ? " አለ እንደራሴው እጅግ የተገረመ በመምሰል ። "እሱ እንኳ ብዙም ትዝ አይለኝም ። "

" ታዲያ እንዴት አድርገው ነው ሰውነትዎን ከመርዝ ጋር ያለማመዱት ?"

" በጣም ቀላል ነው ። መጀመሪያ የሚያስጋሽን የመርዝ አይነት ማወቅ አለብሽ ። በመጀመሪያው ቀን ከዚያ መርዝ አንድ ሚሊግራም ትወስጃለሽ ። በማግሥቱ ሁለት ሚሊግራም ፤ ቀጥሎ ሶስት እያልሽ ባስረኛው ቀን አሥር ሚሊግራም መርዝ እስከምትወስጅ ድረስ ትለማመጃለሽ ። ከዚያም በየቀኑ ሁለት ሚሊግራም መውሰድ ትጀምሪና በሃያኛው ቀን ሰላሳ ሚሊግራም ትደርሻለሽ ፤ ሰላሳ ሚሊግራም መርዝ ያለ ልምምድ ለሚወስደው ሰው እጅግ አደገኛ ሲሆን ላንቺ ግን ምንም ጉዳት አያስከትልም ።"

t.me/OLDBOOKSPDF

“ የንጉሰ ሜትሪዶትስን ታሪክ ደጋግሜ አንብቤዋለሁ ።” አለች እመቤት ቪልፎርት ፤ “ግን መሠረት የሌሽ አፈታሪክ ነበር የሚመስለኝ ።”

“ የለም እመቤት ፤ እውነተኛ ታሪክ ነው ። በተጨማሪም የመካከለኛው ምሥራቅ ሰዎች የሚጠቀሙበት ቢታላቅ ጥበብ ስለሆነ የመርዙ ቅመማ ዘዴ ሊታወቅ አልቻለም ። ከፈረንሳይ ወጣ ብለሽ ወደ ካይሮ ወይም ወደ ሮም ሂጅ እስኪ ። ሙሉ ጤነኛ የሚመስል ሰው ታያለሽ ። ይሁንና ያ ሰው ማንም ሳያውቅለት የሰራ አካላቱ ለሶስት ሳምንታት በመርዝ የተበከለና ህይወቱ ሊፈጸም አንድ ሳምንት የቀረው ሰው ሊሆን ይችላል ። መርዙ አንዱን የሰውነቱን ክፍል ለይቶ በማጥቃት ሳይንስ የሚያውቀው ፤ ግን ሊያድነው የማይችል ህመም ይሰጠዋል ። የዚያ እድሉ ቢሰ ገዳይ ምንግዜም ሊያዝ አይችልም ።”

“ ነገሩ አስፈሪ ቢሆንም የሚደንቅ ነው!” አለች አፏን ከፍታ ስታዳምጥ የነበረችው እመቤት ቪልፎርት ። “ እንዲህ ያሉት መርዞች በኬሚስትሪ ጠበብት ብቻ የሚሰሩ መሆናቸው በጀ እንጅ ከእለም ህዝብ ግማሹ ባለቀ ነበር ።”

“ በኬሚስትሪ ጠበብት ብቻ ሳይሆን ኬሚስትሪ ባጠኑ ሰዎችም ሊቀመሙ ይችላሉ ። ” አለ እንደራሴው ።

“ ክቡር እንደራሴም እውቅ የኬሚስትሪ ሊቅ መሆን አለብዎ። ያ ለልጀ የሰጡት መድሃኒት እንኳ እንዴት በፍጥነት . . . ”

“ እንዳትሳሳች እመቤት ፤ አንድ ጠብታ ስጨምርለት ራሱን ስቶ የነበረው ልጅ ቢነቃም ሶስት ጠብታዎች ግን ደም ወደ ሳምባው እንዲፈስ በማድረግ የልቡን አመታት ያዛባሉ ። አምስት ጠብታዎች ወዲያውኑ ለመግደል አሩጣኝ ውጤት ይሰጣሉ ። ብልቃጡን ከልጁ እንዴት ቶሎ እንደነጠቅሁት ትዝ ይልሻል ?”

“ እበስ ገበርኩ . . . በጣም አደገኛ መርዝ ነው ።” እመቤት ቪልፎርት አማተበች ።

“ የለም ፤ አይደለም።በመጀመሪያ ‘ መርዝ ’ የሚለው ቃል ትርጉም የለሽ መሆኑን ማወቅ አለብን ። ምክንያቱም በአግባቡ ከተገለገ

t.me/OLDBOOKSPDF

ልንባቸው እጅግ አደገኛ መርዞች የሚባሉት እንኳ ፍቱን መድሃኒ ቶች ሊሆኑ ይችላሉና !"

" ታዲያ መርዝ ካልሆነ ምንድን ነው ?"

" እጅግ የተራቀቀ ጓደኛዬ አጠቃቀሙን ጭምር አስረድቶ የቀመመልኝ ነገር ነው ።"

" እሃ ፤ እንግዲያውስ ግሩም የሆነ የድንገተኛ መድሃኒት ነው።"

" እንከን የማይወጣለት እመቤት ፤ ራስሽ እንዳየሽው ። አስፈ ላጊውን ጥንቃቄ በማድረግ ለራሴም እጠቀምበታለሁ ። " አለ እንደ ራሴው ከፈገግታ ጋር ።

" እንደሚጠቀሙበትስ እርግጠኛ ነኝ።" አለች እመቤት ቪል ፎርት በተመሳሳይ ፈገግታ ። " በበኩሌ ግን ብዙ ጊዜ ራሴን የመሳት ህመም ያጠቃኛል ፤ ታዲያ እንደርስዎ የተማረ ወዳጅ ስለሌለኝ ተራ የሃኪም መድሃኒት ነው የምጠቀመው ። "

" የእኔው ይመረጣል ።"

" ያለጥርጥር ፤ " አለች እመቤት ቪልፎርት ። " በተለይ እኔ ልጄን ከሞት ካተረፈልኝ ወዲህ ከእርስዎው የተሻለ መድሃኒት አለ እልልም ። ግን የሚስጥር መድሃኒት ስለመስለኝ ስጡኝ ብዬ ልጠይቅ ቀርቶ ወሬውን ማንሳት እንኳ ይከብደኝ ነበር ።"

" አይ፤ምንም አይደለም። እንዳስፈላጊነቱ ልሰጥሽ እችላለሁ ።" አለ እንደራሴው ከተቀመጠበት እየተነሳ ።

" እረረ . . . " አለች ወጣቷ እመቤት ማመን አቅቷት ።

" አንድ ነገር እንዳትረሺ ። በትንሹ ሲወሰዱት መድሀኒት ቢሆ ንም በዛ ካለ መርዝነት አለው ። አንድ ጠብታ እንዳዬሽው ከሞት ያስ ነሳል ፤ አምስትና ስድስት ጠብታዎች ግን ለሞት ይዳረጋሉ ። እጅግ አደገኛ የሚያደርገው ደግሞ እነዚያ አምስትና ስድስት ጠብታዎች ካንድ ብርጭቆ ወይን ጠጅ ጋር ቢቀላቀሉ የወይን ጠጁን ጣዕም ሆነ ቀለም ሊለውጡ አለመቻላቸው ነው ። " ሆን ተብሎ የተቀናበረ ገለጻ ነበር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

የማድግዳው ሰዓት አሥራ ሁለት ሰዓት ተኩል ላይ እንደደወለ አንዷት የቤት ሠራተኛ ለራት ግብዣ የተጠራች እንግዳ መግባቷን አስታወቀች ።

“ ይህ የዛሬው ለሁለተኛ ሳይሆን ለሶስተኛ ወይም ለአራተኛ ጊዜ መገናኘታችን ቢሆን ኖሮ”አለች እመቤት ቪልፎርት፣“ በተለይም ከውለታ ተቀባይ ይልቅ ባለዕዳ ለመሆን ብታደል ኖሮ ራት ሳይበሉ አልለዩዎትም ነበር ።”

“ በጣም አመሰግናለሁ እመቤት ” ሲል መለሰ እንደራሴው “ ሆኖም እኔም የማልሰርዘው አንድ ቀጠሮ ይጠብቀኛል ።”

“ የመድሃኒቱን ነገር እንግዲህ አደራ እንዳይረሱብኝ ። ”

“ በጭራሽ እመቤት ፤ እሱን መርሳት ማለትኮ የዛሬውን ጭውውታችንንና የበፊቱንም መርሳት ማለት ነው ።”

እንደራሴው ተረናብቶ ወጣ ። ያገኘው ውጤት ከጠበቀው በላይ ነበር። “የዘራሁት ዘር ቦዳ መሬት ላይ እንዳልወደቀ እርግጠኛ ነኝ።” አለ ለራሱ ከግቢው ከወጣ በኋላ ።

በማግስቱ በገባው ቃል መሠረት እመቤት ቪልፎርት የጠየቀችውን መድሃኒት ላከላት ።

t.me/OLDBOOKSPDF

29

ከብዙ ቀናት በኋላ አልበርት የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴን ለመ ጠየቅ መሐል ከተማ ወደሚገኘው መኖሪያ ቤቱ ጉራ አለ ።

አልበርት ወደ እንደራሴው ቤት ሲሄድ ደብራይ የተባለው የሚ ኒስትር ጸሐፊ ኋደኛውን አስከትሎ ነበር ። የሚኒስትሩ ጸሐፊ ወደ እንደ ራሴው ቤት እንዲመጣ የተደረገው የዳንግላር ባለቤት በሰላሣ ሁለት ሺ ፍራንክ የገዛቻቸውን ፈረሶች መልሶ የሚልክና በሌላ በኩልም በሚ ሊዮን ፍራንክ በሚቆጠር የአልማዝ ጌጣጌጥ ከተንቆጠቆጠች የግሪክ ባሪያ ጋር ወደ ቲያትር ቤት የሚሄደው ሰው ቤት ምን ዓይነት እንደ ሆነ አይቶ እንዲመለስ ስለላከችው መሆኑን እንደራሴው ጠርጥሯል። ይሁን እንጅ እንደራሴው በሚኒስትሩ ፀሐፊና በኢመቤት ዳንግላር መካከል ያለውን ግንኙነት እንደማያውቅ ሆኖ ነበር የቀረበው።ሆኖም የሚኒስትሩ ጸሐፊ ብዙም ሳይቆይ ይቅርታ ጠይቆ ከቤት ወጣ ።

“ ከዳንግላር ጋር በተደጋጋሚ ትገናኛላችሁ ፤ አይደለም ?” ሲል እንደራሴው አልበርትን ጠየቀው ።

“ በሚገባ ፤ የነገርኩዎን ያስታውሱ የለም ።”

“ ታዲያ ነገሮች እያስተካከሉ ናቸው ማለት ነዋ ?”

“ አዎ ፤ ያለቀለት ጉዳይ ነው ። ”

“ ቆንጆ ናት ?”

“ እጅግ በጣም ታምራለች ። ግን ቁንጅናዋ እኔ የማደንቀው ዓይነት አይደለም ። አትስበኝም ።”

“ የምትናገረው እንዳገባሃት ሆነህ ነው ። ” አለ እንደራሴው “ በጋብቻው ብዙም አልተደሰትህበትም መሰለኝ ።”

“ ወይዘሪት ኢዩጊን ዳንግላር ከምፈልገው በላይ ሃብታም ነች ። ያ ደግሞ እጅግ ያስፈራኛል ።” አለ አልበርት ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" አልገባኝም። "አለ እንደራሴው ፤ "ሰው እንዴት ውበት ከጸጋ የደረበላትን ልጃገረድ አትስበኝም ፤ ታስፈራኛለች ይላል ?"

" ጋብቻውን የምቃወመው እኔ ብቻ አይደለሁም ።እናቴም አትፈልገውም ። በዳንግላር ቤተሰብ ላይ አንድ ጥላቻ ያለባት ይመስለኛል።. . . ነጻ ሰው በመሆንም እንዴት ታድለዋል፤ከቡር እንደራሴ።"

" ታዲያ ራስን ነጻ ማድረግ ነዋ ! ማን ይከለክልሃል ?"

" ኢዩጊን ዳንግላርን ካገባሁ አባቴን እጅግ እስከፋዋለሁ ።"

" ታዲያ ሌትና ጄኔራል ሞርሰፍን ከሚከፋችው ልጅቷን ማግባት ነዋ።" አለ እንደራሴው ባልተለመደ አኳኋን ትከሻውን ነቅንቅ እያደረገ ።

" እናቴን ደግሞ የበለጠ ያስከፋታል፤እንዲያውም ያሳምማታል።"

" እንግዲያውስ አታግባት ።"

" እስኪ የሚሆነውን ለመወሰን እሞክራለሁ ። ምክር እንደሚያካፍሉኝ እርግጠኛ ነኝ ። ምናልባት ከዚህ አስጨናቂ ሁኔታ የምገላገልበትን መፍትሔ ሊጠቁሙኝ ይችላሉ ። ነገሮች መፍትሔ ካላገኙ ግን እናቴን ላለማሳዘን ስል ካባቴ ጋር መቀያየምን እመርጣለሁ ።"

" ግን " አለ እንደራሴው ፤ "እናትህ በርግጥ ጋብቻውን ይቃወማሉ ?"

" ከመቃወሟ የተነሣ እመቤት ዳንግላር ወደኛ ቤት መምጣቷን አቁማለች ። እንዲያውም የዳንግላርን ቤት በሕይወቷ ሁለት ጊዜ እንኳ የረገጠችው አይመስለኝም ።

" መልካም " አለ እንደራሴው፤ " ነገሮች እንደምትነግረኝ ከሆኑ በሙሉ ነጻነት ልንወያይ እንችላለን ። ከዳንግላር ጋር በንግድ፣ ከቪልፎርት ጋርም በውስጥ ለመተዋወቅ በቅተናል ። በቅርቡም አንድ የራት ግብዣ እንደማደርግላቸው ይታየኛል ። እንግዲህ የመጀመሪያው ተግባር ዳንግላርንና ቪልፎርትን ለግብዣው መጥራት ይሆናል ። ያንተን ወላጆች ጭምር ከጠራሁ ግን ግብዣው ከማዝናናት አልፎ የማይግባቡ ሰዎችን ማገናኘት ይሆናል ። በተለይም እናትህ ደስ ብሏት አታመሽም ። ስለሆነም ያንተ ወላጆች ወደ ግብዣው አይመጡም ።"

t.me/OLDBOOKSPDF

" በግልጽ በመናገርዎ በጣም አመሰግናለሁ፤ክቡር እንደራሴ።" አለ አልበርት፤" ከግብዣው ቀደም ብዬ ሃሣብዎን ለእናቴ ስለማስረ ዳት በጣም እንደምትደሰት እርግጠኛ ነኝ ። ምናልባት አባቴ ሲሰማ ካልተቆጣ ።"

እንደራሴው ሳቅ አለ ። " ነገሩ የሚያስቆጣው አባትህን ብቻ አይደለም ። ዳንግላርና ባለቤቱም ለምን እንዳልተጠራችሁ በመገ ረም በልባቸው ይሰድቡኛል ። አንተ ብቻ ቀደም ሲል በራት ግብ ዣው ላይ እንዳትገኝ የሚያደርግህ ሌላ ፕሮግራም አዘጋጅ ። ከዚያም ከራት ሰዓት ቀደም አድርገህ ሌላ ፕሮግራም ስላለህ በእኔ ግብዣ ላይ ልትገኝ አለመቻልህን የሚገልጽ የይቅርታ ደብዳቤ ላክልኝ ። እንደም ታውቀው የባንክ ሰዎች አንድ ነገር በጽሁፍ ካልተደገፈ አያምኑም ።"

" በጣም ጥሩ ሃሣብ ነው ። እንዲያውም እናቴ ወደ ባህር ጠረፍ ለመጓዝ ትፈልጋለች ። ግብዣውን የሚያደርጉት መቼ ነው ?"

" ቅዳሜ ።"

" ዛሬ ቀኑ ማክሰኞ ነው። በጣም ጥሩ፤ነገ ማታ ከፓሪስ ተነስተን ወደ ጠረፍ እንሄዳለን ። ስለዚህ አሁኑኑ ወደ ዳንግላር ቤት በመሄድ ነገ ከእናቴ ጋር ከፓሪስ ውጭ እንደምንሄድ እገልጻለሁ ። ከእርስዎ ጋር አልተገናኘንም፤ ስለቅዳሜው የራት ግብዣም አላውቅም እሉ።" አለ በምጸት ።

" አብሮህ የመጣው ደብራይ መገናኘታችንን ቢናገርስ ?"

" እ" አለ አልበርት ከሚኒስትሩ ጸሐፊ ጓደኛው ጋር መምጣቱን ረስቶ ኖሮ ።

" ቆይ እንዲህ እናድርግ ፤ ዛሬ ጊዜህ በመጣህበት ባሁኑ ሰዓት ለግብዣው ጠርቸህ ከእናትህ ጋር ከከተማ ውጭ ስለምትሄድ እንደ ማይመችህ መንገርህን አሳውቃለሁ ።"

" ግሩም ነው ፤ ሞቶ ነገሩ ። ግን ነገ ከእናቴ ጋር ከመሄዴ በፊት ቤት ብቅ ቢሉ ክቡር እንደራሴ ?"

" ግብዣውን በደስታ ተቀብያለሁ ።" አለ እንደራሴው፤" ሆኖም የምችል አይመስለኝም ። ሻለቃ ባርቶሎሚዮ ከተባለ በኢጣሊያ ከታ ወቁት የመሳፍንት ዘሮች የአንዱ ተወላጅና በአባቱ የተትረፈረፈ

t.me/OLDBOOKSPDF

ሃብት ወደ ፓሪስ ሲመጣ ከሚፈልግ እንድሪያ ከተባለ ልጁ ጋር ጥብቅ ቀጠሮ አለብኝ ። ለሻለቃው የራት ግብዣ አደርግለትና ልጁን ለእኔ ትቶልኝ ይሄዳል ።”

“ በኑ ጋጣሚ ሻለቃ ባርቶሎሚዮ ለልጃቸው ሚስት ከፈለጉ…” አለ አልበርት ፤ “ በአባቷ ባሮን ፤ በእናቷ የመሳፍንት ዘር የሆነች ሃብታም ልጃገረድ እንዲያገባ ለመርዳት ዝግጁ ነኝ ። ”

“ እስከዚህ ተከፍተሃል ?”

“ አዎ ከቡር እንደራሴ ፤ ወንደላጤ ሆኘ እንድቀር ቢረዱኝ እንዴት ባመሰግንኩዎ ነበር ።”

“ የማይቻል ነገር የለም !” አለ እንደራሴው ፈርጠም ብሎ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

30

እንደራሴው ሻሊቃ ባርቶሎሚዮ የተባለ ኢጣሊያዊ ወደቤቱ እንደሚመጣ አስታውቆ የአልበርትን ጥሪ ለመቀበል አለመቻሉን የገለጸው በትክክል ነበር ።

የግድግዳው ሰዓት አንድ ሰዓት ላይ ደወለ ። እንደራሴው ባዘዘው መሠረት ቢርቱሲዮ አውቲል ወደሚገኘው ቤት ከሄደ ሁለት ሰዓት አልፎታል ። መሐል ከተማ ከሚገኘው የእንደራሴው ቤት ፊት ለፊት አንድ ሠረገላ እንደ ቆመ ዕድሜው ሃምሳ ዓመት አካባቢ የሚሆነው ሰው ወረደ ።

ነገሩ እንቆቅልሽ ነበር ። የዚያ ዕለቱን ትርኢት ሚስጥር የሚያውቀው እንደራሴው ብቻ ነው ።

እንግዳው ወደ ሳሎን ሲገባ እንደሚችል ተነግሮት ሲጠባበቀው ከነበረው እንደራሴ ጋር የሞቀ ሰላምታ ተለዋወጡ ።

" እንኳን ደህና መጣህ ወዳጄ ፤ " አለ እንደራሴው " ስጠብቅህ ነበር ። "

" እረረ . . . ? በርግጥ የሚጠብቁት ሰው እኔ ለመሆኔ እርግጠኛ ነዎ ?"

" በሚገባ ። ግን ከፈለግህ የበለጠ ማረጋገጥ እንችላለን ።"

" አይ ፤ እርስዎ እርግጠኛ ከሆኑ በቂ ነው ። " እንግዳው በመጠኑ የተረበሸ ይመስላል ።

" የለም ፤ የለም ፤ " አለ እንደራሴው ፤ " ለማንኛውም ሁለታችንም እርግጠኞች መሆን አለብን ፤ ባርቶሎሚዮ ማለት አንተ ነህ አይደለም ? "

" ባርቶሎሚዮ ፤" አለ እንግዳው በደስታ ተውጦ ፤ " አዎ እኔ ነኝ ።"

t.me/OLDBOOKSPDF

“ በአውስትሪያ ዘመቻ ወቅት ሻለቃ አልነበርህም ?”

“ ሻለቃ ነበርኩ አንዴ ?” ሲል ጠየቀ ሽማግሌው ወታደር እንደ ማፈር ብሎ ።

“ አዎ ሻለቃ ነበርህ ። ኢጣሊያ ውስጥ ለነበረህ ማዕረግ በፈረንሣይ የሚሰጠው አቻ ስም ሻለቅነት ነው ።”

“ በጣም ግሩም ነው ! ” አለ እንግዳው ።

“ በተጨማሪም ወደኔ የመጣኸው ከአንድ ሰው ተልከህ ነው።”

“ አዎ ። ”

“ የሰውዬው ስም ቄስ ቡሶኒ አይደለም ?”

“ ትክክል ነው !” አለ ሻለቃው በደስታ እየፈነደቀ ።

“ ደብዳቤ ይዘሃል ?”

“ ይኸው ። ”

“ እንደራሲው ደብዳቤውን ተቀብሎ ካነበበው በኋላ “ አዎ ፤ ልክ ነው ። ” አለ ።

ሻለቃ ባርተሎሚዮ ፤ ገቢው ግማሽ ሚሊዮን ። ስመጥር የኢጣሊያ መኳንንት ዘር ።

“ ግማሽ ሚሊዮን ነው ያሉት ?” ሲል ጠየቀ ሻለቃው ።

“ አዎና ! ይኸው ፤ በደብዳቤው ላይ ከመጻፉም በላይ ከቄስ ቡሶኒ የበለጠ ስለ አውሮፓ ሃብት የሚያውቅ ስለሌለ ውሸት ሊሆን አይችልም ።”

“ግን ይህን ያህል ብዙ መሆኑን አላውቅም ነበር ። ”

እንደራሲውዝም ብሎ ማንበቡን ቀጠለ ።

ደስተኛ ለመሆን አንድ ነገር ብቻ ይጉድለዋል ፤ በሕፃንነቱ በቤተሰቦቹ ጠላቶች ይሁን በቀማኞች በውል በማይታወቅ ሁኔታ የተነጠቀውን ውዳጁን ልጁን ማግኘት ። ክቡር እንደራሲ ፤ ለአሥራ አምስት ዓመታት ያለ መታከት ሲፈልገው የነበረውን ልጁን እንዲያገኝ ሊረዱት እንደሚችሉ ተስፋ ስለሰጠሁት እንዲረዱት ፤ አደራ ።

ሻለቃው አይኑ በማይታወቅ አትኩሮት እንደራሲውን ተመለከተው ።

“ እንድታገኘው ልረዳህ እችላለሁ ። ” አለ እንደራሲው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ታዲያ ደብዳቤው ትክክለኛ ነው ማለት ነው ?"

" ትጠራጠረዋለህ ፤ሻለቃ ?"

"ኧረ በጭራሽም ! እንደ ቄስ ቡሶኒ ያለ ቁምነገረኛ ሰው እንዲህ ያለ ቀልድ አይቃጣውም ። . . . ግን ደብዳቤውንኮ እንብበው አልጨ ረሱም ፤ ክቡር እንደራሴ ?"

" አ! አዎ ሌላ ማሳሰቢያም አለው ።" ካለ በኋላ እንደራሴው ንባ ቡን ቀጠለ ።

ሻለቃ ባርቶሎሚዮ ገንዘቡን በማዛወር በኩል ችግር እንዳይገጥመው በማለት ከተበደሩት አርባ ስምንት ሺህ ፍራንክ በተጨማሪ ለመጓጓዣ ወጪ እንዲሆነው ሁለት ሺ ፍራንክ ልኪለሁ ።

ሻለቃው ማሳሰቢያውን በታላቅ ተመስጦ ነበር የሚከታተለው።

" መልካም ።" ብቻ ነበር እንደራሴው የሰጠው አስተያየት ።

" ማሳሰቢያው . . . " አለ ሻለቃው ።

" ምን ሆነ ?"

" ትክክል ነው አይደለም ?" ሲል ጠየቀ ሻለቃ ባርቶሎሚዮ ።

" ልክ ነው ። እኔና ቄስ ቡሶኒ አንድ የሽርክና ሂሳብ ከፍተናል ።"

" ታዲያ አርባ ስምንቱን ሺህ ፍራንክ ይሰጡኛል ?"

" በፈለግህ ጊዜ ።"

የሻለቃው አይኖች በአድናቆት ፈጠጡ ።

" እንግዲህ ሻለቃ " አለ እንደራሴው ፤ " በትውልድህም ሆነ በሃ ብትህ የምትከራ ሆነህ እያለ ደስተኛ ለመሆን አንድ ነገር ብቻ ይጐ ድልሃል ፣ አ ? "

" አንድ ነገር ብቻ ፤ ክቡር እንደራሴ ። "

" ያ አንድ ነገርም ልጅህን ማግኘት ነው ፤ አይደለም ?"

"አዎ ፤እንዲያውም በጣም የሚያንገበግበኝ ጉዳይ ይኸው ነው።" አለ ሻለቃው አይኖቹን በኃይል በመግለጥ ።

" ይህ ከሆነ ሻለቃ ባርቶሎሚዮ ፤ ስለዚህ ልጅ አንዳንድ ነገ ሮችን ለማወቅ እፈልጋለሁ ፤ ዕድሜ ልክህን ወንደላጤ እንደነበርህ ስለሰማሁ ግራ ገብቶኛል ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

" ሰዎች እንደዚያ ይመስላቸዋል ፤ እኔ ግን . . . "

" አንተም ራስህ ይህንኑ ነገር ነው የምታስተጋባው ፤ በወጣትነትህ አንድ ወንጀል ስለፈጸምህ የልጅ እናትህ እንዳያስጠይቃት ፈርተህ ወንጀሉን ለመደበቅ ትሞክራለህ ። "

" አዎ ፤ የልጅ እናቷን እንዳያስጠይቃት "

" የልጅ እናትህ ኢጣሊያ ውስጥ ከታወቁ የመሳፍንት ዘሮች ትወለዳለች ፤ አይደለም ?"

" ትክክል ነው ፤ ጌታዬ ። "

" ስሟ ማን ነበር ?"

" ስሟን ማወቅ ይፈልጋሉ ?"

" አ ! ብትነግረኝም ዋጋ የለውም ። " አለ እንደራሴው ፤ " ቀደም ሲል አውቀዋለሁ ።"

" ሁሉንም ነገር ያውቁታላ ፤ ክቡር እንደራሴ " ቫለቃው አንገቱን አቀረቀረ ።

" ስሟ ኦሊቫ ነበር ፤ አይደለም ? "

" እውነት ነው ፤ ኦሊቫ ።"

" የቤተሰብ ተቃውሞ ችላ ብለህ ነው ያገባሃት አይደለም ?"

" አዎ ፤ ቢቃወሙኝም በመጨረሻው አገባሁዋት ።"

" ማስረጃዎችህን አምጥተሃል ?"

" የምን ማስረጃዎች ? " ሲል ጠየቀ ቫለቃ ባርቶሎሚዮ ።

" የጋብቻና የልጁ የልደት የምስክር ወረቀት ። በነገራችን ላይ የልጁ ስም አንድሪያ አይደለም ?"

" ይመስለኛል ።"

" ይመስልሃል ?"

" እርግጡን ለመናገር ያዳግተኛል . . . ካየሁት ረጅም ጊዜ አልፏል ።"

" እሱስ ይሁን " አለ እንደራሴው ፤ " ግን የምስክር ወረቀቶቹን ይዘሃል ?"

t.me/OLDBOOKSPDF

" በጣም አዝናለሁ ። አስፈላጊ መሆናቸውን የነገረኝ አልነበረም ፤ ትቻቸው መጣሁ ፤ ለመሆኑ ያስፈልጉ ኖሯል ?"

" በጥብቅ ያስፈልጋሉ ። የማስረጃዎቹ አለመኖር ምናልባት ከአንድ ጥሩ ጋብቻ ሳያግደው አይቀርም ። ፈረንሳይ ውስጥ እንደ ኢጣሊያው ባህል ወደቄስ ሄዶ ፤ ' እርስ በርሳችን እንፋቀራለን ፤ እባክዎ አጋቡን ' ማለት በቂ አይደለም ። ማንኛውም ሰው ማንነቱን የሚያረጋግጥበት የልማት ማስረጃ መያዝ አለበት ። ያም ሆነ ይህ የጠየቅሁህ ማስረጃዎች እኔ ዘንድ ይገኛሉ ። "

" እርስዎ ይዘዋቸዋል ?"

" አዎ ። "

" በጣም ግሩም " አለ ቫለቃው ፤ የማስረጃዎቹ አለመኖር በአርባ ስምንቱ ሺህ ፍራንክ ላይ ችግር እንዳያስከትል ሲፈራ በመቆየቱ እፎይታ እየተሰማው ። " እርስዎ ማስረጃዎቹ ይኖሩዎታል ብዬ አላሰብ ኩም ነበር ። "

" አንድ ሰው ሁሉንም አስቦ አይችልም ። እንደ እድል ሆኖ ቄስ ቡሶኒ ሁሉንም አዘጋጅተውልህ ኖሯል ። "

" እንዴት የሚደነቁ ሰው ናቸው ፤ ለእርስዎ ላኩልዎ ?"

" እኚሁልህ ። በጥንቃቄ እንዲይዛቸው ነግረህ ለልጅህ ስጥ ። የእነዚህ ማስረጃዎች ጠቀሜታ ምን ያህል ከባድ እንደሆነ ሳታውቅ አልቀረህም ። "

" ጥቅማቸው በምንም ሊገመት አይችልም ። "

" አሁን ስለልጅህ እናት . . . "

" ያንት ያለህ ! " አለ ቫለቃው ። " እርሷም ታስፈልገናለች ?"

" አይ አታስፈልገንም ። " በማለት መለሰ እንደራሴው ፤ " ብታ ስፈልገንስ . . . የተፈጥሮ . . . "

" አዎ ጌታዬ የተፈጥሮ . . . ."

" ግዴታዋን በመወጣት ከዚህች ዓለም ተሰናብታ የለም ።"

" እህ ፤ ልክ ነው ። "

"ከሞተች አሥር ዓመት አካባቢ ሆኗታል ሲሉ ነው የሰማሁት ።"

t.me/OLDBOOKSPDF

“ እስካሁን አልረሣህ ኦለችኝ ” በማለት ቫለቃው ከኪሱ መሐ ረብ አውጥቶ አይኖቹን ይጠራርግ ጀመር ።

“ መርሳት ነው እንጂ ቫለቃ ፤ ሁላችንስ ከሞት መች እንቀራለን ። በንግራችን ላይ ትዝታህን ከቀሰቀስኩት አይቀር አንድ የቆጠብኩት አዲስ ዜና እንዳዘጋጀሁልህ ሳትገምት አትቀርም ።”

“ ወይ እድሌ ! ጥሩ ዜና ይሆን ?”

“ መቼም የአባትን አይንና ልብ ማታለል አይቻልም ። እዚህ እንዳስቀመጥኩት ታውቀዋለህ አይደለም ?”

“ ማንን ነው ያስቀመጡት ?”

“ ልጅህን ነዋ ! አንዱን ልጅህን ፤ አንድሪያን !”

“ ኧረረ . . . . ?”

“ ስሜትህ ገብቶኛል ። ራስህን እስከታረጋጋ ጊዜ መስጠት አለ ብኝ ። ከዚያም በተጨማሪ አንዳንት ትዕግሥት አጥቶ የሚቅበጠበጠ ውን ወጣት ልጅህንም ለዚሁ ደስታ እንዲዘጋጅ እፈልጋለሁ ። ወደ ዚህ ክፍል የምልክልህ ከአሥራ አምስት ደቂቃ በኋላ ይሆናል ።”

“ በንግራችን ላይ ” አለ ቫለቃው ፤ “የንበረኝ ሁለት ሺህ ፍራንክ ብቻ ሲሆን አሁን . . . .”

“ አሁን ገንዘብ ትፈልጋለህ ፤ አይደለም ? በርግጥ ያስፈልግሃል ። እንካ ስምንት ሺህ ። አርባ ሺህ ፍራንክ ይቀርሃል ።”

“ ደረሰኝ ይፈልጋሉ ፤ ክቡር እንደራሴ ?” አለ ቫለቃው አይ ኖቹ እያበሩ ።

“ ደረሰኙን የምትሰጠኝ ሁሉንም ወስደህ ስትጨርስ ይሆናል ። በሚተማመኑ ሰዎች መካከል እንዲህ ያለ ነገር ጥሩ አይደለም ።”

“ አዎ ፤ እሱስ ልክ ነው ።”

“ በል እንግዲህ ቫለቃ ባርቶሎሚዮ ” አለ እንደራሴው ፤ “ ልጅ ህን አንድሪያን ለማዬት ራስህን አዘጋጅ ።” እንደራሴው ከክፍሉ ወጥቶ ሄደ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

በሚቀጥለው ክፍል ውስጥ ከግማሽ ሰዓት ቀደም ብሎ የመጣ እንደ አለባበሱ ያማረ ወጣት ተቀምጧል ።

እንደራሴው ክፍሉ ውስጥ ሲገባ ወጣቱ ሶፋው ላይ ተሰጦ እንደ ተቀመጠ በሃሣብ ተውጦ በት ጫማውን በያዘው ዱላ ጦታ መታ ያደርግ ነበር ። እንደራሴው መግባቱን ሲያዩ ከተቀመጠበት እየተነሳ ፤ "የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ እርስዎ ነዎት ?" አለ ።

"አዎ ፤ እኔ ነኝ ። እንደምን አለህ አንድሪያ ? ከእኔ ጋር የመተዋወቂያ ደብዳቤ እንደያዝክ ተስፋ አለኝ ።"

"አላመጣሁትም ጌታዬ ፤ ምክንያቱም ፊርማው እውነተኛ አል መስልህ አለኝ ።"

"'መርከበኛው ሲንባድ' አይደለም ፊርማው የሚለው ?"

"አዎ ።"

"የቅርብ ጓደኛዬ የ... እንግሊዛዊ ነው ። ከከበርቴነቱ በላይ ለወዳጆቹ ሙት ነው ። እውነተኛ ስሙም ሎርድ ዊልሞር ይባላል ። ያም ሆነ ይህ አሁን በ...ና ስለቤተሰብህ አንዳንድ ነገሮችን እንድት ገልጽልኝ እፈልጋለሁ ።"

"በጣም ደስ ይለኛል ፤ ክቡር እንደራሴ ።" አለ ወጣቱ የማስ ታዎስ ችሎታውን በሚያረጋግጥ ቅልጥፍና ። "አባቴ ሻለቃ ባርቶ ሎሚዮ ይባላል ። ሆኖም በአምስት ዓመቴ አንድ ወስላታ አስተማሪ ሠርቆኝ ስለጠፋሁ ለአሥራ አምስት ዓመታት አባቴን አይቸው አላውቅም ። ለአካለ መጠን ከደረስኩበት ጊዜ ጀምሮ ባስፈልግ ላገኘው አልቻልኩም ። በመጨረሻም መርከበኛው ሲንባድ ከተባለው የርስዎ ጓደኛ የተጻፈ ደብዳቤ አባቴ ፓሪስ ከተማ እንደሚገኝ ገልጾ ስለርሱ አንዳንድ ነገሮችን ለማግኘት እችል ዘንድ ወደእርስዎ እንድመጣ ጠቆመኝ ።"

"እጅግ በጣም የሚያስደስት ነው ።" አለ እንደራሴው ፤ "በተለይ አባትህ እቤቴ በመጣበት ሰዓት አንተም መድረስህ እንዴት ያለ አጋጣሚ ነው ?"

ወደ ወጣቱ ክፍል ከገባበት ጊዜ ጀምሮ እንደራሴው የወጣቱን የአስተያየት ብልሀነትና የድምጹን ኮስታራነት በማድነቅ ቆይቶ ነበር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

‘ አባትህ አቤቱ በመጣበት ሰዓት ’ የሚለውን ንግግር ሲሰማ ግን ወጣቱ አንድሪያ እንደመንግስት እየታጣው ፤ “ አባቴ ! የኔ አባት እዚህ አለ ?” ሲል ጮኸ ።

“ አዎ” ሲል መለሰ እንደራሴው ፤ “ አባትህ ሻለቃ ባርቶሎሚዮ እዚህ አለ ። ”

የአንድሪያ የተሸበረ መንፈስ ወዲያውኑ ተረጋጋ ። “ በርግጥ የእኔ አባት ያሉት ሻለቃ ባርቶሎሚዮ አሁን እዚህ ግቢ አለ ፤ ክቡር እንደ ራሴ ?”

“ አዎ ፤ በጥቂት ጊዜ ውስጥ ታገኘዋለህ ። ምናልባት ሁኔታው ኩሩና ግድየለሽ ይመስልህ ይሆናል ፤ ተፈጥሮ ሆኖ ሳይሆን ለረጅም ጊዜ በውትድርና በመቆየቱ ነው ። በዚያ ላይ መቸስ ሐብት ብዙ ነገ ሮችን ችላ እንድንል ማድረጉ የተለመደ ነው ።”

“ አባቴ ሐብታም ነው ማለት ነዋ ?”

“ ሐብቱ በቁጥር የሚቀመጥ አይምሰልህ ። የትዬለሌ ነው ።”

“ እንግዲያውማ አልከፋም ማለት ነዋ ። ” አለ ወጣቱ አንድሪያ በጉጉት ።

“ እጅግ ደስተኛ ትሆናለህ ። ፓሪስ ውስጥ እስከቆዩህ ጊዜ ድረስ የአምሳ ሺህ ፍራንክ አበል ሊያስብልህ አቅዷል ። ”

“ እሱም ፓሪስ ውስጥ ረጅም ጊዜ የመቆየት ዓላማ አለው ?”

“ ሥራ ስለሚበዛበት ጥቂት ጊዜ ከሰነበተ በኋላ ይሄዳል ።”

“ ወይኔ አባቴ ” አለ አንድሪያ ፤ በምጸት ።

“ መልካም ” አለ እንደራሴው የአንድሪያ አነጋገር ያልገባው ለመምሰል እየጣረ ። “ ብዙ እንድትቆይ አላደርግህም ።ተቻኩለሃልና ወደሚቀጥለው ክፍል ሄደህ ከአባትህ ተገናኝ ። ”

አንድሪያ ወደሚቀጥለው ክፍል እንደገባ እንደራሴው አንድ የተሰወረ ስፕሪንግ ነካ ሲያደርግ በግድግዳው ላይ ያለው ሥዕል ወደ ጐን በመንሸራተት የተገለጠው ቀዳዳ የሚቀጥለውን ክፍል ያሳይ ጀመር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

እንድሪያ በሩን ዘግቶ ወደ ቫለቃው ተራመደ ። ቫለቃው የእንድሪያን የእግር እርምጃ እንደሰማ ከተቀመጠበት ተነስቶ ይጠባበቀው ኖሯል ።

" አባቴ ! " አለ እንድሪያ ድምጹን ለእንደራሲው እንዲሰማ ከፍ አድርጎ ! " በርግጥ አንተ ነህ ?"

" አዎ ልጄ ። " አለ ቫለቃው ።

" ከብዙ ዘመናት መለያዬት በኋላ ምን የተባረከ ቀን አገናኘን ?" በማለት እንድሪያ ወደ በሩ እየተመለከተ ንግግሩን ቀጠለ ።

" አዎ ልጄ ! ረጅም ዘመናት ተለያይተን ቆየን ። "

" አሁንስ እንደገና እንለያያለን ?"

" ይመስለኛል ልጄ ። አንተ ፈረንሣይ ውስጥ ሳትቆይ አትቀርም አይደለም ? "

" እውነቱን ለመናገር ከፓሪስ ከምወጣ የዕለት ሞቴን ቢሰጠኝ ይቫለኛል ። " አለ እንድሪያ ።

" እኔ ደግሞ ከኢጣሊያ ውጭ መኖር አልችልም ፤ አሁንም ቢሆን ቶሎ ለመመለስ እፈልጋለሁ ።"

" ግን ከመሄድህ በፊት አባባ ፤ ካንተ መወለዴን እንዳስመሰከር ርበት የልደት ማስረጃዬን ትሰጠኛለህ ።እሽ ?"

"አዎ ! ተጣድፌ የመጣሁትም ማስረጃውን ልሰጥህ ነው ። እንካ ።"

እንድሪያ ወረቀቶቹን በአትኩሮትና ልምድ ያላቸውን አይኖች በሚያስመሰክር ፍጥነት መረመራቸው ። ከዚያም ቫለቃውን ግራ በሚያጋባ ፈገግታ በመመልከት በጠራ ኢጣሊያኛ " ኢጣሊያ ውስጥ እሥር ቤት የለም እንዴ ?" አለው ።

" ምን ማለትህ ነው ?"

" ፈረንሣይ ውስጥ እንዲህ ያለው ውስልትና አምስት ዓመት ያስቀፈድዳል ።"

"እባክህ ቀልዱን እናቁም ።" አለ ቫለቃው እንደመኩራት እያለ

t.me/OLDBOOKSPDF

" የእኔ አባት በመሆንህ ስንት ይከፈልሃል ?" ሲል ጠየቀ አን ድሪያ የሻለቃውን ክንድ ጭምቅ እያደረገ ። ሻለቃው ሊናገር ሲጀምር አንድሪያ " ሽ . . . ." አለ ድምጹን ዝቅ አድርጐ ፤ " አዬህ ፤ የሚስ ጥር ተካፋይህ ለመሆኔ አንድ ምሳሌ ልስጥህ ። እኔ የአንተ ልጅ በመ ሆኔ በዓመት አምሳ ሺህ ፍራንክ ሊያስቡልኝ ነው ።"

ሻለቃው ዙሪያውን በጥርጣሬ ተመለከተ ።

" አ! አትጨነቅ . . . ማንም የለም " አለ አንድሪያ ፤ " በዚያ ላይ አሁን የምንነጋገረው በኢጣሊያኛ ነው ። "

" እ . . . . . እኔም አምሳ ሺ የተጣራ ፍራንክ ሊከፈለኝ ነው ።"

" ሻለቃ ባርቶሎሚዮ ፤ በእፈ ታሪክ ታምናለህ ? "

" በፊት አላምንም ነበር ፤ አሁን ግን ወደዚያው ነኝ ።"

" ታዲያ የእንደራሴውን ቃል እመን ትለኛለህ ?"

" አዎ ፤ ግን እኔ የአንተ አባት እንድሆን እስከጠየቁ ድረስ እኛም የበኩላችንን ተግባር ማከናወን አለብን ።"

" እነማን ናቸው እነሱ ?"

" እኔ እንጃ . . . . .ደብዳቤውን የጻፉልን ናቸዋ !"

" ደብዳቤ ደርሶሃል ? "

" አዎ ። " አለ ሻለቃው ።

" ከማን ?"

" ቄስ ቡሶኒ ከተባለ ሰው ። "

" ታውቀዋለህ ?"

" ኧረ አላውቀውም ።"

" ደብዳቤው ላይ ምን ተጽፎ ነበር ?"

" ለማንም አትናገርም ?"

" ለምን ብዬ ነው የምናገረው ፤ ፍላጐታችን ተመሳሳይ አይደ ለም ?"

" በል አንብብ እንግዲያውስ ።"

አንድሪያ ደብዳቤውን ያነብ ጀመር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ድሣ ከመሆንህም በላይ በስተርጅና የጉስቁልና ዘመን ይጠብቅሃል ። ሃብ ታም እንኳ ባትሆን ራስህን ለመቻል ትፈልጋለህ ? እንዲያ ከሆነ ባስቸኳይ ወደ ፓሪስ ሄደህ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴን ለገኝ ። እንደራሲውንም ሶሊቫ ከተ ባለች ሴት የወለድከውን ልጅ እንዲያስተዋውቅህ ጠይቀው ። የልጅህ ስም ለንድሪያ ሲሆን በአምስት ዓመቱ እንደቶሰረቀብህ ለእንደራሴው መና ገር ለሰብህ ። ምናልባት ለንተን ለማገልገል በንፁህ ልቡና መነሳቴን ከተጠ ራጠርህ በዚሁ ፖስታ ውስጥ የሁለት ሺህ ፍራንክ ቼክና የለርባ ስምንት ሺህ ፍራንክ ሂሣብ ከከፈትኩለት ከሞንቴ ክሪስቶ እንደራሲ ጋር የምትዋወ ቅበት ደብዳቤ ለያይዤልሃለሁ ። ግንቦት ሃያ ስድስት ቀን ለክ ከምሽቱ በለ ንድ ሰዓት በእንደራሲው ቤት ተገኝ ።

ቄስ ቡሶኒ ።

“ እኔም የተቀበልኩት ደብዳቤ ይሀንኑ የመሰለ ነው ።” አለ እንድሪያ

“ ከቄስ ቡሶኒ ?”

“ አይ ፤ መርከበኛው ሲንባድ በሚል ስም ከሚታወቅ ሎርድ ዊልሞር ከተባለ ሰው ። ይኸው ደብዳቤው ።”

ሻለቃው ማንበብ ጀመረ ።

ወጣትነትህ በድህነት እያለፈ ነው ። ነፃ ፤ ሐብታምና ፤ ስምህ የገነነ መሆን ትፈልጋለህን ? እንግዲያውስ ፓሪስ ከተማ የሚገኘውን የሞንቴ ክሪስቶን እንደ ራሲ ግንቦት ሃያ ስድስት ቀን ለክ ከምሽቱ በለንድ ሰዓት ቤቱ ድረስ በመ ሄድ ለባትህን እንዲያገናኝህ ጠይቀው ። ሻለቃ ባርቶሎሚዮ የሚባል ሰው ሶሊቫ ከተባለች ሰው እንደወለደህ ተናገር ። የልደት ማስረጃዎችህን ሻለቃው ስለሚሰጥህ ራስህን ከፓሪስ ሕዝብ ጋር እንድታስተዋውቅ ይረ ዳሃል ።

ደረጃህን በሚመለከት ግን በዓመት ለምሳ ሺህ ፍራንክ ለበለ ተመድቦል ሃል ። ከዚህ ደብዳቤ ጋር የለምስት ሺህ ፍራንክ ቼክና ፍላጉትህን ሁሉ እን ዲያሟላ ከነገርኩት ከሞንቴ ክሪስቶ እንደራሲ ጋር የምትተዋወቅበት ደብ ዳቤ ለያይዤልሃለሁ ።

መርከበኛው ሲንባድ

“ በጣም ያስገርማል !” አለ ሻለቃው ። “ እንደራሴውን አግኝ ተኸዋል ?”

“ አዎ ፤ ከርሱ ዘንድ ነው የምመጣው ።”

“ በሁሉም ነገር ላይ ተስማምቿል ?”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ በሁሉም ነገር ። ”

“ እረ ለመሆኑ ስለዚህ ሁሉ ነገር የገባህ ሚስጥር አለ ? ”

“ ምንም አልገባኝ ። ብቻ እስከመጨረሻው ጉዳን ማየት ነው የሚሻለን ።”

“ እንደራሴው ይህች ቅጽበት አመቺ መሆኗን መርጦ ሁለቱ ሰዎች ወደሚነጋገሩበት ክፍል ገባ ። የእግሩን እርምጃ ሲሰሙ ሰዎቹ እርስ በርሳቸው ተቃቀፉ ።

“ ልጅህን በፈለግኸው መሠረት ያገኘኸው ትመስላለህ ፤ ሻለቃ ።” አለ እንደራሴው ።

“ ደስታዬን መቆጣጠር አልቻልኩም ።” አለ ሻለቃው ።

“ አንተስ አንድሪያ ?”

“ ክቡር እንደራሴ ፤ ደስታ ሊያሳብደኝ ነው ።”

“ በጣም ጥሩ “ አለ እንደራሴው ።“ አሁን እንግዲህ ልትሄዱ ትችላላችሁ ።”

“ መቼ ይሆን እንደገና ተመልሰን የምንጠይቅዎ ?” ሲል ጠየቀ ሻለቃው ። አንድሪያም ይህንኑ ጥያቄ በመድገም አስተጋባ ።

“ ከፈለጋችሁ በመጭው ቅዳሜ ይመቻል ። ከከተማ ውጭ ባለው ቤቴ ብዙ ሰዎችን ለራት ግብዣ ጠርቻለሁ ።”

“ ምን ሰዓት ብንመጣ ይሻላል ?” በማለት ጠየቀ አንድሪያ ።

“ ወደ አሥራ ሁለት ተኩል ገደማ ።”

“ እንቀርም ! ” አለ ሻለቃው ባርኔጣውን እያነሣ ።

ሁለቱ ሰዎች እጅ ነስተው ወጡ ። እንደራሴው ወደ መስኮቱ ተጠግቶ እጅ ለእጅ ተያይዘው መንገዱን ሲያቋርጡ አያቸው ።“ጥን ድ ወረበሎች !” አለ ለራሱ ፤ “ በእርግጥ አባትና ልጅ አለመሆናቸውን እያወቁ ሲያስመስሉ የማያፍሩ ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

31

ማክሲሚለን ጥሪል የቪልፎትን መኖሪያ ቤት አጥር ተደግፎ በንቁ አይኖቹ አሾልኮ እየተመለከተ ያዳምጣል ። በሥፍራው ደርሶ ብዙም ሳይቆይ ነበር በአሸዋ ላይ የሚራመድ የነጠላ ጫማ ድምጽ ዓይነት ርምጃ የተሰማው ።

እርምጃው እየቀረበ በመጣ መጠን ግን የአንድ ሣይሆን የሁለት ሰው ጥላ ታየው ። ማክሲሚለን በሰዓቱ ልትደርስለት ያልቻለ ችበትን ምክንያት እንዲረዳላት በማለት ቫለንቲን ወይዘሮት ኢዩጊንን ስበብ ፈጥራ በጓሮው በኩል ይዛት በመውጣት የሆነ ያልሆነውን እያ ወራችላት ወዲያ ወዲህ ይመላለሳሉ ። እመቤት ዳንግላርና ወይዘሮት ኢዩጊን ከቪልፎርት ቤት በማምሸታቸው ቫለንቲን በቀጠሮው ሰዓት ልትመጣ አለመቻሏን የተረዳው በዚህ ወቅት ነበር ።

ማክሲሚለን በፍቅረኛ ፈጣን ልቡና ሁሉንም ነገር ተገንዝቦ እፎይታ ተሰማው ። ሁለቱ ልጃገረዶች ግማሽ ሰዓት ያህል በጓሮው ሲመላለሱ ከቆዩ በኋላ ወደ ቤት ሲመለሱ ማክሲሚለን የእንግዶቹ ቆይታ በመገባደድ ላይ መሆኑን ገመተ ።

ከብዙ ቆይታ በኋላ ቫለንቲን ብቻዋን ብቅ አለች ። ሆኖም ፡ ተመልሳ ወደጓሮ መሄዷ እንዳይታወቅባት ቀስ ብላ በመንዝ በቀጥታ ወደ ማክሲሚለን ከማምራት ይልቅ በዛፎች መካከል ከሚገኝ ወንበር ላይ ተቀምጣ ዙሪያዋን ተመለከተች ። ከዚያም አስፈላጊውን ጥንቃቄ ካደረገች በኋላ ወደ ማክሲሚለን ሮጣ ሄደች ።

“ ታዲያስ ቫለንቲን ። ” አለ የፍቅረኛዋ ድምጽ ።

“ ታዲያስ ማክሲሚለን ፡ አስጠበቅሁህ ። ግን ምክንያቱን አውቀሃል አይደል ?”

“ አዎ ! ኢዩጊንን አየሁአት ። ሁለታችሁ እንዲህ የምትቀራረቡ ጓደኞች መሆናችሁን አላውቅም ነበር ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

" የምንተራረብ ጓደኞች መሆናችንን ማን ነገረህ ?"

" ማንም ። የእነጋገራችሁና የአካሄዳችሁ ሁኔታ እንደዚያ ይመስላል ፤ ሚስተር የሚለጥጠው የትምህርት ቤት ልጃገረዶች ትመስላላችሁ ።"

" ይገሞም ልክ ነው ፤ ሚሎጥር እየተለዋወጥን ነበር ።" አለች ቫለንቲን ፤ " አልበርትን ማግባት እንዴት እንደሚያስጠላት ፤ እኔም ፍራንክዝን የማግባት ነገር እንዴት እንደሚዘገንነኝ ስንነጋገር ነበር። ስለማላፈቅረው ሰው ሳሚሰውታት የማፈቅርህ ሰው ደግሞ በእእምሮዬ ትመላለስብኝ ነበር ።"

" ኢዩጊን ዳንግላርስ ? የምትወደው ሰው አላት ?"

" እንደሌላት ነው የምትናገረው ። ግን ባጠቃላይ ጋብቻ የሚባል ነገር እንዳጠራባት አትፈልግም ። ነጻ ሕይወት ለመምራት ስትል ሁሉንም ነገር መሰዋዕት እንድምታደርግ ፤ እንዲያውም እንደ እኅቷ ጓደኛዋ አርቲስት ለመሆን ትችል ዘንድ የአባቷ ሀብት በሙሉ ቢወድም ቅር እንደማይላት አጫውታኛለች ። ያም ሆነ ይህ ስለ ቢ ስና ወራ ጊዜዎችንን አናባክነን ፤ አብረን ልንቆይ የምንችለው ለአሥር ደቂቃዎች ብቻ ነው ።"

" ምን ችግር አለ ቫለንቲን ?"

" የእንጀራ እናቴ የወይፈት ሐብቴን የሚመለከት አንድ ነገር ልትነግረኝ ስለምትፈልግ በአስቸኳይ ወደ ቢ እንድሄድ ጠይቃኛለች ። ግን እንደኔ ከሆንስ ሐብቴን በሙሉ ቢወስዱት ደስታውን አልችለውም ። ሲበዛ ሀብታም ነኝ ። ምነው የወሰዱትን ከወሰዱ በኋላ ስለ ወደፊቱ ሕይወቴ ራሴ እንድወስን ቢተውኝ ። ድሃ ብሆንም ፍቅርህ አይቀንስም አይደለም ማክሲሚሊን ?"

" ደጋግሜ እንደነገርኩሽ ምንጊዜም ላንቺ ያለኝ ፍቅር በምንም ነገር የሚለወጥ ሊሆን አይችልም ! የኔዋ ቫለንቲን ከኮኔ እስካለችና ማንም ከእጄ ፈልቅቆ ሊያወጣት እንደማይችል ካረጋገጥኩ ከበርኩ ፤ ደኽዬሁ ምን አስጨንቆኝ ። ግን የእንጀራ እናትሽ የምትፈልግሽ ምናልባት ስለጋብቻሽ ልትነግርሽ ይሆን ?"

t.me/OLDBOOKSPDF

« አይመስለኝም ።»

« ያም ሆነ ይህ ፍርሀት አይሰማሽ ቫለንቲን ፤ በሕይወት እስካለሁ ድረስ ለሌላ ሴት አልሆንም ።

በነገራችን ላይ ትናንት አልበርትን አግኝቸው ፍራንዝ በቅርቡ ወደ ፓሪስ እንደሚመለስ የጻፈለት መሆኑን ነገረኝ ።»

ቫለንቲን የድንጋጤ ብርክ ይዟት አጥሩን ለመደገፍ ዘመም አለች። « ያን ይሆን እመቤት ቪልፎርት ልትነግረኝ የምትፈልገው ?» አለች በደከመ ድምጽ ፤ « ግን አይሆንም ፡ ይህንን ጉዳይ እሷ አይደለችም የምትነግረኝ ።»

« ለምን ?»

« ምክንያቱም . . . እርግጠኛ አይደለሁም እንጅ ጋብቻዬን በግልጽ ባትቃወመውም የምትደግፈው አይመስለኝም ።»

« እረ ? እንግዲያውስ በእመቤት ቪልፎርት መኩራት አለብኝ ማለት ነው ። ከፍራንዝ ጋር እንዳትጋቡ የምትፈልግ ከሆነ ሌላ ሰው ቢያጭሽ የዝሆን ጆሮ ይስጠኝ ላትል ትችላለች ።»

« በእንዲህ ዓይነቱ ሃሣብ ላይ ብዙም ተስፋ አትጣል ማክሲሚለን ። የእንጀራ እናቴ የምትቃወመው የታጨልኝን ሰው ብቻ አይደለም ። በጠቅላላ ጋብቻን ራሱን አትቀበለውም ።»

« ምን ማለትሽ ነው ? ጋብቻን የምትቃወም ከሆነ ራሷ ለምን አገባች ?»

« አልገባህም ማክሲሚለን ። እንደነገርኩህ ሲበዛ ሃብታም ነኝ ። ከእናቴ ወደ ሃምሣ ሺ ፍራንክ የሚደርስ ገቢ አለኝ ። ያንኑ ያህልም የወላጅ እናቴ ወላጆች የሆኑት አያቶቼ ያወርሱኛል ። በዚያ ላይ የአባቴ አባት ኖርቲር ያለውን ቅርስ በሙሉ ለእኔ ለማውረስ እንደሚፈልግ አስታውቋል ። ይህ ሁሉ የሚያመለክተው ወንድሜ ኤድዋርድ ከእመቤት ቪልፎርት የሚወርሰው ሃብት ስለሌለው ድህነቱ የማይቀር መሆኑን ነው ። እመቤት ቪልፎርት ደግሞ ልጅዋን ታመልከዋለች ። እንግዲህ በማግባት ፋንታ ገዳም የምገባ ከሆነ የነገርኩህ ሃብቴ በሙሉ ወደ አባቴ ይሄዳል ፤ አባቴም የኋላ ኋላ ለኤድዋርድ ያወርሰዋል ።»

t.me/OLDBOOKSPDF

" እህ . . . " አለ ማክሲሚለን በትዝብት ራሱን እየነቀነቀ ፣ " በእንዲት ውብና ለግላጋ እመቤት ላይ እንዲህ ዓይነቱ ስግብግብነት ሲታይ ያስገርማል ።"

" ለእርሷ ግድ፡ሆነ ልጅዋ መሆኑን አትርሳ ። የኮንንከው ስግብግ ብነቷ እንደ አምልኮ ኃያል ከሆነ የእናት ፍቅር የመነጨ ነው ።"

" ግን ለምን ከራሉን ሃብትሽን ዝም ብለሽ ለልጅዋ አትሰጭውም? ለዚያውም ወንድምሽ ነው ።"

" ስለ ራሷ ስሜት የለሽነት ከምታወራ ሴት ጋር እንዴት አድርጌ ይህን አስተያየት ማቅረብ እችላለሁ ? . . . ስማ እየተጠራሁ ነው ። "

" ቫለንቲን " አለ ማክሲሚለን ፣ " እባክሽ በቀዳዳው በኩል ትንሿን ጣትሽን አሳልፊልኝና ልሳማት ?!"

" ትንሿን ጣቱን መሣም ያስደስትሃል ? "

" አ . . . . አዎ ። "

ቫለንቲን ከእጥሩ ተጠግቶ በተሠራው ወንበር ላይ ቆማ ከፍ ብሎ በሚታየው ቀዳዳ በኩል ትንሿን ጣቷን ብቻ ሳይሆን እጅዋን ሙሉ ለሙሉ አሳለፈችለት ። ማክሲሚለን ተወዳጁን እጅ ያዝ አድርጐ በጉጉት ወደ ከንፈሩ ከማስጠጋቱ ያ እጅ ድንገት ተመልሶ በቀዳዳው ውስጥ ገባ ። ወዲያውም ቫለንቲን በራሷ ስሜት ተደናግጣ ሣይሆን አይቀርም ወደ ቤቷ ስትሮጥ ታየው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

32

እመቤት ዳንግላርና ልጅዋ ኢዩጊን ከቤት እንደወጡ ቫለንቲን ከማክሲሚለን ጋር በአጥር ተጠግታ በምትነጋገርበት ወቅት ቪል ፎርትና ሚስቱ ወደ ቪልፎርት አባት ክፍል ገብተው ነበር ።

የቪልፎርትን አባት ኖርቲርን ከሃያ አምስት ዓመታት በላይ ያገለገለው ባሮይስ የተባለው ታማኝ ሠራተኛ ከክፍሉ እንዲወጣ ካደረጉ በኋላ ባልና ሚስት ከበሽተኛው ሽማግሌ ግራና ቀኝ ተቀመጡ ።

ኖርቲር ጠዋት በታቃራ ተቀምጠው በታቃራ ከሚነሱባት ተሽከር ካሪ ወንበር ላይ እንደተቀመጡ ናቸው ። ወደ መቃብር የቃቃረበውን የኖርቲርን ሰውነት ሕይወት ያለው የሚያስመስሉት ሕዋሳት ማየትና መስማት ብቻ ነበሩ ። ብዙ ጊዜ አንድ አካል የሌላውን ሥራ ጭምር እንዲሸፍን በሚደረግበት ጊዜ እንደሚታየው ሁሉ የኖርቲር ዓይኖ ችም ቀደም ሲል በሠራ አካላታቸው ተንሠራፍቶ የነበረው ኃይል ፣ ጥንካሬና እስተዋይነት ተክቶ ይታይባቸዋል ። በዓይናቸው ያዝዛሉ ፣ በዓይናቸው ያመሰግናሉ ፤ ከዚያም በላይ እነዚያ ዓይኖች በቁጣ ቢን በለጠጡም ሆነ በደስታ ሲፈኩ ሳያቸው እንደ ድንጋይ በከረረው ሰው ነት ውስጥ ምን ያህል ታላቅ ወኔና ደስተኛነት እንደነበረ ያመለክታሉ። የኖርቲርን ቋንቋ የሚረዱ ቪልፎርት ፣ ቫለንቲንና ነባሩ ሠራተኛ ባሮ ይስ ብቻ ናቸው ። ሆኖም ቪልፎርት ከአባቱ ጋር የሚገናኘው እጅግ በጣም አስፈላጊ በሚሆንበት ጊዜ ብቻ በመሆኑ የሽማግሌው ደስታ በልጅ ልጃቸው በቫለንቲን ብቻ ነበር ። ቫለንቲንም በልብ አፍቅሮትና ቢትዕግሥት ሀሣባቸውን ሁሉ ከዓይናቸው ላይ ለማንበብ ቻለች ።

“ አባባ ” አለ ቪልፎርት ፤ “ ባሮይስን ከክፍልህ ያስወጣንበትና ቫለንቲንን ይዘናት ያልመጣንበት ምክንያት እኔና ባለቤቴ በሠራተ ኛና በልጃገረድ ፊት የማይነገር ጉዳይ ልንገልጽልህ ስለፈለግን ነው። የምንነግርህም እንደሚያስደስትህ እርግጠኞች ነን ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

የሽማግሌው ዓይኖች መልስ ሊሰጡ እንዳልፈለጉ ሁሉ ባሉበት ቆሩ ።

“ ቫለንቲን ከሶስት ወራት በኋላ ታገባለች አባባ ” አለ ቪልፎርት ።

“ በዜናው እንደተደሰቱ እርግጠኞች ነን ። ” አለች ሚስት ቀጠል አድርጋ “ ቫለንቲን በልብዎ ውስጥ ልዩ ሥፍራ እስከ ያዘች ድረስ ደስታዎን አንጠራጠርም ። የመረጥንላት ወጣትም በሃብቱም ሆነ በማዕረጉ የማያሳፍር ከመሆኑም ሌላ ባህርዩና ዝንባሌው እንደሚያስደስታት እመዛዝነናል ። እንዲያውም ስሙ እንግዳ አይሆንብዎትም ፍራንዝ ፍላፒን ይባላል ። ”

እመቤት ቪልፎርት ይህንን ስም እንደተናገረች የኖርቴር የዓይን ሽፋኖች ሊናገር እንደፈለገ ከንፈር ከፈት ብለው እንዳች የብልጭታ ጨረር የረጩ መሰሉ ። በአባቱና በፍራንዝ አባት መካከል ባንድ ወቅት የነበረውን የፖለቲካ ልዩነት የሚያውቀው ቪልፎርት የአሁኑን የአባቱን ስሜት በደንብ ቢረዳም ያላስተዋለው ለመምሰል በመሞከር እንዲህ አለ ። “ እንተን ግምት ውስጥ ሳናስገባ የወሰንነው ነገር አይደለም ።አባባ ፤ ቫለንቲን ሳንተ ጥልቅ ፍቅር እስካላት ድረስ ባለቤቷም አንተ አብረሃቸው እንድትኖር ስለሚስማማ በአንድ ፋንታ ሁለት ልጆች ይንከባከቡሃል ማለት ነው ።”

በሽማግሌው መንፈስ ውስጥ አንድ አስፈሪ ነገር ይታያል ። የቁጭትና የቁጣ ሲቃ ከጉሮሮአቸው ልውጣ አልውጣ እያለ ስለሚተናነቃቸው ፊታቸው በንዴት በርበሬ መሰለ ።

“ ፍራንዝና ቤተሰቦቹም እንዲሁ ቢጋብቻው ተደስተዋል ።” አለች እመቤት ቪልፎርት “ በነገራችን ላይ ቤተሰቦቹ ስንልዎ አጐቱንና አክስቱን ማለታችን ነው ። እናቱ እሱን ስትወልድ ሞታለች፤ አባቱም በ1815 ተገድለዋል ። ”

“ያውም በረቀቀ አገዳደል”አለ ቪልፎርት ቀበል አድርጎ።“በብዙ ሰዎች ላይ ጥርጣሬ ቢያንዣብብም ገዳዮቹን ማወቅ አልተቻለም ። እንዲያውም ነውነተኞቹ ገዳዮች ተጠርጣሪነታቸውን ስለሚያስወግድላቸው ልጃቸውን ለፍራንዝ በመዳር ራሣቸውን ቢጋብቻ ቢያጣምሩ አማራጭ የሌለው መፍትሔ ነው ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

ኖርቴር አልሃቸው ቢያልቅም ከውስጥ የታመቀው ሃይልና ወኔ ወደ ውጭ በመገንፈል ውጤት ሲያሳይ እንደማይችል ያውቃሉ ። “ ገብቶኛል” አሉ በዓይኖቻቸው ታላቅ ቁጣን በሚገልጽ ምልክት። ቪልፎርት ምልክቱን ስለተረዳ በተራው ክትክሻው በጥቂቱ ነቅንቆ በማለት መልስ ሰጠ፡ከዚያም ሚስቱን እንድትነሳ ጠቆም አደረጋት ።

“ አሁን መሄድ አለብኝ።” አለች እመቤት ቪልፎርት ፤“ ኤድዋርድን እጅ እንዲነሣ ልላከው ?”

ሽማግሌው ዓይኖቻቸውን አንድ ጊዜ ብቻ ሲከድኑ በነገር እንደ ተስማሙ ፤ ደጋግመው ሲጨፍኑ እንደ ተቃወሙ ፤ ወደ ጣራ ሲመለከቱ አንድ ነገር እንዳስፈለጋቸው ይተረጎማል ። ቫለንቲንን አፈልጋ ሲሁ ካሉ የቀኝ ዓይናቸውን ብቻ ይከድናሉ፤ አሽከራቸውን ባሮይስን ከፈለጉ ደግሞ የግራ ዓይናቸውን ።

እመቤት ቪልፎርት ኤድዋርድን ለመላክ ላቀረበችው ጥያቄ ኖርቲር የሰጡት መልስ ዓይናቸውን በችኩላ ደጋግመው መጨፈን ነበር ። ተቃውሞ ! እመቤት ቪልፎርት በዚህ ተቃውሞ ከንፈሯን ከነከሰች በኋላ፤ “ታዲያ ቫለንቲንን ልላክልዎ ?” ስትል ጠየቀች ።

“አዎ።” አሉ ኖርቲር ወዲያውኑ ዓይኖቻቸውን አንድ ጊዜ ብቻ በመክደን ። ባልና ሚስት እጅ ነስተው ከክፍሉ ወጡ ።

ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ቫለንቲን ገባች ። ገና በጨረፍታ ስትመለከታቸው አያቷ ምን ያህል እንደበገኑና ብዙ የሚነግሯት ነገር እን ዳለ ተረዳች ። “አባባ !” አለች ቫለንቲን ቁጭታቸው እንዲብርድ የትጫ“ ምን ተፈጠረ ? የተናደድክበት ነገር አለ አይደለም ?”

“ አዎ !” አሉ ኖርቲር ዓይናቸውን ክደን በማድረግ ።

“ በማን ነው የተናደድከው ? በአባቴ ?”

“ አይደለም።” አሉ ሽማግሌው ዓይኖቻቸውን ደጋግመው በመ ጨፈን ።

“ በእንጀራ እናቴ ?”

“ አይደለም ። ”

“ በእኔ?”

t.me/OLDBOOKSPDF

ኖርቴር ዓይኖቻቸውን አንድ ጊዜ ከደኑ ። አምንታ !

“ በእኔ?” አለች ቫለንቲን ግራ ገብቷት ። “ ቀኑን ሙሉ መች አየሁህ ። ስለኔ ወሬ ተነግሮሃል ?”

“ አዎ ።”

“ እስኪ ታገሰኝ ትንሽ ላስብ ፤” ቫለንቲን የአባቷንና የእንጀራ እናቷን ከእያቷ ክፍል መውጣት እስተውላ።ከእነሱ የተነገራቸው ወሬ መኖሩን ጠረጠረች ። “ አባቴንና ሚስቱን ነገሩ ምን እንደሆነ ጠይቄ ልምጣና ይቅርታ ልጠይቅህ ?”

“ አይሆንም ።” በማለት ኖርቴር ዓይኖቻቸውን በተደጋጋሚ ጨፈኑ ።“ ምን ሊሆን ይችላል ?” አለች ቫለንቲን ድምጽዋን ዝቅ አድርጋ።ወዲያውም ሃሣቡ መጣላት “ አ . . . . ሃ ፤ ስለጋብቻዬ ነገሩህ?”

“ አዎ።” ሲሉ መለሱ የሽማግሌው ዓይኖች በቁጣ ተከድነው ።

“ ትቃ-ኝ ትሄዳለች ብለህ ፤ ጋብቻዬ አንተን የሚያስረሳኝ መስሎህ ተከፋህ አባባ ?”

“ አይደለም። ”

“ እንግዲያውስ አንተ ከእኔና ከፍራንዝ ጋር እንድትኖር ፍራንዝ መስማማቱን ነግረውሃል ። ”

“ አዎ”

“ ታዲያ ምኑ ነው ያናደደህ ? ።

የሽማግሌው ዓይኖች ገደብ የሌሽ የአፍቅሮት ርህራሄ ምልክት አሳዩ። “ ገባኝ። ” አለች ቫለንቲን “ ምክንያቱም ስለምትወደኝ ደስተኛ አትሆኝም ብለህ አስበህልኝ ነው አይደለም ?”

“ አዎ ።”

“ ፍራንዝን ተስማምተህበታል ?”

“ የለም የለም ፤ የለም ፤ ” ይሉ ይመስል የኖርቴር ዓይኖች በፍጥነት እየተርገበገቡ ሲጨፈኑ የጥላቻቸውን ደረጃ ያሣዩ ነበር ።የሚያንገሸግሽ ጥላቻ ።

“ ሰማኝ አባባ” አለች ቫለንቲን ከሽማግሌው ፊት ለፊት ተንበርከካ እጆቿን በአንገታቸው ዙሪያ በመጠምጠም ፤“ እኔምኮ ፍራንዝን አልፈልገውም ። ” የሽማግሌው ዓይኖች በደስታ ፈኩ።“ግን ጋብቻው እንዲከሽፍ አንተ ልትረዳኝ የምትችል ቢሆን ኖሮ ” በማለት ቫለንቲን ንግግሯን ቀጠለች ።“ እንደዚህ ባትደክምብኝ ኖሮ ! እንዲህ

t.me/OLDBOOKSPDF

ልሳንህ ባይያዝብኝ ኖሮ . . . ታላቅ መከታ ትሆነኝ ነበር ። ታዲያ ምን ያደርጋል ችግሬን ከመረዳትና ደስታና ሐዘኔን ከመካፈል በስ ተቀር የምታደርግልኝ ነገር የለ ።"

እንዲህ በምትናገርበት ወቅት በኖርቴር ዓይን ውስጥ የሚታየው እስተያየት!" ተሳስተሻል ፤ አሁንም ቢሆን ብዙ ነገር ሳደርግልሽ እች ላለሁ ።" የሚሏት መሰላት ።

ኖርቴር ወደ ጣራው በመመልከት አንድ ነገር የሚፈልጉ ለመ ሆናቸው ምልክት ሰጡ ።

ምንጊዜም ቫለንቲን የአያቷ ፍላጐት አልገባሽ ሲላት በፊደል ሰሌዳና በመዝገበ ቃላት ትገለገላለች ።

የሚፈልጉትን ቃል የመጀመሪያ ሆሄ ለማወቅ በፊደል ሰሌ ዳው ፤ ቃሉን ራሱን ለማወቅ ደግሞ በመዝገበ ቃላቱ ትጠቀማለች። የሚፈልጉት ቃል ላይ ስትደርስ ኖርቴር አይናቸውን ከደን በማ ድረግ የአዎንታ ምልክት ያሳዩዋታል ።

"ምን ፈለግህ አባባ ?" ስትል ከጠየቀች በኋላ ቫለንቲን በተለ መደው ስልት የፊደል ሠሌዳ አቅርባ ሆሄያትን በተራ ወደታች መጥ ራት ያዘች ። እያንዳንዱን ፊደል ወደ ታች እየጠራች በመጨረሻ "ነ" ላይ ስትደርስ ሽማግሌው " እዎ።" የሚል ምልክት አሳዩ ። ቀጥሎ ደግሞ በ"ነ" ትይዩ ፊደሳትን ወደ ጐን በመጥራት " ኑ" ላይ እንደ ደረሰች የአያቷ ዓይኖች በአወንታ ተከደኑ ። ከዚያም መዝገበ ቃላት ካወጣች በኋላ በ"ኑ" የሚጀምረውን እያንዳንዱን ቃል በብዕር እየ ጠቆመች ወደ ታች በመውረድ " ኑዛዜ" ከሚለው ቃል ላይ ስትደርስ አሁንም ኖርቴር "አዎ" አሉ ፤ ዓይኖቻቸውን በመክደን ።

"እሃ ! ኑዛዜ ተቀባይ ነው የምትፈልገው አባባ ?"

"አዎ ።" በማለት አሁንም ዓይኖቹ ተከደኑ ።

"አሁኑኑ እንዳስጠራልህ ትፈልጋለህ ?"

"አዎ ።"

ቫለንቲን ደወል ደውላ ሠራተኛዋን ከጠራች በኋላ አባቷና የእን ጀራ እናቷ እንዲመጡ ላከች ። ወዲያውኑ ቪልፎርት ባሮይስ የተባ ለውን ሠራተኛ አስከትሎ ገባ ።

"አባባ ኑዛዜ ተቀባይ እንዲመጣለት ይፈልጋል።" አለች ቫለን ቲን ።

"ግን ለምንድነው ኑዛዜ ተቀባይ የምትፈልገው?" በማለት ቪል ፎርት አባቱን ጠየቀ ተከላትሮ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ኖርቴር ኑዛዜ ተቀባይ ይምጣልኝ ካሉ ያስፈልጋቸዋል ማለት ነው ።” አለ ያለ ኖርቴር ሌላ ጌታ የማያውቀው ሰራተኛ ባሮይስ “ ራሴ ሄጄ እመጣላቸዋለሁ ።”

“ መምጣቱንስ ይመጣልሃል፤”አለ ቪልፎርት ለአባቱ ፤“ ግን አጉል ደክሞ መመለሱ ስለማይቀር ባንተና በእኔ ስም ይቅርታ መጠየቂ አይቀርም ።”

“ ያም ሆኑ ይህ ይመጣላቸዋል ። ” በማለት ባሮይስ ከክፍሉ ወጥቶ ሄደ። ቪልፎርት ቁጭ ብሎ ይጠባበቅ ጀመር ። ኖርቴር ፍጹም ደንታ ቢስ በሆነ ሁኔታ በዓይኖቻቸው ጠርዝ ቪልፎርትን ሲመለከቱ ከቆዩ በኋላ ቫለንቲን ከክፍሉ ወጥታ እንዳትሄድ አዘዟት ።

አርባ አምስት ደቂቃ ያህል ከቆዩ በኋላ ባሮይስ ከኑዛዜ ተቀባዩ ጋር ተመለሰ ።“ አባቴ ፈልጐዎ ነው ያስጠራንዎ።” አለ ቪልፎርት “ በሰውነቱ መስለል የተነሣ እጅና እግሩ ብቻ ሳይሆን ድምጹ ጭምር ነው ሽባ የሆነው ። ሃሳቡን መያዝ እጅግ ነው ያስቸገረን ።”

ኖርቴር ዓይናቸውን ወደ ቫለንቲን አዙረው ሲመለከቱ ያዩትባቸውን የመማጸን ምልክት በመረዳቷ ቫለንቲን “ እያቴ ለመናገር የፈለከው ሁሉ ለእኔ ግልጽ ነው ።” አለች ፈጠን ብላ ።

“ ትክክል ነው ።” ባሮይስ ነበር ።

“ መልካም ። ይሁን” አሉ ኑዛዜ ተቀባዩ፤“እስኪ እንሞክረው። የዚህችን ልጃገረድ አስተርጓሚነት ይቀበሉታል መሴ ኖርቴር ?”

“ እዎ ።” የሚል ምልክት ታየ ።

“ ጥሩ ፤ ለመሆኑ ለምንድን ነው ኑዛዜ ተቀባይ ያስፈለገዎ?”

ኖርቴር ቫለንቲን ፊደሎችን ወደታች በተራ በመጥራት “ን” ላይ ስትደርስ “እዎ” የሚል ምልክት ሰጡ ። በመቀጠልም በ“ን” ትይዩ ወደጐን በመሄድ “ኑ” ላይ እንደደረሰች እንደገና ኖርቴር “እዎ”ሲሉ ዓይናቸውን ከደኑ ። ከዚህ በኋላ መዝገበ ቃላት ውስጥ በ“ኑ” ሥር ያሉ ቃላትን በብዕር እየጠቆመች በመውረድ “ ኑዛዜ” ላይ እንደደረሰች “ እዎ ።” የሚለው የኖርቴር ምልክት ታየ ።

“ እሃ . . .” አሉ ኑዛዜ ተቀባዩ፤ “መሴ ኖርቴር ኑዛዜ እንድቀበላቸው ነው ያስጠሩኝ ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

" እዎ ።" በማለት አሁንም ኖርቴር ዓይናቸውን ከደኑ ።

" እንዴት ያስገርማል።" አሉ ኑዛዜ ተቀባዩ ቪልፎርት እንዲ በአድናቆት ራሱን ሲነቀንቅ ተመልክተው ።

" እዎ፤ግን ኑዛዜው ደግሞ ይበልጥ የሚያስደንቅ ይመስለኛል ።" አለ ቪልፎርት " በኑዛዜው ላይ ሊሰፍር የሚችለው የእሱ ትክክለኛ ቃል ሳይሆን የልጅቷ ግምት ነው ። ልጅቷ ደግሞ የኖርቴርን ሃሣብ በትክክል ለመተርጐም የምትችል አይመስለኝም ። ወደ ራሷ ፍላጐት ልታጣምመው ትችላለች ።"

" የለም ፤ የለም !" በሚል ዓይነት ኖርቴር ዓይኖቻቸውን በፍጥነት ደጋግመው ጨፈኑ ።

" መሴ ቪልፎርት " አለ ኑዛዜ ተቀባዩ ይህንን ግራ የሚያጋባ ሁኔታ በማገናዘብ ፤" አሁን ሁሉም ነገር ግልጽ ሆኖልኛል ። በሰባት ምስክሮች ፊት ተነቦ እነሱ ባሉበት በኑዛዜ ተቀባይ ሲፈረም ሕጋዊ ኑዛዜ ይሆናል ። በተጨማሪም ፍጹም የማይናወጥ ለማድረግ አንድ ጓደኛዬ እንዲረዳኝ ኑዛዜው ሲጻፍ እንዲገኝ ማድረግ አለብኝ ።ይህ ያረካዎታል መሴ ኖርቴር ?"

"እዎ።" አሉ ኖርቴር ሃሳባቸውን ስለተረዱላቸው ልባቸው በደስታ እየዘለለ ። ሁሉንም ነገር ሲያዳምጥ የነበረውና የጌታውን ፍላጐት በደንብ ያጤነው ባሮይስ ሁለተኛውን ኑዛዜ ተቀባይ ለማምጣት ጉዞውን ጀምሮ ነበር ።

ቪልፎርት ሚስቱ እንድትመጣ ላከ ። በአሥራ አምስት ደቂቃ ውስጥ ሁለተኛውን ኑዛዜ ተቀባይ ጨምሮ ሁሉም ሰው በኖርቴር ክፍል ተሰበሰበ ።

" የሐብትዎን መጠን በዝርዝር ያውቃሉ ?" አለ የመጀመሪያው ኑዛዜ ተቀባይ ።

"እዎ።" ሲሉ ኖርቴር ምልክት ሰጡ ።

" አራት መቶ ሺህ ፍራንክ ይኖርዎታል ?"

የኖርቴር ዓይኖች ምልክት አልሰጡም ።

"አምስት መቶ ሺ ፣ ስድስት ፣ ሰባት፣ ስምንት ፣ ዘጠኝ ?"

t.me/OLDBOOKSPDF

ዘጠኝ ቁጥር ሲጠራ የኖርቴር ዓይኖች ተከደኑ ።

" ዘጠኝ መቶ ሺህ ፍራንክ አለዎ ?"

አሁንም ዓይኖቹ በእምንታ ተከደኑ ።

" ይህንን ሐብት ለማን ለማውረስ ይፈልጋሉ ?ለወይዘሪት ቫለንቲን ?"

የኖርቴር ዓይኖች በተቃውሞ ተርገበገቡ ።

" አለመሳሳትዎን እርግጠኛ ነዎ?" ሲል ጠየቀ ኑዛዜ ተቀባዩ ተገርሞ ።

"አይሆንም ።" በማለት ኖርቴር አይኖቻቸውን በተደጋጋሚ ጨፈኑ ።

ቫለንቲን ከውርስ በመገለሏ ሣይሆን አያቷን እንዲቀየሟት ያደረገ ጥፋት መች እንደሠራች በማሰላሰል በሃሣብ ተመሰጠች። ኖርቴር ግን ልጃገረዷን በአፍቅሮት አስተያየት ሲመለከቷት ልቧ ተነካ።"እሰይ አባባ ፣ ለካስ ሀብትህን እንጅ ፍቅርህን አልነፈግኸኝም።" አለች።

" አዎ ፣ አዎ ፣ያለጥርጥር " የሚሉት የኖርቴር ዓይኖች ለቫለንቲን አእምሮ ታላቅ እፎይታ ሰጡ ።

ይህ በእንዲህ እንዳለ የኑዛዜው አቅጣጫ በእመቤት ቪልፎርት ዘንድ ያልተጠበቀ ተስፋ ፈንጥቆ ነበር ። ወደ ሽማግሌው ጠጋ ብላ "ለኤድዋርድ ይሆን ሀብትዎን ሊሰጡ የፈለጉት?" ስትል በሹክሹክታ ጠየቀች ።

በዚህ ጊዜ ኖርቴር ዓይኖቻቸውን በሚያስፈራ ሁኔታ ደጋግመው ሲጨፍኗቸው ለተመለከተ ከተቃውሞ አልፈው ጥላቻን ያንጸባርቁ ነበር ።

" ለእርስዎ ልጅ ነው? ለመሴ ቪልፎርት ?" ሲል ጠየቀ ኑዛዜ ተቀባዩ ።

" አይደለም ።"

ሁለቱ ኑዛዜ ተቀባዮች በሁኔታው ግራ ተጋብተው እርስ በርሳቸው ተያዩ ። ቪልፎርትና ሚስቱም አንድም በሐፍረት ፣ በሌላ በኩልም በንዴት ጨሱ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ታዲያ ሁላችንስ ምን እያረግንህ አባባ ?” ስትል ጠየቀች ቫለንቲን ። ኖርቴር ዓይናቸውን በቫለንቲን እጅ ላይ ጣል አደረጉ።

“ የኔ እጅ ?” ስትል ጠየቀች ።

“ አዎ ።”

“ እዬ . . . እያችሁ ድካማችን ምን ያህል መና እንደሆነ፤ ምስኪን አባቴ አብዷል ። ” አለ ቪልፎርት ።

“ አሃ” ስትል ጮኸች ቫለንቲን በድንገት፤ “ገባኝ። ጋብቻዬ ነው አይደለም አባባ ?”

“ አዎ ! አዎ ! አዎ ! ”

“ የታቀደው ጋብቻ አስከፍቶሃል አይደለም ?”

“ አዎ ።”

“ ፍራንዝን እንዳገባው አትፈልግም አይደለም ?”

“ አዎ ።”

“ የልጅ ልጅዎን ከውርስ ያገለሏት ከፍላጐትዎ ውጭ ልታገባ በመሆኑ ነው ?” ሲሉ ጠየቁ ኑዛዜ ተቀባዩ ።

“ አዎ ።”

“ ታዲያ ወይዘሪት ቫለንቲን ፍራንዝን የምታገባ ከሆነ ሃብትዎን ለማን ያወርሳሉ ? ለሌላ የቤተሰብ አባል ?”

“ አይደለም ።”

“ ለድሃ እንዲመጸዎት ይናዘዛሉ ?”

“ አዎ ።”

“ በዚህ ሁኔታ ላይ እርስዎ የሚወስኑት ምንድን ነው መሴ ቪልፎርት ? ሲሉ ጠየቁ ኑዛዜ ተቀባዩ ።

“ ምንም ። አባቴ ሃሣቡን እንደማይለውጥ ስለማውቅ ራሴን ከውዝግቡ ውጭ አድርጌአለሁ ። ገና ለገና የሱ ዘጠኝ መቶ ሺህ ፍራንክ ለቤተሰቤ ይቀርበታል ብዬ ላንድ አዛውንት ግትር ሃሣብ አላጐበድድም ። ሁሉም ነገር በራሴ ፈቃድ መሠረት ይፈጸማል ፤ ፍራንዝን ታገባለች ታገባለች ።”

ቪልፎርት አባቱ የመሰላቸውን እንዲናዘዙ ትቷቸው ከሚስቱ ጋር ወጣ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

33

አውቴል የሚገኘውን የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ቤት ከውጭ ሲመለከቱት በአካባቢው ከሚገኙት ተራ ቤቶች የተለየ ውበት ስለ ማይታይበት ከበርቴው እንደራሴ ለምን እንደመረጠው ግራ ያጋባል ። ይሁን እንጅ ይህ ተራ ውጫዊ ገጽታ አንድም መሻሻል ሳይደረግበት በበፊቱ ሁኔታ እንዳለ እንዲቆይ ያደረገው የእንደራሴው ፍላጐት ነበር።

ልክ በሩ ሲከፈት ግን ሁኔታው ፈጽሞ የተለየ ይሆናል ። ቤር ቱሲዮ የተባለው ባለሟል በቤት እቃ አመራረጡና ሥራውን ሲያከናውን ያለውን ጥበብ ያሳየበት ታላቅ ተሰጥኦ በዚህ ቤት ክፍሎች ውበት ላይ ሙሉ በሙሉ ተንጸባርቋል ።

ሆኖም ብዛት ካላቸው የቤቱ ክፍሎች መካከል በተለይ አንድ የውስጥ ደረጃ ያለው የመኝታ ክፍል እድሳት አልተደረገለትም ። ይህም እንዲሆን ያደረገው እንደራሴው ነበር ። የቤቱ ሠራተኞች በዚህ ክፍል በኩል ሲያልፉ አንዳች ነገር ያለበት ይመስል በጉጉት ገልመጥ ብለው ሳይመለከቱት አያልፉም ። ቤርቱሲዮ ግን ሲያየው መላ መንፈሱን ስለሚያውከው ዓይኑን አሳርፎበት አያውቅም ።

በዚህ ቅጥር ግቢ ነበር የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ የራት ግብዣውን ያዘጋጀው ። ልክ አሥራ ሁለት ሰዓት ሲሆን ማክሲሚለን ሞረል ከፈረሱ ሲወርድ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ከፊት ለፊቱ ደረጃ ላይ እየወረደ በፈገግታ ተቀበለው ።

“ የቀደመኝ ሰው እንደሌለ እርግጠኛ ነኝ።” አለ ማክሲሚለን፤ “ሌሎች ከመድረሳቸው በፊት ብቻችንን እንድንጫወት እፈልጋለሁ።” ሆኖም በዚያው ቅጽበት በሁለት ፈረሰኞች የሚታጀብ ሠረገላ ከግቢው ፊት ለፊት ቆመ ። ደብራይ የተባለው የአገር አስተዳደር ሚኒስትር ጸሐፊ በፍጥነት ከፈረሱ ወርዶ የሠረገላውን በር ከከፈተ በኋላ ለእመቤት ዳንግላር እጁን ዘረጋላት ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ዳንግላር ከሚስቱ ቀጥሎ ወረደ ። መልኩ ከመለዋወጡ የተ ነሳ ከሠረገላ ሳይሆን ከመቃብር የሚወጣ ይመስል ነበር ። ወደ ግቢው ሲገባም ከሕልም የባነነ ይመስል ዓይኖቹን ማሻሸት ያዘ ።

ቀጥሎ ጂሙን አሳምር የተላጨው ሻለቃ ባርቶሎሚዮ በአዲስ ልብስ የተለበጠውን ልጁን አንድሪያን ከጐኑ አድርጐ ገባ ። ከፍሉ ውስጥ ቀደም ሲል የገቡት እንግዶች ሁሉ ዓይናቸውን በባርቶሎሚ ዮና በአንድሪያ ላይ አሳረፉ ።

" እነዚያ ሁለት ሰዎች ደግሞ እነማን ናቸው ? " አለ ዳንግላር እንደደራሲውን ።

" ሻለቃ ባርቶሎሚዮና ልጁ ።"

" አላውቃቸውም ። "

" አዎ ፤ ከኢጣሊያ መሳፍንት ጋር በደንብ ሳይተዋወቁ ይችላሉ። ባርቶሎሚዮ የመሳፍንት ዘር ነው ። "

" በሃብት በኩልስ ? "

" ተወዳዳሪ የላቸውም ። "

" የሚያንቀሳቅሱት ድርጅት አላቸው ? " ሲል ጠየቀ ዳንግላር ።

" ሐብታቸውን በሙሉ ለማንቀሳቀስ ይፈልጋሉ ። በነገራችን ላይ ከትናንት በስቲያ እንደነገሩኝ ከእርስዎ ድርጅት ጋርም ኢጣሊያ ውስጥ ሸርክና ሳይከፍቱ አይቀሩም ። በርግጥ ለርስዎ ስልም ነው ዛሬ እዚህ እንዲገኙ የጠራሁአቸው ። አስተዋውቃችኋለሁ ። "

" ፈረንሳይኛ አጣርተው ይናገራሉ ልበል ? "

" ልጅየው የተማረው ፈረንሳይ ወ ስጥ ነው ። በፈረንሳይ ሴቶች ላይ ታላቅ ፍላጐት አለው ። እንዲያወ ም ፓሪስ ወ ስጥ ሚስት የምት ሆነው ሴት በማፈላለግ ላይ ነው ። "

" በጣም ጥሩ ሃሳብ ነው ። " አለ ዳንግላር ሳቅ ብሎ ።

እመቤት ዳንግላር ባለቤቷን በቁጣ ዓይን ስትገላምጠው ብት ቆይም በተለይ በዚህ ንግግራቸው ዝም አለች ።

ቪልፎርት ከነሚስቱ ገባ ። ቪልፎርት ራሱን ለመቆጣጠር ጥረት ቢያደርግም ሃሳቡ በአንድ ነገር እንደተወጠረ ግልጽ ነበር ። እን

t.me/OLDBOOKSPDF

ደራሴው ቪልፎርትን በሚጨብጥበት ጊዜ እጁ ይንቀጠቀጥ እንደነበር ለማወቅ አላስቸገረውም ። ' ጭንቀታቸውን ማመቅ የሚችሉት ሴቶች ብቻ ናቸው ' ሲል አሰበ እንደራሴው እመቤት ዳንግላር ቪልፎር ትንና ሚስቱን በተዝናና አኳኋን ሰላምታ ስታቀርብላቸው ተመልክቶ።

እንደራሴው ዘወር ሲል እንግዶቹ ከሚስተናገዱበት ክፍል ቀጥሎ ባለችው አነስተኛ ሳሎን ውስጥ ቤርቱሲዮን ተመለከተው ። ወደሱ ሄዶ " የምትፈልገው ነገር አለ ቤርቱሲዮ ? " ሲል ጠየቀ ።

" ለራት ስንት ቦታዎች ማዘጋጀት እንዳለብኝ አልነገሩኝምኮ ?"

" አዎ ፣ ልክ ነህ ። ግን እንግዶቹን መቁጠርምኮ ትችል ነበር ።"

" ከእንግዱህ የሚመጣ ሰው የለም ክቡር እንደራሴ ? "

" የለም ።"

" ቤርቱሲዮ ገርበብ ብሎ በተከፈተው በር በኩል ተመለከተ ። የእንደራሴው ዓይኖች ግን ቤርቱሲዮ ላይ እንደተተከሉ ቀሩ ።

" እንዴ ፣ እንዴ ፡ " አለ ቤርቱሲዮ አፉን በእጁ ይዞ ።

" ምን ሆንክ ? " ሲል ጠየቀ እንደራሴው ።

" ያች ሴት . . . . . "

" የትኛዋ ? "

" ነጭ ቀሚስና ብዙ አልማዞች ያደረገችው ።"

" እመቤት ዳንግላርን ነው ? "

" ስሚን እንኳ አላውቅም ፣ ግን ያች እኮ ነች ክቡር እንደራሴ ፣ በጓሮ በኩል ሳያት የነበረችው። ስትጠባበቀው የነበረችው ነፍሰጡር።"

" ማንን ስትጠባበቅ የነበረችው ?"

ቤርቱሲዮ መልስ ሳይሰጥ እጅግ በመገረም ወደ ቪልፎርት በመ ጠቆም " እግዚአ " ፣ ይል ጀመር " ያዩታል ? "

" ምኑን ? ማንን ? "

" እሱን !"

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ቪልፎርትን ነው ? አዎ አየሁት ”

“ ገድየው አልነበረም እንዴ ? አልሞተም ? ”

“ ምን ትጠይቀኛለህ እያየኸው ? በጩቤ የወጋኸው ተገቢው ሥፍራ ላይ አልነበረም ። በል አሁን ረጋ ብለህ እንግዶቹን ቁጠር ።”

ቤርቱሲዮ ራሱን አረጋግቶ መቁጠር ጀመረ ። እንግዶቹ ስምንት ነበሩ ። ቤርቱሲዮ ስምንት መሆናቸው ን ካረጋገጠ በኋላ የማዕድ ዝግ ጅቱን ለመጀመር በመሄድ ላይ እንዳለ “ ቆይ አትቸኩል ፡ ሊመሆኑ እንደኛውን እንግዳዩን በደንብ አይተኸዋል ? ትንሽ ወደ ግራ ተመ ልከት እስኪ . . . . . . አዎ . . . ያውልህ እንድሪያ ።”

በዚህ ጊዜ ቤርቱሲዮ ከድንጋጤው የተነሳ አናቱን በመዶሻ የመ ቱት ይመስል ነበር ። ሊረሙህ ቃጣው ። ነገር ግን የእንደራሴው ኮስ ታራ አስተያየት ጩኸቱን ከንፈሮቹ ላይ እንዲሟሽሹ አደረገው ።

“ ቤኔዴቶ ፣ ” አለ ቤርቱሲዮ ።

“ ስማ ቤርቱሲዮ ” አለ እንደራሴው ግንባሩን ከስክስ አድርጐ “ ራት እንዲጀመር ያዘዝኩበት ሰዓት ደርሷል ። ጊዜ እንዲባክን አልፈልግም ። ”

እንደራሴው ወደ እንግዶቹ ሲመለስ ቤርቱሲዮም ያያቸውን ነገሮች ማመን አቅቶት ራሱን ስቶ እንዳይወድቅ ግድግዳውን እየተ ደገፈ ወደ ማብሰያ ክፍሎች ሄደ ።

ከአምስት ደቂቃዎች በኋላ የሳሎኑ በር ተከፍቶ ቤርቱሲዮ እንደ ምንም ራሱን እየተቆጣጠረ “ ራት ተዘጋጅቷል ” አለ ።

የራት ግብዣው በተዋጣለት ሁኔታ ተከናወነ ። ከአራቱም የዓለም ማዕዘናት ወደ አውሮፓ የሚገቡት የአትክልትና የፍራፍሬ ዓይ ነቶች ለኤግዚቢሽን የቀረቡ ይመስላሉ ። የብስና ባህር ያፈሩዋቸው እንስሳትም በየዓይነቱ ይታያሉ ። ይህ ሁሉ የምግብ ዓይነት የቀረበ ባቸውን የቻይና ሳህኖችና የጃፓን ማንኪያዎች ለተመለከታቸው የእ ንደራሴው ጥረት የእንግዶቹን የምግብ ፍላጐት ብቻ ሳይሆን ስሜታ ቸውንም ለማርካት ጭምር እንደነበር ይመሰክራሉ ።

“ ከሁሉም በላይ የማደንቀው ክቡር እንደራሴ ” አለ ሬናውድ የተባለው እንግዳ “ ትዕዛዝዎ የሚፈጸምበትን ቅልጥፍና ነው ። ይህ

t.me/OLDBOOKSPDF

ግን ቤት ከገዙት ሳምንት እንኳ አልሞላትም ፣ ግን ሌላ ዓይነት ቤት ሆኗል ። ለረጅም ዘመን እና ሆኖ የኖረ ቤት ባማረ መጋረጃ ተውቦ በበረንዳው አካባቢ ሳር በቅሎበት ሲታይ ማመን ያስቸግራል ። በር ማጥ ንብረትንቱ የዓቃቢ ሕግ አማት ባይሆን ኖሮ አንድ አሲቃቂ ወን ጀል እንደተፈጸመበት ርጉም ቤት ተደርጎ ይቆጠር ነበር ።"

በዚህ ጊዜ ቪልፎርት ከፊት ለፊቱ የተቀመጠውን ምርጥ ወይን ጠጅ ብድግ አድርጎ ባንድ ትንፋሽ ጨለጠው ። እንድሬአሲው ለሕ ፍቃ ጸጥታ እስኪሰፍን ድረስ ዝም ብሎ ሲጠብቅ ከቆየ በኋላ እንዲህ አለ ። " መቼስ አልደብቃችሁም ፣ ጌቢዚህ ቤት በገባሁበት የመጀመ ሪያ ቀን እኔም እንዲሁ ዓይነት ሃሳብ መጥቶብኝ ነበር ። በተለይ አንድ ቀይ የሐር መጋረጃ የተጣለበት የመኝታ ክፍል ውስጥ ስገባ የተሰማኝ ስሜት እንዳች ድርጊት የተፈጸመበት ክፍል እንደሆነ አጠራጥሮኝ ነበር ። እንዲያውም ራት ከጨረስን ዘንዳ ባሳያችሁ እወዳለሁ ። ትንሽ ከቆየን በኋላ ወደ ጓሮው መናፈሻ ጉራ ብለን ቡና እንጠጣለን።" ከዚያም እንድሬአሲው በጥያቄ አስተያየት እንግዶቹን ተመለከታቸው ። እመቤት ቪልፎርት ብድግ ስትል ሁሉም አብረዋት ተነሱ ።

ቪልፎርትና እመቤት ዳንግላር ብቻ እርስ በርሳቸው እየተያዩ ተቀምጠው ቀሩ ። " መሄድ አለብን " አለ ቪልፎርት በመጨረሻው ፣ ብድግ ብሎ እጇን እየዘረጋላት ።

የመኝታ ክፍሉ ከጊዜው መምሸት ጋር መብራት የሌለው ከመ ሆኑና በእድሜና በቆሌታ በመተው ከሚታዩበት ምልክቶች በስተቀር እንግዳ ነገር አልነበረውም ። ይሁንና እነዚህ ነገሮችም ቢሆኑ አንድ ነገር ይጠቁማሉ ። እንግዶቹ የመኝታ ክፍሉ እንዳች የሚከብድ ነገር እንዳለበት የሚገልጽ አስተያየት በመስጠት አጉረመረሙ ።

" እዎ " አለ እንድሬአሲው ፣ " አስጋጡን ፣ ግራ በሚያጋባ አቀ ማመጥ የሚቆሙትንና በደም ዓይነት ቀለም የተንጠለጠሉትን ጨር ቆች ስትመለከቱ ፤ በተለይም እነዚያን ገርበብ ያሉ ከንፈሮችና የተር በተበተ ዓይን የሚያንጸባርቁ አሮጌ ሥዕሎች ስታዩ "እያቻለሁ !" የሚሉ አይመስሏችሁም ? " በግድግዳው ላይ ከተንጠለጠሉት መጋ ረጃዎች በስተጀርባ የተከለለውን በር ከፈተው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

« እስኪ ይህንን ደረጃ ተመልከቱና ምን እንደሚሰማችሁ ንገሩኝ ። አንድ ሰው እንዳይታይበት የሚፈልገውን ነገር በጉያው ሸጉጦ በጭለማ በዚህ ደረጃ ላይ ወደ ምድር ቤት እየተንደረደረ ሲወርድ በዓይነ ሕሊናችሁ አይታያችሁም ? ”

እመቤት ዳንግላር በከፊል ራሷን በመሳቷ ቪልፎርት ክንድ ላይ ስትወድቅ ቪልፎርትም ስላዞረው ግድግዳውን ተደገፈ ።

“ ምን ሆንሽ እመቤት ? ” ሲል ጠየቀ የማኒስትር ጸሐፊው ደብራይ ።

“ ምን ታድርግ ” አለች እመቤት ቪልፎርት “ እንደራሲው የሚነግሩን ነገር ሁሉ ሁላችንንም በፍርሃት እንድንወድቅ የሚያደርግ ነው ። ”

“ እውነት አስፈርቶም ነው እንዴ እመቤት ?” አለ እንደራሲው።

“ የለም ” አለች እመቤት ዳንግላር “ ብቻ የሚናገሯቸው ነገሮች ሁሉ እውነት የተደረጉ ስለሚመስሉ ዘግናኝ ነው ። ”

“ አይ ፤ እንዲሁ የሃሳቤን ነው የማወራው ” አለ እንደራሲው ፈገግ ብሎ ። “ ብቻ ለተመለከተው ይህ ክፍል ባንድ ወቅት አንዲት ሴት ተከራይታው የነበረና ሕጻን ልጅ የተወለደበት ፤ ደረጃውም አራሷን ከእንቅልፏ ላለመቀስቀስ ዶክተሩ ፤ ሞግዚቷ ወይም የሕጻኑ አባት ራሱ አዲስ የተወለደውን ሕጻን ይዞ የወረደበት ይመስላል ።”

በዚህ ጊዜ እመቤት ዳንግላር እንደማንራት ቃጥቷት ራሷን ስታ መሬት ላይ ተዘረረች ።

“ እመቤት ዳንግላር ታማለች ” አለ ቪልፎርት “ ወደ ሠረገላዋ መውሰድ አለብን !”

የተወሰደችው ግን ወደሚቀጥለው የመኝታ ክፍል ነበር ። እንደራሲው በክንፈሯ ላይ አንድ ጠብታ ቀይ ፈሳሽ ጠብ ሲያደርግ ራሷን አወቀች ። እንደራሲው ባለቤቷ በአካባቢው ይኖር እንደሆን ዞር ብሎ ተመለከተ ። ዳንግላር ግን ከሻለቃ ባርቶለሜዮ ጋር ወደ ጓሮ ሄዶ ስለ አንድ የንግድ ድርጅት እንስቶ ይነጋገራል ። ወዲያውኑ እንደራሲው እመቤት ዳንግላርን ይዞ ወደ ጓሮ ሲሄድ ዳንግላር ከባርቶሎሚዮና ከአንድሪያ ጋር ቡና ይዞ ሲጫወት አገኘው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" እባክዎ ይንገሩኝ እመቤት ፡ " አለ እንደራሲው " በእርግጥ እስከዚህ አስደንግጨዎታለሁ ? "

" የለም ክቡር እንደራሲ ፡ ግን አንዳንድ ሰዎች በቀላሉ ይጨነቃሉ ፡ ይፈራሉ ። "

" ታዲያ " አለ ቪልፎርት የግዱን እየሳቀ ። " ባይ የሃሳብ ገለጻ መንፈስሽን . . . . ? "

" ልታምኑኝም ሆነ ላታምኑኝ ትችላላችሁ " አለ እንደራሲው የቪልፎርትን ንግግር ሳያስጨርሰው ፤ " ግን በዚህ ቤት ውስጥ ወንጀል መፈፀሙን ለማመን ተገድጃለሁ ። "

" ኧረ አፍዎን ቆጠብ ያድርጉ ፡ ዛሬ ምን ነክቶዎት ? " አለች እመቤት ቪልፎርት " ከዓቃቤ ሕግ ጋር መሆንዎን አይዘንጉ እንጂ ! "

" አሃሄ ፡ ይሰማኛል ። " አለ እንደራሲው ፡ " እንዲያውም በእሳቸው መሐል የልቤን መናገሬ ምናልባት ነገሩን በማስታወሻቸው አስፍረው እንዲጣራ ለማድረግ እንዲሞክሩ ይረዳኝ ይሆናል ። "

እንግዶቹ አሁንም አጉረመረሙ ።

" ወንጀል መፈፀሙን አምናለሁ " በማለት እንደራሲው ንግግሩን ቀጠለ ። " እስኪ በዚህ በኩል ኑ ጎብዝ ፡ በተለይ መሲ ቪልፎርት ቀድም ቢሉ ከሕግ አኳያ አስተያየትዎን ይሰጣሉን ይሆናል ። " ቪልፎርትንና እመቤት ዳንግላርን ክንዳቸውን ይዞ ጨለም ወዳለው የጓሮው ማዕዘን ወሰዳቸው ። ሌሎቹ እንግዶችም ተከተሉ ።

" እዚህ ፡ ልክ እዚህ ቦታ ላይ " አለ እንደራሲው የሁለቱን ሰዎች ክንድ እንደያዘ በእግሩ መሬቱን እየረገጠ " እነዚህ የተቆረጡ ዛፎች እንዲያቆጠቁጡ ብዬ ሠራተኞቹ አፈሩን ቆፍረው ቀልዝ እንዲጨምሩ አዝዣቸው ነበር ። ሠራተኞቹ በቁፋሮ ወቅት ከመበስበሱ የተነሣ በአብዛኛው ከብረት የተሠራው ክፈፉ ብቻ የቀረ የእንጨት ሳጥን ተቀብሮ አገኙ ። በውስጡም የአንድ ሕፃን አፅም ነበረበት ። " እንደራሲው የእመቤት ዳንግላር ክንድ እንደመቋጠር ሲል የቪልፎርት ደግሞ ሲንቀጠቀጥ ተሰማው ።

" የሕፃን አፅም ? " አለ የሚኒስትር ፀሐፊው ደብሬይ " እጅግ አሳሳቢ ጉዳይ ነው ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

" እዚህ አገር ሕጻን የገደለ የሚፈረድበት ቅጣት ምንድን ነው ?" አለ ሻለቃ ባርቶሎሚዮ

"እንዴ... አንገቱን መቀንጠስ ነዋ ፡ ይህን ወልዶ በላ ! " ሲል መለሰ አንድሪያ ።

" አዎ መሆን አለበት ፡ አይደለም ወይ መሴ ቪልፎርት ?"እን ደራሲው ነበር ። ' አንገቱን መቀንጠስ .... ' ሲል የመለሰው አንድሪያ በመሆኑ የኮረኮሩትን ያህል አሳቀው ።

" አዎ ክቡር እንደራሴ " ሲል መለሰ ቪልፎርት ከሰው እንደ በት የወጣ መሆኑ በሚያጠራጥር የሰለለ ድምፅ ።

እንደራሴው ለዚህ ትርኢት ያዘጋጃቸው ሁለት ወንጀለኞች ራሳ ቸውን መቆጣጠር ከማይችሉበት የመጨረሻ ጭንቀት ላይ መድረሳ ቸውን ስላስተዋለ የበለጠ ሊያስጨንቃቸው አልፈለገም ።

" ማን ቡናችንን ረሣን መሰለኝ " አለ እንግዶቹን በመናፈሻው መካከል ላይ ወደ ተዘጋጀው ስፈ ጠረጴዛ እየመራ ።

ቪልፎርት ወደ እመቤት ዳንግላር ጆሮ ጠጋ ብሎ " ነገ ላገኝሽ እፈልጋለሁ " አለ በሹክሹክታ ።

" የት ? "

" ቢሮዬ ድረስ ነይ ። እዚያ ይሻላል ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

34

ከራት ግብዣው ላይ መጀመሪያ ወደቤቷ ለመመለስ የተነሳችው እመቤት ቪልፎርት ነበረች ። ባሏ ተከተላት ። ሌሎችም እንግዶች መመለስ ጀመሩ ።

አንድሪያ ጋሪው ላይ ለመውጣት እንደተዘጋጀ ትከሻውን እንድ ነገር ነካ አደረገው ። ዞር ሲል አንድ በጺም የተሸፈነ ፀሐይ ያጠቆረው ፊት ዓይኖቹን እያቁለጨለጨ ፈገግ ሲል እንደቀበሮና እንደ ተኩላ ሹል የሆኑት ሰላሳ ሁለቱም ጥርሶቹ አገጠጡበት ። ይህንን ፊት በማወቁ ይሁን ወይም ድንገተኛው ፈገግታ ስላስደነገጠው ፣ አንድሪያ ሽምቅቅ ብሎ ወደ ኋላው ፈንጠር ካለ በኋላ “ ምን ፈለግህ ?” ሲል ጠየቀ ።

“ መሃል ከተማ በሰላም እንድታደርሰኝ እፈልጋለሁ ። ሰውነቴ ከመድከሙም በላይ እንዳንተ በራት ግብዣ ሆዴን ጠርቄ እርጥብ ቅል አልመሰልኩም ። መቆም እንኳ አቅቶኛል ። በሚያምረው ሠረገላህ አሳፍረህ ወደከተማው እንድታስገባኝ እፈልጋለሁ። ቂ ቂ ቂ ቂ ”

አንድሪያ የሰውየውን ማንነት ከአሳሳቁ አረጋገጠ ። በቁጣ ፊቱ ጥም ቢመስልም የሚናገረው አልነበረውም ። “ የራሴው ድክመት ነው ” ሲል ንግግሩን ቀጠለ ሰውየው ፡ እጆቹን በኪሶቹ ውስጥ ከትቶ አንድሪያን በሚያንገሪግር ሁኔታ እየተመለከተው ፤“ ይገባሃል አይደለም ቤኔዴቶ ? ”

ይህ ስም ሲጠራ አንድሪያ ሰውነቱ ከሁለት የተከፈለ መሰለው። በፍጥነት ወደ ሠረገላው ሾፌር ሄዶ “ ይህንን ሰው አንድ ቦታ ልኬው ልክ አሁን መመለሱ ነው ፣ የመልዕክቱን መልስ ለብቻዬ እንዲነግረኝ ስለምፈልግ አንተ ጋሪ ተከራይተህ ቤቴ ጠብቀኝ ” አለው ።

ሾፌሩ ሁኔታው አስገርሞት ከሠረገላው ወርዶ ሄደ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" በል እሽ ግባ " አለ አንድሪያ ። ሰውየው ከጐኑ ተቀመጠ ። ሰውየው አንድም ቃል ሳይተነፍስ ሠሬሩን እንደለቀቁ እንድሪያ ሠረ ገላውን አቂሞ በአካባቢያቸው የሚያያቸው ወይም የሚሰማቸው ሰው አለመኖሩን ለማረጋገጥ ዙሪያውን ከቃኘ በኋላ ወደ ሰውየው መለስ ብሎ ፡ " ደሞ እዚህ ምን ልትፈጥር መጥተህ ትረብሸኛለህ ? " አለ ።

" አንተስ የኔልጅ ፡ ምነው ከዳኸኝ ? "

" እንደከዳሁህ በምን አወቅህ ? "

" ምነው ልክ ከእሥር ቤት ስናመልጥ ወደ ኢጣሊያ እንደምት ሄድ ነግረኸኝ አልነበረም ? ወደ ፓሪስ ምን አመጣህ ? "

" ታዲያ ብመጣ ምን አለበት ? "

" ምንም ፡ እንዲያውም ለእኔ ጥሩ ይሆንልኛል ። "

" እሃ ! " አለ አንድሪያ " ልትነግድብኝ ነዋ የምትፈልገው ! "

" እባክህ ነገሩን እንዲህ በደረቁ አታስቀምጠው ? "

" ተሳስተሃል ካድሮስ ፡ ብትጠነቀቅ ። " አለ አንድሪያ ።

" ተው በጥንት ጓደኛህ ላይ እንዲህ አትቆጣ ፡ ከፈለግሁ . . . " አለ ካድሮስ ።

ይህ የማንገራገሪያ ቃል የወጣቱ ቁጣ እንዲበርድ አድርጐ በም ትኩ የውይይት አየር እንዲነፍስ ረዳ ። እንድሪያ ሠረገላውን መንዳት ጀመረ ። " የእኔ እድል መሳካትና ያንተ እድል መሰናከል የእኔ ጥፋት ነው ? " አለ እንድሪያ ።

"በእውነት ያንተ እድል ተሳክቷል እንዴ ? ሠረገላህና የለበስ ከው ልብስ የተውሶ አይደለም ማለት ነው ? በጣም ይገርማል ! ቸር መሆንህንኮ አውቃለሁ ። ሁለት ኩቶች ካሉህ አንደኛውን እንደምት ሰጠኝ እርግጠኛ ነኝ ። እሥር ቤት ሳለን ሲርብህ ከእኔ ድርሻ ሾርባና ባቄላ አካፍልህ አልነበረም ? "

"እውነትህን ነው ። " አለ አንድሪያ ።

" ከዚያ አሁን ከወጣህበት መሥፍን ቤት እንዴት ያለ ጥሩ ም ግብ ተጋበዝህ ? "

" መሥፍንኮ አይደለም ፡ እንደራሴ ነው ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

“ እንደራሴ ? ሃብቱ ግን ለመሥፍንም ሲበዛ ነው ። ” አለ ካድ ሮስ ።

“ እዎ ፡ ግን ከሱ ሰው ላይ ዓይንህን ብታነሳ ይበጅሃል ፡ የዋዛ ሰው እንዳይመስልህ ። ”

“ ባክህ እንደራሴህን አልነካብህም ፡ አሁን የምፈልገው ሁለ ታችን በሰላም እንድንኖር ጥቂት ገንዘብ ጣል እንድታደርግልኝ ነው።”

“ እሺ ፤ ምን ያህል ይበቃሃል ? ”

“ በወር መቶ ፍራንክ ይበቃኛል ግን .... ”

“ ግን ምን ? ”

“ ግን አያዝናናኝም።መቶ ሃምሳ ቢሆን ግን በደስታ ያኖረኛል።”

“ ያውልህ ሁለት መቶ ። ” አለ አንድሪያ ሁለት ባለ መቶ ፍራ ንክ ኖት እየሰጠው ። “በየወሩ መባቻ ላይ ብቅ ብትል የኔ አበል እስ ካልተቋረጠ ድረስ ያንተውም ሁለት መቶ ይከፈልሃል ።”

“ እንዳልተሳሳትኩ ይገባኛል ” አለ ካድሮስ ፡ “ የአንተ ዓይነቱ ጥሩ ልጅ እድሉ ሲቃና እጅግ ደስ ይላል ። እስኪ አሁን ደግሞ ስለገጠመህ ዕድል አጫውተኝ ። ”

“ ብነግርህ ምን ያደርግልሃል ? ”

“ አሁንም አታምነኝም ፤ አይደለም ? ”

“ እንደዚያ እንኳ አይደለም .... አየህ አባቴን አገኘሁት ። ”

“ ወላጅ አባትህን ? ”

“ ገንዘብ ይስጠኝ እንጅ ወለደ አልወለደኝ ምን አመራመረኝ ?”

“ ስሙ ማን ይባላል ? ”

“ ሻለቃ ባርቶሎሚዮ ። ”

“ ለመሆኑ ከዚህ አባት ጋር ያገናኘህ ማነው ? ”

“ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

" ራት የጋበዘህ ሰው ? "

" አዎ ። "

" ስማ ፡ ሰውየው የዘመዶች ገበያ እስከሆነ ድረስ ለምን እኔን በአያትነት እንዲከራዩኝ አታግባባውም ? "

" እስኪ እነጋግረዋለሁ ። በነገራችን ላይ አንተስ ምን እያደረግህ ልትኖር አቅደሃል ? "

" እንዲት አሮጊት ቤት ውስጥ አንድ ክፍል ተከራይቼ ደህና ደህና ልብሶች ባገኝ ዲሚጊን በቀን በቀን እየተላጨሁ ጡረታ የወጣ ዳቦ ጋጋሪ ነው እየተባልኩ ለመኖር ወስኛለሁ ፡ ስሜን እንዳንተ ቀይሬ ! "

" ጥሩ ፡ አቅድህን በትክክል ከመራህና ጸባይህን ካሳመርህ ችግር ሳይገጥምህ ይችላል ። በል እንግዲህ የምትፈልገውን ካገኘህ ከሠረገላዬ ወርደህ ከፊቴ ጥፋ ። "

" የለም አይሆንም ወዳጄ " አለ ካድሮስ በፌዝ እየሳቀ ።

" እንዴት አይሆንም ? "

" ምክንያቱም የለበስኩት ቀዳዳ ነው ፡ የይለፍ ወረቀት እንኳ የለኝ ። ጉቦ እንዳልሰጥ ኪሴ ላይ ያለው የሰጠኸኝ ሁለት መቶ ፍራንክ ብቻ ፡ ሁኔታዬ ስለሚያስጠረጥር ኬላው ላይ እንደሚያሥሩኝ እርግጠኛ ነኝ።ምርመራ ከተካሄደ ደግሞ ሁሉንም አልደብቃቸውም። እና ላንተም ጥሩ አይሆንም ። እኔንም ወዳመለጥኩበት እሥር ቤት ከሚመልሱኝ እዚሁ ፓሪስ ውስጥ መኖር ይሻለኛል ። "

የአንድሪያ ትዕግሥት ከወሰኑ አለፈ ። ሠረገላውን አቁሞ ዙሪያውን ሲመለከት ሳይታወቀው እጁ ከታፋው ላይ ባለችው ሽጉጥ ላይ አረፈ ። ሆኖም የአንድሪያን እንቅስቃሴ ሲከታተል የነበረው ካድሮስም ምላሹን ለመስጠት ጊዜ አልፈጀበትም ። እጁን ወደ ጀርባው ሰዶ ለድንገተኛ አደጋ የማትለየውን ጩቤ ወጣ አደረገ ። ሁለቱ ጓደኞቹ የሚስጥር ቋንቋ ያላቸው ይመስል ምን ሊያደርጉ እንደፈለጉ ያለ ቃላት ልውውጥ ተግባቡ ። የአንድሪያ እጅ ሽጉጡን ለቆ ወደ ጺሙ ሄደ ። የካድሮስም እጅ በዚያው ቅጽበት ጩቤዋን ወደነበረችበት መለሳት ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ጥሩ " አለ እንድሪያ በመጨረሻው ፡ " ወደ ከተማ አብረን እንሄዳለን ። ግን ኬላውን ስታልፍ አይጠረጥሩህም ? እንደሚመስለኝ ይህንን ልብስ ለብሰህ በሠረገላ መሄድ በእግር ከመሄድ የባሰ ያስጠ ረጥርሃል ። "

" ቆይ እስኪ " አለ ካድሮስ ቀበል አድርጐ ። ከዚያም የአንድ ሪያን ባርኔጣ አውልቆ በራሱ አደረገው ። ቀጠለና የሠረገላው ሾፌር ረስቶት የሄደውን ኮት ደረበ ።

" እኔስ ? " ሲል ጠየቀ አንድሪያ " ባዶ ራስ ቅሌን ልሄድልህ ነው ? "

" አየህ ዛሬ አየሩ ነፋሻ ነው ። ባርኔጣህን ነፋስ ነጠቀህ ሊባል ይችላል ። "

አንድሪያ " በል እስኪ እንሞክር " ከማለት ሌላ አማራጭ አል ነበረውም ። ኬላውን ያለችግር አለፉ ። ከኬላው ራቅ ብለው እንደሄዱ አንድሪያ ሠረገላውን ሲያቆምለት ካድሮስ ዘሎ ወረደ ።
" እንዴ ባርኔጣዬና የሠራተኛዬ ኮትስ ? " ሲል ጠየቀ አንድሪያ።
" እዩ ፡ እኔን ብርድ ቢመታኝ ደስ ይልሃል ? " አለ ካድሮስ እያ ሾፈ ። " ደህና ሁን ይልቅስ ቤኔዴቶ ! " መንገዱን ተሻግሮ ተሰ ወረ ።

አንድሪያ እንደመሳቅ እየቃጣው ።፡ " ወይ ጣጣ ! በዚህች ዓለም ፍጹም ደስተኛ መሆን አይቻልም ማለት ነው ? " አለ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

35

በሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ቤት የራት ግብዣ በተደረገ ማግሥት ስድስት ሰዓት ተኩል ላይ እመቤት ዳንግላር ከቤቷ ወጥታ በቀጥታ ወደ ቪልፎርት ቢሮ አመራች ።

የቪልፎርት ቢሮ የግቢው በረንዳ በሰው የተሞላ ቢሆንም እመ ቤት ዳንግላር ለሕግ አስከባሪው ስሟን ለማሳወቅ እንኳ ሳትጨነቅ በቀጥታ ግቢው ውስጥ ገባች ። ከዚያም አንድ ተቆጣጣሪ ቪልፎርት ቀጠሮ የሰጣት እመቤት እርሷ መሆኗን ለማረጋገጥ ከጠየቃት በኋላ በአንዲት ጠበብ ያለች መተላለፊያ በኩል ወደ ቪልፎርት ቢሮ ወሰ ዳት ።

ዓቃቤ ሕጉ ጀርባውን ለበሩ ሰጥቶ አንገቱን አቀርቅሮ ይጽፋል ። እመቤት ዳንግላርን ዞር ብሎ አላያትም ። የተቆጣጣሪውን ከቢሮው ወጥቶ ርቆ መሄድ እንዳረጋገጠ ግን ከመቀመጫው ብድግ ብሎ በሩን ከውስጥ ከቀረቀረው በኋላ መጋረጃዎቹን ሸፈነ ። ከዚያም ወደ እመ ቤት ዳንግላር ዞር ብሎ እንዲህ አለ ። “ ከረጅም ጊዜ በኋላ በግል ለመነጋገር በታደልንበት በዛሬው ዕለት የመነጋገሪያችን ርዕስ እጅግ አሳሳቢና አስጨናቂ የሆነ ጉዳይ በመሆኑ አዝናለሁ ። ”

“ ምን እንደሚሰማኝ የሚገባህ ይመስለኛል ። ” አለች እመቤት ዳንግላር ፤ “ በዚህ ብዙ ወንጀለኞች በፍርሃት እየተርበደበዱ በሃ ፍረት ሲሸማቀቁ በሚታዩበት ክፍል እኔም ስርበደበድና ስሸማቀቅ ከአንድ አስፈሪ ዳኛ ፊት ለፊት የቆምኩ ወንጀለኛ እንደሆንኩ ይሰ ማኛል ። ሆኖም ለፈጸምኩት ወንጀል የማልችለውን ቅጣት ትናንት ማታ ስቀበል ያመሸሁ መሆኔን እንደተረዳህልኝ አምናለሁ ። ”

“ አዎ ፤ ያንቺ ጉልበት የሚችለው ቅጣት አልነበረም . . . ምስ ኪን” አለ ቪልፎርት እጆዋን ጭብጥ አድርጎ በመያዝ “እንዲያም ሆ ኖ ጣጣችን ገና አለማለቁን እንድታውቂው ። ያ አስከፊ ትርኢት እን

t.me/OLDBOOKSPDF

ያት አልረሳ አለ ? እንዴትስ ትናንት ማታ እንደ ጥልማሞት ቃመ ብርንና የልባችንን ሥር ፈልቅቆ ሊወጣ ቻለ ? ”

“ የአጋጣሚ ነገር ! ”

“ አጋጣሚ ? በፍፁም በፍፁም አጋጣሚ አልነበረም ። ”

“ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ያንን ቤት የገዛው በአጋጣሚ አል ነበረም ? ሠራተኞቹስ ያንን ያልታደለ ንፁህ ሕፃን ከዛፍ ሥር ተቀ ብሮ ያገኙት በአጋጣሚ አልነበረም ልትል ነው ? ” አለች ወይዘ ሮዋ እንባ እየተናነቃት ።

“ አይመስለኝም ። የሚገርመው ደግሞ ሠራተኞቹ ቆፍረው ያወ ጡት አንድም ነገር አለመኖሩ ነው ። ” አለ ቪልፎርት በተሰላቸ አነ ጋገር ። “ እንደጅራት ከወደኋላ እየተጎተተ ለመጣ ጉድ መፍትሔው ማልቀስ አይደለም ። ”

“ ምንድን ነው የምታወራው ? ”

“ የማወራውማ ሕፃኑ እዚያ ስላልተቀበረ እንደራሴው በጓሮው ውስጥ የሕጻን አፅም ስለመገኘቱ የተናገረው ሁሉ ውሸት ነው ። ”

“ ታዲያ ልጇን የት ነበር የቀበርከው ? እንዴት እንደቀበር ከው አድርገህ አታለልከኝ ? ”

“ልብ ብለሽ አዳምጭ !” አለ ቪልፎርት ፣ “ሃያ ዓመት ሙሉ በት ካዜ ተውጬ ስኖር የኔ መከራ ላንችም እንዳይተርፍ በማለት ለምን እንደደበቅሁሽ ትረጅልኛለሽ ። ሕፃኑ ልክ እንደተወለደ እንዴት ለእኔ እንደተሰጠኝና እንዴት ሞቷል ብለን ስንገምት እንደ ነበረ ታስታ ውሻለሽ አይደለም ? ”

እመቤት ዳንግላር ከተቀመጠችበት ዘላ የምትነሳ በመምሰል ስትወራጭ ቪልፎርት አርፋ እንድትቀመጥ በሚያዝዝ የዓይን ግርፊያ ገላመጣት ። “ አዎ ፣ ሞቷል ብለን ገምተን ነበር ” ፣ አለ ቪልፎርት ቀጠለና “ከዚያስ ? ከዚያ በሳጥን ከትቸ በጓሮ በኩል ጉድጓድ በመ ቆፈር ቀብርኩት ። ነገር ግን ገና አፈሩን መልሼ ሳልጨርስ ኮርሲ ካው ወደኔ መጣ ። ወደ ጉኔ አካባቢ ኃይለኛ ውጋት ሲሰማኝ ለመ ጮህ ሞከርኩ ፣ ግን አልቻልኩም ። መሬት ላይ ስዘረር የሞትኩ መስ

t.me/OLDBOOKSPDF

ሎኝ ነበር ። በዚያ ወቅት ወንብሽ ሳይጠና ካራስ ቢትሽ ወጥተሽ ወደ
ቤት እንድገባ ያደረግሽውን ድካም አልረሳውም ። ከዚያስ ? ከዚያ
ሦስት ወር ሙሉ ከሞት ጋር ከታገልኩ በኋላ ሐኪም ለስድስት ወራት
ያህል አካባቢዬን ቀይሬ እንዳገግም አዘዘኝ ። ከዚያ በኋላ ወደ ፓሪስ
ስመለስ ዳንግላርን እንዳገባሽ አየሁ ። የአውቴሉ ቤትም እኛ ከሰቀ
ቅነው ጀምሮ ሰው እንዳልገባበት ተረዳሁ ። ከስዓት በኋላ በአሥራ
አንድ ሰዓት ወደ ዚያው ቤት ሄጄ መኝታ ቤት ውስጥ በመግባት እስ
ኪጨልም እጠባበቅ ጀመር ።

“ በማገገም ላይ ሳለሁ ሲያስጨንቁኝ የነበሩት ሥጋቶች ሁሉ
የበለጠ ያስጨንቁኝ ጀመር ። በጩቤ የወጋኝ ኮርሲካ ሕፃኑን ስቀብር
አይቶኛል ። ያ ሰው ያንችን ማንነት ቢረዳ ምን ያህል መጥፎ መዓት
ይደርስብን ነበር ? እኔን አለመግደሉን ቢረዳስ ያ ያየው ምስጢር እን
ደገና ብቀላውን ለመፈጸም እንዴት ይረዳው ነበር ? የዚያን ጦስኛ
ሚስጥር ዱካዎች በሙሉ ማጥፋት ነበረብኝ ። ጥቅጥቅ ብሎ እስኪ
ጨልም ድረስ ጠብቄ ወደ ጓሮ ሄድኩ ። በፍርሃት የሚንዘፈዘፈውን
እጅ እግሬን ላዝዝበት አልቻልኩም ። እንደምንም ያንን በፊት ትቸው
የሄድኩትን ዶማ አንስቼ መቆፈር ያዝኩ ። ነገር ግን መጀመሪያ ለልጁ
መቀበሪያ ከቆፈርኩት ጥልቀት በእጥፍ የሚበልጥ ጥልቀት ብቆፍ
ርም ያገኘሁት ነገር አልነበረም ። ምናልባት የተሳሳቱ ቦታ ላይ ቆፍሬ
ይሆናል በማለት ትዝ የሚሉኝን ምልክቶች ሁሉ ሳነጻጽር እሰመሳ
ሳቴን ተረዳሁ ። የመጀመሪያውን ቀዳዳ የበለጠ አስፍቼ ቆፈርኩ ።
ያገኘሁት ነገር ግን አልነበረም ! ሳጥኑ በቦታው አልነበረም ! ”

“ በቦታው አልነበረም ? ” ስትል ጮኸች እመቤት ዳንግላር
ፀጉሯን እየነጨች ፤ ጉሬ በሚመስል ድምፅ ።

“ በዚያ ያቢቃሁ እንዳይመስልሽ ” በማለት ቪልፎርት ንግግሩን
ቀጠለ ። “ ምናልባት ኮርሲካው ገንዘብ የያዘ ሳጥን የቀበርኩ መስሎት
ሳጥኑን ከወጣ በኋላ የሕፃን ሬሳ መሆኑን ሲረዳ እንደገና ሌላ ቦታ
ቆፍሮ ቀብሮት ይሆናል በማለት የጓሮውን ዙሪያ መረመርኩ ፤ ግን
በፍጹም ፤ ምንም ነገር አልነበረም ። ከዚያም ረጋ ብዬ ማሰላሰል ቀጠ
ልኩ ‘ ሰውዬው ሬሳውን ለምን ተሸክሞ ይወስደዋል ? ’ በማለት ራሴ
ን ጠየቅሁ ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

« እንዴ ፡ ቅድም እንዳልከው ሚስጥራችንን ለማጋለጥ ፈልጐ ነዋ ! » አለች እመቤት ዳንግላር ።

« አይ ፡ ላይሆን ይችላል ። እንደዚያ ቢያስብ ኖሮ ሬሳውን ወዲያውኑ ወደ ዓቃቤ ሕግ ወስዶ ያሳየውና በነገሩ ላይ ምርመራ ይካሄድበት ነበር ። ያ እንዳልተደረገ አውቃለሁ ። ከዚያ የከፋ ነገርም ተደርጐ ይሆናል ። እኖሽ . . . . ምናልባትኮ ልጁ አልሞተም ይሆናል ። ኮርሲካው ከነ ሕይወቱ ወደ ቤቱ ወስዶ አሳድጐት እንደሆነስ ? »

እመቤት ዳንግላርስ በቁጭት እየተወራጨች የቪልፎርትን እጆች ጭብጥ አድርጋ ናጠችው ። « ልጁ በሕይወት ነበር ? » ጩኸቷ ከጣራ በላይ ነበረ ። « ልጄን ከነሕይወቱ ቀበርከው ? መሞቱን በደንብ ሳታረጋግጥ ቀበርከው ? » ወደ ቪልፎርት ተጠግታ አፈጠጠችበት ።

ቪልፎርት ይህን ልንም የበጠሰ የእናትነት ስሜት ለመግታት ራሱ ንዴቱን አውጥቶ መርጦሀ እንዳለበት ተረዳ ። « ያ ልጅ በሕይወት ካለና ሚስጥሩን አንድ ሰው ካወቀ ፤ አለቀልን!" አለ እሱም ተስፋ በቆረጠ አነጋገር ። « የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ትናንት የሴለ የሕፃን አፅም እንደተገኘ አድርጐ የሚናገረው ምስጢራችንን ስለሚያውቅ መሆን አለበት ። ለዚህም ነው ዛሬ እዚህ እንድትመጭ የፈለግሁት ፤ ጠንቀቅ ማለት እንዳለብሽ ለመንገር ። ግን ምስጢሩን የነገርሽው ሰው ይኖር ይሆን ? »

« በጭራሽ ! »

« ይህንን በሚመለከት ማስታወሻ ላይ ያሰፈርሽው ጽሁፍ የለም ? »

« የለም ። »

« በእንቅልፍ ልብሽ የመናገር ልምድ የለብሽም ? »

« እንዴ ፡ እንደ ሕጻን ነው የምተኛው ፡አታስታውስም እንዴ ?»

እመቤት ዳንግላር በመሸከርመም አንገቷን ደፋች ። ቪልፎርትም ትዝታ ተቀስቅሶበት ፊቱ ተለዋወጠ ። ከጥቂት ጊዜ ዝምታ በኋላ « አስታውሳለሁ » አለ ፡ « ትንፋሽሽን እንኳ መስማት አል

t.me/OLDBOOKSPDF

ችልም ነበር ። ”
“ አሁን ምን በጀ ? ” ስትል ጠየቀች እመቤት ዳንግላር በሚማ

ፀን ቃና ።

በበኩልሽ ለክፋም ፡ ለደጉም የሚሆንሽ ደህና ገንዘብ አዘጋጅ፡
ከባለቤትሽ ካዝና ወደ ጉያሽ ብትሸጉጭ ለመከራ ቀን ያገለግላል ። አስ
ፈላጊ ከሆነም ካገር ወጥተሽ ትኖሪያለሽ ፡ ቁርጠኛ ቀን ከመጣ ። ”

“ አንተስ ምን ለማድረግ ወሰንህ ? ” አለች ወንጀለኛዋ እመ

ቤት ።

“ በበኩሌ አንድ ነገር ማድረግ እንዳለብኝ አውቃለሁ ። ” አለ
ቪልፎርት ። “ በሳምንት ውስጥ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ የሚሉት
ሰላቢ ማን እንደሆነ ፡ ከየት እንደመጣ ፡ ወዴት እንደሚሄድና በጓ
ሮው ውስጥ ስለተቀበረ ሕፃን ለምን እንዳወራ አጣራለሁ ። ”

በግድ የለሽነት የተዘረጋውን የእመቤት ዳንግላርን እጅ ጨብጦ
በሩን ከፈተላት ። እመቤት ዳንግላር እንዴት ወደ ቤቷ እንደደረሰች
ራሷም አታውቀውም ።

t.me/OLDBOOKSPDF

36

እመቤት ዳንግላር ሠረገላዋ እንዲዘጋጅ አዝዛ ከግቢ ስትወጣ ዳንግላር በመጋረጃ ተከልሎ ሲጠባበቀው የነበረውን የሚስቱን መውጣት ተከታተለ ። እንደመጣች እንዲነግሩት ባለሚሎቹን ቢያዝዝም እስከስምንት ሰዓት ድረስ አልተመለሰችም ።

ስምንት ሰዓት ላይ መሐል ከተማ ወደሚገኘው የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ቤት አመራ ።

" ምን ሆነዋል ባሮን ? " ሲል ጠየቀ እንደራሴው ከመጀመሪያው የሠላምታ ልውውጥ በኋላ ። " የተረበሹ ይመስላሉ ። "

" ለመሆኑ እኒህ ሐብታም ጣሊያኖች ሲባሉ እርስ በርሳቸው ነው የሚጋቡት የሚባለው እውነት ነው ? " ሲል ጠየቀ ዳንግላር እንደ ዋዛ ፡ " ሐብታቸውን ለማዋሃድ የሚፈልጉ ይመስለኛል ። "

" ብዙ ጊዜ እንደዚያ ያደርጋሉ ። ግን ባልሳሳት ሊጠይቁኝ የፈለጉት ስለ ኻቪታ ባርቶሎሜዮ መሰለኝ ። ባርቶሎሜዮ የተለየ ሰው ነው ። እንዲያውም ልጁን ወደ ፈረንሳይ ያመጣው እዚሀ ሚስት እንዲያጭ ስለፈለገ ሳይሆን አይቀርም ። "

" እውነት እውነት ? "

" እርግጠኛ ነኝ ! "

" ስለ ሐብቱ የሚያውቁት ነገር ይኖራል ? "

" በውነቱ በጥልቀት አላውቀውም ። ስለሱ የማውቀው ነገር እሱ ራሱና ቄስ ቡሶኒ ስለሱ የነገሩኝን ብቻ ነው ። ዛሬ ጧት ቄስ ቡሶኒ እንደነገሩኝ ከሆነ ባርቶሎሜዮ ሐብቱን ኢጣሊያ ውስጥ ተወዝፎ ማየቱ ስለታከተው ፈረንሳይ ወይም እንግሊዝ ውስጥ ለማንቀሳቀስ ይፈልጋል ። ልጁ ካገባ ግን ምናልባት ሁለት ወይም ሦስት ሚሊዮን ፍራንክ ሳይሰጠው አይቀርም ። ለምሳሌ የባንክ ነጋዴ ልጅ ካገባ ባርቶ ሎሜዮ ከልጁ እጓት ድርጅት ጋር ንግድ ይከፍታል ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

" ይሆናል ። ግን ይህ ወጣት ምናልባት ዓይኑን የሚጥለው በአንዷት የመምህሩን ልጅ ላይ ሳይሆን አይቀርም ። "

" አይ እንደዚያም አያደርግም ። እኒህ የኢጣሊያ ከበርቴዎች ብዙ ጊዜ ከተራ ሰዎች ጋር ነው የሚጋቡት ። ግን ለምንድን ነው እንዲህ ዚህን ጥያቄዎች የሚጠይቁኝ ? በሐሳብዎ ለአንድሪያ ሲድሩለት ያሰቧት ሴት ትኖር ይሆን ? "

በዚህ ጊዜ ዳንግላር " እውነቱን ለመናገር " ከማለቱ እንደ ራሴው ቀበል አድርጎ ፤

" ልጅዎን እንዳይሆን የሚያስቡት ፤ ከአልበርት ጋር ተጫጭታ የለም እንዴ ? " አለ ።

" በእውነቱ እኔና ጄኔራል ሞርሰፍ ስለሁለቱ ወጣቶች ጋብቻ በተደጋጋሚ የተነጋገርን ቢሆንም አልበርትና እናቱ ግን . . . . "

" እንዴ ፣ ጄኔራል ሞርሰፍ ምናልባት በማዕረጋቸው ቢበልጡዎ እንጅ በሀብት አይስተካከሉዎትም ። "

" አዎ . . . . " አለ ዳንግላር በንቀት " ማዕረጉስ ቢሆን በኪነ ጥበቡ የመጣ እንጅ ሞርሰፍ ትናንት ማን ነበር ? እኔ የመርከብ የሂ ኀብና የግምጃ ቤት ሹም ሳለሁ እሱ ውዳቂ አሳ አስጋሪ አልነበረም ?"

" እርግጠኛ ነዎ ? "

" እረ ብዙ አሳዎች ሸጦልኛል ፣ የዛሬን አያርገውና ስሙን ለወጠ ሞርሰፍ ሳይባል ። "

" ታዲያ ልጅዎን ለልጃቸው ለምን ሊድሩ ፈቀዱ ? "

" ምክንያቱም እኔም ሆንኩ ሞርሰፍ ከተራ ቤተሰብ የተወለድንና ሁለታችንንም ጊዜ ያነሳን በመሆናችን በሱ በኩል ከሚወራበት አንድ ነገር በስተቀር ሁለታችንም እኩል በመሆናችን ነው ። "

" የሚወራበት አንድ ነገር ደግሞ ምንድን ነው ? "

" ምንም " አለ ዳንግላር ነገሩን ለመደበቅ ፈልጎ ሳይሆን ጉትጎታ እንዲያደረግለት በመፈለግ ።

" ቆይ ፣ ቆይ ፣ ገባኝ ። አሁን የተናገሩት አንድ የጥንት ትዝታዬን ቀሰቀሰብኝ ። ይኸ ሌተና ጄኔራል ሞርሰፍ ግሪክ ውስጥ አገልግሎ ነበር ልበል ? ከሱ ጋር የተያያዘ አንድ ታሪክ አስታወስኩ ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

“ አዎ ከመሥሥፍት ከአሊ. ፓሻ ጋር የተያያዘ ታሪክ አለው ። ”

“ አ . . . . . ዎ ! ”

“ ታላቅ ምስጢር ሳይኖርበት አይቀርም ። ” አለ ዳንግላር ፤ “ እኔም በዚያም በዚህ ብዬ ምስጢሩን ለማወቅ ስደክም ነበር የኖርኩ ። ”

“ ፍላጎቱ ካለ ምስጢሩን ማግኘት አድካሚ አይሆንም ። ግሪክ ውስጥ ተወካዮች አሉዎ አያደለም ? ”

“ እንዴታ ! የኔ ወኪሎች የማይገኙበት አገር የታለና ! ”

“ መልካም ፡ እንግዲያውስ በአሊ.ፓሻ ጉዳይ ላይ ሞርስፍ የተባለ ፈረንሳዊ ጄኔራል የተጫወተውን ሚና በሚመለከት መረጃ እንዲል ክልዎ ግሪክ ወ ስጥ ለሚገኝ ወኪልዎ ቴሌግራም ያድርጉ ። ”

“ ልክ ነዎ ” አለ ዳንግላር ከተቀመጠበት እየተነሳ ። “ ዛሬ ውኑ እጽፋለሁ ። ”

“ ታዲያ አንድ ደህና ዜና ከደረሰዎ . . . . ? ”

“ ወዲያውኑ ለርስዎ እነግርዎታለሁ ። ”

ዳንግላር ከእንደራሲው ቤት ወጥቶ ወደ ሠረገላው አመራ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

37

ቫለንቲንና እመቤት ቪልፎርት ወደ ዳንስ ቤት እንደወጡ ቪል ፎርት እጅግ በጣም አሳሳቢ ለሆነ ጉዳይ ካልሆነ በስተቀር ማንም እንዳያናግረው አዝዞ የጥናት ክፍሉን ዘግቶ ብዛት ያለው ወረቀት ከተከመረበት ጠረጴዛ ፊት ለፊት ተቀመጠ ።

የወረቀቱ ክምር ጠረጴዛው ላይ ለይስሙላ ይቀመጥ እንጅ ቪል ፎርት ለሥራ የሚንቀሳቀስ ሰው አልነበረም ። እጁም አእምሮውም በነገር ተገንዟል ። ወንበሩ ላይ እንደተቀመጠ ባለፉት ተከታታይ ቀናት ስለተከሰቱት አስከፊ ትርኢቶች በማሰላሰል ከሃያ ዓመታት በፊት ወደ ተከናወነው ድርጊት በሃሳብ ዓለም ተዘፍቆ ያወጣ ያወርድ ገባ ።

ብዙም ሳይቆይ በግቢው ውስጥ የሠረገላ ድምፅ ይሰማ ጀመር ። ወዲያው በደረጃው ላይ የእግር እርምጃ ከለቅሶ ዓይነት ንግግር ጋር ተከተለ ። ቪልፎርት የክፍሉን በር እንደከፈተ ከእፍታ በኋላ አንዲት በዕድሜ ጠና ያሉ ሴት “ እግዚኦ . . . አይን አሳይ አይልም . . . . እኔስ ምኑን ተረፍኩት . . . . . ” እያሉ ገብተው በሩ አጠገብ ከሚገኝ ወንበር ላይ ዘፍ ብለው በመቀመጥ እንባቸውን ይለቁት ጀመር ። ቪል ፎርት ወደ ሴትየዋ ጠጋ አለ ፡ የመጀመሪያ ሚስቱ የሬኔ እናት ነበሩ ።

“ ምን ሆንሽ እመይቱ ? ምን እንዲህ የሚያንሰቀስቅ ችግር ደረሰብሽ ? አባባስ አብሮሽ መጥቷል ? ” የወንድ አማቱን ነበር የሚጠይቀው ።

“ ምን አብሮኝ ይመጣል ፡ ሞቱ እንጅ ፡ ጉድ . . . ጉድ . . . . ጉድ . . . . . ” ከእያንዳንዱ ቃል ጋር የሴትየዋ ድምፅ ከፍ እያለ ሄዶ በመጨረሻው በኃይል ጮህ ብለው “ ጉድ ! ” አሉ ።

“ ሞቱ ? እንዲህ በድንገት ? ” ሲል ጮኸ ቪልፎርትም ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ እህሳ . . . ደቂቃ እንኳ ሳያጣጥር ሰውነቱ ተዝለፍልፎ ፀጥ አለ እንጅ ። አንሱኝ ፣ ጣሉኝ ፡ ያዙኝ ፡ ልቀቁኝ ለማለት እንኳ ፋታ ሳያገኝ . . . ምን ልሁን ፡ ማልቀስ አልችል ። በዚህ ዕድሜ ምን የተ ረፈ እንባ ይገኛል ። የታለች ቫለንቲን ? ሳያት እፈልጋለሁ ። ” አሮጊቷ አእምሮአቸውን የሳቱ ይመስሉ ጀመር ።

ቪልፎርት የቫለንቲንን ወደ ዳንስ ቤት መሄድ ለአማቱ መናገር አሳፍሮት ከእንጀራ እናቷ ጋር ወጣ ማለቷንና ሰው ልኮ ባስቸኳይ እን ደሚያስመጣት ነገራቸው ።

“ በል አባክህ በፈጠረህ ቶሎ በል ” አሉ አሮጊቷ ።

ቪልፎርት የአማቱን እጅ ይዞ ወደ ግል ክፍላቸው ከወሰዳቸው በኋላ “ እስኪ አረፍ በይ እመይቴ ” አለ ። ከዚያም አሮጊቷ ተንበር ክከው ልባዊ ጸሎት ማድረስ ሲጀምሩ ቪልፎርት ሚስቱንና ልጁን ከዳንስ ቤት ለማምጣት ራሱ ሄደ ።

ቫለንቲን ስትመለስ አሮጊቷ አልጋ ላይ ወድቀው ነበር ። ሁኔታ ቸው ሁሉ ያስፈራል ። ፈገግ ለማለት ይሞክራሉ ፡ ግን ወዲያው እን ባቸው ይወርዳል ። ልባቸው በኃይል ሲመታ ከውጭ ያስታውቃል ። ሰውነታቸው እንደ እሳት ይፋጃል ። ወዲያውኑ እንቅልፍ ወሰዳቸው ። ቫለንቲን በመለስተኛ ማንቆርቆሪያ የብርቱካን ጭማቂ ከብርጭቆ ጋር አምጥታ ካልጋቸው ጎን ከሚገኝ አነስተኛ ጠረጴዛ ላይ አስቀመ ጠችላቸው ።

በማግሥቱ ቫለንቲን ክፍላቸው ወ ስጥ ስትገባም እንደተኙ ነበሩ ። ትኩሳታቸው ሊቀንስ ይቅርና እንዲያውም ኃይለኛ የነርቭ ንዝረት የጀመራቸው ይመስላሉ ።

“ እማማዬ ፡ አሁንም አልተሻለሽም ? ” ስትል ጠየቀች ቫለ ንቲን በአይኖቿ እንባ ተንቻርፍፎ ።

“ አልተሻለኝም ልጄ ፡ ግን ለአባትሽ ከመላኪ በፊት አንድት መጭ ስጠብቅ ነበር ። ላነጋግረው እፈልጋለሁ ። ”

ከጥቂት ደቂቃ በኋላ ቪልፎርት ገባ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ቫለንቲንን ለፍራንዝ ልትድር ትፈልጋለህ አይደለም ? " አሉ አሮጊቷ ። ከሞት ጋር እሽቅድድም የገጠሙ ይመስል ጊዜ እንዳያጥራቸው በተጣደፈ አነጋገር ።

" አዎ እመይቴ ። " ሲል መለሰ ቪልፎርት ።

" ፍራንዝ ማለት ናፖሊዮን ከኢልባ ደሴት ከመመለሱ ጥቂት ቀደም ብሎ የተገደለው የጄኔራል ፍላቬን ልጅ አይደለም ? "

" አዎ ። "

" ታዲያ የናፖሊዮን ደጋፊ የኖርቲርን የልጅ ልጅ ለማግባት ፈቃደኛ ሆነ ? "

" የጥንቱ የፖለቲካ ቅራኔኮ አሁን አይሠራም እመይቴ ። ፍራንዝ አባቱ በሞተበት ወቅት ገና ልጅ የነበረ ከመሆኑም በላይ ስለ አባቱ እምብዛም ስለማያውቅ ያን ያህል ወግ አጥባቂ አይደለም ። "

" እና ጥሩ ጋብቻ ነው ትላለህ ? "

" ሃሳብ አይግባሽ እመይቴ ። ፍራንዝ እውቅ ከሚባሉት የፓሪስ ወጣቶች መካከል አንዱ ነው ። "

ይህ ሁሉ ሲሆን ቫለንቲን ዝም ብላ ትከታተላለች ።

" እንግዲያውስ ፤ " አሉ አሮጊቷ ጥቂት ሲያስቡ ከቆዩ በኋላ ፤ " ባሌን መከተሌ ነውና ፈጠን ብታደርጉት ። "

" ምነው እማማዬ " ስትል ቫለንቲን እያለቀሰች አያቷ ደረት ላይ ተለጠፈች ።

" የምናገረውን አውቃለሁ " አሉ አሮጊቷ " ፈጠን ብላችሁ ሠርጉን ደግሱና እናት የሌላትን ቫለንቲንን እኔ እያቷ ልመርቃት ።"

" ባስቸኳይ ይደገሳል " አለ ቪልፎርት " በተለይም ያንቺ ሃሳብ ከእኔው ጋር ስለተጣጣመ ልክ ፍራንዝ ወደ ፓሪስ እንደተመለሰ . . ."

" ግን እማማዬ " አለች ቫለንቲን አባቷን በማቋረጥ " አሁንኮ ሃዘን ላይ ነን ። በሐዘን ጊዜ ሠርግ ይደገሳል ? "

" አባክሽ እንዲህ ያለውን ድሮ የቀረ ወግ አጥባቂ ስንካላ አስተሳሰብ ወዲያ ጣይ " አሉ አሮጊቷ ቆጣ ብለው ፤ " እኔ ራሴ ያን

t.me/OLDBOOKSPDF

ባሁት እናቴ እንደሞቶች ነው ። ምን መጥፎ እድል ገጠመኝ ? ይል ቅስ ቀኔ ደርሷልና ፈጠን አድርጉት ። ”

“ አሁንም የሞት ነገር እየረበሸሽ ነው እንዴ ? ” አለ ቪልፎርት ።

“ መሞቻዬ ተቃርቧል ማለት አይገባህም ? ቀኔ መድረሱ ይታ ወቀኛል ። እንዲያውም ትናንት ሌሊት እሱ ከቆምክበት ሥፍራ ወደ ሚስትህ ክፍል ከሚወስደው በር እንድ ነጭ የለበሰ ሰው ወጥቶ እጄን ሲዘረጋ አይቻለሁ ። ”

በቫለንቲን ጉንጮች የእንባ ዘለላዎች ይወርዱ ጀመር ። እሷ ወት ሮም ሰበብ ፈላጊ ናት ። በበኑ ፥ በተኙነው ማልቀስ ይቀናታል ።

“ ትኩሳቱ እያቃዠሽ ነውኮ እመይቴ ” አለ ቪልፎርት ።

“ እንግዲህ አንተ የምትለውን በል ። እኔ ግን እውነት ነው የም ልህ ፥ የባሌ ነፍስም ስትጠራኝ ነው ያረፈደችው ። ያ ባለ ነጭ ልብስ የሰማይ መልእክተኛም እሱን ጠረጴዛው ላይ ያለውን ብርጭቆ አን ስቶ ሲያስቀምጥ አይቻለሁ ። ”

“ እባክሽ እንዲህ አትበይ እመይቴ ” አለ ቪልፎርት ቀበል አድ ርጎ ። “ ገና ብዙ ዘመን በደስታና በክብር ትኖሪያለሽ ፥ ባልሽንም ትረሻለሽ ። ”

“ እከከ . . . . ” አሉ አሮጊቷ የሐዘን ሳቅ ፈገግ ብለው ፥ “ይል ቅስ አሁን ከሞትኩ በኋላ ንብረቴን ሁሉ ቫለንቲን መውረሷን ላረጋ ግጥ ስለምፈልግ ባስቸኳይ ነጻዜ ተቀባይ ጥሩልኝ ። ”

ቫለንቲን እያለቀሰች የአያቷን ግንባር እየሳመች “ እኔም እንድ ሞት ትፈልጊያለሽ እማማዬ ፥ . . . ትኩሳትሽም አልቀነሰም ። ሊመ ጣልሽ የሚገባው ነፃዜ ተቀባይ ሳይሆን ዶክተር ነው ። ” አለች ።

“ ዶክተር ? ” አሉ አሮጊቷ በፈገዝ ፈገግ ብለው ፥ “ ከውኃ ጥም በስተቀር ሕመም መች ይሰማኛል ? ”

“ ምን እናምጣልሽ ? ”

“ ታውቂ የለም ፥ ብርቱካን ጭማቂ ብቻ ነው የምጠጣው ። ብር ጭቆውን አቀብይኝ ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

ቫለንቲን አዮቲ ሴሲት ነጭ ልብስ የለበሰ መልአክ እንቢቶ ሲያ ስቀምጠው አየሁ ያሉትን ብርጭቆ አንስታ ሰጠቻቸው ።

አርጊቷ ባንድ ትንፋሽ ከጨለጡት በኋላ ወደ ትራሳቸው ተመ ልሰው “ እረ የኑዛዜ ተቀባይ ያለህ ? ” አሉ ።

ቪልፎርት ከክፍሉ ወጥቶ ቫለንቲን አዮቲ አልጋ ጠርዝ ላይ እን ደተቀመጠች አርጊቷ ከባድ እንቅልፍ ወሰዳቸው ሁለት ሰዓት ያህል አለፈ ። ቀጥሎም አቭሪኝ የተባለው በቪልፎርት ቤተሰብ ውስጥ ቤተኛ የሆነው እውቅ የፓሪስ ዶክተር መምጣቱን እንዲት የቤት ሠራተኛ ለቫለንቲን ነገረቻት ። ቫለንቲን እየተንደረደረች ወደ ምድር ቤት ወርዳ ሳሎን እንደገባች ዶክተር አቭሪኝ ሶፋ ላይ ተቀምጦ አገኘችው። በተለይም ዶክተር አቭሪኝ ቫለንቲን በተለወለደችበት ወቅት በነበ ረው ከባድ ምጥ ለልጅቷ በሕይወት መወለድ ባደረገው ጥረት የቪል ፎርት ቤተሰብ ይመካበታል ፤ እሱም ቫለንቲንን ሲያይ በሙያውና በብቃቱ ታላቅ ኩራት ይሰማዋል ።

“ ምስኪኗ አያቴ እኮ ነች ዶክተር ፡ ” አለች ቫለንቲን በሳምታ እንኳ ሳትስጥ ። “ . . . በቅርቡ የደረሰብንን ያውቃሉ ? ”

“ እረ አልሰማሁም ? ”

“ ወይኔ ፡ ” ካለች በኋላ ቫለንቲን የእናቷን አባት ሞት ለዶክ ተሩ አረዳች ። “ ድንገት ሰውነቱ ተዝለፍልፎ ሞተ ። አሁን ደግሞ እሷ የባሌ ነፍስ ስትጠራኝ እደረች እያለች ተረብሻለች ። ”

“ ምን ምን ይሰማቻቸዋል ? ”

“ ነርቫዋ ልክ አይመስለኝም ፤ እንቅልፍም በደንብ አይወስዳ ትም ። ትናንት ማታ ለምሳሌ አንድ ነጭ የለበሰ መልአክ ክፍሏ ውስጥ መግባቱንና እንዲያውም ብርጭቆውን ሲያንቀሳቅስ መስማቷን ስት ናገር ነው የዋለችው ። ”

“ ሴትየዋ በተፈጥሮአቸው በመለኮታዊ ነገር የሚያምኑ ዓይነት አልነበሩም ። ” አለ ዶክተር አቭሪኝ “ እንግዳ ነገር ሆነብኝ ። ”

“ እባክዎ አሁን ብድግ ብለው ይዩዋት ፤ ዶክተር ! ”

“ አብረሽኝ ትሄጃለሽ ? ”

t.me/OLDBOOKSPDF

"አይ እኔ እንኳ ይቅርብኝ" አለች ቫለንቲን ፤ "ዶክተር እን ላሰመጣ ስትክለክለኝ ነበር ። በዚያ ላይ በጣም ተረብሻለሁ ፣ በአት ትክልቱ ሥፍራ እየተንሸራሸርኩ መንፈሴን ላረጋጋ ። "

ዶክተር አብሯኝ ወደ ፎቅ ሲወጣ ቫለንቲንም ወደ አትክልቱ ሥፍራ ሄደች ። በአትክልቱ መሐል አንዲት የድጊረዳ አበባ ቆርጣ በጉጁ ላይ ከሰካች በኋላ ማክሲሚለን እንዲጠብቃት ወደተነ ጋገ ሩበት አቅጣጫ በማምራት አጥሩ ጥግ ስትደርስ እንደተለመደው ቫለቃ ማክሲሚለን ስሟን ጠራት ።

"ዛሬ የመጣሁት አንድ አሳዛኝ ዜና ልነግርሽና አንችም አዲስ ዜና ይዘሽ እንደሆን ልጠይቅሽ ነው ።" አለ ማክሲሚ ለንትካዜ በዋ ጠው እንደበት ።

"ልቤ ውስጥ ያለው ትካዜ እንደተተከለ ቢሆንም ያንተን ወሬ ለመስማት ዝግጁ ነኝ ። "

"የኔ ፍቅር " አለ ማክሲሚለን ስሜቱ ንግግሩን እንዳያፍንበት ራሱን ለመቆጣጠር እየሞከረ ፤ " አሁን የምንነግርሽ ነገር እጅግ በጣም አሳሳቢ በመሆኑ በጥሞና አዳምጭኝ ። ለመሆኑ የጋብቻሽን ዕለት ወስነዋል ? "

" ካንተ የምደብቀው ነገር የለኝም ፣ ማክሲሚለን ። ዛሬ ጧት ከኔ ጐን ቆማ ትከራከርልኛለች ስላት የነበረችው አያቴ የጋብቻው ውል ልክ ፍራንዝ ወደ ፓሪስ በተመለሰ ማግሥት እንዲፈረም መፍ ቀዷን ተናግራለች ። "

ከወጣቱ ደረት አካባቢ አስፈሪ የሲቃ ድምፅ ተሰማ ። "ያ ማለት" አለ ማክሲሚለን በረጅሙ ከተነፈሰ በኋላ " ፍራንዝ ዛሬ ጧት ፓሪስ ስለተመለሰ ነገ ውላችሁ ይፈረማል ማለት ነው ። የጥቂና የሽረቱ ቁልፍ የሆነውን መልስ የምትሰጭኝ ዛሬ ነው ፣ ቫለንቲን ። ምን ለማ ድረግ ወስነሻል ? "

ቫለንቲን በትካዜ ተውጣ አንገቷን እንዳቀረቀረች ቀረች ።

" አሁን ወዲያ ወዲህ የምንፈናፈንበት ቀዳዳ የለንም ።" በማ ለት ማክሲሚለን ንግግሩን ቀጠለ ፤ " አንዳንድ ሰዎች የደረሰባቸውን ፍዳ እንደ ፀጋ ተቀብለው ከደስተኞች ጋር ደስተኛ መስሎ ለመታዬት

t.me/OLDBOOKSPDF

እንባቸውን የመዋጥ ችሎታና ፍላጐት አላቸው ። አንዳንዶቹ ደግሞ የተጫናቸው መጥፎ ገጠመኝ ከጫንቃቸው ላይ ይወርድ ዘንድ ከዕድላቸው ጋር መታገልን ይመርጣሉ ። ከዕድልሽ ጋር ለመታገል ወስነሻል ፣ ቫለንቲን ? ዛሬ ልጠይቅሽ የመጣሁት ይህንን ነው ።”

የመጣቱ ያልተጠበቀ አነጋገር አስደንግጧት ቫለንቲን አይኖቿ በፍርሃት እየዋለሉ ማክሲሚለንን ተመለከተችው ። በአባቷና በአያቷ ላይ የማመጽ ነገር በሃሳብ ደረጃ እንኳ አልመጣላትም ነበር ።

“ የምትናገረው አልገባኝም ማክሲሚለን ? ” አለች “ የአባቴን ትዕዛዝ እንድጥስና ወደ መቃብር የተጠጋችውን አያቴን እንዳስቀይም ነው የምትጠይቀኝ ? ያ እንኳ አይቻልም ! የወላጆችን ትዕዛዝ መጣስ ቀዛ ነው . . . የኔ ጌታ ? የለም ፡ ከዕድሉ ጋርስ አልታገልም ። ከራሴው ጋር ለመታገልና አንተ እንዳልከው እንባዬን ለመዋጥ ያለ የሌለ ኃይሌን እጠቀማለሁ ። ”

“ ልክ ነሽ ! ” አለ ማክሲሚለን ተስፋው በተሟጠጠ ድካማ አነጋገር ። “ አባባልሽ ገብቶኛል ። አባትሽን ለማስደንገጥ ወይም አያትሽን ለማስከፋት ስለማትፈልጊ ነገ የጋብቻውን ውል ትፈርሚያለሽ ። ”

“ ታዲያ ሌላ ምን አማራጭ አለኝ ? ”

“ በቁም ነገር ምክር እንድሰጥሽ ትፈልጊያለሽ ? ”

“ አዎ ማክሲሚለን ፡ ካንተ የሚበልጥብኝ እንደሌለ ታውቅ የለም እንዴ ፤ ”

“ እንግዲያውስ ፡ ልብ ብለሽ ስሚኝ ። መጀመሪያ እህቴ ቤት ልውሰድሽና ከፈረንሳይ ወጥተን ወዳጆቻችን ወላጆችሽን እስኪያሳምኑ እንቆይ ። ከዚያም በዕርቅ እንመለስ ። ”

ቫለንቲን አይኖቿን ገርበብ እንዳደረገች ካዳመጠችው በኋላ ራሷን በአሉታ በመነቅነቅ፡“ ኮብልይ ማለትህ ነው ? . . . ይኸ እንኳ የዕብድ ምክር ነው ማክሲሚለን ፤ ‘ አይቻልም ’ በሚለው ቃል አንተን ጭምር ካልገታሁህ በስተቀር ካንተ የባሰ እንዳበድኩ ይቆጠራል” አለች ።

t.me/OLDBOOKSPDF

« አመሰግናለሁ ቫለንቲን ። እንዳልሽው ጌብድ ነኝ ። ቶን ተቆጣጥሮ ማመዛዘን ካልቻለ ከእብድ ተለይቶ አይታይም ። ሰው ሰሚ ዘዝነሽ ስለሰጠሽኝ አስተያየት በጣም አመሰግንሻለሁ ። አመ ዴዘ እኔን የምታስታውሽበት ጊዜና ፍላጎት እስከታጣ ድረስ በሰ ላምና በደስታ የተሞላ ሕይወት እንዲገጥምሽ እመኝልሻለሁ ። ደህና ሁኚ ቫለንቲን ! »

« የት ነው የምትሄደው?» ብማለት ቫለንቲን እጆቿን በአጥሩ ኢሾልካ እጅጊውን ከያዙትው በኋላ ወደቢ ጎተተችው ። ረጋ ያለ ቢሆ ንም የመንፈሱ መረበሽ ግን ከአነጋገሩ ግልጽ ነበር ። « ከእኔ ከመለ ዩትህ በፊት ምን ለማድረግ እንዳሰብህ ንገረኝ ? »

ማክሲሚለን በትካዜ ፈገግ ከማለት ሌላ መልስ አልሰጠም ።
« ንገረኝ ፡ ንገረኝ . . . በፈጠረህ ንገረኝ ! »

« አይዞሽ አትፈኒቺ » አለ ማክሲሚለን « ለጠማማው ዕድሌ ተጠያቂው ፍራንዝ እንዳልሆነ ጠንቅቄ ስለማውቅ እሱን የመጉዳት ሃሳብ የለኝም ። በእኔ ደረጃ ያለ ሌላ ሰው ቢሆን ፍልሚያ ይገጥመው ነበር ። ግን ያ ምን ያደርጋል ? ሊጋብቻው ሲስማማ የእኔን መፈጠር እንኳ አያውቅ ። ከእሱ ጋር ግጭት እንደማልፈጥር እምልልሻለሁ ። ውዳሴ ሳላበዛና መሐላ ሳልደረድር ሙላ ሕይወቴን በመዳፍሽ ላይ አስቀምጫለት ነበር ። አንች ግን ትተሽኝ መሄድሽ ነው ። ውሳኔሽ ትክክለኛ መሆኑን ነግሬሻለሁ ። ሆኖም ልክ እንችን ባጣሁበት ቅፅ በት ሕይወቴንም አጣለሁ ። የማደርገው ይህንን ነው ። ምናልባት የሚመጣውን ስለማላውቅና ይሙት ቢቃ ተፈርዶብኝ የአፈሙዝ ምላጭ የተሳበበትን ሕይወትም ቢሆን አንዳንድ ጊዜ ያልታሰበ ተዓ ምር ያድነዋልና ጋብቻሽ እስከሚፈፀምበት የመጨረሻ ሰኮንድ ድረስ በተስፋ እጠባበቃለሁ ። የደስታዬ ብርሃን መጨለም የማይቀርና የመጥትሔ ጭላንጭልም የሌለው መሆኑን ሳረጋግጥ ግን በአገሬ ከጥሩት ከቡር ሰዎች መካከል የአንዱ ልጅ እንደመሆኔ በክብር ራሴን እገድላለሁ ። »

ቫለንቲን ሰውነቷን ማዘዝ ተሳናት ። የጠጣቱን እጆቿና የአጥ ሩን ብረት የያዙት እጆቿ ዝለው ወደታች ወረዱ ። ከእንባዋም ጋር ሁለት ትላልቅ የእንባ ዘለላዎች በጉንጮቿ ክለል ብለው ወረዱ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ እባክህ ይቅርታ አድርግልኝ ማክሲሚለን ! ሕይወትህን አታጥፋ ? ”

“ ቃሌ ቃል ብቻ ሳይሆን ተግባርም ነው ። ግን አንችን ምን ያስጨንቅሻል ? ህሊናሽ የተቀበለውን ስላደረግሽ ፀፀት ሊኖርብሽ አይገባም ። ”

ቫለንቲን ልቧን ይዛ በጉልበቷ ተንበረከከች ።

“ በይ ደህና ሁኝ እንግዲህ ፡ ቫለንቲን ። ”

ቫለንቲን እንዴት ትቻለው ? “ የጭንቅ አማላጅቱ ” አለች አይኖቿን ወደ ሰማይ ተከላ እጆቿን በሚማጸን ሰው አኳኋን ዘርግታ “ ታማኝ ሰው ሆኜ ለመገኘት የምችለውን ሁሉ እንዳደረግሁ አይተሃል ፡ አንዱ አምላኬ ። ግን የማልችለውን ፍቅርም አሸክመኸኛልና ፍቅሬን አጥቼ በሃዘን ከመሞት ወላጆቼን ተቃውሜ በሃፍረት መኖርን ብመርጥ አትዘንብኝ ። ማክሲሚለን ፡ ሞትህን መስማት ቀርቶ ማሰብ አልፈልግም ። የአንተ እንጂ የማንም አልሆንም ። ትዕዛዝህን ስጠኝ ፡ በታዛዥነት አክብሬ ለመገኘት ወስኛለሁ ። ግን ልብብለህ ስማኝ ፡ በሆነው ዘዴ ተጠቅሜ ሠርጉን የማዘገየው ከሆነ በትዕግሥት ትጠብቀኛለህ አይደለም ? ”

“ እንደ ኢዮብ ለመታገስ ቃል እገባለሁ ። ግን አንቺም ያን ሠርግ በምንም መንገድ ላለመቀበልና በቄስ ፊት አቁመው ሊያስገቧቸሽ ቢሞክሩ እንኳ ለመቃወም ማይልኝ ። ” አለ ማክሲሚለን የቀኝ እጁን መዳፍ ዘርግቶ ።

“ እንተን ይንሳኝ”በማለት ቫለንቲን እጁን በእጅዋ መታ አደረገች ።

“ እምንሻለሁ ፡ ቫለንቲን ። ግን ወላጆችሽ በሃሳብሽ የማይስማሙ ሆነው ነገ ፍራንዝ ለፊርማ ከመጣ . . . ? ”

“ጠፍቼ ወዳንተ እመጣና እንኮበልላለን ፡ . . . ትጠልፈኛለህ ።” አለች ቫለንቲን በሳቅ ቀበል አድርጋ ፡ በሕፃን አነጋገር ። “ ሊደረግ የተወሰነውን ሁሉ በማስታወሻ ጽፌ እልክልሃለሁ ። ”

“ አመሰግናለሁ ፡ የኔ ውድ ቫለንቲን ! ሰዓቱን ጨምረሽ ግለጭልኝ ። ከዚያም እዚህ ቦታ ድረስ እመጣና በግድግዳው በኩል ዘለሽ

t.me/OLDBOOKSPDF

ክንዴ ላይ ታርፊያለሽ ። ሠረገላ ይገፍ ስለምጠብቅሽ ወዲያውኑ እሁቴ ቤት እወስድሻለሁ ። ”

“ በል አሁን ሂድ ” አለች ቫለንቲን “ ደህና እምሽ ። ”

ማክሲሚለን የፍቅረኛው ድምፅ እስኪጠፋ ድረስ ሲያዳምጥ ቆይቶ እንዲህ እንድታፈቅረው ያደረገውን አምላኩን ቀና ብሎ ካመሰገነ በኋላ ወደ ቤቱ አመራ ።

በዚያ ቀንም ሆነ በማግሥቱ ከቫለንቲን አንድም መልዕክት አልደረሰውም ። በሦስተኛው ቀን ጧት ላይ ግን አንዲት ወረቀት ተላከችለት ።

> እንባ ፤ ልመናና ጸሎት ፍሬ አልሰጡም ። የጋብቻው ውል ዛሬ ማታ በስስት ሰዓት እንዲፈረም ተወስኗል ። ማክሲሚለን ፤ ቃሌን ሰምተሃል ። ልቤ አሁንም ከአንተ ጋር ነው ከማለት ሌላ የምጨምረው የለኝም ። ሰስስት ሩብ ጉዳይ ላይ ጠብቀኝ ።
>
> ቫለንቲን

ቫለንቲን ከቤቷ ስትንደረደር መጥታ በአጥሩ ጥግ ቆማ “ መጣሁ ማክሲሚለን፤ ውሰደኝ” በማለት እጅዋን የምትዘረጋበትን ደቂቃ እያሰበ ቀኑን ሙሉ ደብዳቤውን እየደጋገመ ሲያነብ ዋለ ።

አስፈላጊውን መሰናዶ ሁሉ አድርጓል ። ከቀጠሮአቸው ቦታ ከአጥር ለመዝለል እንዲመች ሁለት መሰላሎችን በአጥሩ ጥግ ከመደበቁም ሌላ በአስፈላጊው ጊዜ እንደነፋስ ሽው ለማለት የተዘጋጁ ቀበጥባጣ ፈረሶች ከሠረገላ ጋር ተሰጉመው እየተቁነጠነጡ ይጠባበቃሉ ።

ከምሽቱ ሁለት ሰዓት ላይ አጥሩ ግድግዳ ላይ ደርሶ ፈረሶቹንና ሠረገላውን ከአንድ የፈራረሰ ግንብ ውስጥ ደበቃቸው ። የቀረውን ጊዜ ወዲያ ወዲህ እየተንጐራደደ ፤ አልፎ አልፎም ወደ አጥሩ እየተጠጋ የቫለንቲንን ነጭ ቀሚስና የሩጫ ድምጽ ሲጠባበቅ ቆየ ። ሁለት ሰዓት ከአርባ አምስት ደቂቃ ሆነ ። የማክሲሚለን ልብ በኃይል ይመታ ጀመር ። በአካባቢው የሰፈነው ጸጥታ በሩጫ ቀርቶ በትንፋሽ የሚደፈርስ ይመስላል ።

በመጨረሻ እረጭ ያለው ፀጥታ ሊደፈርስ የቻለው የቅዱስ ጳውሎስ ቤተክርስቲያን ሰዓት ሦስት ሰዓት ላይ ባሰማው የደወል ድምፅ ነበር ። የቀጠሮው ጊዜ ካለፈ አሥራ አምስት ደቂቃ ሆነው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ለማክሲሚለን እጅግ አስቸጋሪ ምጥ ነበር ። በአትክልቱ ሥፍራ እንዲት ቅጠል በወደቀችና የምሽቱ ነፋስ ትንሽ ድምፅ ባሰማ ቁጥር ማክሲሚለን ግንባሩና ጀርባው በላብ እየተንከረ የአጥሩን ግድግዳ ወደተመረከዘው መሰላል መጡጣት ይጀምራል ። በዚህ ትንፋሽ የሚያስቆም የፍርሃት ፤ የጭንቀትና የጉጉት ሁኔታ ላይ እንዳለ የቤተክርስቲያኑ ሰዓት ጊዜው ሦስት ሰዓት ተኩል መሆኑን ገለፀ ።

ቫለንቲንን መጠራጠር አቃተው ። ምናልባት ወደሱ ስትመጣ ኃይል አጥሯት በገሮው አትክልት ውስጥ ራሷን ስታ ወድቃ እንደ ሚሆን ገመተ ። የቅዱስ ጳውሎስ ሰዓት አራት ሰዓት ላይ ደወለ ። አትክልቱ ውስጥ ብትወድቅ ምናልባት ከጥቂት ጊዜ በኋላ ወላጆቿ ፤ ውሉ ለሚያዩትና መላ ቤተሰብ ውስጥ አለመኖሯን ሲረዱ አካባቢውን ያሰሳሉ ። ከወደቀችበት እንስተው ይወስዷታል ፤ መከራዋ ይታወቃል። ከዚያ በኋላ ልታመልጥ አትችልም ። ትፈርማለች ።

ስለዚህ ከወደቀችበት ሥፍራ በፍጥነት አንስቶ በማውጣትደዘ መኮብለል አማራጭ የሌለው ተግባር ነው ። ሰዓቱ አራት ተኩል ላይ ደወለ ። ከዚህ በኋላ ማክሲሚለን ቆሞ በመጠባበቅ ራሱን የሚያታልል ሰው ሊሆን አይችልም ። በትጅበት የአጥሩን ግድግዳ ዘሎ ግቢ ውስጥ ዘፍ አለ ።

ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ የቤቱን ሕንፃ በግልፅ ሊመለከት ቻለ ። ሕንፃው እንዲያ ባለ የውል መፈጸሚያ ወቅት በብርሃን ሲታጀብ ሲገባው ጨለማ እንደዋጠው ነበር ። ቤቱ ውስጥ እንዳች ነገር እንዳለ የነበረው ጥርጣሬ ከፍ አለ ። በቫለንቲን አለመምጣት የደነገጠውን ያህል የቤቱ ጭለማና ጸጥታም አስፈራው ። በጉጉትና በሚቻለው መጠን ቫለንቲንን ለማየት በተቅበጠበጠው ስሜቱ ትዕግሥቱን አጥቶ ወደ ውስጥ ለመግባትና የሚመጣውን ለመጋፈጥ በመወሰን አትክልቱን ካለፈ በኋላ በሉና በቤቱ መካከል ያለውን ርቀት በሩጫ አቋርጦ ሕንፃው ውስጥ ለመግባት በመዘጋጀት ላይ እንዳለ በነፋሱ ተሸካሚነት የመጣ ድምፅ የሚሰማ መሰለው ። ተጠጋግተው ወደ በቀሉ ዛፎች እንደመሸሸግ ብሎ ራሱን ደበቀ ። በዚህ ጊዜ ጨረቃዋ ከሸፈናት የደመና ግርዶሽ በመውጣት ብርሃኗን ስትፈነጥቅ ፤ ቪልፎርትና ዶክተር አቭሪኝ ወደሱ አቅጣጫ ሲመጡ አስተዋለ ። ወደ ሽሽቶ ኋላው በዛፎች መሃል ተደበቀ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ብዙም ሳይቆይ የሁለቱ ሰዎች እርምጃ ቆመ ። “ እዬ ዶክተር” ይላል ቪልፎርት ተስፋ በቆረጠ አነጋገር ። “ አምላክ ፊቱን አዙሮ ብኛል ። ጀርባውን ሰጥቶኛል ። ከንቱ ልታፅናናኝ አትሞክር ። ሞታ ለች ! ቢታ ሞታለች ። ወይኔ ባተሌው ። ”

የጋለ ካውያ በቀዝቃዛ ውሃ ቢነከር እንኳ እንደዚያ ያለ ሁኔታ ሊፈጠር አይችልም ። እንደ ረመጤት ሲቃጠል የነበረው የማክሲ ሚለን ሰውነት በቀዝቃዛ ላብ ተቸለሰ ። የጥርሶቹን መንገጫገጭ ለማ ቆም በሚቻለው መታገል ነበረበት ። ማንች የሞተችው ?

“ ወደዚህ ያመጣሁዎትከ ላጽናናዎ ሳይሆን በተቃራኒው ነው ።” አለ ዶክተር አቭሪኝ ።

ቪልፎርት ግን አልገባውም ። “ ኧ ? ” አለ በጭንቀት ።

“ አሁን የደረሰው ሐዘን ለሌላ የበለጠ አሰቃቂ ለሆን ዓላማ የታ ለመ ሳይሆን አይቀርም ። በጣም አሳሳቢ ጉዳይ እንደሆን ልነግርዎ እፈልጋለሁ ። ”

ቪልፎርት በተዳከመ ሁኔታ ከአንድ ዛፍ ሥር ወደሚገኝ አግዳሚ ወንበር ሂዶ ሲቀመጥ ዶክተሩ ደግሞ ከፊት ለፊቱ ቆመ ። ማክሲሚለን የሥራ አካላቱ በፍርሃት እየራደ ማዳመጡን ቀጠለ ።

“ ሃዘን ነው የገደላት ፣ ዶክተር ” አለ ቪልፎርት ።

“ ሃዘን አይደለም ” አለ ዶክተሩ በተሰላቸ አነጋገር ። “ ሃዘን የሚገድለው አልፎ አልፎ ሲሆን ያውም ቀስ በቀስ እንጅ እንዲህ በአ ንድ ቀን ፣ በሰዓት ፤ በአሥር ደቂቃ አይቀስፍም ። ይልቅስ አሁን ብቻ ችንን ከሆን ዘንዳ አንድ የምነግርዎ ምስጢር አለኝ። ”

“ እስኪ ንገረኝ ዶክተር ” አለ ቪልፎርት በረጅሙ ተንፍሶ “ ጆሮ አልሰማ አይል ። ”

“ ቴታነስና ከአትክልት ዘር የተቀመመ መርዝ በሰውነታችን ላይ የሚያስከትሉት ስሜትና ውጤት ፍጹም ተመሳሳይ ነው ።”

ቪልፎርት በድንጋጤ ከተቀመጠበት ተነስቶ ለአፍታ ከቆመ በኋላ ተመልሶ በመቀመጥ “ አሀ . . . በፈጠረህ አምላክ ዶክተር ፣ የምትነግረኝን ነገር አጢነኸዋል ? ” አለ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ የእነጋገሬን አሳሳቢነት ጠንቅቄ አውቀዋለሁ ። ለማን እን
ደምናገርም ይገባኛል ። ”

“ ታዲያ እኔን በጓደኛ አይን ነው ወይስ በዓቃቤ ሕግነቴ አይ
ተህ የምታናግረኝ ? ”

“ ቢያንስ ለጊዜው በጓደኛ ዓይን ልመለከትዎ እገደዳለሁ ።
ሁለቱ ስሜቶች ፍጹም ተመሳሳይ ከመሆናቸው የተነሳ አንድን ሰው
የትኛው እንደገደለው ለመለዬት አዳጋች ነው ። ያም ሆነ ይህ እማ
ትዎን የገደላቸው መርዝ መሆኑን ብቻ ሳይሆን ከፈለጉ የመርዙን
ዓይነት ልነግርዎ እችላለሁ ። ሲትዬዋ የሞቱት ብሩሲን ወይም ስትሪ
ችኒን የተባለ መርዝ ከሚፈለገው በላይ በመውሰዳቸው ነው ። ”

ማክሲሚለን ሲቆም የደረሰው ትንፋሹ መለሰ አለለት ።
ሚች የቫለንቲን አያት መሆኗን ተረዳ ።

ቪልፎርት የዶክተሩን እጅ በኃይል ጨብጦ “ እንዴ ፡ አይደረ
ግም ! እያቀገርህ መሆን አለበት ። እንዲህ ዓይነቱን ወሬ ካንተ አይ
ነቱ ሰው መስማት እጅግ ይዘገንናል ! እባክህ በፈጠረህ ዶክተር
ምናልባት ተሳስተህ ይሆናል ? ”

“ በርግጥ ተሳስቸ ይሆናል ፡ ግን . . . . ”

“ ግን ምን ? ”

“ ግን የተሳሳትኩ አይመስለኝም ። በነገራችን ላይ የሲትየዋን
ሞት የሚፈልግ ሰው ያለ አይመስልዎትም ? ”

“ ኧረ በፍፁም ፡ ቫለንቲን ሙሉ ወራሽ ናት ። ቫለንቲን ብቻ
. . . እግዚኦ ! እንዲህ ያለው ርኩስ ሃሳብ ከኔ ልብ የመነጨ ቢሆን
ኖሮ የገዛ ልቤን በጩቤ እሰነጥቀው ነበር ። ”

“ እኔ ማንንም ለመወንጀል ፈልጌ አይደለም ። ” አለ ዶክተር
አቭሪኝ ። “ አባባሌ ይግባዎ ። ነገሩ ስሀተት ሊሆን ይችላል ። ግን
ነገሩን እንድወያይበት ሕሊናዬ ያስገድደኛል ። አሁን የሚበጀው
ጥልቅ ምርመራ ቢያካሂዱ ነው ። ”

“ በማን ላይ ? እንዴት ? ”

“ ለምሳሌ የአባትዎ ነባር ባለሟል የሆነው ባሮይስ በአጋጣሚ
ለአባትዎ የተዘጋጀ ነገር ለሚቷ ሰጥቶ ይሆናል ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

« ግን ለኖርቴር የተዘጋጀ ነገር እንዴት አግቴን ይገድላል ? »

« ነገሮችን በተለያየ አቅጣጫ መመልከት ለሚኖርበት ዓቃቤ ሕግ ማብራሪያ ስሰጥ ይከብደኛል ። ሆኖም ነገሩ ቀላል ነው ። እንደሚያውቁት አንዳንድ በሽታዎች በመርዝ ይፈወሳሉ ። ሽባነት ከነዚህ በሽታዎች መካከል አንዱ ነው ። ኖርቴርን ለማዳን የምችለ ውን ሁሉ ካደረግሁ በኋላ ብሩሲን ያልኩዎትን የመርዝ ዓይነት እያለ ማመድኩ ለመሰጠት ሞከርኩ ። ያ የሆነው ከሦስት ዓመታት በፊት ነው ። በመጨረሻ ያዘዝኩላቸው መጠን በድስት ሴንቲግራም ብሩሲን ሲሆንይህ መጠን በየዕለቱ መጠኑን ከትንሽ ጀምረው ሲለማመዱት ለነበሩት በሽተኛ ጉዳት የማያስከትል ሲሆን ሌላ ሰው ቢወስደው ግን ወዲያውኑ ይሞታል ። »

« ግን የአባቴና የሚስጀ መኖሪያ በአኔው ግቢ ውስጥ ቢሆንም እጅግ የተራራቀና በምንም ተዓምር የማይገናኝ ከመሆኑም በላይ ባር ይስ የምትለው ሠራተኛ በጭራሽ አግቴ ክፍል ውስጥ ገብቶ አያው ቅም ። »

« መሴ ቪልፎርት » አለ ዶክተሩ፤ “የምችል ቢሆን ኖሮ ሚስጥን ባተረፍኩ ነበር ። ሆኖም አሁን ሚች አንድ ጊዜ ሞተዋልና በመጀመ ሪያ ደረጃ የሚያሳስበኝ በሕይወት ያላችሁት ሰዎች ጥያቄ ነው ።ይህ ንን አስፈሪ ምስጢር በልባችን ውስጥ እንቅበረው ። አንድ ሰው ምስ ጢሩን ቢያገኘው እንኳ በነገሩ ያልደረስኩበት መስዬ እቀርባለሁ ። ይህ በእንዲህ እንዳለ ግን ፤ ድርጊቱ በሚጀ ላይ ላያቆም ይችላልና ያለ መታከት መከታተልዎን እያቋርጡ ። ወንጀለኛውን ካገኙት ደግሞ የሚችን አሚሚት በመመስከር ‘ ዓቃቤ ሕግ እንደመሆንዎ . . . የመ ሰለዎን ያድርጉ ’ የምለው የመጀመሪያ ሰው እኔ እሆናለሁ ። »

“ አመሰግናለሁ ዶክተር ” አለ ቪልፎርት ደስ እያለው ፤“ካንተ የበለጠ ጓደኛ አላገኝም ። ” ከዚያም ዶክተር አቭሪኝ ሃሳቡን እንዳ ይለውጥ የፈራ ይመስል ቶሎ ብድግ ብሎ ወደ ቤት እንዲገቡ ክንዱን ይዞ እየገፋ ወሰደው ።

ማክሲሚሊን የከበቡት ዛፎች አፎር የከለከሉት ይመስል ወደ ዳር ወጥቶ ደጋግሞ በረጅሙ ይተነፍስ ጀመር ። ፊቱ ከመለዋወጡ የተነሳ በጨረቃዋ ብርሃን ለተመለከተው የሰው ምስል እንጅ ሕይወት ያለው አይመስልም ነበር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

የተወረረ የሚመስለውን ሕንፃ ሲመለከት በአንድ በኩልመስኮት ሲከፈት አዩ። ወዲያው ከውስጥ የምትታይ ሻማ በፈነጠቀችው ደብዛዛ ብርሃን አንድ ነገር ከባንኮኒው በኩል ሲወጣ ተመለከተ። ቫለንቲን ነበረች ። ማክሲሚለን ሰው ያዩኛል ወይም ቫለንቲን በድንጋጤ ጮሀ ሰው ይመጣብኛል የሚል ጥርጣሬና ማመዛዘን ሲመጣለትም ሆነ ሊገታው አይችልም ነበር ። ከሕንጻው ጥግ በሥርዓት የበቀለውን ጨፌ እየረገጠ አቋርጦ ደረጃውን በሩጫ በመውጣት ያልተቆለፈውን በር በትክሻው ገፋ አደረገው ። ስሜቱ የሱ ስላልነበረ አባወራውን ቪልፎርትን ቢመለከት እንኳ ግድ አልነበረውም ። ደግነቱ ማንም አልነበረም ።

የደረጃዎቹን ጫፍ እንደደረሰ ደብዛዛ ብርሃን ከሚታይበት በኩል ገርበብ ብሎ የተከፈተ በር በኩል አንድ የለቅሶ ድምጽ ተሰማው ። የማን ድምጽ እንደሆነ ለማወቅ ግን ጊዜ አልፈጀበትም ። በሩን በር ግዶ ገባ ።

የሟችን ቅርፅ በግልፅ በሚያሳይ ነጭ አንሶላ ተሸፍና አስከሬኑ ተጋድሟል ። ከአስከሬኑ ጐን በባንኮኒው በኩል ያለፈችው ቫለንቲን ምንነቱ የማይታወቅ ጸሎት ታደርሳለች ። ለቅሶዋ ልብ ከመንካቱ የተነሳ ማክሲሚለን ዝም ብሎ የሚመለከተው አልነበረም ። የግዱን ፈገግ እንደማለት እየቃጣው በዝግታ ስሟን ጠራ ።ቀና ብላ ተመለከተችው ። ድንጋጤም ሆነ መገረም ግን አልታየባትም ። አንዳንድ ጊዜ በከፍተኛ ትካዜ ከተዋጠ ልብ ስሜት ገላጭ ምልክቶች ሊታዩ አይችሉም ።

" ቫለንቲን ! " አለ ማክሲሚለን በተቆራረጠ ድምጽ፤ "ሁለት ሰዓት ሙሉ ስጠብቅ አምሽቼ ስትቀሪ ራሴን መቆጣጠር አቃተኝ። የአጥሩን ግድግዳ ዘልዬ ወደ ዛፎች ተጠጋሁ ።እና እዚያ ስለ አሳዛኙ አደጋ የሚነጋገሩ ድምጾችን ሰማሁ ። "

" የማንን ድምጾች ? "

የቪልፎርትና የዶክተሩ ንግግር ሙሉ ለሙሉ ትዝ ሲለው ማክሲሚለን ሽምቀቅ አደረገው ። " የአሽከሮቹ ድምጾች ሁሉንም ፤ የደረሰውን ሁሉ ነገሩኝ " አለ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ማን እዚህ ከተገኘህ ዋ ! " አለች ። ንግግሯ ቁጣም ሆነ ፍር ሃት አልነበረበትም።"አሁን በፊት ለፊቱ በርም ሆነ በጓሮ በኩል መው ጣት አትችልም ። አመቺው መውጫ አንድ ብቻ ነው ። ና ላስወጣህ።"

" በዬት ? "

" በእያቴ ክፍል በኩል "

" ተጠንቀቂ ቫለንቲን ፡ " አለ ማክሲሚሊን ኢየቅማማ ። "እዚህ መምጣቴ እብደት መሆኑ አሁን ተገልጾልኛል ። አንችስ ቢት ክክል ለማሰብሽ እርግጠኛ ነሽ ? "

" ሙሉ ለሙሉ እርግጠኛ ነኝ ። ምስኪኗን አያቴን ብቻዋን ትቸ መውጣቴ ብቻ ነው የሚያሳዝነኝ ። "

" ሞት በራሱ ቅዱስ ነው ፡ " የማክሲሚሊን መልስ ነበር ።

ቫለንቲን ስፊ አዳራሽ አቋርጣ ወደ ኖርቱር ክፍል የሚወስድ ደረጃ ስትወርድ ማክሲሚሊንም በጣቶቹ ጫፍ እየተራመደ ይከተላት ጀመር።

የደረሰው አደጋ ሁሉ በነባር ሠራተኞቸው የተገለጸላቸው ኖር ቴር ተሽከርካሪ ወንበራቸው ላይ እንደተቀመጡ ቫለንቲንን ሲመ ለከቱ አይኖቻቸው አበሩ ።

" አባባዬ " አለች ቫለንቲን ከኖርቴር ፊት ለፊት ቆማ " በቅ ርቡ ከአንድ ሰዓት በፊት አያቴ መሞቷን ሰምተሃል ። እንግዲህ ለእኔ በዚህች ዓለም የቀረኸኝ ዘመድ አንተ ብቻ ነህ ። " የሽማግሌው አይ ኖች ወሰን የሌለው የእፍቅሮት ስሜት ያሳዩ ጀመር ። " ስለዚህ ላንተ ፍቅር ስል ደስታዬንና ሐዘኔን ሳልደብቅ መንገር አለብኝ ። አይደለም አባባዬ ? "

" አዎ " በሚል ምልክት የኖርቴር አይኖች ተከዱ ።

"እንግዲያውስ ይህንን ወንድሜን በደንብ ተመልከተው።"አለች ቫለንቲን የማክሲሚሊንን እጅ በእጅዋ ይዛ " ማክሲሚሊን ሞሪል ይባላል ። አባቱ በማርሴል የታወቁ ባለመርከብ ነበሩ ። ስለአባቱ ዝና ታውቃለህ ፣ አይደል ? "

" አዎ " አሉ የሽማግሌው አይኖች ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ይህ ወንድሜም ስሙ የማያሳፍር ሲሆን በየጊዜው ታዋቂ እየ ሆነ በመምጣት ላይ በመሆኑ ገና በሰላሳ ዓመቱ የብርጌድ አዛዥ ሲሆን የክብር ሊሻን ሲሸለም በቅቷል ። "

ኖርቴር ይህንን ጉዳይ እንደሚያውቁ በሚገልፅ ሁኔታ በአይኖ ቻቸው ምልክት ሰጡ ።

" አባባዬ ፣ " አለች ቫለንቲን " ክልቤ ስለማፈቅረው ለሱ እንጅ ለማንም ራሴን አሳልፌ አልሰጥም ። ሌላ ሰው እንዳገባ የሚያስገድዱኝ ከሆነ ራሴን አጠፋለሁ ።"

ኖርቴር በታላቅ ትካዜ መዋጣቸውን አይኖቻቸው ተናገሩ ።

" ማክሲሚሊያንን ተቀብለኸዋል ፣ አይደለም ፣ አባባዬ ? "

" አዎ ። "

" እና የአባቴን ሃሳብ ታከሽፈዋለህ አይደለም ? "

ኖርቴር " እንደሁኔታው ይታሰብበታል " በሚል አስተያዩት ማክሲሚሊያንን በአትኩሮት አዩት ።

ነገሩ የገባው ማክሲሚሊያን " ቫለንቲን " አለ " ለሟች አያትሽ ጸሎት በማድረስ ላይ እንዳለሽ ነው ያቋረጥኩሽ ። ለአፍታ ከአባባ ጋር ብቻችንን እንድንነጋገር ትፈቅጅልናለሽ ? "

" አዎ አዎ ፣ ልክ ነው ፣ " አሉ የኖርቴር አይኖች ። ከዚያም ቫለንቲንን በጥያቄ ምልክት ተመለከቷት ።

" ሃሳቤን እንዴት ይረዳል በማለት ገርሞህ ነው አባባ ? " ስትል ጠየቀች ቫለንቲን ።

" አዎ ። "

"ስለሱ አትጨነቅ ፣ ስላንተ ብዙ ጊዜ ስለተነጋገርን እንዴት እንደማነጋግርህ ያውቃል ። " አያቷን ጉንጫቸው ላይ ስማ ማክሲ ሚሊያንን ከተሰናበተች በኋላ ከክፍሉ ወጣች ።

ቫለንቲን የተናገረችው ምን ያህል እውነት እንደሆነና ስለላቸው ምን ያህል እንደተነጋገሩ ለማረጋገጥ ማክሲሚሊያን የፊደል ሠሌዳ ፣ መዝገበ ቃላት ፣ ብዕርና ወረቀት አውጥቶ ፋኖስ ከተቀመጠበት ጠረ

t.me/OLDBOOKSPDF

ጼዛ ላይ አስቀመጣቸው ፡፡ “ ግን በመጀመሪያ አባባ ” አለ “ ግን እንደሆንኩ ፣ ቫለንቲንን እንዴት ላፈቅር እንደቻልኩና እሷን በሚ መለከት ያለኝን ዓላማ እንድገልጽልዎ ይፍቀዱልኝ ፡፡ ”

“ እሰማለሁ ” አሉ የኖርቴር አይኖች ፡፡

በአቋማቸው ሽክም የሆኑ ፣ መላ አከላታቸው የሰለለ ሰው በሞ ትና በሕይወት ጠረፍ ላይ የቆሙትን ሁለት ወጣት ፍቅረኞች ሲታ ደጉ ማዩት እጅግ የሚያሳዝን ተግባር ነበር ፡፡ ማክሲሚለን ከቫለንቲን ጋር እንዴት ሊተዋወቅ እንደቻለ ፣ እንዴት በፍቅር እንደወደቃትና እሷም በሚቱን እንዴት ልትጋራ እንደቢቃች በዝርዝር አስረዳ ፡፡ ቀጥ ሎም ስለቤተሰቡ፡ስለማዕረጉና ስለወደፊት ዕድሉ ለሽማግሌው ገለጸ ፡፡

“ አሁን ስለፍቅራችንና ስለወደፊቱ ተስፋ ነገርኩዎ ” አለ ማክ ሲሚለን “ ልናደርገው ስላቀድነው ውጥንም ልንገርዎ ? ”

“ አዎ ፡፡ ”

ማክሲሚለን ከእጥሩ ጀርባ ሠረገላ ይዞ እንደሚጠብቅና ቫለንቲ ንን ወስዶ እሁቱ ቤት ካስቀመጠ በኋላ እንደሚያገባትና የአባቷን ይቅ ርታ በአማላጅ ለማግኘት እንደወሰኑ ተናገረ ፡፡

“ አይሆንም ” አሉ የኖርቴር አይኖች ደጋግመው በመጨ ፈን ፡፡

“ እቅዳችንን አልተቀበሉትም ? ”

“ አዎ ፡፡ ”

“ ታዲያ ምን ብናደርግ ይሻላል አባባ ? የሚቿ እያቷ የመጨረሻ ቃልም ቢሆን ቫለንቲንና ፍራንዝ ባስቸኳይ ይጋቡ የሚል ነው ፡፡ ይህ እንዲሆን መፍቀድ አለብኝ ? ”

የኖርቴር አይኖች ያለ እንቅስቃሴ ዝም አሉ ፡፡

“ ገባኝ ፣ በትዕግሥት መጠባበቅ አለብኝ ? ”

“ አዎ ” አሉ አይኖቹ ፡፡

“ ግንኮ ከዘገዩን ተስፋ የለንም አባባ ! ቫለንቲን ያላንዳች ረዳት ብቻዋን ናት ፡፡ እንደሕጻን ፍላጐታቸውን በግዴታ እንድታሟላላቸው ሊያስገድዷት ይፈልጋሉ ፡፡ ውሉም ምናልባት ዛሬ በእከል ምክንያት ተላልፎ እንደሁ እንጅ በቅርቡ ይፈረማል ፡፡ ”

በሽማግሌ አይኖች ላይ ድንገተኛ የሽሙጥ እንቅቅስቃሴ ታዩ ፡፡

t.me/OLDBOOKSPDF

" አይፈረምም ሊሉኝ ፈልገው ነው ፣ አባባ ? "

" አዎ ። "

" ምንጊዜም ቢሆን ውሉ አይፈረምም ? " አለ ማክሲሚለን ድምጹን ከፍ አድርጐ ። " ይቅርታ አድርጉልኝ አባባ ፣ እንዲህ አይነት ጥሩ ዜና ስሰማ ተጠራጣሪ መሆኔ አይቀርም ። እንደማይፈረም እርግጠኛ ነዎ ? "

" አዎ . . . . ! "

ይህ ሁሉ ሲሆን ማክሲሚለን ሽማግሌውን በሙሉ ልብ ሊያምን አልቻለም ። ኃይሉ ከተኮላሸ አዛውንት የሚወጣው ቃል ኪዳን እንግዳ ከመሆኑ የተነሳ ነገሮችን በትክክል ከማወቅ ሳይሆን በእርጅናና በመዳከም ምክንያት የሚነገር አልባሌ ነገር ይመስል ነበር ።

የወጣቱን ጥርጣሬ በመረዳት ይሁን ወይም ባሳዩት ምልክት ግልጽነት ባለመርካት ኖርቲር ማክሲሚለንን ኮስተር ብለው ተመለከቱት።

" በትዕግሥት ለመጠባበቅ የገባሁትን ቃል እንዳድስ ፈለጉ አባባ ? " ሲል ጠየቀ ።

የኖርቲር አይኖች በኮስታራ አስተያየት ' ቃል መግባት ብቻውን አይበቃም ' ይሉ ይመስል በማክሲሚለን ፊት ላይ ተተክለው ከቆዩ በኋላ ወደ እጁ አመሩ ።

" መሐላ እንዳደርግ ይፈልጋሉ ? "

" አዎ ። "

ማክሲሚለን እጆቹን ከፍ አድርጐ " ማንኛውንም ተግባር ከመፈጸሜ በፊት እርስዎ ሊያደርጉት የወሰኑትን ነገር በመከታተል ታግሼ ለመጠባበቅ በክብሬ ስም እምላለሁ ! " አለ ።

" በጣም ጥሩ ! " አሉ የኖርቲር አይኖች ።

" አሁን እንድሄድ ይፈልጋሉ ፣ አባባ ? "

" አዎ ። "

" እንደገና ወይዘሪት ቫለንቲንን ሳላይ ? "

" አዎ ። "

ማክሲሚለን በአክብሮት ከአንገቱ ዝቅ በማለት እጅ ከነሳ በኋላ ከክፍሉ ወጣ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

38

ከሁለት ቀናት በኋላ ከጧቱ በ4 ሰዓት አካባቢ የቪልፎርት እማ
ቶች የቀብር ሥነሥርዓት ቪልፎርት ከረጅም ጊዜ በፊት በተለይ ለመላ
ቤተሰቡ መካነ መቃብር እንዲሆን ባዘጋጀውና ቫለንቲንን የወለደች
ለት የመጀመሪያ ሚስቱ ሬኒ በተቀበረችበት ሥፍራ ተከናወነ ።

የአስከሬኖቹ ፍቃት በቪልፎርት ቤት ቀደም ሲል የተጠናቀቀ
በመሆኑ በመካነ መቃብሩ ሥፍራ የተካሄደው ሥነሥርዓት እምብ
ዛም ጊዜ አልፈጀም ። አስከሬኖቹ በተዘጋጀላቸው ጉድጓዶች ውስጥ
አርፈው አፈር ከተመለሰ በኋላ ለቀብር የተገኘው ሕዝብ በመጣበት
መመለስ ያዘ ። ፍራንዝ ቪልፎርትን ተሰናብቶ ሊሄድ ሲል ቪልፎ
ርት " መቼ ነው እንደገና የምንገናኘው ፤ መሴ ፍራንዝ ? " ሲል
ጠየቀው ።

" በፈለጉ ጊዜ ። "

" እንግዲያውስ በሚቻልህ ፍጥነት እንገናኝ ። "

" አሁን አብሬዎ ብመለስ ምን ይመስልዎታል ? "

" ደስ ይለኛል ፡ ያንተን ፕሮግራም የማላዛባ ከሆነ ። "

" ኧረ ምንም አይደል ። "

ሁለቱ ሰዎች ወደ ቪልፎርት ቤት አብረው ሄዱ ። ቪልፎርት
ቫለንቲንንም ሆነ ሚስቱን ሳያነጋግር ወጣቱን ወደ ግል ክፍሉ ወስዶ
እንዲቀመጥ ጋበዘው ።

" እንደምታውቀው ፍራንዝ " በማለት ቪልፎርት ገለፃውን
ጀመረ ፡ " የሟች አያቷም ፍላጎት ሠርጉ በአፋጣኝ እንዲፈጸም ነበር።
ውሉ ከሶስት ቀናት በፊት እንደሚፈረም ታስቦ ስለነበረ ረቂቁ ቀደም
ሲል ተዘጋጅቷል ። ፊርማው ከዛሬ ማለፍ የለበትም ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

" ግን'ኮ ቤትዎ በሐዘን ላይ ነው ፤ መሴ ቪልፎርት " አለ ፍራንዝ እያቅማማ ።

" ግዴለም ሐሳብ አይግባህ ፣ በኔ ቤት ውስጥ ሐዘን የተለመደ ሆኗል ። መጀመሪያ ቫለንቲን ሚች አያቶቿ ወደተውሏት የገጠር ርስት ሄዳ ሶስት ወር እንድትከርም እናደርጋለን ። አንተ ከተመቸህ የዛሬ ሳምንት አካባቢ የሠርጉ ሥነሥርዓት ይፈጸማል ። ጋብቻው እንደ ተፈጸመ አንተ ወደ ፓሪስ ትመለሳለህ ፣ ሚስትህም የሐዘኑን ጊዜ ከእንጀራ እናቷ ጋር እዚያው ታሳልፋለች ። "

" እንደመሰለዎ መሴ ቪልፎርት " አለ ፍራንዝ " በኔ በኩል የምፈልገው ሁለቱ ጓደኞቼ አልበርትና ሬናውድ በውል ሰሚነት እንዲገኙልኝ ብቻ ነው ።"

" ልላክባቸው ወይስ ራስህ ሄደህ ልታመጣቸው ትፈልጋለህ ?"

" ራሴ ብሄድ ይሻለኛል ።"

" በጣም ጥሩ ፣ እንግዲያውስ በግማሽ ሰዓት ውስጥ እንደምትመለስ እጠባበቃለሁ እስከዚያ ቫለንቲንም ዝግጅቷን ትጨርሳለች ።"

ፍራንዝ እጅ ነስቶ ወጣ ። ቪልፎርት ወደ ቫለንቲን አሽከር ልኮ በግማሽ ሰዓት ውስጥ የውል አባትና የፍራንዝ ውል ሰሚዎች ሳሎን ውስጥ እንደሚጠብቋት እንዲነግሩ አዘዘ ።

ቫለንቲን መልዕክቱ ሲደርሳት ከድንጋጤዋ የተነሳ መብረቅ እንደመታት ሁሉ ሰውነቷ የተሰነጠቀ መሰላት። አያቷን ለማነጋገር ፈልጋ ወደ ክፍላቸው በማምራት ላይ እንዳለች ቪልፎርት ደረጃው ላይ አግኝቷት እጅዋን ይዞ ወደ ሳሎኑ ወሰዳት ። ሳሎኑ በር ላይ ስትደርስ ከኖርቲር ነባር ሠራተኛ ከባሮይስ ጋር ሲተላለፉ ተስፋ በቆረጠ ዓይን ተመለከተችው ።

ይህ በእንዲህ እንዳለ ሁለት ሠረገላዎች ቅጥር ግቢው ውስጥ ገቡ ። አንደኛው ሠረገላ የውል አባት የሚሆኑትን ቄስ ይዟል ፣ ሁለተኛው ውስጥ ደግሞ ፍራንዝና ሁለቱ ጓደኞቹ ነበሩ ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ጉዳዩ የሚመለከተው ሰው ሁሉ በሳሎኑ ውስጥ ተገኘ ።

የውል አባት የውሉን ረቂቅ ጠረጴዛው ላይ ካስቀመጡ በኋላ መነጽራቸውን አድርገው ወደ ፍራንዝ ዞር በማለት እንዲህ አሉ " ውድ ፍራንዝ ፣ ከወይዘሪት ቫለንቲን ጋር የተወጠነውን ይህንን ጋብቻ

t.me/OLDBOOKSPDF

አስመልክቶ እያቷ መሴ ኖርቴር በፊት የነበራቸውን ሃሳብ ስለለወጡ ሙሉ በሙሉ የሐብታቸው ወራሽ እንዳትሆን መከልከላቸውን እንድ ነግርህ መሴ ቪልፎርት ጠይቆኛል ።"

" በወይዘሪት ቫለንቲን ፊት እንዲህ ያለው ጥያቄ በመነሳቱ ከልብ አዝናለሁ።" ሲል መለሰ ፍራንዝ"የግብቷ ልክ የተቀነሰ ቢመ ስልም ከኔ ሐብት የበለጠ መሆኑን ስለማውቅ መጠኑ ምን ያህል እንደ ሆነ ጠይቄ አላውቅም ። ከዚህ ጋብቻ የኔ ቤተሰብ የሚፈልገው ክብር ሲሆን እኔ ደግሞ በበኩሌ ከደስታ በስተቀር ከሚስቴ የምጠብቀው እንዳችም እሩት የለም ። "

ቫለንቲን በጉንጮቿ ላይ የእንባ ዘለላዎች በመውረድ ላይ ቢሆ ኑም በወጣቱ አነጋገር የምትስማማ መሆኗን የሚገልጽ የመስለ ምልክት አሳዩች ።

" እዚህ ላይ ለመጨመር የምፈልገው " አለ ቪልፎርት ለልጅ ባሉ ፤ " አባቴ በአእምሮው መድከም የተነሳ በሚያደርጋቸው ነገሮች ሁሉ ቅሬታ እንዳይሰማህ ነው ። ቫለንቲን በተለይ እንተን በማግባቷ የወሰደው እርምጃ ሳይሆን ማንንም ብታገባ ይህንኑ እንደ ሚያደርግ የታመነ ነው ። እንዲያውም በዚህ ቅጽበት ውስ እንደሚ ፈረም ያስታውስ እንጅ የምታገባው ማንን ነው ቢሉት ስምህን አስ ታውሶ መጥራት እንኳ አይችልም ። "

ቪልፎርት ንግግሩን ገና ሙሉ ለሙሉ ከመቋጨቱ በፊት የሳ ሎኑ በር ተከፍቶ ባሮይስ ገባ ። " ወዳጆች" አለ ባሮይስ ፤ እንድ እሽ ከር በዚያ ዓይነት ታላቅ ሥነሥርዓት ላይ በተቀመጡ ጌቶቹ ፊት ይና ገረዋል ተብሎ በማይታመን ኮስታራ የአነጋገር ቃና " ክቡር ኖር ቴር ከወጣቱ ሙሽራ ጋር ባስቸኳይ ለመነጋገር ይፈልጋሉ ። "

ቪልፎርት በቁጭት ከመቀመጫው ለመነሳት ተቁነጠነጠ ፡ ቫለ ንቲን የሚሆነውን ሁሉ ማገናዘብ ተስኗት እንደሐውልት ደርቃ ቀረች፡ የሙሽራው ጓደኞች እርስ በርሳቸው ተያዩ ፤ የውል አባት ቪልፎርትን በአትኩሮት ተመለከቱ ።

" አይቻልም " ሲል ባረቀ ቪልፎርት በድንገት፣ " ፍራንዝ ባሁኑ ሰዓት ከሳሎን መውጣት አይችልም ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

“ እንግዲያውስ” አለ ባሮይስ፣“ ክቡር ኖርቴር ራሳቸው ወደ ሳሎኑ እንድወስዳቸው አዝዘውኛል ። ”

“ ቫለንቲን ” አለ ቪልፎርት በብሽቀት እርር ብሎ “ እስኪ እባክሽ ሂጂና ይኸ ገፊ አያትሽ አሁን ደግሞ ምን እንደሚፈልግ አነጋግሪው ። ”

ቫለንቲን ጣል ጣል እያለች ጥቂት እርምጃዎችን እንደሄደች ቪልፎርት ሃሳቡን ቀይሮ “ ቆይ ፡ ቆይ ” አለ “ አብሬሽ እሄዳለሁ ። ”

“ ይቅርታ ያድርጉልኝ መሴ ቪልፎርት ” አለ ፍራንዝ፣“ ሰውየው በተለይ እኔን እስከፈለጉ ድረስ ሃሳባቸውን መፈጸም የኔ ተግባር ነው ።በዚያውም እስካሁን እድል ባለማግኘቴ ላቀርብላቸው ያልቻልኩትን የአክብሮት ሠላምታ ማቅረብ አለብኝ ። ”

“ አዬ . . . እባክህ ራስህን አታስቸግር ” አለ ቪልፎርት የሚመጣ አደጋ መኖሩ የሚታየው ይመስል እየቀፈፈው ።

“ ይቅርታ እጠይቃለሁ ” አለ ፍራንዝ የማይበገር ውሳኔ ባላለፈ ሰው አነጋገር ፤ “ ለርሳቸው ያለኝን የልጅ ፍቅር በማሳየት በእኔ ላይ ያላቸውን አጉል ጥላቻ የምፍቅበት ከዚህ የተሻለ አጋጣሚ አላገኝም ። ”

ቪልፎርት ሌላ ቃል ከመናገሩ በፊት ፍራንዝ ብድግ ብሎ ከስመጡች መርከብ አምልጦ ሰፊ ባሕር ካቋረጠ በኋላ በዋና የዛለ ሰውነቱ በመጨረሻ መሬት እንደነካለት ሰው በደስታ እየፈነደቀች ደረጃውን በመውረድ ላይ ያለችውን ቫለንቲንን ተከትሎ ሄደ ። ቪልፎርት ከሁለቱም ጀርባ ይራመድ ጀመር ።

ኖርቴር በተሽከርካሪ ወንበራቸው ላይ ተቀምጠዋል ። “ ትዕዛዝህን በአክብሮት በመቀበል ከሥነሥርዓቱ ላይ ተነስቶ ወዳንተ የመጣው ፍራንዝ ማለት ይህ ነው ። ” አለ ቪልፎርት ለአባቱ “ ሁለታችሁ እንድትገናኙና በወጣቱ ላይ ያለህ ጥላቻ መሠረተ ቢስ መሆኑን እንድትረዳ ለረጅም ጊዜ ስመኝ ነበር ። . . . . ”

ቪልፎርት ንግግሩን ለመጨረስ አልቻለም ። የአባቱ አስተያየት ጉሮሮ ከማነቅ የበለጠ ሽምቅቅ የሚያደርግ ኃይል ነበረው ። ቀጥሎም ኖርቴር ቫለንቲን እንድትጠጋ ቸው ምልክት ሰጡ ።ከጥቂት ጊዜ በኋላ

t.me/OLDBOOKSPDF

ያተለመደውን የመዝገበ ቃላት ሥርዓት በመከተል " ቁልፍ " የሚለውን ቃል አገኙ ። ከዚህ በኋላ የኖርቴር ዓይኖች በሁለቱ መስኮቶች መካከል በሚገኝ አነስተኛ ቁምሳጥን መሳቢያ ላይ ተተከሉ ። ቫለንቲን መሳቢያውን ስትከፍት ከውስጡ ቁልፍ አገኘች ።

የሚፈልጉት ቁልፍ እሱ መሆኑን የሚያረጋግጥ ምልክት ካሳዩ በኋላ ኖርቴር የማይጠቅሙ ወረቀቶች የሚያስቀምጡበት ነው ሲባል ወይንበረ አሮጌ የመጻፊያ ጠረጴዛ ዓይኖቻቸውን መለሱ ።

" የጠረጴዛውን መሳቢያ ልክፈት ? " ስትል ጠየቀች ፡ ቫለንቲን።

" አዎ " አሉ የኖርቴር ዓይኖች ።

ከመሳቢያው ውስጥ የተጠቀለለ ወረቀት አወጣች ። " ይህንን ነው የምትፈልገው አባባዬ ?"

" አይደለም " አሉ ሽማግሌው ዓይኖቻቸውን ደጋግመው በመጨፈን ። ከዚያም ዓይኖቻቸውን መዝገበ ቃላቱ ላይ ተከሉ ። ቫለንቲን መጀመሪያ በፊደል ሠሌዳው ላይ የተጻፉትን ፊደሎች ወደ ታች በተራ በመጠቆም " መ " ላይ እንደደረሰች የኖርቴር ዓይኖች "አዎ" የሚል ምልክት አሳዩ ። ቀጥሎ ደግሞ " መ " በሚለው ፊደል ትይዩ ወደጐን በመጠቆም "ሚ" ላይ ስትደርስ አሁንም " አዎ " አሉ የሽማግሌው ዓይኖች ። መዝገበ ቃላቱን ገልጣ " ሚ " በሚለው ፊደል ሥር ያሉትን ቃላት አንድ ባንድ ትጠቁም ገባች ። " ሚስጥር " ኖዥል ኖርቴር ሊናገሩት የፈለጉት ።

"ሚስጥር አለህ አባባዬ ? " ስትል ጠየቀች ቫለንቲን ።

" አዎ " አሉ የኖርቴር ዓይኖች ።

" ታዲያ ሚስጥሩን ማነው የሚያውቀው ? "

ኖርቴር ባሮይስ ወደ ወጣበት በር ዓይኖቻቸውን ወሰዱ ፡

" ባሮይስ ነው ? "

" አዎ ። "

" ልጥራው ? "

" አዎ ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

ቫለንቲን ወደ በሩ ሄዳ ባሮይስን ጠራችው ። " ባሮይስ " አለች ታማኙ አሽከር እንደገባ ፤ " አባባዬ የመጻፊያውን ጠረጴዛ መሳቢያውን እንድከፍት አዝዞኝ ነበር ። በዚያ መሳቢያ ውስጥ ሚስጥር መኖሩን ይናገራል ፤ ሚስጥሩንም አንተ ታውቃለህ ይላል ። "

ባሮይስ በመጠይቅ አስተያየት ወደ ኖርቴር ተመለከተ ። "ታዘዝ" የሚል ምልክት ሰጡ የሽማግሌው ዓይኖች ። ባሮይስ ቀደም ሲል ቫለንቲን ከፍታው ከነበረው መሳቢያ ሥር ከታች በኩል የተደረበውን ሥውር መሳቢያ ከፍቶ በጥቁር ጨርቅ የታሠሩ ወረቀቶች ያሉበት ጥቅል አወጣ ። " ይህን አይደለም የሚፈልጉት ?" ሲል ጠየቀ ።

" አዎ ። "

" ለማን ልስጥ ? ለሙሴ ቪልፎርት ? "

" አይደለም ። "

" ለወይዘሪት ቫለንቲን ? "

" አይደለም ። "

" ለፍራንዝ ? "

" አዎ ! "

ፍራንዝ ግራ ተጋብቶ ወደፊት በመሄድ ወረቀቶቹን ከባሮይስ ተቀበለ ።

" ምን ላድርጋቸው ? " ሲል ጠየቀ ኖርቴርን ።

" ፍራንዝ ወረቀቶቹን እንዲያነብ ፈለግህ ? " አለች ቫለንቲን ቀበል አድርጋ ።

" አዎ ። " አሉ ሽማግሌው ።

" እኛም እንቀመጣ ! " አለ ቪልፎርት ብግን ብሎ በረጅሙ ተነፈሰና ። " ያንን ሁሉ ቡትቶ ማንበብ ጊዜ ይወስዳል ። " ቪልፎርት ተቀመጠ ። ቫለንቲን ግን ከአያቷ ወንበር ጐን ቆማ ፍራንዝን ፊት ለፊት ታየው ጀመር ።

ፍራንዝ ጥቁሩን ጨርቅ ፈትቶ ማንበብ ጀ. ምረ ።

የቅዱስ ያዕቆብ በናፖርቲስት ክለብ የካቲት አምስት ቀን *1815* ከደረገው ስብሰባ የተወሰደ ቃለ ጉባኤ

t.me/OLDBOOKSPDF

ፍራንዝ ማንበቡን አቆመ ። " እንዴ ፣ የካቲት አምስት 1815 ፣ " ሲል ሙሉ ራሱን ይዞ " በዚያ ቀን ከዚያ ስብሰባ ሲወጣ ነበር'ኮ አባቴ እንደተገደለ የሚነገረው ። "

የኖርቲር ዓይኖች " እንብብ " የሚል ምልክት ሰጡ ። ፍራንዝ ሃሳቡን እሰባስቦ ማንበቡን ቀጠለ ።

> እኛ ከዚህ በታች የፈረምን የካቲት 4 ቀን 1815 ከኤልባ ደሴት በተላከ ደብዳቤ ምንም እንኳ በማስረጃ ላይ ለነበተኛ ርስተ ጠቅስ ሉዊስ ለሥራ ሰምንተኛ ቢሰጠውም በናፖሊዮን ዘመነ መንግሥት ስለሥራ ለአንድ ዓመት በማገልገሉ ለናፖሊዮን ታማኝ ለገልጋይ ሊሆን እንደሚችል የሚታመንበትን የጦር መኮንን ፊልድ ማርሻል ፍላቪንን በአባልነት እንድንቀበል ምል በተጠየቅነው መሠረት ከዚህ በታች የተመለከተው መከናወኑን እን ገልፃለን ።
>
> በመጀመሪያ የካቲት 6 ቀን በምናካሂደው ስብሰባ ላይ እንዲገኝ የሚጠይቅ ደብዳቤ ለማርሻሉ ተላከለተ ። የላኪው አድራሻ ባይጠቀስም ፊልድ ማርሻል ፍላቪን ወደ ስብሰባው ቦታ ለመሄድ ፈቃደኛ ከሆነ ከምሽቱ በሶስት ሰዓት ቤቱ ድረስ መጥተው የሚወስዱት ሰዎች እንደሚጠይ ቡለት ተገልጾለት ነበር ።
>
> ከምሽቱ በሶስት ሰዓት የክለቡ ፕሬዚዳንት በፊልድ ማርሻሉ ቤት ተገኘ ። ፊልድ ማርሻሉ ተዘጋጅቶ ነበር ። በስብሰባው ላይ ለመገኘት ለአንደኛው ቅድመ ሁኔታ የሚሄድበትን መንገድና የስብሰባውን ሥፍራ ለለማወቁ መሆኑን ፕሬዚዳንቱ ለፊልድ ማርሻል ፍላቪን ገልጾ በፈቃደኝነት ዓይኑን በጥቁር ጨርቅ እንዲጨፍኑትና ያለፈቃድ ጨርቁን ላለመግለጥ እንዲ ምል ጠየቀው ። ፊልድ ማርሻሉ በዚህ ተስማምቶ መሐላ ለደረሰ ።
>
> ሠረገላው ወደ ቀዱስ ያዕቆብ ቤተክርስቲያን ታጥሮ በጠባቡ መተ ላለፊያ ጥቂት ከተጓዘ በኋላ ቆመ ። ፊልድ ማርሻሉም የፕሬዚዳንቱን እጅ ይዞ ከወረደ በኋላ ደረጃዎችን በመውጣት ስብሰባው በሚካሄድበት ክፍል ገባ ። ከዚህ በኋላ ነበር ዓይኑን የጨፈነውን ጨርቅ እንዲፈታ የተፈቀደለት ። ዓይኑን እንደገለጠ በዙሪያው ከተሰበሰቡት ሰዎች ብዙ ጓደኞቹ እሱ ስሙን እንኳ ያልሰማው ሕቡዕ ማህበር አባላት መሆናቸውን ሲያይ እጅግ ተገረመ ። ስለፖለቲካ ለቋሙ ሲጠየቅ ግን የሰጠው መልስ ከኤልባ ደሴት የደረሰውን ደብዳቤ ለንባበው እንዲረዱ የሚገልፅ ብቻ ነበር ።

ፍራንዝ ማንበቡን አቋርጦ " እንዴ ፣ አባቴ እኮ የንጉሥ ሉዊስ አሥራስምንተኛ ደጋፊ ነበር ። የፖለቲካ አቋሙ የታወቀ ስለነበር ቃለ መጠይቅ ማቅረቡ አስፈላጊ አልነበረም ። " አለ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ለዚህም ነው ከአባትህ ጋር የቅርብ ጓደኞች የነበርነው "አለ ቪልፎርት ቀበል አድርጎ ፤ "ተመሳሳይ አቋም ላላቸው ሰዎች መቀ ራረብ በጣም ቀላል ነው ። "

ፍራንዝ ማንበቡን ቀጠለ ።

ፕሬዚዳንቱ ፊልድ ማርሻሉ ሀሣቡን የበለጠ ግልፅ እንዲያደርግ ጠየቁት ። ፊልድ ማርሻሉ ግን ከሱ ምን እንደሚጠብቁ መልሶ ጠየቀ ። ከዚያም ከኢልባ ደሴት የሱን ወደ ከለቡ መመዝገብ በመጠየቅ የተፃ ፈውን ደብዳቤ እንዲያይ ተደረገ።በደብዳቤው ውስጥ አብዛኛው አንቀፅ ናፖሊዮን በቀርቡ ከኢልባ ደሴት ወደ ፈረንሣይ ክልል እንደሚመለሱና የበለጠ ዝርዝር መግለጫ ሊከሌር የተባለው ካፒቴኗ ታማኝ የናፖሊዮን ተከታይ የሆነ ፋራኦን የተባለች የሞረልና ልጆቹ መርከብ ወደ ማርሴል እንደተመለሰች እንደሚደርስ ያስታውቅ ነበር ።

ፊልድ ማርሻል ፍላጐቱን ደብዳቤውን እንዳነበበ የደስታ ስሜት ይታይበታል ተብሎ በተሰበሰቡት አባላት ዘንድ ተገምቶ ነበር ። እሱ ግን በቁጭትና በብሽቀት ፊቱ ከስክሶ ለአ ።

' ታዲያ ስለደብዳቤው ምን ትላለህ ፊልድ ማርሻል ?' ሲል ጠየቀ የክ ለቡ ፕሬዚዳንት ።

' ከሥልጣኑ ለተገረሰሰው ናፖሊዮን ተብሎ ለንጉሥ ሉዊስ ሊሥሬ ስም ንተኛ የተደረደረው የታማኝነት ቃለ መሐላ ሊፈርስ አይገባውም !' ሲል መለሰ ፊልድ ማርሻሉ ።

ይህ መልስ ብቻውን የፊልድ ማርሻሉን የፖለቲካ አቋም ጥርት አድርጎ የሚያሣይ መስተዋት ነበር ።

' ፊልድ ማርሻል ' አለ ፕሬዚዳንቱ ' በእኛ ዘንድ ንጉሥ ሊዊስ ለሥራ ስምንተኛም ሆነ የተገረሰሰ ናፖሊዮን የሚባሉ ነገሮች የሉም ። እኛ የምና ውቀው ከትውልድ አገሩ ከፈረንሣይ ላለፉት አሥር ወራት በከሃዲዎች የተሰደደውን መሪ ናፖሊዮንን ብቻ ነው ። '

' ይቅርታ አድርጉልኝ ጉብዝ ' አለ ፊልድ ማርሻል ' በእናንተ ዘንድ ንጉሥ ሉዊስ ለሥራ ስምንተኛ የሚባል ባይኖርም በእኔ ልብ ውስጥ ግን ይገኛል ። ፊልድ ማርሻል ያደረገኝን ንጉሥ ልክድና ልረሣ ይሳነኛል ። '

' ለምትናገራቸው ቃላት ጥንቃቄ አድርግ ፊልድ ማርሻል' አለ ፕሬዚዳ ንቱ ብድግ ብሎ ' ስላንተ ያለን ግምት የተሳሳተ መሆኑን በግልፅ አሳይተ ኸናል ። ልንገለብጠው የምንፈልገውን መንግሥት በታማኝነት ለማገልገል ላንተ የማዕረግ ሹመት በቂ ነው ። እርዳታ እንድታደርግልን ወይም የማህበራችን

t.me/OLDBOOKSPDF

አባል እንድትሆን ለናስገድድህም ። ግን ታደርገዋለህ ብለን እምነት ጣ ጥልብህም ሚስጥር በማውጣት ክብርህን እንዳታስደፍር እናስጠነቅቃ ሃለን ። '

'የናንተን ሚስጥር ለለማውጣትም ክብር ሆነ ? በበኩሌ ይህንን ተግ ባር የናንተ ጆሊ እንደመሆን እቆጥረዋለሁ ።'

'ወደዚህ ስብሰባ የመጣኸው ተገድደህ አልነበረም ' ለለ የክለቡ ፕሬ ዚዳንት ። 'ተጨፍነህ እንድትመጣ ያቀረብንልህን ጥያቄም በፈቃደኝነት ነበር የተቀበልከው ። ወደዚህ ስትመጣ እኛ የሉዊስ ለሥራ ስምንተኛን ለገዛዝ ለማጠናከር የቆምን ለለመሆናችንን ጠንቅቀህ ታውቅ ነበር ። እን ደዚያ ቢሆን ኖሮ ራሳችንን ከፖሊስ ለመሰወር ባልተቸገርን ነበር ። ለሁን የሚመረጠው ሚስጥርን ለማወቅ ከለላ ማጥለቅና ጊዜ ሲያመች ከለ ላውን አውልቆ ለለቂም መሰለና ነው ። ከሁሉ ለስቀድሞ የቆምከው በጊዜ ያዊ ድል ፈላጭ ቆራጭ ለገዛዙን ለመሠረተው ንጉስ ወይም ለጊዜው በከሃዲዎች ለተሰደደው ናፖሊዮን መሆኑን በግልፅ ለይተህ እንድትነግ ረን እንፈልጋለን ። '

ለንጉሥ ሉዊስ ለሥራ ስምንተኛ ቃለ መሐላ ፈፅሜአለሁ ፤ መሐላዬ ደግሞ ለማይና መሬት ቢጋጠሙ እንኳ ለይናወጥም !' ለለፊልድ ማርሻሉ ። ይህ ለባባል በስብሰባው ተሳታፊዎች ዘንድ ጉርምርምታ ለስከተለ ። ብዙ ዎቹ ፊልድ ማርሻሉ ድፍረቱን ይገታል የሚል ግምት ነበራቸው ።

የክለቡ ፕሬዚዳንት ጸጥታ እንዲሰፍን ካዘዘ በኋላ ' ፊልድ ማርሻል ' ለለ፤ 'የሁኔታዎችን አገጣጣሚ ልትረዳ የማትችል ሃሣብ ደካማ ሆነህ ለግኝተ ንሃል ። ግልፅነትህም ባንተ ላይ ምን መወሰን እንዳለብን ይመራናል ።እዚ ህ ያየኸውንና የሰማኸውን ሚስጥር ላለማውጣት በክብርህ ስም እንድ ትምል ትገደዳለህ ። '

ፊልድ ማርሻሉ እጁን ወደ ሻምላው በመስደድ 'እረ ውዲያ ክብር ትላላችሁ ። ስለ ክብር ከመናገራችሁ በፊት ግን ሕገጋቱን ማወቅ ይገ ባችኋል ፤ ማንኛውንም ነገር ቢሆን በኃይል ልታስፈፅሙኝ ለትክጅሉ ለለ ።

'ለንተም መሴ ፊልድ ማርሻል ' ለለ የክለቡ ፕሬዚዳንት ' እጅህን ከሻምላው ላይ እንድታነሣ ለጥብቁ እመክርሃለሁ ።'

ፊልድ ማርሻሉ ዙሪያውን በቁጭት ተመለከተ ።ከዚያም ግንባሩን እንደክሰከሰ ' ለልምልም !' ለለ ።

'እንግዲያውማ ትሞታለህ ወዳጄ !' ለለ የክለቡ ፕሬዚዳንት ።

ፊልድ ማርሻሉ ዙሪያውን በድጋሚ ተመለከተ ። ብዙዎቹ የስብሰባው ተሳታፊዎች እርስ በርሣቸው እየተንሾካሾኩ የታጠቁቸውን መሣሪያዎች

t.me/OLDBOOKSPDF

በእጆቻቸው መዳሰስ ይዘዋል ። ፊልድ ማርሻሉ ግን እንቅስቃሴ አላሳየም ፣ ድምፅም አላሰማም ።

"በሮቹን ዝጉ ' አለ ፕሬዚዳንቱ ለዘቦቹ ።

በዚህ ወቅት ፊልድ ማርሻሉ ወደፊት ተራምዶ ራሱን ለመቆጣጠር እየ ሞከረ 'አንድ ወንድ ልጅ አለኝ ፣ እዚህ በነፍሰ ገዳይ ወያኔዎች ቡድን እስከተከበብኩ ድረስ ስለ ልጄ ማሰብ ይገባኛል ።' አለ ።

'ምንጊዜም አንድ ሰው አምሳዎችን ሊሰድብ ቢችልም በእኛ ዘንድ ይህ የደካማ መብት ነው ። አንተ ግን ይህንን መብት በመጠቀምህ ተሳስተሃል ። ከመሳደብ መማል ይሻላል ፊልድ ማርሻል !'

ፊልድ ማርሻሉ አሁንም የፕሬዚዳንቱን የበላይነት መጋፋት ተስኖት ለአፍታ ከቆማማ በኋላ 'ለመሆኑ ምን ብዬ እንድምል ነው የምትፈልጉት ?' አለ ።

'ይኸውልህ ፣ የካቲት አምስት ቀን 1815 ከምሽቱ ሶስት ሰዓት እስከ አራት ሰዓት የሰማሁትንም ሆነ ያየሁትን ለማንም ላለማሳወቅ እምላለሁ ፣ መሐላዬን ባፈርስም በራሴ ላይ ሞት እንደወሰንኩ አውቃለሁ ።'

ፊልድ ማርሻሉ ሰውነቱ ተለዋውጦ ጥቂት ከቆየ በኋላ ለመስማት በሚያስቸግር ዝቅተኛ ድምፅ መሐላውን ለስምቶ ፈረመ ። ብዙ የስብሰባው ተሳታፊዎችም ድምፁን ከፍ አድርጉ መሐላውን እንዲደግም ጠየቁ። እንደታዘዘው አደረገ ። በመጨረሻም 'አሁንስ መሄድ እችላለሁ ?' ሲል ጠየቀ ።

ፕሬዚዳንቱ ሶስት የስብሰባው ተሳታፊዎች እንዲከተሉት ከመረጠ በኋላ ከአደራሹ እንደወጡ የፊልድ ማርሻል ዓይኖች እንደገና ተጨፍነው በሠረገላ ተሳፈሩ ።

'የትነው እንድንጥስድህ የምትፈልገው ?' ሲል ጠየቀ የክለቡ ፕሬዚዳንት መንገዳቸውን እንደያዙ ። 'በፈለጋችሁበት ቦታ ። ከእናንተ ከራቅሁ የትም ይሁን ።'' በማለት መለሰ ፊልድ ማርሻል ።

'ተጠንቀቅ ' አለ ፕሬዚዳንቱ 'አሁን ያለኸው በስብሰባ አዳራሽ ውስጥ እንዳይመስልህ ። የምትነጋገረው ከግለሰቦች ጋር ስለሆነ እንዳሻህ ከማውራትህ በፊት እነዚህ ግለሰቦች ለስድብህ የሚሰጡትን አጸፋ ለመቀበል መዘጋጀትህን ማረጋገጥ አለብህ ። '

ፊልድ ማርሻሉ ግን የተነገረውን በመረዳት ፋንታ 'ጉረኞች ! ሠረገላቸሁ ላይም እንደስብሰባችሁ ጉበዞች ናችሁ ። ምን ይደረግ አንድ ሰው ለአራት አይሆን ' አለ ።

ፕሬዚዳንቱ ሠረገላው እንዲቆም አዘዘ ። በአጠገባቸው ወደ ወንዝ የሚያስወርዱ ደረጃዎች ነበሩ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

‘ ለምን እዚህ ለቆማችሁ ? ’ሲል ጠየቀ ፊልድ ማርሻል ።

‘ ምክንያቱም ሰው ተሳድበዋል ’ አለ ፕሬዚዳንቱ ። ‘ ያ ሰው ደግሞ ለተ ቀረደው ክብሩ ለጸፋውን ሣይቀበል ለንድ እርምጃም ሊወስደን ለልፈ ለገም ። ’

‘ ያው ዓላማችሁ ነፍስ መግደል ነው ፣ ምን ዘጠኝ ሰዎ ትሰጡታላችሁ’ አለ ፊልድ ማርሻል ።

‘ በዘለቡ ውስጥ ደክመቱን እንደ ጋሻ ሊጠቀምበት ይፈልጋል ብዮ እን ደተናገርኩት ሰው እንድመለከትህ ካልፈለገህ በስተቀር እርዳታ ጥያቄ ለመርጣህ እንዳትጣሣር ። ለሁን ያለኸው ብቻህን እስከሆነ ድረስ መልሱን የሚሰጥህም አንድ ሰው ብቻ ይሆናል ። ከጉንህ ሻምላ ይዘሃል ። እኔም በዚ ህ ዘንግ ውስጥ የተሰወረ ሻምላ አለኝ ። ለሁን ቢሮቅህን ከለይንህ ላይ መፍ ታት ትችላለህ። ከእነዚህ ሰዎች መካከል አንዱ በደጀንነት ተመድቦልሃል ። ’ አለ ፕሬዚዳንቱ ። ፊልድ ማርሻል ጨርቁን በቅፅበት ፈታ ። አራቱ ሰዎች ከሠረገላው ወረዱ ።

ፍራንዝ በግንባሩ በኩል የሚንቆረቆረውን ላብ ለመጥረግ ንባ ቡን ለአፍታ አቆመ ። የአባቱን እሚሚት ሚስጥር በሚያነበው ወጣት ፊት ላይ እንዳች የጭንቀት ጣዕር ይነበብ ነበር ።

ኖርቴር ቪልፎርትን በጥላቻና በኩራት ተመለከቱ ።

ንባቡ ቀጠለ ።

እንደጠቀስነውቀት የክረት ለምስት ቀን ነበር ። ለሶስት ተከታታይ ቀናት ለየሩ እጅግ ቀዝቃዛ ስለነበር ወደ ወንዝ የሚያስወርደው ደረጃም በበ ረዶ ተሸፍኗል ። ከደጀኖቹ ለንዱ በቅርብ ከሚገኝ ታንኳ ላይ ፋኖስ ተውሶ ለመጣ ። መፋለሚያዎቹ መሣሪያዎች በዚህ ፋኖስ ብርሃን ተመ ረመሩ ። የፕሬዚዳንቱ ሻምላ በዘንግ ውስጥ የተሰካና ከፊልድ ማርሻሉ ሻምላ ያጠረ ከመሆኑም በላይ ክለላ የለውም ። ፊልድ ማርሻሉ ለሁለቱ ሻምላዎች እጣ ተጥሎ እንዲይዙ ሃሳብ ቢያቀርብም ፕሬዚዳንቱ ግን ሁለቱም የግላቸውን ቢጠቀሙ ቅር እንደማይለው ለሳወቀ ።

ፋኖሱ መሬት ላይ እንደተቀመጠ ሁለቱ ተፋላሚዎች ከፋኖሱ ግራና ቀኝ ቆመው ፍልሚያው ጀመረ ። ፊልድ ማርሻሉ በጦር ሠራዊቱ ውስጥ ከታ ወቁ የሻምላ ተዋጊዎች መካከል አንዱ እንደሆነ የሚነገርለት ቢሆንም ተቀናቃኙን መቋቋም ስላልቻለ ወዲያውኑ ወደቀ ። ደጀኖቹ ፊልድ ማር ሻሉ ተገድሏል ብለው ቢያስቡም ተቀናቃኙ ግን እንዳልነካው ያውቅ ነበርና ከወደቀበት እንዲነሳ እጁን ዘረጋለት ። ይህ ሁኔታ ፊልድ ማርሻሉን በማስቆጣቱ ኃይሉን ለጠናክሮ ቢፋለምም ፕሬዚዳንቱ የሚበገር ለልሆ ነም ። እንደገበሳ በቁጭት ሲፍጨረጨር ጥቂት እንደቆየ እንደገና ወደቀ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ሆኖም አንደኛው ደጀን ተነስቶ እንዲቆም ሊረዳው ሲሞክር ፊልድ ማርሻሉ ከጉሮሮው ላይ ሞቅ ያለ ርጥበት ተሰማው ። ደም ነበረ ።

በከፈለ ራሱን የሳተው ፊልድ ማርሻል እንደምንም ከለንገቱ ቀና ብሎ 'አንዚሶ ለንድ ቀጥረኛ ነፍሰገዳይ እንዲዋጋኝ ላከብኝ 'ለለ ።ፕሬዚዳንቱ ግን መልስ ሳይሰጥ ፋኖሱን ይዞ ወይነበረው ደጀን ከሄደ በኋላ ጓንቱን ለውልቆ ሁለቱ ቦታ ላይ የተሰነጠቀ ከንዱን ለሳየው ። ቀጥሎም የክቱ ንና የሰደርያውን ቁልፍ ፈትቶ ጉኑ ላይ የተወጋውን ሰስተኛ ቁስል ለሳየ ። እንዲያም ሆኖ ፕሬዚዳንቱ ፈገግታ ለልተለየውም ።

ፊልድ ማርሻል ፍላቪን ከለምለተ ደቂቃዎች በኋላ ሞተ ።

ፍራንዝ እነዚህን የመጨረሻ ቃላት በሚያነብበት ወቅት ድምጹ ከመቃፈኑ የተነሳ ምን እንደሚናገር መለየት ያዳግት ነበር ። ዓይ ኖቹን በእጁ በመጨፈን ጥቂት ዝም ካለ በኋላ ማንበቡን ቀጠለ ።

ፕሬዚዳንቱ የታቀናቃኙ ደም በበረዶው ላይ ክሰለ ብሎ ሲወርድ በጧ ረፍት ከተመለከተ በኋላ በደረጃዎቹ ወደላይ ወጣ ። ብዙም ሳይቆይ የፊልድ ማርሻሉን መሞት ካረጋገጡ በኋላ ደጀኖቹ ለስከሬኑን ወደ ወንዝ ሲወረውሩት ተሰማ ።

በዚህም መሰረት ፊልድ ማርሻል ፍላቪን የተገደለው በወሬ እንደሚ ነገረው ባደፈጡ ጠላቶች ሳይሆን በፍልሚያ ነው ።

በጊዜ ርዝመት የተነሳ ከተሳታፊዎች አንዱ በነፍስ ግዳይ ወይም የክብ ርን ሕግ በመፃረር ወንጀል እንዳይከሰስ ከላይ የተፈጸመው ድርጊት ሲፈጸም በዓይናችን መመልከታችንን በፊርማችን እናረጋግጣለን ።

ፊርማ

" ክቡር ኖርቴር " አለ ፍራንዝ የሚዘገንነውን ቃለ ጉባኤ አን ብቦ እንደጨረሰ ። " ይህንን ሁሉ ዝርዝር ሁኔታ የሚያወቁ እስከሆነ ድረስ በክብርዎ ይዝዎታለሁ የክለቡን ፕሬዚዳንት ስም ይንገሩኝና ባይሆን ምስኪኑን አባቴን ሸጥ ላይ የጣለው ማን እንደሆነ ልወቅ ? "

ቪልፎርት ያንገዳገደው ይመስል የበሩን መክፈቻ ተደገፈ ። ቫለ ንቲን በኖርቴር ክንድ ላይ ሁለት ጭረቶች እንዳሉና እነሱም በዚያ ፍልሚያ ወቅት የደረሰባቸው ቁስለት አሻራዎች መሆናቸው ትዝ ብሏት ኖርቴር ለፍራንዝ የሚሰጡትን መልስ ከሁሉ በፊት በመረዳቷ ተደናግጣ ወደ ኋላ አፈገፈገች ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ እስከመጨረሻው ሰነዱን ለማንበብ ኃይልና ልቦና የሰጠኝ የአባቴን ገዳይ ከአሁን አሁን አውቃለሁ የሚለውጉጉት ነበር ።” በማለት ፍራንዝ ንግግሩን ቀጠለ ፡ “በወጣትነት ክብር ስም ክቡር ኖርቴር የአባቴን ገዳይ የማውቅበት መንገድ ይፈልጉልኝ ? ”

ኖርቴር ዓይኖቻቸውን መዝገበ ቃላቱ ላይ ተከሉ ።

ፍራንዝ በሚንቀጠቀጡ እጆቹ መጀመሪያ የፊደል ሠሌዳውን አንስቶ ፊደላቱን በተራ ቁልቁል ይጠቁም ጀመር ። “ አ ” ላይ ሲደርስ የሽማግሌው ዓይኖች የአምንታ ምልክት ሰጡ ። ቀጥሎም በ “ አ” ትይዩ ወደ ጐን ሲጠቁም “እ” ላይ እንደገና የሽማግሌው ዓይኖች የአምንታ ምልክት ሰጡ ። ፍራንዝ መዝገበ ቃላቱን ሲያነብ ቫለንቲን ዓይኖቿን በእጅዋ ጨፈነች ። በመዝገበ ቃላቱ ላይ የሚፈለገው ቃል “ እኔ ” ኖሯል ።

“እርስዎ? ” አለ ፍራንዝ ከፊት ለፊቱ መብረቅ እንደጣለበት ሰው ክው ብሎ “ ክቡር ኖርቴር ፤ እርስዎ ኖረዋል አባቴን የገደሉት ? ፕሬዚዳንቱ እርስዎ ኖረዋል ? ”

“ አዎ !” አሉ የኖርቴር ዓይኖች በታላቅ ግርማ ሞገስ ወደ ወጣቱ እየተመለከቱ ።

ፍራንዝ ተዝለፍልፎ ወንበሩ ላይ በቁሙ ወደቀበት ።

ቪልፎርት በሩን ከፍቶ ወጣ ፤ ትርታውን ለማቆም ትንሽ የቀረው የአባቱ ልብ ክፉኛ ቀልቡን ገፎት ነበር ።

ፍራንዝ ከኖርቴር ክፍል ሲወጣ የነበረው የአደነጋገጥ ሁኔታ ኋለንቲንን ሳይቀር አሳዝኗት ነበር ። ቪልፎርት ምንነቱ በማይታወቅ አነጋገር እያጉተመተመ በመጣደፍ ወደግል ክፍሉ ገብቶ በሩን ከውስጥ ቆለፈው ። ከሁለት ሰዓታት በኋላም የሚከተለው ደብዳቤ ደረሰው ።

ዛሬ ጧት በተከሰተው ሁኔታ ምክንያት መሴ ቪልፎርት በቤተሰባቸውና በፈልድ ማርሻል ፍላቪን ቤተሰብ መካከል የጋብቻ መተሳሰር ይደረጋል ብለው እንደማይገምቱ ግልፅ ነው ። ይህንን ሁኔታ አስቀድመው እያውቁ የመጨረሻው አስከፊ ሁኔታ እስኪፈጸም ድረስ እጃቸውን አጣጥፈው መቀመጣቸው ያሳዘነው መሆኑን ይገልፃል ።

ፍራንዝ ፍላቪን

t.me/OLDBOOKSPDF

እስከዚያ ጊዜ ድረስ እጅግ ተከብሮ ከነበረ ወጣት የተጻፈው ይህ ኃይለኛ ደብዳቤ እንደቪልፎርት ላለው ታላቅ ሰው ክብር እጅግ አሳፋሪ መልዕክት ነበር ።

ይህ በእንዲህ እንዳለ የደስታ ብዛት ፍርሃትን የቀላቀለባት ቫለንቲን ፈጽሞ አይበጠስም ብላ የገመተችውን ሰንሰለት በአንድ ምት ቆራርጠው የጣሉላትን አያቷን ጉንጭ አገላብጣ በመሳም ታመሰግን ጀመር ። ከዚያም ለሚቷን ለማረጋጋት ትችል ዘንድ ወደ ግል ክፍሏ ሄዳ እንድታርፍ አስፈቅዳቸው ወጣች ።

ሆኖም የሄደችው ወደ ግል ክፍሏ አልነበረም ። ማክሲሚሊን በጓሮው አጥር በኩል ይጠብቃታል ። የቪልፎርት አማቶች የቀብር ሥነሥርዓት ከተፈጸመ በኋላ ቪልፎርትና ፍራንዝ አንድ ላይ ከመቃብሩ ሥፍራ ተነስተው ሲሄዱ ስለተመለከተ ምናልባት ያልተጠበቀ ችግር ቢከሰት ቫለንቲን ተንደርድራ እንደምትመጣ በመገመት በአጥሩ ግድግዳ ተከልሎ ራሱን በማዘጋጀት ይጠባበቃል ።

“ ተርፈናል ! ” አለች ቫለንቲን ትንፋሽ እየተናነቃት ።

“ ተርፈናል ?” ሲል ማክሲሚሊን ቃሉን ደገመው ‘ ተርፈናል’ የሚለውን ቃል ትርጉም እንደማያውቀው ሁሉ ። “ ማን አተረፈን ?”

“ አባባዬንዋ ! . . . ማክሲሚሊን ፡ እያቴን እንድትወድልኝ እፈልጋለሁ ። ” ማክሲሚሊን አያቷን ከልብ እንደሚወዳቸው ለፍቅረኛው ሲምልላት ሽማግሌውን እንደጓደኛ ወይም እንደ አባት ከመውደድ አልፎ እንደ ጣኦት እያመለከባቸው ነበር ።

“ ግን በምን መንገድ አተረፉን ? ” አለ ማክሲሚሊን ።

ቫለንቲን ሁሉንም ነገር ልትነግረው አፏን እንደከፈተች ታሪኩ ከአያቷ አልፎ ብዙ ሰዎችን የሚነካ ታላቅ ሚስጥር ያዘለ መሆኑ ድንገት ትዝ አላት ። “ ዝርዝሩን ሌላ ጊዜ እነግርሃለሁ ” አለች ።

“ መቼ ? ”

“ ባለቤትህ ስሆን ” ነበር መልሱ ።

በማግሥቱ ኖርቴር ኑዛዜ ተቀባይ እንደገና እንዲቀርብላቸው ጠየቁ ። የበፊቱ ኑዛዜአቸው ተቀዶ ከእሳቸው እስካልተለዩ ድረስ መላ ሀብታቸውን ለቫለንቲን ማውረሳቸውን የሚገልጽ ሌላ ኑዛዜ ተጻፈ ። ቫለንቲን የሁሉም አያቶቿ ወራሽ መሆኗ በአካባቢው ሰፊ የመነጋገሪያ ርዕስ ሆነ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

39

ኖርቲር ማክሲሚለን በአስቸኳይ እንዲመጣ ባሮይስን ልከውበት ወደክፍላቸው እንደገባ ቫለንቲንም ለሰውነቷ ቀለም ልዩ ውበት የሰጣትን የሐዘን ልብስ እንደለበሰች ወደ አያቷ ክፍል ገባች ።

" እንድናገር የነገርከኝን ነገር በሙሉ እንድናገር ትፈልጋለህ አባባ?" አለች ቫለንቲን አያቷን ።

" አዎ " አሉ ኖርቲር ።

" ባለፉት ሶስት ቀናት ውስጥ አያቴ ብዙ ነገር ነግሮኛል ። " አለች ቫለንቲን ወደ ማክሲሚለን ዞር ብላ ። " ዛሬ አንተ እንድትመጣ የላኩብህም እነዚህን ነገሮች እንድነግርህ ነው ። እኔን ለአስተርጓሚነት ስለመረጠኝ እሱ ያለውን ነገር ሳልለውጥ እነግርሃለሁ ።"

" እሺ " አለ ማክሲሚለን ፤ የደስታ ብዛት ሰውነቷን ስላደከመው ዓይኖቿ ገርበብ ብለው በማየቱ በተስፋ ተሞልቶ ።

" አያቴ ከዚህ ቤት ለመውጣት ይፈልጋል ።" አለች ቫለንቲን፤ "ባሮይስ ደህና አፓርትማ እየፈለገለት ነው ። አባቴ ከአያቴ ጋር እንድኖር ከፈቀደልኝ ዛሬ ነገ ሳልል እኔም እለቃለሁ ። አለዚያ ግን በደንቡ መሠረት እድሜዬ እስኪፈቅድ ማለትም ለመጭዎቹ አሥራ ስምንት ወራት እዚሁ እቆያለሁ ። ከዚያ በኋላ ግን ነጻ ስለምሆን የራሴ ሃብት ይኖረኛል እና . . . . . "

" እና ምን ? " ሲል ጠየቀ ማክሲሚለን ።

" እና ፤ በአያቴ ፈቃድ ፤ ላንተ የገባሁትን ቃል እፈጽማለሁ ።"

እነዚህ የመጨረሻ ቃላት ከቫለንቲን አንደበት ሲወጡ እጅግ ለስለስ ከማለታቸው የተነሳ ማክሲሚለን ጆሮውን አቁሞ ባያዳምጥ ኖሮ ለመስማት እንኳ አስቸጋሪ ነበሩ ።

" ሐሳብህን በግልጽ ተናግሬአለሁ አባባዬ ? " ስትል ጠየቀች ቫለንቲን ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" እዎ " አሉ የሽማግሌው ዓይኖች ።

" እግዚእ " አለ ማክሲሚሊያን ከቢቶክርስቲያን መቅደስ ገብቶ " እግዚእ " አለ ማክሲሚሊያን ከቢቶክርስቲያን መቅደስ ገብቶ በፈጣሪው ምስል ፊት ለፊት እንደሚንበረከክ ጸሎተኛ በኖርቴርና በፈጣሪው ምስል ፊት ለፊት እንደሚንበረከክ ጸሎተኛ በኖርቴርና በፍቅረኛው ፊት ሊንበረከክ እየቃጣው ። " እንዲህ ዓይኑቱን በፍቅረኛው ፊት ሊንበረከክ እየቃጣው ። " እንዲህ ዓይኑቱን ደስታ እንድታደል ያደረገኝ ምን ጥሩ ተግባር ፈጽሚ ይሆን ? "

ኖርቴር ሁለቱን ፍቅረኞች በተመስጦ ተመለከቷቸው ። ፊቅ ብሎ በሩን በመደገፍ ቆሞ የሚያዳምጣው ባሮይስ ሳይቀር በደስታ ይፈነጥዝ ነበር ። ባሮይስ ማክሲሚሊያንን ለመጥራት ሄዶ ሲመለስ ያደረገው የሩጫ ጉዞ ከሙቀቱ ጋር ሰውነቱን ከማዛሉም ሌላ ግንባሩን በላብ አጥምቆታል ።

" ያንት ያለህ ፡ ምስኪን ባሮይስ እንዴት በላብ ይታጠባል ? " አለች ቫለንቲን ።

" መንገዱና ሙቀቱ ነው ወይዘሪት " በማለት መለሰ ባሮይስ ።

በዚህ ጊዜ ኖርቴር አይኖቻቸውን የሎሚ ጭማቂና ብርጭቆ በተቀመጠበት ዝርግ ሳህን ላይ ተከሉ ። ከሎሚ ጭማቂው ከፊሉን ከግማሽ ሰዓት በፊት ጠጥተውለት ነበር ።

" ከሎሚ ጭማቂው ቀድተህ ጠጣ ባሮይስ " አለች ቫለንቲን የአያቷን ሃሳብ ተረድታ ።

" እውነት ለመናገር እኔም ውሃ ጥም አቃጥሎኝ ነበር " ሲል መለሰ ባሮይስ " ጭማቂውን ስጠጣ ለጤንነትሽ ጽዋዬን ማንሳቴ አይቀርም ። "

" በል ጠጣ ብለህ ጠጣና ጥቂት ቆይተህ ተመለስ ። "

ባሮይስ ዝርጉን ሳህን እንዳለ ተሸክሞ ከክፍሉ እንደወጣ ከጭማቂው አንድ ብርጭቆ ሙሉ ባንድ ትንፋሽ ጨለጠ ።

ቫለንቲንና ማክሲሚሊያን በመሰንባበት ላይ እንዳሉ በቪልፎርት ደረጃ ላይ የደወል ድምጽ ተሰማ ። ቫለንቲን የግድግዳውን ሰዓት ተመለከተችና " መሽቶ የለም እንዴ ፡ " አለች ። " ዛሬ ደግሞ ቅዳሜ ነው ፡ ዶክተር አቭሪኝ መጥቶ ይሆናል ። ማክሲሚሊያን ቢሄድ ምን ይመስልሃል አባባ ? "

t.me/OLDBOOKSPDF

" ይሂድ " የሚል ምልክት ሰጡ ሽማግሌው ።

" ባሮይስ " ስትል ተጣራች ቫለንቲን ።

የባሮይስ ድምጽ " እየመጣሁ ነው ወይዘሪት " ሲል ይሰማ ነበር ።

" ባሮይስ በሩን ያስወጣሃል " አለች ቫለንቲን ለማክሲሚለን። በዚህ ወቅት ባሮይስ ገባ ። " ማንው የደወለው ? " ስትል ጠየቀች ።

" ዶክተር አብሪኝ " አለ ባሮይስ እየተንገዳገደ ።

" ምን ሆንሃል ባሮይስ ? " ስትል ጠየቀች ቫለንቲን ።

ባሮይስ መልስ አልሰጠም ። ኖርቴርን በፍርሃት በተዋጡ ዓይኖቹ እየተመለከተ እንዳይወድቅ የሚደግፍበት ነገር ይፈልግ ጀመር ።

" እረ ሊወድቅ ነው " አለ ማክሲሚለን ።

የባሮይስ ሰውነት በኃይል ይንቀጠቀጥ ጀመር ። የፊቱ ጡንቻ ዎች መኮማተርም በአንድ ከባድ የነርቭ ሕመም መወጠሩን ያስረዳል። ጥቂት ወደ ኖርቴር ከተራመደ በኋላ " አ . . . . . " ሲል አቃሰተ ። " ምን ነካኝ ? ሰውነቴን ይወረኛል ። ዓይኔንም ጋርዶኛል ። ራሴ እሳት ውስጥ የተጣለ ይመስለኛል ። እረረ . . . . አትንኩኝ ፣ አትንኩኝ " ዓይኖቹ ተገለባብጠው ራሱ ወደ ጀርባው እንደተቀለበሰ ክርር ያለው ሰውነቱ ወለሉ ላይ ጧ ብሎ ወደቀ ።

" ዶክተር አቭሪኝ ! ዶክተር አቭሪኝ ! " ስትል ጮኸች ቫለን ቲን ።

" ቶሎ ይምጡ ፣ እባክዎ ይድረሱ "

ባሮይስ እንደገና ሊነሳ ሞክሮ ከተፍጨረጨረ በኋላ ከኖርቴር እግር ሥር ተመልሶ ተዘረረ ።

በቫለንቲን ጩኸት የደነገጠው ቪልፎርት ጊዜ ሳይፈጅ ወደ ኖርቴር ክፍል አመራ ። ማክሲሚለን በአንድ መጋረጃ ሥር ራሱን ሸሸገ ። የኖርቴር አይኖች እንደአሸከር ሳይሆን ጓደኛም የነበረውን ባሮይስን ወደታች እየተመለከቱ በንዴት ደም ለበሱ ። ባሮይስ ፊቱ ተኮማትሮ ፣ ዓይኖቹ ተገልብጠው ፣ አንገቱ ወደ ኋላ ተቆልምሞ አጠ ገቡ ያለውን ነገር በእጁ እየቧጠጠ እግሩና ወገቡ ክርር ከማለቱ የተ

t.me/OLDBOOKSPDF

ነሳ ሲያነሱት ቢሞክሩ እንኳ የሚሰበር ይመስል ነበር ። በሚያቃት ትበት ወቅትም አረፋ ይደፍቃል ።

ቪልፎርት ለአፍታ በመገረም ካስተዋለው በኋላ ተመልሶ ወደ ውጭ እየወጣ " ዶክተር ፤ ዶክተር ና እዚህ እባክህ " ይል ጀመር ።

እመቤት ቪልፎርት ቀስ ብላ ገባች ። መጀመሪያ የተመለከተች ውም በሽተኛውን ሳይሆን ኖርቴርን ነበር ። ኖርቴር በባሮይስ ላይ በደረሰው ሕመም በመቆጨታቸው ዓይኖቻቸው በርበሬ ከመምሰ ላቸው በቀር ሙሉ ጤነኛ መሆናቸው ያስታውቃል ። እመቤት ቪል ፎርት ዓይኖቿን በመሞት ላይ ወደሚገኘው ምስኪን ሰው አዞረች ።

" በፈጠረሽ እመቤት ዶክተር የታሉ ? " አለች ቫለንቲን ።

" ኤድዋርድን እየመረመረ ነው ፤ ዛሬ ትንሽ እተኩሶት ነው የዋለው " በማለት ከመለሰች በኋላ እመቤት ቪልፎርት ከክፍሉ ወጣች ።

በዚህ አጋጣሚ ተጠቅሞ ማክሲሚለን ከመጋረጃው ወጣ ።

" ቶሎ ውጣ ማክሲሚለን ፤ " አለች ቫለንቲን " መልዕክቴ እስኪ ደርስህ ተጠባበቅ " ማክሲሚለን የቫለንቲንን እጆች ወደ ደረቱ አስ ጠግቶ ካያት በኋላ በስተጀርባ በሚገኝ መተላለፊያ ወጣ ።

ከዚህ በኋላ ቪልፎርትና ዶክተር አቭሪኝ ገቡ ። ባሮይስ የመጀ መሪያው ውጋት ስለለቀቀው ጥቂት አረፋ ከደፈቀ በኋላ በአንድ ጉል በቱ ሊነሣ ሞከረ ። ቪልፎርትና ዶክተሩ ተሸክመው ወደሶፋው ወሰ ዱት ።

" ምን ይመስልሃል ዶክተር ? " በማለት ጠየቀ ቪልፎርት ።

" ጥቂት ውሃና አልኮል አምጡ እስኪ ፤ ሲቀምሱት የሚያስታ ውክ መድሃኒትም አለ . . . ቶሎ ግዙ " አለ ዶክተር ።

ቪልፎርት አስቸኳይ ትዕዛዝ ሰጠ ። ብዙም ሳይቆይ ውሃና ጠር ሙስ አልኮል መጣ ።

" አሁን ደግሞ ሁሉም ሰው ከዚህ ክፍል እንዲወጣ እፈልጋ ለሁ ።" አለ ዶክተር አቭሪኝ ።

" እኔም ? " አለች ቫለንቲን እየተቅለሰለሰች ።

" አዎ ወይዘሪት ፤ በተለይ አንቺ . . . " አለ ዶክተር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ቫለንቲን የዶክተሩ አነጋገርም ሆነ አስተያዩት አላምርሽ ብሏት በፉረፍታ ካየችው በኋላ አያቷን ማንባራቸው ላይ ስማ ወጣች ።

ዶክተር አብሪኝ በምሬት እየተመለከታት እንደወጣች በሩን ከጀርባዋ ዘጋባት ።

“ አሁን ምን ይሰማሃል ባሮይስ ? ” የዶክተሩ ጥያቄ ነበር ።

“ ትንሽ ይሻለኛል ዶክተር ። ”

“ ይህንን ብርጭቆ ውሃ መጠጣት ትችላለህ ? ”

“ እሞክራለሁ ፣ ግን እንዳይነኩኝ ። ”

“ ለምን ? ”

“ በጣትዎ ጫፍ እንኳ ቢነኩኝ ውጋቱ የሚመለስ ይመስለኛል።”

“ በል እስኪ ጠጣ ”

ባሮይስ ብርጭቆውን ተቀብሎ ግማሹን ውሃ ጠጣው ።

“ ውጋቱ ድንገት ነው የጀመረህ?” ሲል ጠየቀ ዶክተር አብሪኝ።

“ ልክ እንደ መብረቅ።”

“ ትናንት ወይም ከትናንት ወዲያ ጤናህን ነበርክ ? ”

“ ኧረ ቁርጠትም አልሞከረኝ ። ”

“ ዛሬ ምን በልተህ ነበር ? ”

“ ምንም ፣ ከነጋ የእሳቸውን የሎሚ ጭማቂ ብቻ ነው የጠጣሁት” አለ ባሮይስ ወይ ኖርቴር በክንፈሩ እያመለከተ።ኖርቴር አንዲትም ቃል ሆነች ድርጊት ሳታመልጣቸው ሁሉንም በጥሞና ይከታተላሉ ።

“ የታለ የሎሚው ጭማቂ?” አለ ዶክተሩ ተቻኩሎ ።

“ ምድር ቤት ነው ፣ ማብሰያ ክፍል ። ”

“ ሄጀ ላምጣው ? ” ሲል ጠየቀ ቪልፎርት ግራ ተጋብቶ ።

“ አይሆንም ፣ እዚሁ ይቆዩ እኔው አመጣዋለሁ ። ” ካለ በኋላ ዶክተር አብሪኝ ወደ ምድር ቤት እየተንደረደረ ሲወርድ ደረጃው ላይ እመቤት ቪልፎርትን ገጭቶ ሊጥላት ምንም አልቀረውም ። እመቤት ቪልፎርትም ወደ ማብሰያ ቤት በመውረድ ላይ ነበረች ። ማብሰያ ቤት እንደደረሰ የብርቱካን ጭማቂውን የያዘው እቃ ዝርግ ሳህ

t.me/OLDBOOKSPDF

ን ላይ ባሮይስ እንዳስቀመጠው ነበር ። ሶስት አራተኛ ያህሉ ባዶ ነው ። ሚሴቴት ጠልፋ እንደምትበር ጭልፊት በቅልጥፍና ብድግ አድ ርጐ ደረጃውን በሩጫ ወደ ላይ ሲያያዘው ለተመለከተው ያስፈራ ነበር። ኖርቲር ክፍል ውስጥ ተመልሶ ሲገባም ትንፋሹ ቁርጥ ቁርጥ እያለ ሊያ ናግረው አልቻለም ። እመቤት ቪልፎርት እንደገና ተመልሳ ወደ ግል ክፍሏ ገባች ።

" ያ . . . . ገኘኸው ጠርሙስ . . . ይኸ . . . ነበር ? " ሲል ጠየቀ አቭሪኝ ።

" አዎ ጌታዬ ! " አለ ባሮይስ

" የጠጣኸው . . . . ጭማቂስ ይኸው . . . . ነበር ? "

" ይመስለኛል ።"

" ምን ምን አለህ ?"

" ትንሽ ኮምጥጦኝ ነበር ። "

ዶክተሩ ጥቂት ጠብታዎች በመዳፉ ላይ አፈሰሰና አፉን እስከ ከቶ ምድጃው ላይ ከተፋው በኋላ " አሃ " አለ " እርስዎስ ጠጥተ ውለታል መሴ ኖርቲር ? "

" አዎ " የሚል ምልክት ሰጡ ኖርቲር ።

" እርስዎንም ኮምጥጦዎ ኖሯል ? "

" አዎ ። "

" አ . . . ዶክተር " አለ ባሮይስ ዓይኑን እያስለመለመ " መጣ እንደገና ! አምላኬ . . . አ . . . ባክህ አውጣኝ ። "

" እስኪ የሚያስታውከው መድሃኒት ተገዝቶ እንደሆን ጠይቅ ?" አለ አቭሪኝ ለቪልፎርት ።

ቪልፎርት ወደ ውጭ እየተንደረደረ " የሚያስታውከውን መድ ሃኒት ? " ሲል ጮኸ ።

መልስ የሰጠ ግን አልነበረም ። ቤቱ በሙሉ በሽብር ተጨንቋል።

ባሮይስ ከመጀመሪያው የበለጠ ውጋት ያጣድፈው ጀመር ። ማስታገሻ ሊሰጠው እንደማይችል የተረዳው ዶክተር ወደ ኖርቲር

t.me/OLDBOOKSPDF

መለስ ብሎ “ ምን ይሰማዎታል ? ” ሲል ጠየቀ ዝቅ ባለ ድምጽ “ጤነ ኛ ነዎ ? ”

የሽማግሌው ዓይኖች በአዎንታ ተከደኑ ።

“ለሚውን የጨመቀልዎ ባሮይስ ነው ? ”

የኖርቴር ዓይኖች አሁንም ተከደኑ ።

“ ከጭማቂው ፡ እንዲጠጣለት የጠየቁትስ እርስዎ ነበሩ ? ”

“ አይደለሁም ። ”

“ መሴ ቪልፎርት ? ”

“ አይደለም ። ”

“ እመቤት ቪልፎርት ? ”

“ አይደለችም ። ”

“ ቫለንቲን ? ”

የሽማግሌው ዓይኖች በመከደን “ አዎ ” አሉ ።

አቭሪኚ ወደ ባሮይስ ዞር አለና “ ጭማቂውን የሠራው ማነው ?” ሲል ጠየቀ ።

“ እኔ ራሴ ። ”

“ እንደሠራኸው ወዲያውኑ ወደ መሴ ኖርቴር አመጣኸው ? ”

“ ኧረ የለም ፡ ምድር ቤት ጠርተውኝ ስለነበረ ዕቃ ቤት ትቸው ወረድኩ ። ”

“ ታዲያ እዚህ ማን አመጣው ? ”

“ ወይዘሪት ቫለንቲን ። ”

ዶክተር አቭሪኚ ግንባሩን በመዳፉ መታ አድርጐ “ እግዚኦ ፈጣ ሪዬ አምላኬ ” አለ ።

“ አ . . . . ዶክተር . . . ” ሲል አቃተተ ባሮይስ ሶስተኛው ውጋት ተነስቶበት ።

“ልቤ . . . ራ . . . ሴ . . ዶክ . . ተር ምን . . .ያህል . . ነው የ. .ም . . ሰቃ . . የው ? ”

t.me/OLDBOOKSPDF

" እይዞህ ፤ ጥቂት ጊዜ ነው የቀረህ ። "

" ገ. . . ብቶ . . ኛል " አለ ባሮይስ የግዱን ።

"ፈጣ. . ሪ . . . ዬ ፡ ነ. . ፍ . . . ሴን . . . ተ . . ቀ . . በላት እ. . . . " የባሮይስ ጩኸት ለጆሮ ይቀፍ ነበር ።

ዶክተሩ እጁን በባሮይስ ደረት ላይ አድርጐ ጥቂት ካዳመጠ በኋላ ወደ ቪልፎርት መለስ በማለት " እስኪ ምድር ቤት የረሳሁት ሽሮፕ አለ ፤ እስመጡልኝ ? " አለ ።

ቪልፎርት ወጣ ብሎ ከቆየ በኋላ ተመልሶ " አሁንም ራሱን እንደሳተ ነው ? " ሲል ጠየቀ ።

" ሞቷል " አለ ዶክተሩ ።

ቪልፎርት ራሱን በእጆቹ ይዞ ወደ ኋላ ከተንገዳገደ በኋላ ፍርሃት በተቀላቀለበት ሃዘኔታ " እንዲህ በድንገት ፡ እንዲህ በፍጥነት ?" አለ

" አዎ ፡ እጅግ ፈጣን ነበር አይደለም ? " አለ ዶክተሩ የምጸት ሳቅ ፈገግ ብሎ ። " ግን ይኸ ሊያስገርምዎ አይገባም ። አማቶችዎም በድንገት ነበር የሞቱት ። ቤትዎ ውስጥ ሰዎች በፍጥነት እየተቀሰፉ ናቸው መሴ ቪልፎርት ። "

" እች ናትና " አለ ቪልፎርት ድንጋጤውን በቁጣ ሊሸፍን እየሞከረ ። " አሁንም ያንን አስቀያሚ አስተሳሰብ አልተውክም ?"

"ለአንዲት ደቂቃ እንኳ አልተውኩም ። " ሲል መለሰ ዶክተር ብምሬት ። " ደግሞ ባሁኑ ጊዜ አለመሳሳቴን ለማስመስከር ያበቃሁ ሰው ነኝ።በጥሞና ያዳምጡኝ መሴ ቪልፎርት፡" ቪልፎርት መንፈሱም ሆነ አካሉ በመረበሹ መልስ ለመስጠት እንኳ የሚችል ሰው አልነበረም ። "ምልክት እንኳ ሳይሰጥ የሚገድል መርዝአለ።" በማለት ዶክተር ንግግሩን ቀጠለ ፤" ያንን መርዝ በጥልቀት ያጠናሁት በመሆኑ የሚያስከትላቸውን ውጤቶችም ጠንቅቄ አውቃለሁ ። ውጤቶቹ አሁን በምስኪኑ ባሮይስና ቀደም ሲልም ባማቶችዎ የታዩት ናቸው። ያ መርዝ

t.me/OLDBOOKSPDF

ለመኖሩ የምናረጋግጥበት አንድ መንገድ አለ ። መርዙ ቀይ የሊትመስ ወረቀት ወደሰማያዊ ቀለም ይለውጣል ። ይመልከቱ ።

ዶክተሩ ከሎሚው ጭማቂ ጥቂት ጠብታዎች በሊትመስ ወረቀቱ ላይ ሲያፈስ የተናገረው የቀለም ለውጥ ታየ ። ሙከራው ጥርጣሬውን ሁሉ አስወገደ ።

“ ምስኪኑ ባሮይስ ብሩሲን ብዬ ባለፈው በነገርኩዎ መድኃኒት ነው የተገደለው ” አለ ዶክተር አቭሪኝ “ ለዚህም ወንጀል ራሴ ምስክር ሆኜ ለመቅረብ ተዘጋጅቻለሁ ። ”

ቪልፎርት አንድም ቃል አልተናገረም ። በቁመ ሶፋው ላይ ሲወድቅበት እንደ ባሮይስ አስከሬን ሕይወት የሌለው ይመስል ነበር ። ከጥቂት ቆይታ በኋላ ወደ ስሜቱ መመለስ ጀምሮ “ እግዚኦ ! ሞት ራሱ የቤተሰቤ አባል ሆኗል ! ” አለ ።

“ ኢዲያ ፤ በሞት እያሳቡ እባክዎ ፡ ይልቅስ የቤተሰብዎ አባል ነፍሰገዳይ ሆኗል ። ” አለ አቭሪኝ ብሽቅ ብሎ “ መርዙ ይህን ምስኪን አሽከር ለመግደል የተዘጋጀ ይመስልዎታል ? መሴ ኖርቴር ጭማቂውን መጠጣታቸው የማይቀር ነበር ፡ ጠጡት ። በአጋጣሚ ግን ለባሮይስም ተረፈ ። ስለዚህ የቀን ጉዳይ ሆኖ ባሮይስ ቢሞትም ዛሬ እንዲሞቱ የተወሰነባቸው ኖርቴር ነበሩ ። ”

“ ታዲያ እንዴት አባቴ ተረፈ ?”

“ ቤት አማትዎ የሞቱ ዕለት ማታ አልነከገርኩዎትም ? ለመሴ ኖርቴር ለውነት መርዙ በመድሃኒትነት ሊያገለግል እንደሚችል አምኜበት ጥቂት በጥቂት ስላለማመድኳቸው አሁን ባሮይስን የገደለው መርዝ እሳቸው ላይ ምንም ለውጥ አያመጣም።ማንም ሰው ፤ ነፍሰ ገዳዩ ራሱ እንኳ ቢሆን ፤ የመሴ ኖርቴርን በሽታ በብሩሲን መርዝ እያከምኩ መሆኔን አያውቅም ። አሁን ነፍሰ ገዳዩ ምን እንዳለመ እንይ ። መጀመሪያ እጥፍ ሃብት ለመውረስ ሁለቱን አማቶችዎን ገደለ ። በወቅቱ መሴ ኖርቴር ሃብቴን ለማንም አላወርስም ለደካሞች እሰጣለሁ ብለው ስለተናዘዙ የግድያ ኢላማ አልነበሩም ። ሆኖም ልክ ኑዛዜአቸውን ለውጠው ቫለንቲን ወራሽናት ሲሉ ሙከራው ተቃጣባቸው ። ከትናንት ወዲያ ተናዘዙ ፤ ዛሬ ሐብታቸውን በአፋጣኝ በእጅ ለማስገባት ሲባል መርዝ ተጋቱ ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

" ኧረረ . . . . ልጀን ተዋት እባክህ አብሬኝ ? ! " አለ ቪልፎርት በጥፌ እንደተመታ ክው ብሎ ።

" አሃ . . . ራስዎ ስሟን ጠሩ ፡ አባቷ መሰከሩባት ! እንዲህ ነው ሲፈርድ ፤ ሲያጋልጥ ። "

" እባክህ ዶክተር ቫለንቲንን ማራት ! እባክህ ስማኝ ፡ በፍጹም አይደረግም ፡ እሷ ከምትከሰስ እኔ ራሴን እወንጅላለሁ ! እጀን በጀ አልቆርጠውም ። "

" ወንጀሉ ምህረት የሚያሰጥ አይደለም ፡ የምን ምህረት ! መጀመሪያ የወንድ አማትዎን መድሃኒት ጠርሙስ የምትከድን መስላ የልቧን ሠራች ፡ ሰውየው ሞቱ ። ቀጥላ የሴት አማትዎን መጠጥ ለማዘጋጀት ጓዳ ገብታ እውነትም አዘጋጀችላቸው ፡ እሳቸውም ተሰናበቱ ። ዛሬ ደግሞ የሎሚ ጭማቂ ለመሴ ኖርቴር ከእቃ ቤት አመጣለሁ ብላ ጉዳዩዋን ፈጸመች ፡ አሽከራቸውን ለውጠው በተዓምር ተረፉ ። ትንሽ አልበዛም ? "

" እባክህ ስማኝ " አለ ቪልፎርት ጭንቀት እያወራጨው " እባክህ ልጀን ተውልኝ ፡ እርዳኝ ! ልጀ በፍጹም አላደረገችውም ። በገዛ እጀ ልጀን ለስቅላት አሳልፌ ለመስጠት አልወስንባት ። ሳስበው እንኳ ልብህን በጩቤ ሰንጥቀው የሚለኝ ይመጣል ። ተሳስተህ እንደሆንስ ዶክተር ? ሌላ ሰው እንደሆነስ ? አንድ ቀን ያልታሰበው እውነት ቢወጣና እንደነብር ራስህ ላይ ጉብ ብዬ ' አንት ነፍሰ ገዳይ ! ልጀን በላሃት ? ' የምልበት ጊዜ ቢመጣስ ? "

" በጣም ጥሩ " አለ ዶክተር አቭሪኝ ጥቂት ዝም ብሎ ከቆየ በኋላ " እጠብቃለሁ " ቪልፎርት ጆሮው መስማት እንደማይችል ሁሉ ዓይኑን አፈጠጠ ። " ግን " በማለት የበገነው ዶክተር ንግግሩን ቀጠለ ። " አንድ ሰው ድንገት ውጋት ቢጠበስቀው ፡ ወይም ራስዎ የግድያው ሰለባ ቢሆኑ ወደኔ እንዳይልኩ ፡ እኔም ሁለተኛ ግቢዎን አልረግጥም ። አስከፊውን ሚስጥር እንደርስዎ ልቤ ውስጥ አቀብረዋለሁ ። በቤትዎ ወንጀልና ትካዜ ሲነግስ እየተጠራሁ በሃፍረትና በመሸማቀቅ ሰውነቴ አልቆ ለመሠለስ ግን ሕሊናዬ አይፈቀድልኝም ። ይበሉ እንግዲህ ደህና ይሁኑ ፡ ሙሴ ቪልፎርት ። ጥናቱን ይስጥዎ ። የመከራ ዳርቻ ያድርግልዎ ! "

t.me/OLDBOOKSPDF

40

መሸትሸት ብሏል ። አንድሪያ መስፍኖች ሆቴል ወደተባለው መኖሪያው ሲገባ ገና በረንዳው አካባቢ ሲደርስ መምጣቱን ሲጠባበቅ የነበረው ዘበኛ ባርኔጣውን አውልቆ፦

" ሰውየው ሲጠብቅዎ ነበር ጌታዬ " አለ ።

" የቱ ሰውዬ ? " አለ አንድሪያ ማንነቱን በሚገባ ቢያስታውስም ግራ የተጋባ ለመምሰል የማንባሩን ቆዳ በመከላተር ሽብሽብ አድርጎ ።

" ትንሽ አበል የሚሰጡት ሰውዬ ጌታዬ።"

" እሃ ገባኝ " አለ አንድሪያ " ያ የአባቴ አሽከር የነበረው ? ለመ ሆኑ የተውኩለትን ሁለት መቶ ፍራንክ ሰጠኸው ? "

" አልቀበልም አለ ጌታዬ "

" እንዴት ? "

የሚፈልገው እርስዎን ለማነጋገር ብቻ መሆኑን ነው የሚናገረው ። መጀመሪያ አለመኖርዎን ስነግረው አላምን ብሎኝ ነበር ። በኋላ ነው ይህንን ደብዳቤ ትቶልዎ የሄደው ። "

" እስኪ አምጣው " ካለ በኋላ አንድሪያ በቁራጭ ወረቀት የተ ጻፈችውን መልዕክት አነበበ ።

> የት እንደምኖር ታውቃለህ ። ነገ ጧት ልክ ሶስት ሰዓት ላይ እጠብቅሃ ለሁ ።

" ፈረሶቹን ካስገባህ በኋላ ወደኔ ክፍል ና " አለ አንድሪያ የሠ ረገላውን ሾፌር ።

የሠረገላው ሾፌር ሲገባ አንድሪያ የካድሮስን ደብዳቤ አቃጥሎ ጨርሶ ነበር ። " ቁመናህ ከኔ አይበልጥም አይደለም ?" ሲል ጠየቀ አንድሪያ ሾፌሩን ።

" ይመስለኛል ጌታዬ " አለ ሾፌሩ በጥያቄው ግራ ተጋብቶ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ዛሬ ማታ ከአንዲት ሴት ጋር ቀጠሮ ነበረብኝ ፡ ማን እንደሆንኩ እንድታውቅ አልፈልግም ። እስኪ ለዛሬ ሌሊት ልብስህን አውሰኝና ሌላ ሆቴል ሄጄ ልደር ? "

ሾፌሩ አላቅማማም ። ከአምስት ደቂቃዎች በኋላ አንድሪያ ራሱን ፍጹም ሌላ ሰው አስመስሎ ከመስፍኖች ሆቴል እንደወጣ ጋሪ ተከራይቶ ገሰገሰ ። ያደረው ከአንድ አልባሌ ሆቴል ውስጥ ነበር ። በማግሥቱ ጧት ወደ ካድሮስ ቤት አመራ ።

" ሰው ጠፍቶብሃል እንዴ ? " አለ ከመንገድ ማዶ የተቀመጠ ፍራፍሬ ሻጭ ።

" ፓይለቲን የተባለ ሰው ፈልጌ ነበር ። "

" ጡረተኛው ዳቦ ጋጋሪ ? "

" አዎ ። "

" አራተኛ ፎቅ ላይ በስተግራ በኩል ባለው ክፍል ውስጥ ነው የሚኖረው ። "

አንድሪያ ጥቆማውን ተከትሎ አራተኛ ፎቅ እንደደረሰ ደወል ደወለ ። ብዙም ሳይቆይ ካድሮስ ብቅ አለ ። " ልክ በሰዓቱ ደረስክ" ካለ በኋላ አንድሪያን እንዲገባ ምልክት ሰጠው ። አንድሪያ በሩን አልፎ እንደገባ በብሽቀት የሾፌሩን ባርኔጣ አውልቆ ወደ ወንበሩ ሲወረውረው ፣ ባርኔጣው ወንበሩን አልፎ መሬት ላይ ወደቀ ። " አይዞህ አትናደድ የኔ ልጅ " አለ ካድሮስ በቀልድ ቀልምጫ " ይልቅስ የምትወደውን ቁርስ አዘጋጅቸልሃለሁና ወስደህ ብላ ። ቂ ቂ ቂ ቂ " አንድሪያ የሻጋታ ጠረን ያለው የዳቦ ፍርፍር ሲሸተው ከንፈሩን ወደላይ በመውሰድ አፍንጫውን አፈነና " አፈር ብላና እዚህ ድረስ እንድመጣ ያደከምከኝ ለቁርስ ብለህ ነው ? " በማለት በብሽቀት ጥርሱን አፋጨ ።

" የኔ ልጅ " አለ ካድሮስ ረጋ ብሎ " እየበሉ መጨዋወት ያስደስተኛል ። ደግሞስ የድሮ ጓደኛህን ለመጠየቅ እንዲሁ ብትመጣ ምን ነውር አለው ? በበኩሌ ናፍቆኸኝ ነበር ። "

" ጉረኛ " አለ አንድሪያ

t.me/OLDBOOKSPDF

" ባልዎድህ ኖሮ አንተ ባመጣህብኝ አሰቃቂ ኑሮ እግቅቅ ነበር፤ የአሽከርህን ልብስ ለብሰህ እንደመጣህ አውቄብሃለሁ ። እኔንም እንዳ ንተ አሽከር ያሰኘኛል ። እኔንም እንዳንተ ሠረገላ ከነሾፌሩ ያሰኘ ኛል ። እኔንም እንዳንተ ጥሩ ምግብ ቤት መመገብ ያሰኘኛል ። ታዲያ ለምን ይመስልሃል ራሴን ከዚህ ሁሉ የማገላለው ? ምክንያቱም በከፋ ቀን ጓዴ በቤኔዴቶ ላይ ችግር እንዳልፈጥር ብዬ ነው ። ከፈለግሁ ግን ያሰኘኝን ሁሉ ማግኘት እንደምችል መረዳት አለብህ " የካድሮስ ዓይ ኖች የአነጋገሩን ቃና ግልጽ አደረጉ ። " እስኪ ለጊዜው " አለ ካድ ሮስ " ተቀመጥና ቁርስ እናድርግ ? "

የወጣቱ የምግብ ፍላጎት ምንም ነገር የሚቀንሰው አልነበረም ። ምግቡን ተያያዘው ። የሻጋታው ሽታና የወጡ ጠረን ግን አፍንጫውን ይሰነፍጠው ነበር ።

" ጥሩ ምግብ አይደለም ? " ሲል ጠየቀ ካድሮስ ።

" ጥሩ ከመሆኑ የተነሳ እንዲህ ያለውን ምግብ የሚመገብ ሰው ደስተኛ አይደለሁም እያለ ሲያወራ ይገርመኛል ። "

" ይግም ይስታዬን የሚያበላሽብኝ አንድ ሐሳብ አለ ። " አለ ካድሮስ ።

" ምንድን ነው እሱ ? "

" ራሴን ሳስተዳድር የነበርኩ ሰው አሁን በጓደኛዬ ትከሻ የም ኖር መሆኔ ። "

" እባክህ ስለሱ አታስብ ፣ ራሴን በድዬም ቢሆን ላንተ ሳልሆን አልቀርም ። "

" እሱ አይደል የሚያሳፍረኝ ። ግን አሁን አንድ መፍትሔ እየመጣልኝ ነው ። " አንድሪያ ሽምቅቅ አለ ። የካድሮስ መፍትሔ ምንጊዜም እንደሰቀጠጠው ነው ። " ሁልጊዜ የወር አበል እየጠበቁ መኖር እጅግ ያሳፍራል ። " በማለት ካድሮስ ንግግሩን ቀጠለ ። "እን ተን ብሆን ኖሮ አንድ መሬት ልገዛ ነው የሚል ሰበብ ፈጥሬ የስድስት ወር አበሌን በቅድሚያ እነክስና እጠፋ ነበር ። "

" ይህንን ምክርህን ለምን ራስህ አትጠቀምበትም ? " አለ አን ድሪያ ቀበል አድርጎ ። " አንተም በእኔ አበል ነው የምትኖረው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ለምን የስድስት ወር ፣ ቢያስፈልግህም ያመት አበልህን ሰጥቸህ ወደ እንዱ አገር አትጠፋም ? ”

“ በአንድ ሺህ ሁለት መቶ ፍራንክ አንድ ዓመት የምኖር ይመ ስልሃል ? ይልቅስ የተሻለ አንድ ሐሳብ ላውጣልህ ። ከራስህ አንድ ሳንቲም እንኳ ሳታወጣ ሰላሳ ሺህ ፍራንክ እንዳገኝ ትረዳኛለህ ? ”

“ አልችልም ፤ አላደርገውም ” ሲል መለሰ እንድሪያ ፈጠን ብሎ።

“ አባባሌ የገባህ አይመስለኝም ። ካንተ አንድም ሳንቲም ሳይ ነካ ነውኮ የምልህ ። ”

“ እንድሰርቅና የሁለታችንንም እድል አበላሽቶ ካመለጥነው እሥር ቤት ተመልሰን እንድንታጕር ትፈልጋለህ ? ”

“ ተያዝኩ አልተያዝኩ ጉዳዬ አይደለም ” አለ ካድሮስ “ እን ዲያውም እሥር ቤት የተውኳቸው ጓደኞች ትዝ እያሉኝ ተቸግሬአለሁ ። እኔ እንዳንተ ልበ ድፍን አይደለሁም ። አንተ እነሱን ዳግመኛ ማዬት አትፈልግም ። ”

በዚህ ጊዜ እንድሪያ ፣ ሽምቅቅ ማለት ብቻ ሳይሆን ፊቱ ቀላ ። “ ኧረ ተው እንዲህ ያለው ሞኝነት ይቅርብህ ካድሮስ ” አለ ።

“ አትጨነቅ ወዳጄ ቤኔዴቶ ፣ ካንተ የሚጠበቀው ራስህን ተሳ ታፊ ሳታደርግ እኔ ሰላሳውን ሺህ ፍራንክ የማገኝበትን መንገድ መጠ ቆም ብቻ ነው ። ”

“ ጥሩ ፣ እሞክራለሁ ። ሁኔታውን እከታተላለሁ ። ”

“ ደግሞም አበሌን አምስት መቶ ፍራንክ አድርግልኝ ፣ ሠራ ተኛ መቅጠር እፈልጋለሁ ። ”

“ እሺ ይሰጥሃል ፣ ግን ትንሽ አይከብደኝም ? ”

“ ምን ይከብድሃል አንት ጨቅ ? ” አለ ካድሮስ “ ገንዘብህን ከማይነጥፍ ምንጭ እያገኘህ ! ”

እንድሪያ ይህ አባባል እስኪነገረው ሲጠባበቅ የነበረ ይመስል ፈጠን ብሎ “ አዎ ” አለ ፤ “ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ በደንብ ነው የሚንከባከቡኝ ። ”

“ የናጠጠ ቱጃር ነው አይደል ? ”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ምን ጥያቄ አለው ። ብዙ ጊዜ ቤቱ ስለምሄድ የሐብቱ ብዛት ይታየኛል ። ከትናንት ወዲያ እንኳ የባንክ ኒጋዴው ሂሳብ ሹም በቦርሳ አምሳ ሺህ ፍራንክ አመጣለት ፤ ትናንት ደግሞ አንድ ባለባንክ ሰውዬ አንድ መቶ ሺህ የወርቅ ገንዘብ ሰጠው ። ”

“ ቤቱ ትሄዳለሃ ? ” ሲል ጠየቀ ካድሮስ እቋርጦ ።

“ በፈለግሁ ጊዜ ! ”

ካድሮስ ለጥቂት ጊዜ ዝም ብሎ ከቆየ በኋላ በድንገት “ መቸም ያ ቤት እጅግ ያማረ መሆን አለበት ። በምን አጋጣሚ ባየሁት ? መቸም አንድ ቀን ትወስደኛለህ ። ” አለ

“ ያ እንኳ እንደማይቻል የምታውቅ ይመስለኛል ። ”

“እሱስ ልክ ነህ ፤ ግን እስኪ ንገረኝ ። ትልቅ ቤት ነው ? ”

“ ትልቅም ትንሽም አይባልም ። ”

“ በሩ በየት በኩል ይሆን ? ”

“ ይህማ ንድፍ ማውጣት ይጠይቃል ። ”

“ ምናለበት አሳየኛ ? ” እያለ ካድሮስ ወደ ጠረጴዛው ሄዶ ወረቀትና ብዕር አመጣ ።

አንድሪያ በቤቱ ፊት ለፊት የሚያልፈውን መንገድ በሥዕል በማሳየት በሩ ወዴት እንደሆን አመለከተው ።

“ የቤቱ ግድግዳ ረጅም ነው ? ”

“ አይ ከፍ ቢል ከስምንትና ካስር ጫማ አይበልጥም ። ”

በዚህ ሁኔታ በካድሮስ ወትዋችነት አንድሪያ የእንደራሴውን የመኖሪያ ሕንጻ ከውጭ አንስቶ የአትክልቱን ሥፍራ ፣ የሕንጻውን በሮች ፣ መስኮቶች ፣ ሳሎኑን ፤ መኝታ ቤቶቹን በዝርዝር አስረዳው ።

“ ሠራተኞቹ የት ነው የሚተኙት ? ” ሲል ጠየቀ ካድሮስ ።

“ የሠራተኞቹ መኖሪያ ከዋናው ሕንጻ በስተቀኝ የሚገኝ ሌላ ሕንጻ ነው ። እንዲያውም ባጋጣሚ ትናንት “ ለምን ግድየለሽ ይሆናሉ ፤ ለምንድን ነው ወደ ገጠር ቤትዎ ሲሄዱ ሠራተኞችዎን በሙሉ

t.me/OLDBOOKSPDF

ይዘው የሚሄዱት ? አንድ ቀን ሲባ ያስጋምታል ?' በማለት ጠይቀ
ቻው ነበር ። ”

“ ታዲያ ምን መልስ ሰጠሀ ? ”

“ ብሰርቅ ምንቸገረኝ ? አሉኝ ”

“ አሃ ፣ የሚስጥር ቁም ሳጥን ይኖረው ይሆናል ፣ ” አለ ካድሮስ

“ የምን የሚስጥር ቁምሳጥን ? ”

“ ሊባን ሳይታሰብ ይዞ የጨኸት ድምጽ የሚያሰማ ። ”

“ ኧረ የሳቸው ቁምሳጥን ተራ ነው ። ”

“ እስካሁን ከቁምሳጥኑ የሰረቀው ሰው የለም ? ”

“ በፍጹም ፣ ሠራተኞቹ ሁሉ ለሰውየው በጣም ታማኝ ናቸው ።”

“ በዚያ ቁምሳጥን መሳቢያ ውስጥ መቸም ያለው ገንዘብ ቁጥር. . .”

“ ማን ያውቃል ፣ በውስጡ ምን እንዳለበት የሚያውቅ የለም ።”

“ ለመሆኑ ይህ ቁምሳጥን የት ነው ያለው ? ”

“ ሁለተኛው ፎቅ ። ”

“ በል እንደ አንደኛው ፎቅ የሁለተኛውንም ንድፍ ሳልልኝ ።”

አንድሪያ ሳያመነታ ብዕሩን አንስቶ እያንዳንዱን ክፍል በወ
ረቀቱ ላይ ካስቀመጠ በኋላ በመጨረሻው ቁምሳጥኑ ያለበትን የመ
ልበሻ ክፍል በትክክል አሳየው ።

“ መልበሻ ክፍሉ ውስጥ መስኮት አለ ? ”

“ ያውም ሁለት ” በማለት አንድሪያ የመስኮቶችን አቀማመጥ
በንድፉ ላይ ሳለ ።

ከዚህ በኋላ ካድሮስ ለጥቂት ጊዜ በሃሳብ ተመስጦ ቆየ ።

“ ወደ ገጠር ቤቱ ያዘወትራል ? ” ሲል ጠየቀ ።

“ በሳምንት ሁለት ወይም ሶስት ጊዜ ። ነገ ለምሳሌ ቀን የወጡ
እዚያው ነው የሚያድሩት ። ”

“ እርግጠኛ ነህ ? ”

“ እዚያ ሄጄ እራት እንድጋበዝ ጠይቀውኝ ነበር ። ”

“ ትሄዳለህ ? ”

t.me/OLDBOOKSPDF

" ምናልባት ። "

" ከሄድክ ሌሊቱን እዚያው ታሳልፋለህ ? "

" ከመሰለኝ ። "

ካድሮስ የወጣቱን ልብ ሰንጥቆ እውነቱን የሚያወጣ ይመስል ጥርሱን አግጥጦ ዓይኑን አፈጠጠበት ። አንድሪያ ግን አንዳችም ለውጥ ሳይታይበት ረጋ እንዳለ ከኪሱ የሲጋራ ባኮ አውጥቶ ሲጋራ ያጨስ ጀመር ። ጥቂት ከቆየ በኋላ " አሁን አምስት መቶ ፍራንክህን ትፈልጋለህ ? " ሲል ጠየቀ ።

" ይዘህ ከሆነማ አሁኑኑ ስጠኝ ። "

" አምስት መቶ ፍራንክ በኪሴ ተሸክሜ አልዞርም ። "

" እንግዲያውስ ለዘበኛው ተውልኝና ብቅ ብዬ እወስደዋለሁ ።"

" ዛሬ ? "

" አይ ፣ ነገ ። ዛሬ ጊዜ የለኝም ። "

" ጥሩ ፣ ከእንግዲህ በዚህ ግባ በዚህ ውጣ እያልክ አታስቸግረኝም አይደለም ? "

" በፍጹም ፣ ግን አንድ የወዳጅ ምክር ልስጥህ ። "

" ምን ልትል ነው ? "

" ያንን የአልማዝ ቀለበት ብትተውልኝ ይሻልሃል ። እንዴት እንዲህ ያለ የጅል ሥራ ትሰራለህ ? ሁለታችንንም እንደገና ቢይዙን ይሻልሃል ? "

" ምን ማለትህ ነው ? "

" የአሽከርህን ልብስ ለብሰህ አራትና አምስት ሺህ ፍራንክ የሚያወጣ የአልማዝ ቀለበት ስታሥር አያስጠረጥርህም ? "

" ህ . . . . ምኝህን ፈልግ " አለ አንድሪያ ።

" ዋ . . . . ስለ አልማዝ ብዙ አውቃለሁ ። ባንድ ወቅት እኔም ነበረኝ ። "

አንድሪያ ብዙም አልተከራከረም ። ቀለበቱን አውልቆ ሰጠውና " ሌላስ ምን ቀረህ ? " አለው ። " ጃኬቱን አውልቄ ልስጥህ ? ቆቤን ? አትፍሪ ጠይቀኝ ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

“ በል አሁን ይበቃሃል ። በሩን ላስወጣህ ። ”

“ ምንም አይደል ፤ ራሴ እወጣለሁ ። ”

“ የለም መሸኘት አለብኝ ። ”

“ ለምን ? ”

“ ምክንያቱም በሩ አካባቢ ጥቂት ሚስጥር አይጠፋም ፤ ትንሽ መጠንቀቁ አይከፋም ። እነዚያን በሩ ላይ ያሉ ቁልፎች ቀጥ ቅጩ ለውጫቸዋለሁ ። ቴጃር ስትሆን ላንተም አንድ እሠራልሃለሁ። ቂ ቂ ቂ ቂ ቂ ”

“ እመሰግናለሁ ። ለቴጃርነት ልክ አንድ ስምንት ቀን ሲቀረኝ አሳውቅህና ትሠራልኛለህ ” አለ አንድሬያ እየሳቀ ። ተለያዩ ። ካድሮስ አንድሬያ መንገዱን አቋርጦ እስኪሄድ ድረስ በዓይኑ ከተከተለው በኋላ ወደ ቤቱ ተመልሶ በሩን ቆለፈና ወጣቱ የሳለለትን ንድፍ በተመስጦ ያጠና ጀመር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

41

በእንድሪያና በካድሮስ መካከል ይህ ውይይት በተደረገ ማግ ሥት የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ አሊንና ሌሎች ጥቂት ባለሟሎችን አስከትሎ አውቲል ወደሚገኘው ቤቱ ሄዶ ነበር ። እዚያ እንዳለም ቤርቱሲዮ ኖርማንዲ በተባለው የባሕር ጠረፍ እንዲገዛ የተላከውን ቤት ስለማግኘቱ ለእንደራሴው አበሰረ ። እንደራሴው በባህሩ በፈ ለገ ጊዜ ሊንዝባቸው የሚያስችለው ወደብ ሳይቀር በመዘጋጀቱ መር ከቡ በተጠንቀቅ ላይ እንደምትገኝም ገለጸለት ።

እንደራሴው ቤርቱሲዮ በቅን ልቡና በመድከሙ አመስግኖ በአ ንድ ወር ውስጥ የፈረንሳይ ቆይታውን ስለሚያጠናቅቅ ለጉዞ ዝግጁ እንዲሆን ነገረው ። በዚህ ወቅት ባፕቲስቲን የተባለው ባለሟል በሩን ከፍቶ ገባ ። በእጁ ወረቀት ይዞ ነበር ።

"እዚህ ምን ታደርጋለህ ? እዚህ እንድትመጣ ጠይቄሃለሁ ?" ሲል ጠየቀ እንደራሴው ።

ባፕቲስቲን መልስ ሳይሰጥ ወደፊት ተራምዶ " አሳሳቢና አስ ቸኳይ " በማለት የያዘውን ወረቀት አቀረበ ። እንደራሴው ወረቀቱን ገልጠ ያነብ ጀመር ።

በመልበሻ ክፍልዎ የሚገኙ አንዳንድ ሰነዶችን ለመስረቅ የሚፈልግ ሰው ዛሬ ማታ ቤትዎን ሰብሮ ስለሚገባ ይጠንቀቁ ። ማስጠንቀቂያውን አስመ ልክተው ለፖሊስ ቢነገሩ ግን ይህንን ደብዳቤ የፃፈልዎ ሰው ችግር ላይ ስለሚወድቅ እንዳያስቡበት ። ብዛት ያላቸው ሰዎች ተዘጋጅተው ቢጠ ብቁት ወይም ለእይታ ግልፅ የሆነ መሰናዶ ቢያደርጉ ሌባው እቅዱን ለሌላ ጊዜ በማስተላለፍ ይህንን ማስጠንቀቂያ የፃፈው ሰውም ሆነ እርስዎ በማያውቁበት ሰዓት የልቡን ሊሠራ ይችላል ።

እንደራሴው ይህንን ደብዳቤ እንዳነበበ እነስተኛ ለሆነ አደጋ ማስጠንቀቂያ ጽፎ በማዘናጋት ለበለጠ አደጋ እንዲጋለጥ ለማድረግ የታለመ ተራ የሌባ ስልት ነው ብሎ ገምቶ ነበር ። እናም ማስጠን

t.me/OLDBOOKSPDF

ቀቂያውን የጻፈለትን ያልታወቀ ሰው ምክር ችላ በማለት ደብዳቤውን ለፖሊስ ጣቢያ ሲያቀርብ ወስኖ ጥቂት እንደቆየ ድንገት ይህ ሴባ ምናልባት የራሱ የግል ጠላት ሊሆን እንደሚችል አስተውሎ ሃሳ ቡን ለወጠ ።

‘ የሚፈልገው ወረቀቶችን ለመሥረቅ ሳይሆን እኔን ለመግደል ይሆናል ’ አለ በሃሳቡ ። ‘ ፖሊሶች በእኔ የግል ጉዳይ እንዲቸገሩ አልፈልግም ። ’

ደብዳቤውን ከሰጠ በኋላ ከክፍሉ የወጣውን ባፕቲስቲንን ጠራው ። “ ወደ ከተማ ሂድና ሁሉንም ሠራተኞቼን እዚህ አምጣቸው ። እያ ንዳንዳቸው ወዲህ እንዲመጡ እፈልጋለሁ ፤ ቤቱ ግን የምድር ቤቱን መስኮቶችና በሮች መከለያዎች ከመዝጋት በስተቀር እንደነበረ እን ዲተው ። ትዕዛዜ ግልጽ ነው ? ”

“ የፎቁ መከለያዎችስ ? ”

“ዘግቻቸው እንደማላውቅ ታውቅ የለም እንዴ ። በል ሂድ ።”

እንደራሴው እንደተለመደው ረጋ ብሎ ራቱን አነስተኛ ምግብ ከወሰደ በኋላ አሊ የተባለውን ባለሟሉን እንዲከተለው አዝዞ በአጥሩ የኋላ በር በኩል ሹልክ ብሎ ወጣ ። ጊዜው ለአይን ያዝ ሲያደ ርግ መሃል ከተማ ወደሚገኘው ቤቱ ደረሰ ። ከአንድ ዛፍ ሥር ተለጥ ፎ በአካባቢው የተደበቀ ሰው መኖር አለመኖሩን ለመለየት በመንገ ዱ ላይና ታች ተመለከተ ። ማንም ሰው አድብቶ እንደማይጠብቀው ካረጋገጠ በኋላ ከአሊ ጋር ወደ ኋላው በር ሮጦ ተጠጋና በሩን ከፍቶ መምጣቱን የሚያመለክት እንዳችም ምልክት ሳይተው ፎቅ ላይ ወጥቶ መኝታ ቤቱ ውስጥ ገባ ።

አሊ መኝታ ቤቱ ውስጥ እንዲቆይ በጥቅሻ ምልክት ከሰጠው በኋላ ወደ መልበሻ ክፍሉ ገብቶ ክፍሉን በጥንቃቄ መረመረው ። ሁሉም ነገር በበፊቱ ሁኔታ ነበረ ።

የበሩን ማጠፊያ ፈልቀቅ አድርጐ ወደ መኝታ ክፍሉ ተመለሰ ። እንደራሴው በቤቱ ባልነበረበት ጊዜ እንዲዘጋጁለት ባዘዘው መሠ ረት አሊ አጭሩን ካርባይን ጠመንጃውንና ሁለቱን ጥንድ ጉራሽ ሽጉ ጦች ጠረጴዛው ላይ አስቀምጧቸው ነበር ። በዚህ ትጥቁ እንደራ ሴው ባንድ ምት አምስት ሰዎች ሊጥል እንደሚችል አረጋገጠ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ከምሽቱ ሶስት ሰዓት ተኩል ነበር ። እንደራሲውና ኢሲ ፈጠን ብለው ትንሽ ዳቦ ከብርጭቆ ወይን ጋር ተመገቡ ። ከዚያም እንደራሲው ከአንድ ክፍል ወደ ሌላው ለማየት እንዲያስችለው አንደኛውን ተንቀሳቃሽ በር ገፋ አደረገው ። ሽጉጦቹንና ካርባይኑን በሚፈልግበት ጊዜ ሊጠቀምባቸው በሚያስችለው ቅርብ ቦታ አድርጐ አስቀመጣቸው ። ኢሲም ለብዙ ዘመናት ቅርጽዋ ያልተለወጠ አንዲት አነስተኛ የአረብ ፋስ ያዘ ነበር ። እንደራሲው ከመኝታ ቤቱ መስኮቶች በአንዱ ተጠቅሞ መንገዱን ቁልቁል መመልከት ይችላል ።

ሁለት ሰዓቶች አለፉ ። ሌሊቱ ጥቅጥቅ ባለ ጨለማ ቢዋጥም ኢሲና እንደራሲው ግን በአካባቢው ነፋስ የሚያወዛውዛቸውን ዛፍ እንቅስቃሴ ሳይቀር ለይተው ያውቁ ነበር ። እንደራሲው ሌባው የሚፈልገው ገንዘቡን ሳይሆን ሕይወቱን እንደሆነ ጠርጥሯል ። ስለሆነም በግል ደረጃው ተጠቅሞ፤ አለዚያም በመልበሻ ክፍሉ በኩል ወደ መኝታ ክፍሉ መግባቱ የግድ ነው ። ኢሲ የደረጃውን በር እንዲጠብቅ አድርጐ እሱ የመልበሻ ክፍሉን መመልከቱን ቀጠለ ።

አምስት ሰዓት ከአርባ አምስት ደቂቃ እንደሆነ እንደራሲው በውል የማይለይ ድምጽ ከወደ መልበሻ ክፍሉ ይሰማው ጀመር ። ይህን የመጀመሪያ ድምጽ በተከታታይ መስማት ሲጀምር እንደራሲው አንድ የበር መስታዎት በአልማዝ ልምድ ባለው እጅ እየተገዘገዘ መሆኑን መረዳት አላቃተውም ።

እንደራሲው ልቡ በኃይል ሲመታ ታወቀው ። አንድ ሰው ምን ያህል ለፈተና የማይበገር ቢሆንም በሃሳብና በተግባር ፣ በእቅድና በአፈጻጸም መካከል ያለው ልዩነት ግዙፍ መሆኑን ከልቡ ዓመታትና ከጡንቻዎቹ መንቀጥቀጥ ተረዳ ።

አደጋው በመምጣት ላይ ያለው ከጊታው በኩል መሆኑን ተረድቶ ወደሱ የገሰገሰውን ኢሲን ምልክት ሰጥቶ እንዲቆም አደረገው ። እንደራሲው የመጀመሪያ ፍላጎቱ ጠላቶቹ እነማንና ስንት እንደሆኑ ማወቅ ነበር ። መስታወቱ የሚገዘገዘው መስኮት ዓይኑን ከተከለበት የመልበሻ ክፍል በተቃራኒው አቅጣጫ በኩል ነበር ። ብዙም ሳይቆይ ከዚህ መስኮት ትይዩ አንድ ጥላ ውልብ አለ። ቀጥሎም እንደኛው መስታዎት ሙሉ ለሙሉ ተላቆ ጥቂት ከቆየ በኋላ ሳይወድቅመሬት

t.me/OLDBOOKSPDF

ላይ ተቀመጠ ። አንድ እጁ በተከፈተው ቀዳዳ በኩል ገብቶ መስኮቱን ከከፈተ በኋላ ሰው ገባ ። ብቻውን ነበር ።

በዚህ ቅጽበት እንደራሴው የአሊ እጅ ትከሻውን ሲነካው ተስ ምቶት ዞር አለ ። አሊ በመንገዱ በኩል ወዳለው የመኝታ ክፍል መስ ኮት በእጁ አመለከተ ። ወደዚያ መስኮት በቀስታ ተራምዶ ሲመለ ከት ሌላ ሰው ቤት ውስጥ የሚካሄደውን ትርኢት የሚመለከት ይመ ስል ከአጥሩ አካባቢ ከአንድ ነገር ላይ ተንጠልጥሎ ይመለከታል ። “ አሃ ” አለ እንደራሴው ለራሱ “ አንድ ሰው ሥራውን ይሠራል ፤ ሌላ ሰው ሁኔታውን ይከታተላል ። ” አሊ የውጭውን ሰው እንዲ ከታተል ምልክት ሰጥቶ እሱ መልበሻ ክፍል ውስጥ የሚገባውን ሰው ያስተውል ጀመር ።

ሰርሳሪው ራሱን ከመልበሻ ክፍሉ ጋር ያስተዋውቅ ይመስል የክፍሉን ዙሪያ ይቃኛል ። ወዲያውኑ የእነዚያ ቁልፉ የጠፋ በር የሚ ከፈትባቸው ሁለገብ የእንጥረኛ ቅርጽ የለሽ ቁልፎች ዓይነት ድምጽ አቃጨለ ። “አሃ ” አለ እንደራሴው እንደገና“ ለካ ተራ ሌባ ነህ ? ”

አንድ ላይ ከታሠሩት ቁልፎች መካከል የሚፈልገውን ቁልፍ በጨለማው መለየት ያቃተው ሌባ በመስኮት እንደገባ ያስቀመጠውን ነገር ብድግ አድርጎ አንድ ነገር ሲጫን የታየው ደብዛዛ ብርሃን መል ኩንና እጆቹን ያሳይ ጀመር ።

“ እንዴ ! ” አለ እንደራሴው ተገርሞ ወደ ኋላ እያፈገፈገ “እን ዴት . . . . . ? ”

አሊ ፋሉን ብድግ አደረገ ። “ምንም መሳሪያ አያስፈልገንም” አለ እንደራሴው በሹክሹክታ ።

ከዚያም በመጀመሪያ በድንጋጤ የተናገረው ድምጽ ሌባውን አደናግጦት ስለነበረ ለአሊ አንዳንድ ትዕዛዞችን ሰጠ ። አሊ በታዘዘው መሠረት በእግሩ ጣት እየተራመደ ሄደ ። ጥቁር ካባ ፤ ሾጣጣ ባርኔጣና ሰው ሠራሽ ጺጉር ይዞ ተመለሰ ። ይህ በእ ንዲህ እንዳለ እንደራሴው ኮቱንና ሸሚዙን አውልቆ ነበር ። ጥቁሩ ካባ ፤ ሾጣጣው ባርኔጣውና ሰው ሠራሹ ጺጉር እንደራሴውን ወደ ቄስነት ለወጡት ።

t.me/OLDBOOKSPDF

መጀመሪያ በሰማው ድምጽ ተደናግጦ የነበረው ሌባ የድምጹን አለመደገም ተመልክቶ ቁም ሳጥኑን በተለያዩ ቁልፎች ለመክፈት ይሞክር ነበር ። ይህ ሙከራ ጥቂት ጊዜ እንደሚያደክመው የተረዳው እንደራሴ ወደ መስኮቱ ሄደ ። ከአጥሩ ጥግ ተንጠልጥሎ ቤት ውስጥ የሚካሄደውን ድርጊት ሲከታተል የነበረው ሰው ወደታች ወርዶ በመንገዱ ወዲያ ወዲህ ይላል ። እንደራሴው ይህንን ሰው ሲያይ የበለጠ ተገርሞ ግንባሩን በእጁ መታ በማድረግ በልቡ ከት ብሎ ሳቀ። ከዚያም ወደ አሊ ተመልሶ " እዚሁ ጨለማው ውስጥ ቆይ ፤ ምንም ነገር ብትሰማ ምንም ተአምር ቢፈጠር ስምህን ካልጠራሁ በስተቀር እንዳትወጣ " አለው ።

እንደራሴው አንድ የተያያዘች ሻማ ከጠረጴዛ ላይ አንስቶ ሌባው ቁልፍ በመምረጥ ሥራው በመዋከብ ላይ እንዳለ ሻማዋ መልኩን በደንብ እንድታሣይ አድርጎ በመያዝ በሩን በዝግታ ከፈተው ። የበሩ አከፋፈት ያለምንም ድምጽ ስለነበር ሌባው ክፍሉ በድንገት በብርሃን በመሞላቱ ደንግጦ ዞር አለ ።

" እንዴት አመሸህ መሴ ካድሮስ ? " አለ እንደራሴው ። "እንዲህ በውድቀት በሰው መኖሪያ ቤት ምን ትሠራለህ ? "

" እንዴ ፣ ቄስ ቡሶኒ " ሲል ጮኸ ካድሮስ ። ከዚያም ድንገተኛው ትርኢት እንዴት እንደ ተከሰተ ግራ ገብቶት ሳይታወቀው የያዛቸውን ቁልፎች ወለሉ ላይ ጣለና ፈዝዞ ቆመ ።

እንደራሴው በፍጥነት ራመድ ብሎ በካድሮስና በመስኮቱ መካከል በመቆም ቀልቡ የተገፈፈውን ሌባ ብቸኛ የማምለጫ መንገድ ዘጋው ።

" ቄስ ቡሶኒ " አለ ካድሮስ እንደገና እንደራሴውን አፍጥጦ እየተመለከተ ።

" ልክ ነህ ፤ ቄስ ቡሶኒ ነኝ ። " አሉ ቄሱ ። " እንዳልረሳኸኝ በማወቁ እጅግ ደስ ብሎኛል ውድ ካድሮስ ፣ ጥሩማስታወስ ችሎታ አለህና ። ባልሳሳት ለመጨረሻ ጊዜ ከተያየን አሥር ዓመት የሆነን ይመስለኛል ። . . . ልክ ባሥር ዓመታችን የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴን መኖሪያ ቤት ልትዘርፍ ስትል ተገናኘን ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

" ቄስ ቡሶኒ " አለ ካድሮስ ድምጹን ዝቅ አድርጐ ወደ መስ ኮቱ ለመጠጋት እየሞከረ " ለመስረቅ ሳይሆን . . . . በእውነት ይመ ኑኝ . . . . ልማልልዎ . . . . . "

" የመስኮት መስታወት መስርሰር ፣ በጨርቅ የተሸፈነ ጢፍ ፣ የሌባ ቁልፍ ፤ ተሰብሮ የተከፈተ ቁም ሳጥን . . . . ምን ይመስክራሉ ? እንት አጭልግ ? "

ካድሮስ የሚደበቅበት ሥፍራ ወይም የሚሾልክበት ቀዳዳ ይፈ ልግ ይመስል ዙሪያውን አማተረ ።

" አሁንም ያው የወትሮው ነፍስ ገዳዩ ካድሮስ ነህ ለካ ። "

" ሁሉንም ነገር ካወቁ አይቀር ስህተቱ የሚስቱ እንጂ የእኔ አለመሆኑንም ጭምር መረዳት አለብዎ ። ዳኞች እንኳ ይህንን ስላ ወቁ ነው ቅጣቱን አቅልለው ዕድሜ ልክ እሥራት የፈረዱብኝ ።"

" ንግግርህን ጨረስክ ? "

" የለም አባቴ ፣ እንድ የማላውቀው ሰው ነው ያስፈታኝ "

" አሃ ፣ እንግዲያውማ ያመለጥክ እሥረኛም ነሃ ! "

" ኧረ አይመስለኝም ። " አለ ካድሮስ በሚንቀጠቀጥ ከንፈር።

" ይህ ከሆነ ያሁኑ ድርጊትህ እንገትህን ሸምቀቆ ውስጥ ለማ ስገባት በቂ ነው ።"

" አባቴ ፤ ተገድጄ ነው "

" ሁሉም ወንጀለኞች እንዲህ ነው የሚሉት ። "

" ችጋር . . . . . . "

" ወይ ችጋር " አሉ ቄስ ቡሶኒ በፌዝ እየሳቁ ። " ችጋር ሲያስ ለምን ወይም ቁራሽ ዳቦ ሲያሰርቅ እንጂ ባለቤቱ የቆለፈውን ቤት አስ ብሮ ሲያዘርፍ አላየንም ። ለመሆኑ የሰጠሁህን አልማዝ በአርባ አም ስት ሺህ ፍራንክ ሊገዛ የመጣውን እንጥረኛ አልማዙንም ገንዘቡንም ለማግኘት ስትል የገደልከውስ በችጋር ምክንያት ነበር ? "

" ይቅርታ ያድርጉልኝ አባቴ " አለ ካድሮስ እንገቱን አቀርቅሮ " አንድ ጊዜ ሕይወቴን አትርፈውልኛል ። እባክዎ ለሁለተኛ ጊዜ ያድኑኝ ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

" እናያለን "

" ብቻዎን ነዎ አባቴ ወይስ እኔን ለማሳሰር ያዘጋጁዋቸው ወታደሮችም አሉ ? "

" ብቻዬን ነኝ " አሉ ቄሱ " ማንም እንኳ በራሴ ድካመት አንዳንድ ችግሮችን ሊያስከትልብኝ ቢችልም እውነቱን ከሰረ መሠረቱ ከነገርከኝ ላገንልህ እችላለሁ ። "

" እህ ቄስ ቡሶኒ " በማለት ካድሮስ በእጁ እያጨበጨበ በመሳቅ ወደ ቄሱ ተጠጋ ። ከጉኑ የሻጠው ትልቅ ጩቤ ስራውን መስራት እንዳለበት ተገንዝቧል ። " የሕይወቴ መድህን ነዎ ቂ ቂ ቂ ቂ ቂ "

" አንድ ሰው ከእሥር ቤት እንዳወጣህ ተናገርክ ። "

" አዎ ከፈለጉ እምልልዎታለሁ ። "

" ማን ነበር እሱ ? "

" አንድ እንግሊዛዊ ነው ። "

" ስሙስ ? "

" ሎርድ ዊልሞር ። "

" አሃ ፤ እሱንማ አውቀው የለም እንዴ ፤ ልብ አድርግ ። አንድ ውሸት ብትናገር እሱ ይነግረኛል ። "

" ኧረ እውነቱን ነው የምነግርዎ "

" ይህ እንግሊዛዊ ያንተ ተንከባካቢ ነበር ፤ አይደለም ? "

" አይ ፤ እሱ እንኳ አብሮኝ የታሰረ አንድ ወጣት ኮርሲካዊ ነበር የሚንከባከበው ። "

" የዚህ ወጣት ስምስ ማን ይባላል ? "

" ቤኔዴቶ "

" የአባቱ ስም ? "

" የአባት ስም የለውም . . . ዘላን ቢጤ ወጠጤ ነው ። "

" ታዲያ እሱም ካንተ ጋር አመለጠ ? "

" አዎ ። አንድ ቀን የጉልበት ሥራ ታዝዘን እንደወጣን እንግሊዛዊው በሰጠን የብረት ሞረድ ሰንሰለታችንን በጥሰን አመለጥን ።"

t.me/OLDBOOKSPDF

" ቤኔዴቶስ የት ደረሰ ? "

" እኔ እንጃ ፣ ወዲያውኑ ነው የተለያየነው ። "

" አንት ቀጣፊ " አሉ ቄሱ አንዳች ኃይል ባዘለ ድንጋገር ቃና " ያ ወጠጤ አሁንም ጓደኛህ ነው ፡ "

" አይ ቄስ ቡሶኒ " አለ ካድሮስ አንገቱን አቀርቅሮ በሐፍረት እየተሽኮረመመ ።

" ከእሥር ቤት ከወጣህ ጀምሮ እንዴት ነበር የምትኖረው ? ተናገር "

" ድላላ ቢጤ እየሠራሁ ፡ "

" አንት የተረገምህ " አሉ ቄሱ እንደገና የበለጠ በሚያስፈራ ቃና ። ካድሮስ የሚያደርገው ጠፍቶት ቄሱን በሚማጸኑ አይኖች ይመለከት ጀመር ። " ቤኔዴቶ በሚሰጥህ ርዳታ አይደለም የምትኖረው ?"

" አዎ ፣ ልክ ነው " አለ ካድሮስ " ቤኔዴቶ የአንድ ሃብታም ሰው ልጅ ሆኖ ተገኝቷል ። "

" እንዴት የአንድ ሐብታም ሰው ልጅ ሊሆን ቻለ ? "

" እረ ዝም ብሎ ነው ፤ መላውም አልታወቀ ...."

" የዚህ ሐብታም ሰው ስም ማነው ? "

" የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ . . . . የዚህ ቤት ባለቤት "

" ቤኔዴቶ ፣ የእንደራሴው ልጅ ? " አሉ ቄሱ በመገረም ።

" እንደዚያ ነው ፣ እንደራሴው እሱን በልጅነት ከተቀበሉ ጊዜ አንስቶ በወር የአምስት ሺህ ፍራንክ አበል ከመስጠታቸውም በላይ የግማሽ ሚሊዮን ፍራንክ ወራሽ አድርገውታል ። "

" አሃ " አለ አስመሳዩ ቄስ ነገሩ እንደገባው መስሎ " ያ ቤኔዴቶ በአባቱና በአካባቢው የሚታወቅበት ሌላ ስም የለውም ? "

" አዎ ፣ አንድሪያ እየተባለ ይጠራል ። "

" ታዲያ እሱማ እንደራሴው ወዳጅ በቤቱ የሚያስተናግደው የመሴ ዳንግላርን ልጅ ያጨው ወጣት አይደለም እንዴ ? "

" ልክ ነዎ ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

" አንተ የረከሰክ ወራዳ ፡ የበፊት ሕይወቱንና ወንጀሉን እያወቅህ ይህንን ሁሉ ሲያደርግ ዝም ብለህ አየኸው ? "

" ታዲያ ዓይኛ ጥሩ ዕድል ሲገጥመው መሰናክል መሆን ይገባል ? " አለ ካድሮስ

" እሱስ ልክ ነህ መሴ ዳንግላርን የምታስጠነቅቀው አንተ ሳትሆን እኔ ነኝ ። "

" ኧረረ . . . እንዲያስ አያድርጉ አባቴ ! "

" ለምን ? "

" ምክንያቱም እንዲያ ካደረጉ መተዳደሪያችን ይነጠቃል ። "

" እንደናንተ ያሉ ጥንድ ወንጀለኞች መተዳደሪያ እንዳይነጠቁ ብዬ በውንብድና ሥራቸው እየተሳተፍኩ የምንከባከባቸው ይመስልሃል ? የለም የለም ፡ ሁሉንም ነገር ለዳንግላር እነግረዋለሁ ። "

" ለማንም ምንም አትናገርም ፡ ወለወልዳ ቄስ " በማለት ከጮኸ በኋላ ካድሮስ አንድ ትልቅ ጩቤ አውጥቶ በኃይል በማንዘር በቄሱ ደረት ላይ አሳረፈው ። ሆኖም ረጅሙ ጩቤ በቄሱ ደረት ውስጥ በመስመጥ ፋንታ ጫፉ ታጥፎ ወደላይ ነጠረ ። በተመሳሳይ ጊዜ ቄሱ የተቀናቃኙን ክንድ በግራ እጃቸው በኃይል ሲቆለምሙት ካድሮስ ከተሰማው ሕማም የተነሳ ጩቤውን መሬት ላይ ጥሎ ይጮህ ጀመር ።

ቄሱ እንደገና የካድሮስን እጅ በኃይል ሲቆለምሙት ካድሮስ በጉልበቱ ተደፍቶ ፊቱ ከወለሉ ጋር ተላተመ ። ከዚያም ቄሱ እግራቸውን በሌባው ራስ ላይ አሳርፈው " ከነክህን እንዳላበግናው የሚያግደኝ ምን ኃይል እንዳለ አይገባኝም ፣ ነፍስ ገዳይ ። " አሉ ።

" ማሩኝ ፣ ማሩኝ " በማለት ተማፀነ ካድሮስ ።

ቄሱ እግራቸውን ከሌባው ላይ አንስተው " ተነስ ! " ሲሉ አዘዙ ። ካድሮስ ብድግ አለ ።

" ኧረ ያንተ ያለህ ፣ እንዴት ያሉ ጉልበታም ነዎ ጃል " አለ ካድሮስ የሚጠዘጥዘውን ክንዱን እያሻሸ። " እግዚኦ! በጣም ጠንካራ ነዎትና ቄስ ቡሶኒ ! "

t.me/OLDBOOKSPDF

" ዝም በል ። ይህ ኃይል እንዳንተ ያሉ ልክስክሶችን ልክ እንዲ ስገባበት እግዚአብሔር የሰጠኝ ጉልበት ነው ። እግዚአብሔርን ወክዬ ነው የምሠራው ። ይህንን ደግሞ ታስታውሳለህ አይደለም አንተ ዘላባጅ ፣ ባሁኑ ሰዓት ም እዚህ አምጥቶ ካንተ ጋር የሚያነጋግረኝ የእግዚአብሔር መልዕክት ነው ። አታይም የሰነዘርከው ጩኬ እንዴት ታጥፎ እንደነጠረ ? በል አሁን ይህንን ብዕር ያዝና የምነግርህን ጻፍ ። "

"መጻፍ አልችልም አባቴ ። "

" አንተ ቀዳዳ ፤ ብዕሩን ያዝና ጻፍ ነውኮ የምልህ ! "

በዚያ ኃያል ጉልበት ሥር ያጉበደደው ካዴሮስ ቁጭ ብሎ ይጽፍ ጀመር ።

መሲ ዳንግላር፣—ቤትዎ ድረስ እየጠሩ የሚያስተናግዱትና የልጅ ባልዎ እንዲሆን ያጩት ከእኔ ጋር ከቱሉን ወህኒ ቤት ያመለጠ ወንጀለኛ ነው ። በዚያ ጊዜ የሚጠራበት ስሙ ቤኔደቶ ነበር ። ይሁን እንጅ ወላጆቹ አንኳ አነማን እንደሆኑ ስለማያውቁ እውነተኛ ስሙ ማን እንደሚባል ሊናገር አይችልም ።

"ፈርም" ሲሉ አዘዙ ቄሱ ያ አስፈሪ ኃይል በተቀላቀለበት ቃና። ካድሮስ ፈረመ ።

ቄሱ ወረቀቱን ከሌባው ከነጠቁ በኋላ " አሁን ጥፋ ! " አሉ ።

"አንድ መጥፎ አደጋ አሰበው-ብኛል ልበል ቄስ ቡሶኒ?" ካድሮስ ማመን አቃተው ።

" ደግሞ ባንተ ምንድን ነው የማስበው ? ልክስክስ ! "

" እባክዎ ሕይወቴ እንድትጠፋ አለመፈለግዎን ይንገሩኝ ? "

" ነግሬሃለሁ ! እኔ የእግዚአብሔር ፍላጐት ፈጻሚ ከመሆኔ በቀር የግል ፍላጐት የለኝም ። " አሉ ቄሱ " ወደቤትህ በሰላም ከደረስህ ፣ ፈረንሳይን ለቀህ ሂድ ። የትም አገር ብትሆን ንጹህ ሆነህ እስከ ኖርክ ድረስ አነስተኛ የጡረታ አበል እንዲላክልህ አደርጋለሁ ። ምክንያቱም በሰላም ቤትህ ገባህ ማለት እኔም . . . . . "

" እርስዎም ምን ፣ ይንገሩኝ አባቴ "

t.me/OLDBOOKSPDF

" እግዚአብሔር ይቅር እንዳለህ ይቆጠራልና የበኩሌን ቂም እፍቃለሁ ። "

" ለምን እንደምሞት ሁሉ ያስፈራሩኛል አባቴ " አለ ካድሮስ ዓይኖቹን በጭንቀት እያቅበዘበዘ ።

" አሁን ውጣ ፡ " አሉ ቄሱ ወደመስኮቱ እያመለከቱ ።

የቄሱን አነጋገር ሙሉ ለሙሉ ማመን ያቃተው ካድሮስ በመስኮቱ በኩል ቮልኮ መሰላሉን መውረድ ጀመረ ። ቄሱም ሻማ እያበሩ አካሄዱን ይከታተሉ ጀመር ። ከመንገድ ቆሞ ለሚመለከት ካድሮስ በመሳሰሉ ሲወርድ ሌላ ሰው ሻማ እያበራ ቁልቁል እንደሚያየው በግልጽ ይታይ ነበር ።

" ምን ያደርጋሉ ? " አለ ካድሮስ " ሮንዶች ሲያልፉ ቢያዩኝስ ? "

ቄሱ ሻማውን አጠፉ ። ካድሮስ እግሩ መሬት እስኪነካ ድረስ የሰላም አየር መተንፈስ አቅቶት ነበር ።

ቄሱ ወደመኝታ ቤት ሄደው ካድሮስ ጓሮውን አልፎ መሰላሉን ከአጥሩ ግምብ ጋር ሲያስደግፍ ተመለከቱ ። ከዚያም ካድሮስን መንገድ ላይ ሲጠባበቅ የነበረው ሰው ከውጭ በኩል ካድሮስ ከሚወጣበት ቦታ ከግምቡ ጫፍ ላይ ከአንገቱ በላይ ብቅ ብሎ ተመልሶ ገባ ።

ካድሮስ ልክ የመሰላሉን የመጨረሻ መወጣጫ ረግጦ በግንቡ ጫፍ ላይ ሊወጣ እግሩን ብድግ ሲያደርግ ቢላዋ የጨበጠ እጅ ታየው ። ራሱን ለመከላከል ከመሞከሩ በፊት ባለቢላዋው እጅ መጀመሪያ ጀርባውን ቀጥሎም ሆድ እቃውን አገነፋው ። ካድሮስ ወደመሬ ሊወድቅ ሲል ሁለተኛ እጅ ጸጉሩን ጭምድድ አድርጐ በመያዝ ደረቱ ላይ ሰካበት ።

ካድሮስ ለአፍታ መሬት ላይ ተዘርሮ ከቆየ በኋላ ባለሃይሉ ከአንገቱ ቀና ብሎ " ድረሱልኝ ! ቄስ ቡሶኒ ! ሞትኩ " አለ በተዳከመ ድምጽ ።

ይህ የጣዕረሞት ጩኸት የጭለማውን ጸጥታ አደፈረሰው ። ወዲያው የእንደራሴው መኖሪያ ሕንጻ ጀርባ በር ተከፍቶ አሊና ጌታው ፋኖስ ይዘው እየሮጡ ደረሱ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ምን ሆንክ ? " አሉ ቄሱ ።

" እርዱኝ " አለ ካድሮስ " በጩቤ ተወግቻለሁ ። "

" አይዞህ ።"

" አየ ፡ በቃኮ ምንም ቢሆን አልተርፍም ። "

አሊና ቄሱ ቁስለኛውን ተሸክመው ወደቤት ወሰዱት ። ቄስ ቡሶኒ የቁስለኛውን ሰውነት አገላብጠው ሲመለከቱ ሶስቱን አሰቃቂ ቁስሎች አዩ ። አሊ " ምን መደረግ አለበት ? " በሚል የጥያቄ አስተያየት ጌታውን ይመለከታል ። " በአስቸኳይ ዓቃቤ ሕጉን ቪልፎርትን ጥራ " አሉ ቄስ ቡሶኒ ። " እግረ መንገድህንም የጽዳት ሠራተኛውን ሐኪም እንዲጠራ ንገረው ። "

አሊ እጅ ነስቶ ወጣ ። " አየ ፡ አሁን ዶክተር ቀርቶ እግዚአብሔር ራሱ ቢመጣ ያድነኛል ? " አሉ ካድሮስ " ባይሆን ትንሽ ጉልበት ሰጥቶኝ አንድ ኑዛዜ እንዳሰማ ጊዜ አገኝ እንደሁ እንጂ ። "

" የምን ኑዛዜ ? "

" በጩቤ ስለወጋኝ ሰው ።"

" ማን እንደሆነ ታውቀዋለህ ? "

" አውቀዋለሁ ፡ ቤኔዴቶ ነው ። "

" ወጣቱ ኮርሲካዊ ጓደኛህ ? "

" አዎ ። የእንደራሴውን ቤት ንድፍ የሰጠኝ እሱ ነበር ። አሁን ነገሩ ገባኝ ። ምናልባት እንደራሴውን ገድዬለት ቶሎ ለውርስ ለመብቃት ፤ አለዚያም እንደራሴው እኔን ገድለውኝ እንዲገላገለኝ ተስፋ አድርጎ ነበር የላከኝ ። ሁለታችንም አለመሞታችንን ሲያይ በጩቤ ወጋኝ ። "

" አሁን ዓቃቤ ሕጉ ሲመጣ ትናገራለህ ። "

" ደሜ ፈሶ እያለቀ ነው ። ዓቃቤ ሕጉ ሳይደርስ እሞታለሁ ። " አለ ካድሮስ ይበልጥ በተዳከመ ድምጽ እያጣጣረ ።

" ቆይ እስኪ " ካሉ በኋላ ቄስ ቡሶኒ ወጣ ብለው አንድ ብልቃጥ ይዘው ተመለሱ ። ከብልቃጡ ውስጥ ሶስት ጠብታዎች በቁስለኛው ከንፈር ላይ አንጠባጠቡ ። ካድሮስ ፈገግ ሲል እየሞከረ

t.me/OLDBOOKSPDF

« የሚያፈሩልኝ መድኃኒት ሳይሆን ሕይወት ነው ። አባክዎ ይጨም ሩኝ ! ” አለ ።

“ ሁለት ጠብታ ብጨምርህ ትሞታለህ ! ” አሉ ቄስ ቡሶኒ ።

“ እህ ምነው ዓቃቢ ሕጉ ዘንድ ? ። ” አለ ካድሮስ ።

“ ኑዛዜህን እኔ ብጽፍልህ ትፈልጋለህ ? ምናለ አንተ ልትፈር ምበት ትችላለህ ። ”

“ አዎ አዎ ” አለ ካድሮስ ይህ መፍትሔ የሚያስገኝለትን ብቀላ በማሰብ የቦዘዙ ዓይኖቹ በደስታ እያበሩ ።
ቄስ ቡሶኒ ኑዛዜውን ፃፉ ።

በዚህ ወንጀል ለሞት ያበቃኝ በኔዴቶ የተባለው የቱሎን ወህኒ ቤት ኮር ሲካዊ ጓደኛዬ ነው ።

“ ቶሎ ይበሉ እንጂ ” አለ ካድሮስ ከተጋደመበት እየተገላ በጠ “ እስዚያ ሳልፈርመው መሞቴ ነው ። ”

ቄስ ቡሶኒ ብዕሩን ለቁስለኛው ሲሰጡ ቁስለኛው ያለ ኃይሉን አሰባስቦ ከፈረመ በኋላ ተመልሶ ወለሉ ላይ ተዘረረ ። “ ሌላውንም ይነግሩልኛል አይደል ቄስ ቡሶኒ ? ” አለ ቁስለኛው ። “ አሁን ስሙ ን ቀይሮ አንድሪያ እንደሚባል ፤ መስፍኖች ሆቴል እንደሚኖር . . . . ንገሩልኝ አደራ ! አ. . . አ. . . . መሞቴ ነው ። ” አይኑን ከድኖ ዝም ብሎ ቆየ ። በዚህ ጊዜ ቄስ ቡሶኒ ብልቃጡን ወደ አፍን ጫው አስጠግተው የፈሳሹን ሽታ እንዲስብ ሲያደርገው ካድሮስ እንደገና አይኖቹን ገለጠ ። ራሱን ስቶ ሣለ እንኳ የብቀላው ጥማት እንዳልለቀቀው ያስታውቃል ። “ ሁሉንም ይነግሩልኛል አይደል ? ” ሲል ጠየቀ ።

“ እረ ከፈለግህ ሌሎችንም እነግርልሃለሁ ። ”

“ ሌላም ጉድ አለበት እንዴ ? ”

“ በእንድሪያው እጅ ሊያስገድልህ ፈልጎ የመኖሪያ ቤቱን ንድፍ እንደሰጠህ ፤ ያንተን ለሞርቆት መምጣት ለእንድሪያው በጉን ደብዳቤ ልኮ ማሳወቁን ፤ እንድሪያው ስላልነበረ በሱ ፋንታ ደብ ዳቤውን እኔ ተቀብዬ እንደጠበቅሁህ ሁሉ እነግርበታለሁ ። ”

“ እና ይሰቀላል አይደል ? ” አለ ካድሮስ በቁጭት “ አባክዎ እንደሚሰቀል ቃል ይግቡልኝ ። ያ ተስፋ አሟሟቴን ያሳምርልኛል ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

" እዚህ ድረስ ተደብቆ እንደተከተለህ ፣ ቤት ውስጥ የምታደርገውን ሁሉ እንደተከታተለ ፣ ያለምንም ውጤት መመለስከን ሲያይ በሩጫ ሄዶ ከአጥሩ ግንብ በኩል እንደተጠባበቅህ ሁሉ እነግርበታለሁ ። "

" ይህንን ሁሉ ሲያዩ ነበር እንዴ ? "

" በሰላም ቤትህ ከገባህ እግዚአብሔር ይቅር እንዳለህ ይቆጠራልና የበኩሌን ቂም እፍቃለሁ ያልኩህን አስታውስ ። "

" እና ሳያስጠነቅቁኝ ቀሩ እ ? " አለ ካድሮስ በእጁ ተደግፎ ከተኛበት ለመነሳት እየሞከረ " ከዚህ ተመልሼ ስወጣ እንደምገደል እያወቁ ዝም አሉኝ ! "

" አዎ ! ምክንያቱም በቤኔዴቶ እጅ አንድ ትክክለኛ ፍትህ ይታየኝ ስለነበር ያንን ትክክለኛ ፍርድ ልጋፋ አልፈለግሁም ። "

" ወጊድ እባክህ ይህንን ትክክለኛ ፍትህ የሚባል ዲስኩር ተወኝ አንተ ቄስ ። ትክክለኛ ፍትህ የሚባል ነገር አለመኖሩን ስንት ቅጣት የሚገባቸው ሰዎች ተንደላቅቀው እንደሚኖሩ አንተ ራስህ ሳትታዘብ ቀርተህ ነው ? "

" አፍህን ዝጋ " በማለት ቄስ ቡሶኒ ሲጮሁ ቃናው ካድሮስን እንኳ ካንገበገበበት ሞት የበለጠ የሚያስፈራ ነገር ያለ ይመስል ስቅጥጥ አደረገው ። "እስኪ የረገጥከውን እድል ዞር ብለህ ተመልከት ። ጤንነት ፣ ጥንካሬ ፣ ደህና ገቢ የሚያስገኝ ሥራ ፣ ባጭሩ ሰው በንጹህ ልቡና ተፈጥሮአዊ ፍላጐቶችን ለማርካት የሚያስፈልጉት ነገሮች በሙሉ ተሟልተውልህ ነበር ። አንተ ግን በእነዚህ ሁሉ ነገሮች ተደስተህ ከመኖር ይልቅ ወደ ስንፍናና ወደ ጠጭነት አዘነበልህ። በጠጭነት መንፈስ ተነሳስተህም ከእውነተኛ ጓደኞችህ አንዱን ከዳህ ። "

" ኡ . . . . ኡ " ሲል ጮኸ ካድሮስ በሰለለ አንደበት " ቄስ አይደለም የምፈልገው ፣ የዶክተር ያለህ ፣ ልትረፍ የምችለውን . . . "

" ቁስልህ ከባድ ከመሆኑ የተነሳ ያንን ሶስት ጠብታ ፈሳሽ ባልሰጥህ ኖሮ እስካሁንም አትቆይም ነበር ።"

t.me/OLDBOOKSPDF

“ እንዴት ያለህ ጉደኛ ቄስ ነህ ” ሲል አጉረመረመ ካድሮስ ። “ የሚያጣጥርን ሰው በማጽናናት ፋንታ ታስጨንቀዋለህ ? ”

“ ልብ ብለህ ስማ ” በማለት ቄስ ቡሶኒ ንግግራቸውን ቀጠሉ ። “ ጓደኛህን በመክዳትህ የሚገባህ ትክክለኛ ፍርድ ከባድ ቅጣት ሆኖ ሳለ በቀሳሉ ዳንህ ። የደረሰብህም ድህነት ብቻ ነበር ። ሆኖም ከዚህ ድህነትህ የሚያወጣህ ሳንተ ለነጣኸው ድሃ ታላቅ ያልታሰበ ሐብት በታምር በወረደልህ ወቅት እንኳ የምታምሰለስለው ስለወንጀል ነበር ። ያንን ሐብት እንዳገኘህ እጥፍ ልታደርገው ፈለግህ ። በምን መንገድ ? ነፍሰበመግደል ። ሆኖም እጥፍ ለማድረግ ቢሳካልህም ወዲያውኑ ሀብትህ በሙሉ ተነጥቆ ለፍትህ ተሰጠ ። ከዚያስ ? መቸም የአንድ ሳይሆን የብዙ ሰዎችን ወንጀል ደራርበህ ለመፈጸም የተፈጠርክ የሰው እዳ ነበርክና የጓደኞች ልብ ራርቶ ከሞት ተረፍክ ። ”

“ ወይ መከራ ፣ የሰድሜ ልክ እሥራትም ከርህራሄ ይቆጠር ጀመር ? ”

“ ግን ያኔ እንዳሁኑ ታስብ ነበር አንት ርጉም ፣ ያን ሁሉ ወንጀል የፈጸመ ልብህ በሞት ጥላ ሥር እየተንቀጠቀጠ በነበረበት በዚያ ወቅት በዕድሜ ልክ እሥራት በመገላገሉ በደስታ ሲቦርቅ አልኖረም ? ከሞት መንጋጋ በማምለጥህ እየፈነጠዝህ ሌሎች ያንተ ቢጤ ጓደኞችህ እንደሚሉት ሁሉ ‘ እሥርቤት በር አለው ፤ መቃብር ግን ድፍን ነው ’ ስትል አልነበረም ? አዎ አባባልህ ትክክለኛ ነበር ፤ ባልተጠበቀ ሁኔታ የወህኔ ቤቱ በር ተከፈተልህ ።

“ አንድ እንግሊዛዊ ሁለት ወንጀለኞችን ነጻ ለማውጣት ሲሳል እጣው ላንተና ለጓደኞችህ ወጣ ። ሁለተኛ የሕይወት እድል ተሰጠህ ። እንደገና ጤናማ ሕይወት መምራት ትችል ዘንድ ገንዘብም ሆነ ነጻነት አገኘህ ። ያንተ ግፍ ግን አያልቅምና ሶስተኛ በደል ፈጸምህ ‘ በቂ ገቢ የለኝም ’ ብለህ ያለአንዳች ምክንያት ፣ ያለአንዳች ሰበብ ለሶስተኛ ጊዜ ወንጀል ሠራህ ። ታዲያ አንተ ሞት በዛብህ ? ”

“ አንተም ትቀጣለህ ” አለ ካድሮስ ። “ የቄስ ተግባርህን አልፈጸምህም ፣ ቢጴዴቱ እንዳይገድለኝ መከልከል ነበረብህ ”

t.me/OLDBOOKSPDF

“እኔ?” አሉ ቄሱ አመልካች ጣታቸውን ደረታቸው ላይ ቀሥረው የካድሮስ ፊት በብሽቀት ኩምትር እስኪል ድረስ እየማቁ ። “የሰነዘርክብኝ ጨቤ በልብሴ በተሸፈነ የነሐስ ጋሻ ከታጠፈ በኋላ የንተን ሕይወት ለማዳን ቤኔዴቶን እከላከላለሁ ? ንጹሁና በጥፋትህ የምትጸጸት ሰው ሆነህ ባገኝህ ኖሮ ሕይወትህን ባተረፍኩ ነበር ። ምን ያደርጋል ፣ ራስ ወዳድና ደም የጠማህ በመሆንህ የመጨረሻዋ የሐቅ ፍርድ እንድትፈጸም ፈቀድኩ ። ተራ ሴባ በመሰሉ እጅ ሲጠፉ ከማየት የበለጠ አንጀት የሚያርስ ፍርድ የለም ። ”

“ በሐቅ ፍርድ አላምንም ፣ አንተም ብትሆን አታምንም ” አለ ካድሮስ በምሬት “ አትዋሽብኝ ፣ አትወሽክትብኝ ። ”

“ቀስ በል ፣ አለዚያማ የቀረችህን የደም ጠብታ አሟጠህ ከዚህች ዓለም ትሰናበታለህ ። በእውነተኛ ፍርድ አታምንም ፣ ጀርባህን ጐንህንና ደረትህን ሰይፍ በሚያህል ቢላዋ ያማሰለው ግን እውነተኛ ፍርድ ነው ። ለሐቀኝነት የሚፈለግብህ መስፈርት ይቅርታ መጠየቅ ብቻ ሆኖ ሳለ አንተ ግን አሁንም ሕይወትህ በቋፍ በምትገኝበት ሰዓት ጥፋትህን ለማመን አሻፈረኝ እንዳልህ ነህ ። እስኪ ወንጀልህን አምነህ ይቅርታ ጠይቅ ። አንተ የሰይጣን ቁራጭ ፣ በመጨረሻዋ ደቂቃህ ላይ እንኳ ከሀሊናህ ተማክርና ንስሐ ግባ ! ”

“ አልፈልግም ፣ አልፈልግም ፣ ንስሐ አልገባም ! አምላክ የሚሉት ነገር የለም ፣ ትክክለኛ ፍርድ የሚሉት ነገር የለም ! ያለው ዕድል ብቻ ነው ። ”

“ ለተፈፀመው ፍርድ ትክክለኛነትማ እኔና አንተ አሁን ያለንበት ሁኔታ ፣ አንተ ለክህደት በመፈጠርህ ያለአንዳች ረዳት ለትምህርት እያጣጣርህ ከስሬ ተጋድመህ ፣ እኔ ግን ከሐብት ፣ ከደስታ ፣ ከጤንነትና ፣ ከሰላም ጋር ቃልኪዳኔ በአሸናፊነት ስትወጣ እያየሁ በሐሰተኞች ሬሳ ላይ ቆሜ መፈንደቄ የማይታበል ምስክር ነው ። ”

“ ለመሆኑ አንተ ማነህ ? ” ሲል ጠየቀ ካድሮስ እየሟሸሹ የሚሄዱ አይኖቹን በቄሱ ፊት ላይ ተክሎ ።

“ እስኪ በደንብ ተመለከተኝ ፣ ” አሉ ቄሱ ሻማ ይዘው ወደሚያጣጥረው ቁስለኛ ፣ ቀረብ እያሉ ።

“ ቄስ ቡሶኒ አይደሉም እንዴ ? ”

t.me/OLDBOOKSPDF

ቂስ ቡሶኒ ስው ሥራሽ ጸጉራቸውን አውልቀው ጥቁሩ ጸጉራቸው በርበሬ በመሰለው ፊታቸው ላይ ከንበል ብሎ እንዲደፋ አደረጉ።

" እንዴ ? " አለ ካድሮስ ልቡ በፍርሐት እየተናደ " ጸጉርዎ ጥቁር ባይሆን ኖሮ ከእሥር ቤት ያወጡኝ እንግሊዛዊ ሎርድ ዊልሞር ነዎ ባልኩ ነበር ! "

" ቄስ ቡሶኒም ሆነ ሎርድ ዊልምር አይደለሁም ። " አለ እንደራሴው " አሁንም በደንብ ተመልከተኝ ፣ እስኪ ወጣትነትህን አስታውስ ። ወደጥንቱ ተመልሰህ አሰላስል ። "

" አሃ ! ልክ ነዎ ! በፊት ፣ ከረጅም ጊዜ በፊት ያየሁዎ ይመስለኛል ። "

" አዎ ካድሮስ ፣ ከረጅም ጊዜ በፊት አይተኸኛል ። ባንድ ወቅት ጓደኛህ ነበርኩ ። "

" የማ ? የእኔ ጓደኛ ? ታዲያ እርስዎ ማን ነዎ ? ደግሞስ ጥንት የሚያውቁኝ ከሆነ ለምን ስሞት ዝም ብለው ያዩኛል ? "

" ምክንያቱም ቁስልህ ከባድ ከመሆኑ የተነሳ ምንም ነገር ሊያተርፍ አይችልምና ነው ፣ ካድሮስ ። ቢቻል ኖሮ የመጨረሻ ዕድል ሰጥቸህ ወደ ሕይወት ተመልሰህ ጥፋትህ እንደ እግር እሳት ሲለበልብህ ለማየት እሞክር እንደነበር በአባቴ መቃብር ስም እምልልሃለሁ ። "

" ታዲያ ለምን እከሴ ነኝ አይሉኝም ? "

እንደራሴው የካድሮስን የጤንነት ሁኔታ በደንብ ሲከታተል ስለነበር የሕይወቱ ፍጻሜ መቃረቡን አስተዋለ ። ጉንበስ ብሎ ወደተጻከመው ቁስለኛ ጆሮ ከተጠጋ በኋላ በሹክሹክታ እውነተኛ ስሙን ሲያሰማው ፣ ከቃላቱ መለስለስ የተነሳ እሱ ራሱ እንኳ የገዛ ስሙን መጠራት ለመስማት የፈራ ይመስል ነበር ።

ካድሮስ እንደምንም እጆቹን ዘርግቶ በማጋጠም ባለ ኃይሉ እንደመነሳት ብሎ " እግዚአ . . . . " አለ ። " የእውነትን አሸናፊነት አሁን ገና ማየቴ ነው ፣ ዎይ ነዶ ! . . . . "

t.me/OLDBOOKSPDF

የካድሮስ አይኖች ተከድነው የመጨረሻውን የማስረሞት ድም ጽና የመጨረሻውን የሕይወት አየር ተንፍሶ እንደገና በቻርባው ተዘረረ ።

“ አንድ ! ” አለ እንደራሴው ለራሱ ብቻ ግልጽ በሆነ ሚስጥ ራዊ አነጋገር አስከሬኑን በምሬት እየተመለከተ ።

ከአሥር ደቂቃዎች በኋላ ዶክተሩና ዓቃቤ ሕግ ሲደርሱ ቄስ ቡሶኒ ለሟች ነፍስ ጸሎት ሲያደርሱ አገኙዋቸው ።

* * *

ለሁለት ሳምንታት ያህል የፓሪስ ከተማ ነዋሪ ሕዝብ በምንቴ ክሪስቶ እንደራሴ የመኖሪያ ሕንጻ ከተደረገው የሥርቆት ሙከራ ሌላ የመነጋገሪያ ርዕስ አልነበረውም ። ሟች በቢላዋ በተወጋበት ወቅት የገደለው ቤኔዴቶ የተባለ ሰው መሆኑን ስለገለጸ ፖሊስ በገጸዶ ላይ ክትትል ማድረጉን ተያያዘው ።

የካድሮስ ጩቤ ፥ ጢሻ ፥ ቁልፎቹና ልብሶቹ ኤግዚቢት ሆኑ ። አስከሬኑም ተባረ ዘመድ አዝማድ እስኪገኝ ድረስ በማዘጋጃ ቤት ልዩ የአስከሬኖች ክፍል ውስጥ ተቀመጠ ።

እንደራሴው ዝርፊያው በተሞከረበት ሌሊት አውቲል በሚገ ኘው የመናፈሻ ቤቱ ውስጥ እንደነበርና ስለሁኔታው ሊያውቅ የቻ ለው በአጋጣሚ በዚያ ሌሊት በግል መጻሕፍት ቤቱ ለመጠቀም ይችሉ ዘንድ ከቤቱ ለማደር ፈቃድ የጠየቁት ቄስ ቡሶኒ አደጋውን ካብራሩለት በኋላ መሆኑን አሳወቀ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

42

“ ወረቀቶችዎን በሥርዓት በማስቀመጥ ላይ ሳሉ መጥተን ረበሽንዎ ” አለ አልበርት ፤ አንድ ቀን በጧት ቡቻምፕ ከተባለው ጋዜጠኛ ጓደኛው ጋር እንደራሴውን ሊጠይቅ መጥቶ ተገቢው የሰላምታ ልውውጥ ከተደረገ በኋላ ።

“ ኧረ የለም አልረበሻችሁኝም ፤ ወረቀቶቹም ቢሆን የአንድሪያ እንጅ የእኔ አይደሉም ” ሲል መለሰ እንደራሴው ።

“ የማነው አንድሪያ ? ” ጋዜጠኛው ቡቻምፕ ጠየቀ ።

“ ክቡር እንደራሴ ከፓሪስ ህብረተሰብ ጋር በማስተዋወቅ ላይ ያሉትን ወጣት እስካሁን አታውቀውም ? ” አልበርት ነበር ።

“ ይቅርታ ፤ እዚህ ላይ ላቋርጥህ ” አለ እንደራሴው “ እኔ አንድሪያን ይቅርና ማንንም ቢሆን ከፓሪስ ህብረተሰብ ጋር የማስተዋውቅ ሰው አይደለሁም ። ”

“ ታዲያ ወይዘሪት ኢዩጊን ዳንግላርን በእኔ ፋንታ ሊያገባ ያጨው ማነው ? ” አለ አልበርት ።

“ ምን ? ” አለ ቡቻምፕ ነገሩ አዲስ ሆኖበት “ አንድሪያ ኢዩጊንን አጨ ? ”

“ ጋዜጠኛ አይደለህም እንዴ ? እንዴት ሁሉም የሚቀባበለው ወሬ እስካሁን ሳይደርስህ ይቀራል ? ” አለ እንደራሴው ግንባሩን ቋጥር አድርጎ ።

“ እና ጋብቻውን ያቀናጁት እርስዎ ነዎ ? ” ሲል ጠየቀ ቡቻምፕ ። በዚህ ጊዜ እንደራሴው ኮት ብሎ ሳቀ “ እኔ ጋብቻ አቀናጀሁ ? ያንት ያለህ ፤ ለካ አታውቀኝም ። እኔ እንዲያውም ጋብቻውን ከሚቃወሙት ውስጥ አንዱ ነኝ ፤ በሽምግልናው እንኳ ልገባ አልፈለግሁም ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

" እሃ ! በጓደኞችን በአልበርት ምክንያት ነው የተቃወሙት ? " አለ ቡቻምፕ ።

" በእኔ ምክንያት ? " አለ አልበርት ቀበል አድርጎ " በፍጹም ሊሆን አይችልም ። እንዲያውም ከጋብቻው እንዲገላግሉኝ ስለም ናቸው እንደነበርና ምስጋናዬን ለመቀበል ፈቃደኛ ባይሆኑም በመ ጨረሻው ከማልፈልገው ጋብቻ እንደገላገሉኝ እንደራሴው ራሳቸው ሊነግሩህ ይችላሉ ። "

" ያም ሆነ ይህ የተጠበቀውን ያህል በነገሩ የተደሰትክበት አት መስልም አልበርት " አለ እንደራሴው ። " ምናልባት ለራስህ ሳይታወቅህ ከወይዘሪት ኢዩጊን ፍቅር ይዞህ ይሆን ? "

" እኔ እንጃ " አለ አልበርት ሳቅ እየዳዳው ።

" ግን ዛሬ የወትሮው አይደለህም ፤ " ሲል ጠየቀው " ምን ሆነሃል ? "

" ራስ ምታት አሞኛል ። "

" እኔ እንደ ህመም ሲሰማኝ የምጠቀምበት ፍቱን መድ ሃኒት ልጠቁምህ ። "

" ምንድን ነው እሱ ? "

" ሽርሽር ። እኔ ራሴ ሰሞኑን ትንሽ ህመም እየተሰማኝ ስለተ ቸገርኩ ሽርሽር ወጣ ብዬ አካባቢውን ቀይሬ ለመስንበት ወስኛ ለሁ ። አብረኸኝ ብትሰነብት ምን ይመስልሃል ? "

" በጣም ደስ ይለኛል ። ግን የምንሄደው የት ይሆን ? "

" አየሩ ንጹህ ፤ አካባቢው ጸጥ ያለ ፤ ሰዎች የፈለገውን ያህል ቢኩራሩም ኢምንትነታቸውን የሚያስተውሉበት ፤ ባጭሩ ወደ ባህር ጠረፍ ። ይገርምሃል አንድ ሰው የቤት እመቤቱን እንደሚያፈቅርና ለጥቂት ጊዜ ስትለዬው በናፍቆት እንደሚያሰቀልል ሁሉ እኔም ለባህር ተመሳሳይ ፍቅርና ናፍቆት አለኝ ። "

" በጣም ጥሩ ክቡር እንደራሴ ፤ እንሂድ ! " አለ አልበርት በጉጉት ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ግብዣዬን ትቀብለሃላ ? "

" አዎ ። "

" መልካም እንግዲህ ፤ ዛሬ ማታ ግቢዬ ውስጥ ልክ አሊጋህ ላይ እንደተጋደምህ ሁሉ የምትንፈላሰስበት የጉዞ ሰረገላ ይዘጋጅል ሃል ። ቡቻምፕ፣ ሰረገላው አራት ሰዎችን አዝናንቶ ይይዛል ። አብረ ኸን ለመጓዝ ትፈልጋለህ ? "

" አመሰግናለሁ ። ሆኖም እኔ ዛሬ ከሽርሽር መመለሴ ነው ። "

" ግን የትኛው ጠረፍ ነው የምንሄደው ? " ሲል ጠየቀ አል በርት ።

" ኖርማንዲ ። አይስማማህም ? " በማለት እንደራሴው ጥያቄ ውን በጥያቄ አስከትሎ መለሰ ።

" በጣም ይስማማኛል ። በርግጥ ገጠር መግባታችንን የምናው ቅበት ሥፍራ ነው ። ግርግር የለ ፤ ጐረቤት የለ ፤ ለመሆኑ አብረውን የሚጓዙ ብዙ ሰዎች ይኖራሉ ? "

" የግልቢያ ፈረሶች ፣ የአደን ውሾችና የአሳ ማስገሪያ ታንኳዎች ብቻ ። "

" ልክ እኔም የምፈልጋቸው እነዚህን ነበር ። በቃ ለእናቴ አሳ ውቄ በፈለጉ ሰዓት ለመንቀሳቀስ ተዘጋጅቻ እጠባበቃለሁ ። "

" ደህና ፤ በአሥራ አንድ ሰዓት ስለምንነሳ ተዘጋጅተህ እዚህ ድረስ መምጣት ትችል ይሆን ? "

" በሚገባ ፣ ለጉዞ ከመዘጋጀት በስተቀር ሌላ ሥራ የለኝም ። " አልበርት ወደ ቤቱ ጉዞ ሲጀምር ሲነሳ እንደራሴው ፈገግ ብሎ ካሰና በተው በኋላ በአንዳች ሀሳብ የተመሰጠ መስሎ እንደቆመ ቀረ ። ከዚያም ሃሳቡን ይጠርግ ይመስል ግንባሩን በእጁ ዳሰስ ካደረገ በኋላ ደወል ደውሎ ቤርቱሲዮን ጠራ ።

"ቤርቱሲዮ" አለ እንደራሴው ፤ " መጀመሪያ እንዳሰብኩት ነገ ወይም ከነገ ወዲያ ሳይሆን ዛሬውኑ ወደ ኖርማንዲ መሄዴ ነው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

የመጀመሪያው የጉዞ ጣቢያ በተጠንቀቅ እንዲጠብቁኝ መልዕክተኛ ላክ ። ”

በአንደራሲው ትዕዛዝ መሰረት የተላለፈው የቤርቱሲዮ መልዕክት ከመጀመሪያው የጉዞ ጣቢያ ተነስቶ በቅብብሎሽ እየተላለፈ በስድስት ሰዓት ጊዜ ውስጥ እስከ ባህሩ ጠረፍ ያሉት ጣቢያዎች በሙሉ እንደራሲውን እየተቀበሉ ለመሸኘት ዝግጅታቸውን ጀመሩ ።

እንደራሲው ጉዞውን ከመጀመሩ በፊት ወደ ሃይዲ ጐራ ብሎ የሚሄድበትን ሥፍራና ጊዜ ከነገራት በኋላ ቤት ንብረቱ በሙሉ በቁጥጥር መሆኑን ገለጸላት ።

አልበርት በሰዓቱ ደርሶ ጉዞ ተጀመረ ። መንገዳቸው መጀመሪያ የሚያሰለች ዓይነት ቢመስልም እየቆዬ አስደሳች እየሆነ ሄደ ። አልበርት እንዲህ ዓይነቱን ጉዞ አይቶ ስለማያውቅ እጅግ ተደንቆ ነበር ። “ አይቸው የማላውቅ ደስታ ይሰማኛል ፤ የፍጥነት ደስታ ” አለ ፊቱ በሙሉ በፈገግታ ተለውጦ ። “ ግን እንዲህ ያሉ ፈረሶችን የት አገኟቸው ? በእውቅ አሠሯቸው ልበል ? ” ሳቅ አለ ።

“ ትክክል ነህ በእውቅ ነው ያሠራሁዋቸው።” አለ እንደራሴው የአልበርትን ሳቅ አጸፋ በሳቅ እየመለሰ “ ከሶስት ዓመታት በፊት ሃንጋሪ ውስጥ በፍጥነቱ የታወቀ የፈረስ ዝርያ አግኝቼ ገዛሁ ። ዋጋው እንኳ ምን ያህል እንደሆነ አላውቅም ፤ ቤርቱሲዮ ነበር የከፈለው ። በዚያው ዓመት ያ ፈረስ ሰላሳ ሁለት ግልገሎች አፈራልኝ ። እነዚህን የአንድ ሃንጋሪያዊ ፈረስ ዲቃላዎች ነው ዛሬ ለጉዟችን የምንገለገልባቸው ። የሚገርምህ ደግሞ የሚያጠቃቸው ወላድ ፈረሶች ቀለም በጥንቃቄ ከመመረጡ የተነሳ ሰላሳ ሁለቱም ፈረሶች ቀለማቸው ግንባራቸው ላይ ነጭ ምልክት ያለባቸው ድፍን ጥቁሮች ናቸው ።

“ በጣምኮ ነው የሚገርመው ! ግን በሞቴ ይንገሩኝ ክቡር እንደራሴ ፣ ሰላሳ ሁለት መንጋ ፈረሶች ምን ያደርጉልዎታል ? ”

“ እንዴ ፤ ያው እንደምታዩው ለጉዞ እገለገልባቸዋለኋ ። ”

“ ግን ሁልጊዜ አይደዙ ? ”

t.me/OLDBOOKSPDF

« ጊዜ ጠብቆ ጉዞ በማሳደርግበት ወቅት ቤርቱሲ ዮ ይሸጣቸ ዋል ። ስለሳና አርባ ሺህ ፍራንክ እንደሚያወጡ ሲናገር የሰማሁት ይመስለኛል ። »

« ግን ድንገት የመጣልኝ አንድ ሃሳብ ብገልጽልዎ ይፈቀድል ኛል ፣ ክቡር እንደራሴ ? »

« ምን ገዶኝ »

« መቼም በመላ አውሮፓ ክርስዎ ቀጥሎ ያለው ክበርቱ ቤር ቱሲዮ ለመሆን እወራረዳለሁ ። »

« በጣም ተሳስተሃል ፣ አልበርት » ሲል መለሰ እንደራሴው ።

« የቤርቱሲዮን ኪሶች ብትዘቀዝቃቸው የገንዘብ ዘር ጠብ እንደማ ይላቸው እርግጠኛ ነኝ ። »

« እረ በሕግ ? » አለ አልበርት ጆሮውን ማመን አቅቶት ። « ይኼ ከሆነማ ከዓለም አስደናቂ ነገሮች ስምንተኛው የርስዎው ሲኞር ቤርቱሲዮ መሆን አለበት ! አሁንስ በዛ ፣ ክቡር እንደራሴ ፣ ከእንግዲህ ወዲያ ሌላ ተአምራዊ ነገሮች ቢነግሩኝ እንደማላምንዎ ይወቁ ። »

« እኔን በሚመለከት አንድም ተአምራዊ ነገር የለም ፣ አልበርት ። የመረጃና የሎጂክ ጥያቄ ነው ። እስኪ መልስልኝ ፣ አሽከር ለምን ይሠ ርቃል ? »

« እንዴ ፣ ተፈጥሮው ስለሆነ ነዋ ፣ ለመስረቅ ሲል ይሠር ቃል ፣ አመል አይደል ። »

« የለም ፣ ይኼ እንኳ ከእውነት የራቀነው ። ሚስትና ልጆች ቢኖሩት ፣ ለርሱና ለቤተሰቡ ሲያደርግ የሚያቅደው አንድ ውጥን ቢኖረው ፣ ከሁሉም በላይ ከጌታው ጋር ዕድሜ ልኩን እንደሚኖር እርግጠኛ ባይሆን በርግጥ ለወደፊት ሕይወቱ ዋስትና ለማመቻቸት ሲል ሊሰርቅ ይችል ነበር ። ቤርቱሲዮ ግን በዚህች ዓለም ብቻውን ያለ ምስኪን ነው ፣ ለኔ ሳያሳውቅ ገንዘቤን እንደፈለገው ይጠቀማል ፣ እንደፈለገው ያወጣል ። የካዝናዬ ቁልፍ በጁ ሲሆን እንዲያውም

t.me/OLDBOOKSPDF

ምን ያህል ንብረት እንዳለኝ የሚያውቀው እኔ ሳልሆን እሱ ነው። በዚያ ላይ ከዕለተሞቱ በፊት ከእኔ እንደማይለይ እርግጠኛ ነው ። ››

" ሆ . . . ሆ እንዴት እርግጠኛ ሆነ ? ››

" ምክንያቱም ከሱ የተሻለ ባለሟል እንደማላገኝ እርግጠኛ ስለሆንኩ ። ››

" የሚናገሩት ግምትዎን ነው ። ››

" በፍፁም ፡ የምናገረው እርግጡን ነው ። በበኩሌ ጥሩ አሽከር አለኝ የምለው በሕይወቴ ላይ ፍፁም የሆነ ሥልጣን ሲኖረኝ ነው ። ከፈለግሁ ልገድለው ፡ ከፈለግሁ ላኖረው ስችል ። ››

" ታዲያ በቤርቱሲዮ ላይ እንዲህ ያለ ሥልጣን አለዎ ? ››

" አዎ ! ›› ሲል መለስ እንደራሴው ፡ ግንባሩን ከስክስ አድርጎ ። እንደራሴው በፈለገ ጊዜ ጭውውትን እንደብረት መዝጊያ ጥርቅም የሚያደርግባቸው ቃላት አሉት ። ' አዎ ! ' ከነዚህ ቃላት መካከል አንዷ ነበረች ። አልበርት ከዚህ በኋላ አፉን አልከፈተም ።

ሰላሣ ሁለቱ ፈረሶች በስምንት ጣቢያዎች ተከፋፍለው በተጠንቀቅ በመጠባበቅ እየተቀባበሉ በስምንት ሰዓት ጉዞ ረጅሙን መንገድ አጠናቅቀው እኩለ ሌሊት ላይ በአበቦች ባጌጠው የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ አጥር ግቢ እንደደረሱ በመጨረሻው የጉዞ ጣቢያ በተጠንቀቅ እንዲጠባበቅ የተገለጸለት የግቢው ባለሟል በሩን ከፈተላቸው ።

አልበርት ወደተዘጋጀለት ክፍል ገብቶ ሰውነቱን ከታጠበ በኋላ ራቱን ተመግቦ ወደ መኝታው አመራ ። ሌሊቱን ሙሉ በግቢው ዳርቻ ላይ ከሚገኘው የአለት ንጣፍ ጋር የሚጋጨው የባህር ሞገድ የሚያሰማውን ድምፅ እያዳመጠ ደስ ብሎት ነበር ያደረው ። ጧት ከእንቅልፉ እንደነቃም መስኮቱን ከፍቶ ሰፊውን ባሕር የሚያሳየውን የእንደራሴውን አዲስ ቤት በማድነቅ ተመስጦ አረፈደ ።

ቀኑን በተለያዩ ስፖርቶች አሳለፉ ። ቆቆችን በወጥመድ ሲይዙና አሣ ሲያሰግሩ ውለው አሙሻሽ ላይ ባህሩን ወለል አድርጎ ከሚ

t.me/OLDBOOKSPDF

ያሳይ ሥፍራ ላይ ሆነው ራት ከበሉ በኋላ በግል ቢተመጻህፍት ጥቂት ጊዜ አሳለፉ ።

በዚህ ዓይነት እንደሰዓት የፈጠኑ ሁለት ቀናት ከነፉ ።

በሦስተኛው ቀን መሸትሸት ሲል እንደራሴው እንደ ልጅች ጨዋታ ሲያዩው የነበረው ስፖርት ጡንቻዎቹን ያዛለበት አልበርት ወደመኝታ ክፍሉ ሄዶ የደከመ ሰውነቱን ለማሳረፍ ጋደም እንዳለ ከመንገዱ አካባቢ የፈረስ ኮቴ በመስኮቱ በኩል ተሰማው ። ብድግ ብሎ አንገቱን በማስወጣት ሲመለከት የራሱን የቤት ባለሟል ተመ ለከተ ። ይህንን ባለሟል በጉዞው ስላላስከተለው ግራ ተጋብቶ በቅ ጽበት መንፈሱ ተረበሸ ።

“ እንዴት ሊመጣ ቻለ ? ” እያለ በጭንቀት የመኝታ ቤቱን በር ከፍቶ ወጣ ። “ እናቴ አንድ ነገር ሆና ይሆን ? ” በሩጫ ሄዶ ባለሟሉ አጠገብ እንደደረሰ ጥያቄ ከማቅረቡ በፊት ከላይ ከላይ መተንፈሱን ያልቀነሰው ባለሟል በውስጡ ጋዜጣና ደብዳቤ የያዘ ትልቅ ፖስታ ሰጠው ።

“ ደብዳቤው ደግሞ ከማነው የተላከው ? ” አለ አልበርት ተቻ ኩሎ ።

“ ከጋዜጠኛው ባልንጀራዎ ፡ ከቡቻምፕ ” ሲል መለሰ ባለ ሟል ።

“ ቡቻምፕ ነው የላከህ ? ”

“ አዎ ጌታዬ ፡ ለጉዞው ገንዘብ ሰጥቶኝ ፈረስ ከተከራዩልኝ በኋላ እዚህ እስከደርስ ድረስ ለአፍታ እንኳ እንዳልቆም ቃል አስገ ብቶ ላከኝ ። በአሥራ አምስት ሰዓት የጥድፊያ ጉዞ ነው የደረስኩት ።”

አልበርት ደብዳቤውን ገለጠ ። የመጀመሪያዎቹን ጥቂት መስ መሮች እንዳነበበ ልቅሶ አይሉት ኡኡታ በግልጽ የማይታወቅ ጩ ኸት የመሰለ ድምፅ አሰምቶ ደብዳቤውን ከእጁ ጣለና ጋዜጣውን ሊዘረጋ ሞከረ ። ይሁንና በድንገት አይኖቹን አንዳች ነገር ጋርዶት የሚንቀጠቀጡ እግሮቹ ተብረከረከው ሊደግፈው እጆቹን ከዘረጋለት ባለሟሉ ጫማ ስር ድፍት አለ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" አይ አለመታደል ! " አለ የወጣቱን ሁኔታ ከሩቅ ሲከታተል የነበረው እንደራሴ በዝቅተኛ ድምጽ " የአባት ኃጢአት ለልጅና ለልጅ ልጅ ይተላለፋል የሚሉት እውነት ይሆን ? "

ከጥቂት ቆይታ በኋላ አልበርት ልብ ገዝቶ ጋዜጣውን ያነብ ጀመር ። ከዚያም ጋዜጣውን ጭምድድ አደረገና " ፈረስህ ወደ ፓሪስ ሊመልሰኝ ይችላል ? " ሲል ባለሟሉን ጠየቀው ።

" ኧረ በጣም ደክሟል ፤ እኔንም በስንት እሻር ነው እዚህ ያደረሰኝ ። "

" ወየው ጉዴ ፤ ለመሆኑ ወዲህ ስትመጣ ቤታችን እንዴት ነበር ? " ሲል ጠየቀ አልበርት ።

" ጸጥ ያለ ነበር ፤ ግን ወደዚህ ለመምጣት ከመነሳቴ በፊት ከመሴ ቡቻምፕ ቤት እንደተመለሱ እናትዎ በእንባ እየታጠቡ እር ስዎ የሚመለሱበትን ጊዜ እንዳጣራ ላኩብኝ ። እኔም መሴ ቡቻምፕ እርስዎን እንዳመጣ የላኩኝ መሆኑን ነገርኳቸው ። መጀመሪያ እጇን ያዝ አድርገው ሊያስቀሩኝ ከከጀሉ በኋላ ጥቂት አሰቡ ' በቃ ሂድና ቶሎ እንዲመጣ ንገረው ' አሉኝ ። "

አልበርት ዞር ብሎ እንደራሴው ሁኔታውን ወደሚከታተልበት ክፍል በሩጫ አመራ ። " ክቡር እንደራሴ ፤ " አለ " ላደረጉልኝ እን ክብካቤ እጅግ አመሰግንዎታለሁ ። ብዙ ጊዜ አብሬዎ ብሰነብት ደስ ባለኝ ነበር ። ሆኖም አሁኑኑ ወደ ፓሪስ መመለስ አለብኝ ። "

" ምን ችግር ተፈጠረ ? " እንደራሴው ለነገሩ እንግዳ መስሎ ግንባሩን ሽብሽብ አደረገ ።

" እጅግ የመረረ እክል ደርሶብኛል ፤ ግን እባክዎ አሁኑኑ እን ድሄድ ይፍቀዱልኝ ። . . . ከህይወቴ የበለጠ ትልቅ ነገር አደጋ ላይ ወድቋል። ክቡር እንደራሴ ሌሎች ጥያቄዎችን ከሚያቀርቡልኝ ይልቅ ፈረስ እንዲሰጡኝ እለምንዎታለሁ ። "

" ከግምጃ ቤት የመረጥከውን ፈረስ ልትጠቀም ትችላለህ " አለ እንደራሴው ።

" ግን ያን ሁሉ መንገድ በፈረስ ብትጓዝ በድካም ዝለህ ትሞ ታለህ ፤ ሰረገላ ብትጠቀም ነው የሚሻለው ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

“ የለም የለም ፡ ጊዜ ይወስድብኛል ፡ በዚያ ላይ እርስዎን ያሳሰ በምንም የድካም ዝለት አፈልገዋለሁ ። ”

አልበርት በጥይት እንደተመታ ሰው ተገለፍልፎ ከበሩ አጠ ገቡ ነሚገኘው ወንበር ላይ በቁሙ ወደቀበት።እንደራሴው በመስኮት አንገቱን አስወጥቶ ፡ “ አሊ ፤ በአስቸኳይ ለአልበርት ፈረስ አዘጋጅ ለት ። አሁኑኑ መሄድ ይፈልጋል ! ” የሚል ትዕዛዝ አስተላለፈ ።

እነዚህ ቃላት አልበርትን ወደ ህይወት መለሱት ። ከክፍሉ እየተጣደፈ ሲወጣ እንደራሴው ርጋታ ባልተለዩው አካሄድ ተከተ ለው ። “ በጣም ነው የማመሰግነው ። ” አለ አልበርት ኮርቻው ላይ ዘሎ እንደወጣ ፤ “ በጉዞ ጣቢያዎች ላይ የምሰጠው የይለፍ ቃል ያስፈልገኛል ? ”

“ የለም ፡ አትጨነቅ ። የምትጋልበውን ፈረስ ለየጣቢያው እያስረከብህ ሌላ አዘጋጅተው እንዲሰጡህ ጠይቅ ። በስምንት ፈረ ሶች እየለዋወጥህ ስለምትጠቀም በቶሎ ለመድረስ ይረዳሃል ። ”

“ ሳይታሰብ መመለሴ ሊያሳስብዎ ይችል ይሆናል ክቡር እንደራሴ” አለ አልበርት ።“ ምናልባት በጋዜጣ ላይ የተጻፉ ጥቂት ቃላት አንድን ሰው ምን አይነት ውርደት ላይ ሊጥሉ እንደሚችሉ አልደረሰብዎትም ይሆናል ። እስኪ ይህንን ዓምድ ያንቡ ” በማለት ጋዜጣውን ለእንደራሴው ወረወረለት “ ግን ከዚህ ከራቅሁ በኋላ ያንብቡት ፡ ጉዴ ሲነበብ ቆሜ ማዬት አልፈልግም ። ”

እንደራሴው ጋዜጣውን ለማንሳት ጐንበስ እንዳለ አልበርት በኃይል የኮረኮረው ፈረስ እንደጦር እየተወረወረ ይሰግር ጀመር ።

እንደራሴው ወጣቱ ፈረሰኛ ለአይን እስኪሰወር ድረስ በታላቅ አዘኔታ ተውጦ በትኩረት አይን ከተከተለው በኋላ ጋዜጣውን ያነብ ጀመር ። ወንጀል ነክ ዜናዎች ከሚለው አምድ ላይ ነበር መጀመሪያ አይኑ ያረፈው ።

የያኒናን ከተማ ክጠላት ሲከላከሉ የነበሩትን ምሽጎች ለቱርኮች ለሳልፎ የሰጠው የፈረንሳይ የጦር መኮንን መሆኑ ታውቋል ። ይህ የጦር መኮንን ቀደም ሲልም በእንክብካቤ ይዘውት የነበሩትን የግሪክ መስፍን አሊ ፓሻን የከፋ ሰው እንደነበረ ተደርሶበታል ። ባሁኑ ወቅት የሞርሰፍ እንደራሴ በሚል የሽፋን ስም የሚጠራው ይህ የህግ መወሰኛ ምክር ቤት ለባል ፡ ፌርናንድ ሞንደጐ ሲባል የነበረ መሆኑም ተረጋግጧል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

43

አልበርት በሚቀጥለው ቀን ጧት ላይ ፓሪስ እንደደረሰ የቡቻምፕን ቤት የመኝታ ክፍል በር በርግዶ ገባ ።

" ስጠብቅህ ነበር ክልታማው ጓደኛዬ " አለ ቡቻምፕ ።

" እኔም መጥቻለሁ ። " አለ አልበርት ፤ " የላክህልኝ መልዕክት ታማኝነትህንና ተቆርቋሪነትህን ያረጋግጣል ፣ እስኪ ጊዜ ሳናጠፋ የሆነውን ሁሉ በዝርዝር ንገረኝ ። "

አልበርት በቁጭትና በሐፍረት እየተሸማቀቀ ጋዜጠኛው ጓደኛው የሚያቀርብለትን ገለጣ በተመስጦ ያዳምጥ ጀመር ።

ለጋዜጣው የቀረበው ጽሁፍ ቡቻምፕ ሳያውቅ ታትሞ ከወጣ ሁለት ቀን አልፎት ነበር ። ቡቻምፕ ጽሁፉን በሚያነብበት ወቅት ቁርስ ላይ ነበር ። ምግቡን ሳይጨርስ ወደ ጋዜጣው ዝግጅት ቢሮ እየተጣደፈ ሄደ ። ምንም እንኳ የአዘጋጁ የፖለቲካ አቋም ከቡቻምፕ ጋር የሚፃረር ቢሆንም የቀረበ የጓደኝነት ግንኙነት ነበራቸው ።

" የመጣሁት ስለሞርስፍ እንደራሴ የወጣውን ጽሁፍ በተመለከተ ላነጋግርህ ነው " አለ ቡቻምፕ እንደደረሰ ።

" አ ፣ አዎ . . . አነጋጋሪ ጉዳይ ነው ፣ አይደለም ? " አለ የጋዜጣው አዘጋጅ ።

" በጣም አነጋጋሪ ከመሆኑ የተነሳ በስም አጥፊነት ከመጠየቅ የምታመልጥ አይመስለኝም ። "

" ማ እኔ ? በፍፁም እንድም አደጋ አይገጥመኝም ። ጽሁፉን የሰጠን ሰው ጠንካራ ማስረጃ ስላለው ጄኔራል ሞርስፍ አንድም ቃል እንደማይተነፍሱ እርግጠኞች ነን ። ከዚህም በተጨማሪ ለያ ዙት ሹመት ብቁ ያልሆኑ ከሃዲዎችን ማጋለጥ ለአገር ታላቅ ግልጋሎት ማበርከት ነው ። "

" ጽሁፉን ማን ሰጠህ ? "

t.me/OLDBOOKSPDF

« ትናንት አንድ ሰው ከያኒና ከተማ እጅግ ጠቃሚ የሆኑ ሰነዶችን በመያዝ ሊያነጋግረን መጣ ። ነገሩን እንደውንጀላ ቆጥረን ሳለማተም ስናመነታ ሰውየው እኛ እምቢ ካልን ለሌላ ጋዜጣ ዝግጅት ጽሑፉን አቅርቦ እንደሚያሳትመው ነገረን ። ቡቻምፕ ጋዜጠኛ እንደመሆንህ መጠን አንድ ጠቃሚ ጽሁፍ ማውጣት ምን ያህል ትልቅ ነገር እንደሆነ ታውቀዋለህ ። በዚህም መሠረት ጽሁፉ በእጃችን ከገባ በኋላ እንዲነጥቀን አልፈለግንም ። አሁንማ አንድ ጊዜ ምላጩ ስለተሳበ የተኮሱ ድምጽ በመላ አውሮፓ እንዳያስተጋባ የሚያግደው ነገር የለም ። ” አለ የጋዜጣው አዘጋጅ ። ቡቻምፕ ምንም ማድረግ እንደማይችል ተረዳ ። ያለው አማራጭ ወደ አልበርት መልዕክት መላክ ነበር ።

ጉዱ ይህ ብቻ አልነበረም ። ነገሩ የተፈፀመው መልእክተኛው ጉዞውን ከጀመረ በኋላ በመሆኑ ቡቻምፕ ለአልበርት ሊገልጽለት ያልቻለው አንድ ሌላ ህዝበፓሪስን ያንቀጠቀጠ ሁኔታም ተከስቷል ። በዚያው ዕለት የአልበርት አባት በአባልነት በሚሠራበት ምክር ቤት ኃይለኛ ቅስቀሳ በመካሄድ ላይ ነበር ። የምክር ቤት አባላት ከእውቅ ጓደኞቻቸው መካከል ባንዱ ላይ በማንገርበብ ላይ ስለሚገኘው አስጊ ሁኔታ ለመነጋገር ከመደበኛው የሥራ ሰዓት ቀደም ብለው ሥፍራቸውን ይዘዋል ። አንዳንዶቹ ጓደኞቻቸው በጋዜጣ ላይ የቀረበበትን የውንጀላ ጽሑፍ ያነባሉ ፤ ሌሎቹም ለውንጀላው ተጨማሪ ክብደት በመስጠት ላይ ስለሚገኘው የሌተና ጄኔራል ሞርሰፍ የጥንት የሕይወት ታሪክ ይነጋገራሉ ። ጄኔራል ሞርሰፍ በጓደኞቹ ዘንድ የሚወደድ ሰው አልነበረም ። ክብሩን ለማስጠበቅ የሚያደርገው ከልክ ያለፈጥረት ግትርና ጉረኛ አድርጎታል ።

ከምክር ቤቱ አባላት መካከል ጋዜጣውን ያላነበበ ሰው ቢኖር ጄኔራል ሞርሰፍ ራሱ ብቻ ነበር ። ጋዜጣው ታትሞ በወጣበት ጧት ጄኔራሉ ደብዳቤ በመጻፍና ፈረስ በመግራት ሥራ ላይ ተጠምዶ ስለነበር በተለመደው ሰዓትና በወትሮው ኩራት ወደምክር ቤቱ አዳራሽ ሲገባ የጓደኞቹን የቀዘቀዘ ሰላምታም ሆነ የአስተናጋጆችን ሽሙጥ ሊያስተውል አልቻለም ። እሱ በገባበት ወቅት ስብሰባው ከተጀመረ ግማሽ ሰዓት አልፎታል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ነገሩን ያላገናዘበው ሞርስፍ ያሳይ የነበረው የኩራት ሁኔታ ከወትሮው በተለየ አትኩሮት ሲመለከቱት በነበሩት አባላት ዓይን ከአዘኔታ ሲታይ ከመቻቸውም የበለጠ ግትርነቱን ስላጕላው ብዙዎቹ ከአዘኔታ ሲታይ ከመቸውም የበለጠ ግትርነቱን ስላጕላው ብዙዎቹ ከአዘኔታ

ምክር ቤቱ ውይይቱን ለመክፈት መቻኮሉ ያስታውቃል ። የውንጀላው ጋዜጣ በሁሉም አባላት እጅ ላይ ያለ ቢሆንም ውይይቱን ለመጀመር ሁሉም እያመነቱ እንደተፋጠጡ ቆየ ። በመጨረሻም ከታወቁት ኃይለኛ ተናጋሪዎች መካከል በሞርስፍ ላይ የቆየ ቂም የነበረው አንድ አባል ወደ መድረኩ ሲያመራ ያች ስትጠበቅ የነበረች ቅፅበት መድረሷን በማብሰሩ አዳራሹ በፀጥታ ተዋጠ ። የአዳራሹ ፀጥታ ግራ ያጋባው ጄኔራል ሞርስፍን ብቻ ነበር ። ሆኖም ገና የሰው ንግግር ከመጀመሩ ያኒና ከተማና ፈርናንድ ሞንዴጎ የሚሉት ቃላት ሲነገሩ ጄኔራል ሞርስፍ በሚያስፈራ ሁኔታ ፊቱ ከመለዋወጡ የተነሳ አዳራሹን ጉርምርምታ አጥለቀለቀው ፤ የሁሉም አባላት ዓይኖችም ተተከሉበት ።

ተናጋሪው ንግግሩን የደመደመው የተሠራጨው የስም ማጥፋት ወንጀል እንዲከሸፍና ጄኔራል ሞርስፍ በሕዝቡ ዘንድ የነበራቸው የክብር ሥፍራ ይመለስ ዘንድ አስቸኳይ ምርመራ እንዲካሄድ በመጠየቅ ነበር ።

ሌተና ጄኔራል ሞርሰፍ በድንገተኛው ውርጅብኝ ከመደናገጡና በዚያ ግዙፍ አዳራሽ ውስጥ በተሰበሰበው በሺህ የሚቆጠር ሕዝብ ፊት በደረሰበት አስከፊ መዓት ቅስሙ ከመሰበሩ የተነሳ ጥቂት ቃላትን ለጓደኞቹ መናገር እንኳ አቅቶት አፉ ስለተሳሰረ የሚቅበዘበዙ ዓይኖቹን በዙሪያው ከማንከራተት በስተቀር የሚያደርገው ጠፋበት ። ይህ መሽማቀቅ በጥፋት በማፈር ብቻ ሳይሆን ከጥፋት ንፁህ በመሆንም ጭምር የሚመነጭ በመሆኑ አንዳንድ አባላት የሞርስፍ ሁኔታ ያሳዝናቸው ጀመር ። አንዳንድ ጊዜ ሰዎች በጠላታቸው ላይ ከሚሰማቸው ጥላቻ የበለጠ የደረሰበት ውድቀት በሚያመዝንበት ጊዜ ለጠላታቸው አዛኝ የሚሆኑበት ወቅት አለ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

የምክር ቤቱ ሊቀመንበር በውንጀላው ላይ ምርመራ ይደረግ አይደረግ በሚሉት አማራጮች ላይ ድምፅ እንዲሰጥ ጠየቁ ። ከአባላቱ አብዛኞቹ ባስቸኳይ ምርመራ እንዲጀመር ጠየቁ ። ጀኔራል ሞር ስፍ መከላከያውን ለማቅረብ ምን ያህል ጊዜ እንደሚፈልግ ተጠየቀ ። ይህ በእንዲህ እንዳለ ከመጀመሪያው አስደንጋጭ ሁኔታ በኋላ ቀስ በቀስ ወኔውን ያሰባሰበው ሞርስፍ በድፍረት ብድግ ብሎ“ወንድሞቼ” በማለት ንግግሩን ጀመረ። “ያልታወቁ ጠላቶቼ በእኔ ላይ እንደሰነዘሩት ጥቃት ያለ መሠረተ ቢስ የስም ማጥፋት ውንጀላ የተቃጣበት ሰው ውን ጀላውን መክቶ ለመመለስ የሚያስፈልገው የጊዜ ርዝመት አይደ ለም። በእውነቱ በዚህ ሥፍራ ከተራ የአሉባልታ ውንጀላ ጋር ቆሜ ከመከራከር ይልቅ ከእናንተ ከመስሎቼ እኩል ክቡር መሆኔን የሚያ ረጋግጥልኝ ከሆነ ደሜን እንኳ ባፈስ ቅንጣት አይሰማኝም ። ያም ሆነ ይህ እንደመብረቅ ነጐድጓድ ለጥቂት ጊዜ ግራ አጋብቶኝ ለነበ ረው የሐሰት ወሬ አሁኑኑ መልስ ለመስጠት ዝግጁ ነኝ ። ”

እነዚህ ቃላት አባላቱ ሁኔታውን እንዲያጤኑት ግፊት አደረጉ ። “ አሁን የምጠይቀው ” በማለት ሞርስፍ ንግግሩን ቀጠለ ፤ “ በተ ቻለ ፍጥነት ምርመራው እንዲካሄድልኝ ሲሆን በበኩሌም ምክር ቤቱን አስፈላጊ በሆኑ ማስረጃዎች ለማገዝ የምችል መሆኔ እንዲታ ወቅልኝ ። ”

“ ምርመራው ዛሬውኑ ቢቀጥል የሚቃወም አለ ? ” ሲሉ ጠየቁ ሊቀመንበሩ ።

“ የለም ” ነበር የሁሉም መልስ ።

ወዲያውኑ አሥራ ሁለት አባላትን ያቀፈ ኮሚሽን ሌተና ጄኔ ራል ሞርስፍ የሚያቀርባቸውን ማስረጃዎች እንዲመረምር ተቋቋመ ። የዚህ ኮሚሽን የመጀመሪያ ስብሰባ በዚያው እለት ከምሽቱ በሁለት ሰዓት በምክር ቤቱ ቢሮዎች እንዲካሄድ ተቀጠረ ። በዛ ያሉ ስብሰባ ዎች የሚያስፈልጉ ከሆነም በተመሳሳይ ሰዓት በዚያው ሥፍራ እንዲ ካሄዱ ተወሰነ ።

ይህ የቀጠሮ ውሳኔ እንደተላለፈ ሞርስፍ ፈቃድ ጠይቆ ከስብሰ ባው አዳራሽ ወጣ ። ሞርስፍ ተጠራጣሪውና ጠንቃቃው ባህርዩ ገፋ

t.me/OLDBOOKSPDF

ጭቆት ለረጅም ጊዜ ሲያስቀምጣቸው የነበሩትን ሰነዶች በማገላበጥ በላዩ ላይ ከሚያንገረመርምበት የመብረት ንጉድጓድ ለማምለጥ የሚያስችሉትን ወረቀቶች መምረጥ ነበረበት ።

በዚያ ምሽት ሁለት ሰዓት ላይ ወደተቀጠረው ስብሰባ በጣ ያሉ ወረቀቶችን ያቀፈ ጥቅል ይዞ ገባ ። ፊቱ ረጋ እንዳለ ከመምሰሉም በላይ አለባበሱ ቀለል ከማለቱ በስተቀር የበፊት ኩራቱ እንዳይለየው ለማድረግ እንደሚጣጣር ያስታውቃል ። በስብሰባው ላይ መገኘቱ ለሞርስፍ ጥሩ ውጤት አስገኘለት ። ኮሚሽኑ በሱ ላይ ያለውን ጥላቻ ከማንሳቱም ባሻገር ብዙዎቹ አባላት የሞቀ ሠላምታ አቀረቡለት ።

በዚህ ጊዜ አንድ አስተናጋጅ ወደ አዳራሹ ገብቶ ለሊቀመንበሩ አንድ ደብዳቤ አቀረበ ። " መድረኩን ልትይዝ ትችላለህ መስ. ሞር ስፍ " አሉ ሊቀመንበሩ የታሸገውን ደብዳቤ እየከፈቱ ።

ሞርስፍ በጥንቃቄና በጥበብ የተቀናጀውን መከላከያ ማሰማት ጀመረ ። በመጀመሪያ ያቀረበው ማስረጃ ለግሪኩ መስፍን ለአሊ ፓሻ ሕይወቱን አሳልፎ እስከ መስጠት ድረስ ታማኝ የጦር መኮንን ሆኖ በማገልገሉ ንጉሡ እስከሕይወታቸው ፍጻሜ ድረስ በእሱ ላይ ሙሉ እምነት እንደነበራቸው የሚመሰክር ነበር ። መስፍኑ አሊ ፓሻ ከሚስታቸው ጋር በሚሆኑበት ወቅት ሳይቀር በፈለገው ጊዜና ሥፍራ ቀርቦ ሊያነጋግራቸው እንደሚችል በመጥቀስ የፈረሙበትን የይለፍ ወረቀትና ለክብሩ የሸለሙትን የጣት ቀለበት አቀረበ ። ሆኖም ከተ አጋጣሚ ሆነና እነሆንለው ከጥቃት በማዳን ተልዕኮውን ለማሳካት ባለ መታደሉ ሕይወታቸውን ለማትረፍ ቢሞክር ሞተው እንደደረሰ በቃል አብራራ ። በመጨረሻም አሊ ፓሻ በሱ ላይ ከነበራቸው እም ነት የተነሳ ለሞት እንደተቃረቡ አብልጠው የሚወዷትን ሚስታ ቸውንና ከዷ የምትወለደውን ቤት ልጅ እንዲጠብቅላቸው በአደራ መልክ መናዘዛቸውን አስረዳ ።

ይህ በእንዲህ እንዳለ የኮሚሽኑ ሊቀመንበር አስተናጋጁ ያቀ ረበላቸውን ደብዳቤ ማንበብ ጀመሩ ። የመጀመሪያዎቹ መሥመሮች ትኩረታቸውን ስለሳቧቸው ደብዳቤውን በተመስጦ አንብበው ከጨ ረሱ በኋላ ራሳቸውን በመነቅነቅ እንደገና ደገሙት ። ከዚያም ከእ ንገታቸው ቀና ብለው ወደ ጄኔራል ሞርስፍ እያዩ " ጄኔራል ፡ እሁን

t.me/OLDBOOKSPDF

አሊፓሻ የሚወዷትን ሚስታቸውንና ቤት ልጃቸውን እንድትጠብቅላቸው አደራ እንደተናዘዙልህ ስትናገር ሰማሁ ልበል ?" አሉ ።

" አዎ " ሲል መለሰ ሞርስፍ "ሆኖም የንጉሡን ሕይወት ለማትረፍ ሁኔታው እንዳልተመቸኝ ሁሉ ሴቶቹንም ለመንከባከብ አልታደልኩም ። ወደፈረንሳይ መጥቼ ጥቂት ከቆየሁ በኋላ ተመልሼ ባስፈልግ ላገኛቸው አልቻልኩም ። ሚስትም ሆነች ልጅ ከገር ጠፍተዋል ። "

" በግል አጣርተህ ታውቃቸዋለህ ? "

" ከፓሻው ጋር የነበረኝ መቀራረብና መታመን በቀን ሃያ ጊዜ ያህል እንድመለከታቸው አስችሎኝ ነበር ። "

" የት እንደደረሱ የምታውቀው ነገር የለም ? "

" ይኖራል ፤ በድህነትና በብሶት ተከፍተው እንደሞቱ ሰምቻለሁ ። በዚያ ጊዜ እኔም ሃብታም አልነበርኩም ። ሕይወቴም አደጋ ላይ ስለነበረች በሁኔታቸው ባዝንም ሄጀ ላፈላልጋቸው አልቻልኩም።"

ሊቀመንበሩ ፊታቸውን ከስክሰ አድርገው " ወንድሞቼ " አሉ ፤ " የሌተና ጄኔራል ሞርስፍን መግለጫዎች አዳምጣችኋል ። መሴ ሞርስፍ ፤ አሁን የተናገርካቸውን ነገሮች በማስረጃ ልታስደግፍልን ትችላለህ ? "

" ወይኔ " አለ ሞርስፍ ራሱን እየነቀነቀ " በአሊ ፓሻ ቤተመንግሥት የሚያውቁኝ ሁሉ ግማሾቹ ሞተዋል ፤ ግማሾቹም የት እንዳሉ አይታወቅም ። ከከፍል ጓዶቼ ውስጥ ከዚያ አሰቃፊ ጦርነት የተረፍኩት እኔ ብቻ መሆኔን አምናለሁ ። አሊ ፓሻ ራሳቸው ከሰጡኝ የደለኛ ወረቀትና በእኔ ላይ ያላቸውን እምነት ለመግለጽ ከሸለሙኝ የጣት ቀለበት የበለጠ ምን ማስረጃ ላቀርብ ይገባኛል ? ምንስ ዋቤ አገኛለሁ ? ያም ሆኖ ይህ ስሞኑን ስሕዝብ በተሠራጨብኝ ወሬ ላይ የማቀርበው ትልቅ ማስረጃ ቢኖር በጋዜጣ ታትሞ ለተነዛው ወሬ እንዳችም ምስክር የማይቀርብብኝ መሆኑና የፈጸምኩት ወታደራዊ ጀብዱም ሲሻር በማይችል ሁኔታ መመዝገቡ ነው ። "

ምክር ቤቱ የሞርስፍን ገለጻ እንደተቀበለው በሚገልጽ ድምጽ አጉረመረመ ። አባላቱ ሞርስፍን በሚመለከት በጋዜጣ ታትሞ የወ

t.me/OLDBOOKSPDF

ጣው ጽሁፍ በማስረጃ ያልተደገፈ አሉባልታ ለመሆኑ በአንድ ድምጽ ለመወሰን በዝግጅት ላይ እንዳሉ ሊቀመንበሩ ከመቀመጫቸው ተነ ስተው እንዲህ በማለት ይናገሩ ጀመር ። “ ወንድሞቼ ፣ እጅግ በጣም ጠቃሚ ማስረጃ እንዳለውና ከፊታችን ቀርቦ ለማስረዳት እንደሚ ፈልግ የሚገልጽ የዓይን ምስክር ቀርቦ ሃሳቡን ቢያብራራልን እንደ ማትቃወሙ እምነቴ የጸና ነው ። ጄኔራሉ አሁን የነገረንን በናስተ ውል ሐሳቡን ለማስረዳት የጠየቀው ግለሰብም የጓደኛችንን ንጽ ህና ለማጠናከር የቀረበ ሊመስለን ይችላል ። ለማንኛውም ስለዚሁ ጉዳይ አሁን የደረሰኝን ለቤቱ አቅርቤ አለሁ ። ባንብላችሁ ይሻላል ወይስ ደብዳቤውን ወደጐን ትተን ስብሰባውን እንድንቀጥል ላድርግ ? ”

ሞርስፍ በድንጋጤ ክው ብሎ ሳይንቀሳቀሰው በእጁ የያዘውን ወረቀት ጭምድድ አደረገው ። ኮሚሽኑ ደብዳቤው እንዲነበብ ባንድ ድምጽ ወሰነ ፣ ከሞርስፍ በኩል የተቃውሞ ሃሳብ ሊሰማ አልቻለም ። ጄኔራሉ አቅም ያጠረው ይመስላል ። ሊቀመንበሩ ማንበብ ጀመሩ ።

> የሌተና ጀነራል ሞርስፍን ጉዳይ ለማጣራት ለተቋቋመው ኮሚሽን እጅግ በጣም ጠቃሚ ማስረጃ ማቅረብ እችላለሁ ። የአሊ ፓሻን ሞት በዓይኔ አይቻለሁ ፤ ባለቤታቸውና ልጃቸው ሃይዲም ምን እንደደረሰባቸው አው ቃለሁ ። የኮሚሽኑን ውሳኔ በአክብሮት የምቀበል ከመሆኔም በላይ የም ናገረው ቃል እንዲሰማልኝ ለጥብቄ እጠይቃለሁ ።

“ ታዲያ ይህ የዓይን ምስክር ነኝ ባይ ባለጋራዬ የታለ ? ” ሲል ጠየቀ ሞርስፍ ኮስተር እንዳለ ።

“ ልናይት ነው ” አሉ ሊቀመንበሩ ፤ “ አስተናጋጅ ፣ በረንዳ አካባቢ የሚጠባበቅ ሰው ይኖር ይሆን ? ”

“ አዎ ፣ ጌታዬ ። ”

“ ማነው እሱ ? ”

“ አሽከር ያስከተሉ ሴት ናቸው ጌታዬ ፣ ”

የኮሚሽኑ አባላት በመገረም እርስ በርሳቸው ተያዩ ።

“ ግቢ በላት ” አሉ ሊቀመንበሩ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

እስተናጋጁ ወጥቶ ጥቂት ከቆየ በኋላ ተመለሰ ። ከኋላው መላ ሰውነቷ በሻሽ የተሸፈነ ሴት ስትገባ ትታያለች ። ሻሹ ሰውነቷን በሙሉ ይሸፍን እንጅ ይህ ይውጣልሽ የማይባል ቅርጽ ያላት ወጣት ሴት መሆኗን ሊደብቅ አልቻለም ። ሲቀመንበሩ ሻሿን ከፊቷ እንድታነሳ ሲጠይቋት አባላቱ በግሪኮች አለባበስ ያጌጡች ቀንጅናዋ እጅግ የሚ ያስደነግጥ ሴት እንደሆነች ተመለከቱ ። ሞርሰፍ ወጣቷን ሴት አይ ናቅትና ፍርሃት በተቀላቀለበት ዓይን ከላይ እስከታች ተመለከታት ። ለሞርሰፍ ከነዚያ የማያምሩ ለስልስ ከንፈሮች የሚወጡ ቃላት ሞቱ ንና ሕይወቱን የሚወስኑ ነበሩ ። ለሌሎች የኮሚሽኑ አባላት ግን የሲ ትዮዋ አመጣጥ በራሱ እጅግ እንግዳ ነገር ስለነበረ የሞርስፍ አወዳ ደቅና አነሳስ በሁለተኛ ደረጃ የሚታይ ጉዳይ ሆነ ።

"እመቤት" አሉ ሲቀመንበሩ ፤ "የያኒና ከተማን ጉዳይ አስመ ልክቶ ጠቃሚ መረጃ ልትሰጭን እንደምትችይና በሁኔታዎች ላይም የዓይን ምስክር እንደሆንሽ በጻፍሽው ደብዳቤ ገልጸሽልናል ።"

"አዎ ፣ በሥፍራው ነበርኩ !" ስትል መለሰች ወጣቷ ሴት ፣ ትካዜ በተቀላቀለበት አሰላሳ ድምጽ ።

"ከእሁኑ እድሜሽ መረዳት እንደሚቻለው በዚያ ጊዜ ገና ልጅ መሆን እንዳለብሽ እንድገልጽልሽ ብትፈቅጅልኝ?" አሉ ሊቀመን በሩ ።

"የአራት ዓመት ሕጻን ነበርኩ ። ይሁን እንጅ ሁኔታዎች ለሕ ይወቴ በጣም ጠቃሚ ስለነበሩ እንዳቸውንም ልረሳቸው አልቻል ኩም ።"

"እንዴት ነው ሁኔታዎቹ የሚመለከቱሽ ? ማን ብትሆኝ ነው የዚያ ጊዜ ድርጊቶች ባንች ላይ ተጽእኖ የሚኖራቸው ?"

"የአባቴ ሕይወት አደጋ ላይ ወድቆ ነበረ ። የግሪኩ መስፍን የአሊ ፓሻና የሚወዳት ሚስቱ ቫሲሊኪ ልጅ ሃይዲ ማለት እኔ ነኝ ።"

በወጣቷ ሴት ፊት ላይ የሚነበበው የጭምትነት ገጽታ ፣ በዓይ ኖቿ ላይ የሚንቀለቀል የሚመስለው እሳትና ራዕን ያስተዋወቀች ቤት ታላቅ ግርማ ሞገስ በስብሰባው አዳራሽ የነበረውን ሁኔታ በቃ

t.me/OLDBOOKSPDF

ላት በማይገለጥ እንዳች ኃይል እናጋጡ ። ጀኔራል ሞርስፍ ግን እግሩ ሥር መብረቅ ጥሎ ጥልቅ ጉድጓድ ቢሠራ እንኳ እንደዚያ ሊደነግጥ አይችልም ።

"እመቤት" አሉ ሊቀመንበሩ በአክብሮት ጐንበስ ብለው እጅ ከነሱ በኋላ ፤ "ጠረጠርከኝ ባይሉ በዓይነቱ የመጨረሻ የሆነ ቀላል ጥያቄ እንድጠይቅዎ ቢፈቅዱልኝ ፥ ለተናገሩት ቃል ማስረጃ ሊያቀርቡልኝ ይችላሉ ?"

"እችላለሁ" ስትል መለሰች ሃይዲ በብብቷና በክንዷ መሀል አጣብቃ የያዘችውን በጌጣጌጥ ያሸበረቀ የሃር ቦርሳ እያወጣች ። "ይኸው በአባቴ የተጻፈውና በከፍተኛ ባለሥልጣኖች የተፈረመው የልደት የምስክር ወረቀቴ ።

"ይሄ ደግሞ አባቴ የእናቴን የክርስትና ሃይማኖት እንድከተል ፈልጎ ሲያስጠምቀኝ የተሰጠኝ የምስክር ወረቀት ሲሆን የመቅቄ ጳጳስ ፈርመውበታል ። ከሁሉም በላይ ደግሞ አንድ ፈረንሳዊ የጦር መኮንን ከቱርኮች ጋር ባደረገው አሳፋሪ መመሳጠር አሳዳሪው የሆነው የአባቴ ቤት ሲዘረፍ እኔንና እናቴን ከዝርፊያው ተቀራምቶ ካስቀረን በኋላ ለአንድ አሜሪካዊ የባሪያ ነጋዴ በአራት መቶ ሺህ ፍራንክ ሲሸጠን የተፈረመው ውል በእጄ ይገኛል ።" ሞርስፍ እነዚህን አዳራሹ ጸጥ ብሎ የሚያዳምጣቸውን የሚዘገንኑ ቃላት ሲሰማ ጉንጮቹ ወደ ሰማያዊ ቀለም ተለወጡ ፤ ዓይኖቹ ደም ለበሱ ። ሃይዲ አሁንም ፊቷ ላይ ትካዜ የሚነበብ ቢሆንም ሌላ ሴት ስትቆጣ ከምታስፈራበት ሁኔታ የበለጠ በሚያስፈራ ርጋታ የሸያጩን ውል ለሊቀመንበሩ ሰጠች ። ውሉ የተጻፈው በአረብኛ ስለነበረ የምክር ቤቱ ተርጓሚ ተጠርቶ ውሉ ይነበብ ጀመር ።

እኔ ሊል ክቡር የተባልኩ የግርማዊነታቸው የጸሎት ተቀጣጠሪና የባሪያ ነጋደ ከያኒናው መስፍን ከሰሊ ፓሻ ለምትወለድ ሃይዲ ለተባለች የሊሦሪ አንድ ዓመት ልጃገረድ ከፍያ የሚውል ገፀሙ ለሁለት መቶ ሺህ ፍራንክ የሆነ እንቁ ለግርማዊነታቸው ይሰጥ ዘንድ ከዛሬዊ ክፈስተ እንደፊሉ መቀበሌን አረጋግጣለሁ ። ተጠቃሿ ልጃገረድ ከንስታንቲኖፕል ስትደርስ ከሞተቸው እናቷ ጋር ቀደም ሲል ለመስፍኑ ለአሊ ፓሻ ሲያገለግል ከነበረው የፈረንሳይ ጦር መኮንን ከኮሎኔል ፈርናንድ ሞንዴጎ ከሰባት ዓመት በፊት ተሸጠውልኛል ። ይህንን ገንዘብ ከግርማዊነታቸው በተሰጠኝ የው

t.me/OLDBOOKSPDF

ክሰና ሥልጣን መሰረት በሰራት መቶ ሺህ ፍራንክ ፈጽሚ ነበር ።

ከገርማዊነታቸው በተላለፈ የውክልና ሥልጣን መሰረት በቢዩ መሐመድ ልደት በ1247ኛው ዓመት ተፃፈ ።

ሊልኮቢር ።

ከንጋዴው ፈርማ ጉን በውሉ ላይ የንጉሡ ማህተም አርፎበታል። ይህ ውል ከተነበበ በኋላ እዳራሹ በሚያስፈራ ጸጥታ ተዋጠ ። የሚነገረው በሰራሱ መሆኑን የረሳ ይመስል ጄኔራል ሞርሰፍ ሃይዲን ከላይ እስከታች እተኩሮ ተመለከታት ።

“ እመቤት ” አሉ ሊቀመንበሩ “ ለሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ቃለ መጠይቅ ማቅረብ ይቻላልን ? ”

“ ወደ ኖርማንዲ ከሄዱ ሰስት ቀን ሆኖአቸዋል ። ” ስትል መለሰች ሃይዲ ።

“ ታዲያ ” አሉ ሊቀመንበሩ በረጅሙ እየተነፈሱ ፤ “ ይህንን ተግባር እንዲፈጸሙ የመከረዎ ሰው የለም ? ”

“ ይህንን ተግባር ለመፈጸም የገፋፋኝ በራሴ ላይ የደረሰው አሳዛኝ ታሪክና ብሶት ነው ። ሁልጊዜም የአባቴን ንጹሁ ደም ለመበቀል ሳልም ያደግሁ ሰው ነኝ ። ወደ ፈረንሳይ እንደመጣሁ ከሃዲው ፈርናንድ ፓሪስ ከተማ እንደሚኖር ስለተረዳሁ እጥብቄ እከታተለው ጀመር ። በተከበረው እሳዳሪዩ መኖሪያ ውስጥ የተገለለ ኑሮ የምኖር ብሆንም ብቸኝነቴን የመረጥኩት የራሴን ሃሳብ ማውጠንጠንና የሕይወት ገጠመኞችን ለማስታወስ የሚረዳኝ ጸጥታ የሰፈነበት ኑሮ በመፈለጌ ነው ። ያም ሆኖ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ በወላጅ እንክብካቤ ስለያዘኝ ለዚህ ዓለም ሕይወትም ባዕድ አልሆንኩም ። ጋዜጦችንና መጽሔቶችን እከታተሳለሁ ፤ አዳዲስ ሙዚቃዎችም አያመልጡኝም ። በዚህ ሁኔታ ራሴን ገለልተኛ በማድረግ የሌሎችን ሕይወት ለለምከታተል ዛሬ ጧት በምክር ቤቱ ምን እንደተከናወነና በዚህ ምሽትም ምን እንደሚደረግ ለማወቅ በቃሁ ። እናም ዶብዳቤ ጻፍኩላችሁ ። ”

“ ታዲያ በተግባርዎ ላይ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ እጅ የለበትም ? ” ሲሉ ጠየቁ ሊቀመንበሩ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ አባቸው ምንም የሚያውቁት ነገር የለም ። እንዲያውም ቢሰሙ ቅሬታ ይሰማቸው ይሆናል የሚል ፍርሃት አድሮብኛል ። ያም ሆነ ይህ በመጨረሻው የአባቴን ሞት ለመበቀል በመብቃቴ ይህ ቀን ለኔ በድል ያሸበረቀ ዕለት ነው ። ”

“ መሴ ሞርሰፍ ” አሉ ሊቀመንበሩ ፤ “ እኒህ እመቤት የያኒና ው መሰፍን የአሊ ፓሻ ልጅ መሆናቸውን ታምናለህ ? ”

“ በፍፁም ” አለ ሞርሰፍ ከተቀመጠበት ብድግ ለማለት እየሞከረ ፤ “ በጠላቶቼ የተሸረበ ሴራ ነው ። ”

አንድ ሰው የምትጠባበቅ ይመስል ወደ በሩ ስታይ የነበረችው ሃይዲ በሞርሰፍ አነጋገር ዶሟ ፈልቶ ዞር ካለች በኋላ በኃይል እንዲህ ትል ጀመር ፤ “ አሃ ፡ አንተ እኔን አላውቀኸኝም ! እኔ ግን ከእግር ጥፍርህ እስከራስ ጸጉርህ አውቅሃለሁ ።

“ የአባቴ ጦር ሰራዊት አማካሪ የነበርከው ፈረንሳዊ ፈርናንድ ሞንዴጎ አይደለህም ? አንተ አይደለህም አባቴ ለሕይወቱና ለሞቱ እንድትደራደር ወደ ቱርክ ርዕሰ ከተማ ሲልክህ የሐሰት የምህረት ደብዳቤ ይዘህለት የተመለስከው ? በዚያ ደብዳቤ አወናብዶ ለታማኝነቱ ምልክት ማስመሰያ የአባቴን ቀለበት የነጠቀው ማነው ? አንተ አይደለህም ? እናቴንና እኔን በባርነት የሸጠን ማነው ? አንተ አይደለህም ? ሰምበላ ! አራድ ! አሁንም የአባቴ ደም ግንባርህ ላይ እንደተዋገ ነው ። እስኪ ተመልከቱት ፤ ሁላችሁም ! ”

የእነዚህ ቃላት አወጣጥ ባዘለው እውነታ ከብደት የፈዘዙት የኮሚሽኑ አባላት በሙሉ ሞርሰፍ ላይ አፈጠጡ ። ወንጀለኛው እውነትም የሃይዲ አባት ደም ያለበት ይመስል ግንባሩን በእጁ ይጠራርግ ጀመር ። “ የሚሉት ፈረንሳዊ መኮንን ፈርናንድ ሞንዴጎ መሴ ሞርሰፍ ለመሆኑ ምን ያህል እርግጠኛ ነዎ ? ” በማለት ጠየቁ ሊቀመንበሩ ።

“ ምን ያህል እርግጠኛ ነኝ ? ” ስትል ሃይዲ በመገረም ራሷን በዝግታ ከፍ ዝቅ እያደረገች ቃሉን ደገመች ። “ አንቺ እናቴ ፤ የነገርሽኝን ቃላት አልረሳሁዋቸውም ። ‘አንችም ነጻ ሰው ነበርሽ ፤ አንችም እንደራሱ የሚወድሽ አባት ነበረሽ ፤ ንግሥት ከመሆን የሚያ

t.me/OLDBOOKSPDF

ጓደኛ የለም የሚሉሽ ፍጥረት ነበርሽ ! ያን ሰው ልብ ብለሽ ተመልከችው ። እሱ ነው ወደባርነት የለወጠሽ ፣ እሱ ነው የአባትሽን አንገት ቀንጥሶ ጭንቅላቱን በጦር ጫፍ የሰካው ፣ እሱ ነው የሸጠን ፣ እሱ ነው የከዳን ! በቀኝ እጁ ላይ ያለውን ሰፊ ጠባሳ በደንብ ተመልከችው ። መልኩን ብትረሺ እንኳ እኛን ሽጦ ከባሪያ ነጋዴው ከኢልኮቢር የወርቅ ሳንቲም የተቀበለበትን ያን ጠባሳ እጅ ታስታውሻለሽ ። 'ያልሽኝን አልረሳሁትም ። አዎ ፣ የእናቴን አደራ አልረሳሁም ። ሰውዬውም አውቀዋለሁ ፣ አሁን እኔን ማወቅ አለማወቁን ለመናገር ተራው የሱ ነው ! ”

የኮሚሽኑ አባላት አሁንም ባንድነት ሞርስፍ ላይ አፈጠጡ ። ሞርስፍ እውነትም ሰፊ ጠባሳ ያለበትን እጁን ወደኋላ ደብቆ ዓይኑን ጥቁር ነገር ስለጋረደው ወንበሩ ላይ በቁሙ ዘፍ አለ ።

የአዳራሹ ፀጥታ በሁካታ ተናጋ ። “ መሴ ሞርስፍ ” አሉ ሊቀመንበሩ ፤ “ የችሎቱ ፍርድ ለሁሉም እኩል በመሆኑ ራስህን ሳትከላከል ጠላቶችህ በገመዱት ደባ ተተብትበህ እንድትወድቅ አያደርግም ። ሌሎች መጠይቆች እንዲደረጉ ትፈልጋለህ ? ሁለት የምክር ቤት አባላት ወደ ያኒና ልኬ ሁኔታውን ብናጣራ ምን ይመስልሃል ? መልስ ስጥ !”

ሞርስፍ ዝም እንዳለ ቀረ ። የኮሚሽኑ አባላት በአንዳች ሽብር ተውጠው እርስ በርሳቸው ይተያያሉ ። የሞርስፍን ኃይለኝነትና ግትርነት ስለሚያውቁ የሚያቀርበው መከላከያ ከንቱ ቢሆንም ለጊዜውም ቢሆን አዳራሹን እንደሚያናውጥ ይገምቱ ነበር ።

“ ምን ወሰንክ ? ” ሲሉ ጠየቁ ሊቀመንበሩ ከጥቂት ጊዜ ቆይታ በኋላ ።

“ ምንም ! ” አለ ሞርስፍ በሻካራ ድምፅ ።

“ ነገሩ እውነት ነው ማለት ነው ? በእርግጥም የተወነጀልህባቸውን ነገሮች ፈጽመሃል ? ”

ሞርስፍ ዙሪያውን ተስፋ በቆረጠ አስተያየት ሲመለከት የነብርን ልብ ሳይቀር የሚነካ አሳዛኝ ገጽታ ይታይበት ነበር ። የኮሚሽኑ አባላት ግን ከምንም አልቆጠሩትም ። ከዚያም ዓይኖቹን ወደ ጣራው ተክሎ ቆየና ወዲያውኑ ጣራው ከላይ ኃይለኛ ዳኛ ያወርድ

t.me/OLDBOOKSPDF

ይመስል በፍርሃት አቀረቀረ ። ቀጥሎም ትንፋሹን እንዳፈነው ሁሉ የተቆለፈ ኮቱን በኃይል ከፈተና እብደት እንደጀመረው ሰው እየቀባዠረ ከአዳራሹ ወጣ ። አዳራሹን እስኪወጣ ድረስ የእርምጃው ድምፅ ሐዘኑን በማስተጋባት ሙሾ እንደሚያወርድ ለቀስተኛ አጀበው ። ሰረገላው ውስጥ እንደገባ በከባድ ፍጥነት ወደቤቱ ገሰገሰ ።

“ ወንድሞቼ ” አሉ ሊቀመንበሩ አዳራሹ መልሶ ፀጥ ማለት ሲጀምር ፤ “ ሌተና ጀኔራል ሞርስፍ የዝርፊያ ፣ የነፍስ ግድያ ፣ የክህደትና በሥልጣን የመባለግ ወንጀለኛ ሆኖ አግኝተነዋልን ? ”

“ አዎ . . . .! ” በማለት የኮሚሽኑ አባላት ባንድነት ሲጮኹ ግድግዳው ድምጻቸውን እየተቀባበለ ሲያቀናቅን ቆየ። “ አዎ . . . .! ”

ሃይዲ ቃሉን ስታዳምጥ የደስታም ሆነ የሐዘኔታ ምልክት አልታየባትም ። ጥቂት እንደቆየች ፊቷን መልሳ በሻሹ ከሸፈነች በኋላ በታላቅ ግርማ ሞገስ ለስብሰባው እጅ ነስታ ረጋ ባለ የንግሥት አረማመድ ከአዳራሹ ወጣች ። ያችን የግሪክ እሸት ሁሉም አይኖች በአድናቆትና በአክብሮት እንደፈዘዙ እስከበር ድረስ ሸኟት ።

t.me/OLDBOOKSPDF

44

" ከዚያ በኋላ " አለ ቡቻምፕ የዚያ ሰሞኑን የምክር ቤት ትር ኢት ለአልበርት ማጫወቱን በመቀጠል ፤ " ማንም ሳያየኝ ከምክር ቤቱ ሾልክ ብዬ ወጣሁ ። እንድገባ የፈቀደልኝ አስተናጋጅ በሩ ላይ ይጠብቀኝ ኖሯል ፣ መንገዱ እንዳይደናገረኝ እየመራ እስከ ግቢው መ ጨረሻ ሸኘኝ ። መንፈሴን ሐዘንና አድናቆት የተቀላቀለበት ስሜት ወጥሮት ነበር ። ያንተ ሁኔታ ሲያሳዝነኝ ይጭክራል ፣ ወዲያው ደግሞ የአባቷን ሞት የተበቀለችው የዚያች ወጣት ሴት ተግባር ያስደንቀ ኛል ። "

አልበርት ትረካውን ያዳመጠው ራሱን ይፈንዳ ይመስል በእ ጆቹ አጣብቆ ይዞ ነበር ። ፊቱ በቁጭት በርበሬ እንደመሰለ በእንባ እየታጠበ ወደላይ አንጋጦ የቡቻምፕን ክንድ ጭብጦ አደረገና ፤ " ወዳጄ " አለ ፤ " ሕይወቴ አክትሞላታል ። አሁን የሚቀረኝ ይህን ሁሉ ተንኮል የሸረበውን ጠላት ማወቅ ነው ። ማንነቱን ስደ ርስበት ወይ እገድለዋለሁ ፤ ወይ ይገድለኛል ። የደረሰብኝ ውር ደት በኔ ላይ ጥላቻ አሳድሮብህ ካልሆነ በስተቀር እርዳታህ እንዳይ ለየኝ ፣ ቡቻምፕ ። "

" ጥላቻ አልህ ? ለመሆኑ የሰሞኑ ሁኔታ ከአንተ ጋር እስከዚህ ይገናኛል ? ኧረ ለአዲሱ ዘመን ምስጋና ይድረሰው ፣ በአባት ሐጢ አት ልጅ ፍዳ የሚቆጥርበት ጊዜ ድሮ ቀርቷል ! አልበርት ፣ አንተ ወጣትና ሃብታም ነህ ። የምመክርህ ነገር ቢኖር ፈረንሳይን ባስቸኳይ ለቀህ እንድትሄድ ብቻ ነው ። በዚህ በየደቂቃው በሚለዋወጥ ዘመ ናዊ ዓለም ውስጥ ትናንት የተደረገ ነገር ዛሬ ይረሳል ። ከሶስትና ከአ ራት ዓመታት በኋላ ስትመለስ ስላንተ ታሪክ የሚያስብ ቀርቶ መፈጠ ርህን የሚያስታውስ አንድም ሰው አታገኝም ። "

" ስለምክርህ በጣም ነው የማመሰግነው ። " አለ አልበርት ፤ " ሆኖም እንደምትናገረው ማድረግ አልችልም ። ነገሩን ባንተ ዓይን ለመመልከት ምን ያህል እንደሚከብደኝ ሳትረዳልኝ አትቀርም ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ይልቅስ እንዳጥህ ሆኖ አሁንም ጓደኛዬ ከሆንህ ይህንን የውርደት ጫና ያሸከመንን ሰው ለማወቅ አግዘኝ ።

"ይሁና እንግዲህ" አለ ቡቻምፕ "ጠላትህን ለማሳ ደድ ቆር ጠህ የተነሣህ ከሆነ ከጐንህ አልለይም ።"

" በጣም ጥሩ ። በል አሁኑኑ እንጀምር ። ባሁኑ ወቅት እያንዳ ንዷ ደቂቃ ለእኔ እንደ አመት እየረዘመችብ ኝነው ። በምንም ዓይነት ጠላቴ ፍርድ ቤት አይቀርብትም ። ራሴ ቅጣቱን እንደምሰ ጠው በክብሬ ስም እምላለሁ ። "

ቡቻምፕ ፤ " መልካም እንግዲህ ፣ አዳምጠኝ . . . . . " ከማለቱ አልበርት አቋረጠው ። " እየ ቡቻምፕ ፣ ስካ የምታውቀው ነገር አለ ? ተስፋዬኮ እንሠራራ ። "

" ጠቅላላ እውነቱ ይህ ነው ባልልም በጭለማው ላይ መጠነኛ የብርሃን ጨረር ሊፈነጥቅ ይችላል የምለው ፍንጭ አለኝ ። ቀደም ሲል ልነግርህ ያልፈለግሁት አንድ ነገር አለ ፣ መሴ ዳንግላር በቅ ርቡ ያኒና የሚገኘውን ወኪሉን ስለአሊ ፓሻ አሟሟት ጉዳይ ሲጠ ይቀው ነበር ። "

" ዳንግላር ? " ሲል ባረቀ አልበርት " አዎ ፣ ለረጅም ጊዜ የአባቴ ምቀኛ እንደነበር አውቃለሁ ። እሱ ራሱ የሕዝብ አገልጋይ እንደሆነ ይናገራል ፣ የጄኔራል ሞርሰፍን እርበኝነት ሊያነሱበት ግን ዓይኑ ይቀላል ። ደግሞስ ከልጁ ጋር የጀመርኩትን ጋብቻ ያስአን ዳቸ ምክንያት ለምን አፈረሰ ? በቃ እሱ ነው ባላንጣችን ! "

" ግዴለህም አትቸኩል አልበርት ! መጀመሪያ ማጣራት ያስ ፈልጋል ፣ ከዚያም እውነት ሆኖ ከተገኘ . . . . . "

" እውነት ነው ። ለተሰቃየሁት ሁሉ ዋጋውን ከዳንግላር እቀ በላለሁ ። "

" አልበርት ፣ ውሳኔህን ለማውገዝ ባልችልም ማስተዋል ባይ ለይህ ጥሩ ነው ። "

" አፉ ፣ ባክህ አትጨነቅ ፣ በዚያ ላይ አብረኸኝ ነው የምትሄ ደው ፣ እንዲህ ዓይነቱ ከባድ ነገር ያለምስክር አይፈጸምም ። የቤተ ሰቤን ክብር ያጉደፈው በርግጥ ዳንግላር ስለሆነ እሱ ወይ እኔ የነገን ጸሐይ እንሞቃትም ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

« እንግዲያማ ስ እንዲህ ያለው ውሳኔ አንድ ጊዜ በቁራጥነት ከተላለፈ ጊዜ ሊሰጠው አይገባም ። በል ተነስ ወደ ዳንግላር እንሂድ ። ”

በዳንግላር ግቢ እንደደረሱ የአንድሪያ ሰረገላ በሩ ላይ ቆሞ አዩ ።

« በጣም ግሩም !” አለ አልበርት ፤ “ ዳንግላር ከእኔ ጋር ለመፋለም ፈቃደኛ ካልሆነ የልጅ ባሉን እገድልላታለሁ ። ምናልባት ጣሊያናዊ ፍልሚያን አይሸሽም ይሆናል ። ”

የአልበርት መምጣት ሲገለፅለት ዳንግላር ባለፉት ሁለትና ምስት ቀናት የተደረገውን ሁሉ ያውቅ ስለነበር ወጣቱ እንዳይገባ ጥብቅ ትዕዛዝ አስተላለፈ ። ይሁን እንጅ ትዕዛዙ ተፈጻሚ ሊሆን አልቻለም ፣ ሠራተኞቹን በመከተል ወደ በሩ ተጠግቶ የነበረው አልበርት የዳንግላርን ትዕዛዝ ሲሰማ በሩን በርግዶ ቡቻምፕን በማስከተል ዘው አለ ።

“ ምን ማለትህ ነው ፣ የኔ ወንድም ? ” አለ ዳንግላር ፍርሃቱን በቁጣ ሊሸፍን እየጣረ “ ሰው በገዛ ቤቱ ሲገባ የሚፈልገውን ሰው የመምረጥ መብት የለውም ? ”

“ የለውም ፥ መሴ ዳንግላር ” አለ አልበርት ፤ “ በአንዳንድ ሁኔታዎች ሰው በቤቱ ቀርቶ በነፍሱ እንዳያዝዝ መብቱን ይገፈፋል ። ያሁኑ ሁኔታም ከነዚህ መካከል አንዱ ነው ። ልበ ሙሉ ሰው ደግሞ የሚፈራው ነገር መኖር የለበትም ። ”

“ ከኔ የምትፈልገው ነገር አለ ? ”

አልበርት ከምድጃው አጠገብ ቆሞ የነበረውን አንድሪያን ከምንም የቆጠረ ሳይመስል ወደፊት ራመድ አለ ። “ካንተ ጋር ቀጠሮ ለመያዝ እፈልጋለሁ ። ” አለ ፤ “ ለአሥር ደቂቃ ያህል ፤ በማንም ሰው ልንረበሽ በማንችልበትና ሁለት ሰዎች ሲገናኙ አንደኛው መሬት ላይ ተጋድሞ የዘለዓለም እንቅልፉን በሚተኛበት ጀግናና ዘረጥራጣ በሚለይበት የተገለለ ሥፍራ ባይእንድንገናኝ ቀጠሮ ስጠኝ ። ”

ዳንግላር ፊቱ ቀላ ፤ ልቡም ነጠር ነጠር ይል ጀመር ። አንድሪያ ወደ አልበርት ተጠጋ ። በዚህ ጊዜ አልበርት ወደ አንድሪያ ዞር ብሎ ፤ “ አፋ ፣ ከፈለግህ አንተንም ጋብዤሃለሁ ፣ ሲኞር አንድሪያ ። የቤተሰብ አባል ልትሆን ታጭተሃልና በሥፍራው የመገኘት መብትህ የተጠበቀ ነው ። እኔ ደግሞ ለሚፈልጉ ሁሉ ቀጠሮ ብይዝ ቅንጣት ቅር አይለኝም ። ” ሲል አምባረቀበት ።

t.me/OLDBOOKSPDF

እንድሪያ መለስ ብሎ ግራ በመጋባት ከመቀመጫው ተንስቶ በሁለቱ ወጣቶች መካከል ሊቆም የሚሞክረውን ዳንግላርን ተመለከተው ። የአልበርት ጩኸት ዓላማው እንድሪያ መጀመሪያ ከጠበቀው የተለየ ሆኖ ስላገኘው መንፈሱ ረጋ አለለት ።

“ አንድ ነገር ላስጠንቅቅህ ወዳጄ ፤ ” አለ ዳንግላር ፤ “ ካንተ እንድሪያን በማስበለጤ ለጠብ መጥተህ ከሆን ነገሩ ዓቃቤ ሕግ ድረስ ይደርሳል ። ”

“ ቆዳህን አታዋድ ፤ መሴ ዳንግላር ፤ ” አለ አልበርት በፈገግታ ፤ “ ጋብቻ ለአእምሮዬ እጅግ የራቀ ጉዳይ ቢሆን እንድሪያን ልናገር የተገደድኩት በመካከላችን ጣልቃ የሚገባ በመምሰሉ ብቻ ነው ። ባንድ በኩል በርግጥ አልተሳሳትክም ፤ ዛሬ ካገኘሁት ሁሉ ጋር ለመጣላት ዝግጁ ነኝ ። ግን አትጨነቅ ከሰሎች ቅድሚያ የምሰጠው ላንተ ነው ። ”

“ የምርስፍ ልጅ ” አለ ዳንግላር ትዕግሥቱ በተሟጠጠ አለሀ ፀጉሩ ቆሞ ፤ “ ያበደ ውሻ መንገዱ ላይ ባገኝ ከመግደል አልመለስም ፤ ለህሊናዬ የሚሰማውም ነፍስ የማጥፋት ወንጀል ሳይሆን ለሕብረተሰብ አገልግሎት የማበርከት አስተዋጽኦ ነው ። ልትናከስ ያመጣህ እብድ እንደሆንህ ያስአንዳኝ አዘኔታ ክንድህን እንደማንቆርስህ አስጠንቅቅሃለሁ ። ያባትህ መዋረድ የእኔ ጥፋት ነው ? ”

“ አዎ ! ” ሲል ባረቀ አልበርት “ የራስህ ጥፋት ነው ። ”

ዳንግላር ወደኋላ አፈግፍጉ “ የእኔ ጥፋት ? ” አለ “ በካ እውነትም አብደሃልና ! እኔ ስለግሪክ ታሪክ ምን የማውቀው ነገር አለ ? እዚያ አገር ሄጄ ነበር ? በእኔ ምክር ነው እንዴ አባትህ የያኒናን ምሽግ ያስማረከው ? ፓሻውን . . . . ”

“ ዝጋ ! ” የአልበርት ጩኸት ጣራውን የሚሰነጥቅ ይመስል ጀመር ። “ ትናንት ለተደረገው ተንኮል ቀጥተኛ ተጠያቂ ባትሆንም በሚስጥር የቆሰቆስከው ግን አንተው ነህ ። እስዚያ ድሁሩ ከየት ተገኝቶ ታተመ ? መረጃውን ከያኒና ማን ጠይቆ አስመጣው ? ”

“ ማንኛውም ሰው ጠይቆ ሊያስመጣ ይችላል ፤ አይችልም ? ”

“ ያስመጣው ግን አንድ ሰው ነው ፤ ያ ሰውም አንተ ራስህ ነህ ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ በርግጥ እኔ ነኝ ፣ ግን አንድ ሰው ማደጐ ልጁን ለአንድ ጐረ ምሳ ሲድር ሲታጭ ስለሙሽራው ቤተሰብ ማጣራት የለበትም ? ይህ መብት ብቻ ሳይሆን ግዴታም መሰለኝ ? ” አለ ዳንግላር የበለጠ እየተረጋጋ ።

“ ወዶ ያኒና በጽሁፍ ስትጠይቅ የምትቀበለውን መልስ በደ ንብ ታውቅ ነበር ። ” አለ አልበርት ።

“ ባውቅ ኖሮ ምን አጻፈኝ ? ስለ አሲ ፓሻ አወዳደቅስ እንዴት ላውቅ እችላለሁ ? ”

“ ታዲያ ሌላ ሰው እንድትጠይቅ ገፋፋህ ? ”

“ አዎ ። ”

“ ማነው እሱ ? . . . ንገረኝ ? ”

“ ባንድ ወቅት ስለአባትህ የሕይወት ታሪክ ካንድ ሰው ጋር ስንጨዋወት አባትህ ሐብቱን ከዬት እንዳገኘው እስካሁን ሚስጥር መሆኑን ስናገር ሰውየው የአባትህ ሐብት ከዬት አገር እንደመጣ ጠየ ቀኝ ። እኔም ከግሪክ እንደሆነ ነገርኩት ። እሱም ’ እንግዲያውስ ለአ ስፈላጊው መረጃ ወደ ያኒና ጽፈህ ጠይቅ ‘ አለኝ ። ”

“ ያሰው ማነው ? ”

“ የራስህ ጓደኛ ፣ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ። ”

አልበርትና ቡቻምፕ ተፋጠጡ ።

“ መሴ ዳንግላር ” አለ እስካሁን በዝምታ ሁኔታውን ሲከታ ተል የቆየው ቡቻምፕ “ እንደራሴውን እየወነጀልህ ነው ፣ እሱ ግን አሁን ፓሪስ ውስጥ ስለማይገኝ ራሱን ሊከላከል አይችልም ። ”

“ እኔ ማንንም አልወነጅልም ! ” ሲል መለሰ ዳንግላር “ እኔ የምናገረው የሆነውን ብቻ ነው ። ካስፈለገም ሰውየው ሲመለስ አሁን የተናገርኩትን በፊቱ ልደግምላችሁ እችላለሁ ። ”

“ እንደራሴው ከያኒና የደረሰህን መልስ ያውቃል ? ” ሲል ጠየቀ አልበርት ተቻኩሎ ።

“ አሳይቸዋለሁ ። ”

“ የአባቴ የቀድሞ ስም ፈርናንድ ሞንዴጐ መሆኑንስ ? ”

“ አዎ ፣ ከረጅም ጊዜ በፊት ነግሬዋለሁ ። እኔ ያደረግሁት ማን ም ሰው በኔ ቦታ ቢቀመጥ የሚያደርገውን ፣ እንዲያውም ከዚያ ያነሰ

t.me/OLDBOOKSPDF

ተግባር ነው ። ከያኒና መልስ በተቀበልኩ ማግሥት አባትህ በሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ገፋፊነት ፣ በእንተና በልጁ በኢዩጊን መካከል ስለሚደረገው ጋብቻ ለመነጋገር መጣ ። እርግጥ ነው ፣ ጋብቻውን ተቃወምሁ ። ሆኖም የተቃውሞዬን ምክንያት አልገለጽኩም ፣ ወይም ሴላ ጣጣ ውስጥ አልተዘፈቅሁም ። ለምንስ እዘፈቃለሁ ? የሴተና ጀኔራል ሞርሰፍ ክብርና ውርደት ለኔ ምኔ ነው ? ገቢዬን አይቀንስ ፣ አይጨምር ። ”

የአልበርት ፊት የጽጌረዳ አበባ እስኪመስል ድረስ ቀላ ። አሁን ጥርጣሬ አልነበረውም ። ዳንግላር ራሱን በመከላከል ጠቅላላውን ባይሆን እንኳ ከፊሉን እውነት አውጥቷል ። በዚያ ላይ አልበርት ወንጀለኛው ዳንግላር ይሁን የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ የሚጨንቀው ሰው አልነበረም ። ከሁሉም በላይ የሚፈልገው ጥቃቱን በመቃወም ፍልሚያ የሚወርድለት ሰው ብቻ ነው ። ዳንግላር ደግሞ ፍልሚያ እንደማይጋጠም ግልጽ ሆኗል ።

ከዚህም በተጨማሪ ብዙ የተረሱ ወይም ቀደም ሲል ያልታወቁ ነገሮች በአእምሮው ይጉላሉ ጀመር ። የአሊ ፓሻን ልጅ እስከገዛ ድረስ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ሁሉንም ነገር ያውቃል ። ሁሉን ነገር ስለሚያውቅም ዳንግላር ወደ ያኒና ጽፎ እንዲጠይቅ ገፋፋው ። በመጨረሻም ልክ ነገሩ ታትሞ ሊወጣ ሲል ‘ ሽርሽር ለሕመምህ መድኃኒት ነው ።’ በማለት አልበርትን ወደ ኖርማንዲ ወሰደው ። እንደራሴው ሁሉንም ነገር በረቀቀ ጥበብ ማቀነባበሩና ከአባቱ ጠላቶች ጋር የቅርብ ግንኙነት እንዳለው ለአልበርት ቁልጭ ብሎ ታየው ።

አልበርት ቡቻምፕን ወደ ጥግ ወስዶ የተሰማውን በዝርዝር ገለፀለት ። “ ልክ ነህ !” አለ ቡቻምፕ ፤ “ ሙሴ ዳንግላር ለድርጊቱ መፈፀም እንደመሣሪያ ብቻ ነበር ያገለገለው ። እርካታህን የምትጠይቀው ከሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ መሆን አለበት ። ”

አልበርት ወደ ዳንግላር ዞር ብሎ ፤ “ እስከመጨረሻው እንዳልተውኩህ ሊገባህ አፈልጋለሁ ። መጀመሪያ ወንጀላህ ትክክል መሆኑን ማረጋገጥ ስላለብኝ በቀጥታ ወደ እንደራሴው እሄዳለሁ ” አለ ። ከዚያም ለአንድሪያ እንዳችም ትኩረት ሳይሰጥ ቡቻምፕን አስከትሎ ወጣ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

45

ከዳንግላር ግቢ ወጣ እንዳሉ ቡቻምፕ ስሜቱ ገንፍሎ የሚዋከበውን ጓደኛውን አስቀድሞ “ አልበርት ፣ ወደ እንደራሲው መኖሪያ ቤት ከመሄዳችን በፊት ጥቂት ብታስብበት አይሻልም ? ” አለው ።

“ ስለምን ? ”

“ ስለምታደርገው ነገር አያገኙት ? ”

“ አፋ ! እኔ የምፈራው አንድ ነገር ፣ ፍልሚያ ለመግጠም የማይፈልግ ሰው እንዳላገኝ ብቻ ነው ። ”

“ አዬ ፣ ስለሱስ አታስብ ” አለ ቡቻምፕ ፤ “ እርግጠኛ ነኝ እንደራሲው ይፋለማል ፣ እንዲያው ም ከጠበቅኸው በላይ ሳይፋለም አይቀርም ። ተጠንቀቅ ! ”

“ ወዳጄ ፣ ” አለ አልበርት ከፈገግታ ጋር ፤ “ በኔ ላይ ሊደርስ የሚችለው ግፋ ቢል ለአባቴ ክብር መሞት ነው ። ያ ደግሞ ሁላችንንም ከውድቀት ያድነናል ። ”

“ ግን እናትህም እንደምትሞት አትርሳ ። ”

“ ያልታደለች እናት ” አለ አልበርት ለእፍታ አይኖቹን በእጁ ሸፍኖ ፤ “ ያንን አውቃለሁ ። ሆኖም ተዋርዳ ከምትኖር ሃዘን ቢገድላት እመርጣለሁ ። ”

“ እስከዚህ ቆርጠሃል አልበርት ? ”

“ አፋ ፣ አዎ . . . ! ”

“ እንግዲያውስ እንሂድ ። ሰውዬውን ኖርማንዲ የምናገኘው ይመስልሃል ? ”

“ እኔ ስመለስ ከጥቂት ጊዜ በኋላ እንደሚመጣ ሲናገር ነበር ። እስካሁን ተመልሶ መሆን አለበት ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

ሙሃል ከተማ ወደሚገኘው የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ መኖ ሪያ እየተጣደፉ ሄዱ ። በር ላይ ያገኙት ባፕቲስቲን የተባለውን ባለ ሟል ነበር ። በርግጥም እንደራሴው ከጥቂት ሰዓቶች በፊት ከኖርማ ንዲ ተመልሶ ኖሯል ። ይሁንና ማንም ሰው እንዳያነጋግረው ትዕዛዝ ሰጥቶ ወደ ሰውነት መታጠቢያው ገብቷል ።

" ሰውነቱን ከታጠበ በኋላ ምን ያደርጋል ? " አለ አልበርት ኃይል በተቀላቀለበት አነጋገር ።

" ራት ይበላሉ ፤" ሲል መለሰ ባፕቲስቲን ፣ አልበርት እንደራሴ ውን ዘልፎ በመናገሩ ግራ ገብቶት ሲስቅ እየከጀለው ።

" ከራት በኋላስ ? "

" ለአንድ ሰዓት ያህል ይተኛሉ ። "

" ከዚያስ ? "

" ኦፔራ ይመለከታሉ ። "

" እርግጠኛ ነህ ? "

" መቶ በመቶ ። እንደራሴው ሁለት ሰዓት ላይ ሰረገላቸው ዝግጁ እንዲሆንላቸው አዝዘዋል ። "

" በጣም ጥሩ !" አለ አልበርት ፤ " ይህን ብቻ ነው ማወቅ የም ፈልገው ። " ቀጥሎም ወደ ቡቻምፕ ዞር አለ ። " የምትሰራው ሥራ ካለህ አሁኑኑ ጨርስ ። ለዛሬ ማታ የያዝከው ቀጠሮ ካለም ለነገ አስተ ላልፈው ። ዛሬ ማታ አንተን እስከትዬ ለምን ወደ ቲያትር ቤት እን ደምሄድ የሚገባህ ይመስለኛል ። ከቻልህ ሬናውድንም ጭምር ይዘህ ና ። "

አልበርት ቤቱ እንደደረሰ ፍራንዝ ፣ ደብሬይና ማክሲሚሊን በ ዚያ ምሽት ቲያትር ቤት ድረስ በጥብቅ እንደሚፈልጋቸው መልዕ ክት ላከ ። ከዚያም በጋዜጣ የታተመው አሳዛኝ ዜናና የምክር ቤቱ ጉድ ከተፈጸመ ጀምሮ ማንንም ሳለመቀበል እምቢ ብላ በግል ክፍሏ እንደተቀመጠች ያለችውን እናቱን ሊያይ ሄደ ።

እመቤት ሞርስፍ ልጇዋን ስታይ እጇን ጭብጥ አድርጋ ተንሰቀ ሰቃ ታለቅስ ጀመር።አልበርት እናቱን ትኩር ብሎ እያዩ ለአፍታ ዝም ብሎ ቆየ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ እናቴ ” አለ አልበርት ፣ “ መሴ ሞርሰፍ ጠላቶች ይኖሩታል ብለሽ ትጠረጥሪያለሽ ” ?

እናት ሽምቅቅ አለች ። ያለወትሮው ‘ አባቴ ’ አለማለቱ ረበሻት። አልበርት አባቱን ‘ መሴ ሞርሰፍ ’ ብሎ ሲጠራ ይህ የመጀመሪያ ጊዜው ነበር ።

“ በትልቅ ሥልጣን ላይ ያለ ሰው ራሱ እንኳ የማያውቃቸው ጠላቶች እንደሚኖሩት አጣኸው ? ” ስትል መለሰች ፣ በጥያቄ ።

“ እም እውቃለሁ ። ግን ያ በገሩ ልውጥ ፣ የሞንቴ ክሪስቶ እን ደራሴ ቤታችን ውስጥ ምግብም ሆነ መጠጥ ቀምሶ እንደማያውቅ ልብ ብለሻል ? ”

“ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ? ” አለች ሜርሲደስ ሁኔታው ጉም ዝዟት ። “ በጠየቅኸኝ ጥያቄና በሰውዬው ምግብ አለመብላት መካከል ምን ግንኙነት አለ ? ”

“ እናቴ ፣ እንዳዬሽው እንደራሴው ባህርይው ሁሉ የመካከለኛው ምሥራቅን ባህል የሚከተል ነው ። የመካከለኛው ምሥራቅ ሰዎች ደግሞ ያቀዱትን ብቀላ ያለእንዳች ይሉኝታ በጭካኔ ለመፈጸም እን ዲመቻቸው ከጠላታቸው ቤት እንድም ነገር አይቀምሱም ። ”

“ እና የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ጠላታችን ነው ማለትህ ነው አልበርት ? ማን ነው ይህን ደግሞ የነገረህ ? እንዴትስ ከሃሳብህ አገባኸው ? ሳትቀውስ አልቀረህም አልበርት ? የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ምንጊዜም የኛ ወዳጅ እንደሆነ ነው ። ባንድ ወቅት ህይ ወትህን እንዳተረፈ ም መዘንጋት የለብህም ። ለእኛስ ያስተዋወ ቅኸን አንተው አይደለህ ? ኧረረ . . . እንዲህ ያለው እርኩስ ሃሳብ ተጠናውቶህ ከሆነ አሁኑኑ ከአእምሮህ ፋቀው ! የኔ ልጅ ፣ እባክህ ተመከር . . . እባክህ ተለመን . . . በፍጹም ከሱ ሰው ጋር እንዳት ጣላ ? ”

“እናቴ” አለ አልበርት ምርር ብሎ ፤ “ከዚያ ሰው ጋር እንዳልጣላ የምትማፀኝኝ የራስሽ ምክንያት ቢኖርሽ ነው ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

" እኔ ? " ሜርሴደስ በጥሬ እንደተመታች ሁሉ ፊቷ ሳምባ ከመሰለ በኋላ ወዲያውኑ ወደ በርበሬነት ተለወጠ ።

" አዎ ! " ሲል መለሰ አልበርት ፤ " ምክንያትሽም ሰውየው በኛ ላይ ጉዳት ሊያደርስ አይችልም የሚል ነው ፡ አይደለም ? "

እመቤት ሞርስፍ እንደተሽማቀቀች የልጅዋን ሁኔታ በሚመረምር አስተያየት ትኩር ብላ ተመለከተችው ። " እነጋገርህ ሁሉ እንደ ወትሮው አይደለም " አለች ። " እንደራሴው ምን አደረገህ ? ከሦስት ቀናት በፊት አብረኸው ኖርማንዲ ሄድህ ። ከሦስት ቀናት በፊት በእንት አይን ስመለከተው ነበር ፡ እንደ ቁርጠኛ ጓደኛህ ። አሁን ደግሞ ከመሬት እንስተህ . . . "

የአልበርት ከንፈሮች በፌዝ ፈገግታ ፈልቀቅ አሉ ። ሜርሴደስ የፈገግታውን አይነት ስትመለከት በሴትነት ልቧ መጭውን መዘዝ በሙሉ በደመነፍስ ገመተች ። መረበሿን ግን አላሳወቀችም ።

ጥቂት እንደቆዩ ሜርሴደስ " ከእኔ ጋር እንድታመሽ እፈልጋለሁ አልበርት ፡ ብቸኝነቴ እንደዛሬው አስጨንቆ ፤ ተጫጭኖኝ አያውቅም ። " አለችው ፤ እንደ ልጅዋ ሳይሆን እንደ ታላቅ ወንድሟ እያዩችው ።

" ካንች ጋር ባመሽ እንዴት ደስ እንደሚለኝ ታውቂያለሽ እናቴ ፡ ግን አንድ እጅግ በጣም አንገብጋቢ ጉዳይ ሌሊቱን ሙሉ በዚህ ግቢ እንዳልገኝ ያስገድደኛል ። "

" መልካም " አለች ሜርሲደስ ፈገግ ለማል እያሞከረች " ትሁት ልጅ ብትሆንም እስረኛ ላደርግህ ግን አልፈልግም ። "

አልበርት የእናቱን ንግግር ያልሰማ መስሎ ሰላምታ ከሰጣት በኋላ ወጣ ።

ልክ አልበርት ወጥቶ በሩን እንደዘጋው ሜርሲደስ አንድ ታማኝ አሽከር ጠርታ አልበርትን እንዲከታተለውና የት እንደሄደ እንዲነግራት አዘዘች ።

አሽከር አልበርትን መከታተል ያዘ ። አልበርት ወደ ቤቱ ሄዶ በጥንቃቄ አለባበሱን ቀዬረ ። ከምሽቱ ሁለት ሰዓት ሲሆን አሥር

t.me/OLDBOOKSPDF

ደቂቃ እንደቀረው ቡቻምፕ ደረሰ ። ሬናውድ የተባለው ጓደኛውም በቲያትር ቤቱ እንደሚጠብቃቸው ቀጠሮ ሰጥቶ ስለነበር እዚያው አገኙት ።

አልበርት አይኑን በእንደራሲው ክፍል ላይ ቢተክልም ክፍሉ ግን ለረጅም ጊዜ ባዶ ነበር ። በመጨረሻ ሁለተኛው ትርኢት ሊጀ ምር ሲል የክፍሉ በር ተከፍቶ እንደራሲው ጥቁር ቢጥቁር እንደለበሰ ከገባ በኋላ ከመቀመጡ በፊት ሰንሰለቱን ተደግፎ ኦርኬስትራውን ቁልቁል ይመለከት ጀመር ። ማክሲሚለን ሞረል አብሮት ገብቷል ።

ተመልካቹን በሚቃኝበት ወቅት እንደራሲው ቢተለይ አንድ አ ይኖቹ የሚንቦገቦጉ የተኮማተረ ፊት ትኩረቱን ሳበው ። ሰውዬው አልበርት መሆኑን ቢያውቅም የፊቱ ገጽታ ልብ ያላለው እንዲመ ስል የሚመክር ሁኔታ ነበረው ። በአእምሮው ምን እንደሚጉላላ እንዳችም ፍንጭ ሳይሰጥ መቀመጫው ላይ አረፍ ብሎ የቲያትር ቤት መነጽሩን አደረገና ወደ ሌላ አቅጣጫ ይመለከት ገባ ።

ይሁንና እንደራሲው አልበርትን ፊት ለፊት ባይመለከተውም እንቅስቃሴው አንድም ሳያመልጠው ይከታተለው ነበር ። እናም ሁለ ተኛው ትርኢት አልቆ መጋረጃ እንደተዘጋ ወጣቱ ከሁለት ጓደኞቹ ጋር ሲነሳ በአዳኝ ዓይኖቹ በጨረፍታ አየው ። እንደራሴው አንዳች መብረቅ ሊጥል የተቃረበ መሆኑን ስለተረዳ የክፍሉን በር ቁልፍ ድምፅ ሲሰማ ምንም እንኳ በተረጋጋ ሁኔታ ከማክሲሚለን ጋርመጫ ውቱን ቢቀጥልም ለሚመጣው አስከፊ ነገር ሁሉ ራሱን አዘጋጅቶ ነበር ።

በሩ ተከፍቶ እንደራሲው ዞር ሲል አልበርት ፊቱ ገርጥቶ ተመለ ከተው ። ከኋላው ቡቻምፕና ሬናውድ አሉ ። “ በመጨረሻ በደህና እንደደረስህ ተረድቻለሁ ” አለ እንደራሲው ከሌሎች ለዩት በሚያ ደርገው ፍጹም ትሁት በሆነው የተለመደ ሰላምታው “ እንዴት አመሸህ ፣ ውድ አልበርት ? ”

ማክሲሚለን ለምን እንደሆነ ሳያብራራ ቲያትር ቤት ድረስ እንደሚፈልገው አልበርት የጻፈለት ደብዳቤ ትዝ ብሎት አንዳች አስ ቃቂ ነገር ሳይደርስ እንደማይቀር ገመተ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ የመጣሁት ካንተ ጋር የይስሙላ ሰላምታ ልለዋወጥ ወይም እንደጨቤ ከተሳለ ልብ የሚወጡ እንደቅቤ የለሰለሱ የለበጣ ቃላትን ላዳምጥ አይደለም ” አለ አልበርት ጥርሱን እያፋጨ ። “የመጣሁት በደምህ ጠብታ እንጀቴን ላርስ ነው ። ”

“ የኛ ስልጡን ” አለ እንደራሲው ፤ በጥርሱ ብቻ ሳይሆን በአይኑም ፤ በትክክኛውም የሚስቅ እየመሰለ በስቶ በሚገባ የጨረፍታ አመለካከት ፣ “ ስለ ፓሪስ ወግ ብዙ ባላውቅም ቲያትር ቤት ደም የሚፈስ በት ቦታ አይመስለኝም ። ”

“ አንድ ሰው ራሱን ሲደብቅ” አለ አልበርት ፣ “እንዴ ሰውነቱን እታጠባለሁ ፤ ቀጥሎ እተኛለሁ እያለ ሰው አላናግር ሲል በተገኘበት ቦታ ሁሉ ጥያቄ ሊቀርብለት ይገደዳል ። ”

“ ለሚፈልጉኝ እኔን ማግኘት አስቸጋሪ አይደለም ። ባልሳሳት ከቤቴ የወጣኸው ትናንት ይመስለኛል ። ”

“ ትናንት ” አለ አልበርት በእልህ ራሱን ሊስት እየቃጣው፤ “ አዎ ፤ ትናንት አንተ ቤት ነበርኩ ። ምክንያቱም ማንነትህን ፤ የጭቃ እሾህነትህን አላውቅሁም ነበራ ! ” አልበርት እነዚህን ቃላት በኃይል እየጮኸ ከመናገሩ የተነሳ በኮሪደሩ አካባቢ ለሚያልፉትና በቅርብ በሚገኙት ክፍሎች ለሚመለከቱ ሰዎች ሳይቀር ይሰሙ ነበር ።

“ አዎ ፤ የእኔ ማንነት እንዳስፈላጊነቱ ፤ በተገቢው ቦታ ነው የሚገለፀው ። የእሾህን ተዋጊነት ለማወቅም የጭቃን ጭቃነት መረዳት ያሻል ። ግን ምንድን ነው የሆንከው አልበርት ? ” አለ እንደራሲው ቅንጣት የመረበሽ ምልክት ሳያሳይ “ የማመዛዘን ተግባርህን የረሳህ ትመስላለህ ። ”

“ ክህደትህን እስከተረዳሁና ልበቀልህ እንደምሻ እንዲገባህ ካደረግሁ በቂ ማመዛዘን ነው ። ” አለ አልበርት እየተወራጨ ።

“ አባባልህ ግልፅ አይደለም አልበርት ! ግልጽ የሚሆን ቢሆን እንኳ ጩኸትህ ከማስረዳት ይልቅ ለማደንቆር የታለመ ይመስላል ። ይህ የኔ ክፍል ሲሆን እዚህ ክፍል ውስጥ የመጮህ መብት ያለኝ እኔ ብቻ ነኝ ። ውጣልኝ አልበርት ? ” እንደራሲው ቃላት ግርማ ሞገስ ባዘለ ሁኔታ ወደ በሩ አመለከተ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ከክፍልህ አወጣሃለሁ ። ” ሲል ባረቀ አልበርት የእጅ ጓንቱን እያወለቀ ።

እንደራሴው አይኖቹን ከአልበርት አይን ላይ ሳያነሳ የእጅ ጓንቱን በማውለቅ ላይ መሆኑን አየ ።

“ የኔ ወንድም ” አለ እንደራሴው ረጋ እንዳለ ሲስቅ እየቃጣው ። “ ፍልሚያ እንድወርድ እየገፋፋኸኝ መሆኑ ግልጽ ነው ። ግን አንድ ነገር ልምከርህ ። እኔን ለመገፋፋት ይህን ያህል መቀባጠር ጥሩ ሃሳብ አይደለም ። አንዳንድ ሰዎች ተናጋሪው ከሚሰማው የበለጠ በጩኸት ይረበሻሉ ። ”

አልበርት ያህ አሽሙር ስለገባው የእጅ ጓንቱን በእንደራሴው ፊት ላይ ሊወረውር እንዳነዘረ ማክሲሚለን ክንዱን ሲይዘው ቤቻምፕ ደግሞ ድርጊቱ ለፍልሚያ ከመገፋፋት የከፋ መሆኑ አስገቶት ከጀርባ አልበርትን ይዞ ወደኋላ ጎተተው ።

እንደራሴው ግን ከተቀመጠበት ሳይነሳ ከአልበርት እጅ ጓንቱን ከነጠቀ በኋላ “ መሴ አልበርት ፣ ” አለ የፈገግ ታና ባዘለ ድምፅ “ ጓንትህን እንደወረወርክብኝ ስለምቆጥረው ከጥይት እርሳስ ጋር መልሼ አስረክብሃለሁ ። ለጊዜው ግን ከክፍሌ ውጣ ፣ አለዚያ በአሽከሮቼ አስወረውርሃለሁ ። ”

ከገነፈለበት የእልህ ሲቃ የተነሳ አይኖቹ ፍም የመሰሉት አልበርት ወደኋላ ራመድ ሲል ማክሲሚለን አጋጣሚውን ተጠቅሞ በሩን ዘጋበት ።

እንደራሴው የትያትር ቤት መነጽሩን እንደገና አድርጎ ከወትሮው የተለየ ነገር እንዳልተፈጠረ ሁሉ ተውኔቱን ይመለከት ጀመር ። በዚህ ጊዜ ማክሲሚለን ወደ ጆሮው ተጠግቶ “ ምን ያደረጉት ነገር አለ ? ” ሲል ጠየቀ ።

“ ምንም . . . ። ቢያንስ እንኳ በግል የበደልኩት ነገር የለም ።” ሲል መለሰ እንደራሴው “ የአባቱ መዋረድ መንፈሱን አናግቶታል ። ”

“ ጉዳዩ ይመለከትዎታል ? ”

“ የአባቱን ክህደት ለምክር ቤት ያጋለጠችው ሃይዲ ነበረች ። ”

“ አዎ ሰምቻለሁ ፣ ግን ያች እዚሁ ክፍል ከርስዎ ጋር ያየሁዎት የግሪክ ልጃገረድ የአሊ ፓሻ ልጅ መሆኗን ማመን አቃተኝ ። ”

“ እውነቱ ግን እሱ ነው ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

"አሁንማ ሁሉም ነገር ገባኝ ! አልበርት ዛሬ ማታ ቴያትር ቤት ድረስ እንደሚፈልገኝ ደብዳቤ ጽፎልኝ ነበር ፤ ለካ ያቀደውን ስድብ ሲያወርድብዎ በምስክርነት እንድገኝ ፈልጐ ኖሯል ።"

"ይሆናል" አለ እንደራሴው በተሰላቸ ድምፅ ።

"ታዲያ ምን ሊያደርጉት ወሰኑ ?"

"ያንተ እዚህ መቀመጥ እርግጠኛ የመሆኑን ያህል ነገ ከአራት ሰዓት በፊት እገድለዋለሁ ። ይህንን ነው የማደርገው ።"

ማክሲሚለን የእንደራሴውን እጅ ሲይዝ ሞክሮ እንደበረዶ ስለቀ ዘቀዘው ሽምቀቅ አለ ። "ግን አባቱ በጣም ይወዱታል ።" አለ እየ ተቅለሰለሰ ።

"እባክህ እንዲህ አትበል ፤ አለዚያ ጣዕሩን አበዛበታለሁ ።" አለ እንደራሴው ለመጀመሪያ ጊዜ የቁጣ ገጽታ እየተነበበበት ።

የክፍሉ በር ተንኳኳ ። "ይግቡ" አለ እንደራሴው ። ቡቻምፕ ነበር ። "እንዴት አመሸህ መሴ ?" አለ እንደራሴው በዚያ ምሽት ሲያየው የመጀመሪያው እንደሆነ ሁሉ ። "ተቀመጣ ?"

ቡቻምፕ እጅ ነስቶ ተቀመጠ ። "እንደሚያውቁት ክቡር እንደ ራሴ" አለ ፤ "ከጥቂት ደቂቃዎች በፊት ከአልበርት ጋር ነበርኩ ። መቸም ድርጊቱ ሁሉ የጤነኛ እንዳልነበረ ይሰማኛል ፤ የመጣሁትም በሱ ስም ይቅርታ ልጠይቅዎ ነው ። ታዲያ እንደገና ልድገመውና እሱ ሳይሆን እኔ ይቅርታውን ካቀረብኩ ዘንዳ መቸም እንደርስዎ ያለ ክቡር ሰው ከያኒና ጉዳይና ከግሪኳ ሴት ጋር ያለዎትን ተዛምዶ እንዲገ ልጽልኝ ስጠይቅ እምቢተኛ እንደማይሆኑ እርግጠኛ ነኝ ። . . . ."

እንደራሴው ዝም እንዲል የሚያዝዝ ዓይነት ምልክት ከሰጠ በኋላ "ከቦ መናድ ይሉሃል ይሄ ነው !" አለ እየሳቀ ።

"አልገባኝም ?" ሲል ጠየቀ ቡቻምፕ ።

"መጀመሪያ ከሰዎች ሁሉ የተለየሁ ፤ ተአምረኛ አድርጋችሁ ስትክቡኝ ከረማችሁ ። አሁን ግን እንደተአምረኛ የምቆጠርበት ጊዜ አልፎ እንደመናኛ ፤ እንደወሮበላ ታንጓጥጡኝ ጀመር ። ማንነቴን እንኳ እንዳብራራ ተጠየቅሁ ። ትቀልዳለህ ልበል ፤ መሴ ቡቻ ምን ?"

t.me/OLDBOOKSPDF

" ባንዳንድ ሁኔታዎች መቼም " አለ ቡቻምፕ ኮራ ብሎ " ክብር ብዙ ነገር እንዲጠየቅ ያስገድዳል ። . . . . "

" ቡቻምፕ " ሲል አቋረጠው አንድሪያ፣ " የሞንቴ ክሪስቶ አንድሪያን የሚያስገድደው የሞንቴ ክሪስቶ አንድሪያ ብቻ ነው ። የመስለኝን አድርጌአለሁ ፣ ያደረግሁትም ታላቅ ክብርያለው ተግባር መሆኑን አመንኝ ። "

" አንድን የተከበረ ሰው እንደዚያ ሲያዋርዱ አይችሉም " አለ ቡቻምፕ ፤ " ለክብሩ ዋስትና ሊሰጡት ያስፈልጋል ። "

"እኔ ራሴ ሕያው ዋስትና ነኝ ። " አለ አንድሪያው አይኖቹ በሚ ያንገራግር ሁኔታ እያበሩ ፣ " ሁላችንም በሰውየው የደም ሥር ውስጥ የደም ጠብታ አለን ። ያ ነው የጋራ ዋስትናችን ። ይህን መልስ ለአ ልበርት አስረድተህ ነገ በአራት ሰዓት የደሙን ቀለም ንጣትና ድምቀት እንደማይለት ንገርልኝ ። "

" እንግዲያውስ የቀረው ነገር ለፍልሚያው መሰናዶ ማዘጋ ጀት ብቻ ነው ። " ቡቻምፕ ነበር ።

" ያ ለእኔ ፈጽሞ ምኑም አይደለም ። " አለ አንድሪያው፣ "ፈረ ንሳይ ውስጥ ፍልሚያዎች በጦር ወይም በሽጉጥ ይደረጋሉ ። በአን ዳንድ ቦታዎች ካርባይንን ይጠቀማሉ ። አረብ አገር ምሳር ይገለገላሉ ። ምንም እንኳ የተሰደብኩት እኔ ብሆንም እስከመጨረሻው ተአምረኛ ለመሆን የመሳሪያዎችን ምርጫ ለሱ እንደተውኩና ሁሉንም ነገር ፤ በአጣ የመጋጠምን ነገር ሳይቀር ያለጥያቄ እንደምቀበል ንገረው ። ለእኔ ሁሉም ያው ነው ። እንደማኖጋው እርግጠኛ ነኝ ! "

" እርግጠኛ ነዎ ? " አለ ቡቻምፕ ጀሮውን ማመን አቅቶት ።

"እርግጠኛ ነኝ ! " አለ አንድሪያው በመጠኑ ከትከሻው ነቅነቅ እያለ "አለዚያ ከአልበርት ጋር ባልተፋለምሁ ነበር ። መግደል ስላ ለብኝ አደርገዋለሁ ። ይልቅስ ዛሬ ማታ የመረጠውን ጊዜና የመሳ ሪያ ዓይነት አስታውቁኝ ። "

"እሱስ ሽጉጥ ነው የሚሆነው ፣ " በማለት ቡቻምፕ ሰዓቱንና ቦታውን አሳወቀ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" መልካም ቡቻምፕ" አለ አንድራሴው ፤ " አሁን ሁሉም ነገር ተወስኗልና የቀረውን ተውኔት እንድመለከት ፍቀድልኝ ። በነገራችን ላይ ጓደኛህን ዳግመኛ ተመልሶ እንዳይመጣ ምከረው እባክህ ። በገዛ ራሱ ጉሬ ጉሮሮውን አይሰንጥቅ ። ወደ ቤት ሄዶ ጥቂት እንቅልፍ ቢያገኝ ነው የሚበጀው ። "

ቡቻምፕ ሲያነጋግረው የነበረው ሰው ተራ ጉረኛ ይሁን ወይም ከሰው የተለየ ፍጡር ተምታቶበት እየተገረመ ወጣ ።

አንድራሴው ወደ ማክሲሚለን መለስ ብሎ " ባንተ ልተማመን እችላለሁ ። አልችልም ? " ሲል ጠየቀ ።

" ያለጥርጥር " ሲል መለሰ ማክሲሚለን " ግን . . . . ? "

" ግን ምን ? "

" የአምባጓሮውን እውነተኛ መንስኤ ባውቅ እጅግ ደስ ይለኛል ። "

" የኔ ደጀን ለመሆን አለመፈለግህን ልትነግረኝ ነው ? "

" ኧረ አይደለም ። "

" እውነተኛው መንስኤ ? " አለ አንድራሴው " አልበርት ራሱ እንኳ አያውቀውም ። በዚህች ምድር ላይ እውነተኛውን መንስኤ የማውቀው ሰው እኔ ብቻ ነኝ ። ግን ልነግርህ አልችልም ። እንኳን ላንተ ለገዛ ራሴ ጆሮዎች ስለሚዘገንን ከፌ ማውጣት አልችልም ። ሆኖም ቃሌን ልስጥህና ትክክለኛው ፍርድ ለእኛ ይፈረድልናል ። "

" ለእኔ ይህ ይበቃኛል ክቡር አንድራሴ " አለ ማክሲሚለን ። "ሌላው ደጀንዎስ ማን ይሆን ? "

" ፓሪስ ውስጥ ያንን ክብር ልሰጣቸው የምፈልገው ላንተና ለእህትህ ባል ለአማኑኤል ነው ። አማኑኤል ይቀበለዋል ትላለህ ? "

" በራሴ እርግጠኛ የሆንኩትን ያህል ለእሱም አፌን ሞልቼ መናገር እችላለሁ ፤ ክቡር አንድራሴ ። "

" ጥሩ እንግዲያውስ ነገ ልክ በአንድ ሰዓት ቤቴ ድረስ ብቅ በሉ ። "

" እንቀርም ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

46

ኦፔራው እንዳበቃ እንደራሴውና ማክሲሚለን ተለያይተው ወደ የቤታቸው ሄዱ ። እንደራሴው አሁንም ርጋታውና ፈገግታው ያል ተለየው ሰው መስሎ ይታያል ። ይሁን እንጂ መኝታ ቤቱ ውስጥ እን ደገባ አሊን ጠርቶ በረጅሙ ተንፈስና “ እስኪ ባለዝሆን ጥርስ እጀታ ሽጉጤን አምጣልኝ . . . . አሊ ? ” ብሎ ሲያዝዝ ለሰማው የድምጹ ቃና ሰውዬውን በደንብ ለሚያውቀው የታከተ ትላጼ ያዘለ መሆኑ ግልጽ ነበር ።

አሊ ሽጉጡን አቅርቦ ከመውጣቱ እንደራሴው ትክዝ እንዳለ በጥንቃቄ አገላብጦ መረመረው ። ሽጉጡን በእጁ እንደያዘ በሩ ተከፍቶ ቤርቱሲዮ ገባ ። ሆኖም እንደራሴው አፉን ለመክፈት እንኳ ጊዜ ከማግ ኘቱ በፊት ከሠራተኛው ኋላ በሩ ላይ የተሸፋፈነችቤት መቆሟን አስተ ዋለ ። ቤርቱሲዮ እንዲወጣ ምልክት ሰጥቶ ት እንደወጣ በሩን ዘጋው ።

“ ማን ልበል እመቤት ? ” አለ እንደራሴው ትካዜ እንደዋጠው ፣ የተሸፋፈነችውን ሴት ። ሴትዮዋ እጆቿን ግጥም አድርጋ ልትንበረከክ እየቃጣት ሆድ በሚበላ ሆደ ባሻ እንደበት “ ልጄን አትግደልብኝ ፣ ኢድመንድ ! ” አለች ።

እንደራሴው ከቁጥጥሩ ውጭ በሆነ መንገድ ሽምቅቅ ብሎ ወደ ኋላ ሲያፈገፍግ ሽጉጡ ከእጁ አምልጦ እንዴት እንደወደቀ አልታ ወቀውም ። ሊያነሳውም አልሞከረም ። “ የምን ስም ነው የጠራሽው እመቤት ሞርሰፍ ? ” አለ በተለመደው ቀዝቀዝ ብሎ ሆድ የሚረ ብሽ ቃና ።

“ ያንተን ! ” አለች ሴትዮዋ ሽፋኗን ወደ ኋላዋ እየገለጠች ። “ ያንተን እውነተኛ ስም ። እኔ ብቻ የማስታውሰውን ! ኤድመንድ ፣ የምታነጋግርህ እመቤት ሞርሰፍ አይደለችም ፤ ሜርሲደስ ነች ! ” እንደራሴው በረጅሙ ተነፈሰ ። “ ሜርሲደስ ሞታለች እመቤት ፣ በዚያ ስም የምትጠራ ሌላ ሴት አላውቅም ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

" ሜርሲዴስ አሁንም በሕይወት አለች ፣ ባየችህ ጊዜ ያወቀችህም እሷ ብቻ ነች ። ካዩችህ ጀምሮ ስትከታተልህ ፣ እንዳትቀርብህ እንዳትርቅህ መዘዙን ፈርታ ስትጨነቅ ስለከረመች አሁን የጄኔራል ሞርሰፍን አንገት የማገን እጅ ቀልምጥ እንደማለው አላጣችውም ። "

" ጄኔራል ሞርሰፍ . . . . ፈርናንድን ማለትሽ ነው እመቤት ? " አለ እንደራሴው ፊቱ ጉምዝዝ ብሎ ። " እውነተኛ ስማችንን ከተገላለጥን አይቀር ሁሉንም ስሞች እንግለጣቸው እንጅ ፣ እመቤት ፈርናንድ ? "

የፈርናንድን ስም የጠራበት ልሳን ያዘለውን የጥላቻ መልዕክት ክብደት የተገነዘበችው ሜርሲዴስ በሠራ አካላቷ የፍርሃት ጉርፍ ሲራወጥ ተሰማት ። አይኗን በኃይል ጭፍን አድርጋ ጥቂት ከቆየች በኋላ " እንዳልተሳሳትሁ ታውቆኛል ። " አለች ፣ " ልመናዬ ትክክለኛ መሆኑን ተረድቻለሁ ። የልጄ ሕይወት በእጅህ ነው ፣ ዕድሜውን የሚቀጥለው ያንተ ርህራሄ ብቻ ነው ። ለልጄ እዘንለት ኤድመንድ ፣ ልጄን አትርፍልኝ ! " ጪ ብላ አለቀሰች ።

" በልጅሽ ላይ የምሰንዝረው በትር መኖሩን እንዴት አወቅሽ . . . እመቤት ፈርናንድ ? "

" ማንም አልነገረኝም ። እናት ግን ስድስተኛ አይን አላት ። ሁሉንም ነገር ገምቻለሁ ። ዛሬ ማታ ቲያትር ቤት ድረስ ተከትዬው ሄጄ ከሴላ ክፍል ተደብቄ የሆነውን ሁሉ አይቻለሁ ። "

" ጉሽ . . . እንግዲያውማ የፈርናንድ ልጅ በሕዝበ አዳም ፊት ሲያወዳድሰኝ ፣ ሲያሞጋግሰኝ ሰምተሽልኛላ ! "

" እሱኮ በአባቱ የደረሰው ውድቀት መንስኤ አንተ መስለኸው ነው ። "

" በአባቱ የደረሰው ውድቀት ሳይሆን ቅጣት ነው ። እንዲያውም ቀጭው ገና አላነዘረም ። "

" ግን ለምን ራስህን በእምላክ ቦታ ተካህ ? " አለች ሜርሴዴስ ድምፁን ዝግ አድርጋ ፣ ስትፈራ ስትቸር " የግሪክ ጉዳይ ላንተ ምንህ ነው ? ፈርናንድ ሞንዴጐ አሊ ፓሻን ቢከዳ ባንተ ላይ ያደረሰው ጉዳት ምንድን ነው ? "

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ትክክል ነሽ እመቤት ፤ . . . ያ የእኔ ጉዳይ አይደለም ። ቤትና ጄኔራል ሞርሰፍን ለመበቀል የማልኩት እኔ አይደለሁም ። የኔ የብ ቀላ ሰይፍ የሚመትረው ፈርናንድ አሳ አሥጋሪውን ነው ፤ የሜር ሲደስን ባል . . . . ”

“ ግን ወንጀለኛዋ’ኮ እኔ ነኝ ኤድመንድ ፤ ሰይፍህን በማንም ላይ አታሳርፍ ። መከተፍ ያለብኝ ሃጢአተኛ እኔ ነኝ ፤ ያንተ መጥፋት ያስከተለብኝን ብቸኝነት ለመቋቋም አቅም ያጣሁ ደካማ ! ”

“ ግን እኔ ለምን ጠፋሁ ? ” አለ እንደራሴው ሊሰሙት በማያዳ ግት ዝቅተኛ ድምጽ ።

“ ወህኒ ስለወረድህ ነዋ ፤ ስለታሰርህ ። ”

“ ለምንስ ወህኒ ወረድሁ ? ለምን ታሠርኩ ? ” ሲል ሙኘ እንደ ራሴው ለራሱም ሳይታወቀው ኃይል በተዋሃደው ነጐድጓዳማ ድምጽ ።

“እኔ ምን አውቃለሁ . . . . ኢድመንድ ? ” አለች ሜርሲደስ በአይኖቿ እየተማጸነች ።

“ አዎ ፤ አታውቂ ይሆናል እመቤት ፤ እንደታማውቂ ተስፋ አለኝ ። መልካም ፤ እንግዲያውስ ልንገርሽ ። የታሠርኩበት ወንጀል ነገውኑ እንችን ላገባ በዋዜማው ዳንግላር የጻፈብኝና ፈርናንድ ራሱ የላከው ይህ ደብዳቤ ነው ። ” እንደራሴው ወደ ቁምሳ ጥኑ ሄዶ መሳቢያውን ከከፈተ በኋላ በእርጅና ሽሮ የመሰለ ወረቀት አወጣ ። ከዳንግላር ለአቃቤ ሕግ ጽ/ቤት የተጻፈና እንደ ራሴው ራሱን ቶምሶንና ጓደኞቹ የተባለው ድርጅት ወኪል አስ መስሎ ከኢድመንድ ዳንት ፋይል ውስጥ ለሻለቃ ቦቪል ሁለት መቶ ሺህ ፍራንክ በከፈለበት ወቅት የወሰደው ደብዳቤ ነበር ።

ሜርሲደስ ደብዳቤውን ተቀብላ በጭንቀት እንደተዋጠች ታ ነብ ጀመር ።

“ ይህንን ደብዳቤ በሁለት መቶ ሺህ ፍራንክ ነው የገዛሁት ። ሆኖም ለማደርገው ሁሉ ሕሊናዬ ንጹህ መሆኑን ባንቺ ፊት የማስ መሰክርበት እስከሆነ ድረስ በጣም ዝቅተኛ ዋጋ አድርጌ ነው የቆ ጠርኩት ። ”

“ ታዲያ የዚህ ደብዳቤ ውጤት ምን ሆነ ? ”

t.me/OLDBOOKSPDF

« ውጤቱንማ ታውቂው የለም እንዴ ፣ እመቤት ” አለ እንደ ራሴው በታከተ መንፈስ በረጅሙ ተንፍሶ ። “ ውጤቱማ በእሥር ቤት እንድታጐር አደረገ ። ያላወቅሽው ነገር ቢኖር የእሥራቱን ዘመን ብቻ ነው ። ያለሁበት ቦታ ኳንቶ ባይርቅም በቻቲዩዲፍ ወህኒ ቤት ባንድ የጭለማ ክፍል ታጉሬ አሥራ አራት ዓመታት እንዳሳለፍኩ አታውቂም ። በዚያ የጭለማ ዘመን በእያንዳንዱ ቀን የብቀላዬን ቃል ኪዳን እንደጸሎት በድግግሞ እንደነበረ አታውቂም ። አዎ ፣ እኔም ፈርናንድን ፣ ቢሐሰት የወነጀለኝን ጠላቴን ማግባትሽን ፣ አባቴ ጠሞ ቱን ፣ የገደለውም ረሀብ መሆኑን አላውቅም ነበር ! ”

“እምላኪ ድረስልኝ ?!” አለች ሜርሲደስ እንባዋ በእንባቷ መቀ ዳት እንደጀመረ መሬት ላይ በመደፋት ጫማዎቹ ላይ ተጠምጥማ ። “ ይቅርታ አድርግልኝ ኤድመንድ ፣ እስካሁንም ለምታፈቅርህ ፣ ለሜርሲደስ ስትል ! ”

እንደራሴው በግድ ደግፎ አነሳት ። “ ያን የእርጉም ጭንጋፍ ባናቱ እንዳላቀመው እየለመንሽኝ ነው ። ከዘመናት ሰቆቃ ወጥቼ ኃያል ሰው ከሆንኩ በኋላ በሚዛናዊ ዳኝነት የግፈኞችን ዋጋ ለመክፈል በተዘጋጀሁበት ቅጽበት የቃልኪዳኔ ደንቃራ እየሆንሽብኝ ነው ። አይ ቻልም እመቤት ፣ አይቻልም ! ”

“ እኔ ኢድሙንድ ብዬ ስጠራህ ” አለች ምስኪኗ እናት መላ ቅጡ በጠፋው ቃና “ አንተስ ለምን ሜርሲደስ አትለኝም ? ”

“ ሜርሴደስ ” ሲል እንደራሴው ለዘብ ባለ አጠራር ቃሉን ደገ መው ። “ አዎ ልክ ነሽ ቃሉ እስካሁንም ካፌ ሲወጣ ከማር ይጣፍጠኛል ። ሜርሴደስ ! ! !

በጭንቀቴ ሰዓት ፤ ብቸኝነት ምርጊቱን ሲጭንብኝ ፣ ናፍቆት በእ ለንጋው ሲገርፈኝ ፣ የሰው ያለህ ስል ፣ ትካዜ ልቤን ፣ ብሶት ህሊናዬን ፣ የደም እንባ ሲያስለቅሱ ፤ ረሀብ አንጀቴን ሲቧጥጠው ፣ ሳልሞት በተቀ በርኩበት በጭለማው የእብዶች መታጐሪያ ፤ በገለባ ፍራሽ ክልትው ብዬ አሥራ አራት ዓመት ሙሉ ስምሽን በመጥራት ተጽናንቻለሁ ። ሜርሲደስ ፣ አሥራ አራት ዓመት ተሰቃይቻለሁ ። አሁን ግን ሜር ሴደስ፤እውነቱን ነው የምልሽ ጠላቶቼን የእግሬ መደ.ቃደቂያ ሳላደርግ

t.me/OLDBOOKSPDF

አልመለስም ። ” እንደራሴው ከሕይወቱ አስበልጦ ሲያፈቅራት የነበረችው ሴት ስትማጸነው እንጀቱ እንዳይራራ በመፍራቱ ሆን ብሎ በትዝታ ባህር በመግባት የተፈጸመበትን ግፍ ያምሰለስል ጀመር ። ሃሳቡ ቻቲዩዲፍ ገባ ።

“ መደቃደቂያ ” ስትል ማርሴደስ አስፈሪውን ቃል ደገመችው ። “ ብቀላህን ፈጽም ኢድመንድ ” አለች “ ግን የምትፈጽመው በወንጀለኞች ላይ ይሁን ! በፈርናንድና በእኔ ላይ ያሻህን ፈጽም ። እንዱን ልጄን ብቻ አትርፍልኝ ? ”

እንደራሴው ውጋት ያጣደፈው ሰው እንደሚያስጣው ያለ ጣቃ ስት አሰምቶ ራሱን በሁለት እጆቹ ያዘ ።

“ ኢድመንድ ” በማለት ሜርሴደስ ንግግሯን ቀጠለች ። “ ለግላጋ ወጣት ሳለሁ አንተን ካየሁበት ጊዜ ጀምሮ ስምህን ሳመልክ ኖሬአለሁ ። በትዝታህ ያልተንገዘከበት ደቂቃም አይገኝም ። ኢድመንድ ወንድሜ ፣ ጓደኛዬ ፣ እባክህ ልቤ ውስጥ ያለማቋረጥ የሚንጸባረቀው ያ የንጹሁና የተከበረው ምስልህ ጸዳል እንዲደበዝዝ አታስገድደኝ ? ኢድመንድ ፣ በሕይወት ትኖራለህ ብዬ ተስፋ ባደረግሁበት ወቅትና ሞተሃል ብዬ ካመንኩ በኋላ ምን ያህል እንዳነባሁልህ ፣ ምን ያህል እንደጸለይኩልህ አታውቅልኝም ! በእንባ ከመታጠብ ፣ በሃዘን ጦር ከመወጋትና የብሶት ጸሎት ከማድረስ ሌላ አንዲት የነጣች የገረጣች ድሃ ሴት በየትኛው አቅሟ ቁም ነገር ልትፈጽም ትችላለች ? እመነኝ ኢድመንድ ፣ ጥፋተኛ ብሆንም እኔም እንዳንተ ከምችለው በላይ ተሰቃይቸልሃለሁ ። ”

“ በእኔ የደረሰ አልደረሰብሽምኮ ሜርሴደስ ” አለ እንደራሴው “ እብድ ተብለሽ በጭለማ ቤት እንድታጐርሽ አባትሽ በረሀብ ሞተውብሻል ? መሬት ተምሶ ቢተገነባ ወህኒ ስትማቅቂ እጮኛሽ ከባለንጣሽ ጋር እንስላ ተጋፎብሻል ? የመድፍ ጥይት ቀለህ እግርሽ ላይ ታሥሮ እርቃን ሥጋሽን ባህር ውስጥ ስትወረወሪ ፍቅረኛሽ ከጠላትሽ ጋር እጅ ለእጅ ተያይዞ ጮቤ ረግጧል ? ”

“ የለም ” አለች ሜርሴደስ ከንፈሯ አልታዘዝሽ ብሎ እየተንቀጠቀጠባት ። “ ግን እኔም ባንተ ያልደረሰ ደረሰብኝ ኢድመንድ ። ከህይወቱ አብልጬ የማፈቅረው ሰው አንድ ልጄን ሊገድል ሽጉ

t.me/OLDBOOKSPDF

ጡን ሲፈትሽ እየሁ ። ”እንባዋ ከንብል አለ ። የአነጋገሯ የታከተ ቃናና ከአስተያየቷ የሚነበበው መሪር ሃዘን ልቡን ነክቶት እንደራ ሴው ሳይታወቀው ከደረቱ ውስጥ እንዳች የሲቃ ድምጽ ፈንቅሎት ወጣ ። እንባው ቸርፈፍ አለ ። ሃዘኗን ተጋራ ። እንበሳው ተገራ ፤ ተፋ ራጁ ይግባኝ ሰማ ።

“ የመጣሽው የልጅሽን ሕይወት ለማትረፍ አይደለም ? ” አለ ፤ “ በጣም ጥሩ ፤ ምሬዋለሁ ። በደህና ወዳንቺ ይመለሳል ። ”

ሜርሴዴስ የእንደራሴውን እጅ ያዝ አድርጋ ወደ ከንፈሮቿ በማስ ጠጋት መዳፉን ሳመች ። “ አመሰግናለሁ ኤድመንድ ! አመሰግናለሁ ! ለካ አሁንም ያው በሕልሜ የማይህ ፣ ያው የማፈቅርህ ሰው ነህ ። ”

“ እሱን ሰው ካሁን በኋላ ልታፈቅሪ አይገባም ” ሲል መለሰ እንደራሴው ። “ አጽሙ ወደ ነበረበት መቃብር ሲመለስ ነው ፤ በሌሊ ት ጭለማ ሹልክ ብሎ ሊሰወር ነው ። ”

“ አልገባኝም ኤድመንድ ? ! ”

“ በሌላ አባባል ያንቺ ትዕዛዝ ከሆነ ሜርሴዴስ የልጅሽ ሕይ ወት በኤድመንድ መለወጥ አለበት ፣ ኤድመንድ መሞት አለበት ። ”

“ መሞት ! ማነው ስለመሞት የሚናገረው ? ” በድመናፍስ ወደ ኋላ ሸሸች ።

“ ድል አደረግሁ ብሎ ሲቦርቅ ለመኖር ሲጻምጥ የነበረ ጕረምሳሽ በሕዝበ አዳም ፊት የውሻ ለምድ ካለበሰኝ በኋላ አሁን ደግሞ ሽን ፈቴን ገልጬ ሳስቦርቀው እያዩሁ ቆሜ ለመኖር የምችል ይመስል ሻል ? ሜርሴዴስ . . . ካንቺ ቀጥሎ የማፈቅረው ነገር ቢኖር ራሴን ነበር ። እኔነቴ ደግሞ ከብሬና ከሰዎች ሁሉ የበላይ ያደረገኝ ጥንካሬ ዬ ነው ። ያ ጥንካሬም ሕይወቴ ነበር ። ሕይወቴ ፤ ነፍሴ ፣ የልብ ትር ታዬ ደግሞ ቃልኪዳኔ ነው ። ግን አንቺ ቃል ኪዳኔን በቃላት ሰብ ረሽብኛልና መሞት አለብኝ ። በርግጥ ፍልሚያው ይካሄዳል ፣ ነ ገር ግን ባንቺ ልጅ ፋንታ የኔ ደም ይሆናል ሜዳው ላይ የሚር ከፈከፈው ። ”

ሜርሴዴስ ተንደርድራ ወደ እንደራሴው ከሄደች በኋላ ድንገት ከፊቱ ቆም ብላ “ ኤድመንድ ” አለች በዝግታ ፤ “ ያንተ በሕይወት

t.me/OLDBOOKSPDF

መናርና እኔም አንተን ካጣሁህ በኋላ እንደገና ለማዩት መታደሌ አውነት በመጨረሻው እንደምታሸንፍ የፍቅር አምላክ አሳምኖኛል ። ያን የፍቅር አምላክ ከልቤ ሥር አመካብታለሁ ። የሱን ቸርነት ተማምኛ ነው ያንተን ምህረት ልማጸን የመጣሁት ። ልጇ እንደማይሞት ምለህልኛል ፤ ስለዚህም በሕይወት ይኖራል ። አይኖርም ! ኤድመንድ ? ”

“ ይኖራል ” አለ እንዲራሴው የራሱን ሕይወት አሳልፎ ሊሰጣት ከምንም አለመቁጠሯና ከቀደሙ የበለጠ ረጋ ፡ በረድ ማለቷ እያስገረመው ።

ሜርሲደስ ፊት ለፊቱ እንደቆመች ሁለት እጆቹን ትከሻው ላይ አሳርፋ “ ኤድመንድ ! ” አለች በአይኖቿ እንባ ተንቸርፍሮ ። “ እጅግ የተከበረና የተቀደሰ ነገር ነው የወሰንከው ። የቀን ጭለማ ሊውጣት የነበረች ምስኪን ሴት ከጉድ አወጣተሃል ። ኤድመንድ ፤ አመነኝ እኔም ዕድሜ ሳይሆን ትካዜ እስኪያስረጀኝ ተሰቃይቻልሃ ለሁ ። የአንድ ሰው እድሜ ያለአንዳች ደስታ ፣ ያለአንዳች ተስፋ . . . . ያለአንዳች እርካታ ሲገፋ ማዩት እንዴት ያሳዝናል መሰለህ ። እንደ ገና ልንገርህ “ ኤድመንድ ፤ አሁን እንዳደረግኸው ይቅርታ ከማድረግ የበለጠ ክቡርና ቅዱስ ነገር የለም ። ”

“ ይህን የምትናገሪውኮ ላንቺ ስል ልከፍለው ያሰናዳሁትን መስዋዕትነት ታላቅነት ሳትረጂ ነው ። . . . ሜርሲደስ ፤ እስኪ እን ደምሳሌ ኃያሉ ጌታችን የዓለምን ሁለት ሶስተኛ ከሠራ በኋላ ሥራ ውን እንደ ወንጀል ተመልክቶ የሚያለቅስ መልአክ መናሩን አይቶ አለምን ሳይጨርስ ሲተዋት ይታይሽ ። እስኪ ሁሉንም ነገር ፈጥሮ ከጨረሰ በኋላ የሕይወትን ዘር እንደዘራ የጸሐይን ብርሃን ሲነፍግና ለዝንተ ዓለም ጽልመት ሲዳርጋት ይታይሽ . . . ? ይህን ካመዛዘንሽ ሕይወቴን በማሳለፌ ምን እንደማጣ ፣ ሕይወቴ ምን ያህል ድካም እንደተደከመባት ፤ ምን ያህል ድንቅ ብርቅ ፣ ውድ እንደሆነች ማወቅ እያዳግትሽም ። ”

ሜርሲደስ የመገረም ፣ የአድናቆትና የአክብሮት ስሜት በተዋሃደ ው ገጽታ እንደራሴውን ተመለከተችው ። የጥንት እጮኛዋ በአያሌው ተለውጧ ል።አነጋገሩን ፣ ምርጥ ቃላቱንና ቅላጼውን ለሰማቸው በጥ

t.me/OLDBOOKSPDF

ንቃቄ የተዘጋጀ ሥነጽሁፍ የሚያነብ ተራኪ እንጅ አእምሮው የሚያፈልቅለትን በሜት እንደቀልድ የሚወረውር ሰው አይመስልም ።

“ ኢድመንድ ” አለች ሜርሲደስ በመጨረሻው ፤ “ የቀረኝን አንድ ነገር ልንገርህ ፣ እንደምታዬው ቁንጅናዮ ፈዟል ፣ ውበቴ ጠውልጓል ። ይሁን እንጅ በኔ ይሁንብህ ፣ ሜርሲደስ ገጽታዋ የወትሮው ባይሆንም ልቧ ግን እንዳለ ነው ። በል እንግዲህ ደህና ሁንልኝ ኢድመንድ ፣ ካሁን በኋላ መንግሥተ ሰማያትን እንኳ አልመኝም ። አንተን እንደወትሮው ክቡርና አስተዋይ ሆነህ ለማዬት በቅቻለሁ ። ደህና ሁንልኝ ፣ ኢድመንድ ። ከልቤ አመሰግንሃለሁ ። ”

እንደራሴው መልስ አልሰጠም ። ነገሩ ሁሉ ሕልም መሰለው ። አይኖቹን ጭፍን አደረገ ። የሰረዘው የብቀላ ቃልኪዳን ከከተተው ቅዠት የመሰለ ሰመመን ብንን ሲል አይኖቹን ቢገልጥ ሜርሴደስ የለችም ። “ ወይኔ አረንዛው ! ” ሲል አንጓሩ አገጩን በእጁ አስደግፎ በረጅሙ ከተነፈሰ በኋላ ። “ ብቀላ ብሎ መሃላ ። እንዴት ያለሁት ደደብ ኖሬአለሁ ? ”

t.me/OLDBOOKSPDF

47

ማክሲሚሊንና ኢማኑኤል ከቀጠሮው ሰዓት ፂያ ደቂቃውን ቀደም ብለው ደረሱ ። “ ቀደም ብዬ በመምጣቴ ይቅርታ ይደረግልኝ ” አለ ማክሲሚለን “ ይሁንና እኔም ሆንኩ ቤቴ ውስጥ ያለው ሰው በሙሉ ለእጥቃ እንቅልፍ ኸልብ አላደረገንም ነበር ። እርስዎን እተካ ዘንድ የርስዎን ወኔና ልበ ሙሉነት ለማየት ችኩያለሁ ። ”

እንደራሴው በዚህ አነጋገር ልቡ ከመነካቱ የተነሳ እጁን በመጨበጥ ፋንታ ክንዶቹን ዘርግቶ ተጠመጠመበት ። “ ማክሲሚለን ” አለ “ የእንተ ዓይነቱ ወጣት ሰው ሲወደኝ የሚሰማኝ ስሜት የዛሬዋ ዕለት ለእኔ እንጸባራቂ መሆኗን ያሳዩኛል ። እና እውነት የእኔ ደጀን ለመሆን ወስናችኋል ? ”

“ አሁንም ይጠራጠራሉ ? ”

“ ግን እኔ ከተጠቃሁ ። . . . . ”

“ ኧከከ . . . . እኤኮ ትናንት ማታ በቲያትር ቤቱ የታየውን ሁሉ አስተውያለሁ ። ሌሊቱን ሙሉ ስለርስዎ በራስ መተማመን ሳስብ ፍርድ ለርስዎ እንደሚበየን ለራሴ ስናገር ነበር ያደርኩት ። አለዚያማ የሰውን ገጽታ አይቶ ምንም ነገር መናገር አይቻልም ማለት ነው ። ”

“ አመሰግናለሁ ማክሲሚለን ፤ ” ካለ በኋላ እንደራሴው ደወል ደውሎ አሊን ጠራና “ ይህን ወደኔ ኑዛዜ ተቀባይ ውሰድልኝ ” አለ “ ኑዛዜዬ ነው ማክሲሚለን ። ከሞትኩ በኋላ አንተን ይመለከታል ።”

“ እረረ . . . ” ሲል ጮኸ ማክሲሚለን “ የእርስዎ ሞት ? ”

“ ይሆናል ብሎ መጠንቀቅ ፤ ሲሆን ላለመደናገጥ ሳይሆን ለመደሰት ይረዳል ። የኔወንድም ፤ ግን እስኪንገረኝ ትናንት ከኔ ከተለየህ በኋላ ምን አደረግህ ? ”

“ ቡቻምፕንና ሬናውድን ፍለጋ ሄድኩ ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ እንዴ ለምን ? ሥፍራው ፡ ሰዓቱ ፡ የመሳሪያው ዓይነት ሁሉ ም ተወስኖ የለም እንዴ ? ”

“ የመሳሪያውን ዓይነት ከሽጉጥ ወደ ጦር እንዲለውጡ ለማድ ረግ ፈልጌ ነበር ። ሽጉጥከ እውር ነው ። ”

“ ታዲያ ተሳካልህ ? ” ሲል ጠየቀ እንደራሴው በቃላት የማይ ገለጥ የተስፋ ጭላንጭል በዓይኖቹ እየታየ ።

“ በጦር ግጥሚያ እንዴት ራስዎን መከላከል እንደሚችሉ አገር አውቆልዎታል ። ”

“ እንዴት ታወቀ ? ”

“ አለልጣኞችን ባንድ ወቅት እንዳሸነፉ ታይቷል ። ”

“ ታዲያ አልተሳካልህማ ? ”

“ በፍጹም እሽ አላሉኝም ። ”

“ ለመሆኑ ሽጉጥ ተኩስ ላይስ አይተሽኝ ታውቃለህ ? ” ሲል ጠየቀ እንደራሴው ።

“ እረ የለም ። ”

እንደራሴው በአራት ማዕዘን የተቀረጸች አልማዝ ከጣውላ ጋር አጣበቀና ከሩቅ ሆኖ ሽጉጥ በማንሳት በአራቱም ማዕዘን መሐል ላይ አነጣጥሮ መታት ። “ ያንት ያለህ ” አለ ማክሲሚለን በእንደራሴ ው ቅልጥፍናና ትክክለኛነት ከመደንቅ አልፎ በፍርሃት እንደተዋጠ ። “ ስለእናት አንጀት ብለው ክቡር እንደራሴ ፤ አልበርትን አይግደሉ ት ፣ ያ ምስኪን ልጅ እናት አለችው ። ”

“ እውነት ነው ” አለ እንደራሴው” የእኔ ግን የለችኝም ። ” የእ ነዚህ ቃላት አነጋገር ማክሲሚለንን ሽምቅቅ አደረገው ።

“ የተበደሉት እርስዎ ነው ፡ ጌታዬ ። ”

“ አዎ ። ታዲያ ያ ምን ማለት ነው ? ”

“ ያ ማለት መጀመሪያ የሚተኩሱት እርስዎ ይሆናሉ ። ከልጁ ጓደኞች ጋር ብዙ ድርድር ካደረግን በኋላ ባይሆን ርቀቱ ትንሽ እን ዲጨምር ተስማምተናል ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ በምን ያህል ? ”

“ ሃያ ርምጃ ! ! ”

የኢንደራሴው ከንፈሮች በአንዳች የሚያስፈራ ፈገግታ ፈልቀቅ አሉ ። “ ማክሲሚለን ” አለ “ አሁን ያሳየሁህን እንዳትረሳ ። ”

“ እሱን ስላየሁኮ ነው ልጁ ሲተርፍ የሚችለው ርስዎ ምህረት ሲያደርጉለት ነው የምለው ። አንድ እስተያየት ልስጥዎ ፣ ያቈስሉት ፣ ግን አይግደሉት ። ”

“ ለማኝ ማክሲሚለን ፤ ለአልበርት እንድራራ ያንተ ውትዎታ አያስፈልገኝም ። ከሚጠበቀው በላይ ስለማዝንለት እሱ ከነደጀናቹ በሰላም ሲመለስ እኔ ግን . . . ”

“ ይጨርሱት እንጅ ጌታዬ ? ”

“ በኔ በኩል ሁኔታው የተለየ ነው የሚሆነው ። ሬሳዬ . . . ”

“ ኧረረ — ባክዎ እንዲህ አይበሉ ? ”

“ እንደነገርኩህ ነው ማክሲሚለን ፤ አልበርት ይገድለኛል ። ”

ማክሲሚለን ግራ በመጋባት ፈገዞ እንደራሴውን ይመለከት ጀመር ። “ ከትናንት ማታ ወዲህ ምን ገጠመዎ ክቡር እንደራሴ ?” ሲል ጠየቀ ።

“ ዛሬ ሌሊት ራዕይ አየሁ ። አንድ ምስል ከራስጌየ ቆሞ ከሚገባኝ በላይ በዚህች ምድር እንደኖርኩ ነገረኝ ። ‘ ቀንህ ደርሷል ፤ ዝሃህ ተበጥሷል ’ አለኝ ። ”

ማክሲሚለንና አማኑኤል እርስ በርሳቸው ተያዩ ። እንደራሴው ሰዓቱን ተመለከተና “ በል እንሂድ ” አለ ፤ “ አሁን አንድ ሰዓት ተኩል ሆኗል ፣ ሁለት ሰዓት ላይ ነውኮ ቀጠሮአችን ። ”

ሠረገላው ተዘጋጅቶ ይጠብቃቸው ነበር ። እንደራሴውና ሁለቱ ደጀኞቹ ልክ ሁለት ሰዓት ላይ በቀጠሮው ሥፍራ ደረሱ ። ከሠረገላው እንደወረዱ እንደራሴው ማክሲሚለንን ለብቻው ነጥሎ ከወሰደው በኋላ “ማክሲሚለን ፤ ልብህ ንጹ ነው ?” ሲል ጠየቀው ። ማክሲሚለን እንደራሴውን ግራ በተጋባ ሁኔታ ተመለከተው ። “ሚስጥር አውጣልኝ ማለቴ አይደለም ” አለ እንደራሴው ቀጠለና “ ንጹ ነው ወይም አይደለም የሚል መልስ ብቻ ነው የምፈልገው ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ እንዴት ወጣት ልጃገረድ አፈቅራለሁ ፤ ክቡር እንደራሴ ። ”

“ በጥልቅ ታፈቅራታለህ ? ”

“ ከሕይወቴ አስበልጨ ”

“ ሌላ ካብ ተናደ ። ” አለ እንደራሴው ። ከዚያም ተከዝ ብሎ ለራሱ ብቻ በሚሰማ ድምጽ “ ምስኪን ሃይዲ ” አለ በዚህች ዓለም ብቻዋን የምትቀረው ባይተዋር ባሪያው ትዝ ብላው ።

“ በደንብ ባላውቅዎ ኖሮ ክቡር እንደራሴ ” አለ ማክሲሚለን ፤ “ ለጉብዝናዎ ምስክር መሆን ያዳግተኝ ነበር ። ”

“ ትቸው ስለምሄደው ሰው እያሰብኩ በመተከዜ ነው የማት መሰክርልኝ ? ማክሲሚለን አንድ ነገር ልንገርህ ። ይህ ዓለም እዳዎቻችንን በሙሉ ክፍለን ፤ የውለታዎቻችንን አጸፋ መልሰን ፤ በትህትናና በንጽሕና እጅ ነስተን ልንሰናበተው የሚገባን ትርክርክ ባሉን ነው ። ”

ለአፍታ ሁለቱም ዝም አሉ ።

“ በነገራችን ላይ መሳሪያዎችዎን አምጥተዋል ? ”

“ የለም ፤ እኒያ ወንድሞቼ የራሳቸውን እንደሚያመጡ እጠብ ቃለሁ ። ”

“ ልጠይቃቸው ” ካለ በኋላ ማክሲሚለን በርቀት ከዛፎች ሥር ቆመው ወደሚያወሩት ወደ ቡቻምፕና ወደ ሬናውድ ሄደ ። ሶስቱ ወጣቶች በወዳጅነት መንፈስ እንኳ ባይሆን በአክብሮት ሰላ ምታ ተለዋወጡ ።

“ ይቅርታ አድርጉልኝ ጉብዝ ” አለ ማክሲሚለን ፤ “ምነው አልበርት በመካከላችሁ የለም ? ”

“ እዚህ ድረስ ራሱ እንደሚመጣ ዛሬ ጧት ልኮብናል ። ” አለ ቡቻምፕ ። “ ገና ሁለት ሰዓት ተኩልኮ ነው ፤ ብዙም ጊዜ አልባከ ነም መሰ. ማክሲሚለን ። ”

“ እንዲያውም ያው ሠረገላ እየመጣ ነው ። ” አለ ሬናውድ ፤ ወደ.ቆሙበት ሥፍራ ከሚያደርሱት አቋራጭ መንገዶች በአንዱ ፈጣን ሠረገላ ይገሰግሳል ። “ ግን አልበርት አይደለም ” አለ ሬና ውድ “ ፍራንዝና ደብራይ ናቸው ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

ሁለት ወጣቶች ከሠረገላው ወርደው ይመጡ ጀመር ። “ ምን አገር ጣላችሁ ጉብዝ ? ” አለ ቡቻምፕ ከሁለቱ ጋር እጅ ለእጅ እየተ ጨባበጠ ።

“ እዚህ ድረስ እንድንጠብቀው አልበርት ጢት ላከብን ። ” ሲል መለሰ ደብራይ ። ቡቻምፕና ሬናውድ በመገረም እርስ በርሳቸው ተያዩ ። ከዚያም ቡቻምፕ “ ተመልከት፡ አልበርት እየገሰገሰ ነው ! ” አለ ።

“ እንዴት ያለው እንሬፍ ነው እባካችሁ ፡ ሰው እንዴት በሽጉጥ ፍልሚያ ወደሚጋጠምበት ሜዳ በፈረስ ጀርባ ተቀምጦ ይመጣል ? ” አለ ሬናውድ “ ደግሞ በጥንቃቄ መክሬው ነበር ። ”

አልበርት ቀልጠፍ ብሎ ከፈረሱ ወረደና ወደ ጓደኞቹ አመራ ። ፊቱ ገርጥቷል ። በርበሬ የመሰሉት ዓይኖቹ ገርበብ ብለዋል ። ሌሊቱን ሙሉ እንዳልተኛ በግልጽ ያስታውቃል ። “ ጥሪዬን በማክበራችሁ በጣም አመሰግናለሁ ፡ ወንድሞቼ ” አለ “ በዚህ አጋጣሚ ቁርጠኛ ወዳጅነታችሁን ስላረጋገጣችሁልኝ እጅግን ረክቻለሁ ። ”

በዚህ ወቅት ማክሲሚለን አሥር ርምጃ ያህል ራቅ ብሎ ቆሞ ነበር ። “ አንተንም እንደዚሁ ማክሲሚለን ሞረል ” አለ አልበርት ፤ “ አንተንም ለማመስገን እወዳለሁ ። ቀረብ በል ፡ ያንተን በመካከላችን መኖር እፈልገዋለሁ ። ”

“ ምናልባት ከሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ደጀኖች መካከል አንዱ መሆኔን አላወቅህ ይሆናል ” አለ ማክሲሚለን ።

“ ቢሆንም ምንም አይደለም ። እኔ የምፈልገው ለክብራቸው የቆሙ ሰዎች ሁሉ በዙሪያዬ እንዲሰባሰቡ ነው ። ”

“ መሴ ማክሲሚለን ” አለ ሬናውድ ቀበል አድርጐ “ ይልቅስ አልበርት መምጣቱንና ሁላችንም መዘጋጀታችንን ለሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ብታሳውቅ ? ”

ማክሲሚለን መልዕክቱን ሊያደርስ መሄድ ሲጀምር ቡቻምፕ ሽጉጦችን የያዘውን ሳጥን ይከፍት ጀመር ።

“ አንድ ጊዜ ታገሱኝ ጉብዝ ፤ ” አለ አልበርት ። “ ለሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ የምናገራቸው ጥቂት ቃላት ይኖሩኛል ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ በግል ነው ? ” ሲል ጠየቀ ማክሲሚለን ።

“ ኧረ በሁላችሁ ፊት ። ”

የአልበርት ደጀኖች ግራ ተጋብተው እርስ በርሳቸው ይተያዩ ጀመር ። ፍራንዝና ደብራይ በሹክሹክታ ሲነጋገሩ ፤ ማክሲሚለን ደግሞ ባልተጠበቀው ሁኔታ ተገርሞ በዛፎች ሥር ከአማኑኤል ጋር ወዲያ ወዲህ የሚንጐራደደውን እንደራስ ሲያመጣ ሄደ ።

“ ከኔ ምን የሚፈልገው ነገር አለ ? ” ሲል ጠየቀ እንደራሴው ፈገግ ሊል እየቃጣው ከአንድ ጐን ጕንጩን ሰብሰብ አድርጎ ።

“ ኧረ እኔ ፤ እንኳ ሊያነጋግርዎ እንደሚፈልግ ነው የሚናገረው ”

“ ለሁሉም የሚለውን መስማት ነው የሚበጀው ። ” አለ አማኑኤል ቀበል አደረገና ።

እንደራሴው ሁለቱን ደጀኖቹን አስከትሎ ሄደ ። “ ቀረብ በሉ እንጅ ጉበዝ ” አለ አልበርት ። “ ለሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ከምናገራቸው ቃላት መካከል አንዱም እንድታመልጣችሁ አልፈልግም ። ምክንያቱም ምንም እንኳ እንግዳ ሲሆንባችሁ ቢችልም የእኔን ቃላት ለሚየዳምጧችሁ ሁሉ ደግማችሁ እንድታሰሙ እፈልጋለሁና ! ”

“ አዳምጣለሁ መሴ አልበርት ” አለ እንደራሴው ።

“ ክቡር እንደራሴ ” በማለት አልበርት መጀመሪያ የተቆራረጠ መስሎ በኋላ ግን እየተረጋጋ በመጣ ድምጹ ንግግሩን ጀመረ ። “ አባቴ በግሪክ የፈጸመውን ተግባር በማጋለጥዎ ፤ ምንም እንኳ ጥፋተኛ ቢሆንም እርስዎ የመቅጣት መብት የለዎትም በሚል እምነት ተበሳጭቼ እርስዎንም አበሳጭቻለሁ ። ሆኖም ዛሬ ባለመብት መሆንዎን ላውቅ በቃሁ ።

“ በርስዎ ላይ የነበረኝን ጥላቻ እንዲህ በፍጥነት እንዳነሳ ያደረገኝ ጀኔራል ሞርስፍ በአሊፓሻ ላይ የፈጸመው ክህደት ሳይሆን አሳ አስጋሪው ፈርናንድ በርስዎ ላይ የጐነጐነው ደባና ያስከተለብዎ ለቃላት የሚከብድ ሥቃይ ነው ። ስለዚህ ክቡር እንደራሴ ፤ በአባቴ ላይ የተፈፀመው ብቀላ በትክክል የተደረገ ሲሆን እንዲያውም ከተደረገው በላይ ባለመፈጸምዎ ምሥጋናዬ የላቀ ነው ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

ወጣቶቹ በመካከላቸው መብረቅ ቢጥል እንኳ ከዚያ ተውኔት መስል ትርኢት የበለጠ አያስደነግጣቸውም ። እንደራሲው ግን ወሰን በሌለው አድናቆት ዓይኖቹን በዝግታ ወደሰማይ ቀና አደረገ ። ያስደነቀው ከኢጣሊያ ሽፍቶች ሊያድነው ሲደርስለት እንኳ መንፈሱ ቅንጣት ያልተረበሸው ፤ ወኔ የተሞላው አልበርት እንዲያ ራሱን ዝቅ አድርጐ ለውርደት ማጎብደዱ አልነበረም ። የሚርሲዲስ ተጽእኖና ሕይወቱን በልጅዋ ሕይወት እንደሚለውጥላት ሲነግራት ዝም ብላ የሄደችበት ምክንያት ገብቶት ራሱን ነቀነቀ ።

" እንግዲህ " አለ አልበርት " አሁን የጠየቅሁዎ ይቅርታ በቂ ሆኖ ካገኙት እጅዎን ለእርቅ ይዘርጉልኝ ። "

የእንደራሲው ዓይኖች በእንባ ረጠቡ ፤ ደረቱ በሲቃ ተጨነቀ ። እጁን ወደ አልበርት ሲዘረጋ አልበርት በቃላት አክብሮት ደረቱ ሥር ሸጉጣቸው ። " ወንድሞቼ " አለ አልበርት ። " የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሲ ይቅርታዬን ተቀብለውታል ። ህሊናዬ ያዘዘኝን በማድረጌ ዓለም ከሃዲ እንደማይለኝ ተስፋ አለኝ ። ግን " የሚናገረው ለጓደኞቹ ሳይሆን ለጠላቶቹ ይመስል ከአንገቱ በኩራት ቀና አለ ። " ግን አሁን ያደረግሁትን ተግባር እንዳደርግ ስለገፋፋኝ ምክንያት አንድ ሰው የተሳሳተ ግምት ቢሰጥ ሃሳቡን ለማስተካከል ዝግጁ ነኝ ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

48

አልበርት ወደ ቤቱ እንደተመለሰ በመጀመሪያ ያደረገው ነገር የእናቱን ፎቶ ከተሰቀለበት አውርዶ መጠቅለል ነበር ። ከዚያም ምርጥ ምርጦቹን የቱርክ የጦር መሳሪያዎች ፣ የእንግሊዝ ጠመንጃ ዎችና የጃፓን ሰኢፎች ፣ ቅርሳ ቅርሶችና የነሐስ ቅርጾች ካሰባሰበ በኋላ በኪሱ ያለውን ገንዘብ በሙሉ በቦርሳ ውስጥ ፣ በመደርደሪያ ውና በሳጥን ውስጥ ያለውን ጌጣጌጥ ጭምር ክፍቱን በተወው የቁም ሳጥን መሳቢያ ላይ ወርውሮ ሁሉንም ነገር አንድ ባንድ ቆጠረና የንብረቱን ዝርዝር ጽፎ ጠረጴዛው ላይ አስቀመጠ ።

ይህንን ሥራ በማገባደድ ላይ እንዳለ የፈረስ ኮቴ ድምጽ ተሰ ማው ። ወደ መስኮቱ ሄዶ ወደውጭ ሲመለከት አባቱ ሠረገላው ላይ ሆኖ ከግቢ ሲወጣ ተመለከተ ።

ከዚህ በኋላ አልበርት ወደ እናቱ ክፍል ሄደ ። ሆኖም በእናቱ ክፍል በር ላይ ሲደርስ ባየውና በጠረጠረው ነገር ክው ብሎ ቆመ ። የእናትና የልጅ ሕሊና ባንድ መንፈስ ይመሩ ይመስል ሜርሴዲስም በክፍሏ ውስጥ ልክ አልበርት ሲያደርግ የነበረውን ታደርግ ኖሯል። የምትዘጋጅበትን ምክንያት በማረጋገጡ “ እናቴ ! ” ሲል እየጮኸ ዘሎ አንገቷ ላይ ተጠመጠመባት ። “ ምንድን ነው የምታደርጊው ? ”

“ አንተስ ምን ነበር የምታደርገው ? ”

“ እናቴ ? ” አለ አልበርት ድምጹ ከአንደበቱ አልወጣልህ ብሎት እየተናነቀው ። “ ነገሩ ለኔና ላንቺ አንድ አይደለም ። ”

“ በቃ መውጣቴ ነው ” አለች ሜርሴዲስ “ ልጄም እንደሚ ከተለኝ እተማመንበታለሁ ። ተሳሳትሁ ? ”

“ እናቴ ” አለ አልበርት ያለልቡ ኮስተር ሊል እየሞከረ “ እኔ ልኖረው የወሰንኩትን ሕይወት እንድትመሪ አልፈቅድልሽም ።

t.me/OLDBOOKSPDF

እኔ ከሁኗ ሰዓት ጀምሮ የምኖረው ያለ ስምና ያለአንዳች ሐብት ይሆ ናል ። በዚያ አስቸጋሪ ሕይወት ውስጥ መኖር እንድችል ራሴን ለመ መግብ እስክበቃ ድረስ ከንድ ጓደኛዬ ዳቦ አበደራለሁ ። አሁኑኑ ወደ ፍራንዝ ሄጄ የሚያስፈልገኝን ጥቂት ገንዘብ እንዲያበድረኝ እጠይቀዋ ለሁ ። ”

“ የኔ ዕድለ ጉዶሎ ” አለች ማርሲያስ ጉሮሮዋን እያነቃት “ በድህነትና በረሃብ ነው ልትኖር ያሰብከው ? እባክህ አትንገረኝ ፤ እለዚያ ውሳኔየን ሁሉ ታሰርዘኛለህ ! ”

“ የኔ ግን አይሰረዝም እናቱ ” ሲል መለሰ አልበርት ። “ ወጣ ትና ጠንካራ ነኝ ፤ በጉብዝናዬም እተማመናለሁ ። ወጣትነት ፤ ጥን ካሬና ጽናት ድማም የማይሠሩት ተአምር እንደሌለ ትናንት ከሚወት ሽኝ ታሪክ ተረድቻለሁ ።ሥቃያቸውን ተቋቁመው መኖር መቻል ብቻ ሳይሆን በቀደመው ደስታቸው ፍርስራሽ ላይ አዲስ የጸጋ ግንብ ያነጹ ሰዎች እንዳሉ አመኒውቱሽኛል ። በጠላቶቻቸው ከተዘፈቁባቸው ጥልቅ አሮንቃዎች በኃያልንትና በክብር ብድግ ብለው የብፌት ባላን ጣዎቻቸውን በማንበርከክ በተራቸው ከዚያው መቀመቅ የከተቱ ሰዎች አሉ ። ከዛሬ ጀምሮ ካለፈው ሕይወቴ ተለያይቻለሁ ። ከዚያ ሕይወት ቢላ ቢስቷን አልረከብም ፤ ስሟን እንኳ አልወስድም ። ምክ ንያቱ እንደሚገባሽ እርግጠኛ ነኝ ፤ እናቴ ። በጓደኛው ፊት ሲቆም በሃፍረት አንገቱን በሚያቀረቅር አባት ስም ልጠራ አልሻም ። ”

“ እንጀቴ ቢችልልኝ ኖሮ እኔም ይህንኑ ነበር የምመክርህ ። ሆኖም እኔ አንተን ለመምከር ልቤ ባይጠናልኝም የራስህ ልቡና ነግሮሃል ። ለጊዜው ከጓደኞችህ ተለያይ ፤ ግን ተስፋ እንዳትቆርጥ እለምንሃለሁ ። አልበርት ፤ ገና ሃያ ሁለት ዓመትህ በመሆኑ ብንተ ዕድሜ ሕይወት ገና ትኩስ ኃይል የተሞላበት ነው ።

“ ያንተን የመሰለው ንጹህ ልብ ያልጉደፈ ስም ያስፈልገዋልና ሄሬራ በተባለው በአባቴ ስም ተጠራ ። አልበርት ፤ ማንነትህን በደ ንብ ስለማውቀው የፈለገውን ዓይነት ሙያ ብትጀምር አዲሱን ስም ህን ገናና እንደምታደርገው እርግጠኛ ነኝ ። ”

“ እንዳልሽ አደርጋለሁ እናቴ ” አለ ወጣቱ ። “ ታዲያ አንድ ጊዜ ውሳኔ ካሳለፍን አይቀር ያለማወላወል ተፈጻሚ እናድርገው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ፈርናንድ ሞንዴጐ ከግማሽ ሰዓት በፊት ከግቢ ሲወጣ አይቸዋለሁ ።ስለዚህ ብዙ ሰው ሳያተኩርብን ለመውጣት አመችው ጊዜ አሁን ነው።"

" ዝግጁ ነኝ ልጄ " አለች ሜርሲዲስ ።

አልበርት ወደ መንገዱ ሮጦ ከሄደ በኋላ ሠረገላ ተከራየ ። ወደ ቤቱ በመመለስ ላይ እንዳለ አንድ ሰው ወደሱ ቀረብ ብሎ ደብዳቤ ሰጠው ። ሰውየው የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ባለሟል የሆነው ቤርቱሲዮ መሆኑን ማወቅ አላስቸገረውም ። ደብዳቤውን ተቀብሎ አንብቦ ሲጨርስ ቀና ቢል ቤርቱሲዮ የለም ። አልበርት በአድናቆት ፈዞ ወደ እናቱ እንደተመለሰ አንድም ቃል ሳይናገር ደብዳቤውን እንድታነበው ሰጣት ። ሜርሰሲደስ ተቀብላ ታነብ ጀመር ።

አልበርት ፥ እናትህን ለስከትለህ ከአባትህ ቤት ልትወጣ ነው ። ግን ከመውጣትህ በፊት ለእናታ ለስብበት ።ልጅዋ እንደመሆንህ መጠንገና ያልከፈልከት እዳ ለለብህ ። ትግስትን ለብቻህ ተጋፈጠው ። ሥቃዩንም ለብቻህ በማድረግ ለተወሰነ ጊዜ የማይቀረውን የድህነት ሕይወት በገል ገፉ ። እናትህ ለደረሰው ጥፋት ሁሉ ንፁህ ነች ።

ልብ ለድርግ ለልበርት ፥ የዛሬ ሃያ ለራት ዓመት ባንዲት መርከብ ላይ በማገልገል ላይ ሳለሁ ደስተኛና ኩሩ ነበርኩ ። እንደጣሎት የማመልከት ቀድስት እርጨኛና ሳልታክት ከባድ ሥራ እየሠራሁ ያጠራቀምኩት ሶስት ሺህ ፍራንክ ነበረኝ ። ከጉርርዩ እየነጠቀሁ ገንዘቡን ያከማቸሁት ለርሷ ነበር ። ታዲያ የባህሩን ለታላይነት ጠንቅቄ ስለማውቅ ገንዘባችንን ማርሲል ውስጥ በለባቴ መኖሪያ የለትክልት ሥፍራ ቀበርኩት ። ያን ባድማ እናትህ በደንብ ታውቀዋለች ።

በቅርቡ ወደፓሪስ በመጓዝ ላይ ሳለሁ በማርሲል በኩል ነበር ያለፍኩት ። ወደዚያ ቤት ሂጄ በትዝታ ውጋት እያቃሰትኩ ገንዘባችን የተቀበረበትን ሥፍራ ቆፈርኩ ። ያን የብረት ሳጥን ማንም ለልነካውም ። የተቀበረውም እኔ በተወለድኩበት ዕለት ለባቴ በተከለው የኮክ ዛፍ ከተሸፈነው የለ ትክልት ጓር በጥግ በኩል ነው ። ያ ገንዘብ ለፍቅረኛዬ ደስታ ታስቦ የተቀመጠ ገንዘብ ነበር ። ለልበርት ፥ ለሁን በሚሊዮን የሚቆጠር ገንዘብ ልሰጣት እየቻልኩ ያን ከሷ ከተለየሁ ጊዜ ጀምር በለርጌ ቤት ጓር የተረሳ ሊምንት ገንዘብ ለምን እንደለገስኩ የምትረዳልኝ ይመስለኛል ።

ክቡር ልብ ለለህ ለልበርት፥ግን በኩራት ወይም በጥላቻ ሊታወር ይችላል ። ስለዚህ እኔን ፣ ለመስጠት መብቱ የሚፈቀድልኝን ሰው ተተህ ከሌላ

t.me/OLDBOOKSPDF

ሰው ገንዘብ የምትቀበል ከሆነ ለባቱ በአባትህ በረካብ የተገደለበት ሰው ለእናትህ የለገሳትን አዲስ ሕይወት እንዳትመሪ ብትከለከላት ትልቅ ስህተት እንደሠራህ ይቆጠራል ።

ሜርሲደስ ይህንን ደብዳቤ አንብባ እንደጨረሰች አልበርት ሳይንቀሳቀስ ቆሞ ውሳኔዋን ይጠባበቅ ጀመር ። ዓይኖቿ እንባ እንዳቀረሩ ደብዳቤውን ሳም ካደረገች በኋላ “ ተቀብዬዋለሁ ” አለች ። “ ለገዳም የሚሰጠውን የመግቢያ ክፍያ የመክፈል መብት አለው ። ” ደብዳቤውን በልቧ ሸጉጣ የልጅዋን ክንድ ተደግፋ ወደ ደረጃው ታመራ ጀመር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

49

እንድራሴው ከፍልሚያው ቦታ የተመለሰው ከአማኑኤልና ከማክሲሚለን ጋር ነበር ። ግማሽ መንገድ ከተጓዙ በኋላ አማኑኤል ወደ ቤቱ ለመግባት ከሠረገላው ወረደ ።

" ምሳ ከኔ ጋር ነህ ፡ አይደለም ? " አለ እንድራሴው ማክሲሚለንን ።

" የለም ፡ አራት ሰዓት ላይ እለይዎታለሁ ። "

" የምሳ ቀጠሮ አለብህ ? "

ማክሲሚለን ራሱን በመነቅነቅ ቀጠሮው የምሳ አለመሆኑን ገለጸ ።

" ያም ሆነ ይህ አንድ ቦታ ምሳ ትበላለህ ፡ አይደለም ? "

" ምናልባት ካልራበኝስ ?

" እሃ ፡ " አለ እንድራሴው " የምግብ ፍላጐትን የሚዘጉ ሁለት ነገሮች ብቻ ናቸው ፡ ትካዜና ፍቅር ። አንተ ደግሞ ትካዜ የተጫነህ አይደለህም። ይልቅስ ጧት የነገርከኝ ነገር ትዝ አለኝ ። ፍቅር . . . ?"

" አዎ ! እሱን መካድ አልችልም ። " አለ ማክሲሚለን ፊቱ ወገግ ብሎ ።

" ታዲያ ዝርዝሩን መቼ አጫወትኸኝ ? " አለ እንድራሴው ሚስጥሩን ለማወቅ መጓጓቱን በሚያሳይ ስሜት ።

" ጧት እንደነገርኩዎ አሁን ልቤ ከርስዎ ጋር ባለመሆኑ እርሱን ፍለጋ መሄድ አለብኝ ። "

" በል ሂድ " አለ እንድራሴው በቀስታ ። " ግን በዚህ አለም ላይ ጠንከር ያለ ኃይል ስላለኝ ፡ ያንን ኃይልም የምመካባቸውን ሰዎች ብረዳበት ደስ ስለሚለኝና አንተም ከምመካባቸው ሰዎች መካከል

t.me/OLDBOOKSPDF

አንዱ ስለሆንክ ፣ እንድ እንቅፋት ቢደቅንብህ እንደምታስታውሰኝ ቃል ግባልኝ ። ”

“ ቃል እገባለሁ ። ” ሲል መለሰ ማክሲሚሊን “ ልክ ሰፍሳፋ ሕጻናት ወላጆቻቸውን በሚፈልጉበት ጊዜ በሚያስታውሱበት መን ፈስ አስታውስዎታለሁ ። አንድ ቀን ለሕይወቱ ሊያስፈልጉኝ ይችላ ሉ፣ያኔ ወደርስዎ እንደምኄትን እርግጠኛ ነኝ ። ”

“ የማይታጠፍ ቃል እንደገባህልኝ ነው የምቆጥረው ። በል ደህና ሁን ። ”

በሞንቴ ክሪስቶ እንድራሴ መኖሪያ ግቢ ፊት ለፊት እንደደረሱ ማክሲሚሊን ከሠረገላ ወርዶ ጉዞውን ሲቀጥል እንድራሴው ግቢ ውስጥ ገብቶ ወደ ቢርቱሲዮ ሄደ ። አልበርት ከፍልሚያው ይቅርታ ጠይቶ እንደተሰናበተ እንደራሴው ሁኔታውን ያጣራ ዘንድ ቢርቱሲ ዮን ወደ ሞርስፍ ግቢ ልኮት ነበር ።

“ ሁሉም ደህና ? ” ሲል ጠየቀ ።

“ ሲትየዋ ቤቱን ለቀው ሊወጡ ነው ” ሲል መለሰ ቢርቱሲዮ ።

“ ልጅዋስ ? ”

“ ባለሚሉ እንደነገረኝ እሱም እንደናቱ ሳይለቅ አይቀርም ። ”

“ ና ከእኔ ጋር ” ካለ በኋላ እንድራሴው ወደጥናት ክፍሉ ገብቶ ደብዳቤ ጻፈ ። “ ይህንን አሁኑኑ አድርስ ። ከመሄድህ በፊት ግን መመ ለሴን ለሃይዲ ንገር ! ” ሲል አዘዘ ።

“ መጣሁ ” አለች ሃይዲ ፤ የእንድራሴውን ሠረገላ ድምጽ ከመ ስማቷ ደረጃውን ወርዳ በመምጣት ። በደህና ስታገኘው ፊቷ በደስታ ፈክቶ በአንገቱ ተጠመጠመችበት ። የእንድራሴው መንፈስ ደስታ የተላበሰ ቢሆንም እንደሃይዲ ውጥረት የሞላበት ነበር ። ከቅርብ ጊዜ ጀምሮ ቀደም ሲል ሊያስበው እንኳ የማይከጅለው ነገር አሁን ገሃድ እየሆነበት ፣ እየተጋፋው መጥቷል ። በዓለም ላይ ሌላ ማርሴደስ መኖሯን ፣ ዳግመኛም ደስተኛ ሊሆን እንደሚችል በሃሳቡ ይጉላላበት ጀምሯል ። የሃይዲን እርጥብ አይኖች በተመሰጦ ትኩር ብሎ በመመ

t.me/OLDBOOKSPDF

ልከት ላይ እንዳለ ድንገት በሩ ተከፈተ ። እንደራሴው ደንግጦ ብሎ ግንባሩን ከስክሰ አደረገ ።

“ ሌተና ጀኔራል ሞርስፍ” አለ ባፕቲስቲን የተባለው ባለሟል ።

“ ውይ” አለች ሃይዲ ልትጮህ እየቃጣት “አሁንም አላበቃ ?”

“ አለማብቃቱን አላውቅም ” አለ እንደራሴው ፤ ሁለቱንም እጆ ቿን ወደሱ እየሳበ ። “ እኔ የማውቀው የሚያስፈራ ነገር አለመኖሩን ነው ። ይህን ሰው አንደ ደረቅ እንዳ ተመልከችው ። ከልጁ ጋር ልፋለም በነበረበት ወቅት ነበር ሥጋት የነበረው ። ”

“ እንዴት እንደተጨነቅሁ ፤ ዙሪያው ገደል እንደሆነብኝ አታ ውቅም ” አለች ሃይዲ ። እንደራሴው የሃይዲን ግንባር ሲስም የሁ ለቱም ልቦች ፍጥንታቸውን ጨምረው ይመቱ ጀመር ።

“ኧረ ጉዴ ” አለ እንደራሴው ለራሱ ፤ የራሱ ሁኔታ አስገር ሞት ፤ “ደግሞ ዳግመኛ በፍቅር ልወድቅ ነው ?” ከዚያም አደብ ገዝቶ ወደ ባፕቲስቲን መለስ አለና “ ሌተና ጀኔራል ሞርስፍን ሳሎን አስ ገባው ” አለ ።

እንደራሴው ወደ ሳሎን ብቅ ባለበት ቅጽበት ጀኔራሉ በክፍሉ ዙሪያ ብዙ ጊዜ እየተወራጨ ሲጐማለል ቆይቶ ነበር ።

“እንዴ ፤ እውነትም እርስዎ ኖት ፤ መሴ ሞርስፍ ?” አለው ገና ከርቀት ። “ ስም አሳስተው የነገሩኝ መስሎኝ ። . . . . . ”

“አዎ እኔው ነኝ ። ” አለ ጀኔራሉ ፤ አሽሙሩ ቢገባውም ከንፈ ሮቹ በፍርሃት እየተሽበሸቡ እንደልብ አላናገር እያሉት ።

“ ታዲያ ጀኔራል ሞርስፍን ምን እግር ጥሎዎ በማለዳው ለማ ዩት ታደልኩ ? ”

“ ጧ . . . ጧት ከልጄ ጋር አንድ ጉዳይ ነበራችሁ ። ”

“ ለመሆኑ እርስዎም ነገሩን ያውቃሉ ? ”

“ አዎ ፤ እንዲያውም ልጄ ለማፋለምና በተቻለውም ሁሉ ለመ ግደል በቂ ምክንያት እንደነበረው ተረድቻለሁ ። ”

“ ይሁን እንጅ እንደሚያዩት ምንም ዓይነት በቂ ምክንያት ቢኖረውም አልገደለኝም ፤ እንዲያውም አልተፋለመኝም ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

" እንዲያም ሆኖ አሁንም የአባቴ ውርደትና በቤቴ የደረሰው አሳዛኝ ውድቀት መንስኤ አድርጐ ነው የሚቆጥርዎ ። "

" ትክክል ነው " አለ እንደራሴው በተለመደው መንፈስ የሚያውክ ርጋታ ። " የመጀመሪያው ባይሆንም በሁለተኛ ደረጃ የግጭቱ መንስኤ ይኸው ጉዳይ ነበር ። "

" እንግዲያውስ እርግጠኛ ነኝ ወይ ይቅርታ ጠይቀውታል ፤ አለዚያም አንድ ማብራሪያ አቅርበውለታል ። "

" ይግረምዎትና የተገላቢጦሽ ነበር ፡ ይቅርታ ጠያቂውም ሆነ ማብራሪያ አቅራቢው እሱ ነበር ። "

" ግን ይህን ሥነምግባር ከምን ያመነጨው ይመስልዎታል ? "

" ምናልባት የእውነተኛውን ኃጢአተኛ ማንነት ተረድቶ ይሆናላ ። "

" ማነው እውነተኛው ኃጢአተኛ ? "

" አባቴ ። "

" ግን ምንም ቢሆን " አለ ሞርስፍ በጥፊ ያጮሉትን ያህል ዞሮበት ፤ " ጥፋተኛም ሰው ጥፋቱ ፊቱ ላይ ሲወረወርበት እጁን አጣጥፎ አይመለከትም ። "

" እዎ አውቃለሁ ፤ የምጠብቀውም እሱን ነበር ። "

" ልጅ አልበርት እንደሚፈራ ነበር የሚጠብቁት ? " አለ ጄኔራሉ በቁጭት ።

" መሴ አልበርት ፈሪ ሰው አይደለም ። " አለ እንደራሴው ።

" ባገሬ ፤ ጦር የጨበጠ እጅ እያለው ከፊት ለፊቱ ቆሞ ምራቁን ጢቅ የሚልበትን ጠላቱን ደረቱ ላይ የማይሸቀሽቅ ልጅ ልጅ ሳይሆን የእንግዴ ልጅ ነው ! እሱም እዚህ ቢኖር ይህንኑ ነበር የምንገረው ። "

" ታዲያ ምን ያደርጋል ። " አለ እንደራሴው እንደወትሮው ቀዘቀዝ ብሎ ፤ " እንኳን ደረት በጦር ሊሸቀሽቅ ጀርባ በጡጢ አል ደለቀም ። . . . መሴ ሞርስፍ ። ግን ቤቱ የመጡት የቤተሰብዎን ስን

t.me/OLDBOOKSPDF

ከሳር ሲያዋዩኝ ነው እንዴ ? ይሂዱ ለልጅዎ ያዋዩት ፤ ምናልባት ፍርጥ ያለውን መልስ ይሰጥዎ ይሆናል ። ”

“ የለም ፣ ለሱ አይደለም የመጣሁት ” አለ ሞርስፍ ፣ ከመታ ዬቱ ወዲያውኑ ከጠፋ ደረቅ ፈገግታ ጋር “ የመጣሁት እኔም እር ስዎን በጠላትነት እንደማይዎ ልነግርዎ ነው ። ምርዝ አድርጌ ከእ ግር ጥፍሬ እስከራስ ጠጉሬ እንደጠላሁዎ ፣ ከጥንት ጀምሮ የማውቅዎ ጠላቴ እየመሰሉኝ እንደመጡ ልነግርዎ ነው የመጣሁት ። መቼም የዛሬ ጊዜ ትውልድ የአባቱን ደም ከመመለስ ይልቅ ይቅርታ ማድረግ ይቀናዋልና ፣ ፍልሚያው በኔና በርስዎ መካከል መካሄድ አለበት ! ይስማማሉ ? ”

“ በደስታ ! የምጠብቀው እሱን ነበር ያልኩዎም ይህንኑ ለመ ጠቆም ፈልጌ ነው ፤ የአባትን ደም የመመለስን ነገር ። ”

“ በጣም ጥሩ ! ይዘጋጁ ። ”

“ እኔ ምንጊዜም ዝግጁ ነኝ ። ”

“ የምንፋለመው እስከመጨረሻው ነው ፣ አንዳችን ሳንወድቅ መላቀቅ የለም ። ” አለ ሞርስፍ ጥርሱን በእልህ እያፋጨ ፣ በሃይል ።

“ አንዳችን ሳንወድቅ መላቀቅ የለም ! ” አለ እንደራሴውም ጥርሱን ቅጭም ፣ አይኑን ፍጥጥ ፣ ራሱን በዝግታ ከፍ ዝቅ እያደረገ ፣ በቀስታ ።

“ ይበሉ ፣ ይነሱ እንግዲያውስ ፣ ደጀን አያስፈልገንም ። ”

“ አዎ ፣ አስፈላጊ አይደለም ፣ እርስ በርሳችን በደንብ እንተዋ ወቃለን ። ”

“ አሄሄ ፣ . . . . እንዲያውም በተቃራኒው እርስ በርሳችን አን ተዋወቅም ። ”

“ እርግጠኛ ነህ ? ” ሲል ጠየቀ እንደራሴው ፣ ትዕግሥቱ ቢሟ ጠጥም ቀዝቃዛ ገጽታው ሳይለየው ። “ በዎተርሉ ጦርነት ከአለቃው ጋር ሀገሩን የሸጠው ፣ ባንዲራውን የረገጠው ወታደር ፈርናንድ ማለት አንተ አይደለህ ? የፈረንሳይን ጦር ስፓኝ ውስጥ በጥቆማና በስ ለላ ያስደበደበው አምሳ አለቃ ፈርናንድ ማለት አንተ አይደለህ !

t.me/OLDBOOKSPDF

እሴ ፓሻን የከዳው ፣ የገደለው ውለታ በላ ኰሎኔል ፈርናንድ ማለትስ አንተ አይደለህም ? የእነዚህን አዳፋ ፈርናንዶች ጥርቅም አይደል የትናንቱ የማርሴል አሳ አስጋሪ ፈርናንድ ሞንዴጐ ዛሬ የፈረንሳይ ባለጀብዱ አርበኛ ፣ ሌተና ጄኔራል ሞርሰፍ . . . ? ”

ጄኔራሉ አላስጨረሰውም ። “ ድስኩራም ! ” ሲል ባረቀ ፍም እስኪመስል ድረስ በጋለ ብረት እንደተተኰሰ ሁሉ ጉንጩ በልዞ ። “ ልትገድለኝ አንገቴ ላይ የቆምህ ይመስል አበክረህ ውርደቴን ታነሳለህ ። ላንተ የማልታወቅ እንግዳ ነኝ አላልኩህም ። አውቄብሃለሁ አንተ አሲዳም ፣ እኔ በማላውቀው አንዳች የጢፍ ነበልባል የታሪኬን ጥቅጥቅ ጨለማ በስተህ የገመናዬን ገጾች እገላብጠህ አንብበህብኛል ። ግን . . . ግን . . . በዚህ ከቆሙት በታች ወድቄ በምጨፈለቅበት የውርደት ሰዓት እንኳ ካንተ ከተብለጭላጩ ፍጡር የበለጠ ክብር አለኝ ። አዎ ፣ ላንተ እንግዳ እንዳልሆንኩ አውቃለሁ ። እኔ ግን በላንተ የማውቀው እንድም ነገር የለም ። አንት መነሻ መድረሻህ የማይታወቅ ፣ ከወርቅና ከአልማዝ የተሠራህ አጋሚድ ። በየቀላወጥህበት ስምህን እየለዋወጥህ በነፍሳችን ስትጫወት ፣ ፓሪስ ላይ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ፣ ጣሊያን አገር መርከበኛው ሲንባድ ፣ ማልታ ላይ ደግሞ ማን ያውቃል ፣ አንት ዲያብሎስ አሁን ግን እውነተኛ ስምህን ማወቅ እፈልጋለሁ ፣ በፍልሚያው ጐራ ጦሬን በደረትህ ስከቸ በጀርባህ እሾልኬ ጥርንቆህ ላይ ስቆም የምፎክርበትን ! ”

የእንደራሴው አይኖች እሳት የሚተፉ እስኪመስሉ ድረስ በንዴት ተንቦገቦጉ ። በደመ ነፍስ ወደ መልበሻ ክፍሉ እየተንደረደረ ሄዶ ምን ጊዜ ኮቱንና ሸሚዙን እንዳወለቀ ራሱም አያውቀውም ። በቅጽበት የጥንቱን የመርከበኛ ቁታና በርኔጣውን አድርጐ እጁን በማጣመር አንዳች የምሬት ጥላቻ በሚታይበት ገጽታ ከሞርሰፍ ፊት ገጭ ሲል ደቂቃ እንኳ አልሞላም ።

በዚያ ወቅት ውስጥ ሚስጥሩን ከማያውቁት የእንደራሴው ባለሟሎች መካከል ድንገት አንዱ ደርሶ የሞርሰፍን ሁኔታ ቢመለከት ኖሮ ሞርሰፍ የሚጥል በሽታ ወይም ኃይለኛ የንዳድ ሕመም ላይነሳበት እንዳልቀረ ተጠራጥሮ አፉን በያዘ ! ወይም ደጋግፎ ወደ

t.me/OLDBOOKSPDF

መኝታ ሊወስደው በከጀለ ነበር ። ምርሰፍ ጥርሶቹ ተንገጫገጩ ፤ እግሮቹ ተብረከረከውበት እየተንገዳገደ ወደኋላ ሸሸ ። የሠራ አካላቱ እየተኮማተረ የሚሄድ መሰለ ። በመጨረሻ ከመውደቅ ያዳነው ከወደጭኑ የደገፈው ጠረጴዛ ነበር ።

" አንት አራሙቻ " ሲል እሜራ እንደራቢው ። ነጐድጓዳማው ድምጽ ሻካራ ነበር ። " ከስሞቹ አንደኛው . . እንኳን ልትሮክርበት ልብህን ደም ያስተፋዋል ፡ ሰውነትህን ይፈረቃዋልና ባልጠራው ይሻልሃል . . ልጥራው ? አውቀኸዋል ፡ . . . አላወቅኸውም ? ሰዘ መናት ቢማቅቅም የብቀላ ውሃ እየጠጣ ሲለመልም የኖረ መንፈስ ወደ ወጣትነት የለወጠው ይህ መልክ የማን እንደሆነ አስታውሰኸ ዋል ! . . . . ረሳኸው ? አይጠፋህም ! . . . ከጋብቻህ እለት አንስቶ እያቃዠ ሲያርበደብድህ ፡ ሲያባንንህ የኖረው መልኬ . . . . ከብብቴ ከነጠቅኸኝ ጀምሮ . . . ሜርሲደስን . . . እጮኛዬን ! "

የሰው ገጽታ እንደዚያ በፍጥነት ይለወጣል ብሎ ማመን ይከብዳል። ጀኔራሉ ከአባ ጨጓሬ የሚከሰከሱትን ቃላት በድኑን አዳምጦ አስፈሪውን ብልጭታ እንደቄጠማ እየተንዘፈዘፈ ከተመለከተው በኋላ ወደኋላ ሲያፈገፍግ በጀርባው ከግድግዳው ጋር ተጋጨ። ግድግዳውን እንደተደገፈ እየተንሸራተተ ወደ በሩ በማምራት በሕልሙ ሽሽት የያዘ ሰው በማያሰማው ሰላላ ድምጽ " ኢድመንድ ዳንት " አለ ።

ወዲያው ደግሞ ማጅራቱን እንደተመታ ሁሉ ሚዛኑን ስቶ እየተንደፋደፈ እንደምንም ከክፍሉ ከወጣ በኋላ ወደ በረንዳው እየተንደረደረ ሄዶ እንደሰከረ ሰው በባለሟሉ ክንድ ላይ ወደቀበት ። " ወደቤት ! ወደቤት ፡ " አለ በግልጽ በማይሰማ ድምጽ ።

የውጭው አየርና በአሽከሮቹ ፊት ራሱን በማጋለጡ የተሰማው ሃፍረት በመጠኑ ራሱን እንዲያረጋጋ ቢረዱትም ሠረገላው ውስጥ ገብቶ መንገዱን እንደቀጠለ ወደ ቤቱ የመቃረቡ ነገር ድቅን ብሎበት ያው የሃፍረት ስሜት መላ ሰውነቱን ወረረው ።

ሠረገላው ከመኖሪያ ቤቱ ፊት ለፊት እንደቆመ ፈርናንድ ወረደ ። የቤቱ በር ተበርግዶ ከመከፈቱም ሌላ የኪራይ ሠረገላ በበረንዳው መሃል ቆሟል ። ጀኔራሉ ሠረገላውን በፍርሃት ከተመለከተው

t.me/OLDBOOKSPDF

በኋላ ማንንም ለመጠየቅ ሳይደፍር ወደ ውስጥ ገብቶ ወደራሱ ክፍል ይሮጥ ጀመር ።

ሁለት ሰዎች ደረጃውን ይወርዳሉ ። ፈጠን ብሎ ራሱን በመጋረጃው ከደበቀ በኋላ ማርሲደስ የአልበርትን ክንድ ተደግፋ ከቤት ሲወጡ ተመለከተ ። " አይዞሽ እናቴ " ሲል ሰማው አልበርት " ካሁን በኋላ ይህ ቤት የኛ አይደለም ። "

የቃላቱና የእርምጃቸው ድምጽ ከርቀት ጋር እየቀነሰ ሄደ ። ፈርናንድ መጋረጃውን እቅፍ አድርጎ ይዞ በራሱ ፈቃድ ከሚወርደው እንባው ጋር ቢታገልም ሚስቱና አንድ ልጁ በአንድጊዜ የከዱትን ሰው ፈንቅሎ የሚወጣውን ሲቃ መቆጣጠር ባለመቻሉ እንደሕጻን ልጅ ስቅስቅ ብሎ ለቅሶውን ለቀቀው ።

ወዲያውኑ የሠረገላው በር ሲዘጋና ጉዞ ሲጀምር ተሰማው ። የግዙፏ ሠረገላ እንቅስቃሴ የመስኮቱን መስታወት አንቀጠቀጠው ። ወደ መኝታ ቤት ሮጦ ገባና በምድር ላይ ከሁሉ አብልጦ የሚወዳቸውን ሁለት ነገሮች ለመጨረሻ ጊዜ በርቀት እያዩ ለመሰናበት እንገቱን በመስኮት ቢያስወጣም ሠረገላው እንጂ በውስጡ ያሉት ሰዎች ግቢያቸውን ለመሰናበት በመስኮቱ ብቅ ብለው አልታዩም ።

ልክ ሠረገላው የበሩን ደፌባል ማለፍ እንደጀመረ ከቤት ውስጥ የተኩስ ድምጽ ተሰምቶ በፍንዳታው ኃይል በተሰነጠቀ አንድ የመኝታ ቤት መስኮት በኩል የባሩድ ጭስ ሲወጣ ታዩ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

50

ከሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ እንደተለያየ ማክሲሚሊን በቀጥታ ያመራው ወደ ቪልፎርት መኖሪያ ነበር ። ኖርቲርና ቫለንቲን በሳምንት ሁለት ጊዜ እየመጣ እንዲያነጋግራቸው ስለፈቀዱለት ማክሲሚሊን ይህንን መብት መጠቀም ጀምሯል ።

ቫለንቲን በጭንቀት እየተርበተበተች ስትጠባበቀው ስለነበር እጁን ይዛ ወደ አያቷ ክፍል ወሰደችው ። አልበርት በቲያትር ቤት የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴን ለፍልሚያ እንደገፋፋው ስለሰማች ማክሲሚሊን ደጀን እንደሚሆን በመገመቷና በተለይም ለእንደራሴው ካለው ፍቅር የተነሳ ጥቃታቸውን ዝም ብሎ እንደማይመለከት ተጠራጥራ ስትጨነቅ ነበር የጠበቀችው ። በዚህም የተነሳ ሁኔታው በምን እኳኋን እንደተከናወነ በታላቅ ጉጉት ጠየቀችው ። ማክሲሚሊን ፍልሚያው ባልተጠበቀ መንገድ ወደ እርቅ ተለውጦ ተፋላሚ ወገኖች በሙሉ በሰላም ወደየቤታቸው መመለሳቸውን ሲነግራት በፍቅረኛው ዓይኖች ላይ ይታይ የነበረው ወሰን የሌለው ደስታ እጅግ አስገረመው ።

“ በል አሁን ደግሞ ስለግል ጉዳዮቻችን እንጫወት ” አለችው፣ ከአያቷ ጐን እንዲቀመጥ በመጠቆም ራሷ በድንክ በርጩማ ላይ አረፍ ብላ ። “ እንደምታውቀው አያቴ ባንድ ወቅት ይህንን ቤት ለቆ ለመውጣትና አፓርታማ ተከራይቶ ለመኖር ሃሳብ ነበረው ። አሁንም በሃሳቡ እንደጸና ነው ። ”

“ በጣም ግሩም ! ” አለ ማክሲሚሊን ።

“ ግን ይህንን ቤት ለመልቀቅ ምን እንዳነሳሳው የሰጠውን ምክንያት ታውቃለህ ? ”

ኖርተር የልጅ ልጃቸው ዝም እንድትል ምልክት ሊሰጡ ቢፈልጉም ቫለንቲን ልብ አላለቻቸውም ። ዓይኖቿና ቀልቧ በሙሉ ወደ ማክሲሚሊን ተጉዘዋል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ምንም ይሁን ምን ምክንያታቸው የሚደንቅ ነው ! ” አለ ማክሲሚለን ።

“ የዚህ አካባቢ አየር ሳንቾ ተስማሚ አይደለም ይለኛል ። ”

“ ትክክል ይሆናሉ ፤ እኔም ብሆን ባለፉት ሁለት ሳምንታት ያህል ሳዮሽ ጤንነትሽ ጥሩ አይመስለኝም ። ”

“ እዎ ጥሩስ አይደለም ። አያቴ ራሱን የእኔ ዶክተር አድርጓል ። እና እሱ ሁሉንም ነገር ስለሚያውቅ በሱ ነው የምተማመነው ። ”

“ ግን በርግጥ ታመሻል ቫለንቲን ? ” ሲል ጠየቀ ማክሲሚ ለን ፤ መንፈሱ ታውኮ ።

“ እዚህ ቦታ ያመኛል ማለት እንኳ አልችልም ፤ ትንሽ ሰንፍ ያደርገኛል ። የምግብ ፍላጎቴ ተዘግቷል ፤ ጨጓራዬም ራሱን ከአንድ ነገር ጋር ለማለማመድ የሚታገል ይመስለኛል ። ”

“ ታዲያ ለዚህ ያልታወቀ ሕመም ምን ዓይነት ሕክምና ነው እያደረግሽ ያለሽው ? ”

“ ለአያቴ ከመጡለት መድሃኒት ጥቂቱን እወስዳለሁ ። በአንድ ማንኪያ ጀምሬ አሁን አራት ደርሻለሁ ። ” ቫለንቲን ፈርጠም ልትል ብትሞክርም በፊገግታዋ የተሸፈነ ጭንቀት እንዳለ ያስታውቅባት ነበር ።

“ ግን ያ መድሃኒት በተለይ ለአያትሽ የተዘጋጀ ነበር የሚመስለኝ ። ”

“ እኔ የማውቀው በጣም የሚመር መሆኑን ብቻ ነው ። ” አለች ቫለንቲን ። “ እጅግ ከመምረሩ የተነሳ እሱን ከወሰድኩ በኋላ የምቀ ምሰው ነገር ሁሉ እንደዚያው ነው የሚመረኝ ። ” ኖርቴር በጥ ያቄ ምልክት ተመለከቷት ። “ ልክ ወደንተ ልመጣ ስል አባባ ” በማ ለት ንግግሯን ቀጠለች ። “ ስጠጣው የነበረው ስኳር የገባበት ውሃ በጣም ከመምረሩ የተነሳ ልጨርሰው አልቻልኩም ። ”

ኖርቴር ቫለንቲንን በአዘኔታ ተመለከቷት ። ጉንጮቿ ቀስ በቀስ ፍም እየመሰሉ ሲመጡ ደሟ በጭንቅላቷ ላይ በፍጥነት እንደ ሚራወጥ ያመለክቱ ነበር ። “ ምን ነካኝ ? ” አለች ፤ ፈገግታዋ ከፊቷ ሳይለይ ። “ ጸሐይዋ ጉድታኝ ይሆን ? ” መስኮቱን ተደገፈች ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ምን ጸሐይ አለና ! " አለ ማክሲሚለን ተንስቶ ወደሷ እየሄደ ።

አይዞህ አትረበሽ አሁን ቀለል ብሎኛል ። ግን ያ በረንዳው አካባቢ የሚታየኝ ሠረገላ አይደለም ? "

በሩን ከፍታ በሳሎኑ መስኮት ወደውጭ ከተመለከተች በኋላ ተመልሳ መጣች ። " አዎ " አለች ፣ "እመቤት ዳንግላርና ልጅዋ ናቸው የመጡት ። አሁኑኑ ካልሄድኩ እዚህ ድረስ መጥተው ያገኙኛል ። ከእያቴ ጋር እዚሁ ቆየኝ ማክሲሚለን ፣ በተቻለኝ ፍጥነት እመለሳለሁ ። "

ቫለንቲን በሩን ዘግታ ከሄደች በኋላ ወደቧና ወደ እመቤት ቪል ፎርት መኝታ ቤቶች ፣ በሚወስደው ደረጃ በኩል ወጣች ። እመቤት ዳንግላርና ልጅዋ እመቤት ቪልፎርት መኝታ ቤት ሶፋ ላይ ተቀም ጠዋል ። ቫለንቲን እንደገባች እጅ ነስታ ሠላምታ ተለዋወጠች ።

" ከኢዩጊን ጋር የመጣሁት በቅርቡ ከመስፍኑ አንድሪያ ጋር የምታደርገውን ጋብቻ ለማስታወቅ ነው " አለች እመቤት ዳንግ ላር ። እንድሪያን በመስፍን ማዕረግ እንድትጠራው ያሳሰባት ባለቤቷ ነበር ።

" አ ! እንኳን ደስ ያላችሁ " አለች እመቤት ቪልፎርት " መስ ፍን አንድሪያ የተዋጣለት ወጣት ይመስላል ። "

" አዎ " አለች እመቤት ዳንግላር ሳቅ እያለች ። " ቅን ልብና ንጹህ ሕሊና አለው ፣ ባለቤቴም ሃብቱ ' ልዑላዊ ' ነው ይላል ፣ ቢዛቅ አያልቅም ሲል ፈልጐ ። "

" አንችም ደግሞ በበኩልሽ " አለች ኢዩጊን ለእናቷ " ለእሱ የተለየ ስሜት አለሽ ። "

" አንችም ብትሆኚ እንዲሁ ዓይነት ስሜት እንደሚሰማሽ ጥር ጥር የለውም" አለች እመቤት ቪልፎርት ቀጠል አድርጋ ኢዩጊንን ።

" እኔ ? " አለች ኢዩጊን በንቀት ከንፈሯን ካንድ ጐን ብቻ ሰፋ አድርጋ ።

" ማንም ሰው ይሁን የቤት እመቤት ሊያደርገኝ እስካሰበ ድረስ ልዩ ስሜት አይሰማኝም ። የተወለድኩት የኪነት ሰው ሆኜ

t.me/OLDBOOKSPDF

ነጻ ሕይወት ለመራ እንጅ የወንድ ገረድ ልሆን አልነበረም ። ግን ማግባቱ ካልቀረ ክብሩን የተገፈፈው የአልበርት ሞርስፍ ሚስት ከመ ሆን ያወጣኝን እድል አመሰግነዋለሁ ። ”

“ ግን ” አለች ቫለንቲን እንደመሽኮርመም እየቃጣት “ በአ ባቱ ሐጢአት እሱም መወንጀል አለበት ? ”

“ ያንን ውርደት ሲጋራ ይገባዋል ። ” አለች የማትበገረዋ ኢዩጊን ። “ ትናንት ማታ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴን ቲያትር ቤት ድረስ ሄዶ ለፍልሚያ መገፋፋት ፣ ዛሬ ጧት ደግሞ በክብር ሜዳ ይቅርታ መጠየቅ ምን ይባላል ? ”

“ አይደረግም ? ! ” አለች እመቤት ቪልፎርት ።

“ ያደባባዩን ምስጢር ? ! በሥፍራው ከነበረ ሰው ነው የሰ ማሁት ” አለች እመቤት ዳንግላር ።

ቫለንቲን ስለነገሩ የምታውቅ ቢሆንም የተናገረችው ቃል አል ነበረም ። ልቧ በሙሉ ማክሲሚሊን ከተቀመጠበት የኖርቴር ክፍል ውስጥ ነበር ። ከተመሰጠችበት ሐሳብ ወዳለችበት ሥፍራ የተመለ ሰችው እመቤት ዳንግላር ክንዷን ያዝ አድርጋ “ እሞሻል እንዴ ቫለንቲን ? ሳይሽ በጥቂት ደቂቃዎች ውስጥ እንኳ ብዙ ጊዜ የመል ክሽ ቀለም ይለዋወጣል ” ስትላት ነበር ።

“ እዎ ፣ ለምሳሌ አሁን ፍም መስለሻል ” አለች ኢዩጊን ።

“ አይ ፣ ምንም የሚያሳስብ ነገር የለም ፣ ” አለች ቫለንቲን ። “ አሁንማ እንዲህ ሲሰራ ሲያፈርሰኝ ስንት ቀን አለፈኝ ” ያም ሆነ ይህ ከነሱ ለመለየት ጥሩ ሰበብ በማግኘቷ ደስታ ተሰምቷታል ። ወዲ ያው ደግሞ እመቤት ቪልፎርት ልትደግፋት እየሞከረች “ እንዴ ፣ እውነትም ሰውነትሽ ልክ አይደለም ቫለንቲን ፣ እንግዶቹ እንደ ማይ ቀየሙሽ እርግጠኛ ነኝ ። ሂጅና እረፍ በይ ” አለች ።

ቫለንቲን እንግዶቹን ይቅርታ በሚጠይቅ ዓይነት እጅ ነስታ ወጣች ። ይሁንና ደረጃዎቹን ወርዳ ልትጨርስ ትንሽ ሲቀራት ድን ገት አካባቢዋ በደመና የተሸፈነ መሰላት ። የመጨረሻዎቹን ሶስት ደረጃዎች የወረደቻቸው እየተራመደች ሳይሆን እየተንከባለለች ነበር ። ማክሲሚሊን ወደበሩ እንዴት እንደሮጠ ራሱም አያውቀውም ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ከደረጃዎቹ ሥር የተዘረረችውን ፍቅረኛውን እቅፍ አድርጐ ካነሳት በኋላ ወደውስጥ አስገብቶ ከአንድ ባለመደገፊያ ወንበር ላይ አስ ቀመጣት ።

ቫለንቲን አይኗን ገለጥ አደረገች ። " ወየው ጉዴ ፤ ምንድን ነው የሆንኩት ? አግሬን እንስቸ መቆም እንኳ እንዲህ ይቸግረኛ ? "

" በጣም ተጐዳሽ ቫለንቲን ? " አለ ማክሲሚለን ዓይኖቹ እንባ እንዳቀረሩ ።

ቫለንቲን እንደምንም ዞር ብላ ስትመለከት የኖርቲር አይኖች በጭንቀት እንደተዋጡ ተረዳች ። " አይዞህ አባባ ፤ " አለች ፈገግ ለማለት እየታገለች ። "ያመመኝ መሰለህ ? ትንሽ ዛል አድርጐኝ ነበር፣ በቃ ። "

" እባክሽ ጥንቃቄ አይጐድልሽ ቫለንቲን ፤ ስለእኔ ብለሽ ! " አለ ማክሲሚለን ። " እንዴ ስናገር አትሰማም ፤ ፈዝዝ አድርጐኝ ነበር ፤ አሁን አልፎልኛል ። ይልቅስ አንድ ወሬ አመጣሁልህ ። ኢዩ ጊን ዳንግላር በሳምንት ውስጥ ልታገባ ነው ። "

" ታዲያ የኛ ተራስ መቼ ይሆን ? አያትሽ የምትይውን ይሰሙሽ የለም ቫለንቲን ፤እባክሽ 'በቅርቡ' የሚል መልስ እንዲሰጡሽ ሞክሪ ?"

" እያቴን የምታሳምኝው አንች ነሽ ነው የምትለው ? "

" አዎ ! ጊዜ የሚሰጠው ጉዳይ አይደለም ! ቫለንቲን ፤ የእኔ መሆንሽ አልተረጋገጠም ማለትኮ የእኔ መሆንሽ አጠራጣሪ ነው ማለ ትም ነው ። "

" አዬ ማክሲሚለን " ስትል መለሰች ቫለንቲን በምሬት " እኔ እንኳ የምሰማው ወታደር ፍርሃት አያውቅም ሲባል ነበር ፤ ምነው አንተ እንዲህ ልብህ ይርዷል ? " በኃይል ከት ብላ ከሳቀች በኋላ ድን ገት ክንዶቿ ግትር ብለው ራሷ ወደኋላ ተጠምዝዞ ቀረ ። ድምጽም ሆነ እንቅሲቃሴ ጠፋ ።

የኖርቲር ዓይኖች በድንጋጤ ተንቦገቦጉ ። ማክሲሚለን አፋጣኝ እርዳታ መጠየቅ እንዳለበት ተረዳ ። መጥሪያውን እንደደወለ የቫለን ቲን ሠራተኛና በባሮይስ ምትክ የተቀጠረ ሠራተኛ ከተፍ አሉ ። ቫለንቲን ግን በድንና ቀዝቃዛ ከመሆኗ የተነሳ ሠራተኞቹ እንደም

t.me/OLDBOOKSPDF

ቃል ሳይነገራቸው በዚያ ሞት ድንኳኑን ተክሎ በሰፈረበት ቤት ሶስት ጊዜ የደረሰውን አደጋ እስታውሰው በፍርሃት እየተወራጩ እሉታውን በማቅለጥ ወደ ውጭ ሮጡ ።

“ኧረ ፣ ምን ጉድ ነው ?” ሲል ጮኸ ቪልፎርት የግል ክፍሉን በር ከፍቶ እየወጣ ። ማክሲሚሊን ወደኖርቴር ሲመለከት አዛውንቱ ከዚህ በፊት ተመሳሳይ አደጋ ደርሶ በነበረበት ወቅት የተደበቀበትን ጠባብ የዕቃ ማከማቻ ክፍል ሲጠቁሙት አየ ። ጊዜ ሳያጠፋ ቪልፎርት ደረጃውን መውረድ ሲጀምር እሱም ቀልጠፍ ብሎ ጠባቧ ክፍል ውስጥ ገብቶ ተደበቀ ።

ቪልፎርት ክፍሉ ውስጥ ገብቶ ወደ ቫለንቲን ከሮጠ በኋላ በክንዱ ታቀፋት ።

“ሐኪም ጥሩልኝ ! ” ሲል ጮኸ። “ ዶክተር አቭሪኘን ድረስ በሉልኝ . . . . ኧረ የለም እኔው መሄድ አለብኝ ። ” ከክፍሉ ወጥቶ ይሮጥ ጀመር ።

ማክሲሚሊን ከተደበቀበት ክፍል ወጣ ። ሃሳቡ በሙሉ በሚያስፈሩ ትውስታዎች ተወጥሮ ነበር ። የቪልፎርት ሴት እማት በሞቱበት ምሽት ቪልፎርትና ዶክተሩ በንሮ በኩል ሲያወሩ የሰማው ሚስጥር ትዝ አለው። የቫለንቲን ሁኔታም ደረጃው ዝቅ ይበል እንጅ ባሮይስን ከገደለው ሕመም ስሜት የተለየ አልነበረም ። ወዲያው ደግሞ ከጥቂት ሰዓቶች በፊት የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ‘ አንድ እክል ቢደርስብህ ብቅ በል ማክሲሚሊን ፤ ብዙ ልረዳህ እችላለሁ ። ’ ሲል የተናገራቸው ቃላት በጆሮው አቃጨሉበት ። ልክ እነዚህ ቃላት እንደደወሉበት መኻል ከተማ ወደሚገኘው የእንደራሴው መኖሪያ ይኳትን ገባ ።

የማክሲሚሊን መምጣት ሲገለጥለት እንደራሴው በጥናት ክፍሉ ውስጥ ተቀምጦ ነበር ።

“ ምን ችግር መጣ ማክሲሚሊን ?” ሲል ጠየቀ ፤ “ ፊትህ መለዋወጡ ሲገርም የግንባርህ በላብ መታጠብ ይባስ ።”

ማክሲሚሊን አጠገቡ ባገኘው ወንበር ላይ በቁመ ወደቀበት ። “ እዎ” አለ ትንፋሹ ቁርጥ ቁርጥ እያለ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" የመጣሁት እየተጣደፍኩ ነው ፤ የማነጋግርዎ ጉዳይ አለኝ ።"

" ቤተሰብ ደህናም አይደል ?" ሲል ጠየቀ እንደራሴው ከልቡ መሆኑን በማያጠራጥር የተቅርቋሪነት ገጽታ ግንባሩን ከስክስ አድርጎ ።

" ደህና ነው ፤ አመሰግናለሁ ።" አለ ወጣቱ ንግግሩን የሚጀምርበት መነሻ የጠፋው ይመስል እየተቅለሰለሰ ። " ቤተሰቡስ በሙሉ በጣም ደህና ነው ።"

" ትልቅ እፎይታ ። ታዲያምንድ ነው ልትነግረኝ የፈለግኸው ? የምረዳህ ነገር አለ ?"

" አዎ ጌታዬ ፤ እንደ እብድ እየዛከርኩ የመጣሁት የርስዎን እርዳታ ፈልጌ ነው ፤ጧት የነገሩኝን አስታውሸ።"

" ያም ሆነ ይህ ንገረኝ ።"

" እንዲህ ያለውን ሚስጥር ለሰው ጆሮ አውጥቶ መናገር ጥሩ ይሁን መጥፎ አጣርቼ አላውቅም ክቡር እኔደራሴ ፤ ግን ምንም ነገር ልደብቅዎ አልፈልግም ። አልችልምም ።"

" ልክ ነህ ማክሲሚለን ፣ " አለ እንደራሴው " በሃሳብህ የሚጉላላውን ንገረኝ ። "

" ክቡር እንደራሴ ፣ ቤርቱሲዮ ስለአንድ ስለሚያውቁት ሰው ሁኔታ ጠይቆልኝ እንዲመጣ ብልከው ይፈቅዱልኛል ? "

" እንዴታ ፣ ደውዬ ልጥራው ? "

" አይ ራሴ ባናግረው ይሻላል ። "

ማክሲሚለን ከክፍሉ ወጥቶ ቤርቱሲዮን ከጠራ በኋላ በሹክሹክታ ጥቂት ቃላት ሲነግረው ቤርቱሲዮ ከግቢው ወጥቶ ይገሰግስ ጀመር ።

" ላከኸው ? " ሲል ጠየቀ እንደራሴው ማክሲሚለን ተመልሶ እንደገባ ።

" አዎ ፣ አሁን የሚያስጨንቀኝ ነገር አይኖርም ። "

" በል እንግዲህ የሚረብሽህን ነገር ንገረኝ ። " አለ እንደራሴው ፈገግ ብሎ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ማክሲሚሊን ንግግሩን ጀመረ ። “ እንደምሽት በአንድ ግቢ የአትክልት ጓሮ ነበርኩ ። በዛፎች ሥር ተሸሽጌ ስለነበር እዚያ መኖሬን የሚያውቅ አልነበረም ። በጊዜው ስማቸውን እንዳልናገር ይፍቀዱልኝና ሁለት ሰዎች ወደኔ ይመጡ ጀመር ።የሚያወሩትን ሚስጥር ሰማሁ ። የመጀመሪያው የአትክልት ጓሮው ባለቤት የሆነው ሲሆን ቤቱ ውስጥ አንድ ሰው ሞቶ ኖሯል ። ሌላው ዶክተር ነበር ። የመጀመሪያው ሰው በቤቱ ውስጥ በአንድ ወር ውስጥ በድንገት ሰው ሲሞት ሁለተኛ ጊዜው ስለነበር ፍርሃቱንና ሃዘኑን ለሁለተኛው ሰው ያጫውተዋል ። ”

“ ታዲያ ዶክተሩ ምን አለ ? ” ሲል ጠየቀ እንደራሴው ።

“ ዶክተሩማ ፤ . . . . . የአሟሟቱን መንስኤ በደንብ እንደሚያውቀውና በ . . . . ”

“ በል እንጅ ጨርሰው ? ”

“ በመርዝ የተነሳ መሆኑን ለቤቱ ባለቤት ይናገር ነበር ። ”

“ እሪ ? ” አለ እንደራሴው እንዳች ውስጣዊ ስሜት ሲሰማው በገጽታው እንዳይታወቅበት ሲፈልግ የሚስለውን ሳል እየሳለ ።

“ አዎ ፤ ክቡር እንደራሴ ። ቀጥሎም ዶክተሩ እንደዚያ ያለ አደጋ ዳግመኛ ከተከሰተ ሁኔታውን ያለማወላወል ለፖሊስ እንደሚያሳውቅ ሲናገር ሰማሁ ። ሆኖም ለሶስተኛ ጊዜ ከቤት ውስጥ ሰው ሲሞት ዶክተሩም ሆነ የቤቱ ባለቤት አንድም ቃል አልተነፈሱም ። አሁን ደግሞ እንደገና በቤቱ ውስጥ ለአራተኛ ጊዜ ሞት እያንዣበበበት ይሆናል ። ክቡር እንደራሴ ፣ የሞቱን ሚስጥር ከማውቀው ከእኔ ምን የሚጠበቅ ይመስልዎታል ? ”

“ የእኔ ወንድም ” ሲል መለሰ እንደራሴው “ የምትነግረኝ በሁሉም ሰው ዘንድ የመነጋገሪያ ርዕስ ስለሆነ ጉዳይ ይመስለኛል ። ስለ የትኛው ቤት እንደምታወራ በደንብ አወቅሁ ። ሶስት የቤተሰብ አባላት በድንገት የሞቱበት ቤት ነው አይደለም ? አዎ ፣ ሚስጥሩን ልክ እንዳንተ በጥልቀት አውቀዋለሁ ። ግን የእኔ ሕሊና እንዳንተ አልተረበሸም ፤ ለምን ? ምክንያቱም የእኔ ጉዳይ አይደለማ ! ማክሲሚሊን ፣ ምናልባትክ እዚያ ቤት እኛ የማናውቀው ግፍ ስለተዋለ እኛ

t.me/OLDBOOKSPDF

የማናውቀው እንዳች ፍርድ በመፈጸም ላይ ይሆናል ። ስለዚህ ወዳጄ ፣ አይኖችህን መለስ አድርግና ያ ፍርድ ሥራውን ሲሠራ ዝም ብለህ ታዘብ ። ” እንደራሴው እነዚህን ቃላት የተናገረበትን ቅላጼ ሲሰማ ማክሲሚለን ልቡ ኩምትር አለበት ። “ ደግሞስ ” አለ እንደራሴው “ እዚያ ቤት ሞት ጥላውን እንደጣለ እንድትገምት ያደረገህ ምን ድን ነው ? ”

“ ሞት አንድ ሰው ሊቀስፍ ስለሆነ ነው ክቡር እንደራሴ ፣ የመ ጣሁትም ለዚሁ ነው ” ማክሲሚለን ንግግሩ በሰቀቀን ስለተቆራረ ጠበት እንገቱን አቀርቅሮ እጁን ያፍተለትል ጀመር ።

ታዲያ እኔ ምን እንዳደርግ ነው የምትፈልገው ? አቃቤ ሕግ ልጥራ ወይስ ምን ላድርግ ? ንገረኝ ። ”

“ ስለማን እንደምናገር የሚያውቁ ይመስለኛል ፣ ክቡር እንደ ራሴ ፣ ”

“ አዎ ፣ ሚስጥሩን የሰማኸው በቪልፎርት የአትክልት ገሮ መሆኑንና እንዳነጋገርህ ከሆነ ጊዜውም የቪልፎርት እማት በሞተችበት ምሽትነው ። የሞቱትም የቪልፎርት ፣ አማቶችና ባሮይስ ነበሩ ። አሁን ደግሞ ተረኞቹ ከኖርቲርና ከቫለንቲን እንዳቸው ይሆናሉ ። ”

“ ታዲያ ያንን እያወቁ እንዴት ዝም ይሉኛል ? ” አለ ማክሲሚ ለን ፀሎት እንደሚያደርስ ሰው እጆቹን ግጥም አድርጐ እየተቅለሰለሰ።

“ እኔን ምን አገባኝ ? ” አለ እንደራሴው ትክሻውን ነቅነቅ እያደረገ ።“ሁላቸውስ ምናቼ ናቸው ? ለምን የአንዱን ሕይወት ለማ ትረፍ ስል ሌላውን አስገድላለሁ ? ሟችም ሆነ ገዳይ ሁሉም ለእኔ አንድ ናቸው ። ”

“ ግንኮ . . . . አፈቅራታለሁ ! ” አለ ማክሲሚለን በሚማጸን ደካማ ድምጽ “ አፈቅራታለሁ ” እንባዎቹ እየተንጠባጠቡ ከጉን ጮቹ አልፈው ወደ ኮቱ ወረዱ ።

“ ምን ? ” አለ እንደራሴው ከተቀመጠበት ሊነሳ እያቃጣው ።

“ፍቅሯ እስኪያሳብደኝ ድረስ አፈቅራታለሁ ! እሷ አንድ ዘለላ እንባ ከምታፈስ የእኔ ደም እንደውሃ ቢቀዳ እመርጣለሁ ! ይሰሙ ኛል ጌታዬ ፣ በዚህች ቅጽበት በመቀሰፍ ላይ ያለችውን ቫለንቲን

t.me/OLDBOOKSPDF

ቪልፎርትን ፣ አፈቅራታለሁ ። እባክዎ እንዴት እንደማድናት ይንገሩኝ ? ምን እንደማደርግ ቅጡ ጠፍቶብኛል ። ”

እንደራሴው የቆሰለ አንበሳ የሚያሰማውን በመሰለ ድምጽ አዝ ገመገመ ። “ ቫለንቲንን ታፈቅራታለህ ? ” ሲል ጮኸ “ ያችን ያሪምስ ሽንት ? ”

ማክሲሚሊን በሰው ፊት ላይ እንዲያ ያለ ገጽታ አይቶ አያውቅም ። በፍርሃት ሽምቅቅ ብሎ ወደኋላው ሊያፈገፍግ ሞከረ ። እንደራሴው እንዳች ውስጣዊ ብልጭታ ቦግ ያለበት ይመስል ዓይኑን ጭፍን አድርጐ ከደረቱ ውስጥ የታመቀውን ንጐድጓድ ለማፈን ይታገል ጀመር ።

ከጥቂት ቆይታ በኋላ እንደገና ሰከን ባለ ድምጽ እንዲህ አለ “አቅሙ እያላቸው ግፍ ሲሰራ እያዩ ዝም የሚሉ ቸልተኞች ከግፈኞቹ ከራሳቸው ተነጥለው አይታዩም ። ጠንካራ ሁን ፣ ተስፋም አትቁረጥ ። እስከመጨረሻው የቅርብ ክትትል እንደማደርግልህ እምነትህ ይጽና ። ”

ማክሲሚሊን የእንደራሴው ንግግር ግራ ስሲጋባው ራሱን በአሉታ ነቀነቀ ።

“ ተስፋ አትቁረጥ ነው የምልህ ” አለ እንደራሴው ፤ “ ልብ ብልህ አዳምጠኝ ። አሁን ቫለንቲን ሞታ ቢሆን እንኳ የመትረፍ ተስፋ አለ ። አሁን ወደቤትህ ሂድ ፣ እኔ ካላኩብህ ብቅ እንዳትል ። ”

“ የአነጋገርዎ ቃና አስፈራኝ ጌታዬ ” አለ ማክሲሚሊን ። “ በሞት ላይም ኃይል አለዎ እንዴ ? ከሌላው ሰው በምን ይለያሉ ? ”

እንደራሴው ወጣቱን ከላይ እስከታች ከቃኘው በኋላ “ ብዙ ማድረግ እችላለሁ ወዳጄ ፣ አሁን ወደቤትህ ሂድ ። ብቻዬን መሆን እፈልጋለሁ ። ” አለው ።

ማክሲሚሊን እንደራሴው ዙሪያውን ባሉ ሰዎች ላይ ሁሉ ሲፈልግ በሚሰነዝረው የገጽታ ጫና የሕሊናው ትክሻ ስለተሰበረ ቃላት እንኳ ሊናገር አልከጀለም ። ከእንደራሴው ጋር እጅ ለእጅ ተጨባብጦ በዝግታ ወጣ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

በሩ ላይ እንደደረሰ ቤርቱሲዮ ከውጭ እየተጣደፈ ሲመጣ አየው ።

ይህ በእንዲህ እንዳለ ቪልፎርት ዶክተር አቭሪኝን ይዞ ወደ ቤቱ ተመልሶ ነበር ። ቫለንቲን አሁንም ራሷን እንደሳተች ሲሆን ዶክተሩ በከባድ ጥንቃቄ ምርመራ ሲያደርግላት ቪልፎርትና ኖርቴር ትንፋሻቸው ቁርጥ ቁርጥ እያለ ይከታተላሉ ። “ ነፍሷ አልወጣችም ” አለ ሐኪሙ በመጨረሻው ።

“ አልወጣችም ? ” አለ ቪልፎርት ከው ብሎ “ ወይ ጉዴ ፤ ምን መዓት ነው የምታወራው ዶክተር ? ጥያቄው የመውጣትና ያለ መውጣት ሆኗል እንዴ ? ”

“ አዎ ፤ አሁንም እደግመዋለሁ ፤ ነፍሷ አልወጣችም ። ይህም ማመን እስኪያቅተኝ ድረስ እጅግ ያስደንቀኛል ። ”

“ ግን ታድናታለህ ? ”

“ አዎ ፤ እስካልሞተች ድረስ ፤ ” ልክ ይህንን ሲናገር ዶክተሩ የኖርቴር ዓይኖች በደስታ እንባ ተሞልተው እንዳሉ ይንጸባረቅባቸው የነበረውን ሁኔታ አይቶ ልቡ ተነካ ። “መሴ ቪልፎርት” አለ “እባክዎ የቫለንቲንን ሞግዚት ያስጠሩልኝ ”፤

ቪልፎርት ሞግዚቷን ራሱ ሊያመጣ እየተጣደፈ እንደወጣ ዶክተሩ ወደ ኖርቴር ጠጋ አለና “ ሊነግሩኝ የሚፈልጉት ነገር አለ ? ” አለ ።

ኖርቴር በእዎንታ አይናቸውን ከደን አደረጉ ።

“ ለእኔ ብቻ የሚነግሩኝሚስጥር ነው ? ”

“ አዎ ” አሉ የኖርቴር አይኖች ።

“ በጣም ጥሩ ፤ እዚሁ አብሬዎ እቆያለሁ ። ”

በዚህ ጊዜ ቪልፎርት ሞግዚቷን አስከትሎ ገባ ። እመቤት ቪልፎርት ከኋላቸው ነበረች ። “ ደግሞ አሁን ምን ሆነች ? ” አለች እመቤት ቪልፎርት “ምነው እንዲህ ጣጣዋ በዛ ? ጤንነት አይሰማኝም ስትል ነበር ፤ እስከዚህ ጠንቶባት ኖሯል ? ”

t.me/OLDBOOKSPDF

" አልጋዋ ላይ ስናደርጋት ይሻላታል " ካለ በኋላ ቪልፎርት ወደ ሞግዚቷ መለስ ብሎ " ነይ እንቺ ፣ እንሽና እንውሰዳት " አለ ።

ዶክተር አቭሪኝ ከኖርቴር ጋር ብቻውን ለመቆየት አመች ሁኔታ ስለሚፈጥርለት በሽተኛዋን ይዘው እንዲወጡና እሱ ካላዘዘ በስተቀር ምንም ነገር እንዳይሰጧት ነገራቸው።ተሸከመዋት በመሄድ ላይ እንዳሉ ዶክተሩ ወደ መድኃኒት ቤት ራሱ ሄዶ ያዘዛላትን መድኃኒት ማዘጋጀታቸውን እንዲከታተል ለቪልፎርት ነገረው ።

ከዚያም አቭሪኝ በሩን በጥንቃቄ ዘጋና ማንም እንደማያዳምጣቸው ካረጋገጠ በኋላ ወደ ኖርቴር ቀረብ ብሎ " ስለልጅቷ ሕመም የሚያውቁት ነገር አለ ? " ሲል ጠየቃቸው ።

" አዎ ! "

አቭሪኝ ለአፍታ ሲያሰላስል ቆየና እንዲህ ሲል ጠየቀ ። "ለምናገረው ነገር ይቅርታ ያድርጉልኝ። በዚህ አስቃቂ ሁኔታ ቅንጣት ቸል የምንለው ነገር ስለሌለ ነው ። ባሮይስ ሲሞት አይተዋል ፣ አሟሟቱ የተለመደ ዓይነት የእግዚር ሞት የሚሉት ይመስልዎታል ? "

በኖርቴር ከንፈሮች ላይ ፈገግታ የመሰለ ነገር ታየ ።

" ታዲያ ባሮይስ በመርዝ መሞቱን ቀደም ብለው ያውቁ ነበር ? "

" አዎ ። "

" መርዙ እርሱን ለመግደል ሆን ተብሎ የተዘጋጀ ይመስልዎታል ? "

" አይደለም ። "

" ቫለንቲንን የመረዛት የባሮይስ ገዳይ ይመስልዎታል ? "

" አዎ ። "

" ታዲያ እርሷም ትሞታለች ? "

" የለም " አሉ የአዛውንቱ አይኖች በድል አድራጊ ሰው ገጽታ ።

" መርዙ በቫለንቲን ላይ ያለው ጉልበት የመግደል ያህል አይደለም ? " አለ አቭሪኝ ።

" አዎ ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

" ለምን ይመስልዎታል የማትሞተው ? "

የኖርቴር አይኖች ወደ ግራ ጐን ገልበጥ ብለው አንድ ነገር ላይ ተተከሉ ። አብሪኝ የአይኖቹን አቅጣጫ ተከትሎ ሲመለከት አዛውንቱ የሚመለከቱት ሁልጊዜ መድኃኒት ይዞ የሚቀርብላቸውን ብልቃጥ መሆኑን ተረዳ ።

" አሃ ! " አለ አብሪኝ አንድ ሃሳብ ድንገት ድቅን ብሎበት ፤ " ቀደም ብለው ልጅቷን ከመርዙ ጋር ለማለማመድ ሞክረው ኖሯል ? "

" አዎ ! "

" በተከታታይ መጠኑን ከፍ እያደረጉ ሲሰጧት ለንብተው ኖሯል ? "

" አዎ ፡ አዎ ! " አሉ አዛውንቱ በአይኖቻቸው ፣ ሃሳባቸውን ስለተረዳላቸው በደስታ ተውጠው ።

" ልክንዎ ተሳክቶለዎታል ! " አለ አብሪኝ " ያ ቅድመ ዝግጅት ባይደረግላት ኖሮ ቫለንቲን እስካሁን ባልቆየች ነበር ። መርዙ በኃይል የጐዳት ቢሆንም ታንሠራራለች ። "

በዚህ ጊዜ በሩ ተከፍቶ ቪልፎርት ገባ ። " ይኸውና ያዘዝከው መድኃኒት ዶክተር "አለ ቪልፎርት ።

" እርስዎ እያዩ ነው የተዘጋጀው ? "

" አዎ !"

" እዚህ እስኪመጡ ድረስ ከእጅዎ አልተለየም ?

" በጭራሽ ! "

አብሪኝ ብልቃጡን ተቀብሎ ጥቂት ጠብታዎች በእጁ መዳፍ ላይ ካፈሰሰ በኋላ በምላሱ ቀምሶ አጣጣመውና " ጥሩ" አለ " አሁን እስኪ ወደ ቫለንቲን እንሂድ ። ትዕዛዜን ለሁሉም እሰጣለሁ ። ሙሴ ቪልፎርት ትዕዛዜ አለመጣሱን ራስዎ በቅርብ እንዲከታተሉ እፈልጋለሁ ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

* * *

ዶክተር አቨሪኝና ቪልፎርት ወደ ቫለንቲን ክፍል በመግባት ላይ እንዳሉ አንድ በገጽታቸው ኮስታራና አስተዋይ፣በአነጋገራቸው ረጋ ያሉና ጭምት ኢጣሊያዊ ቄስ ከቪልፎርት ግቢ ቀጥሎ ያለውን ቤት ይከራዩ ነበር ። በቤቱ ውስጥ ቀደም ሲል ይኖሩ የነበሩት ሶስት ተከራዮች ለምን ከሁለት ሰዓት በፊት ቤቱን ለቀው እንደሄዱ በውል የሚያውቅ ባይኖርም ሰዎቹ የለቀቁት የቤቱ መሰረት የተናጋና ሊፈርስ የደረሰ ስለነበረ ነው የሚል ወሬ በጐረቤቶች ዘንድ ይናፈሳል ። ይሁንና ወሬው ቄሱ ይህንን ቤት ተከራይተው የቤት እቃቸውን ከማስገባት አላገዳቸውም ። የበፊቶቹ ተከራዮች እንደለቀቁ በአምስት ሰዓት አካባቢ ቄሱ የስድስት ወር ኪራይ በቅድሚያ ከፍለው ገቡበት ። እኚህ ኢጣሊያዊ ቄስ ፣ ቄስ ቡሶኒ ናቸው ።

በዚያው ቀን አናጢዎችና ግንበኞች መሰረቱን በመሥራት ሲዋከቡ እያየ አላፊ አግዳሚው ሁሉ በመገረም አፉን ይይዝ ነበር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

51

ይህ ከሆነ ከሶስት ቀናት በኋላ ከምሽቱ ሁለት ሰዓት ተኩል አካባቢ የዳንግላር መኖሪያ ቤት ዋናው ሳሎን በታላላቅ ሰዎች ተሞልቶ ነበር ። ሰዎቹ በሳሎኑ የተገኙት ለዳንግላር ቤተሰብ ባላቸው ልባዊ ፍቅር የተነሳ ሳይሆን በዚያ ወቅት ሊደረግ የታቀደውን ፕሮግራም መመልከቱን እንደ አዲስ ነገር በመቁጠራቸው ነበር ። እናም ዋናው ሳሎን ከሚችለው በላይ ሆነና የሚቀጥለው ጠበብ ያለ ሳሎንም በሰዎች ተጨነቀ ።

ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ በወይዘሪት ኢዩጊን ዳንግላርና በአንድሪያ ባርቶሎሚዮ መካከል የጋብቻ ውል ስለሚፈጸም እንደሚስተናገዱበት ሰዎች ሁሉ ሳሎኑም ራሱ እጅግ ተውቧል ። ውድ የሆኑት የከት እቃዎች ወጭተው ሳሎኑን የቤት እቃዎች ትርኢት የሚታይበት አዳራሽ አስመስለውታል ።

ወይዘሪት ኢዩጊን ዳንግላር ውብና ነጭ የሃር ቀሚስ ለብሳለች ። ሆኖም አለባበሷ ቀለል ያለ ከመሆኑም በላይ በከፊል ወደ ትከሻዋ ሊወድቅ ከቃጣው ነጭ ባርኔጣዋ በስተቀር አንድም ጌጥ አላደረገችም ። አልተኳኳለችም ።

እመቤት ዳንግላር ከወንድ ጓደኞቿ ጋር የሞቀ ወሬ ከፍታለች ። አባዎራውም እንደዚሁ ዙሪያውን ከተቀመጡት ቱጃሮች ጋር የሰሞኑን ንግድ ወሬ አንስቶ ይጫወታል ። በንግድ ዓለም ፣ በጦር ግንባርና በስነጽሑፍ ስማቸውን ገናና ያደረጉ ሰዎች ወደ ሳሎኑ መግባታቸውን እንደ ቀጠሉ ናቸው ። ግዙፉ የግድግዳ ሰዓት ልክ ሶስት ሰዓት ላይ ሲደውል የሳሎኑ አስተናጋጅ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ መምጣቱን አስታወቀ ። ወዲያውኑ በሳሎኑ የተሰባሰበው ሰው በሙሉ ወደ በሩ አተኮረ ። እንደራሴው ገባ ። ነጩ ሸሚዙ የኃያልነት ምልክት የሚያንጸባርቀውን ደረቱን የበለጠ ያሰፋው ይመስላል ። ያደረጋት ጌጥ ግን በአንገቱ ላይ ያሰራት የወርቅ ሃብል ብቻ ነበረች ።

በአፍታ ጨረፍታ እንደራሴው እመቤት ዳንግላርን ከሳሎኑ በአንድ ጥግ ፣ ባለቤቷን ደግሞ በሌላው በኩል አያቸው ። ወይዘሪት

t.me/OLDBOOKSPDF

ኢዩጊን ከአባቷ ፊት ለፊት ተቀምጣለች ። መጀመሪያ ወደ እመቤት ዳንግላር ሄዶ ሰላምታ ካቀረበ በኋላ ወደ ሙሽራዋ ዞር ብሎ 'እንኳን ደስ ያለሽ' በሚል ምልክት አውራጣቱን ቀስሮ አሳያት ። ቀጥሎ ሰላምታ የተለዋወጠው ከዳንግላር ጋር ነበር ።

በሚቀጥለው ሳሎን የነበረው አንድሪያ የእንደራሴው መምጣት በእንግዶች ዘንድ ያስከተለውን የተለየ ሁኔታ አይቶ ሰላምታ ሊሰጥ መጣ ። እንደራሴው ግን በሰዎች ተከቦ መተንፈሻ እንኳ ያጣ ይመስላል ። ብዙ የማይናገርና ከመናገሩ በፊት ካፉ የሚወጡትን ቃላት በጥንቃቄ የሚመረምር ሰው ምን ጊዜም አድማጮች ይበረክቱለታል ። አሁን ተናግሮ ማናገርም እንደክብር ይቆጠራል ።

ውል ተቀባዮች ገብተው ሰነዳቸውን የጋብቻ ውል እንዲፈረምበት በተዘጋጀ ጠረጴዛ ላይ በተነጠፈ ወርቃማ ስጋጃ ላይ አስቀመጡ። አንደኛው ውል ተቀባይ እንደገባ ሲቀመጥ ሌላው ግን እንደቆመ ቀረ ። ውሉ ሊነበብ ነው ።

እንግዳው በሙሉ ውስን አረጭ ብሎ ሲያዳምጥ ቢቆይም ከጥቂት ጊዜ በኋላ ጸጥታው በውካታ ተናጋ ። የሁለቱ እምኞች ወላጆች በሚቀጥለው ሳሎን ውስጥ ለሙሽሮቹ ጥሎሽ ይሆን ዘንድ ያስቀመጡት የአልማዝና የእንቁ ብዛት ሙሽሮቹን ብቻ ሳይሆን ጓደኞቻቸውን ጭምር ምራቅ የሚያስውጥ ነበር ።

አንድሪያ ከጓደኞቹ የሚሰነዘርለትን አድናቆትና ሰላምታ ሲሰማ ሀልሙ ሁሉ እውን መሆኑ እየተረጋገጠ መምጣቱ አስገርሞት ግራ በተጋቡ አይኖቹ ዙሪያውን ያማትር ገባ ።

ውሉ ተቀባዩ ብእሩን አንስቶ ከራሱ በላይ ከፍ በማድረግ “ የተከበራችሁ የጉዳዩ ባለቤቶች ፤ አሁን መፈረም እንችላለን ” አለ ።

በመጀመሪያ የፈረመው ባሮን ዳንግላር ነበር ። ቀጥሎ የአንድሪያ አባት ባርቶሎሚዩ በደብዳቤ የወከሉት ሰው ፈረመ ። ከዚያ ብእሩ ለእመቤት ዳንግላር እንደተሰጠ እመቤት ቪልፎርትን አስከትላ ከተቀመጠችበት ብድግ ብላ ወደ ጠረጴዛው አመራች ። “ እንዴት ያሳዝናል ” አለች ለባሏ “ በሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ቤት መዘረፍና ባሌባው ሞት የተነሳ በስራ በመወጠሩ መሴ ቪልፎርት ከመካከላችን አልተገኘም ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

" አዎ ፣ እጅግ ያሳዝናል " አለ ዳንግላር ። እንደራሴው አጠገ ባቸው ስለነበረ ቀበል አድርጐ " ለመሴ ቪልፎርት በመካከላችን አለመገኘት መንስኤው እኔ ነኝ ብዬ አላምንም " አለ ።

" እርስዎ ? " አለች እመቤት ዳንግላር ፈገግ ብላ " ጥፋተኛው እርስዎ ቢሆኑማ መቼ እንዲህ በመካከላችን እንዲገኙ ጥሪ እናደርግ ልዎ ነበር ? "

አንድሪያ ጆሮውን አቆመ ። አፍንጫው እንደመነፋት ፣ አይኑም እንደመጉላላት ብሏል ። ልቡ ነጠር ነጠር ሲል በኮቱ ላይ ያስታው ቃል ። ትንፋሹ ይቆራረጥበታል ።

" የእኔ ጥፋት እንኳ አልነበረም" አለ እንደራሴው ፤ " በግልጽ ላብራራላችሁ ።" ከእንደራሴው ዙሪያ የነበሩት ሁሉ በተመስጦ ለማ ዳመጥ አሰፈሰፉ ።

" እንደምታስታውሱት የእኔን ቤት የሰበረው ሰው ተገድሏል ፣ የተገደለውም አባሪ ተባባሪ በነበረ ሌባ መሆኑ ሃቅ ነው ። ለዚህም አንድ ማስረጃ ልስጣችሁ ። "

አንድሪያ ቀስ እያለ ወደ መውጫው በር ያፈገፍግ ጀመር ።

" ግድያው በተፈጸመበት ወቅት ገዳይ የሟችን ልብስ አውልቆ ሲወስድ ለካስ ሸሚዙን ረስቶ ኖሯል ። ያን በደም የተበከለ ፣ ደረቱ አካባቢ በቢላዋ የተሸነተረ ሸሚዝ ዛሬ አንድ አትክልተኛዬ አግኝቶ ወደኔ አመጣው ። እኔም ተጠራጥሬ የሸሚዙን ኪሶች እንዲ ፈትሽ አትክልተኛዬን አዘዝኩ ። ይገርማችኋል ፣ በደረቱ ኪስ ውስጥ አንድ ደብዳቤ ተገኘ ። ደብዳቤው የተጻፈው ደግሞ ለማን እንደሆነ ብነግራችሁ አታምኑም ። ለእርስዎ ነበር የተጻፈው መሴ ዳንግላር "

"ለእኔ ? " አለ ዳንግላር ማመን አቅቶት ግንባሩን እንደቋጠረ ።

" አዎ ለርስዎ ። ደብዳቤው በደም የተበላሸ ቢሆንም የርስዎ ስም ግን በደንብ ይነበባል ። " አለ እንደራሴው በሳሎኑ ያለውን ሕዝብ ጉርምርምታ ከምንም ሳይቆጥር ።

" ግን ይህ ጉዳይ እንዴት ነው መሴ ቪልፎርትን ዛሬ ከዚህ ጥሪ እንዲቀር ያደረገው ? " አለች እመቤት ዳንግላር ባለቤቷን ፍጥጥ አድርጋ እያዩች ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ነገሩ ቀላል ፤ እመቤት ፣ ” አለ እንደራሴው “ ሽሚዙና ደብ ዳቤው ለወንጀሉ መጣራት ማስረጃዎች ከለሚሆኑ ሁለቱንም ወደ አቃቤ ሕግ ላክሁ ። በወንጀል ጉዳዮች ህግ የያዘው ነገር ለሁሉም ይበጃል ። ምናልባት በርስዎ ላይ የተቀናጀ ሴራ ሳይኖር አይቀርም ። ”

እንድሪያ እንደራሴውን በልቡ እየተራገመ በምሬት ገልመጥ አድርጎ ወደሚቀጥለው ክፍል መሰለ ብሎ ሄደ ።

“ አይደረግም አይባልም ፣ ” አለ ዳንግላር ፤ “ ሚች ከወሀኒ ያመለጠ ወንጀለኛ ነበር ፣ አይደለም ? ”

“ ትክክል ነው ። ካደሮስ የተባለ ያመለጠ ወንጀለኛ ። ”

ዳንግላር ይህን ስም ሲሰማ ፊቱ ፍም መሰለ ። በዚሁ ጊዜ እንድሪያ ከሚቀጥለው ክፍል ወደ ውጭ በመውጣት በረንዳው ላይ ደርሷል ።

“ ግን እባካችሁ ውሉን ፈርማችሁ ጨርሱ ” አለ እንደራሴው “ የኔ ቤት ታሪክ ሁሉንም ሰው አዘናጋውኮ ፣ ይቅርታችሁን እለም ናለሁ ። ”

በዚህ ጊዜ ፊርማዋን አሳርፋ የነበረችው እመቤት ዳንግላር ብዕሩን ለውል ሰሚ መልሳ ሰጠች ። “ አሁን ደግሞ መስፍን አንድሪያ ” አለ ውል ሰሚው ። “ የት ነህ ፣ መስፍን እንድሪያ ? ”

“ እስኪ ሂድና ከሚቀጥለው ክፍል ጥራው ። ተራው ደርሷል ። ” አለ ዳንግላር ለአንደኛው ባለሚሉ ።

በዚህ አፍታ አንድ እስፈሪ አውሬ ያስበረገጋቸው ይመስል በሚ ቀጥለው ክፍል የነበሩ ብዙ ሰዎች እየተንጋጉ ወደ ዋናው ሳሎን ግር ብለው ገቡ ። ለካስ በርግጥም የሚያስበረግግ ነገር ኖሩአል ። አንድ የፖሊስ መኰንን በሁለቱም ክፍሎች በሮች ሁለት ወታደሮች አቁሞ ሌላ ኮሚሳር ከፊቱ አስቀድሞ ወደ ዳንግላር ያመራል ።

እመቤት ዳንግላር በጀርባዋ ወደቀች ። አደጋው ለሱ መሆኑን የጠረጠረው ዳንግላር በፍርሃት እየተቀለሰለሰ እንግዶቹን ይመለከ ታል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" የትኛው ነህ አንድሪያ ባርቶሎሚዮ ? " ሲል ጠየቀ ኮሚሳሩ እንደገባ ። ሳሎኑ በአድናቆት ጉርምርምታ ተዋጠ ። ሁሉም ዙሪያውን ተገላመጠ ።

" ግን ማነው እሱ አንድሪያ ባርቶሎሚዮ ? " ሲል ጠየቀ ዳንግላር ፤ የሚናገረው ጠፍቶበት ።

" ከቱሎን ወህኒ ያመለጠ ወንጀለኛ ነዋ ፣ አሁን ደግሞ ካደሮስ የተባለ ሌላ ያመለጠ እስረኛ መግደሉ ተደርሶበታል ። "

የሞንቴ ክሪስቶ እንዴራሲ በፍጥነት ዙሪያውን አማተረ ። አንድሪያ አምልጧል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

52

የፖሊሶቹ ድንገተኛ ፍተሻ በባሮን ዳንግላር ስሬ ሳሎን መደና ገጥና ትርምስ እንደፈጠረ ወዲያውኑ ለስነስርዓቱ ተጠርተው የነበሩት እንግዶች በመሉ ከመካከላቸው አንደኛው ኮሌራ ወይም ሌላ ተላላፊ ተውሳክ የያዘው ይመስል ሹልክ እያሉ ወጡ ። በጥቂት ደቂቃዎች ውስጥም ሳሎኑ እና ሆነ ። የቀሩ ቢኖሩ ለኮሚሳሩ ቃሉን የሚሰጠው አባዎሬ፣ በፍርሃት የምትንቀጠቀጠው ባለቤቱና ጊዜ ሳታጠፋ ከማትለያት ጓደኛዋ ከወይዘሪት አርሚሊ ጋር ወደ ግል መኝታ ክፍሏ የገባችው ሙሽራ ኢዩጊን ዳንግላር ብቻ ነበሩ ።

ኢዩጊን መኝታ ክፍሏ ውስጥ እንደገባች በሩን ከውስጥ ስትቆልፍ ጓደኛዋ ወንበሩ ላይ በቁሟ ዘፍ አለችበት ። "ጉድ እያልቅ" አለች የሙዚቃ መምህሯ አርሚሊ በረጅሙ ተንፍሳ "መስፍን እንድሪያ ባርቶሎሚዮ . . . . ያመለጠ እስረኛ . . . ነፍሰ ገዳይ ?! "

" ድሮም ሳውቀው ነው " አለች ኢዩጊን በንዴት እርር ብላ ከላይ ከላይ እየተነፈሰች ፤ " ከአልበርት አመለጥኩ ስል እንድሪያ ላይ ልውደቅ ፤ ? "

" ባክሽ ሁለቱን አታወዳድሪ ፣ ኢዩጊን ? "

" ኧረ ወደዛ ፣ ወንዶች ሲባሉ ሁሉም ያው ናቸው ! እኔማ አንዳንዴ ሳስበው በተፈጥሮዬ ለነሱ ያለኝ ጥላቻ ያስደስተኛል ። ዛሬስ ከጥላቻ አልፈው ቋቅ አሉኝ ። "

" አሁን ምን ወሰንሽ ? " ስትል አርሚሊ ጠየቀች ።

" እንዴ ፣ ያው እቅዳችንን መፈጸም ነዋ ፣ መውጣት ! "

" አሁንም እዚያው ነሽ ? ውሉ ፈርሶም . . . . ? "

" ለምን እዚህ እንዘላዘላለሁ ? ደሞ የዛሬ ሳምንት እንዳሁን ጉትተው ፈርሚ ይበሉኝ ? እንዲያውም ዛሬ በኔ የደረሰው ጥሩ ሰበብ

t.me/OLDBOOKSPDF

ይሆነኛል ። ነገሮች ከተገጣጠሙልኝ እድሉ ሊያመልጠኝ አልፈል ግም ። ”

“ አይ አንቺ . . . አይ ልቢቱ ! ” አለች አርሚሊ ኢዩጊንን ።

“ እስካሁን አታውቂኝም ? በይ አሁን ይልቅስ ወደ ነጥቡ ። ለጉዞው መሰናዶ አድርገሻል ? ”

“ አዎ ። ”

“ ፓስፖርታችንስ ? ”

“ ይኸው ። ”

ኢዩጊን በተለመደው ችኮላዋ ፡ ፓስፖርቱን ገልጣ ታነብ ጀመር ።

መሲ ሊዮን አርሚሊ
እድሜ ሃያ ፣ ሥራ ክየኒ ፤ የጸጉር ቀለም ጥቁር ፤ የዓይን ቀለም ጥቁር ፤
ከእህቱ ጋር የሚጓዝ ።

“ አንቺ ጉደኛ ! እንዴት አገኘሽው ? ”

“ የጥንቱ ክሪስቶ እንደራሴ ከሮምና ከኔፕልስ ቲያትር ቤቶች ስራ አስኪያጆች ጋር የምተዋወቅበት ደብዳቤ እንዲጽፉልኝ ልጠ ይቃቸው ሄጄ ሳለ መንገዱ ለሴት ልጅ አስቸጋሪ ነው የሚባለውን ወሬ አዋዩሁአቸው ። እሳቸውም ችግሬን ተረድተው የሀገር ፓስ ፖርት አገኙልኝ ። “ ከእህቱ ጋር የሚጓዝ ” የሚለውን ግን ራሴ ነኝ የጨመርኩበት ። ”

“ ጐሽ ፡ እንግዲያውስ ፡ ” አለች ኢዩጊን በደስታ እየተፍለቀለ ቀች ። “ አሁን የቀረን ሻንጣዎቻችንን ማዘጋጀት ነው ! ጉዟችን እን ዳሰብነው በሰርጌ ምሽት ሳይሆን ዛሬ ማታ ነው ። ”

“ ግን ጥቂት ብታስቢበት ፡ ኢዩጊን ? ”

“ መጣብሽ እንግዲህ ፡ ሺ ጊዜ አስቤበታለሁ ። እድሜ ላባቴ ካዝና ፤ ለአራት አመታት እንደ ንግስት አንቀባሮ የሚያኖረን ገንዘብ አጭቄአለሁ ። ካስፈለገም የዛሬ ስድስት ወር እጥፍ እናደርገዋለን ። አንቺ በመሳሪያ ፡ እኔ በድምጼ ። ”

“ በጣም ትገርሚያለሽ ፡ ኢዩጊን ፡ ”

ሁለቱ ልጃገረዶች ለጉዞአችን ያስፈልጉናል የሚሏቸውን እቃ ዎች በሙሉ በትልቅ ሻንጣ ይከቱ ጀመር ። ይህንን አድርገው

t.me/OLDBOOKSPDF

እንደጨረሱ ኢዩጊን ከቦት ጫማ እስከ ኮት ድረስ የወንድ ልብስ ለበ ሰች ። ሱሪዋን ፣ ጫማዋንና ሸሚዟን ስትለብስ ለተመለከታት የወንድ ልብስ የመልበስ የረጅም ጊዜ ልምድ ያላት ትመስል ነበር ።

"ነገሩስ ይሄዳል ፣ " አለች አርሚሊ ጓደኛዋን በአድናቆት ስት መለከታት ቆይታ ።

" ግን በዚያ ረጅም ጸጉርሽ ላይ የወንድ ባርኔጣ . . . . ? "

"ቆይ ታያለሽ" ካለች በኋላ ኢዩጊን ወገቧ ድረስየወረደውን ጸጉ ሯን በግራ እጅዋ ግምድ አድርጋ ወደፊት ካመጣችው በኋላ በቀኝ እጅዋ መቀስ አነሳች ። ብዙም ሳይቆይ ያ የሚያሳዝን ጸጉር በብዙ ጥይት እንደተመታ ቲሰለኛ ዝንጥፍ ብሎ እግሯ ስር ተጋደመ ። ጓደ ኛዋ በሃዘን ራሷን ነቀነቀች ። ኢዩጊን ግን ቅንጣት ቅሬታ አልተሰ ማትም ። እንዲያውም በደማቆቹ ቅንድቦቿ ስር የሚብለጨለጩት አይኖቿ ከመቼውም የበለጠ ያበሩ ጀመር ።

" ግን አሁን የት ነው የምንሄደው ? " አርሚሊ ነበረች ።

" ወደ በልጅግ ፣ የሚቀርበን ጐረቤት አገር እሱ ነው ። ከዚያ በኋላ በብራስልስ አድርገን ስዊዘርላንድን እናቋርጥና ጣሊያን ጥልቅ ነዋ ! ምን ይመስልሻል ?"

" በጣም ጥሩ ! "

ሁለቱ ጓደኞች የክፍሉን ሸማዎች ካጠፉ በኋላ በጥንቃቄ በሩን ከፈቱ ። መጀመሪያ የወጣችው ኢዩጊን ነበረች ። የሻንጣውን ማን ጠልጠያ ካንድ ጫፍ ይዛለች ። ከሌላ ጫፍ ጓደኛዋ ይዛ ተከትላ ቻት ። በረንዳው ጭር ብሏል ። የግድግዳው ሰዓት መንፈቀ ሌሊት ላይ ደወለ ።

ጉዞውን ተያያዙት ። ከሩብ ሰዓት ጉዞ በኋላ ሲጠባበቃቸው የነ በረውን ሰረገላ አገኙት ።

ሌላ ሩብ ሰዓት አለፈ ፣ ሰረገላው ከፓሪስ ወጣ ።

መሴ ዳንግላር ልጁንና ከፊል ሃብቱን አጣ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

43

የአንድሪያ ዕድል እንደ እንቢይ ካብ በቅጽበት ተናደ ። በሳሎኑ ያለው ሁኔታ አዝማሚያው አላምርህ እንዳለው ጊዜ ሳያጠፋ ወደ በሩ ቹልክ ካለ በኋላ ወዲያውኑ ወደ ሌላ ክፍል ዘው አለ ። በዚህ ጊዜ ነበር ሁለት ወታደሮች የሳሎኖቹን በሮች ያጠሩአቸው ።

አንድሪያ እድሜው ገና ለጋ ቢሆንም ፈጠራው የሚደንቅ ፣ ቅል ጥፍናውና ፍጥነቱም የማይታመን ነበር ። እሳት የላሰው ወጣት በዚያች ቀውጢ ደቂቃ በመስኮት ዘሎ በረንዳው ላይ ዱብ ካለ በኋላ ለሙሽርነቱ በወርቃማው ስጋጃ ላይ ተቀምጦ ከነበረው የወ ርቅና የአልማዝ ገጸ በረከት ውስጥ ጥቂት ዘገነለት ። ከዚያም በተ ለመደው ፍጥነቱ ወታደሮቹ ሳሎን ውስጥ መኖር አለመኖሩን ከማ ረጋገጣቸው በፊት ከግቢ ወጥቶ ሰፊውን ጐዳና ተያያዘው ።

አንድ ጊዜ ከግቢ ከወጣ በኋላ ጊዜ ሊያባክን አልፈለገም ። ሊታሰርበት በነበረው ስፍራና በራሱ መካከል ያለውን ርቀት በተቻ ለው መጠን ማስረዘም ነበረበት ። እናም ለሩብ ሰዓት ያህል ልቡ እስኪጠፋ ሮጠ ።

ለአፍታ ትንፋሹን ለማረጋጋትና ዙሪያውን ለመቃኘት ቆም አለ ። ብቻውን ነበር ። ብዙም ሳይርቅ ወደሱ የሚመጣ ጋሪ አየ ። በጥቅሻ ጠራውና "ፈረስህ ደክሟል ?" ሲል ጋሪ ነጅውን የመስሪ ጥያቄ አቀረበለት ።

"ወይ ድካም !" አለ ባለጋሪው ። "ቀኑን ሙሉ ቦዝኖ ነው የዋ ለው ። ሰባት ፍራንክ ሰርቷል ፣ ከነዚያውም ስድስቱ ለባለቤቱ ይሰ ጣል !"

"ሃያ ፍራንክ ቢሰራ ምን ይመስልሃል ?"

"ደስታውን አልችለው ። ግን ምን ሰርቶ ነው ሃያ ፍራ ንክ . . . ?"

t.me/OLDBOOKSPDF

« እዩህ . . . . ነገ ከአንድ ጓደኛዬ ጋር አደን ልንውል ተቀጣ ጥረናል ። እስከ አምስት ሰዓት ተኩል እንዲጠብቀኝ ተነጋግረን ነ በር። አሁንማ ስድስት ሞልቷል ፤ ተስፋ ቆርጦ ብቻውን ሄዶ እንዳ ይሆን ። በጋሪህ ልንደርስበት እንችላለን ? ”

“ እንሞክራ ! ”

አንድሪያ ዘሎ ጋሪ ላይ እንደወጣ ፈረሱ ባለ ኃይሉ ይሸመጥጥ ጀመር ። አንድሪያ የአካባቢው ጋሪዎች ቀለም አረንጓዴ መሆኑን ያውቃል ። ያን የአደን ጓደኛም የፈለገ ቢፈጥኑ ሲደርሱበት እንደማ ይችሉ ልቡ ያውቀዋል ። ስለዚህ አላፊ አግዳሚውን አረንጓዴ ጋሪ ሲያልፍ አይተው እንደሁ ይጠይቃል ። ተጠያቂው መንገደኛም በአ ብዛኛው የሚሰጠው መልስ “ አሁን አለፈ ” የሚል ነው ። “ ፍጥ ነት ! ፍጥነት ! ” ይላል በዚህ ጊዜ አንድሪያ ፤ “ አሁን ጥቂት ሳይ ሆን አይቀርም የቀረን ! ” በዚህ ሁኔታ አንድሪያን የያዘው ፈረስ ትን ፋሹ እስኪቆም እየተብከነከነ ሉብሬ ከተባለችው አነስተኛ ከተማ ደረሱ ።

“ አዬ . . . ከእንግዲህስ የፈረስህ ልብ ፈንድቶ እንዳይሞት ሰጋሁ ” አለ አንድሪያ ፤ “ እዚሁ አውርደኝ ። ያው ሂሳብህ ። እዚህ ሆቴል አድርና ጧት የሚነሳውን የመጀመሪያውን ሰረገላ እይዛለሁ ። ደህና እደር ። ” ለጋሪ ነጅው ሃያ ፍራንክ ሰጥቶት ከወረደ በኋላ ከፊት ለፊታቸው ወደሚገኘው ሆቴል በረንዳ ሄደ ።

ጋሪ ነጅው ወደ ፓሪስ በሚያቀናበት ጊዜ አንድሪያ በዚያ ሆቴል የሚያድር ለመምሰል ወደ ውስጥ ገባ ካለ በኋላ የጋሪውን ከአይን መሰወር ሲያረጋግጥ በወትሮው ፍጥነት ከዚያ አካባቢ እስኪሰወር ድረስ ይሮጥ ጀመር ። ከዚያም ልቡ በመጠኑ ረጋ ስላለለት ደክሞት ሳይሆን እቅድ ለመንደፍ ቆም አለ ። የማጓጓዣ ሰረገላ መያዝ መቼም ያስፓስፖርት አይታሰብም ። የፓሪስ ዙሪያ ጥብቅ ጥበቃ ከሚደረ ግባቸው የፈረንሳይ ክልል ውስጥ ስለሆነ በአካባቢው መልከስከስ ደግሞ የበለጠ አደገኛ ነው ። አንድሪያ መፍትሔ ላይ ለመድረስ ከመ ንገዱ ዳር ቁጭ አለና ያሰላስል ጀመር ። ከአስር ደቂቃዎች በኋላ ውሳኔ ላይ ደርሷል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ከዳንግላር ግቢ ሲወጣ ባለው ጊዜ ተጠቅሞ ሊያንጠለጥለው በቻለው ካፖርት ላይ በአንድ ጐን አፒራ ነስንሶና ከለበሰው ልብሱ በላይ ደረበው ። ከዚያም በመጠኑ ራቅ ወዳለ አንስተኛ ሆቴል ጐራ ብሎ በኩራት ያንኳኳ ጀመር ። የሆቴሏ ጠባቂ ብቅ አለ ።

« ወይ ሴንሊስ ለሄድ ፈረስ ጣለኝ ባክህ » አለ አንድሪያ ። «ዛሬውኑ ወደ ኮምፒኝ ካልተመለስኩ ቤተሰቦቼ ያስባሉ ። የምታከራየኝ ፈረስ ይኖርሃል ? »

« የሆቴሏ ጠባቂ ረዳቱን ጠራና ፈረስ ኮርቻ እንዲጭን አዘዘው ። ከዚያም የራሱን ልጅ ከእንቅልፉ ቀሰቀሰና ከኋላ ተፈናጦ ከአንድሪያ ጋር እንዲሄድና ፈረሱን መልሶ እንዲያመጣ ነገረው ። አንድሪያ ለሆቴሉ ጠባቂ ሃያ ፍራንክ ሰጠው ። ገንዘቡን ከኪሱ በሚያወጣበት ጊዜ አንዲት ወረቀት አብራ ወጥታ መሬት ላይ ስትወድቅ አንድሪያ አላየትም ። በቅርቡ ፓሪስ ውስጥ ካፈራቸው ባልንጀሮቹ መካከል ያንዱ አድራሻ ካርድ ነበረች ።

የሆቴሉ ጠባቂ አንድሪያ ከሄደ በኋላ ካርዲን አንስቶ አነበባትና « አሃ ! » አለ « ፈረሱን የተከራዩው ሰው ስም መቤ ሞሌዩን ነው ! »

ሊነጋጋ ሲል በአስር ሰዓት ነበር አንድሪያ ኮምፒኝ የደረሰው ። ፈረሱን ከልጁ ጋር መልሶ ላከና በከተማዋ ትልቁ ወደ ሆነው ሆቴል አመራ ። ከፈረንሳይ ምድር ለመውጣት ሌላ ረጅም ጉዞ ከመጀመሩ በፊት በምግብና በእንቅልፍ መታጠቅ እንደሚያስፈልገው ተረድቷል ። « መንገደኛ ነኝ ። » አለው የሆቴሉን አስተናጋጅ ፤ « እኩለ ሌሊት ላይ የሚነሳውን ሰረገላ እይዛለሁ ብዬ ነበር ከገጠር የመለሁት ፤ ቢየጫኸው ስንበርር አመለጠኝ ። እስኪ ባክህ አልጋና የሚበላ ነገር ፈልግልኝ ። ጠርሙስ ቪኖ ጭምር ። »

ትኩስ ዶሮና ጥሩ ቪኖ ቀረበለት ። የክፍሉ ማሞቂያ የንጋቱን ውርጭ ድራሹን አጥፍቶታል ። አንድሪያ የደረሰበት አንድም ችግር እንደሌለ ሁሉ እጅም እቶም ትሮሮውም ጨጓራውም በሰፊው ተከፍተው ምግብ መጠጡን ሲያስተናግዱ ለራሱ ክርሞት ሊሰቅ ይዳዳው ነበር ። ከዚያም ቢሉ እድሜ ያለ ጠጣት ከአይካማ ስፖርት መልስ የለበሰውን እንደለበሰ ምንጣፍ ውስጥ ሳይገባ የሚተኛውን ጭንቀት የሉ

t.me/OLDBOOKSPDF

ለበት ጭልጥ ያለ እንቅልፍ ይለሽልሽ ገባ ። በእርግጥ እንድሪያን የሚያስጨንቀው ነገር አልነበረም ።

እንድሪያን በልብ ሙሉነት ዝርግትግት ብሎ እንዲተኛ ያደረገው የሚከተለውን እቅድ አውጥቶ ስለነበርና እቅዱ እንደሚሳካም ትንጣት ባለመጠራጠሩ ነው ። ባስራሁለት ሰዓት አካባቢ ይነሳል ፤ ወዲያውኑ የሆቴል ሂሳቡን ይዘጋና ይወጣል ። ከዚያም በደን ወደ ተሸፈነው ገጠር ይሄድና ሰዓሊ መሆኑን አስረድቶ በአካባቢው ለጥቂት ጊዜ መሰንበት ስለሚፈልግ መጠለያና ሌሎች ነገሮችን እንዲያሟሉለት ካንድ ገበሬ ጋር ይዋዋላል ። ነገር ሲረጋጋለት ምሳርና የእናጢ እቃዎችን ይገዛና ቀን ቀን እየተኛ ሌሊቱን ጫካ ለጫካ እየተሽሎከሎከ ፤ ምግብ ለመግዛት ብቻ ካልሆነ በስተቀር ሰው የሚኖርባቸውን አካባቢዎች እየሸሸ በቅርቡ ወደሚገኘው የፈረንሳይ ጠረፍ እስኪደርስ ድረስ ይጓዛል ። አንድ ጊዜ ጠረፉን ካቋረጠ ወደ ሃምሳ ሺህ ፍራንክ ሊያወጡ የሚችሉ ወርቅና አልማዞቹን መሸጥ አይከብደውም ። ከዚህ ሁሉ በላይ ደግሞ እንድሪያ ላለመያዙ የሚተማመንበት አንድ ነገር አለ ። ዳንግላር ጉዱ የራሱም ጭምር እስኪሆን ድረስ ለሚመለከታቸው ባለሥልጣኖች አስፈላጊውን በማድረግ ነገሩ ተድበስብሶ እንዲቀር ሳያደርግ አይቀርም ። እነዚህ ምክንያቶች ነበሩ እንድሪያን ከድካሙ ይልቅ ቶሎ እንቅልፍ እንዲወስደውና ውድቅ ብሎ እንዲተኛ ያደረጉት ። ለማንኛውም ግን እንድሪያ ከሚፈልገው በላይ ተኝቶ በሚፈልገው ሰዓት እንዳይነቃ እንቅልፍ እንዳይጥለው የመስኮቱን መከላከያ ሳይዘጋ ተወው ፤ ብርሃን ሲገባ እንዲባንን ። በሩን አጥብቆ ዘግቷል ፤ ከአልጋው ጐን በሚገኘው ጠረጴዛ ላይም ነፍስ ካወቀ ጀምሮ ተለይቶት የማያውቅ እንደምላጭ የተሳለ ረጅም ጩቤ አጋድሟል ።

ከጧቱ በአንድ ሰዓት ፊቱ ላይ ባረፈው የጸሀይ ጨረር ብንን አለ ። ልክ አይኖቹን እንደገለጠ ነበር ከልክ ያለፈ መተኛቱን የተረዳው ። ከአልጋው ላይ እመር ብሎ ተነሳና ወደ መስኮቱ ተጠጋ ። አንድ ወታደር በረንዳውን ሲያቋርጥ ሌላው ደግሞ ከደረጃዎቹ ጫፍ ቆሟል ። ሶስተኛው ፈረስ ላይ የተቀመጠ ወታደር በእጁ ቆመጥ ጨብጦ ብቸኛውን ማምለጫ የበረንዳውን በር ይጠብቃል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ እ . . . . . . ምይ ” ነበር አንድሪያ በመጀመሪያ የተናገረው ። “ ለኔው አይደል የመጡት ! ” ወዲያው ግን አደብ ገዛና ዙሪያውን በፍጥነት ተገላመጠ ። የተከራዩው ክፍል መስኮት ቢከፈት የሚወሰደው ከውጭ ወደሚታይ መጋዘን ነው ። “ አልቆልኛል በቃ ! ” አለ ። በርግጥም እንደ አንድሪያ ባለ ወንጀለኛ እስራት ማለት ሞት ነው ። ለአፍታ ጭንቅላቱን በእጆቹ ይዞ ቆየ ። በዚያ ቅጽበት ሊያብድ ምንም አልቀረውም ። ወዲያው ግን ተስፋ የሚሰጥ ሃሳብ፣ክ አለበትና ከንፈሮቹ በፈገግታ ሰፉ ፤ ፈልቀቅ አሉ ። በመጻፊያው ጠረጴዛ ላይ ብዕር ፤ ጥቂት ቀለምና ቁራጭ ወረቀት ተቀምጠው አየ ። ከሚንቀጠቀጠው እጁ ጋር እየታገለ የሚከተሉትን መስመሮች ጻፈ ።

ሂሳቤን ያልዘጋሁት ገንዘብ ስለሌለኝ ነውና ለጭበርባሪ እንዳልመስላችሁ። ይህችን የከረባት ማሰሪያ ተቀላችኋለሁ ። ያለብኝን ሂሳብ በአስር እጥፍ ትሸፍናለች ። በቢት ገሰገሺ በመውጣቱ ይቅርታ ፤ አፍሬ ነው ።

ማያያዣዋን ከከራባቱ ነቀለና በጻፈው ማስታወሻ ላይ አስቀመጣት ። ይህን ካደረገ በኋላ በሩን ከፍቶ ሳይዘጋው የወጣ እንዲመስል በመጠኑ ገርበብ አድርጎ ተወውና በጭስ መውጫው ውስጥ ጥልቅ ብሎ የብዙ ጊዜ ልምምድ እንዳደረገ ሁሉ ሽቅብ ይገለገለግ ጀመር ። ልክ በዚያች ቅጽበት የመጀመሪያው ወታደር ከፖሊሱ ኮሚሳር ጋር በመሆን ወደ መኝታ ክፍሎች በሚያስወጣው ደረጃ ዘለቀ ።

አንድሪያን በወታደሮች እንዲታደን ያደረገው ሁኔታ የሚከተለው ነበር ። ጉሀ ሲቀድ ከፓሪስ በሁሉም አቅጣጫ ቴሌግራም ተበተነ ። በየክልሉ ያሉ ባለስልጣኖች መልእክቱ እንደ ደረሳቸው በካደሮስ ገዳይ ላይ አስቸኳይ አሰሳ እንዲያደርግ አዘዙ ። ኮምፔኝ ደግሞ የምሽግ ከተማና የልዑላውያን ቤተሰቦች መኖሪያ በመሆኗ ብዛት ባላቸው ወታደሮችና የፖሊስ ኮሚሳሮች ታጥራለች ። ስለዚህ የቴሌግራሙ መልእክት እንደደረሰ ወዲያውኑ አሰሳው በስፋት ተጀመረ ። አንድሪያ ያረፈበት ሆቴል ደግሞ ከከተማዋ ትልቁ በመሆኑ ለመፈተሸም የመጀመሪያው ነበር ።

የፖሊስ መኮንኑና ኮሚሳሩ አንድሪያ ክፍል ሲደርሱ በሩን ገርበብ ብሎ አገኙት ። “ አሃ ! ” አለ መኮንኑ ፤ “ ክፍት በር ጥሩ ምልክት አይደለም ። በሶስት ጓንጓቼር ተከርችሞ ባገኘው እመርጥ ነበር ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

እውነትም እንድሪያ የተዋቸው ወረቀትና የከራባት ማያያዣ አሳዛኙን እውነታ አረጋገጡ ፤ ወንጀለኛው አምልጧል ። ይሁንና መኮንኑ ባንዲት የመረጃ ፍንጭ ተስፋውን የሚቆርጥ ሰው አልነበረም ። በአልጋው ስር ፤ ከመጋረጃው ጀርባና በቁምሳጥኑ ስር ከፈተሸ በኋላ ማሞቂያው ላይ ሲደርስ ቆም አለ ።

ጠንቃቃው እንድሪያ ግን በማሞቂያው ወደ ላይ ለመውጣቱ አንድም ዱካ አልተወም ። ያም ሆኖ ይህ ግን ማሞቂያው ከክፍሉ የሚያስወጣ ቀዳዳ አለው ፤ በዚያ አስቸጋሪ ሁኔታ ደግሞ ማንኛውም መውጫ ቀዳዳ በጥንቃቄ መመርመር ይኖርበታል ። የፖሊሱ መኮንን ገለባና እንጨት አስመጥቶ ማሞቂያው ውስጥ ከጨመረው በኋላ በእሳት አያያዘው ። ጥቁር የጭስ ጉም ወደ ሰማይ ተትጐለጐለ ፤ በጭሱ ታፍኖ ማሞቂያው ላይዱብ ያለ ሰው ግን አልነበረም ።

ከልጅነቱ ጀምሮ ከህብረተሰብ ጋር ሲጋጭ ያደገው እንድሪያ እንደ መኮንኑ ብልጥ በመሆኑ ማሞቂያውን በእሳት ሊያያይዙበት እንደሚችሉ አስቀድሞ ገምቶ ነበር ። ስለዚህ ፈጠን ብሎ ከጭስ መውጫው ቱቦ ወጥቶ ጣራው ላይ በደረቱ ልጥፍ ብሎ ተኝቷል ።

ጭሱ እንዳለቀ እንድሪያ በሰማው ነገር ደስታ ያስፈነድቀው ጀመር ። የፖሊስ መኮንኑ ሁለቱን ወታደሮች ከውጭ ጠርቶ “ በቃ ፤ የለም ! ” ይል ነበር ። ይሁን እንጅ እንድሪያ ቀስ ብሎ በጭሳንጭሉ ቁልቁል ሲመለከት ወታደሮቹ እስመኖሩን ተረድተው በመሄድ ፋንታ ፍተሻውን አጠናከረውታል ። እንድሪያ ዙሪያውን ተመለከተ ። በስተቀኝ በኩል አንድ የጥንት ሕንጻ ታዩው ። ሆቴል ዱ ቪል ነበር ። እያንዳንዱ የሆቴሉ ክፍል በመስኮቶቹ ይታያል ። ሆቴል ዱ ቪል እሱ ካለበት ሆቴል ትይዩ ስለነበር እንድሪያ አንድ ነገር ትዝ ብሎት ሽምቅት አለ ። የፖሊሱ መኮንን ወደ ሆቴል ዱ ቪል ከሄደ በኋላ በአንደኛው ክፍል በመስኮት ብቅ ብሎ ሊመለከተው እንደሚችል ተረዳ ።

እንድሪያ ፈጣን መፍትሔ ትዝ አለው ። ካለበት ሆቴል ጣራ ላይ ጉች ጉች ብለው ከሚታዩት የየክፍሉ የጭስ መውጫዎች መካከል ባንዱ ሾልኮ ወደችታ ለመውረድና ሌላ ክፍል ውስጥ ለመደበቅ ወሰነ። በደረቱ እየተሳበ ጥቂት ከሄደ በኋላ ባገኘው ጭስ መውጫ ማንም ሳያዩው ወደ ውስጥ በዝግታ ወረደ ። ይህ ከሆነ በሴኮንዶች በሚቆ

t.me/OLDBOOKSPDF

ጠር ጊዜ የፖሊስ መኮንኑ ከሆቴል ዴ ቪል መስኮቶች በአንደኛው አን ገቱን ብቅ አደረገ ። ከአንድሪያ ሆቴል ጣራ ላይ ማንም የለም ። ጥቂት ጊዜ ዝግ ብሎ ሲመለከት ከቆየ በኋላ በቅሬታ ራሱን እየነቀነቀ ተመ ልሶ ገባ ።

ጠንካራው የፖሊስ መኮንን የሚበገር አልሆነም ። ከሆቴል ዴ ቪል ሲወርድ መንገዱ ላይ ብዙ ህዝብ ተሰብስቦ ስለ ሁኔታው በጥ ያቄ ሲያዋክበውም መልስ ሳይሰጥ ወደ አንድሪያ ሆቴል ተመልሶ ገባ ።

" እህስ ? " አሉት ሁለቱ ወታደሮች ።

" በጢት ገስግሶ ሳይሄድ አልቀረም ። " ሲል መለሰ መኮንኑ ፤ " ያም ሆኑ ይህ አውራ መንገዶችንና ጫካውን በደንብ እናስስ ። ብዙም ሳይርቅ ሲልከሰከስ እንይዘዋለን ። "

ይህ ውሳኔ ለአንድሪያ ትልቅ እፎይታ ነበር ። ግን መኮንኑ አረ ፍተ ነገሩን እንኳ ሳይጨርስ ጆሮ የሚበሳ ጩኸትና ኃይለኛ የደወል ድምጽ በግቢው አስተጋባ ።

" ምንድን ነው እሱ ? " ሲል ጮኸ መኮንኑ ።

" የችኮላ እንግዳ ይሆናል ። " አለ የሆቴሉ ተቆጣጣሪ ፤ " ግን ደወሉ ከየትኛው ክፍል ነው ? "

" ከሶስት ቁጥር " አለ አንድ ሰራተኛ ።

" ሶስት ቁጥር የተከራየው ማነው ? " መኮንኑ ነበር ።

" ትናንት አመሻሽ ከእህቱ ጋር መጥቶ ሁለት አልጋ ያለው ክፍል የጠየቀ ልጅ እግር ሰው ነው ። "

ደወሉ በድጋሚ በኃይል ይጮህ ጀመር ። " ተከተለኝ ! " አለ መኮንኑ ኮሚሳሩን ። ከዚያም ወደ ወታደሮቹ ዞር አለና " እናንተ ደግሞ አድፍጣችሁ ተጠባበቁ ። ሊያመልጥ ከሞከረ በጥይት እግሩን ሰበሩት ! አደገኛ ወንጀለኛ መሆኑ በቴሌግራሙ ተገልጿል " ብሎ አስጠነቀቃቸው ።

መኮንኑና ኮሚሳሩ በደረጃዎቹ ወደላይ በሩጫ ወጡ ፤ ከውጭ ብዛት ያለው ሰው ይከተላቸዋል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

አንድሪያ በጢስ መውጫው በጥንቃቄ እየወረደ መሬት ላይ ሲደርስ ጥቂት እንደቀረው እግሩን ስላንሸራተተው በእጁ ተደግፎ ሲንጠላጠል ቢሞክርም አልሆንለት አለና መሬት ላይ በሃይል ዱብ ሲል እግሩ እሱ ከሚፈልገው በላይ ድምጽ አሰምቶ ነበር ። የወረደበት ክፍል ባዶ ቢሆን ኖሮ ድምጹ የሚፈጥረው ችግር አልነበረም ። ይሁንና ያ ክፍል ሰው ነበረበት ።

በአንድ አልጋ የተኙ ሁለት ሴቶች በድምጹ ከእንቅልፋቸው ባነኑ ። ወዲያውኑ ድምጹ ቢሚመጣበት ማሞቂያ ላይ አይናቸውን ሲተክሉ በአመድ የተለወሰ ሰው እየተጨናበሰ ብድግ ሲል አዩ ። አንደኛዋ ሴት በሆቴሉ ግቢ ያሉትጋባውን ጩኸት ስታቀልጠው ሌላዋ ደግሞ ባለ ኃይሏ የደወሉን ገመድ ትስብ ጀመር ።

" አድኑኝ " አለ አንድሪያ የሚያነጋግራቸውን ሰዎች ማንነት ሳያይ እጆቹን እያርገበገበ ። " አትጩሁ ! አድኑኝ ! አይዟችሁ አትፍሩኝ ፣ እኔ ምንም አላደርጋችሁም ! "

" አንድሪያ ፣ ነፍሰ ገዳዩ ? !" ስትል አንደኛዋ ሴት ጮኸች ።

" ኢዩጊን ! . . . ወይዘሪት ዳንግላር ! " አለ አንድሪያ ገጽታው ከፍርሃት ወደ ኃፍረት እየተለወጠ ።

" ኡ . . . ኡ ! ድረሱልን ! " አርሚሊ የደወሉን ገመድ ከኢዩጊን ቀምታ የበለጠ ትስበው ጀመር ።

"እረ በወንድ ልጅ አምላክ ? ! ተከትለውኛልኮ ! " አለ አንድሪያ እጆቹን አጣምሮ " እባካችሁ አሳልፋችሁ አትስጡኝ ? "

" አሁንማ ጊዜው አለፈ " አለች ኢዩጊን ። " ይኸኔ ወደ በሩ እየተጣጉ ይሆናሉ ። "

"እንግዲያውስ ወዳንዱ ሸጉጡኝ ። እንዲሁ ፈርተን ነው ቢሏቸው ። አይጠረጥሩአችውም ፣ እባካችሁ ከጭንቅ አውጡኝ ! ስለ ነፍስ ! ሻንጣችሁ ውስጥ ልግባ ። "

" ቆይ " አለች ኢዩጊን ። " በጭስ መውጫው ውስጥ ገብተህ በመጣህበት ሽቅብ ውጣ ። አንናገርብህም ። "

" ያውና ! " አለ አንድ ድምጽ ከውጭ ከበሩ በኩል ። " ያው ! እየሁት ! " ለካስ መኮንኑ በበሩ ቁልፍ ቀዳዳ አጮልቆ አንድሪያ ሴቶቹን ሲለምን ተመልክቶት ኖሯል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ብዙም ሳይቆዩ በሩ በኃይል ተበርግዶ ተከፈተ ። አንድሪያ አሁንም አንድ ሌላ አማራጭ ታዬው ። በበረንዳው ዙሪያ ወደከበበው መጋዘን ወደሚያስወጣው በር ሮጠ ። በዚያው ቅጽበትም እጁን በጀርባው በሸጕጠው ጩቤው ላይ አሳርፎ ኖሯል ። ይሁንና ከውጭ ሲጠባበቁ የነበሩት ወታደሮች መሳሪያቸውን ደግነው አስቆሙት ።

መኮንኑ ቆመጡን አውጥቶ ወደ አንድሪያ ተጠጋ ።

" ባክህ ዱላህን መልስህ ና ይልቅስ ። " አለ አንድሪያ በመጨረሻው ። " እጄን ስለሰጠሁ እንዳትመታኝ ። " እጆቹን ዘርግቶ ለወታደሮቹ አስረከበ ።

ወዲያው ግን ወደ ሁለቱ ሴቶች ዞር አለና እየሳቀ " ላባትሽ የማደርሰው መልእክት ይኖርሻል ወይዘሪት ኢዩጊን ? ወደ ፓሪስ መመለሴ ነው ። " አለ ። ኢዩጊን ሃፍረቱን አልቻለችውም ። ፊቷን በእጆቿ ሸፈነች ። " አይ . . . . ምን ያሳፍርሻል ? " አለ አንድሪያ ቀጠለና ።

" ተከትለሽኝ መምጣትሽን ሰው ስላወቀብሽ ደስ አላለሽም ? ድሮስ ከባልሽ ተለይተሽ ልትቀሪ ኖሯል ? "

አይን አውጣው ወንጀለኛ ይህን ተናግሮ ሴቶቹን የከበባቸው ህዝብ ማጠቋቆሚያ አድርጓቸው ሄደ ። ከአንድ ሰዓት ቆይታ በኋላ ሴቶቹ ሰረገላቸው ላይ ወጥተው ጉዟቸውን ቀጠሉ ። በዚህ ጊዜ ግን ሁለቱም የሴት ልብስ ነበር የለበሱት ።

አንድሪያ ወደ ፓሪስ ተወስዶ በተለየ ጥቢቃ ወህኒ ወረደ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

54

ቫለንቲን አሁንም አልጋ ላይ እንደተዘረረች ናት ። ሕመሙ ካላደረባት ሰመመን ብንን ብላ አይኗን ገለጥ ስታደርግ ራቢ ከፍል ድረስ ሄደው በአፍቅሮት አስተያዩት አይናቸውን የጣሉባትን አያ ቷን ትመለከትና ልቧ በአዘኔታ ናድ ይላል ። አልፎ አልፎም ቪልፎ ርት ከትሎት በሚመለስበት ጊዜ አሥራ ሁለት ሰዓት ሆኖ ወደ ጥናት ክፍሉ ከመሄዱ በፊት ከእሷና ከእባቱ ጋር ሲጫወት ጥቂት ጊዜ ያሳ ልፋል ። ከምሽቱ ሁለት ሰዓት ላይ ዶክተር አቭሪኚ የበሽተኛዋን የሌሊት መድኃኒት ይዞ ይመጣል ፡ ኖርቴርም ወደ ክፍላቸው ይመ ለሳሉ ። ከዚያ በኋላ በዶክተሩ የተመረጠች ነርስ አራትና አምስት ሰዓት ላይ እንቅልፍ እስኪጥላት ድረስ ቫለንቲንን ስትጠብቅ ታመ ሻለች ።

ሁልጊዜ ጧት ማክሲሚለን ሞረል ወደ ኖርቴር በመምጣት ስለ ቫለንቲን ይጠይቃል ። የሚያስገርመው ጭንቀቱ በየቀኑ እየቀነሰ መምጣቱ ነው ። በመጀመሪያ ደረጃ ቫለንቲን በመጀመሪያ የተሰማት የነርቭ መናጋት ሕመም ቀስ በቀስ እየቀነሰ ሲሆን በሌላ በኩልም እንደራሲው ልጅቷ በሁለት ሰዓታት ውስጥ ካልሞተች እንደምት ተርፍ የነገረውን በማስታወስ ነበር ።

የቫለንቲን የነርብ መታወስ ብዙ ጊዜ በእንቅልፍና በመባንን መካ ከል በሰመመን እንድትገኝ ያደርጋት ነበር ። በተለይም ጭልጥ ካለ እንቅልፍ ከባነነች በኋላ የሚከተለው ሁኔታ የህልም ይሁን የእውን አይታወቃትም ። በጀርባዋ እንደተኛች አይኖቿን ገርበብ አድርጋ እንቅልፍ ሳይወስዳት ቅገርት የምታይ ይመስላታል ። በዚህ ሁኔታ ላይ እንዳለች ነበር ግርማ ሞገስ በተጎናጸፈው የሌሊት ጸጥታና በርቀት የምትበራው ፋኖስ በምትፈነጥቀው ደካማ ብርሃን አይኗን ገለጥ ስታ ደርግ ወደ በሽተኞች ክፍል ይመጣሉ የሚባሉት ምስሎች የሚታ

t.me/OLDBOOKSPDF

ዩዋት ። አንዳንድ ጊዜ የእንጀራ እናቷ በምሬት ጥላቻ ስትመለከታት ፤ አልፎ አልፎ ማክሲሚለን ክንዶቹን ዘርግቶ ወደሷ ሲራመድ ፤ ሌላ ጊዜ ደግሞ ፈጽሞ የማታውቃቸውና እንደሞንቴ ክሪስቶ እንደራሲ ያሉ እንግዳ ሰዎች ይታዩዋታል ። የክፍሉ እቃዎች እንኳ ከቦታ ቦታ የሚንቀሳቀሱ ይመስላታል ። በዚህ ዓይነት እስከ ሌሊቱ ዘጠኝና አሥር ሰዓት ድረስ ከቆየች በኋላ ነው ጥልቅ እንቅልፍ የሚወስዳት ።

አንድ ቀን የኢዩጊንን መጥፋትና የአንድሪያን መታሠር ሰዎች ከነገሯት በኋላ በተከተለው ሌሊት በቫለንቲን መኝታ ክፍል ውስጥ ያልተጠበቀ ሁኔታ ተከሰተ ። ነርሷ ከክፍሉ ከወጣች አሥር ደቂቃ እንኳ ሳይሞላት ቫለንቲን የሌሊቱ ትኩሳት ተነስቶባት ትወራጭ ጀመር ። በፋኖሱ ደብዛዛ ብርሃን ወደ ቤተ መጻሕፍቱ የሚያስገባው በር አንድም ድምጽ ሳይሰማ ሲከፈት ታያት ። ሌላ ጊዜ ቢሆን ኖሮ ደወሉን ደውላ ሰው እንዲመጣላት ባደረገች ነበር ። አሁን የምታዩው ግን እንግዳ ነገር መስሎ ስላልታያት ዝም አለች ። የምታዩው ነገር ሁሉ የቅዠት ዓለም ክስተት መሆኑን ካመነች ውላ አድራለች ።

ከበሩ ጀርባ የሰው ምስል ብቅ አለ ። በትኩሳቷ ወቅት ይህ ሁሉ የተለመደ በመሆኑ ምስሉን አይታ በመፍራት ፋንታ የማክሲሚለን ምስል ሳይሆን አይቀርም በሚል እምነት አይኖቿን በኃይል ገለጠች ። ምስሉ ወደ አልጋዋ ጠጋ ካለ በኋላ በጸጥታ የሚያዳምጥ መስሎ ቆመ ። የፋኖሱ ብርሃን ጨረር የምስሉን ገጽታ አንፀባረቀ ። “ ማክሲሚለን አይደለም ” አለች ቫለንቲን በዝግታ ።

የምታዩው ቅዠት መሆኑን በማረጋገጥ ምስሉ እስኪጠፋ ወይም ወደ ሌላ ሰውነት እስኪለወጥ ትጠብቅ ጀመር ። እንዲህ ዓይነቱን የቅዠት ምስል ለማባረር ዋነኛው መፍትሔ ዶክተሩ ያመጣላትን መድኃኒት መውሰድ መሆኑ ትዝ ብሏት እጅዋን ከአልጋዋ ጎን ከሚገኘው ጠረጴዛ ላይ ወደተቀመጠው ብርጭቆ ሰደደች ። በዚህ ወቅት ምስሉ በፍጥነት ወደፊት ተራምዶ ትንፋሹ እስኪሰማት ድረስ ሲጠጋትና ቀስ አድርጋ ስትሰበስበው የነበረውን እጅዋን ሲነካት ታወቃት ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ከዚህ በኋላ እስፈሪ ሳይሆን ተንከባካቢ የሚመስለው ምስል ብር ጭቆውን አንስቶ ወደ ፋኖሱ አስጠጋና በጥንቃቄ መረመረው ። ቀጣ ለና ምስሉ ባደረገው ምርመራ ያልረካ ይመስል ከመድሃኒቱ ላይ አንድ ማንኪያ ያህል ወደ አፉ ወስዶ አጣጣመው ። ቫለንቲን ካሁን አሁን ምስሉ የሚጠፋብትን ጊዜ መጠባበቅ ያዘች ። ምስሉ ግን እንደ ጥላ ውልብ ብሎ ሲያልፍ ይቅርና ወደሷ እንደገና ቀረብ ካለ በኋላብር ጭቆውን እየሰጣት " አሁን ልትጠጭው ትችያለሽ ። " አላት ።

ቫለንቲን በደመንፍስ ተወራጭታ ልትነሳ ሞከረች ። ከሚታዩ ዋት ምስሎች መካከል እንደኛው እንዲህ በግልጽ ሲናገር የመጀመሪ ያው ነበር ። ልትጮህ ፈልጋ አፏን ከፈት አደረገች ። ምስሉ ግን ጣቱ ቹን ከንፈሮቹ ላይ አሳርፎ ዝም እንድትል ምልክት ሰጣት ። " የቁ ንቱ ከሪስቶ እንደራሴ ? " አለች በሰለለ ድምጽ ።

" አይዞሽ አትፍሪ ፣ . . . . ሰው እንዲመጣልሽም እርዳታ አት ጥሪ " አለ እንደራሴው ። " ከፊት ለፊትሽ የምታይው ምስል ሳይ ሆን ከምትገምችው በላይ የሚያስብልሽና የሚወድሽ ሰው ገጽታ ነው ፣ ቫለንቲን ! "

ቫለንቲን መልስ አልሰጠችም ። በፍርሃት የሚንከራተቱት አይ ኖቿ ግን " ታዲያ ፍላጐትዎ እንደሚናገሩት ከሆነ ለምን እዚህ መጡ ? " የሚሉ ይመስሉ ነበር ።

እንደራሴው በሽተኛዋን በአትኩሮት ከተመለከታት በኋላ ልቧ ምን እንደሚያስብ አስተዋለ ። " ስሚኝ " አለ " ወይም ተመልከችኝ። የቀሉትን አይኖቹንና ያለወትሮው የገረጣውን ፊቴን ተመልከቺ ። ለአራት ሌሊቶች አልተኛሁም ። ባለፉት አራት ሌሊቶች ያንችን ሁኔታ ስከታተል ፣ አንችን ከአደጋ ስጠብቅና ሕይወትሽን ለወዳጃችን ለማክሲሚለን ለማቆየት ስታገል ነው የሰነበትኩት ። "

የበሽተኛዋ ልጃገረድ ጉንጮች ሲፈንዱ እንደደረሰ የጸጌረዳ አበ ባ እምቡጥ በደስታ ፈኩ ። እንደራሴው የጠራው ስም ጀሮዋ ላይ ሲያቃጭል በሰውዬው ላይ የነበራት ጥርጣሬ በሙሉ ተወገደ ። " ማክሲሚለን ! " አለች እሷም ፤ " ሚስጥሩን ነግሮዎታል ? "

t.me/OLDBOOKSPDF

" ሁሉንም ነገር አጫውቶኛል ። ሕይወትሽ ሕይወቱ መሆኑን ስለነገረኝ ከሞት እንደማድንሽ ቃል ገብቸለታለሁ ። "

" ዶክተር ነዎ እንዴ ? "

" አዎ ፣ በተለይም በዚህ ወቅት ላንቺ ከማናቸውም ዶክተሮች የተሻልኩ መሆኔን እመኝኝ ። "

" ሲከታተሉኝ እንደነበረ ነግሮውኛል ፣ እኔ ግን እስካሁን አይ ቸዎ አላውቅም ። "

እንደራሴው ወደ ቤተመጻሕፍቱ አቅጣጫ አመለከተ ። " ከዚያ በር ጀርባ ተደብቄ ነበር ። " አለ " በሩ በቀጥታ በቅርቡ ወደተከራ የሁት ቤት ያስወጣል ። "

ቫለንቲን በፍርሃት መንፈስ ወደ ውጭ ከተመለከተች በኋላ " የሚያደርጉት ሁሉ ትክክል አይደለም ፣ እንክብካቤዎም አግባብ አይ መስለኝም ። " አለች ።

" ቫለንቲን " አለ እንደራሴው ፣ " ለረጅም ጊዜ ከእንቅልፍ ተለይቼ በሰነበትኩባቸው ሌሊቶች ወደ ክፍልሽ ስመጣ ምን ዓይ ነት ምግብ እንደተዘጋጀልሽና የምትጠጭው ፈሳሽ ምን ዓይነት እን ደሆነ እከታተል ነበር ። የቀረበልሽ መጠጥ አደገኛ ሆኖ ሳገኘው ልክ አሁን እንዳደረግሁት ወደ ክፍልሽ ገብቼ መርዙን ከደፋሁ በኋላ እንዲገድልሽ በተዘጋጀልሽ መጠጥ ፋንታ ሕይወትን በደምሥርሽ የሚዘራ ፈሳሽ ቀድቼልሽ እወጣለሁ ። "

" መርዝ ? ! ሞት ? ! " አለች ቫለንቲን ፣ እንደገና በቅዠት ዓለም መሆኗን ተጠራጥራ ። " ምንድን ነው የሚሉት ? "

እንደራሴው ጣቱን ከንፈሮቹ ላይ አስቀመጠ ። " አዎ ፣ መር ዝና ሞት ነው የምልሽ ፣ ግን አሁን መጀመሪያ ይህንን ጠጭ ። " ቀይ ፈሳሽ የያዘ ብልቃጥ አውጥቶ ብዙ ጠብታዎችን ብርጭቆው ውስጥ አፈሰሰ ። " ይህንን ከጠጣሽ በኋላ ሌሊቱን ሙሉ ሌላ ምንም ነገር እንዳትወስጅ ። "

ቫለንቲን እጅዋን ከዘረጋች በኋላ ብርጭቆውን ስትነካ ሽምቅቅ ብላ ተመለሰች ። እንደራሴው ብርጭቆውን አንስቶ ግማሹን ፈሳሽ

t.me/OLDBOOKSPDF

ራሱ ከተጎነጨ በኋላ ሰጣት ። ቫለንቲን ፈገግ ብላ የቀረውን ፈሳሽ ወሰደች ። “ እሻ ፣ እዎ ! ” አለች ፈሳሹን ከጠጣች በኋላ “ ትኩሳቴን የሚያበርድልኝና አእምሮዬን ረጋ የሚያደርግልኝ መድሃኒት ጣዕም ናው ይህን ይመስላል ። እመሰግናለሁ ክቡር እንደራሴ ! ”

“ አሁን እንግዲህ ለአራት ሌሊቶች እንዴት ሕይወትሽ እንደ ቆየ አወቅሽ ፣ አይደለም ፣ ቫለንቲን ? ግን መርዙ ወደ ብርጭቆሽ ሲቀዳ በመለከት ፣ የተቀዳውን መርዝ ምድጃው ሥር ከመድፋቴ በፊት ከአሁን አሁን ትጠጭለት ይሆን እያልኩ ስጨነቅ መሰንበቴን አላወቅሽልኝም ። ”

“ ታዲያ መርዙ ወደ ብርጭቆየ ሲቀዳ ካዩ የሚቀዳውንም ሰው ማዬት አለብዎ ” አለች ቫለንቲን በፍርሃት “ እባክዎ ነፍሰ ገዳዩ ማን እንደሆነ ይንገሩኝ ? ”

“ በሌሊት ወደ ክፍልሽ ሰው ሲመጣ አይተሽ አታውቂም ? ”

“ ማዬትማ . . . . ጥላ ነገር ውልብ ሲል ፣ ወደኔ ሲጠጋና በኋላም ሲጠፋ ይታዩኛል ። ግን በትኩሳት ወቅት የሚታይ ቅዠት መስሎ ነበር የሚሰማኝ ። አሁን እርስዎን ሳይ እንኳ ለብዙጊዜ የም ታዩኝ መስሎኝ ነበር ። ”

“ ሕይወትሽን ሊያሳልፍ የሚፈልገውን ሰው ማንነት አታው ቂማ ? ”

“ ኧረ የለም ፣ ግን ማንስ ቢሆን እኔን በመግደል ምን ጥቅም ያገኛል ? ”

“ ለማንኛውም ብዙም ሳንቆይ ማንነቱን ታያለሽ ” አለ እንደ ራሴው ጸጥ ብሎ ሲያዳምጥ ከቆየ በኋላ ፤ “ ዛሬ ሌሊት ቅዠት የለብ ሽም ፣ እንዲያውም ያለወትሮሽ በደንብ ነቅተሻል ። አሁን ያለ ኃይ ልሽን እንድታሰባስቢ እፈልጋለሁ ። እንቅልፍ የወሰደሽ መስለሽ ሁሉንም ተከታተይ ። ”

“ ቫለንቲን የእንደራሴውን እጅ ጭብጥ አድርጋ “ ድምጽ ይሰማ ኛል ። ቶሎ ይደብቁ ! ” አለች ።

እንደራሴው የበሽተኛዋን ልብ በሚነካ ሁኔታ ፈገግ ካለ በኋላ በእግሩ ጣት እየተራመደ ወደ መጻሕፍት ቤቱ በር ሄደ ። በሩን ከጀ

t.me/OLDBOOKSPDF

ፎባው ከመዘጋቱ በፊትም ቶር አለና " ልብ አድርጊ ፣ እንዳትንቀሳቀሽ ፣ ድምጽም እንዳታሰሚ ። የተኛሽ እስካልመሰልሽ ድረስ ለእርዳታ ከመድረሴ በፊት ልትገደይ ትችያለሽ ። " አላት በለሆሳስ ። ቫለንቲን በዚህ አነጋገር እሰፈሪ ሥጋት ላይ እንደወደቀች እንደራሲው በጥንቃቄ የቤተ መጻሕፍቱን በር ከፍቶ ከበሽተኛዋ ክፍል ወጣ ።

ቫለንቲን ብቻዋን ቀረች ። የሳሎኑ የግድግዳ ሰዓት መንፈቀ ሌሊት መሆኑን አሳወቀ ። ከሩቅ ሥፍራ ከሚሰማው የሠረገላዎች ድምጽ በስተቀር ሁሉም ነገርጸጥ ብሏል ። ቫለንቲን ባንድ ሃሳብ ተዘፈቀች ። ሁልጊዜም ሕይወቷን ሊያሳልፍ ተዘጋጅቶ የሚያደባ ሰው እንዳለና ዛሬም ሴላውን መከራውን ሲያደርግ መሰናዳቱ ታያት ። ሃያ ደቂቃዎች አለፉ ፣ ሃያ ዓመታት ። ከዚያም ሌሎች አሥር ።

በመጨረሻ ከቤተመጻሕፍቱ በር አካባቢ የመቧጠጥ ድምጽ ቀስ ብሎ ሲሰማ እንደራሲው አንድ ምልክት እየሰጣት መሆኑ ገባት ። በኤድዋርድ ክፍል በኩል ባለው አቅጣጫ የወለሉ ጣውላ ሲጢጥ . . . . . . ሲል ይሰማ ጀመር ። ቫለንቲን ትንፋሿን ዋጥ አደረገች ። በሩ በዝግታ ተከፈተ ። አይኖቿን በክንዷ ሽፍና በኃይል ከሚመታው ልቧ ጋር እየተሟገተች ትጠባበቅ ጀመር ።

አንድ ሰው ከአልጋዋ አጠገብ ቆም ካለ በኋላ " ቫለንቲን " አለ በዝግታ ። ልቧ ደረቷን ፈንቅሎ የሚወጣ እስኪመስላት ድረስ በአጠራሩ ብትደነግጥም መልስ አልሰጠችም ። " ቫለንቲን " አለ ያው ድምጽ በድጋሚ ። ቫለንቲን ዝም እንዳለች ቀረች ። ከዚያም ብርጭቆዋ ላይ ፈሳሽ ነገር በዝግታ ሲቀዳ ትሰማ ጀመር ። በዚህ ወቅት ነበር በክንዷ የከለለቻቸውን አይኖቿን ለመግለጥ የደፈረችው ።

ነጭ የሌሊት ልብስ የለበሰች ሴት ከአንድ አነስተኛ ብልቃጥ ወደ ብርጭቆው ፈሳሽ ነገር ትገለብጣለች ። እመቤት ቪልፎርት ነበረች ።

እንጀራ እናቷ መሆኗን አይታ ስታውቅ ቫለንቲን በራሱ ፈቃድ የሚንዘረዘረውን እግርና እጆቿን መቆጣጠር አቃታት ። አልጋው ላይ

t.me/OLDBOOKSPDF

ቃር ይንቀጠቀጥ ጀመር ። ኢመቤት ቪልፎርት ከመቅጽበት ግድግዳው ላይ ልጥፍ ብላ የቫለቲንንን እንቅስቃሴ መከታተል ያዘች ።

ቫለንቲን የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ በመጨረሻ የተናገራቸውን አስፈሪ ቃላት አስታወሰች ። በእንጀራ እናቷ እጅ ላይ ረጅም ቢላዎ ያዩች መሰላት ። ከአቅሟ በላይ ሆኖ ቢያስቸግራትም እንደምንም አይኖቿን ከደነች ።

ይህ በእንዲህ እንዳለ በቫለንቲን የተለመደ አተነፋፈስ የተረጋጋችው ኢመቤት ቪልፎርት ክንዷን እንደገና በርግታ የቀረውን የቢልቃጥ ፈሳሽ ወደ ብርጭቆው ከገለበጠችው በኋላ ከክፍሉ ወጣች ። የእንጀራ እናቷን መውጣት የጠቆማት ድምጽ አልነበረም ፤ ያሞት ሲቃዳ የነበረ እጅ ከጠረጴዛው አካባቢ ሲሰወር አዩች ።

የቤተ መጻሕፍቱ በር እንደገና ሲቧጠጥ ቫለንቲን ከተጋጠችበት የጭንቀት ማጥ ወጣች ። እንደምንም ከራሷ ቀና አለች ። የቤተ መጻሕፍቱ በር ተከፍቶ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ብቅ አለ ። “ አሁንስ ትጠራጠሪያለሽ ?”

“ ወይኔ ጉዴ ! ” አለች ቫለንቲን በተጨነቀ የጣዕር ድምጽ ።

“ አወቅሻት ?”

ቫለንቲን ትንፋሿን በኃይል ወደ ውስጥ ስባ “እዎ ፤ ግን አሁንም ላምን አልቻልኩም ።”

“ ቃዲያ ራስሽን መግደልና ማክሲሚሊያንንም እንዲሞት ማድረግ ትመርጫለሽ ?”

“ አምላኬ አውጣኝ ፤ አውጣኝ ” አለች ቫለንቲን አይኖቿን እያንከራተተች ። እንደራሴው ብርጭቆውን አንስቶ ፈሣሹን ቀመሰው። “አሁን የቀረበልሽ ደግሞ ከሰሞኑ የተለዩ መድሃኒት ነው ። ይህንን ከጠጣሽ ቫለንቲን ያከትምልሻል ።”

“ ለመሆኑ ለምንድን ነው ልትገድለኝ የምትፈልገው ?”

“ ሃብታም ነሽኮ ፤ ቫለንቲን ። ሁለት መቶ ሺህ ፍራንክ የዓመት ገቢሽ ወደ ልጅዋ ይዛወራላ ። የእናትሽ ወላጆች የተገደሉት አንች ሃብታቸውን እንድትወርሽ ተብሎ ነው ። ለዚህም ነው መሴ ኖርቴር እን

t.me/OLDBOOKSPDF

ችን ወራሽ ማድረጋቸው ሲረጋገጥ እንዲሞቱ የተፈረደባቸው ። ለዚ
ህም ነው እንች መሞት የነበረብሽ ቫለንቲን ፤ መጀመሪያ ቪልፎርት
ካንቺ ፤ ቀጥሎም ወንድምሽ ከቪልፎርት እንዲወርሱ ።”

“ ኤድዋርድ ! ምስኪን ልጅ ፤ ለርሱ ኖሯል እነዚያ ሁሉ ወን
ጀሎች የተፈጸሙት ?”

“ ጉኽ ፤ በመጨረሻው ደረሰሽበት ።”

“ ሊመሆኑ አያቴን ለመግደል መሞከሯን ትታዋለች ?”

“ እንች ስትሞች የኖርቲር ሐብት ወደ ኤድዋርድ መዛወሩ ስለማ
ይቀር አዛውንቱን መግደል አስፈላጊ እንዳልሆነ ሳታምን አልቀረችም።”

“ እና እንዴት ሴት እንዲህ ያለ የረቀቀ እቅድ ታወጣለች ተብሎ
ይታሰባል ?”

“ ቫለንቲን ፤ አንድ ቀን ሮም ሠረገላ ስትጠብቁ የእንጀራ እና
ትሽ ከአንድ ሰው ጋር ስለ መርዝ ስታወራ ትዝ አይልሽም ? ያኔ ነበር
የመርዝ ነገር በእመቤት ቪልፎርት አእምሮ የተጸነሰው ።”

“ አበስ ገብርኩ ” አለች ቫለንቲን በጀርባዋ እንደተኛች እንባ
ዋ በጆሮ ግንዷ እየወረደ ። “ አሁን ሁሉንም አወቅሁት ። ከሞት
እንደማላመልጥ ተረዳሁ ።”

“ የለም ቫለንቲን ፤ አሁንማ ጠላታችን ስለ ተጋለጠ ተሸንፏል ።
ለማፍቀርና ለመፈቀር ትኖሪያለሽ ፤ ንጹህ ልባችሁን ደስተኛ ለማ
ድረግ ። ግን ለመኖር ከፈለግሽ በእኔ ላይ ፍጹም እምነት ሊያድርብሽ
ያስፈልጋል ።”

“ ክርስዎ ቃል አልወጣም ፤ ክቡር እንደራሴ ። ለመኖር ስል
የሚሉኝን ሁሉ እፈጽማለሁ ። በዚህ አለም እኔን የሚያፈቅሩና አብረ
ውኝ የሚሞቱ ሁለት ሰዎች አሉ ፤ አያቴና ማክሲሚለን ሞረል ።”

“ ያለፈው አልፏል ፤ ቫለንቲን ።” አለ እንደራሴው “ ፍርሃት
አይሰማሽ ። የማዩት ፤ የመስማት ወይም የመዳሰስ ሕዋሳትሽ ሥራቸ
ውን ቢያቆሙ እንዳትፈሪ ። ያለሽበትን ቦታ ሳታውቂ ብትባንኚ እንዳ
ትፈሪ ። በመቃብር ሥርና በሬሣ ሣጥን ውስጥ መከተትሽን ብታይ
እንኳ እንዳትፈሪ ። ይልቁንም ‘ በዚህች ደቂቃ ለደስታዬ የቆመ ሰው

t.me/OLDBOOKSPDF

ከማክሲሚለን ጋር እየጠበቁኝ ናቸው ።' የሚል አረፍተ ነገር በሀ ሲናሽ ያስተጋባ ።"

" እንዴት የሚያስጨንቅ መዓት ነው? "

" ታዲያ እንጀራ እናትሽን በሕግ ፊት ለማቅረብ ትመርጫለሽ?"

" ኧረረ . . . . . ያን ከማድረግስ ሞት ይሻለኛል ። "

" አትሞችም ቫለንቲን ! ግን የፈለገው ነገር ቢደርስብሽ ተስፋ ላለመቁረጥ ቃል ግቢልኝ ። በማክሲሚለን ፍቅር የምታምኚውን ያህል በእኔ ተንከባካቢነት ላይም ጽኑ እምነት ይኑርሽ ።"

ቫለንቲን እንደራሲውን በሀዘኔታ ተመለከተችው ። እንደራሲው ትንሿን የእንቁ እቃውን ከኪሱ አውጥቶ ከከፈታት በኋላ አተር የም ታክል ክኒን በቫለንቲን እጅ ላይ አስቀመጠ ።

ቫለንቲን በጥያቄ አስተያየት እንደራሲውን ተመለከተች ። እንደ ራሴው ክኒን የያዘውን የበሽተኛዋን እጅ ወደ አፏ እያስጠጋ " አዎ ! " አለ ። በሽተኛዋ ክኒኗን ወደ አፏ አስገብታ አኘከቻት ።

" በይ እንግዲህ ደህና ሁኚ ቫለንቲን " አለ እንደራሲው ። " አሁን ከሞት ተርፌሻልና እንቅልፍ ማግኘት ይኖርብኛል ።"

ቫለንቲን በዋጠችው ክኒን ኃይል ቀስ በቀስ ሰውነቷ ዝሎ አይ ኖቿ ሲከደኑ እንደራሲው ተመለከታት ። ቀጥሎም በብርጭቆው ተቀ ድቶ የነበረውን መርዝ ቫለንቲን የጠጣችው እንዲመስል ብዙውን ምድጃው ላይ ከደፋ በኋላ ወደ ጠረጴዛው መልሶ በቀትር ጸሐይ የምት ለበለብ ድመት መስሏ የተዘረጋችውን በሽተኛ ለመጨረሻ ጊዜ በጨ ረፍታ አዩት አድርጎ በቤተ መጻሕፍቱ በኩል ወጣ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

55

መደርደሪያው ላይ የተቀመጠው ፋኖስ መብራቱን ቀጥሏል ። ከረጅም ጊዜ በኋላ በኤድዋርድ ክፍል በኩል አንድ ሰው ብቅ አለ። እመቤት ቪልፎርት የመርዟን ውጤት ለማዬት መምጣቷ ነበር ።ግድ ግዳው ላይ ተለጥፋ ቆመች ። ነዳጁን በመጨረስ ላይ ያለው የፋ ኖስ መብራት ከሚያሰማው ድምጽ በስተቀር ሁሉም ነገር ፀጥ ረጭ ብሏል ። በቀስታ እየተራመደች ከቫለንቲን አልጋ ጐን ባለው ጠረጴዛ ላይ የተቀመጠው ብርጭቆ ባዶ መሆን አለመሆኑን ለማረጋገጥ ወደ በሽተኛዋ አልጋ ጠጋ አለች ። ብርጭቆው ከሞላ ጐደል ባዶ ነበር ። እመቤት ቪልፎርት ብርጭቆው ላይ የቀረውን ጥቂት መርዝ ወደ ምድ ጃው ከፈነጠቀች በኋላ እመዱን ወዲያ ወዲህ አመሰቃቅላ ብርጭ ቆውን በመሃረቧ ወልውላ አደረቀችና ጠረጴዛው ላይ መልሳ አስቀመ ጠችው ።

በዚያች ደቂቃ ወደዚያ ክፍል ለሚመለከት እመቤት ቪልፎርት ቫለንቲንን ለማዬትም ሆነ ወደ አልጋዋ ለመጠጋት ምን ያህል እንደ ፈራች በግልጽ ያስታውቅ ነበር ። ነፍሰ ገዳይዋ በራሷ ተግባር ተርበ ትብታለች ። በመጨረሻ የግዷን ደፈር ብላ ወደ አልጋው በማንንበስ ተመለከተች ። ቫለንቲን መተንፈሷን አቁማለች ። በእንቅልፍ ልቧም ቢሆን መንቀሳቀሳቸውን የማያቆሙት ከንፈሮቿ እንኳ ፀጥ ብለዋል ። እመቤት ቪልፎርት እጇቿን በቫለንቲን ደረት ላይ አስቀምጣ የልብ ትርታዋን ለማዳመጥ ሞከረች ። የበሽተኛ እንቅስቃሴ ግን ፈጽሞ በድን ሆኗል ። እሳት እንዳቃጠለው ሰው በድንጋጤ ሽምቅቅ ብላ እጅዋን መለሰች ። የቫለንቲን ክንድ ከአልጋው ጠርዝ አልፎ ተንጠ ልጥሏል ። ክርኗ መገተር የጀመረ ሲሆን ጥፍሮቿም ወደ ነጭነት እየ ተለወጡ ነው ።

እመቤት ቪልፎርት ምንም ጥርጣሬ አልነበራትም ። አሁን ሁሉም ነገር ተጠናቋል ። የመጨረሻው ተግባሯ በተሳካ ሁኔታ ተከ

t.me/OLDBOOKSPDF

ናውኗል ። ወደ ኋላ ካፈገፈገች በኋላ ሞትን በማዬት ሃሳብ ተመስጣ ፍዝዝ ብላ እንደቆመች ቀረች ። ብዙ ደቃቃዎች አለፉ ። ፋኖሱ ነዳጁን በመጨረሱ ብርሃኑ እየጨለመ ሄዶ በመጨረሻው ሲጠፋ ክፍሉን ጥቅጥቅ ያለ ጭለማ ዋጠው ። በዚያ የጭለማ አዘቅት የግድግዳው ሰዓት አሥር ሰዓት ተኩል ላይ ደወለ ። እመቤት ቪልፎርት ግንባሯን ላብ እያጠመቃት ወደ በሩ ተድበስብሳ ከሄደች በኋላ ወደ ክፍሏ ተመለሰች ።

ጭለማው እንደነገሰ ሁለት ሰዓቶች አለፉ ። ከዚያም ቀስ በቀስ የንጋት ብርሃን የቫለንቲንን ክፍል መግባት ጀምሮ በመጨረሻው የክፍሉ ቁሳቁስ በጉልህ እስኪለዩ ድረስ ጨለማው ተገፈፈ ።

ነርሷ በእጅዋ ስኒ እንደያዘች ወደ ክፍሉ ገባች ። የአባት ወይም የፍቅረኛ ዓይን ቢሆን ኖሮ የቫለንቲንን መሞት ለመረዳት የጨረፍታ እይታ በበቃው ነበር ፤ ለተቀጣሪዋ ነርስ ግን ቫለንቲንን ጭልጥ ያለ እንቅልፍ ወስዷታል ። ነርሷ ወደ ምድጃው ከተጓዘች በኋላ እሳቱን እያይዛ ወንበሯ ላይ ወደ ኋላ ለጠጥ ብላ እንደተቀመጠች የቫለንቲንን ማንቀላፋት በመጠቀም የቀረውን እንቅልፏን ለመጨረስ አይኗን ከደነች ። በመጨረሻ የነቃችው ሰዓቱ ከጧቱ ሁለት ሰዓት ላይ ሲደውል ነበር ።

በቫለንቲን ረጅም እንቅልፍ ተገርማ ሳታበቃ በአልጋው ጠርዝ ላይ እንደተንጠለጠለ የቀረው ክንዷ አስፈርቷት ወደ አልጋው አመራች ። በዚህ ጊዜ ነበር የቫለንቲን ከንፈር መድረቅና የጠቷ ቅዝቃዜ የታወቃት ። ክንዷን ወደ ሰውነቷ ለማስጠጋት በሚያስፈራ ሁኔታ ክርር ብሏል ። ነርስ እንደመሆኗ ሁኔታውን ለመጠራጠር ጊዜ አልወሰደባትም ። በድንጋጤ ወደ ኋላ እየተንገዳገደች ሄዳ ግድግዳውን ተደግፋ ከቆየች በኋላ ጩኸቱን እያቀለጠች ወደ ውጭ ሮጠች ።"እ. . . እ"

"ምንድነው እሱ ?" አለ የዶክተር አቭሪኚ ድምጽ ከታች ።ሃኪሙ የጧት ምርመራውን የሚያደርግበት ሰዓት በመሆኑ ደረጃውን ለመውጣት እግሩን ማንሳት መጀመሩ ነበር ።

"ኡኡታ አልሰማህም ዶክተር ?" አለ ቪልፎርት ከክፍሉ እየወጣ ።

"እዎ ። ከቫለንቲን ክፍል ነው ። ፈጠን ይበሉ !"

t.me/OLDBOOKSPDF

ነገር ግን ዶክተርና አባት ከመድረሳቸው በፊት አሽከሮቹ ወደ በሽተኛዋ ክፍል ገብተው ኖሮ ቫለንቲን ገርጥታና በድን ሆና ሲያዩ ሁሉም እጆቻቸውን ወደሰማይ ዘርግተው ይላቀሱ ጀመር ።

" እመቤት ቪልፎርትን ጥሩ ! ተነሽ እመቤት ቪልፎርት ? ! " አለ ቪልፎርት ወደ ክፍሉ ለመግባት ድፍረት አጥቶ ።

ሠራተኞቹ ግን የእቃቤ ህጉን ትዕዛዝ በመፈጸም ፋንታ ወደ ቫለንቲን እየተንደረደረ ሄዶ ካነሳት በኋላ በከንዱ የታቀፋትን ሃኪም አፍ ጥጠው ይመለከቱ ነበር ። " ኧረ ጉድ በሉ እናንተ" አለ ሃኪሙ ቫለንቲንን ወደ አልጋዋ መልሶ እያስተኛ ። " እግዚኦ ! ኧረ እስከመቼ ? "

" ምንድን ነው የምታወራው ዶክተር ?" ሲል ባረቀ ቪልፎርት

" ቫለንቲን ሞታለች ነው የምለው !" ሲል መለሰ አቭሪኝ በሚያስጨንቅና ተስፋ በቆረጠ አንደበት ።

ቪልፎርት የሚያደርገው ጠፋው ። ወለሉ ላይ ተንበርክኮ ራሱን በቫለንቲን አልጋ ላይ እንዳስደገፈ ቀረ ። ሠራተኞቹ ፊታቸውን ወደ በሩ መልሰው እየተከታተሉ ይወጡ ጀመር ። ደረጃውን ወርደው ወደ ማደሪያ ክፍላቸው ከሄዱ በኋላ ጥቂት እንደቆዩ ሁሉም ባንድነት በረንዳውን አቋርጠው ወደ አጥሩ በር አመሩ ። ያን የተረገመ መኖሪያ ቤትና ቤተሰብ ለቀው መሄዳቸው ነበር ።

እመቤት ቪልፎርት ወደ በሩ ብቅ ብላ ምጥ እንደያዛት ነፍሰ ጡር እየተንቆራጠጠች ጥቂት የእንባ ጠብታዎች ለማውጣት ትጣጣር ጀመር ። ወዲያው ደግሞ እጇን ወደ ጠረጴዛው ዘርግታ ወደፊት ሮጠች ። ዶክተር አቭሪኝ ጠረጴዛው ላይ አቀርቅሮ ሲሲት ከውስጡ የቀረውን መርዝ በሙሉ ፈንጥቃ በመወልወል ካደረቀች በኋላ ጠረጴዛው ላይ ያስቀመጠችውን ብርጭቆ በአትኩሮት ይመረምራል ። ብርጭቆው ወደ ምድጃው ስትፈነጥቀው የነበረበትን የሚያህል ፈሳሽ ነበር ። የፈሳሹ ቀለም ሳይቀር መጀመሪያ ቫለንቲን እንድትጠጣው ከቀዳችው መርዝ የተለዩ አልነበረም ። ዶክተሩ ፈሳሹን አፍጥጦ ሲመለከተው ከቆየ በኋላ የመርዙን አይነት ለይቶ በማወቁ በቀስታ ራሱን ነቀነቀ ። ምንም የሚያጠራጥር ነገር የለም ።የነፍስ ገዳዩን ሚስጥር የሚያጋልጥ ተዓምር ከሰማይ የወረደ መሰለ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

እመቤት ቪልፎርት እንደ ሀውልት ደርቃ እንደቀረች ፤ ባለቤቷም የሆነውን ሁሉ ማስታወስ እስኪሳነው ድረስ ራሱን በቫለንቲን አልጋ አንሶላ ውስጥ እንደቀበረ ሃኪሙ ወደ መስኮቱ ተጠግቶ በብርጭቆው ውስጥ የነበረውን ፈሳሽ በተመስጦ እየመረመረ በጣቱ ጫፍ ፈሳሹን ከነካ በኋላ በምላሱ ቀመሰለት “ እህ ! ” አለ ፈሳሹን ከጣጣመ በኋላ ። “ያሁኑ ደግሞ የተለዩ ነው ። እስኪ ምን እንደሆነ እንዩው ። ” አዘጋጅቶት ከነበረው መለስተኛ የብረት ሳጥን ውስጥ ናይትሪክ አሲድ የተባለ ንጥረ ነገር ብርጭቆው ውስጥ ጨምሮ ሁኔታውን ይከታተል ጀመር ። ፈሳሹ ወዲያው ደም ወደሚመስል ቀይ ቀለም ተለወጠ ። “ አሃ ” አለ አቭሪኝ እውነቱ እንደ ተገለጠለት ዳኛ አይኑን በልጠጥ አድርጐ ፤ ሙከራው መፍትሄ እንዳገኘለት ፈላስፋ ደስታ እያስፈነደቀው ።

በእመቤት ቪልፎርት አይኖች ሳይ የሚንቀለቀል የእሳት ነበልባል የመሰለ ነገር ላፍታ ቦግ ካለ በኋላ ተመልሶ ሟሸሸ ። ወደ መጣችበት ዞር ብላ እንዳትወድቅ በሩን ተደግፋ ወጣች ። ከጥቂት ሰኮንዶች በኋላ አንድ ነገር ወለል ላይ ሲወድቅ ተሰማ ።

የእመቤት ቪልፎርትን የአወጣጥ ሁኔታ ሲመለከት የነበረው ዶክተር ወደበሩ እንደወጣ ወለሉ ላይ ተዘርራ አገኛት ። “ ኸረ እስኪ ደሞ እመቤት ቪልፎርትን አንሽና ውሰጃት ፤ ራቢንክ ስታለች ” አለ ለነርሷ ።

“ ግን ወይዘሪት ቫለንቲንስ ? ” አለች ነርሷ በቁጭት ።

“ ወይዘሪት ቫለንቲን አሁን ምንም እርዳታ አትፈልግም ። የዘላለም እንቅልፍ ተኝታለች ።”

“ ሞተች ? ሞተች ?” አለ ቪልፎርት ከተደፋበት አልጋ ቀና ብሎ ምንነቱን ለመግለጽ በሚያስቸግር ሁኔታ ቅጡ ጠፍቶበት ።

“ ሞተች ?” ሲል አስተጋባ ሌላ ድምጽ ።“ ማነው እሱ በቫለንቲን የሚያሟርተው ? ! ” ሁለቱ ሰዎች ዞር ሲሉ ማክሲሚሊን ሞረል በሩላይ ወገቡን ይዞ እግሩን አምቧትሮ ቆሞ አዩት ።

ማክሲሚሊን በተለመደው ፕሮግራም መሠረት የቫለንቲንን ሁኔታ ለመጠየቅ ወደ ኖርቴር ክፍል ሲያመራ ነበር ። ባልተለመደ ሁኔታ በሮቹ ሁሉ ክፍት ስለነበሩ ደወል መደወል አላስፈለገውም ።

t.me/OLDBOOKSPDF

በቀጥታ ወደ ግሉግ ከሄደ በኋላ መምጣቱ ለኖርቴር እንዲገለጽ ሠራተኞች ቢጣራ መልስ የሚሰጠው አጣ ። በመሠረቱ ማክሲሚለንን የሚያስጨንቀው ነገር አልነበረም ። ቫለንቲን ምንም እንደማትሆን የምንቴ ክሪስቶ እንደራሴ የገባለት ቃል በጆሮው ያቃጭላል ። ይሁንና የቤቱ እናንት ታይቶ የማይታወቅ ነገር ነበር ። ደጋግሞ ተጣራ ፤ መልስ ግን አልነበረም ። ወደፊት ለመውጣት ወሰነ ።

የኖርቴር ክፍል በር ክፍት ነበር ። የአዛውንቱ አይኖች ውስጣዊ ውጥረትን የሚያንጸባርቁ ለመሆናቸው ደም የለበሰው ፊታቸው ይመሰክራል ። "የተጨነቁ ይመስላሉ ፤ አባባ " አለ ማክሲሚለን ።" ሠራተኛ ልጥራልዎ ?"

" እዎ" አሉ አዛውንቱ በአይኖቻቸው ።

ማክሲሚለን የደወሉን ሐብል ደጋግሞ ቢስብም የሚመጣ ጠፋ። በአዛውንቱ አይኖች ላይ የሚነበበው ውጥረት መጨመሩን ቀጠለ ። " ምነው አቤት የሚል ጠፋ ?" ሲል ጠየቀ ማክሲሚለን ። "የቃመመ ሰው አለ እንዴ ?" የኖርቴር አይኖች ከጉድጓዳቸው ተጉልጉለው ሊወጡ የደረሱ መሰሉ ። "ምንድን ነው ችግሩ ?" አለ ማክሲሚለን ቀጠለና ። "እስፈሩኝ አባቴ ፤ ቫለንቲን . . . . ? "

" እዎ ! እዎ ! " አሉ የኖርቴር አይኖች ።

ማክሲሚለን ሲናገር ፈልጎ አፉን ከፈተ ። ይሁንና ከመንተባተብ በስተቀር ትርጉም ያለው ቃል ማውጣት ተሣነው ። መላ በጠፋው እጁኋን ወደ በሩ አመለከተ ።

" እዎ ! እዎ ! እዎ ! " አሉ አሁንም አዛውንቱ በአይኖቻቸው።

ማክሲሚለን ወደ ቫለንቲን ክፍል ምን ጊዜ እንደደረሰ ራሱም አያውቀውም ። የቫለንቲን ክፍል ክፍት ነበር ።

ገና በሩ አካባቢ ከመድረሱ የሲቃ ድምጽ ተቀበለው ። አይኖቹን በጋረደው ጭጋግ መሰል ነገር አሣልፎ አንድ ጥቁር ነገር ከአልጋው ጉን ተንበርክኮ አዩ ። ቪልፎርት ነበር ። ከበሩ ጋር በሙጫ ያጣበቁት ይመስል ወደ ውስጥ መግባት አቃተው ። በዚህ ሁኔታ እንደቆመ ነበር " ሞተች ? ሞተች !" የሚል ድምጽ እንደመረዋ ሲንከለከል የሰማው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ቪልፎርት በእንዲያ ያለ የመረረ ትካዜ እንደተዋጠ የመጣውን እንግዳ ሲያይ ሲያፍር ቃጣው ። ለሃያ አምስት ዓመታት የሠራበት የጥብቅና ሙያ ባሕርዩን ከሰዎች የተለዩ አድርጎታል ። ማክሲሚሊንን በግልምጫ ከተመለከተው በኋላ “ ማነህ አንተ ? ሞት ቤተኛ የሆነበትን፣ አድባሯ ያሸሸችውን ቤት መርገጥ እንደማይቻልስ እንዴት ዘነጋህ ? ቶሎ ውጣ !” አለ ።

ማክሲሚሊን ግን እግሩን ከቆመበት ሥፍራ ፤ አይኖቹን አልጋው ላይ ከተንጋለሰው የገረጣ አካል ላይ ማንሣት አልቻለም ።

“ ቶሎ ውጣ ፤ ትሰማኛለህ ?” ሲል ጮኸ ቪልፎርት ።

ማክሲሚሊን እያመነታ አፉን ለመክፈት ቢሞክርም በአእምሮው ከሚተራመሰው ሃሣብ ውስጥ አንዱንም በቃላት ለመግለጽ ስለ ተሳነው ራሱን በእጆቹ እንደያዘ ፊቱን አዙሮ በፍጥነት ወደውጭ ይወጣ ጀመር ። ቪልፎርትና አቭሪኚ “ እብድ ነው ?” በሚል አይነት የጨረፍታ አስተያዩት ተያዩ ።

ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ደረጃው በከባድ ክብደት ሲንቋቋ ይሰማ ጀመር ። ወዲያውም ማክሲሚሊን ኖርቴርን ከነተሽከርካሪው ወንበራቸው ተሸክሞ ሲያወጣቸው ታዩ። ሁለተኛው ፎቅ ላይ እንደደረሰ ወንበሩን መሬት ላይ ካሳረፈ በኋላ ወደፊት እየገፋ አሽከርክሮ ወደ ቫለንቲን አልጋ አስጠጋው ።

የኖርቴር አይኖች እንደ ነበልባል ሲንቦገቦጉ ቪልፎርት የሚያደርገውን አጣ ። ሁልጊዜ አባቱን በሚያገኝበት ወቅት አንድ አሰቃቂ ነገር እየገጠመው ከተቸገረ ውሎ አድሯል ።

“ ይዩልኝ ምን እንዳደረጓት !” ሲል ጮኸ ማክሲሚሊን ልቡ በቁጭት እየነደደ አንድ እጁን በወንበሩ መደገፊያ ላይ እንዳሣረፈ በሌላ እጁ ወደ ቫለንቲን እያመለከተ ። “ ይዩልኝ አያቴ ፤ ይዩልኝ ! ”

ቪልፎርት ወደ ኋላው እንደማፈግፈግ ብሎ ይህ አይቶት የማያውቅ ወጣት ኖርቴርን“አያቴ” ብሎ በመጥራቱ ተገርሞ ተመለከተው። በዚህ ቅጽበት የአዛውንቱ መላ ህይወት ወደ አይኖቻቸው የተሰባሰበ ይመስል ጀመር ። የአንገታቸው የደም ስሮች ተግተረተሩ ፤ ፊታቸው ሳምባ መሰለ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ከሠራ አካላታቸው የሚገነፍለው ውስጣዊ እሳት ችሎታው ቢኖራቸው ኖሮ ከተቀመጡበት አስፈንጥሮ እንደሚገስላ ባወራጫቸው ነበር ።

" ማን እንደሆንኩና እዚህ ክፍል ለመግባት ምን መብት እንዳለኝ ይጠይቁኛል " አለ ማክሲሚለን እንባው በአይኖቹ ከተንቸረፈፈ በኋላ በጉንጮቹ እንደወረደ የአዛውንቱን እጅ ጭብጥ አድርጐ ይዞ " እርስዎ ያውቃሉ ! ይንገሩልኝ ! ይንገሩልኝ ! " ድምጹ በሲቃ ታፈነ ።

የኖርቲር ደረት በታመቀ ሰቀቀን እየተነሳ ሲወድቅ አይኖቻቸውም በእንባ ተሞሉ ።

" እጮኛዋ እንደነበርኩ ይንገሩልኝ !" አለ ማክሲሚለን ቀጠለና ፤ " በዚች ምድር ያለችኝ ፍቅር እሷ ብቻ እንደነበረች ይንገሩልኝ ! ይህ አስከሬን የኔ እንደነበር ይንገሩልኝ !" ወዲያው ዝልፍልፍ ብሎ ከአልጋው ጐን በጉልበቱ ተንበረከከ ።

ሀዘኑ ልብ የሚነካ ከመሆኑ የተነሳ ዶክተሩ ስሜቱን ለመደበቅ ፊቱን ሲያዞር ቪልፎርትም እጁን ወደ ወጣቱ ዘረጋ ። ማክሲሚለን ግን የሚታየው ነገር አልነበረም ። እንደ በረዶ የቀዘቀዘውን የቫለንቲንን እጅ በአንድ እጁ ጥብቅ አድርጐ እንደጨበጠ በሌላ እጁ አንሶላውን እያወዛወዘ ቅጡ የጠፋ ዋይታ ያወርዳል ። ለጥቂት ጊዜ በክፍሉ ውስጥ ከለቅሶ በስተቀር የሚሰማ ድምጽ አልነበረም ።

በመጨረሻ ግን በከፍተኛ ራስን የመቆጣጠር ተሰጥኦ የተካነው ቪልፎርት ወደ ማክሲሚለን ዞር ብሎ ፤" ቫለንቲንን እንደምታፈቅራትና እጮኛዋ እንደነበርህ ስትናገር የሰማሁ መሰለኝ ። እኔ እንኳ ስለ ግንኙነታችሁም ሆነ ስለፍቅራችሁ የማውቀው ነገር አልነበረም ፤ ግን ምንም አባቷ ብሆን ሀዘንህ እውነተኛና መሪር መሆኑን ስላዩሁ ይቅርታ አድርጌልሃለሁ ። በዚያ ላይ የኔም ልብ እንዳሁ በትካዜ ገፎ የተጥለቀለቀ በመሆኑ ለቁጣ ቦታ የለውም። ግን እንደምታዬው ታፈቅራት ቡቃያ ተቀጥፋለችና እስከ መጨረሻው ተሰናብተሃት የምሄድ ። ቫለንቲን ካሁን በኋላ ከሬሳ ሳጥን ሻጭ በስተቀር ማንንም አትፈልግም ።" አለው

t.me/OLDBOOKSPDF

" ታሳስተሃል የኔ ወንድም !" አለ ማክሲሚሊን ጮህ ብሎ ፤ ኩቱን በረከከበት እንድ ጉልበቱን እያንሳ " ቫለንቲን የሬሳ ሳጥን ሸጭ ብቻ አይደለም የምትሻው ። ነፍሷ የደም መላሽ ያለህ እያለች ትጮሃለች ። የቫለንቲንን ህይወት እበቀላለሁ ፤መሴ ቪልፎርት !"

" ምን ማለትህ ነው ? " አለ ቪልፎርት በሰለለ ድምጽ እየተንቀጠቀጠ ።

" የምለውማ ቪልፎርት ፤ አንተ ሁለት ሰው ነህ ። እስካሁን በአባትነትህ ስታንባ የቆየኸው ይበቃል ፤ የአቃቤ ህግነት ተግባርህን የምትወጣበት ጊዜ አሁን ነው ። " የኖርቲር አይኖች በእምንታ እሳት የሚተፉ መሰሉ ፤ አቭሪኝም ወደፊት ጠጋ አለ ። " የምናገረውን አውቃለሁ " አለ ማክሲሚሊን ቀጠለና " አንተም ምን ልናገር እንደፈለግሁ በደንብ ታውቃለህ ። ቫለንቲን በመርዝ ነው የተገደለችው !"

ቪልፎርት ከእንገቱ ሲያቀረቅር አቭሪኝ ደግሞ የበለጠ ጠጋ አለ ። የኖርቲር አይኖች " እዎ ! " አሉ ።

" ተሳስተሃል ። " ሲል መለሰ ቪልፎርት " በቤቴ ውስጥ ወንጀል ተፈጽሞ አያውቅም ። እድሌ የተሰበረ ስለሆነ ፈጣሪዬ ፊቱን አዙሮብኛል ። ወንጀል የሚሉት ግን በቤቴ የለም ።"

የኖርቲር አይኖች አሁንም ድራጉን እንደሚሉት አውሬ የእሳት ነበልባል የሚተፉ መሰሉ ። አቭሪኝ አንድ ነገር ሲናገር አፉን ከፈት ሲያደርግ ማክሲሚሊን ጸጥታ በሚያዝዝ አኳኋን እጁን አወጣ ። " ቤትህ ውስጥ ነፍስ በላ ጭራቅ አለ ነው የምልህ " አለ ወጣቱ ኃይል በተቀላቀለበት አንደበት ። " በአራት ወራት ውስጥ ቫለንቲን አራተኛዋ ተቀሳፊ ናት ነው የምልህ ። ይህ እንደሚደርስ ሁሉ ቀደም ብለህ ታውቅ ነበር ፤ምክንያቱም ይህ ሰው እንደ ጓደኛና እንደ ዶክተር ሆኖ አስጠንቅቆሃል . . . ነው የምልህ ! "

" ምን ይወሻከታል ? ! " አለ ቪልፎርት ድንጋጤው እንዳይታወቅበት ፊቱን ኩስተር ለማድረግ እየታገለ ።

" መወሻከት ካልከው ዶክተር አቭሪኝን ጠይቀው ። ሴት አማትህ በሞቱ ምሽት በዚህ ግቢ ጓሮ የነገረህን ሚስጥር ካላስታወስክ እንደገና ጠይቀው ። " ቪልፎርትና አቭሪኝ እርስ በእርሳቸው ተፋ

t.me/OLDBOOKSPDF

ጠጡ ። " እዎ እነዚያን ቃላት ሰምቻቸዋለሁ ፤ " ሲል ቀጠለ ማክ ሲሚለን ። "እነዚያን ቃላት በህግ ፊት ደግሜ እናገራቸው ነበር ።እንዳ ልሰማሁ አፌን ይገፍ የቫለንቲን ገዳይ ተባባሪ ሆኛለሁ ። አሁን ግን ደሟን እመልሳለሁ ። የዚህ አራተኛ ግድያ ምንነት በማንም ዓይን ቁልጭ ብሎ እየታየ የሚች አባት የልጁን ህይወት ካልተበቀለ ማክሲ ሚለን ሞረል እንደሚበቀለው እምላለሁ ። "

" እኔም ይህ ፍትህ እንዲበዬን ከማክሲሚለን ሞረል ጋር እተባ በራለሁ ። " አለ አብሪኝ ግንባሩን ቁጥር አድርጐ ፤ " እኔም በንዝሀ ላልነቴ ነፍሰ ገዳዩን የልብ ልብ ስለሰጠሁት ልቤ በጸጸት ጦር ተወግ ቷል ።"

" ወይ መከራዬ " ሲል አጉረመረመ ቪልፎርት የሚሆነውን እጥቶ ። ማክሲሚለን ዞር ሲል የኖርቲር እይኖች በአንዳች ኃይል ሲያ በሩ አያቸው ።

" ነፍሰ ገዳዩ ማን እንደሆነ ያውቃሉ ?" ሲል ጠየቀ ማክሲ ሚለን ።

" እዎ ። "

" ይጠቁሙናል ?" አለ ማክሲሚለን ቃሉን በጉጉት ጫን አድ ርጐ ።

ኖርቲር ወጣቱን በተመስጦ አስተያዬት ከተመለከቱት በኋላ አይኖቻቸውን ወደ በሩ ዘወር አደረጉ ።

" እንድወጣ ይፈልጋሉ ?" ሲል ጠየቀ ማክሲሚለን ተስፋ በቆ ረጠ ገጽታ ።

" እዎ ። "

" ጥቂት ቆይቶ ልመለስ እችላለሁ ?"

" እዎ ። "

" ብቻዬን ነው የምወጣው ?"

" አይደለም ። "

" ማነው ከኔ ጋር እንዲወጣ የሚፈልጉት ? መሴ ቪልፎርት ?"

" አይደለም ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

" ዶክተር አብሬኝ ?"

" እዎ ።"

አብሬኝ የማክሲሚሊንን ክንድ ይዞ ወደሚቀጥለው ክፍል ሄዱ ። ከሩብ ሰዓት በኋላ ቪልፎርት ወደ በሩ አካባቢ ወጣ ብሎ " ኑ ወዲህ " አለ ። ሶስቱም ወደ ቫለንቲን ክፍል ገብተው ከኖርቲር ተሽከርካሪ ወንበር ፊት ለፊት ቆሙ ።

በቪልፎርት ፊት ደም ይራወጥበታል ። " ወንድሞቼ" አለ ለማክሲሚሊንና ለሃኪሙ ፤ ድምጽ ከአንደበቱ አልወጣ እያለው ። "እስታቂውን ሚስጥር ሳለማውጣት ቃል እንድትገቡልኝእፈልጋለሁ ። "

ሁለቱ ሰዎች ግራ ተጋብተው እርስ በእርሳቸው ተያዩ "ነፍሰ ገዳዩንም ሳለማጋለጥ ?" አለ ማክሲሚሊን አይኑን ፍጥጥ አድርጎ።

" አታስብ ፣ ፍትህ ይበየናል " አለ ቪልፎርት " አባቴ የነፍሰ ገዳዩን ማንነት ገልጾልኛል ። እሱም እንዳንተ ብቀላው ሲፈጸም ለማዩት ጓጉቷል ። ግን እሱም እንደኔ የወንጀሉን ሚስጥር ለመጠበቅ ቃል እንድትገቡ ጠይቋል ። እንደዚያ አይደለም አባቴ ?"

" አዎ " አሉ የኖርቴር አይኖች ።

ማክሲሚሊን የመረበሽና የመቁነጥነጥ ምልክት ይታይበት ጀመር ።

ቪልፎርት ክንዱን ያዝ አድርጎ" አባቴ ምን ያህል የማይበገር ሰው እንደሆነ ሳታውቅ አትቀርም ። ሚስጥሩ እንዲጠበቅ ሲጠይቅ የቫለንቲን ደም እንደሚመለስ እንደሚያውቅ መጠራጠር የለብህም ።" የአዛውንቱ አይኖች ይህንን አባባል አረጋገጡ ። ቪልፎርት ንግግሩን ቀጠለ ፣" አባቴ እኔን በደንብ ያውቀኛል ፣ እኔም የማይታጠፍ ቃሌን ስጥቻለሁ ። ወንድሞቼ ፣ የሶስት ቀን ትዕግስት እንዲኖራችሁ እጠይቃለሁ ። በሶስት ቀናት ውስጥ በልጄ ገዳይ ላይ የወሰድኩት የብቀላ እርምጃ ሲሰማ በአረመኔነቱ የታወቀን ሰው ልብ ሳይቀር እንደሚያርበደብደው አትጠራጠሩ ።"

" ይህ ቃልኪዳን ይጠበቃል አያታችን ?" በማለት ጠየቀ ማክሲሚሊን ።

" አዎ ። " የሚል ምልክት ሰጡ አዛውንቱ ፤ ውስጣዊ ደስታ ከልባቸው ፈንቅሎ ሊወጣ የሚታገላቸው እየመሰለ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ታዲያ ብቀላውን ለኔ ለመተው ትምላላችሁ ፤ ጉበዝ ?" ሲል ጠየቀ ቪልፎርት ።

አብሪኝ ፊቱን በሽሙጥ ዞር አድርጐ በቀስታ "አዎ" ሲል አጉተመተመ ። ማክሲሚለን ግን ወደ አልጋው እየተንደረደረ ሄዶ የቫለንቲንን ቀዝቃዛ ከንፈሮች ስሞ አንጀት የሚያላውስ የትካዜ ሲቃ እያሰማ ከክፍሉ ወጣ ።

" ለቫለንቲን የሚጸልይ የሚያውቁት ቄስ አለ ?" ሲል ጠየቀ አብሪኝ ቪልፎርትን ።

" እረ የለም ።" ሲል መለሰ ቪልፎርት በረጅሙ ተንፍሶ " በቅርብ የሚገኘውን ጥራ ።"

" በቅርብ የሚገኘውማ ከዚህ ግቢ ጐን ሰሞኑን የተከራዩው ኢጣሊያዊ ቄስ ነው ። ወደ ቤቱ ስሄድ እግረ መንገዴን ጉራ ብዬ ላነጋግረዋ ?"

"አዎ ፤ እዚህ ከቫለንቲን ጋር ሲቆይ ይችል እንደሆነ ጠይቀው።"

" ሊያነጋግሩት ይፈልጋሉ ?"

" አይ ፤ ብቻዬን መሆን ነው የምፈልገው ። ይቅርታ ጠይቀው ፤ ደግሞም ቄስ የሰው ሃዘን የሚገባው ሰው ነው ። "

አብሪኝ ወደ ቤቱ ማምራት እንደጀመረ በኢጣሊያዊው ቄስ መኖሪያ ቤት በረንዳ ላይ ካባ የለበሰ ሰው ቆሞ አየ ። ወደ ሰውዬው ሄዶ " ልጁ ለተቀጠፈችበት አንድ ምስኪን አባት ታላቅ አገልግሎት ሲፈጽሙ ይፈቅዳሉ አባታችን ? ለጐረቤትዎ ፤ ለመሴ ቪልፎርት ማለቴ ነው ።" አለ ።

" አዎ ፤ የሱን ቤት ሞት ደጋግሞ እንደጐበኘው አውቃለሁ ። " ሲሉ መለሱ ቄሱ በኢጣሊያዊ የአነጋገር ቃና ፤ " በራሴ ፍላጐት እገልግሎቱን ለሰግስ ሳመነታ ነው የመጣሁት ። ተግባሮቼን ቀደም አድርጐ ማወቅ የቄስ ተልእኮ ነው ።"

" ለግላጋ ልጃገረድ ነበረች ።"

" አዎ ፤ ያንንም አውቃለሁ ፤ ቤቱን ለቀው ከሚወጡ አሽከሮች ተነግሮኛል ። ስሟም ቫለንቲን መሆኑ ስለተገለጸልኝ ቀደም ብዬ ጸሎቱን ሳደርስላት ነበር ።"

t.me/OLDBOOKSPDF

“ አመሰግናለሁ አባታችን ።” አለ አብሬኝ ፤ “ የተቀደሰውን ተግባርዎን ቀደም ብለው እስከጀመሩ ድረስ እባክዎ ይቀጥሉበት ? እባክዎ ይሂዱና ከእድለቢሷ ልጃገረድ ጐን ይቀመጡ ? መላ ቢተሰቧ ከልብ ያመሰግንዎታል ።”

“ እሄዳለሁ ። ” አሉ ቄሱ ።

አብሬኝ የቄሱን እጅ ይዞ በቀጥታ ወደ ቫለንቲን ክፍል ወሰዳቸው ።

የኖርቲር አይኖች የቄሱን አይኖች ሲመለከቱ አንድ ነገር ያነበቡባቸው ይመስል በአትኩሮት እንዳፈጠጡባቸው ቀሩ ።

አብሬኝ ወጣ ። ቪልፎርት በፊትም ወደ ግል ክፍሉ ገብቶ ነበር ። ቄሱ ፀሎታቸው እንዳይረበሽ ! ኖርቲርም ሃዘናቸውን በጸጥታ ያገኙ ዘንድ በሩን ከውስጥ አጥብቀው ቀረቀሩት ።

t.me/OLDBOOKSPDF

56

በማግሥቱ ዳንግላር የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ሠረገላ ወደ ግቢው ሲገባ በመስኮት እንደተመለከተ እንደራሴውን ለመቀበል ከቢሮ ወጣ ። የእንደራሴው ፊት ቆጣ ያለ ቢመስልም የትሁትና ገጽታ ይነበብበታል ።

" የሐዘን ተካፋይነትዎን ለመግለጽ እንደመጡ አልጠራጠርም ።" አለ ዳንግላር " ኧረ እባክዎ ጥንቃቄ አይጉደልዎ ክቡር እንደራሴ ? የእኛ ትውልድ ሰዎች ዘንድሮ ቀናቸው አይደለም ። ቪል ፎርት መላ ቤተሰቡን በድንገተኛ ሁኔታ ማጣቱና ጄኔራል ሞርሰፍ እንደውሻ ተዋርዶ መሞቱ ሲገርመኝ እኔም ራሴ ቤኔዴቶ የሚሉት ሰላቢ መሣለቂያ አደረገኝ ። ይባስ ብሎ . . . "

" ይባስ ብሎ ምን ?" ሲል ጠየቀ እንደራሴው ።

" አልሰሙም እንዴ ? ልጄ ደግሞ ቤቴን ጥላ ሄደችኮ ። "

" አይደረግም !"

" ተደረገ ፤ ክቡር እንደራሴ ። ያ ውቃቤ የራቀው ጉረምሣ ባደረሰብን ውርደት ሞራሏ በመነካቱ በውጭ ሀገር ሽርሽር ለማድረግ ፈቃድ ጠይቃኝ ከትናንት በስቲያ ማታ ሄደች ።"

" ታዲያ ፈቃድ ጠይቃ ከሄደች ምኑ ነው ጥፋቷ ? ለመሆኑ ከእመቤት ዳንግላር ጋር ነው ወይስ ? "

" አይ ፤ ከሌላ ዘመድ ጋር ። የምትመለስ አይመስለኝም ። ወይኔ ልጄን ። ጸባይዋን አውቀዋለሁ ፤ በፍጹም ወደ አገሯ አትመለስም ።"

" እንዲህ ያለውን ሃዘን በምድር ላይ ያለችው ንብረት አንድ ልጁ የሆነች ሰው ሊሸከመው አይችልም ።" አለ እንደራሴው " ለአንድ ቱጃር ግን ከምንም ላይቆጠር ይችላል ። ፈላስፋዎች ምንም ይበሉ ገንዘብ ታላቅ ካሣ መሆኑ የማይካድ ሃቅ ነው ። እንደርስዎ ያለው የቱጃሮች ንጉሥ ደግሞ ከየትኛውም ሰው የበለጠ ካሣ አለው ።"

t.me/OLDBOOKSPDF

ዳንግላር የእንደራሴው አነጋገር የቀልድ ይሁን የቁም ነገር አልገባህ ብሎት በጨረፍታ ከተመለከተው በኋላ “ አዎ” አለ ። “ ገንዘብ እንደኪሣ የሚቆጠር ከሆነስ በርግጥ እኔም ባለኪሣ ነኝ ፤ ሃብታም ስለሆንኩ ።”

“ በጣም እንጂ ፤ ሃብትዎ እንደ ግብጽ ፒራሚዶች ተንሠራፍቶ የተቆለለ ከመሆኑ የተነሣ ሊያፈራርሰው የሚፈልግ ድፍረቱ የለውም ፤ ድፍረት ቢኖረውም ፤ ችሎታው ያጥረዋል ።”

ዳንግላር ከልቡ ፈገግ ካለ በኋላ “ ከነገር ነገር አንዳንድ የባንክ ቼኮችን በመፈረም ላይ እንዳለሁ ነበር የመጡት ። እስክጨርስ ሊታገሱኝ ይችላሉ ?”

“ እንዴታ ! ”

ለጥቂት ጊዜ ቼኮችን ከሚቦጫጭረው የዳንግላር ብዕር በስተቀር ምንም ድምጽ ማይሰማ ቆዩ ። ከዚያም ዳንግላር ካቀረቀረበት ቀና ብሎ “ እንዲህ ያለ እያንዳንዱ ቅጠል አንድ ሚሊዮን ፍራንክ ዋጋ ያለው የቼኮች ጥራዝ አይተው ያውቃሉ ? ” አለ ።

እንደራሴው ዳንግላር በኩራት እጁን ዘርግቶ የሰጠውን አምስቱን የቼክ ወረቀቶች ከተቀበለ በኋላ “ አንድ ፤ ሁለት ፤ ሶስት ፤ አራት ፤ አምስት ሚሊዮን ፍራንክ ” አለ ።

“ እንዲህ ነው ንግዱን የሚጧጡፈው ” ዳንግላር ነበር ።

“ በጣም ያስገርማል ! በተለይ ሂሳቡ በጥሬ ገንዘብ የሚከፈል ከሆነ ። እንዲያ እንደሆነም እርግጠኛ ነኝ ።”

“ በጥሬ ገንዘብ ነውና !” አለ ዳንግላር ።

“ ይህን ያህል ሂሣብ መክፈት እጅግ ያስደንቃል ። እንዲህ ያለው ነገር የተለመደው ፈረንሣይ ውስጥ ብቻ ነው ። አምስት ሚሊዮን ፍራንክ ዋጋ ያላቸው አምስት ወረቀቶች ! ሆ . . . ሆ!መቸም አንድ ሰው እንዲያምን ከተፈለገ ገንዘቡን በአይኑ ማየት አለበት ። ”

“ ይጠራጠራሉ ?” ሲል ጠየቀ ዳንግላር ።

“ በፍጹም ! ”

“ ቢደንብ ያመኑ አይመስለኝም። ለምን ራስዎ አይመለከቱም ፤ ከአንደኛው የሂሣብ ሠራተኛዬ ጋር ወደ ባንክ ሄደው ገንዘቡን ሰብስቦ ሲመጣ ሊያዩ ይችላሉ ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ገባኝ” አለ እንደራሴው አምስቱን ቼኮች እያጣጠፈ ። “ ብቻ ነገሩ የተለዩ ስለሆነ ራሴ መምከር አሰብኝ ። ከርስዎ ጋር የነበረኝ ሂሣብ ስድስት ሚሊዮን ፍራንክ ነበር ፤ ባንድ ወቅት ዘጠኝ መቶ ሺህ ፍራንክ ወስጃለሁ ። ስለዚህ አምስት ሚሊዮን አንድ መቶ ሺህ ፍራንክ ይቀረኛል ማለት ነው ። እነዚህ አምስት ቼኮች በርስዎ እጅ ሲፈረምባቸው በአይኔ ስላየሁ ብቻ ዋጋ እንዳላቸው በማመን ለአም ስት ሚሊዮን ፍራንክ ወስጃቸዋለሁ ። አሁን ይህን የስድስት ሚሊ ዮን ፍራንክ ደረሰኝ ይረከቡኝና ሂሣባችንን እንዝጋ ። በእጋጣሚ ደግሞ ገንዘብ በጣም በምፈልግበት ወቅት ነው የመጣሁት ።”

እንደራሴው በአንድ እጁ ቼኮቹን ወደ ኪሱ እየከተተ በሌላ እጁ ደረሰኙን ለዳንግላር አስረከበ ።

ዳንግላር በመገረም ፈዞ ቀረ ። “ እንዴ ፤ ቼኮቹን መውሰድዎ ነው ? ” አለ በሰለለ የአነጋገር ቃና “ ይቅርታ ያድርጉልኝ ያ ገንዘብ የሆስፒታሎች ንብረት ነው ። . . . ዛሬ ጧት ለመክፈል ቃል ገብቼ ያስቀመጥኩት ገንዘብኮ ነው ።”

“ እንደዚያ አይሉኝም ኖሯል ” አለ እንደራሴው ፤ “ የግድ እነ ዚህን ቼኮች ልውሰድ መቼ አልኩ ። ሌላ ቼክ ፈርመው ሊሰጡኝ ይችላሉ ። እነዚህን የወሰድኳቸው ‘ አምስት ደቂቃ ሳይዘገይ የዳንግ ላር ድርጅት አምስት ሚሊዮን ፍራንክ ከፈለኝ ’ ብዬ ዝናዎን ለማ ውራት ብቻ ነው ። እነሆ ቼክዎን ፤ ሌላ ይሥሩልኝ ።”

ዳንግላር ቼኮቹን ለመቀበል እጁን ከዘረጋ በኋላ ሃሣቡን የቀ ዬረ ይመስል ራሱን ለመቆጣጠር ታገለ ። ከዚያም ፈገግ ብሎ ፤“ ያም ሆነ ይህ ክቡር እንደራሴ ፤ የርስዎ ደረሰኝምኮ የገንዘብ ያህል ዋጋ ያለው ነው ።” አለ ።

“ በሚገባ ፤ እርስዎም ሮም ውስጥ ቢሆኑ ኖሮ የቶምሶንና ጓደ ኞቹ ድርጅት እርስዎ አሁን እንደከፈሉኝ ሁሉ በቀላሉ ይከፍልዎ ነበር ። . . . ታዲያ ቼኮቹን ልውሰዳቸው ?”

“ አዎ፤ ይውሰዷቸው ።” አለ ዳንግላር ከጸጉሩ ሥር የሚመነ ጨውን ላብ እያጠረገ ።

እንደራሴው አምስቱን ቼኮች መልሶ ወደ ኪሱ ሲከት የሚነበብ በት ገጽታ ‘ ዋ፤ በደንብ አስብበት . . . አሁንም ቢሆን ሃሣብህን ለመለወጥ ጊዜ አለህ ። ’ የሚል ይመስል ነበር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ግን እሁንም አንድ መቶ ሺህ ብር ይኖርብኛል ።” አለ ዳንግላር ።

“ አዬ ያ እንኳ ብዙም እርባና የለውም ። መግባባቱ ይበልጣል ። ግዴለም መቶ ሺህ ብር እርስዎ ጋ ይቅርና ሂሣባችንን እንደዘጋን እንቁጠረው ።”

“ እውነትዎን ነው የሚናገሩት ፣ ክቡር እንደራሴ ?”

“ ከባለባንክ ጋር ቀልጄ አላውቅም ” አለ እንደራሴው ከተግ ሣጽ ጋር በሚስተካከል ሁኔታ ኮስተርተር ብሎ ።

እንደራሴው ወደ በሩ ሲያመራ አንድ አሽከር አንገቱን ገባ አድርጎ “መሴ ቦቪል ፣ የሆስፒታሎች ኮሚሽነር መጥተዋል ጌታዬ ” አለ።

የዳንግላር ፊት አንዳች ነገር ጉሮሮው ላይ የተሰነቀረ ይመስል ጉርጥርጡ ሲወጣ እንደራሴው በረንዳ አካባቢ የሚንጎራደደውን ቦቪልን በአክብሮት እጅ በመንሳት ሰላምታ አቅርቦ ሠረገላው ላይ ከወጣ በኋላ በቀጥታ ወደ ባንክ ሽመጠጠ ።

ይህ በእንዲህ እንዳለ ዳንግላር አደብ ገዝቶ ኮሚሽነሩን በሞቀ ሰላምታ ተቀበለው ። “ እንዴት አሉ የእኔ አበዳሪ ?” አለ ። “ በአበዳሪነት መምጣትዎን በትክክል እንደገመትኩ አልጠራጠርም ።”

“ ልክ ነዎ” አለ ቦቪል “ ትናንት የላክሁት ደብዳቤ ደርስዎ ታል ?”

“ እዎ ። ”

“ ደህና ፣ ይኸው እንግዲህ የኔኡ ደረሰኝ ።”

“ መሴ ቦቪል ” አለ ዳንግላር ቀበል አድርጎ ፣ “ ታላቅ ይቅርታ ያድርጉልኝ ፣ አሁን በረንዳ አካባቢ ያገኙት የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ለርስዎ ያዘጋጀሁዋቸውን ቼኮች ይዞብኝ ሄደ ። እስከ ነገ ቢታገሱኝ ።”

“ ምን ?”

“ እንደራሴው ሮም በሚገኘው ቶምሶንና ጓደኞቹ በተሰኘው ድርጅት አማካኝነት ከእኔ ጋር የከፈተው ያልተወሰነ ሂሣብ አለው። ዛሬ መጥቶ አምስት ሚሊዮን ፍራንክ ባንድ ጊዜ እንድሰጠው ስለጠየቀኝ ቼኮቹን አስረከብኩት ። ባንድ ቀን አሥር ሚሊዮን ፍራንክ ከባንክ ማውጣት ያልተለመደ ስለሆነ ነው እስከ ነገ ይታገሱኝ ያልኩት።”

t.me/OLDBOOKSPDF

"እሌ . . . . . ገባ . . . . ኝም" አለ ቦቪል ተምታቶበት በተ ቆራረጠ ድምጽ ። "አ . . . ልገባ . . . ኝም ለዚያ በረንዳው እካ ባቢ እንደሚያውቀኝ ሁሉ እጅ ነስቶኝ ለሄደው ሰው አምስት ሚሊዮን ፍራንክ ሰጠሁ ነው የሚሉኝ ?"

" ይሄ አይደል ደረሰኙ ፤ ራስዎ ይመልከቱት ። "

ቦቪል ደረሰኙን ተቀብሎ በታላቅ አድናቆት አመልካች ጣቱን አፍንጫው ላይ እንዳሣረፈ ያነብ ጀመር ። " ይህንን ሰው ማነጋ ገር አለብኝ ። " አለ ፤ " የበገ አድራጎት ችሮታ እንዲሰግስ እጠይቀ ዋለሁ ። እመቤት ሞርሰፍንና ልጅዋን እንደምግሌ እጠቅስለታለሁ ።"

" እነሱ ምን አደረጉ ?"

" መላ ሀብታቸውን ለሆስፒታሎች ለገሱ ! "

" የትኛውን ሃብት ?"

" የሟቹን የጄኔራል ሞርሰፍን ነዋ ። "

" ግን ለምን እንደዚያ አደረጉ ?"

" በዚያ በወራዳ ተግባር ከተገኘ ገንዘብ ቅንጣት እንደማይጠ ቀሙ ተናገሩ ።"

" ታዲያ እንዴት ይኖራሉ ?"

" እናት መንኩሳ ገዳም ገብታለች ፤ ልጅ ደግሞ በውትድርና ተመልምሏል ። . . . . ግን አሁን ስለራሳችን አምስት ሚሊዮን ፍራ ንክ እንነጋገር ።"

"በደስታ" አለ ዳንግላር እንደበቱ እንደወትሮው ጥርት ለማለት እየሞከረ ። " ገንዘቡን ለማግኘት ይቸኩላሉ ?"

"አዎ . . . . . የሂሣብ ሰነዶቻችን ነገ በኦዲተሮች ይመረመራሉ።"

" ነገ . . . . . ? እሱማ ሰፊ ጊዜ ነው ። በስንት ሰዓት ነው የሚመ ረመሩት ?"

" በስምንት ። "

" ጧት ሰው ይላኩ ፤ ቼኮቹን አዘጋጅቼ እቆይዎታለሁ ። "

ቦቪል እያመነታ ራሱን ከነቀነቀ በኋላ ቦርሣውን እያነሣ ፤ " ግዴ ለም እኔው እመጣለሁ ። " አለ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ በጣም ጥሩ ፤ ያማ እንደገና ለመገናኘት ታደልን ማለት ነው ።” እጅ ለእጅ ተጨባበጡ ።

“ በነገራችን ላይ” አለ ቦቪል “ ለቪልፎርት ልጅ ቀብር አይደ ርሱም ? እኔ ወዲህ ስመጣ እስከሬን ጉዞ ጀምሮ ነበር ። ”

“ አይ . . . . ከዚያ ከቤኔዴቶ ጉዳይ ወዲህ ለጊዜው በተቻለኝ መጠን ከሰው ተገልዬ ለመቆዬት ወስኛለሁ ፤ መጠጻቆሚያ እንዳል ሆን ።”

ቦቪል ከክፍሉ እንደወጣ ዳንግላር “ ደደብ ! ነገ አንተ ቀርቶ ቤተሰቤ በፈረንሣይ ምድር አያዩኝም ። ”አለ ። ከዚያም በሩን ቀር ቅሮ አምሳ ሺህ ፍራንክ አካባቢ ከመሳቢያ ካወጣ በኋላ አንዳንድ ወረ ቀቶችን ሲያቃጥልና ሌሎችን እንደማስረጃ ከውስጥ አውጥቶ ሲያ ስቀምጥ ቆይቶ ፤ “ ለእመቤት ዳንግላር ” በሚል የተቀባይ አድራሻ ደብዳቤ ይፅፍ ጀመር ።

ቀጥሎም ከመሳቢያው ፓስፖርቱን አውጥቶ ከተመለከተው በኋላ ፤ “ በጣም ጥሩ . . . . ገና ለሁለት ወር ይሠራል ። ” አለና ለሚስቱ የጻፈውን ደብዳቤ ወንበሩ ላይ ወደኋላ ተለጥጦ አነበበው ።

<u>የእኔ ውድና ታማኝ ባለቤት ፤</u>

ይህንን ደብዳቤ ከምታነቢበት ጊዜ ጀምሮ ቤትሽ ውስጥ ለባዎራ ስይኖርም ። እንዲህ ስልሽ በድንገጤ ራስሽን እንዳትጉጅ ። ለባወራ ለይኖርሽም ስልሽ ልጅሽን ባጣሽበት መንገድ ባልሽንም ታጪለሽ ማለቴ ነው ። በሌላ ለባባል ከፈረንሳይ ከሚያስወጡት ሰላሳ ወይም ለርባ መንገዶች ባንዱ ወጥቻለሁ ።

ለንችም ሚስጥር የሚገባሽ ሰው ነሽና ዝርዝሩን ሳብራራልሽ እወዳ ለሁ ። ዛሬ ጧት ለምስት ሚሊዮን ፍራንክ እንድከፍል ተጠይቄ እንደከፈ ልኩ ወዲያውኑ ሌላ ለምስት ሚሊዮን ፍራንክ እንድከፍል ሌላ ጥያቄ ቀረበልኝ ። ሁለተኛውን ክፍያ ለነገ ለራዘምኩ ። ዛሬውኑ ካገር ለመው ጣት የተገደድኩትም በዚሁ ምክንያት ነው ። ነገሩ ይገባሻል ለይደለም የኔ ድው ባለቤት ? ይገባሻል ።ምክንያቱም የእኔን ጉዳይ የእኔን ያህል በዝ ርዝር ታውቂዋለሽና ። እንዲያውም ከእኔ የበለጠ የምታውቂው ለንቺ ነሽ ።ምክንያቱም ባንድ ወቅት እንደ ክምር ተቆልሎ የነበረው ሃብቴ ግማ ሹ የት እንደደረሰ ብጠይቅ መልስ መስጠት ለልችልም ። ለንቺ ግን ደህና መልስ ማቅረብ የምትችይ ሰው ነሽ ።

ለዝጋሚው ለጠዳደቂ ለስገርሞሽ ያውቃል እመቤት ? የወርቁ ቁልል በድንገት እየቀለጠ ሲያልቅስ ደንግጠሻል ? በበኩሌ ግን ግራ ለጋብቶኛል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ወጣም ወረደ ከለመዱ ንስናሽ ውስጥ ጥቂት ወርቅ ሳታገኝ እንደትማ
ቀሪ ተስፋ አለኝ ።

በዚህ ተስፋ ነው ውዳጅዋንና ብልጧን ሚስቴን ያለአንዳች ማመንታት
ትቸሽ የሄድኩት ። በእኔ ምትክ አንዳንድ ጓደኞች ፣ የጠቀስኩልሽ ወርቅና
ከሁሉም በላይ ደግሞ እንደፈለግሽው የመሆን ነፃነት አሉሽ ።

አሁን ደግሞ እስኪ አንዳንድ የውስጥ ጉዳዮችን ላንሳልሽ ። ለቤተሰባ
ችንና ለልጆቻችን መበልጸግ ስትደክሚ ባለ ሙሉ ሥልጣን የሰጠሁሽ ቢሆ
ንም ለውድቀታችን ስትሯሯጭ እያዩሁ ዝም ማለት አቃተኝ ። ሳገባሽ
ሃብታም ብትሆኚም ተገቢው ክብር አልነበረሽም ። ለአሥራ አምስት
ዓመታት ሃብታችን ሲዳብር ኖሮ ባላወቅሁት ምክንያት ድንገት ማሽቆልቆል
ያዘ ። በሌላ በኩል ግን አንቺ የግል ሃብትሽን ስታደላድይ ኖረሻል ። ስለዚህ
የተውኩሽ ልክ ባገኘሁበት ሁኔታ ነው ፣ ማለትም ደህና ሐብት ከጥቂት ክብር
ጋር ። ካሁን በኋላ እኔም ለራሴ የግል ብልፅግና መልፋት እጀምራለሁ ።
ላሳዩሽኝ ምሣሌነት ሳላመሰግንሽ አላልፍም ።

የትናንቱ ባልሽ

ባሮን ዳንግላር

t.me/OLDBOOKSPDF

57

የቫለንቲንን የቀብር ሥነ ሥርዓት ያጀቡት በአብዛኛው በለግ ላጋው የወጣትነት ዘመኗ የተቀጨችው የፍንጆዋ ፤ የጭምቷና የሰው አክባሪዋ ቫለንቲን ሞት ልባቸውን የነካው ወጣቶች ነበሩ ።

አስከሬኑ ከከተማ መውጣት እንደጀመረ የሞንቴ ክሪስቶ እን ድራሴ ከሥረገባው ወርዶ ከለቀስተኛው ሕዝብ ጋር ተቀላቀለ ።

እንደራሴው ዙሪያወን ያማትር ጀመር ። ነገር ግን አስከሬኑ ወደ መካነ መቃብሩ ሥፍራ እስኪደርስ ድረስ የሚፈልገውን ሰው ሊያ ገኘው አልቻለም ። ግብአተ መሬቱ ከመጠናቀቁ በፊት ጸጥታ በሰፈ ነበት ወቅት ብቻ የመቃብሩን ሥፍራ በግልጽ ከሚያሣይ ጉብታ ጫፍ ላይ ቆሞ ነበር ማክሲሚለንን ሊያየው የቻለው ። ከዚያ ደቂቃ ጀምሮ ሥነ ሥርዓቱ በሚከናወንበት ጊዜ ሁሉ እንደራሴው ማክሲ ሚለንን በአይኑ ይከታተለው ነበር ።

ሥነ ሥርዓቱ እንዳበቃ ለቀስተኛው የመልስ ጉዞ ለማድረግ መሰናዳት ያዘ ። እንደራሴው ግን ራሱን ከአንድ የመቃብር ሐውልት ጀርባ ሸሽጐ የማክሲሚለንን እንቅስቃሴ ያስተውላል ። ወጣቱ ዝግ እያለ ብቻውን ወደቀረው የመቃብር ጉድጓድ ካዘገመ በኋላ በጉልበቱ ተንበረከከ ። ከዚያም ግንባሩን ከአንደኛው ድንጋይ ላይ አስጠግቶ “ መጣሁ ቫለንቲን” አለ በሰቀቀን በተሳሰረ ምላስ ።

የዚህ ቃል አወጣጥ የእንደራሴውን አንጀት ክፉኛ አላወሰው። ወደፊት ተራምዶ የወጣቱን ትከሻ መታ እደረገና ፤ “ ስፈልግህ ነበር ፤ ጓደኛዬ ! ” አለው ። ማክሲሚለን ግንፍል ብሎበት አንድ ክፉ ቃል ይናገራል ብሎ ጠብቆ ነበር ። ወጣቱ ግን ካጕነበሰበት ቀና ብሎ ከአ ንገቱ ከዞረ በኋላ የተለመደው ርጋታ ባልተለዬው ትሁት ሁኔታ “ ስጸልይ ነበር ። ” አለ ።

እንደራሴው ለጥቂት ጊዜ በሚመራመር አስተያዩት ከተመለ ከተው በኋላ “ ወደ ከተማ ላድርስህ ? ” አለው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ይቅርብኝ ፤ አመሰግናለሁ" ነበር መልሱ ።

" ሌላ የምረዳህ ነገር አለ ?"

" ልጸልይበት "

እንደራሴው ሌላ ቃል ሳይጨምር ትቶት ሄደ ። ነገር ግን ጥቂት ራቅ ካለ በኋላ ሌላ የሚመለከትበት ቦታ ፈልጎ ራሱን ደብቆና የማክሲሚለንን እንቅስቃሴ መከታተሉን ቀጠለ ። ወጣቱ በመጨረሻው ከተንበረከከበት ተነስቶ ወደ ከተማ መጓዝ ጀመረ ። እንደራሴው ሲጠብቀው የነበረው ሠረገላ ተመልሶ እንዲሄድ አዝዞ አንድ መቶ ርምጃ በሚያህል ርቀት ማክሲሚለንን ከኋላው እየተከተለ በእግሩ ይጓዝ ጀመር ።

በመጨረሻ ማክሲሚለን የሄደው እህቱ ቤት ነበር ። እንደራሴው ከአምስት ደቂቃ በኋላ ተከትሎት ገባ ።" እንዴ ፤ የምንቴ ክሪስቶ እንደራሴ !" አለች ዡሊዬ፤ መላው ቤተሰብ እንደራሴውን ሲያይ በሚያሜው የተፍለቀለቀ ፈገግታ ።

" ማክሲሚለን መጥቷል አይደለም ?" ሲል ጠየቀ እንደራሴው ።

" አዎ ፤ አሁን በግሎን በኩል ሲያልፍ ያዩሁት መሰለኝ ።"

" ይቅርታ ይደረግልኛ ። አሁኑኑ ላንድ ጉዳይ እፈልገዋለሁ ። አንድ እጅግ በጣም ጥብቅ ጉዳይ ልገልጽለት ነው የመጣሁት "

ዡሊዬና እንደራሴው ተያይዘው ወደፎቅ ከወጡ በኋላ ዡሊዬ የማክሲሚለንን ክፍል ለእንደራሴው አሣይታ ተመለሰች ።

እንደራሴው ሶስተኛ ፎቅ ላይ ከማክሲሚለን ክፍል ፊት ለፊት ቆሞ ሲያዳምጥ የሚሰማ ድምጽ አጣ ። በሩ መስታዎት ያለው ቢሆንም ከውስጥ በኩል በቀይ መጋረጃ ስለተከለለ ማየት አይቻልም ። እንደራሴው ለጥቂት ጊዜ አሰላሰለ ። " ደወል ልደውል ? የለም ፤ የደወል ድምጽ በማክሲሚለን ሁኔታ ላይ የሚገኝ ሰው ያሰበውን ውሳኔ በፍጥነት እንዲፈጽም ያደርገዋል ። " እያለ ከራሱ ጋር ሲነጋገር ከቆየ በኋላ ማክሲሚለን በራሱ ላይ ሊወስድ የሚችለው እርምጃ ድቅን ብሎበት ከእግር ጥፍሩ እስከ ራስ ጸጉሩ ወረረው ።

የበሩን መስታወት በጡጫ ሰብሮ መጋረጃውን ገለጠው ። ማክሲሚለን ጠረጴዛውን ተደግፎ ብዕር በእጁ እንደያዘ መስታወቱ ሲሰበር ከእንቅልፉ ድንገት እንደባነነ ሰው ስቅጥጥ አለ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ይቅርታ ” አለ እንድራቤው ፤ “ ወለሉ እንሸራተተኝና እጇ መስታወቱን ተጫነው ። ግን አንድ ጊዜ ተሰብሯልና ራሴ እጇን አሾልኬ በሩን እከፍተዋለሁ ፤ መነሳት አያስፈልግህም ።” ከንግግሩ ጋር እጁን በቀዳዳው ወደ ውስጥ አሣልፎ በሩን ከፈተው ። ማክሲሚሊን ሁኔታው አሳምርሀ ብሎት እንድራቤውን ሊቀበል ማይሆን ከውጭ ሊያስቀረው ፈልጎ ወደፊት ራመድ አለ ።

“ የሠራተኞቻችሁ ጥፋት ነው ። ” አለ እንድራቤው እጁን እየ ጠራረገ ፤ “ ወለሎቹ እንደመስተዋት ያንጸባርቃሉ ። ”

“ ተጎዱ ?” አለ ማክሲሚሊን ተዝተዝ ብሎ ።

“ እኔ እንጃ ፤ ግን አንተን ከሥራህ የረበሽኩህ መሰለኝ። ስትጽፍ ነበር ?”

“ አዎ ፤ ወታደርስ ከጦር ሜዳ ይጽፍ የለ ። ”

እንድራቤው ወደፊት ራመድ ብሎ ሙሉ ለሙሉ ክፍሉ ውስጥ ገብቶ ክፍሉን በአራቱም ማዕዘናት ይቃኝ ጀመር ።“ እነዚያ ሽጉጦች ደግሞ ምን ያደርጋሉ ? ” ሲል ጠየቀ ፤ ጠረጴዛ ላይ ወደ ተቀመጡት ሽጉጦች እያመለከተ ።

“ ወደ ሩቅ አገር ልንገዝ አስቤአለሁ ። ” ሲል መለሰ ማክሲሚለን

“ማክሲሚለን ።”አለ እንድራቤው“በል፤አሁን ሁለታችንም ያጠለቅናቸውን የማስመስያ ካባዎች እናውልቅ ። እኔ ግድ የለሽ እየመሰልኩ እንደማታልልህ ሁሉ አንተም ርጋታህ ያልተለዩህ እየመሰልህ ልታታልለኝ አትችልም ። የወዳጄን በር በቡጢ ሰስብር በአንድ ትልቅ ምክንያት መገፋፋቴን ሳትረዳ አትቀርም ። እንደባበቅ ። ራስህን ለመግደል እየተዘጋጀህ ነው፤ . . . ማክሲሚለን !”

ማክሲሚሊን በድንጋጤ ከው ብሎ ፤ “ ይህን ሃሣብ ደግሞ ከየት አገኙት ? ” ሲል ጠየቀ ።

“ ደግሜ ልንገርህ ፤ ራስህን ለመግደል እየተዘጋጀህ ነው። ” ሲል መለሰ እንድራቤው ። “ ማረጋገጫውም ይኸውና ! ” ወደ ጠረጴዛው ሄዶ ወጣቱ ሲጽፍ የነበረው ደብዳቤ እንዳይታይበት ከላይ የጫነውን ወረቀት ወደጐን አድርጎ ደብዳቤውን አነሳው ። ማክሲሚለን ወደ

t.me/OLDBOOKSPDF

ፊት ተንደርድሮ ደብዳቤወን ከእንደራሴው ሊነጥቅ ሲፈልግ እንደራሴው እንደብረት በጠነከረ እጁ ክንዱን ያዝ አድርጎ አስቀረው ።

“ ታዲያ ብገድልስ ?” ሲል ጮኸ ማክሲሚለን ፤ የደስሙላ ርጋታው ከድቶት ። “ ማነው የሚከለክለኝ ? ተስፋዬ ሁሉ ተሟጧል ፤ ልቤ ተሰብሯል ፤ ደስታዬ መክኗል ፤ በዙሪያዬ ከሙሾና ከትካዜ በስተቀር የሚታዩኝ የለም ስል ማነው እሱ ‘ ተሳስተሃል ’ የሚለኝ ? እርስዎ እንዲህ ለማለት ይደፍራሉ ? ”

“ አዎ እደፍራለሁ ። ” አለ እንደራሴው ከወጣቱ ኃይለኛ ቁጣ ጋር በሚጋጭ ፍፁም ቀዝቀዝ ያለ አነጋገር ።

“ እርስዎ?” አለ ማክሲሚለን ጣራውን የሚነቅል በሚመስል ኃይለኛ ጩኸት ። “ በውሸት ተስፋ ልቤን እንጠርብበው ፤ በአጉል ቃል ከዳን መንፈሴን ሞልተው ፤ አድናትም እንደሁ በመጨረሻው ዕድሉ እንዳልፍጨረጨር ፤ ወይም በከንዴ ታቅፌአት አሟሟቷን እንኳ እያየሁ እንዳልሰናበታት ከደረጉኝ በኋላ ! የአምላከን ሚና እንደሚጫወቱ ሲያወሱ ሰንበቱ ። ጊዜው ሲደርስ ግን መርዝ ለሚያወራጂት ሴት ማርከሻ መስጠት እንኳ ተሳነዎ ! ”

“ ስማኝ እንጂ !”

“ ደሞ የማስመሰያ ካባህን አውልቅ ይሉኛል ፤ ይኸው ይወቁት የማደርገውን ። በመቃብር ሥፍራ ሲያናግሩኝ የማደርገው ቢጠፋብኝ በአክብሮት አነጋገርኩዎ ። ግን እዚህ መቃብሬ ሊሆን ወደተቃረበው ክፍሉ እስከ መጡና በቃኝ ባልኩት የሥቃይ ጦር እንደገና እንድወጋ እስካደረጉ ድረስ ወዳጅዎ ሕይወቱን ሲያሳልፍ ከመመልከት በስተቀር ሊያቆሙኝ እንዳይከጅሉ ። ” ማክሲሚለን ፈንጠር ብሎ እጆቹን ወደ ሽጉጦቹ ሲልክ እንደራሴው አይኖቹን በቁጣ እያንቦገቦገ ክንዱን ጨብጦ ካስቀረው በኋላ ፤ “ ላራስህን አትገድልም ፤ ማክሲሚለን!” አለው ።

“ ይበሉ እስኪ ይከልክሉኝ !” በማለት እየጮኸ ማክሲሚለን ጭምቅ አድርጎ የያዘውን የእንደራሴውን እጅ ሊፈለቅቅ ይታገል ጀመር ። እንደብረት ድርቅ ያለው የእንደራሴው እጅ ግን ሊያነቃንቀው አልቻለም ።

“ እከለክልሃለሁ !”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ሊመሆኑ እርስዎ ማን ነዎ በሰው ውሳኔ ጥልቅ ብለው . . . ” ጥርሱን እያንገጫገጨ እጁን ለማስለቀቅ መታገሉን ቀጠለ ።

“ ማነኝ ገስጣ ፤ ልንገርህ ። በዚህ ዓለም ላይ ‘ ማክሲሚለን ፤የዋ ረል ልጅ ! ዛሬ እንዲሞት አልፈቅድልህም ’ የማለት መብት ያለኝ ሰው እኔ ብቻ ነኝ ። . . . . ”

“ ኤዲያ ! ዶዋ ስለ አባቴ ያወራሉ ?” ሲል ማክሲሚለን እጁ ፈጠው እልሁ አስገንፍሎት ፤ “ ለምን የአባቴን ታሪክ ዛሬ በእኔ ላይ ከደረሰው ነገር ጋር ያያይዙታል ? ”

“ ምክንያቱም ልክ ዛሬ አንተ ልታደርግ እንደምትገለገለው ሁሉ አባትህም ራሱን ሊያጠፋ በነበረበት ቅጽበት ደርሶ ያተረፈው ሰው እኔ ነኝና ! ምክንያቱም ለእህትህ የሙርግ ገንዘብ በቦርሣ ፤ ለአባትህ ፋራኦንን ከነጭንቷ የላከላቸው ሰው እኔ ነኝና ! ምክንያቱም አንተ ራስህ ገና ጨቅላ ሳለህ በትከሻው ተሸክሞ እያሽከረከረ ሲያጫውትህ የነበረው ኤድመንድ ዳንቴ እኔ ነኝና ! . . . . ”

ማክሲሚለን በተለይ የመጨረሻዎቹን ቃላት እንዴት እንደሰ ማቸው በውል አያስታውስም ። ጉልበቱ ከድቶት ከተብረከረከ በኋላ ወለሉ ላይ ወደቀ ። ነገር ግን ወዲያውኑ ወደ ህሊናው ተመልሶ ብድግ ካለ በኋላ “ ዡሊዬ ! ዡሊዬ ! እማኑኤል ! እማኑኤል ” በማለት እየ ጮኸ ወደ ሳሎኑ ሮጠ ።

እንደራሴው ሊከተለው ቢሞክርም ማክሲሚለን በሩን ከጀር ባው ቁርቅሮ ሊላለከፍት አለ ።

ዡሊዬና እማኑኤል የማክሲሚለንን ጩኸት ሲሰሙ ደረጃውን እየተጣደፉ ወጡ ። ማክሲሚለን እጃቸውን ይዞ በሩን ከከፈተ በኋላ ስሜቱ እየተናነቀ እላናግር እያለው ፤ “ ተንበርከኩላቸው ! እኚህ ኖረዋል በጐ አድራጊአችን፤ የአባታችንን ሕይወት ያተረፉት ፤ ስንዱላ ቸው ! እሣቸው ኖረዋል እምላካችን ! ጫማቸውን ሳሙ ! እሣቸው ኖረዋል . . . ” አረፍተ ነገሩን ሊጨርስ አልቻለም ። እንደራሴው “ እሣቸው ኖረዋል ኤድመንድ ዳንት ” ብሎ ሲናገር ሲል የማክሲ ሚለንን ክንድ ጭምቅ አድርጐ በመያዝ አቋረጠው ።

ሶስቱም ሰዎች ስሜታቸውን አውጥተው የሚናገሩበት ቋንቋ ያጡ ይመስሉ ነበር ። ዡሊዬ የእንደራሴውን እጅ እቅፍ አደረገች።

t.me/OLDBOOKSPDF

አማኑኤል ለወጣቱ እንደቀረበ ተከማቸ ድጋግሞ እጅ ነሣ ። ማክሲሚለን እንደገና ተንበርክኮ ቤሎት እንደሚያደርስ ባህታዊ እጆቹን ወደላይ ዘረጋ ። በዚያ ወቅት ነበር የአንደራሲው ልብ ድረቱ ውስጥ መቅለጥ የጀመረው ። ከጉሮሮው አካባቢ እንዳች ነበልባል ወደ አይኖቹ ሲመራ ። ከእንግቱ አቀርቅር እንባውን አፈሰሰ ። ዋሊዩ እፍዝዞ ካስቀራት ድንጉተኛ ሰመመን በመጠኑ ብንን ማለት ስትጀምር ከክፍሉ እየሮጠች ከወጣች በኋላ ደረጃውን በፍጥነት ወርዳ እንደ ሕጻን ልጅ በደስታ እየተፍለቀለቀች ካልታወቀው እንግዳ የተቀበለችውን ቦርሣ ወዳስቀመጠችበት ሥፍራ ሄደች ።

ይህ በእንዲህ እንዳለ አማኑኤል አንደራሲውን “ አቤት ፣ ክቡር አንደራሲ ፣ በየጊዜው በባልታወቀው በጐ አድራጊእችን ስንናገር ሰም ተውናል ፣ ለሙዬውን በምን ዓይነት ፍቅርና አክብሮት እንደምና ወላው ያውቃሉ . . . ምንው ማንንትዎን ግይነግሩን እስከ ዛሬ ዘገዩ ?” አለው ።

“ ውድ ወንድሜ ” ሲል መለሰ አንደራሲው “ ይህ ሚስጥር ሲጋለጥ የቻለው እንድ ታላቅ ነገር በመከሰቱ የተነሣ ነው ። ያ ታላቅ ነገርም በተራው ሚስጥር ሆኖ መኖር ይኖርበታል ። ለቀረው የሕይወቴ ዘመን በልቤ ውስጥ ቀብሬ ላስቀረው የምፈልገው ምስጢር ነበረ ። ምን ያደርጋል ፣ ማክሲሚለን በጉልበቱ ገላልጦ አዩብኝ ። አሁን በጥ ፋቱ መጸጸት ይኖርበታል ። ” ከዚያም እንደራሲው ማክሲሚለንን ወደሚቀጥለው ክፍል ሄዶ ወንበር ላይ በትካዜ እንደ ተቀመጠ በመለ ታዎት ስላዩው “ ተከታተሉት ” አለ ።

“ ለምን ? ”ሲል ጠየቀ አማኑኤል ተገርሞ ።

“ ለምን እንደሆነ ልነግርህ አልችልም ። ብቻ ከአይናችሁ እን ዳይለይ ! ”

አማኑኤል የክፍሉን ዙሪያ ሲያማትር የማክሲሚለንን ሽጉጦች እየ ። ቁጣ በተዋሃደው የጥያቄ አስተያዬት ወደ ሽጉጦቹ አመለከተ ። አንደራሲው በአዎንታ ራሱን ነቀነቀ ። አማኑኤል ወደ ሽጉጦቹ ሲያመራ እንደራሲው “ አትንኳቸው ” አለው ። ከዚያም ማክሲሚ ለን ወዳለበት ክፍል ሄዶ እጁን ያዘ አደረገ ። የወጣቱን ልብ ያንቀ

t.me/OLDBOOKSPDF

ጠቀጠው ድንገተኛ የድንጋጤ ስሜት እንደመርገብ ስላለ ማክሲሚለን ፍዝዝ ብሎ በሃሣብ እንዳ ተዋጠ ቀርቷል ።

ዠሲዩ የሃር ቦርሣውን በእጅዋ እንደያዘች ከደስታዋ ብዛት በጉንጮቿ ሁለት የእንባ ዘለላዎች ከብለል ብለው እየወረዱ ወደ ክፍሉ ገባች ።

“ ይኸውና ቅርሱ ፣ ” አለች ፤ “ ሰውዬውን ስለሚወክልልኝ እንደጣእት ሳመልከው የነበረው ቦርሣ ። ይኸውና ትዳሬ ! ”

“ እንግዲያውስ መልሱልኝ ” አለ እንደራሴው እንደማፈር ብሎ “ አሁን የራሴን መልክ እስካወቃችሁ ድረስ በወኪሌ ሣይሆን በእኔ ንቴ እንድታስታውሱኝ ነው የምፈልገው ። ”

“ ው . . . . ይ ” አለች ዠሲዩ በቅሬታ አንገቷን ወደ አንድ ጐን ዘንበል አድርጋ ፤ “ እባክዎ እኛው ጋ ይሁን . . . . እርስዎ አንድ ቀን ይለዩናል ብዩ እሠጋለሁ ። ”

“ ትክክል ገምተሻል ! ” ነበር የእንደራሴው ፈገግታ የተቀላቀለበት መልስ ። “ በአንድ ሣምንት ውስጥ ይህችን ያለ እናት ያሣደገኝ አባቴ እንጀት ቁራሽ ዳቦ አርበት ፤ ልቡ በትካዜ ጦር ተወግቶ ሲሞት ርህራሄና ምህረት የማያሻው ታላቅ ብቀላ መቀበል ያለባቸው አንዳንድ ግፈኞች በአስረሽ ምችው ሲፈንጩበት የነበረች ሀገር ለቅቄ እሄዳለሁ ። ”

የምንቴ ክሪስቶ እንደራሴ እነዚህን ቃላት በሚናገርበት ጊዜ አይኑን ማክሲሚለን ላይ እንደ ተክለ ስለነበር ፤ ‘ ለቅቄ እሄዳለሁ ’ የሚለውን ቃል ሲናገር እንኳ ወጣቱ ከተመሰጠበት ሃሣብ አለመለሱን ተገነዘበ ። ከዚያም የዠሲዩንና የአማኑኤልን እጅ በአባትነት አኳኋን ያዝ አድርጐ ፤ “ እስኪ አሁን ደግሞ ማክሲሚለንን ለብቻው ላነጋግረው ” አለ ።

ዠሲዩ ይህን አጋጣሚ በመጠቀም እንደራሴው እንደገና ለመከራከር የዘነጋትን ቦርሳ ደበቅ አድርጋ ይዛ ባሏን ከክፍሉ እንዲወጣ በመግፋት እንደራሴውን እንደ ሐውልት ደርቆ ከቀረው ወንድሟ ጋር ትታው ወጣች ።

t.me/OLDBOOKSPDF

"ማክሲሚለን" አለ እንድራሴው ትክሻውን በእጁ ነካ አድርጎ ፤ "እንደገና ሰው ለመሆን ተዘጋጅተሃል ?"

"አዎ ! እንደገና ልሰቃይ እየተዘጋጀሁ ነኝ ።"

እንድራሴው ወደኋላ መለስ ካለ በኋላ "ማክሲሚለን" አለ "ለትክክለኛ ሰው እርባና የሌላቸው ሁለት ነገሮች እየተጠናወቱህ ነው ።"

"ኢጭ . . . . ለሉ እያሰቡ ጌታዬ" አለ ማክሲሚለን እንጉቱን ካቀረቀረበት ቀና በማድረግ በንግግር ሲገልጹት በማይቻል ሁኔታ ፈገግታውን ከቁጣ ጋር የቀላቀለበትን ገጽታውን ለእንድራሴው እያሳዩ "አሁን ምትን ፍለጋ የምሄትን ሰው አይደለሁም ። ከሽጉጥ የሚመረጥ ከሃዘኔ የሚፈውሰኝ መድሃኒት አግኝቻለሁ ። . . . . .ትካዜዬ ራሱ እስኪገድለኝ እጸምጠዋለሁ ።"

"ወንድሜ" አለ እንድራሴው ከማክሲሚለን ገጽታ ጋር በሚስተካከል የእንጹበት ቃና ፤ "ልብ ብለህ አዳምጠኝ ። አንድ ቀን ትካዜን መሸከም አቅቶኝ እኔም ራሴን ልገድል ነበር ። አንድ ቀን ተስፋው ተሟጦ አባትህም ራሱን ሲገድል ነበር ። አባትህ ሽጉጡን ግንባሩ ላይ ባነጣጠረበት ፣ ወይም እኔ ለሶስት ቀናት ንክች ያላደረግሁት ምግብ ሲቀርብልኝ ወደጎን ገፋ ባደረግሁባት በዚያች ቅውጢ ሰዓት አንዷች ነገር ወደ ሁለታችንም ጆሮ ጠጋ ብሎ ፤ "ኑር ፤ መፈጠርህን የምትመርቅባት የደስታ ቀን ትመጣለች ።" በማለት ሹክ ቢለን እውነተኛነቱን ምን ያህል በተጠራጠርነውና ምን ያህልስ ባፌዝን ። ግን ያንን አስቸጋሪ ጊዜ በማሳለፋችን አባትህ ምን ያህል የደስታ ሕይወት አሳለፈ ? እኔስ . . . . . ? እና ማክሲሚለን ፤ የሕይወት ጣዕምናው ፈተናን ለማለፍ ትንቅንቅ ሲደረግ ነው ። ራስን መግደል ደግሞ ከታላላቆቹ የሕይወት ሽንፈቶች መካከል አንዱ ነው ።"

"እርስዎ ያጡት ነጻነትዎን ነበር ።" አለ ማክሲሚለን ቀበል አድርጎ ። "አባቴም ቢያጣ ሀብቱን ነበር ፤ እኔኮ ቫለንቲንን ነው ያጣሁት ።"

"ተመልከተኝ ፤ ማክሲሚለን" አለ እንድራሴው ፤ በአንዳንድ ሁኔታዎች የበላይና አስፈሪ በሚያደርገው ገጽታ ። "አይኖቼ እንባ አላቋቱም ፤ ልቤ በአዘኔታ አይናሳ አይወድቅም ወይም የደም ሥር

t.me/OLDBOOKSPDF

ቋን ትኩሳት አላጋያቸውም ። እንደወለድኩህ ልጅ የማፈቅርህ ሰው ስትሰቃይ ዝም ብዬ እያዩሁ ነው ። ይህ ገጽታዬ ሥቃይ ከሕይወት ጋር እንደሚመሳሰል አያስረዳህም ? ከሥቃይ ጐራ ማዶ የተደበቀ ነገር መኖሩን አይነግርህም ? ከሰቆቃ እድማስ ባሻገር የጐመራ የሕ ሴት ፍሬ ተንዠርግጐ እንደሚገኝ . . . ማክሲሚለን ፤ ራስህን እንዳ ትገድል ሳዝዝህ አንድ ቀን ያንተን ሕይወት ለራስህ በማቆየቴ እን ደምታመሰግነኝ እያመንኩ በመሆኑ ተለመነኝ ። ' '

" ወይ አበሳዬ ! " አለ ማክሲሚለን በቁጭት እጆቹን ጸጉሩ ላይ አሳርፎ ። " ምንድን ነው የሚሉኝ ? በፍቅር ወድቀው አያውቁም ?"

እንደራሴው መልስ አልሰጠም ። ከንፈሩን በሽሙጥ ወደ አፍ ንጫው ወሰድ አድርጐ አዬው ።

" የምናገረውኮ ስለ እውነተኛ ፍቅር ነው ! " አለ ማክሲሚለን ብግን ብሎ ። " ሙሉ ሰው ከሆንኩበት ጊዜ አንስቶ ወታደር ነበርኩ ። እስከ ሃያ ዘጠኝ ዓመቴ ድረስ ፍቅር የሚሉት ሳይነካኝ ፤ የፍቅር ስሜት ሳያጠቃኝ ኖርኩ ። በመጨረሻ ቫለንቲንን አግኝቼ ሁለት ዓመት ከሷ ጋር በፍቅር አሳለፍን ። ከቫለንቲን ጋር ደስታዬ ወሰን የሌለው ፤ ተሰምቶ የማይታወቅ ፤ ሲበዛ ታላቅ ፤ ሲበዛ የተሟላ ደስታ ነበር ። አሁን ግን ቫለንቲንን ተነጥቄያለሁ ። የቀረኝም የተሰበረ ልብና ባዶ ነት ነው ።"

" ተስፋ እንድታደርግ እኮ ነው የምነግርህ ፤ ማክሲሚለን ።"

" አይቀልዱ ክቡር እንደራሴ ። ከፍላጐቴ ውጭ እያስገደዱኝ ነው ያሉት ። ያ ከሆነ ደግሞ ማመዛዘኛ ህሊናዬን እንድስት እያደረ ጉኝ ነው ፤ ቫለንቲንን እንደገና እያታለሁ ብዬ እንዳምን ።"

እንደራሴው ሳቅ አለ ።

"እንዳይቀልዱብኝ በድጋሚ አደራ እልዎታለሁ ! " አለ ማክሲ ሚለን ፤ " በእርስዎ ላይ ያለኝ እምነት ያስፈራኛል ። እስበው ይናገሩ ፤ አለቢያ በመለኮታዊ ነገሮች እንዳምን እየገፋፉኝ ነው ።"

" ተስፋ አድርግ ወዳጇ " አለ እንደራሴው እንደገና ።

t.me/OLDBOOKSPDF

« እዬ . . . ለምን ይሜወቱብኛል ?” አለ ማክሲሚለን ከወጣ በት የኀጉት ቁንጮ ጥልቅ ወደሆን የሐዘን ጉድጓድ እየወረደ ። “ እንደ ለጋስ እናቶች ፤— ኸረ ምን እንደለጋስ ፤ የልጆቻቸው ለቅሶ አስመርሯ ቸው በጣፋጭ ቃላት እንደሚሸነግሉ ንፉግ እናቶች— ይሸነግሉኛል። የለም ፤ የለም ፤ ተሳስቼ ኖሯል ። እያስቡ ፤ ሐዘኔን ከውስጥ እምቱ ሚስጥር በማድረግ በእኔ ሥቃይ እርስዎም አብረው እንዳይጨነቁ አደርጋለሁ . . . . ደህና ይሁኑ ! ”

“ የምን ደህና ይሁኑ ? ካሁን ጀምሮ ከጐኔ ሳትለይ አብረኸኝ ትኖራለህ ፤ በአንድ ሣምንት ውስጥ ፈረንሣይን ከጀርባችን ትተን እንሄዳለን ።”

“ እና ተስፋ አድርግ ይሉኛል ?”

“ አዎ ፤ ምክንያቱም እንዴት እንደማድንህ አውቃለሁና !”

“ ጌታዬ ፤ አሁንስ እያናደዱኝ ነው ። በደረሰብኝ መከራ ተራ ሃዘ ንተኛ አድርገው ቆጥረውኝ በተራ መፍትሔ አጽናንተው ሊፈውሱኝ ያስባሉ ፤ በሽርሽር ።” ማክሲሚለን በተቃውሞ ራሱን ነቀነቀ ።

“ በምግባው ቃል ኪዳን ላይ ጽኑ እምነት አለኝ ! ” አለ እንደ ራሴው ፤ “ እስኪ በትክክል መፈጸም አለመፈጸሙን ልሞክር ! ”

“ እዬ . . . አሁንስ ጣዕሬን አበዙት ”

“ ልብህ ወዳጅህ ቃሉን እስኪያስመሰክር የጥቂት ጊዜ ትዕግ ሥት የሌለው ደካማ ነወይ ? የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ምን ማድረግ እንደሚችል አታውቅም ? በእጁ የጨበጠው ኃያል ችሎታ እንዳለው አታውቅም ? አንድ ተአምር እስኪሠራ ብትታገስ ይሻልሃል ። አለ ዘያ . . . ”

“ አለዚያስ ? ”

“ አለዚያማ የአባትህ ልጅ መሆንህን እጠራጠራለሁ ።”

“ ምነው ይጨክኑብኛል ፤ አላሳዝንዎትም ክቡር እንደራሴ ? ”

“ ስማኝ ማክሲሚለን ፤ ላንተ ከሚሰማኝ አዘኔታ ክብደት የተ ነሣ ልክ የዛሬ ወር በዚህ ቀንና በዚህ ሰዓት ከሐዘንህ ካልፈወስክህ ባንተው ፊት ማንባሬን ለእነዚህ ሽጉጦች ፤ ጉሮሮዬንም ቭለንቲ

t.me/OLDBOOKSPDF

ግን ከኀደላት የበለጠ ፈጣንና ኢጣሊያ ካፈራቻቸው መርቦች ሁሉ ይበልጥ ኃይለኛ ለሆነው መርገዝ ሰጥቼ አይንህ እያዬ የገዛ አካላቴን አቦዳድሳለሁ ።"

" ለዚህ ቃል ይገቡልኛል ?"

" ቃል መግባት ብቻ ሣይሆን መሐላም እጨምርልሃለሁ !" አለ እንደራሲው የማክሲሚሊንን መዳፍ መታ እያደረገ ።

" ውላችን የዛሬ ወር በቃልዎ መሠረት ይስታዬ ካልተመለሰ ልኝ በራሱ ላይ የፈሰገኝን ርምጃ መውሰድና ምንም ባደርግ ወኔ ቢስ ላይሉኝ ነው ፤ አይደለም ?"

" ልክ የዛሬ ወር ፤ በዚህ ቀንና ሰዓት " አለ እንደራሲው " በነ ገራችን ላይ ዛሬ ቀኑ መስከረም አምስት መሆኑን ታውቃለህ ? ልክ የዛሬ አሥር ዓመት ነበር አባትህ በማንባራቸው ላይ የሽጉጥ ምላጭ ሲስቡ ሲሉ ያዳንኳቸውና ፋራእንን ከነጭንቷ የመለስኩላቸው ።"

ማክሲሚለን የእንደራሴውን እጅ ያዝ አድርጐ ወደ ከንፈሩ ሲያስ ጠጋ እንደራሲውም መወደድ ያሰበት ሰው መሆኑን በደመነፍስ የተ ገነዘበ ይመስል የእጁን መሳም በፈቃደኝነት ተቀብሎ ዝም አለው ።

" ልክ የዛሬ ወር" ሲል እንደራሲው ንግግሩን ቀጠለ ፤ " ሁለታ ችንም ጥሩ ሽጉጥና እኔ ነኝ ያለ መርገዝ ከሚገኝበት ጠረጴዛ ፊት ለፊት እንቀመጣለን ። ግን እስከዚያ በራስህ ላይ ምንም ነገር ሳታደርግ ቃል ትገባለህ ! "

" በእውነት" ማክሲሚሊን መጣሉ ነበር ።

እንደራሲው ወጣቱን ወደ ደረቱ አስጠግቶ እንዳቀፈው ብዙ ጊዜ ቆዬ ። " አሁን ደግሞ " አለ " ከእኔ ጋር ለመኖር አብረሽኝ መሄድ አለብህ ፤ በሃይዲ ክፍል ትኖራለህ ! "

" ሃይዲ ! ደሞ እሷ ምን ሆነች ?"

" ትናንት ማታ ሄደች ። አሁን እኔ ሄጀ እስክንገናኝ እየጠበቀች ናት ፣ በል ወደኔ ቤት ለመሄድ ተሰናዳ ። መጀመሪያ ግን ከዚህ ግቢ ሰው ሳያዩኝ እንድወጣ ስለምፈልግ ሥውር መንገድ ምራኝ ።"

ማክሲሚለን ከአንገቱ አጐንብሶ እጅ በመንሣት ትዕዛዙን ሲቀ በል ትሁት ሕጻን ልጅ ይመስል ነበር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

58

ላ ፎርስ ተብሎ ከሚጠራው ወህኒ ቤት ውስጥ በተለይ በአደገ ኛነታቸው የታወቁ ወንጀለኞች የሚታሰሩበት ክፍል አለ ። ይህንን ክፍል እስረኞቹ ራሳቸው “ የአንበሶች ዋሻ ” የሚል ቅጽል ስም ሰጥተውታል ። ምናልባት እስረኞቹ ከዘበኞቻቸው አንስቶ እስከ መስኮቶቻቸው ብረቶች ድረስ ሁሉንም ነገር የሚናከሱ መሆናቸውን ለማሳወቅ ያወጡት ስም ሳይሆን አይቀርም ። ክፍሉ በደፈናው ‘በእ ስር ቤት ውስጥ ያለ እስር ቤት ’ ነው ለማለት ይቻላል ። ግድግዳዎቹ ከሌሎች ክፍሎች ሁሉ በእጥፍ የወፈሩና መስኮቶቹም እንዲሁ የበለጠ የጠበቁ ናቸው ። ሁልጊዜ ዘበኞች የክፍሉን ሁኔታ በጥን ቃቄ ይመረምራሉ ። በተለይ የዘበኞቹ ግዙፍ አቋም ፣ እስፈሪ አይ ኖቻቸውና ፈታ ብሎ የማያውቀው ግንባራቸው ከማይበገረው ግት ርነታቸው ጋር ተዳምሮ እስረኞቹን ያስርህራኄ ረግጠው እንዲይዙ ለስፍራው በተለይ የተመረጡ አስመስሏቸዋል ።

የዚህ ክፍል በረንዳ ከዳር እስከዳር ተመሰቃቅለው በቆሙ ግድ ግዳዎች በመከፋፈሉ የጸሐይ ብርሃን እንኳ ወደዚያ የአካልና የሞራል ጉስቁልና መናኸሪያ ወደ ሆነ የሰቆቃ ክፍል ጮራውን እንዳይ ፈነጥቅ ደንቃራ ሆኖበታል ። ፍርድ የተገመደለባቸውም ሆነ ከፍ ትህ በላይ እንሆናለን ሲሉ ሃቅ የወቀጠቻቸው ወንጀለኞች ባንድነት በዚህ ክፍል በረንዳ ላይ ይርመሰመሳሉ ። ይልወሰወሳሉ ። በተለይ አንድ ሰው በዚህ በረንዳ ላይ እጆቹን በኪሱ ኪሶች ከቶ ሁል ጊዜ ከጧት እስከ ማታ ወዲህ ወዲያ ሲንጐራደድ ሌሎች “ የአንበሶች ዋሻ ” ኗደኞቹ በአትኩሮት ይመለከቱታል ። ልብሶቹ ባይቀዳደዱ ኖሮ ይህ ሰው ቅንጦተኛ እንደነበር በመስከሩ ሊት ነበር ። እንዲያም ሆኖ የልብሶቹ አለግርጀትና የጨርቁ አሰፋፍ ሰውዬው ከከበርቴ ቤተሰብ የመጣ መሆኑን ይጠቁማሉ ። በዚያ ላይ ከአረግመዱ ጀምሮ ቁንጥ ሲያወጣ እስኪጨነቅ ድረስ ሁኔታው

t.me/OLDBOOKSPDF

ሁሉ ጥንቃቄ የተሞላበት መሆኑ ከሌሎች እስረኞች ለየት አድር ጉታል ።

አንድ ቀን ይህ ሰው ቀስ በቀስ ቀለሟን እየለወጠች የመጣች ውን ሸሚዝ ኮሌታ ካስተካከለ በኋላ በጥራቱ የሌሎች እስረኞች መጠ ቃቀሻ የሆነውን ቦታ ጫማውን በመሃረቡ ጫፍ በመጥረግ ላይ እን ዳለ የቲያትር ቤት ቲኬት መቁረጫ ከምትመስለው ጠባብ መስኮት በኩል አንድ ድምጽ በድንገት “ ቤኔዴቶ ” ሲል ተጣራ ።

“ እኔን ነው ? ” ሲል ጠየቀ እስረኛው ማመን አቅቶት

“ ወደ እንግዳ ማነጋገሪያው ” ብሎ መለሰ ድምጹ ።

አንድሪያ ለጥቂት ጊዜ በመገረም ፈዞ ቀረ ። እንደሌሎች እስ ረኞች የሚጎበኘው ዘመድ አዝማድ አልነበረውም ። “ አንድ ታላቅ ሰው እንደሚንከባከበኝ አልጠራጠርም ። ” አለ ለራሱ “ ሁሉ ነገር ይህን ያረጋግጥልኛል ። በድንገት የቀረበልኝ ሃብት ፣ ሁሉንም እንቅፋቶች በቀላሉ መወጣቴ ፣ ሳላስበው የመጣልኝ ከበ ርቱ ቤተሰብ ፣ አዲሱ ስሜና ከሃብታም ቤተሰብ ጋር ልጋባ ቀርቦልኝ የነበረው እድል ሁሉ ይመሰክርልኛል ። ተንከባካቢዬ ለጊዜው ቸልብ ሎኛል። ቸልታው ግን ዘላቂ አይደለም ። ምን ያንቀዠቅዠኛል ? ራሴን ከተንከባካቢዬ ለማግለል ? ግን አሁንም በሁለት መንገዶች ሊያድነኝ ይችላል ። ለዘቦች ጉቦ ሰጥቶ በሚስጥር እንዳመልጥ ማድረግ ወይም በሆነው መንገድ ዳኞች በነጻ እንዲለቁኝ ማስፈረድ ። ተንከባካቢዬ ሙሉ ለሙሉ እንደከዳኝ ሳላረጋግጥ ምንም ነገር አላደርግም ። ከከዳ ኝ ግን ራሴው . . . ”

ልቡ በደስታ ነጠር ነጠር ይል ጀመር ። በከፊል በሽቦ ወደተከለለ ክፍል ተወሰደ ። ከሽቦው ማዶ ቤርቱቺዮ ፈርጠም ብሎ ይታያል ።

“ እህሳ ቤኒዴቶ ” አለ ቤርቱቺዮ ጥርት ባለ አንደበት ።

“ እንዴ ? ” አለ አንድርያ ራሱን ይዞ ዙሪያውን በፍርሃት እያ ማተረ ።

“ አላወቅሽኝም ቤኔዴቶ ? ”

“ ኧረ ቀስ ብለህ ተናገር ?” አለ አንድሪያ ግድግዳዎቹ ድምፅ የማያስቀሩ መሆናቸውን በደንብ ያውቅ ስለነበር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ማንም ሳይሰማን ብቻችንን ብንነጋገር ትመርጣለህ አይደ ለም ? ” ሲል ጠየቀ ቤርቱሲዮ

“ አዎ ”

ቤርቱሲዮ ከኪሱ አንድ ነገር አውጥቶ በሽቦው አጥር ጥግ ለቆመው ዘብ ከሰጠ በኋላ “ አንብበው ” አለ ።

“ ምንድን ነው ? ” ሲል ጠየቀ አንድሪያ ተጠራጥሮ ።

“ የራስህ ክፍል እንዲኖርህና በዚያ ክፍል እንዳነጋገርህ የሚ ያዝዝ ደብዳቤ ።”

“ አሃ ” አለ አንድሪያ በደስታ እየፈነደቀ ። ወዲያው ደግሞ ለራሱ “ አሁንም ያልታወቀው ተንከባካቢዬ ለካስ አልረሳኝም ። ቤርቱስዮንም የላከው እሱው ነው ” አለ ።

ዘቡ አንድሪያን ወደ ሁለተኛው ክፍል ወስዶ ከበረንዳው ትይዩ በሚገኝ ክፍል አስገባው ። የክፍሉ ግድግዳ በነጭ ቀለም የተቀባ ነው ። ለአንድሪያ ያ ክፍል የሚያፈዝ ውበት ያለው ነበር ። ምድጃ፣ አልጋ ፣ ጠረጴዛና ወንበር አሉት ።

ቤርቱሲዮ ወንበሩ ላይ ተቀመጠ ። አንድሪያ ደግሞ ዘቡ እንደ ወጣ አልጋው ላይ እግሩን ዘርግቶ ተጋደመ ።

“ የምታናግረኝ ነገር አለ ? ” በማለት ጠየቀ ቤርቱሲዮ ።

“ አንተስ ? ”

“ አይ ፣ መጀመሪያ አንተ ”

“ ልትጠይቀኝ የመጣኸው አንተ እስከሆንክ ድረስ የምትነግ ረኝ ነገር አዘጋጅተሃል ። ”

“ እረ ለመሆኑ አሁንም ወንጀል መፈጸምህን አልተውህም ? ደሞ በስርቆት በግድያ ተይዘህ ትታሰር? መቼ ይሆን እርም የሚልህ?”

“ ይህንን ልትነግረኝ ነው እንዴ የመጣኸው ? ” አለ አንድሪያ ፤ “ እሱ ጠፋኝ ብዬሃለሁ ? ይልቅዬ እኔ የማላውቀው ነገር አለ ፣ እሱን ንገረኝ ። ማነው የላከህ ? ”

“ ማንም ። ”

“ ታዲያ መታሰሬን ማን ነገረህ ? ”

t.me/OLDBOOKSPDF

" ወደ እንደራሴው ቤት ስትቀላውጥ አንድ ቀን ይህ እንደማ ይቀርልህ አውቅ ነበር ። "

" የእንደራሴው ቤት . . . . . ስመሆኑ አባቴ ምን አለ ? "

" እኔ ምንህ ነኝ አንተ ? "

" አንተማ የእንጀራ አባቴ ነህ ። ግን በአራትና በአምስት ወራት የተጠቀምኩበትን አንድ መቶ ሺ ፍራንክ ስትሰጠኝ የነበርከው አንተ አትመስለኝም ። ሃብታም ኢጣሊያዊ አባት የፈጠርክ ልኝ አንተ አልነበርህም ። በአውቲሉ የራት ግብዣ ከታወቁ የፓሪስ ሰዎች ጋር ያስተዋወቅሽኝ አንተ አልነበርህም . . . . "

" ስመሆኑ ምንድን ነው ልነግርህ የምትፈልገው ? " ሲል በርቱ ሲዮ አጳረጠው ።

" ፍንጭ ልስጥህ ? አሁን ስለ እንደራሴው ቤት ስታወራ ነበር አይደለም ? "

" እና ? "

" እንደራሴው በጣም የተከበሩና ሃብታም ነበሩ ። "

" በቤታቸው ስርቆትና ግድያ የፈጸምክባቸው ? "

" አ . . . ነው መሰለኝ ። ግን አሁን እስኪ በሞቴ ንገረኝ ፣ እግራቸው ስር ተደፍቼ ' አባቴ ማረኝ ' ብዬ ልለምናቸው ? "

" ቀልዱ ይቅርብህ " አለ ቤርቱሲዮ ምርር ብሎ " ዳግመኛም እንዲህ ያለ ነገር ካፍህ አይውጣ ። "

" ለምን ቢባል ? " ሲል ጠየቀ አንድሪያ በቤርቱሲዮ መኮሳተር በሽቆ ።

" ምክንያቱም የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ እንዳንተ ያለው ርጉም ወንጀለኛ አባቴ የሚላቸው ሰው አይደሉም ። "

" ጥሩ ብለሃል ። ግን . . . "

" ካልተጠነቀቅህ ሌላም ይከተልሃል ። "

" ኢዲያ ፣ ምን ታንገራግረኛለህ። እኔ እንደሁ ሁሌም ያው ነኝ።"

" ብትጠነቀቅ አይሻልህም ቤኔዴቶ ? አሁንም የቸርነት እጅ ተዘርግቶልሃል ። ብትጠቀምበት ይሻልሃል ። ጥጋብህ አልበረደ ድልህ ከሆነ ግን ያው . . . . . "

t.me/OLDBOOKSPDF

" አባቴ ማን እንደሆነ ማወቅ እፈልጋለሁ " አለ እንድሪያ ተሰላችቶ እንደ ሕጻን ልጅ እግሩን ሲያፈራግጥ እያጣረ ። " የፈለገው ይሁን አባቴን ፈልጌ ማግኘት አለብኝ ። ማነው አባቴ ? "

" እሱን ልነግርህ ነው የመጣሁት ። "

" እሻ " አለ እንድሪያ አይኖቹ በደስታ እያበሩ ።

በዚህ ጊዜ በሩ ተከፍቶ ዘቡ ገባ ። " ይቅርታ ያድርጉልኝ ጌታዬ " አለ ዘቡ ቤርቱሲዮን ። " ቃል ተቀባይ እስረኛውን እየጠበቀ ነው ።"

" ነገ ተመልሼ እመጣለሁ ። " አለ ቤርቱሲዮ

" ጥሩ " አለ እንድሪያ ። " ታዲያ እግረ መንገድህን አንድ ሁለት መቶ ፍራንክ ያህል ተውልኝ ፣ ስንት አለ ? አንዳንድ ነገር እንኳ ቢያስፈልገኝ . . . . "

" እተውልሃለሁ ። " ሲል መለሰ ቤርቱሲዮ ።

ዳሩ ግን እንድሪያ እጁን ቢዘረጋም ቤርቱሲዮ እጁን ከኪሱ አላወጣ አለ ።

እንድሪያ ፈገግ ለማለት ሞከሮ ግን የቤርቱሲዮ ያልተለመደ ጸጥ ያለ ገጽታ መንፈሱን ረበሸው ። " ተሳስቼ ይሆን ? " ሲል አሰበ ። " እስቲ ለሁሉም እናያለን ። " ከዚያም ድምፁን ከፍ አድርጎ " መቼ እንገናኛለን ?" አለው ቤርቱሲዮን ።

" ነገ ። " ነበር የቤርቱሲዮ መልስ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

59

ቪልፎርት ቫለንቲን ከሞተችበት ጊት ጀምሮ አባቱን አላያ ቸውም ። በራሱ ክፍል ውስጥ በሩን ከውስጥ ቀርቅሮ በካድሮስ ገዳይ ላይ የተከፈተውን ፋይል ያገላብጣል ። ጉዳዩ በተጠናከረ ማስረጃ የተደገፈ አልነበረም ። ያለ የሌለው ማስረጃ ሟች ከመሞቱ ቀደም ብሎ የጻፈው ጥቂት መሥመር ሲሆን እሱም ቢሆን ሟች ተከሳሽ ላይ ባለው ጥላቻና ቂም በቀል የተነሳ ሆን ብሎ የጻፈው የውንጀላ ድብዳቤ ሊሆን እንደሚችል ይገመታል ። በቤኔዴቶ ወንጀለኛነት ሙሉ እምነት ያለው ሰው ቪልፎርት ራሱ ብቻ ነበር ። በዚህም የተነሳ ቪልፎርት ሌት ተቀን እየሠራ ጉዳዩን በማቀናበሩ በሶስት ቀናት ውስጥ ወንጀሉ ወደችሎት ተመርቶ ክስ ተመሰረተበት ። ቪልፎርት ልጁ ቫለንቲን የሞተችው በቅርቡ በመሆኑ ሃዘኑን እንዲያረሳሳው ራሱን በሥራ መጥመዱ እምብዛም አስደናቂ አልነበረም ።

አንድ ቀን ቪልፎርት ትዕግሥት አስጨራሹን ሥራ እንዳገባደደ ከድካሙ አረፍ ለማለት ወደ ጓሮው ሄዶ ይንሸራሸር ጀመር ። ከኋላ በኩል ወደ አጥሩ ጥግ እንደደረሰ መለስ ብሎ የመኖሪያ ሕንጻውን ሲመለከት የኖርቴር ክፍል መስኮት ክፍት መሆኑን አዬ ። አዛውንቱ የማታ ጸሐይ ለመቀበል ተሽከርካሪው ወንበራቸው ወደ መስኮቱ እንዲጠጋላቸው አድርገው ኖሯል ።

የኖርቴር አይኖች አንድ ቦታ ላይ ተተክለው በከባድ ጥላቻና ቁጭት ይመለከታሉ ። ቪልፎርት የአባቱ አይኖች ወዳተኮሩበት አቅ ጣጫ ዞር አለ ። ዛፎች ችፍግ ብለው ከበቀሉበት ሥፍራ ወጣ ብሎ ባለቤቱ በእጅዋ መጽሐፍ ይዛ ተቀምጣለች ። አልፎ አልፎ ንባቧን ታቋርጥና ብቻውን ኳስ የሚጫወተውን ልጅዋን ኤድዋርድን አዩት አድርጋ ፈገግ ትላለች ።

ቪልፎርት የኖርቴር ውስጣዊ ሃሳብ ገብቶት ፊቱ ተለዋወጠ ። በዚህ ወቅት በድንገት የኖርቴር አይኖች ከሚስት ወደ ባል መለስ

t.me/OLDBOOKSPDF

ብለው እሳት የሚተፉ እስኪመስሉ ድረስ ቪልፎርትን ገረመሙት ። ወደ ቤቱ ተመልሶ ሲገባ በቀስታ መራመድ ሲጀምርም እነዚያው አስፈሪ አይኖች ተከተሉት ። በመጨረሻም የእነዚያውንቱ አይኖች ልጃቸው ያቀረበውን መሐላ የሚያስታውሱት ይመስል ወደ ሰማይ ተመለከቱ ።

“ ታገሰኝ ! ” አለ ቪልፎርት ፤ ከአባቱ ክፍል ቤታች እንደ ደረሰ ። “ አንድ ቀን ብቻ ታገሰኝ ። ቃሌን አላጥፍም ! ”

የኖርቴር አይኖች ቁጣቸው በቪልፎርት ቃላት ረገብ ብለው ወደ ሌላ አቅጣጫ ይመለከቱ ጀመር ። ቪልፎርት እንደታፈነ ሁሉ ኮቱን በፍጥነት አውልቆ እጁን ግንባሩ ላይ እንዳደረገ ወደ ራሱ ክፍል ገባ ።

እንደወትሮው ሁሉ በዚያ ምሽትም ሌሎች የቤተሰቡ አባላት ወደየመኝታቸው በገቡበት ሰዓት ቪልፎርት በሥራ እንደተጠመደ ነበር ያነጋው ። እስከ ንጋቱ አሥራ አንድ ሰዓት ድረስ የመሃል ዳኛው ስለ ቤኔዴቶ ጉዳይ ያቀረቡትን ዘገባ ፤ የአይን ምስክሮችን ቃልና እሱም ለሚቀጥለው ችሎት በከባድ ጥንቃቄ ያዘጋጀውን የውሳኔ ሃሳብ ሲመረምር አደረ ። ከዚያም ለጥቂት ጊዜ በሚሠራበት ጠረጴዛ ላይ ተደፍቶ ካሸለበ በኋላ በመጀመሪያው የወፎች ጫጫታ ብንን አለ ። ወደ መስኮቱ ሄዶ ከፈተው ። በምሥራቁ አድማስ ዙሪያ ፍም የመሰለ ብርሃን ተዘርግቷል ። የንጋቱ ቀዝቃዛ አየር ፊቱን ሲዳስሰው ትውስታውን ቀሰቀሰበት ። “ ዛሬ ” አለ የታችኛውን ከንፈሩን ነክሶ ከቆየ በኋላ “ የፍትህን ጦር የጨበጠው ሰው ወንጀል በተሠራበት ቦታ ሁሉ ከንዱን መሰንዘር አለበት ። ”

ሳይታወቀው አይኖቹ ትናንት ኖርቴርን ወዳዩበት መስኮት አማተሩ ። መስኮቱ በመጋረጃ የተሸፈነ ቢሆንም የአባቱ ገጽታ በአይነ ሕሊናው ቁልጭ ብሎ ይታየው ስለነበር የእነዛውንቱ ቁጡ አይኖች ከዚያው ሥፍራ ያሉ ይመስል ፤ “ አይዞህ ፤ እታስብ ። ” ሲል አጉረመረመ ።

በክፍሉ ብዙ ጊዜ ከዳር እስከዳር ሲንጐራደድ ከቆየ በኋላ የእደ ባባይ ልብሱን ለብሶ ሶፋው ላይ ተዝናንቶ ተቀመጠ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ቀስ በቀስ ቤቱ ራሱ ከሌሊቱ እንቅልፉ የሚነቃ መሰለ ። በሮች እየተከፈቱ ሲዘጉ ፣ ሚስቱ ሠራተኛዋን ደወል ደውላ ስትጠራ ፣ ሕጻኑ ኤድዋርድ ሲጫወት ይሰሙታል ።

ቪልፎርት ደወል ደወለ ። አዲሱ ባለሟሉ የጧት ጋዜጣና ቸኮሌት ይዞ መጣ ።

"ምንድን ነው እሱ ደግሞ ?" ሲል ጠየቀ ቪልፎርት በሽሙጥ ።

"ቸኮሌት ነው ጌታዬ ።"

" መች ጠየቅሁ ፣ ዛሬስ ማነው እንዲህ ያሰበልኝ ? "

" እመቤት ቪልፎርት ናቸው ፣ ጌታዬ ። የዛሬው የግድያ ክስ ምናልባት በኃይል ሳያደክምዎ አይቀርም ፣ ኃይል ያስፈልግዎታል ብለው ነው እንዳመጣልዎ ያዘዙኝ ። "

ባለሟሉ ስኒውን አስቀምጦ ወጣ ። ቪልፎርት ስኒውን የጉድን ሲያዬው ከቆየ በኋላ ድንገት ብድግ አድርጐ ባንድ ትንፋሽ ጨለጠው። ሁኔታው ቸኮሌቱ እንደተመረዘ ተስፋ አድርጐ ከሞት ከበለጠው አስቸጋሪ ሥራው ይገላግለው ዘንድ ሞትን በደስታ በመቀበል የሚ ጠጣ ይመስል ነበር ። ብድግ ብሎ ለሚያየው ሁሉ በሚዘገንን ሁኔታ ፈገግ እያለ ክፍሉን ደጋግሞ ዞረው ።

ቸኮሌቱ አልተጠናወተውም ፣ የሕመም ስሜት አልተሰማውም። በምሳ ሰዓት ወደ ሳሎን አልወጣም ። በመጨረሻው ባለሟሉ በሩን ከፍቶ ከአንገቱ ብቻ ገባ በማለት ፣

" ጌታዬ ፣ እመቤት ቪልፎርት ' አምስት ሰዓት ሆኗል ፣ ችሎት የሚከፈተው ከሰዓት በኋላ ነው ' ይላሉ " አለ ።

" ታዲያ ምን ይሁን ? " ኃይለኛ ጩኸት ነበር ።

" አሳቸውም ከእርስዎ ጋር ለመሄድ ይፈልጋሉ ጌታዬ ፣ ፈቃ ደኝነትዎን እንድጠይቅ ነው የላኩኝ ። "

" የት ? "

" ችሎት ። "

" ለምን ? "

"በዛሬው ክስ ላይ ለመገኘት በጣም እፈልጋለሁ ነው ያሉት ።"

t.me/OLDBOOKSPDF

“ እሃ ! ” አለ ቪልፎርት በሚያስፈራ ደረቅ ፈገግታ “ እሱንም ትፈልጋለች እ ? ” የገረጣውን ጉንጩን በጥፍሩ እያከከ ዝም ብሎ ቆየ ። “ እመቤትን ስትላት ፤ ” አለ በመጨረሻው በፈዝ ፤ “ የማ ነጋግርሽ ጉዳይ ስላለ ከክፍልሽ ሳትወጭ ጠብቂኝ ብሎሻል በላት ። ታዲያ ቶሎ ተመለስ ። ጺሜን ትላጨኛለህ ። ”

“ አሁኑኑ ጌታዬ ። ”

ባለሚሉ መልእክቱን አድርሶ እንደተመለሰ የቪልፎርትን ጺም መላጨት ጀመረ ። “ እመቤት ጺምዎን ተላጭተው እንደጨረሱ ይጠብቁዎታል ጌታዬ ። ”

“ መሄዴ ነው ። ” አለ ቪልፎርት በረጅሙ እየተነፈሰ ።

ቪልፎርት ከባለቤቱ ክፍል በር ፊት ለፊት ሲደርስ ለአፍታ ቆም ብሎ በግንባሩ የሚንጨበጨበውን ላብ ጠራረገ ። ከዚያም በሩን ከፈተ ። እመቤት ቪልፎርት ትዕግሥት አጥታ እየተቁነጠነጠች ኤድዋርድ ከታች የሚቀደውን ጋዜጣ ከላይ ታነባለች ። እሷም እንደባሏ የከት ልብሷን ለብሳ ለመውጣት ተዘጋጅታለች ። የእጅ ጓንትና ባርኔጣ እንኳ አልቀራትም ።

“ መጣህ ? ” አለች በተለመደው ረጋ ያለ አነጋገር ። “ እን ዴት ገርጥተሃል ! ስትሠራ ነው ያነጋኸው መሰለኝ . . . . ግን ችሎት ይዘኸኝ ትሄዳለህ ወይስ ከኤድዋርድ ጋር ልሂድ ? ”

“ ኤድዋርድ ፡ ” አለ ቪልፎርት ጋዜጣ እየቀደደ የሚጫወተ ውን ልጁን እየተመለከተ ፤ “ ወደ ሳሎን ሂድና ተጫወት ። እኔና እና ትህ የምናወራው ነገር አለ ። ”

ኤድዋርድ ቀና ብሎ እናቱን ሲያያት የአባቱን ትዕዛዝ አለመ ደገፏን ተገንዝቦ ጋዜጣ ቀደዳውን ቀጠለ ።

“ ኤድዋርድ ! ” የቪልፎርት ጩኸት ግድግዳ የሚሰነጥቅ ከመ ምሰሉ የተነሳ ሕጻኑን ከቆመበት አዘለለው ። “ የምነግርህን ትሰማለህ? ውጣ ! ”

በእንዲህ ያለ አንደበት ታዝዞ የማያውቀው ሕጻን እንደቆመ ቀረ። ይናደድ ወይም በድንጋጤ ፈዞ በድን ይሁን በውል አይታወቅም ። አባቱ ወደ ልጁ ሄዶ ጉንበስ ካለ በኋላ እጁን ይዞ ግንባሩ ላይ ሳመውና “ በል ሂድ ፣ ጉሽ የኔልጅ ! ” አለው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ኤድዋርድ እጆቹን እያፍተለተለ እንደወጣ ቪልፎርት በሩን ከው ስጥ ቀረቀረው ።

" ምንድን ነው ጉዳዩ ? " ስትል ጠየቀች ወጣቷ እመቤት ባሏን በሚመራመር አስተያየት ስትመለከተው ቆይታ የታከተ ገጽታውን የምታካክስ ይመስል ፈገግ ልትል እየሞከረች ። " ዛሬስ ተሹሞብ ሃል ። "

" ያ መርዝ የታለ ? " አለ ቪልፎርት በሚስቱና በበሩ መካከል እንደቆመ ጥርሱን እያንቀረጨጨ ።

እመቤት ቪልፎርት የተሰማትን ስሜት በቃላት መግለፅ ያዳግ ታል ። ከጉሮሮዋ አካባቢ ለቅሶ ይሁን ሳቅ የማይታወቅ ሻካራ ድምፅ አመለጣት ። " አ . . . . አልገባኝም ፥ " አለች ።

" እንዴት አይገባሽም ?" አለ ቪልፎርት ፍጹም ጥርት ባለ ድምፅ " ሁለት አማቶቼን ፥ ባሮይስንና ልጄን ቫለንቲንን የገደልሽበትን መርዝ የት ነው የደበቅሽው ? "

" እንዴ . . . ምንድን ነው የምታወራው ? " ስትል ጮኸች እመ ቤት ቪልፎርት እጆቿን እያወናጨፈች ።

" መልሽ እንጂ ጠይቂ አልተባልሽም ! "

" ከማን ጋር ነው የምነጋገረው . . . . . ከባለቤቴ ወይስ ከዳኛ ? " አለች ሚስት ልብ ልትገዛ እየሞከረች ።

" ከዳኛ ጋር እመቤት ፥ ከዳኛ ! "

" እንዴ " ከማለት ሌላ እመቤት ቪልፎርት የምትናገረው ቃል አጣች ።

" አልመለስሽኝም እመቤት ! " አለ አስፈሪው ቃል ተቀባይ ። ከዚያም ከቁጣ የበለጠ በሚያሸብር ፈገግታ ፤ " በርግጥ የምትክጅው ነገር የለሽም ። " አለ ።

እመቤት ቪልፎርት ሳታውቀው ወደ ኋላ አፈገፈገች ። "መካድም አት ችይም ! " አለ ቪልፎርት ቀጠል አድርጐ ፥ በፍትህ ስም የሚያንቃት ይመስል እጁን ወደ አንገቷ አካባቢ እያሳረፈ ። " ወንጀልሽን የምት ፈጽሚበት የራስሽ ሐፍረተ ቢስ ጥበብ ቢኖርሽም ወጥመድሽ ውስጥ

t.me/OLDBOOKSPDF

የገቡልሽ ግን ላንቺ ፍቅርና እምነት የነበራቸው የዋሆች ነበሩ ። ሁለተኛውን ወንጀልሽን ከፈጸምሽበት ጊዜ አንስቶ ቤቴ ውስጥ ሞት ላይ ሆን ነፍሰ ገዳይ እንዳለ አውቅ ነበር ። አብረኝ እስጠንቅቆኛል ። ሙሉ ለሙሉ ያመንኩት ግን ቫለንቲንን በቀጠፍሽበት ጊዜ ነበር ። ወንጀሎችሽ በሕዝብ ፊት የሚቀርቡበት ጊዜ አሁን ነው ፤ እኔም እን ደባል ሳይሆን እንደዓቃቤ ሕግ ሆኜ እፋረድሻለሁ ። ”

እመቤት ቪልፎርት ፊቷን በእጆቿ ሸፈነች ። “ እ . . . እባክህ ተለመነኝ ? ” አለች ፤ “ በይሆናል አትመራ ?! ”

“ ከህይትም ይቃጣሻል ? ” አለ ቪልፎርት ከመገረም የተነሳ በሚመነጭ ሳቅ ከት ብሎ እየሳቀ ፤ “ እሱማ መርዘኞች ከሃዲዎች መሆናቸውን መች አጣሁት ። ”

“ እባክህ ! እባክህ ?! ”

“የራስሽን የሞት ጣዕር ነው የምታራዝሚው ! ” አለ ቪልፎርት ቀበል አድርጎ ። “ በረቀቀ ስልት ርኩስ እቅድሽን አውጥተሽ አየ ፊውን መርዝ አዘጋጀሽ ። ግን የሚገርመኝ አንድ ነገር እንዴት እንደ ዘነጋሽ ነው ፤ ሰው እንዴት ወንጀል ሲሠራ መዘዙን አያስብም ? መቼም ወንጀልሽ እርቃኑን በሚወጣበት ጊዜ ከሚፈጸምብሽ ቅጣት ለማምለጥ ልትወስጅው ያቀድሽው ሌላ ፈጣን መርዝ አላዘጋጀሽ ከሆነ እጅግ ተዘናግተሻል ። አላዘጋጀሽም ? ”

እመቤት ቪልፎርት እጆቿን አጣምራ በጉልበቷ ተንበረከከች ።

“አውቃለሁ ! አውቃለሁ !” ሲል ቪልፎርት ኃይለ ቃሉን ቀጠለ። “ ልትምዪ ፤ ልትገዘች ትፈልጊያለሽ ። ግን ወንጀልን መካድ በማይቻልባት በመጨረሻዋ ደቂቃ ፤ ያውም በዓቃቤ ሕግ ፊት የሚደረደር የመሐላ ጥርቅም በምንም መንገድ በወንጀለኛው ላይ የሚፈጸመውን ቅጣት ቅንጣት ሊቀንስ አይችልም ። ”

“ ቅጣት ?! ” ስትል እመቤት ቪልፎርት አቋረጠችው ። “ ተው ! . . . ይህን ቃል ስትናገር ሁለተኛ ጊዜህ ነው ? ”

“ የወንጀለኛ መቅጫ ሕግ አንቀጽና ቁጥር እየጠቀሰ ቅጣትን የሚጠይቅ ሰው ሚስት በመሆንሽ ከቅጣትሽ የምታመልጭ ይመስ

t.me/OLDBOOKSPDF

ልሻል ? የለም ፣ ግንም ይሁን ግን ገመዱ የወንጀለኛውን እንገት መጠባበቁን አይተውም ። ”

እመቤት ቪልፎርት ድንጋጤ ከሰውነት ወደ አውሬነት የለወጣት መሰለች ። በማትችለው ጭንቀት እንደተዋጠች ፊቷ ይመሰከራል ።

“ ገመድ እንኳ አትፍሪ ። ” አለ ዓቃቤ ሕጉ ፤ “ ያንቺን ክብር ማበላሸት ራሴንም ጭምር ማዋረድ ነው ። የተናገርኩትን በጥሞና አዳምጠሽ ቢሆን ኖሮ በገመድ ታንቀሽ እንደማትሞች ትረጂ ነበር።”

“ ምን ለማለት እንደፈለግህ አላወቅሁም ። ” አለች ወንጀለኛዋ እመቤት ፍጹም በተብረከረከ አንደበት ።

“ የምለውማ የስመጥሩ ዓቃቤ ሕግ ፣ ተወዳዳሪ የሌለው የሕግ ሰው ፣ የቪልፎርት ባለቤት በራሷ ወንጀል ባሏን ጨምራ አትበክልም ፤ ባንድ ጊዜ እሷንም ባሏንም አታቀልም . . . ነው ። ”

“ እዎ ፣ እዎ አታቀልም ! ”

“ እንግዲያውስ የበኩልሽን በመወጣትሽ እጅግ አመሰግናለሁ።”

“ ታመሰግነኛለህ ? ምን ስላደረግሁልህ ? ”

“ እሁን የተናገርሽውን ስለተናገርሽ ። ”

“ ምን ተናገርኩ ? ናላዬ ዞሮብኛል . . . ተምታቶብኛል . . . ወይ አሳሬ ! ”

“ ገና ስገባ የጠየቅሁሽን ጥያቄ አልመለስሽልኝምኮ ! መርዝሽ የታለ? ”

እመቤት ቪልፎርት እጆቿን ወደላይ ዘርግታ ጣቶቿን አቆላለፈች “ እረ ፣ እረ ፣ ” አለች ግራ በተጋባ ቃና ፤ “ ያንን እንዳደርግ በፍጹም አትፈርድብኝም ። ”

“የማልፈርድብሽ የስቅላት ሞትን ነው ። ተግባባን ? ”

“ ማረኝ ! ”

“ መች ጨከንኩብሽ ? እኔ የምፈልገው ትክክለኛ ፍርድ ሲፈጸም ማየት ነው ። ” አለ ቪልፎርት ፣ “ የተፈጠርኩት ወንጀለኛን ለመቅጣት ነው ” አለ ቀጠለና ። “ ማንኛዋንም ሴት ፣ ንግሥትም

t.me/OLDBOOKSPDF

ብትሆን ፥ በቀጥታ ወደ ችሎት አቀርባታለሁ ። እንቺን ግን ምሬሻ ለሁ ። ለአንቺ የምናገረው ቃል ‘ ከመርዝሽ ጥቂት አስተርፊሻል ? ’ የሚል ብቻ ይሆናል ። ”

“ ኧረ . . . ኧረ ይቅርታ አድርግልኝ ፥ አትጨክንብኝ . . . ጥቂት ልቆይ ? ”

“ ነፍሰ በላ ! ”

“ ተው ሚስትህ መሆኔን አስብ ? ! ”

“ ጭራቅ ነሽ ! ”

“ በፈጠረህ . . . . . ?”

“ አይቻልም ! ”

“ በድሮው ፍቅራችን . . . . . ? ”

“ አይቻልም ፥ አይቻልም ! ”

“ በልጃችን ሞት ! እባክህ ለልጃችን እንኳ ልኑርለት ? ! ”

“ አይቻልም ! ያንቺ ሕይወት ከተራዘመ አንድ ቀን እሱንም ታርጅዋለሽ ። ”

“ እኔ ? ልጄን ልገድል ? ” በማለት እንደ እብድ ያደረጋት እመ ቤት ዘላ ቪልፎርት ላይ ተከመረችበት ። “ እኔ የእኔን ኤድዋርድ እገ ድላለሁ ? ” ከንግግሯ መጨረሻ የእብድ ሰው አይነት ሳቅ ከሳቀች በኋላ እንደገና በባሏ እግር ሥር ተደፍታ ጫማውን ሙጭጭ አድርጋ ያዘች ።

“ ልብ አድርጊ ” አለ ቪልፎርት ፥ “ከችሎት ስመለስ ፍትህ ተበ ይኖ ባላገኝ ዋ ! በገዛ ራሴ ከንፈሮቼ ወንጀሎ በገዛ ራሴ እጆች ጠፍሬ እንደማሥርሽ ፥ በአረመኔአዊ የነፍሰ ግድያ ወንጀል ተከሠሽ በሕ ዝብ ፊት ቅጣት እንደሚፈጸምብሽ እወቂ ። ”

እየተንቀጠቀጠች አዳመጠችው ። በድን ከሆነው መላ ሰውነቷ ውስጥ ሕይወት የሚታይባቸው አይኖቿ በሚዘገንን ሁኔታ ደም ለብ ሰዋል ።

“ ተግባብተናል ? ” አለ ቪልፎርት ። “ አሁን ወደ ችሎት የም ሄደው አንድ ነፍሰ ገዳይ የሞት ቅጣት እንዲበየንበት ለመጠየቅ መሆ

t.me/OLDBOOKSPDF

ነን ታውቂያለሽ ። ልክ ስመለስ በሕይወት ባገኝሽ ማታውኑ ወሀኒ አስጨምርሻለሁ ። ነገውኑ በዛሬው ነፍስ ገዳይ ላይ የጠቀስኩትን እንቀጽ ጠቅሼ እገትርሻለሁ ! ”

እመቤት ቪልፎርት የማታዝገበት ሰውነቷ ወለሉ ላይ ተዘረረ ። በደመነፍስ ፈገግ አለች ። ቪልፎርት ሁኔታዋን ሲያይ መጠነኛ የእዘኔታ ስሜት ከጀለው ። አጐንብሶ በአትኩሮት ከተመለከታት በኋላ “ ደህና ሁኚ እመቤት . . . . ደህና ሁኚ ! ” አለ በዝግታ ። ቃላቱ እንደ ቢላዋ ቀደዋት ገቡ ። ራሷን ስታ ተስለመለመች ።

ዓቃቤ ሕጉ በሩን በባለቤቱ ላይ ከውጭ ቆልፎባት ወጣ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

60

የቢኔዴቶ ጉዳይ በሚታይበት ችሎት ብቻ ሳይሆን በመላ ፓሪስ ታላቅ የመነጋገሪያ ርዕስ ከሆነ ውሎ አድሯል ። የባርቶሎሚዮ ልጅ አንድሪያ በፓሪስ ከተማ በቅንጦት ሲንፈላሰስ በነበረባቸው ጥቂት ወራት ከብዙ ሰዎች ጋር ለመተዋወቅ ችሎ ነበር ። ጋዜጦች አንድሪያ በእሥር ቤትም ሆነ በፓሪስ ሕብረተሰብ ዘንድ ያሳለፈውን የጉደፈ ሕይወት እየፈለፈሉ ይፋ በማውጣት በተለይ አንድሪያ ባር ቶሎሚዮን በሚያውቁ ሰዎች ዘንድ መጨረሻውን ለማወቅ ከፍተኛ ጉጉት እንዲያድርባቸው አደረጉ ። ብዙ ሰዎች ግን አንድሪያን የሚያውቁት በተጫዋችነቱና በለጋስነቱ ስለነበር የሚወራበት ሁሉ አንድ ከባድ ባላንጣ የሸረበበት ተንኮል እንጂ በርግጥ አንድሪያ የፈጸመው ወንጀል ነው ብለው ማመን አዳግቷቸዋል ።

በዚህ የተነሳ ነበር በአንድሪያ ላይ በሚቀርበው የውሳኔ ሃሳብ ላይ አስተያየቱን ለመስጠትም ሆነ እንዲሁ ትርኢቱን ተመልክቶ ለመዝናናት የችሎቱን አዳራሽ ሕዝብ ያጨናነቀው ። ገና ከጧቱ በአንድ ሰዓት ችሎቱ ከመሰየሙ አንድ ሰዓት ቀደም ብሎ የፍርድ ቤቱን በር ዙሪያ ሕዝብ አጣቦት ነበር ።

ዳኞችና ጉዳዩ የሚመለከታቸው የሕግ ባለሙያዎች ሥፍራቸውን እንደያዙ አዳራሹ በወረቀቶች መገላበጥ እንኳ የሚረበሽ እስኪመስል ድረስ ጸጥ አለ ። የተመልካቾችን አትኩሮት ብቻ ሳይሆን አድናቆት በመሳብ ዝነኛ የሆነው ቪልፎርት ወንበሩ ላይ በኩራት እንደተቀመጠ እንደተለመደው ገልመጥ ብሎ አዳራሹን በአይኑ ገረመመው ። አሁንም እንደተሾመበት ነው ።

“ ወታደሮች ” አለ የመሐል ዳኛው ፤ “ ተከሳሽ ይቅረብ ። ”

እነዚህ ቃላት ሲነገሩ የተመልካቹ ሕዝብ ትኩረት የበለጠ ጨምሮ ሁሉም አይኖች ቤኔዴቶ ወደሚገባበት በር አተኮሩ ። በሩ ወዲያውኑ

t.me/OLDBOOKSPDF

ተከፍቶ ተከሳሽ ብቅ አለ ። ገጽታው እንድም የመረበሽ ምልክት አይ ታይበትም ፤ ስውነቱም ሆነ መንፈሱ የተዝናና ይመስላል ።

ክሱ ተነበ እንዳበቃ የመሐል ዳኛው ፤ " ተከሳሽ ፣ ስምህ ማን ይባላል ? " ሲል ጠየቀ ።

እንድሬያ ብድግ ብሎ አፍንጫውን በእጁ ጠረግ ጠረግ ካደ ረገ በኋላ ፤ " ይቅርታ ይደረግልኝ ፣ ጌታዬ " አለ ፤ " ጥያቄዎች እነ ልከተለው በሚያዳግተኝ ቅደም ተከተል ሊዥጎድጎዱ መሰለኝ ። የጥያቄዎቹን ትክክለኛነት በኋላ አስመሰክራለሁ ። ለጊዜው ግን ጌታዬ ሁሉንም ጥያቄዎች መመለስ እስከቻልኩ ድረስ የሚቀርቡልኝን ጥያ ቄዎች በተለዩ ቅደም ተከተል እንድመልስ እንዲፈቀድልኝ እለ ምናለሁ ። "

የመሐል ዳኛው ግራ ተጋብቶ የግራ ቀኙን ዳኞች እያፈራረቀ ሲመለከት የግራ ቀኝ ዳኞች ደግሞ አይናቸውን ዓቃቤ ሕጉ ላይ ተከሉ ። ተመልካቹ ሕዝብ ከባድ አድናቆት ይታይበታል ፣ እንድሬያ ግን ሁሉንም ነገር ከምንም የቆጠረው አይመስልም ። ዓቃቤ ሕጉ የተ ከሳሹን ጥያቄ እንደማይቃወም የሚገልጽ ምልክት ሰጠ ።

" ዕድሜህ ስንት ነው ? " የመሐል ዳኛው ነበር ።

" በጥቂት ቀናት ውስጥ ሃያ እንድ ዓመት ይሆነኛል ። መስከ ረም 27 ፡ 1815 ነው የተወለድኩ ። "

ማስታወሻ ሲወስድ የነበረው ቪልፎርት ይህ ቀን ሲጠቀስ ከእ ንገቱ ቀና አለ ። አስደንጋጭ ዕለት ነበር የተጠቀሰው ።

" የትውልድ ሥፍራ ? "

" አውቴል ነው ፣ ከፓሪስ ዳርቻ ። "

ቪልፎርት ለሁለተኛ ጊዜ ቀና ብሎ እንድሬያን በፈጠጡ አይ ኖቹ እንደ ሳጥናኤል ተመለከተው፡ጉንጮቹ በድንገት በርበሬ መሰሉ ።

" ሥራህ ? . . . ወይም ሙያህ ? " በማለት የመሃል ዳኛው ጥያ ቄውን ቀጠለ ።

" መጀመሪያ ኪስ አውላቂ ነበርኩ ። " አለ እንድሬያ ፍጹም በተረጋጋ መንፈስ ፣ " ቀጥሎ በስርሳሪነት ሠርቻለሁ ። ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ግን ዝንባሌዬ ወደ ነፍስ ግድያ ተዛውሯል ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

አዳራሹ የመብረቅ ነጐድጓድ በሚመስል ሁካታ ተናወጠ ። ዳኞች እንኳ የሰሙትን ማመን አቅቷቸው እርስ በርሳቸው ተያዩ ። ሕግ አስከባሪዎች ሣይቀሩ ከዚህ የተዋበ ሰግላጋ ወጣት የማይጠበቀውን አይን ያወጣ አነጋገር ሲሰሙ ብግን አሉ ።

" አሁንስ ስምህን ልትነግረን አትችልም ? " ሲል ጠየቀ የመሃል ዳኛው ፤ " ሙያዎቹ ያልካቸውን ወንጀሎች የዘረዘርክበት ኩራት ሳይሆን አይቀርም ስምህን ለመግለጽ እንድዘገይ ያደረገህ ። ምናልባት ከስምህ በፊት ማዕረግህ እንዲቀድም ፈልገህ ይሆናል ። "

" በአእምሮዬ የሚገላላው ሃሳብ እንዴት ቁልጭ ብሎ እንደ ተነበበዎ ይገርማል ፣ ጌታዬ " አለ አንድሪያ እንደበፊቱ ረጋ እንዳለ ። " በርግጥም ጥያቄዎችን ከተሰመደው ቅደም ተከተል በተለዬ መልክ እንዲያዘጋጡ የፈለግሁት ለዚሁ ነበር ። "

የሕዝቡ አድናቆት ከፍተኛው ደረጃ ላይ ደረሰ ። አሁን ሕዝቡ በተከሣሹ ላይ የሚያሳዬው ጥላቻ ወይም ርግማን አይደለም ። አንድ ዱብዳ ሳይወርድ እንደማይቀር ተመልካቹ በሙሉ መገመት ጀምሯል።

" መልካም ፣ እሺ ስምህን ማን ልበል ? " ሲል ጠየቀ የመሃል ዳኛው ።

" ስሜን ልናገር አልችልም ፣ ምክንያቱም እኔም ራሴ ስሜን አላውቀውም ። የአባቴን ስም ግን አውቃለሁና እሱን ልነግራችሁ እችላለሁ ። ከዚያ በኋላ ምናልባት አባቴ የኔን ስም ሊያስመዘግብ ይወላዳ ይሆናል ። "

" ጥሩ ፣ የአባትህን ስም ንገረን ። "

" አባቴ ዓቃቤ ሕግ ነው ። " አለ አንድሪያ አሁንም ርጋታው ሳይለዬው ።

" ዓቃቤ ሕግ ? ! " አለ የመሃል ዳኛው ድምጹን ከፍ አድርጐ ፣ አይኖቹን ቢያፈጥም በቪልፎርት ፊት ላይ የሚታዬውን ኃይለኛ ንዝረት ሳያስተውል ።

" አዎ ፣ ደግሞም ስሙንም መግለጽ እስከተፈቀደልኝ ድረስ እወጣዋለሁ ፣ አባቴ ቪልፎርት ይባላል ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

ለአፍታ ሰፍኖ የነበረው የአዳራሹ ጸጥታ እንደገና በኃይለኛ የሁካታ ፍንዳታ ተናጋ ። ከረጅም ጊዜ ጥረት በኋላ ነበር ዳኞች ጸጥታውን ሊመልሱ የቻሉት ። በጫጫታው መሃል ብዙ ሰዎች በከፊል ራሱን በሳተው ዓቃቤ ሕግ ዙሪያ ተሰባስበው ግማሾች ሲያጽናኑት አንዳንዶቹም ሲያሽሟጥጡት ቆዩ ።

በመጨረሻ ከአንደኛው ማዕዘን በተስተር አዳራሹ እንደገና እረጭ አለ ። ከዳኞቹ በስተቀኝ በኩል በሚገኘው ማዕዘን በኩል ብቻ አንዲት ሴት ራሷን ስታ ወድቃ ነበር ። የመጀመሪያ ርዳታ ተደርጐላት ከጥቂት ቆይታ በኋላ ከወደቀችበት ተነሳች ።

“ ጌታዬ ፤ ” አለ አንድሪያ ቀጠለና ፤ “ የማይረባ ዘለፋ እያወራሁ የችሎቱንም ሆነ የግለሰቦችን ስም እንደማጕድፍ እንዳይቆጠርብኝ ። ስሜን እንድገልጽ ነበር የተጠየቅሁት ፤ እኔ ግን አልችልም ። ምክንያቱም ወላጆቼ ጥለውኛል ! ግን የአባቴን ስም አውቃለሁ ፤ አሁንም ደግሜ እናገራለሁ ። አባቴ ቪልፎርት ይባላል ፤ ክህደትካለ ለማረጋገጥ ዝግጁ ነኝ ። ”

“ ግን ፤ ” አለ የመሃል ዳኛው በቁጣ ገንፍሎ ፤ “ ቃልህን ስትሰጥ ስምህ ቤኔዴቶ እንደሆነ ፤ የሙት ልጅ እንደሆንክና የተወለድከውም ኮርሲካ ውስጥ መሆኑን ተናግረህ የለም ? ”

“ ምክንያት ነበረኝ ። በዚያ ወቅት እውነቱን ባወጣ ኖሮ አፌን ኢታፈን ነበር ። አሁን ግን መስከረም 27 ቀን 1815 መወለዴን ፤ የዓቃቤ ሕጉ የቪልፎርት ልጅ መሆኔን በግሃድ እናገራለሁ ። ሌላ ዝርዝርም ያስፈልጋል ? በደስታ ለመናገር ዝግጁ ነኝ ። አውቴል ውስጥ ዙሪያው በቀይ መጋረጃ በተሸፈነ ቤት ውስጥ ነበር የተወለድኩት ። አባቴ ብድግ አድርጐ እንዳልሞትሁ ሆዱ እያወቀው መሞቴን ለእናቴ ከነገራት በኋላ በብረት ሳጥን አሽጐ ወደ ጓሮ ከወሰደኝ በኋላ ከነሕይወቴ ቀበረኝ ። ”

የተከሳሹ ልበ ሙሉነት ይበልጥ እየጨመረ በሄደ መጠን የዓቃቤ ሕጉን ከል መልበስ የተመለከተው ሕዝብ በአድናቆት አጉረመረመ ።

“ ይህን ሁሉ ዝርዝር ሁኔታ እንዴት ልታውቅ ቻልክ ? ” ሲል ጠየቀው የመሃል ዳኛው ፤ በዝግታ የሚያዝገመግመው ሁካታ ጸጥ እስኪል መታገስ አላስቻል ብሎት ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" እሱንም ልናገር ነው ጌታዬ ። አንድ የኮርሲካ ተወላጅ በአባቱ ላይ በነበረው ቂም የተነሳ ብቀላ ሊፈጽም እያደባ አባቱ እኔን በቀበረበት ምሽት በጓሮ በኩል አድፍጦ ይጠባበቅ ነበር ። አባቴ እኔን ከቀበረ በኋላ አፈር መልሶ እንደጨረሰ ኮርሲካው አባቴን በጩቤ ከወጋ በኋላ የተቀበረው ገንዘብ መስሎት መቃብሩን ገላልጦ ሳጥኑን አወጣ ። ያገኘው ግን እኔን ነበር ። ወዲያውኑ ወደ እንስ ማውታ ወሰደኝ ። ከሶስት ወራት በኋላ የኮርሲካው የወንድም ሚስት ፓሪስ ድረስ በመምጣት ልጇ ነው ብላ ወደ ኮርሲካ ወሰደችኝ ። " በአንድሪያ አይኖች እንባ ተንቸረፈፈ ። " እንዲህ ነው አውቶል ቀወልጅ ኮርሲካ ያደግሁት ። " አዳራሹ ለአፍታ ኮሽታ የሚረብሸው እስኪመስል ድረስ እረጭ አለ ።

" ቀጥል ። " አለ የመሃል ዳኛው ።

" እንደልጃቸው የተንከባከቡኝን ሰዎች ሁሉ ማክበርና ማፍቀር ይጠበቅብኝ ነበር ። ግን አሳጊዬ እኔን ትክክለኛ ሰው ለማድረግ የምታሳየውን ውጣ ውረድ ብኩኑ ተፈጥሮዬ አሸነፈው ። ከልጅነቴ ጀምሮ በአጥፊነት አድጌ በመጨረሻው ወደ ወንጀል ተመራሁ ።አንድ ቀን መና አድርጎ ፤ አብልሎ ያስቀረኝን እድሌን ስረግም አሳዳጊዬ ሰምታኝ ' እድልህን በከንቱ አታማር ፤ ቢኤዴቶ ! ወንጀሉ ብትሞት ለሲኦል ፤ ተአምር ቢያተርፍህም በጉበቂልና የዳረገህ የአረመኔው አባትህ ነው !, ' አለችኝ ። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ እድሌን ማማረር ተውኩ ። አባቴን ግን ረገምኩት ። ለዚህ ነው ቅር ያሰኘዎትን ቃል በዚህ ሥፍራ የተናገርኩት ጌታዬ ። ለዚህ ነው አዳራሹን ያንቀጠቀጠውን ሃቅያወጣሁት ። ይህን ማድረጌ ሌላ ወንጀል እንደፈጸምኩ የሚያስቆጥረኝ ከሆን ቅጡኝ ። ከተወለድኩባት ዕለት ጀምሮ ያሳለፍኩት ሕይወት ጉምዛዛና አሳዛኝ መሆኑን አሳምኜ ከሆነ ግን አስተያዬት አድርጉልኝ ። "

" ግን ስለ እናትህ . . . ? " ከማለቱ የመሃል ዳኛውን ተከላሹ አቋረጠው ።

" እናቴማ ሞቼ የተወለድኩ መሆኑን እምና ነበር ። እሷ ጥፋተኛ አትመስለኝም ። ስሟን ለማወቅ አልፈልግም ፤ ግን እንደሆንችም እስካሁን አላውቅም ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

በዚህ ጊዜ ጥቂት ቆይቶ ወደ ቢቃ ድምጽ የተለወጠ የተንሰቀሰቀ ለቅሶ ራሷን ስታ ወድቃ የነበረችውን ሴት ከበው ከተቀመጡ ሰዎች አካባቢ ይሰማ ጀመር ። ሴትዮዋ ሰውነቷን በኃይል ነዝሯት ወደ ኋላ ልትወድቅ ስትል በአጠገቧ የተቀመጡ ሰዎች ደግፈው አሰቀሯት ። ወዲያው ከአዳራሹ ሊያወጧት ተረዳድተው ሲሸከሟት ራሷን የሸፈነችበት አይንርግብ ወደ ኋላ ተንሸራቶ ይጐተት ጀመር ። ተመልካቹ ሕዝብ ማንነቷን ለማወቅ አፈጠጠባት ። እመቤት ዳንግላር ነበረች ። ነርቮቹ ተናውጠው አእምሮው ወደ እብደት ቢያመራም ቪልፎርት የሴትዮዋን ማንነት ስለተረዳ ከተቀመጠበት ተነሣ ።

“ ለንግግርህ ምን ማስረጃ አለህ ? ” አለ የመሃል ዳኛው ።

“ ማስረጃ ? ” ቤኔዴቶ ከት ብሎ ሳቀ ። “ በእውነት ማስረጃ ትፈልጋላችሁ ? ”

“አዎ ! ይኸኪ የተጋትከውን የምታቀረሽበት ስፍራ አይደለም ።”

“ በጣም ጥሩ ፣ እስኪ መሴ ቪልፎርትን ተመልከቱና ማስረጃውን ጠይቁኝ ። ”

ሁሉም የሕዝቡ አይኖች ዓቃቤ ሕጉ ላይ ሲተከሉ ፣ ቪልፎርት የሰው አይን እንደሸከም የከበደው ይመስል እየተንገዳገደ ወደ አዳራሹ መካከል አመራ ። ጸጉሩ ከመመስቃቀሉም በላይ የፊቱ ቀለም የጣቱን ጥፍር ይመስል ነበር ። መላ አዳራሹ በከባድ ጉርምርምታና አድናቆት ተውጦ ቆየ ።

“ ማስረጃ አቅርብ ይሉኛል አባባ ” አለ ቤኔዴቶ ። “ ላቅርብላቸው ? ”

“ የለም . . . የለም ! ” አለ ቪልፎርት በሻካራ ድምጽ “ አያስፈልግም ። ”

“ ምን ማለትህ ነው ? ” አለ የመሃል ዳኛው ድምጹን ከፍ አድርጐ ።

“ የምለውማ ” ሲል ቪልፎርት ንግግሩን ቀጠለ ። “ አምላክ ከመሀዘብኝ የብቀላ ሰይፍ ጋር መታገል ፣ እርቃትን ከወጣ ሃቅ ጋር መሟገት እርባና የለውም ። ማስረጃ አያስፈልግም . . . ይህ ወጣት የተናገረው በሙሉ ትክክል ነው ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ምን ፣ የማታውቃቸው ጠላቶች ያቀነባበሩብህ ደባ ተጠቂ ላለመሆንህ እርግጠኛ ነህ ፣ መሴ ቪልፎርት ? የማመዛዘን ችሎታህ ተዛባብህ ? እንዲህ ያለው ድንገተኛ ፣ ያልተጠበቀና አስደንጋጭ ውንጀላ በርግጥ አእምሮን ሊረብሽ ይችላል ። ሁላችንም ይህ ይገባናል። አደብ እስክትገዛ ጊዜ ልንሰጥህ እንችላለን ። ”

ቪልፎርት በእሉታ ራሱን ነቀነቀ ። ወባው እንደተነሳበት በሽተኛ ጥርሶቹ በኃይል ተፋጩ ። “ እእምሮዬ ፍጹም እንደወትሮው ነው ፣ ጌታዬ ” አለ ። “ ይህ ወጣት በእኔ ላይ ያቀረባቸው ነጥቦች በሙሉ ትክክል መሆናቸውን ቢመሳበል ካሁን በኋላ በሚተካኝ ዓቃቤ ሕግ ፊት ራሴን ለፍርድ አቅርቤአለሁ ። ”

እነዚህን ቃላት ቢታፈንና በግልጽ በማይሰማ ድምጽ ከተናገረ በኋላ ቪልፎርት እየተንገዳገደ ከአዳራሹ ወጣ ።

ባለፉት ሁለት ሳምንታት የፓሪስን ነዋሪ ሕዝብ ግራ ሲያጋቡ የነበሩት ክስተቶች በዚህ ወቅት ከተፈጠረው አዲስ ዱብዳ ጋር ተዳምረው አዳራሹን በቃላት በማይገለጽ ሽብር አንቀጠቀጡት ።

“ችሎቱ ተዘግቷል ። ” አለ የመሃል ዳኛው ፣ ከየግራ ቀኙ ዳኞች ጋር ለብዙ ጊዜ በሹክሹክታ ሲነጋገር ቆይቶ ። “ ጉዳዩ ለሚቀጥለው ችሎት ተላልፏል ። ”

አንድሪያ የተረጋጋው ገጽታው ሳይለየው አንዳች አክብሮት ያሳዩት በጀመሩት ሁለት ወታደሮች እንደታጀበ ከአዳራሹ ወጣ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

61

ተደጋጋሚ አደጋ አትሉን ያሳጣው ቪልፎርት ከችሎት ሲወጣ ይታይበት የነበረውን ድንግርግሩ የወጣ ሁኔታ ፣ የደም ሥሮቹን እስኪቀረተሩ ድረስ የወጠራቸውን ትኩሳት ፣ መላ ሰውነቱን የወረረውን የጭንቀት ሁኔታ ፣ ደረጃውን በቃላት ለማስቀመጥ አስቸጋሪ ነው ። ዙሪያው ስለጨለመበት ከአዳራሹ እንደወጣ ወደ ኮሪደሩ የሄደው በደመ ነፍስ ነበር ። የወቶት ስልባቦት የመሰለ አረፋ በአከናፍሩ ይኩረፈረፋል ። ደጋግሞ በረጅሙ እንደተነፈሰ ሠገረላውን አዬው ። ያለወትሮው በሩን ራሱ ከፍቶ ከገባ በኋላ ወንበሩ ላይ በኃይል ወደቀበት ። ሲናገር ሲያስብ እንደበቱ ተሰልቦበታል ። የሠረገላውን ሾፌር ወደ ቤቱ አቅጣጫ አመለከተው ።

የሕይወቱ ውድቀት የመላ ከብደቱን ናዳ በቪልፎርት ራስ ላይ ጭኗል ። በከብደቱ የተጨፈለቀ ቢሆንም ቪልፎርት መዘዙን ገና አልተረዳም ፣ ቢረዳም ምን ያህል መራራ እንደሚሆን አልለካም ። አልፎ አልፎ ብቻ “ በስመ አብ ፣ በስመአብ ፣ ” ይላል ፣ የሚናገረው ሳይታወቀው ።

ሠረገላው ገሰገሰ ። ቪልፎርት በመቀመጫው ላይ ሊጋደም ሲሞክር ድንገት አንድ የሚያስጨንቀው ነገር በእጁ እንደነካ ተሰማው ። ሚስቱ ሠረገላ ላይ አስቀምጣ የረሳችው የአየር ማራገቢያ ነበር ። በውድቅት ሌሊት ድንገት ቦግ እንደሚል የመብረቅ ብልጭታ ማራገቢያው ትዝታውን አፈለቀበት ። ስለሚስቱ አሰበ ።

“ አ ! ” ሲል ጮኸ ልቡ በጋለ ብረት እንደተወጋ ሁሉ ። ለአንድ ሰዓት ያህል ሕሊናውን ሲበጠብጠው የነበረው የሃጢአቱ አንድ ዘርፍ ብቻ ነበር ። ሌላው አስከፊ ዘርፍ ደግሞ ትውስ አለውና አይኖቹን በኃይል ጭፍን አደረገ ። ጧት በሚስቱ ፊት የማይበገር ዳኛ ሚና እንደሚጫወት ራሱን አወድሶ የሞት ቅጣት ፈርዶባት ነበር ከቤት የወ

t.me/OLDBOOKSPDF

ጣው ። ያ የቁጣ ውርጅብኝ መንፈሷን ያሳታት ፣ ይቅርታ የማይደረግ ለቱ ሃጢአት ፣ የባሏ የማይናወጥ ትዕዛዝ ፣ በሕግ ፊት የመቅረቡ ውር ደት የምትሆነውን ያሳጣት ሚስቱ ምናልባት በዚያ ቅጽበት ለሞት እየተሰናዳች ይሆናል ። ራሱ ከወንጀል ባይጸዳ በወንጀለኛዋ ሚስቱ ላይ “ ፍትህ ” ከበየነባት አንድ ሰዓት ተቆጥሯል ። ምናልባት የባ ሏን ጉድፍ የማታውቀው ወንጀለኛ ተደራራቢ ወንጀሎቿን እያሰላ ሰለች እምላኳን ምህረት በመጠየቅ ጸሎቷን ካደረሰች በኋላ ባሏም እንዲሁ በሞት ለከፈለችው ኃጢአቷ ንስሐ ትገባ ዘንድ እንዲጸል ይላት ደብዳቤ ጽፋ የዘለዓለም እንቅልፏን ታሸልብ ይሆናል ።

ቪልፎርት ታላቅ የቁጭት ስሜን አንገበገበው ። “ አ ! ” አለ ለሁለተኛ ጊዜ መቃመሚውን በቡጢ እየመታ ። “ ወንጀለኛ የሆን ችው እኔን በመንካቷ ነው ! በመወንጀል የተሞላሁ በመሆኔ እንደ ኮሌራና እንደተሰቦ ከእኔ ተጋባባት ! እና እኔ በእሷ ላይ ፈረድኩ ! ‘ ተናዘዥ ሙች ’ ለማለት ደፈርኩ ! እኔ እንደዚያ አልኩ ! እግዚአ ፣ መሞት የለባትም ፣ አብረን ከፈረንሳይ እንወጣለን ። መሬት አልሸክ ማችሁም ፣ ከበዳችሁኝ እስከትለን . . . ድረስ እንጓዛለን ። ስለመስ ቀያው . . . . . . ስለገመዱም ነገርኳት ። በስመአብ ፣ ያን ቃል ለመና ገር እንዴት ደፈርኩ ? መስቀያው እኔንም ነው የሚጠብቀው ። እንኼ ዷለን . . . . . . አዎ ! ሁሉንም ነገር እናዘዝላታለሁ ። ሁልጊዜ ራሴን ዝቅ በማድረግ እኔም እንደሷ ወንጀል መሥራቴን እየነገርኩ ራሴን ሳዋርድ እኖራለሁ ። የንብና የዝንብ ጋብቻ ! እንደኔ ያለውን ቆሻሻ ቤት አገባችው ! መሞት የለባትም ፣ የሠራችውን ግፍ ከእኔው ሃጢ አት ጋር እያነጻጸረች ስትጽናና መኖር አለባት ።

“ ፈጠን በል ! ” በማለት ቪልፎርት በእሱና በሠረገላ አሽከር ካሪው መካከል ያለውን መስታዎት ገፋ አድርጐ ሲጮህ አሽከርካሪው ከድንጋጤው የተነሳ ከተቀመጠበት ነጠረ ። ቪልፎርት ወደ አሽከር ካሪው ካስተላለፈው ድንጋጤ ድርሻቸውን ያገኙት ፈረሶችም ፍጥ ነታቸውን ጨምረው ይጋልቡ ጀመር ።

“ አዎ ፣ አዎ ! ” አለ ቪልፎርት በድጋሚ ወደቤቱ እንደተቃረበ፣ “ልጅዋን በደንብ ታሳድገው ዘንድ መኖር አለባት።ኤድዋርድን እንደ ንፍሷ ትወደዋለች።ሁሉንም ነገር ያደረገችው ለሱ ስትል ነው።ልጅዋን

t.me/OLDBOOKSPDF

የምታፈቅር እናት ልብ ፍጹም ክፉ ሊሆን ይችላልም ። ንብሴ ትግ ባለች ፤ ማንነቷንም የሚያውቅ አይኖርም ። ቤቱ ውስጥ የተፈጸሙት ወንጀሎች አሁን ጥርጣሬ ቢያሳድሩም በጊዜ ብዛት ይረሳሉ ። ግን አንድ ጠላት ቢያስታውሳቸውና ቢያጋልጠን ሁሉንም ወንጀሎች በእሷ መዝገብ ውስጥ አስገባቸዋለሁ።ሚስቱ ግን ንንዘቢንና በተለይም ልጅዋን ይዛ ትጠፋለች።ያላት ፍቅር ልጅዋ ብቻ ስለሆን ከልጅዋ ጋር በደስታ ትኖራለች ። ያን ጊዜ እኔም ክቡር ተግባር ፈጽምኩ እላለሁ ።" ፎልፎርት ከረጅም ጊዜ በፊት የከዳውን የትዝናና የእፎይታ ትንፋሽ በረጅሙ ተነፈሰ ።

በሩ ፊት ለፊት ላይ ሠረገላው ቆመ ። ቪልፎርት በሩ እስኪከፈ ትለት አልጠበቀም ። ራሱ ከውስጥ በኩል ከፍቶ የቤቱን ደረጃዎች በሩጫ ይወጣ ጀመር ። በቤቱ ውስጥ አዲስ የተቀጠረው ሠራተኛ የቪ ልፎርትን በቶሎ መመለስና እየተዋከበ ደረጃውን ሲመጣ አስተውሎ ግራ ቢገባውም ፤ ቪልፎርት ግን ከሠራተኛው ፊት ላይ የሚነበብ ነገር አላዩም ። የኖርቴርን ክፍል ሲያልፍ በከፊል ገርበብ ባለው ክፍል በኩል ሁለት ሰዎች ሲያይም በአባቱ ክፍል ውስጥ እነማን እንዳሉ ሊመራመር አልፈለገም ። ሃሳቡ እዚህም እዚያም ተበታትኖ ተዝረ ክርክቧታል ። ከአካላዊ እንቅስቃሴው በእጥፍ ፍጥነት ይብከነከን ቢታል ።

"እስይ . . . ምንም አዲስ ነገር የለም ! " አለ ለራሱ ፤ ወደሚስቱ ክፍልና እና ወደሆነው የቫለንቲን ክፍል የሚወስደውን ደረጃ መው ጣት ሲጀምር ። ወደ በሩ ጠጋ ብሎ እጀታውን እያመነታ ነካ አደረ ገው ። በሩ ተከፈተ ። " አልተቆለፈም ! " አለ በዝግታ ። " እሁ . . . በጣም ጥሩ ! "

መጀመሪያ የገባው ማታ ማታ ለኤድዋርድ አልጋ ወደሚገባበት አነስተኛ ሳሎን ነበር ። ዙሪያውን አማተረ ። " ማንም የለም።" አለ ለራሱ ። " ራሷ መኝታ ቤት መሆን አለባት ። " ወደ በሩ ተንደር ድሮ ሄደ ። መኝታ ቤቷ ተቆልፏል ። አካሉም ፤ አእምሮውም ሽም ቅቅ ብሎበት ጥቂት እንደቆመ ከቆየ በኋላ " ሄሎይስ ! " ሲል በስሟ ጠራት ። አንድ እቃ ሲንቀሳቀስ ይሰማዋል . . . " ሄሎይስ ! " አለ በድጋሚ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ማነው ? " ሲል ጠየቀ የሚስቱ ድምጽ ።

" ክፈችው በሩን ! ክፈች ! እኔ ነኝ ! የኔ ሄሎይስ ! "

ግን ምንም እንኳ የባል ትዕዛዝ አንዳች የሚያባባ ቃና ያዘለ የመለማመጥ ጥያቄ ቢመስልም በሩ አልተከፈተም ። ቪልፎርት በኃይል በርግዶት ገባ ። እመቤት ቪልፎርት በሩ አካባቢ በአልጋዋና በቁም ሳጥኑ መካከል ቆማለች ። ደም የመሰለው ፊቷ ተኮማትሯል ፣ አይኖቿ በሚያስፈራ ሁኔታ አፍጥጠው አዩት ።

"ሄሎይስ ! ሄሎይስ ! ምን ሆነሻል ? ንገሪኝ ? . . . . በኔ ሞት?"

"ተፈጽሟል፣" አለች ጉሮሮዋን የሚሰነጥቅ በሚመስል ጉርናና አነጋገር ። "ይብላኝ ላንተ . . . ." ወዲያው ወለሉ ላይ ወደቀች ። ቃላቱ አእምሮውን ኮሰኮሱት ። ያልጨረሰችው ንግግሯ ከነከነው ። 'ይብላኝ ላንተ . . . . ምን ለሆንኩት ?'

ወደሚስቱ ተንደርድሮ ሄዶ እጇዋን ያዝ አደረገ ። ሞታለች ! በቃ እጇን በጁ ቆርጦታል ! በጭንቀት ተወጥሮ ወደኋላው ከፈገፈገ በኋላ በሩን ሙጭጭ አድርጎ ይዞ አስከሬኑን በጨረፍታ ተመለከተው " ልጄ ! " ሲል ጮኸ በድንገት ። " የታለ ልጄ ? ኤድዋርድ ! ኤድዋርድ ! " ከክፍሉ ወጥቶ እየሮጠ 'ኤድዋርድ ! ኤድዋርድ ! ' በማለት ሲጮህ ለተመለከተው እብደት ሳይጀምረው እንዳልቀረ ያጠራጥር ነበር ። " ኤድዋርድ ! ኤድዋርድ ! "

ስሙ የሚጠራው ለጆሮ በሚቀፍ አስፈሪ ቃና ስለነበር አሽከሩ እየሮጠ መጣ ። " ልጄን ! የታለ ልጄ ? " ሲል ጠየቀ ቪልፎርት ንግግሩን ትንፋሹ እየቆራረጠበት ። " ከቤት አስወጡት ። እንዳያይ . . . እንዳያይ . . . "

"ምድር ቤት አይደለም ያለው ። " አለ አሽከር ።

" ጓሮ ይጫወት ይሆናል ። "

" አይደለም ጌታዬ ። እትዬ ከግማሽ ሰዓት በፊት ጠርተውት ወደላቸው ክፍል ሄዶ ነበር ። አልተመለሰም ። "

በቪልፎርት ጀርባ መሃል ለመሃል እንደበረዶ የቀዘቀዘ ላብ ቆረር ብሎ ወረደ ። እግሩ ራደበት ። የተበታተነው ሃሳቡ በአእምሮው ይተራመስ ጀመር ። " በእሷ ክፍል " ሲል በቀስታ አጉረመረመ ። በአንድ

t.me/OLDBOOKSPDF

እጁ የማንባሩን ላብ እየጠረገ ፣ በሌላ እጁ እንዳይወድቅ ግድግዳውን ከተራመደ በኋላ ቆም እያለ ፣ ቡቃ የወረደው ይመስል ወገቡን ይዞ በማረፍ ፣ በዝግታ በመጣበት ተመለሰ ።

ወደዚያ ክፍል ሲመለስ የሚስቱን አስከሬን እንደገና ማዬት ሊኖርበትነው።ልጁን ለመጣራት ያን ወደ ሬሳ ሳጥንነት የተለወጠ ሕንጸ ጸጥታ ማደፍረስ ግዴታ ሊሆንበት ነው ። መናገር የመቃብሩን የጸጥታ ሕግ መጻረር ነው ። ምላሱ ሽባ ሆነበት ። እንደምንም ተጠራ ። “ ኤድ ዋርድ . . . ኤድዋርድ . . . ኤድዋርድ . . . . ” መልስ አልነበረም ። ቪልፎርት አንድ እርምጃ ወደፊት ተጠጋ ። የሚስቱ አስከሬን ኤድዋ ርድ ብዙ ጊዜ የሚገኝበትን ወደ ቁም ሳጥኑ የሚወስደውን መንገድ ዘግቶ ተጋድሟል ። አስከሬኑ ፤ በሰሬው ተበልጥጠው ከአድማስ ባሻገር የሚያዩ ከሚመስሉት አይኖቹና ከሚያሸብረው ሚስጥራዊ ፈገግታው ጋር ‘ መግባት ክልክል ነው ! ’ የሚል ማስጠንቀቂያ ይመስላል ።

እንደገና ራመድ ብሎ ተጠግቶ ወደ ቁምሳጥኑ አቅጣጫ ሲመ ለከት ልጁ ሶፋ ላይ ተጋድሟል ። ሕጻኑ ያለጥርጥር እንቅልፍ ላይ መሆን አለበት ። የወንጀለኛው አባት ልብ ቅጡ በጠፋ ደስታ ቦረቀ- አሁን የቀረው ተግባር የሞት ሞቱን አስከሬኑን መራመድና ልጁን በጉያው ሥር ሽጉጥ አድርጎ በመታቀፍ መብረር ብቻ ነው ፤ ወደሩቅ ሩቅ ሥፍራ ፣ እግሩ ወዳደረሰው ፣ አቅሙ እስከፈቀደለት ። ካሁን በኋላ ቪልፎርት ይሉኝታ ቢስ አድልአው የሥልጣኔ ምልክት አድ ርጎ ያስቀመጠው ሰብዕና ሊሆን አይችልም ። ካሁን በኋላ የሚፈ ራው ሰዎችን ሳይሆን ምስሎችን ይሆናል ። እንደምንም ወኔውን አሰ ባስቦ የሚራመደው አስከሬን ሰፊ የከሰል ምድጃ እንደሆነ ሁሉ አይኖቹን በኃይል ጨፈነና ኢመር አለ ።

ልጁን ብድግ አደረገና ጭምቅ አድርጎ እንደታቀፈው ከቆየ በኋላ ነቀነቀው ። ኤድዋርድ አይንቀሳቀስም ። ጠራው ። መልስ አይ ሰጥም ። ጉንጮቹን እገላብጦ ሳማቸው ። እንደጉማ ቀዝቅዘው እንደ ጨርቅ ለተዋል ። በዚህ ጊዜ ነበር ቪልፎርት የሕጻኑ እጅና እግር ግትር ማለታቸውን ያወቀው ። አላምን ብሎ እጁን በልጁ ደረት ላይ አደ ረገ ። ልቡ አይመታም ። ኤድዋርድ ሞቷል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ከኤድዋርድ ጡት አካባቢ ቁራጭ ወረቀት ወለሉ ላይ ወደቀች። ማጅራቱን በኃይል የተመታ የሚመስለው ቪልፎርት ከጉልበቱ ሸብ ረክ ሲል የሕፃኑ አስከሬን ከአባቱ እጅ ላይ ተንሸራቶ እየተንከባለለ ከእናቱ ጐን ልጥፍ አለ። ቪልፎርት ወረቀቷን አንሳና ተመለከታት፣ የሚስቱ የእጅ ጽሁፍ ነበር።

የልጄ ነገር እንደማይሆንልኝ ታውቃለህ። ወንጀለኛ የሆንኩትም ለአንድ ልጄ ስል ነው። ደግ እናት ልጅዋን የትም ጥሎ የሚሄድ አንጀት የላትም።

ቪልፎርት አይኖቹን ሊያምን አልቻለም። አእምሮውንም ቢሆን እን ዲሁ ተጠራጠረው። በፍጥነት አጐንብሶ የኤድዋርድን ሰውነት በጥ ንቃቄ መረመረው። ከዚህ በኋላ ነበር ልብ የሚያርድ ለቅሶ ከደረቱ አካባቢ ፈንቅሎት የወጣው። 'ይብላኝ ላንተ ...' ሚስቱ ያላጠናቀ ቀችውን አረፍተ ነገር አሁን ከአራት ነጥብ አደረሰው "ይብላኝ ለኔ.... ብቻዬን ለቀረሁት" አለ። ያረረው አንጀቱ ሲንበፈበፍ ከአይኖቹ የተንገፎገፎው እንባ ድንገት የተከፈተ የውሀ አሸንዳ ይመስል ነበር።

በሁለት አስከሬኖች መካከል መቆሙን ሲያስተውል ልቡ ናድ አለ። ከጥቂት ጊዜ በፊት በሕዝብ ፊት የወርደች ናዳ ተደርምሶ የማ ህበራዊ ኑሮ ቅርፊት እደረገው።አሁን ደግሞ የሐዘን ጦር ልቡን ሸቅ ሽቆት ገባ። ለሰው አገኛ የማያውቀውን ሰው ተከታታይ ዱብዳ አሰ ጐበደደው። ከጐኑ ቆሞ ብሶቱን የሚያዳምጠውና የሚያላቅሰው ሰው በአይኑ ሕሊናው ሲያማትር አባቱ ትዝ አሉት፤ በምድር የቀሩት ብቸኛ ዘመዱ! ፍርቱር ከፍል ገባ። አዛውንቱ ቄስ ቡሶኒ እንደወት ሮአቸው ሰከን ብለው የሚናገሩትን ገለጹ ያዳምጣሉ። ቪልፎርት ቄሱን ሲመለከት እጁን ግንባሩ ላይ አድርጐ ቫለንቲን በምትቾበት ቀን መሃማታቸውን አስታወሰ። "እህሳ... የሞት ጋሻ ጃግሬ" አለ። "ምትን እያጀቡ ነው የሚመጡት ልበል ?"

ቄስ ቡሶኒ ዞር አሉ። የቪልፎርትን የተኮማተረ ፊትና የጐሹ አይኖች ሲመለከቱ ችሎቱ እሳቸው ባቀዱት ሁኔታ እንደተዘጋ ተገ ነዘቡ። ከዚያ ቀጥሎ ስለደረሰው ነገር ግን የሚያውቁት አልነበረም።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ያኔ የመጣሁት ለልጅህ የነፍስ ይማር ጸሎት ላደርስ ነበር ፡"
ሲሉ መለሱ ቄሱ ።

" ዛሬስ ? "

" ዛሬ ኢንኳ እዳህን እንደከፈልከኝ ልነግርህና ካሁን በኋላ ሌላ ቅጣት እንዳይፈጽምብህ ልጸልይልህ ብዬ ነው የመጣሁት ። "

" ኧረረ . . . . . " አለ ቪልፎርት ሽምቅቅ ብሎ ወደኋላው እያፈገፈገ " ይኸ የቄስ ቡሶኒ ድምጽ አይደለም ። "

" አልተሳሳትህም ! " ቄሱ ጥምጥማቸውን በቅጽበት አውልቀው ራሳቸውን ነቅንቅ ሲያደርጉት ከተተበተበበት ጨርቅ ነጻ የወጣው ጸጉር ፈርጠም ባለው ፊት ላይ ተመሰቃቅሎ ወረደ ።

" የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ፊት አይደለም እንዴ ? " ሲል ሙሽ እንደ እንስሳ ሊሆን የተቃረበው ቪልፎርት ራሱን ይዞ ። ተሳስተሃል ። አይደለም ፤ ሙሴ ቪልፎርት . . . . እስኪ ራቅ አድርገሎ አስብ ። "

" ይህ ድምጽ ! የት ነበር መጀመሪያ የሰማሁት ? "

" ከሃያ ሶስት ዓመታት በፊት ማርሴል ላይ ነበር የሰማኸው ። ከሬኔ ጋር የጋብቻ ውል ያሰርክ ቀን ። "

" ቡሶኒም ፤ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴም አይደሉም ? ወይ አጋጣሚ ! እርስዎ ነዎታ ድብቁ ባላንጣዬ ! ማርሴል ባንድ ጉዳይ በድየ ዎታለሁ ልበል ? "

" አዎ ! እጅግ አድርገህ ! " አለ እንደራሴው እጆቹን በሰፊው ደረቱ ላይ አጣምሮ ። " መለስ ብለህ አሰላስል ። "

" እኮ ምን አደረግሁዎ ? " ሲል ሙሽ አእምሮው በእብደትና በቁጭት መካከል የሚዋዥቀው ቪልፎርት ። " ምን አደረግሁዎ ? ይን ገሩኝ ? ! ይናገሩ ? ! "

" ባልሞት ቀበርከኝ ። በሰቆቃ ማቅቄ በአዝጋሚ ሞት እንዳልፍ ፈረድህብኝ ። አባቴን በረሃብ ገደልክብኝ ። ፍቅሬን አስነጠቅኸኝ ። ወለል ብሎ የተዘረጋውን እድሌን በግፍ አጠፍክብኝ ፡

t.me/OLDBOOKSPDF

ማንነቴን በሐሰት አጐደፍክብኝ ፣ በሎርቃው አእምሮዬ ነገድክበት ፡ በየዋህነቴ አወድውደህ እንጀራህን ጋገርክበት ። ”

“ ማንነዎ ? በፈጠረዎ አርስዎ ማን ነዎ ? ”

“ ባንድ ወቅት በቻቲዩዴፍ ጨለማ ቤት በቁሙ የቀበርከው መርከበኛ አጽምነኝ ። ያ አጽም የኋላ ኋላ መቃብሩን ፈንቅሎ ሲወጣ የገባውን ቃልኪዳን ለመፈጸም የሞንቴ ክሪስቶ እንደራቤነትን ካባ ለብሶ በወርቅና በአልማዝ በመለበዱ እስከ ዛሬ ልታውቀው አቃተህ ። ”

“ እ . . . እ . . . . አወቅሁህ ! አወቅሁህ ! አንተ . . . . ” እንደ ራሴው አቋረጠው “የተንኮልህ ደቀመዝሙር ኤድመንድ ዳንት ነኝ ።”

“ አንተ ኤድመንድ ዳንት ነህ ? ” እያለ በመጮህ ቪልፎርት የእንደራሴውን ክንድ ያዝ አደረገ ። “ በል እንግዲያውስ ፡ ና ከእኔ ጋር ። ”

እንደራሴው ቪልፎርት ወዴት እንደሚወስደው ባለማወቁ ግራ ቢጋባም አንድ ሌላ መዓት መፈጸሙ እየተሰማው ተከትሎ ሄደ ።

“ ተመልከት ኤድመንድ ዳንት ? ! ” አለ ቪልፎርት ወደሚስቱና ወደ ልጁ አስከሬኖች በማፈራረቅ እያመለከተ ። “ ቃል ኪዳንህ በመ ፈጸሙ ረካህ ? ”

እንደራሴው አሰቃቂውን ትርኢት ሲያይ ፊቱ ተለዋወጠ ። ሕሊናው ከሚፈቅድለት የብቀላ መብት እንዳለፈና ካሁን በኋላ ‘ ቃሌ ቃል ነው ፣ ቃል ኪዳኔ አይታጠፍም ! ’ ሲል እንደማይችል ተሰማው ። ልቡ በትካዜ እየነደደ ወደ ሕጻኑ አስከሬን ሮጦ ከሄደ በኋላ አይኖቹን ገለጣቸው ፣ በእጁ ላይ ያለውን የደም ሥር ያዝ አደረገ ። ከዚያም አን ስቶ ተሸክመና ወደ ቫለንቲን ክፍል እየተጣደፈ ወስዶ በሩን ከውስጥ ቆለፈው ።

“ ልጄን ! ” ሲል ጮኸ ቪልፎርት ፤ እንደተገተረ ። ምላሱ ላንቃው ሥር ተወትፎበታል ። “የልጄን ሬሳ ወሰደብኝ ! ” እንደራሴውን ተከትሎ ሊሮጥ ቢከጅልም ሃሳቡ እንጂ ጉልበቱ አልነበረውም ። እንደቅዠት ሁሉ እግሩ ከወለሉ ጋር የቸነከሩት ይመስል ተተክሎ ቀረ ። አይኖቹ ከጉድጓዶቻቸው ለመውጣት የተዘጋጁ ይመ

t.me/OLDBOOKSPDF

ሰላሉ ። ጥፍሮቹ ደም ተነክረው እስኪወጡ ድረስ ደረቱን በእጁ ቆፈረው ። የተወጣጠሩት የጃሮ ግንዱ የደም ሥሮች ግፊኛ ቍንቅላቱን በእሳት ሲያጋዩ የቆሙ ጭራሮዎች ይመስሉ ነበር ።

የማሰብ ኃይሉ በሚያስፈራ ሁኔታ ሙሉ ለሙሉ ተሟጦ እስኪጠፉ ድረስ ከቆመበት ቦታ እንደተጣበቀ ብዙ ደቂቃዎች ቆዩ ። ከዚያም በኃይል ከጮኸ በኋላ መዲያውኑ ለረጅም ጊዜ ከተ ብሎ ሲስቅ ከድምጹ ከፍተኛነት የተነሳ በባለ ሁለት ፎቅ የመኖሪያ ሕንጻው ክፍሎች ዳር እስከዳር አስተጋባ ። ቀጥሎም ደረጃውን እየሮጠ ይወርድ ጀመር ። ሰየለት ።

ከሩብ ሰዓት በኋላ የሻለንቲን ክፍል ተከፍቶ የጥንቱ ክረስቶ እንደራሴ ብቅ አለ ። ገጽታው እንደተለመደው ረጋ ያለ ቢሆንም መሪር ሐዘን ልቡን እንደነካው ያስታውቃል ። በክንዱ ሕይወት ሊበራበት ያልቻለውን የኤድዋርድን አስከሬን ታቅፏል ። አንድ ጉልበቱን ወለሉ ላይ አንበርክኮ ዝቅ ካለ በኋላ በታላቅ ጥንቃቄ የሕጻኑን አስከሬን ራሱን እናቱ ጡት ላይ አንተርሶ አጋድሞት ብድግ አለና ከክፍሉ ወጣ።

ደረጃው ላይ አንድ ሠራተኛ አገኘ ። " የታለ መሴ ቪልፎርት ?" ሲል ጠየቀ ። ሠራተኛው መልስ ሳይሰጥ በአገጩ ወደ ጓሮ አመለከተ ።

እንደራሴው ወደ ጓሮ እንደደረሰ ቪልፎርት እየተቻኮለ መሬቱን በዶማ ሲቆፍር ብዙ ሰዎች በአጥር እየተንጠለጠሉ ሲመለከቱት አዩ ። አዲስ የተቀጠረ አሽከሩ ግራ ተጋብቶ ይመለከተዋል ።

"እዚህ የለም ። " ይላል ከላይ ከላይ የሚተነፍሰው ቪልፎርት " ትክክለኛው ሥፍራ ይኸ አይደለም ። " እንዲህ ይልና ጥቂት ፈቀቅ ብሎ በቁፋሮ ይዋከባል ።

እንደራሴው ወደ ቪልፎርት ቀረብ አለና በለሰለሰ አነጋገር ፤ " መሴ ቪልፎርት ፣ እንዱን ልጅህንም ብታጣም . . . " ከማለቱ ቪልፎርት አቋረጠው ።

" ይብላኝ ላንተ እንጂ አገኘዋለሁ " አለ ቪልፎርት ላቡን እየጠረገ ። " እዚህ የለምብትለኝ ምን ትጠቀማለህ ። እስከ ስምንተኛው ሺ ድረስ ተስፋ ሳልቆርጥ ከቆፈርኩ አላጣውም ። ይብላኝ

t.me/OLDBOOKSPDF

ንላተ . . . . ይብላኝ ላንተ ” ከእያንዳንዷ ይብላኝ ላንተ ጋር መሬቱ ላይ ያንዘራል ።

እንደራሴው ቅናፍ ብሎት ወደ ኋላው መለስ አለና “ ወቻ ጉድ ” አለ ለራሱ ብቻ በሚሰማ ድምጽ ። “ አበደኮ ! ”

ከዚያም የዚያ የተረገመ ሕንጻ ግድግዳ ተደርምሶ ራሱ ላይ እንዳ ይፈረካከስ የፈራ ይመስል ጣል ጣል እያለ ወደ መንገዱ ሲወጣ ለመ ጀመሪያ ጊዜ ያደረገውን ለማድረግ መብቱ የሚፈቅድለት ተበዳይ መሆን አለመሆኑን በጥርጣሬ ያምሰለስል ነበር ።

ቤቱ እንደደረሰ ማክሲሚለን በሃሳብ ተመስጦ በበረንዳው ወዲያ ወዲህ ሲንጐራደድ አገኘው ።

“ ራስህን አዘጋጅ ፡ ማክሲሚለን ። ” አለ እንደራሴው ፈገግ ብሎ “ ነገ ፓሪስን እንለቃለን ። ”

“ እዚህ የቀረም ጉዳይ የለም ማለት ነው ? ” ሲል ጠየቀ ማክ ሲሚለን ።

“ እንዲያውም ከሚገባኝ በላይ ሳልሠራ አልቀረሁም ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

62

ድፍን ፓሪስ ጉድ አለ ። በየጊዜው አንድ የሚያሸብር ነገር ሰምቶ አፉን የማይዝ የፓሪስ ነዋሪ አይገኝም ። እማኑኤልና ሚስቱ ዡሊዩም በቤታቸው በሦስቱ ስመጥር የፈረንሳይ ሰዎች በዳንግላር፣ በሞርሰፍና በቪልፎርት ላይ የደረሱትን ሦስቱን ያልተጠበቁና ድንገተኛ ፍርጃዎች ጸሩ ሲወያዩባቸው ነበር ። ሊጠይቃቸው የመጣው ማክሲሚለን እያነጻ በውይይታቸው ሳይሳተፍ በታዛቢነት በመወሰን በራሱ የትካዜ ባሕር ይዋኝ ነበር ።

“ አቤት ፣ እንዴት ፈረደባቸው ! ” አለ እማኑኤል ስለሞርሰፍና ስለ ዳንግላር ሲያስብ ቆይቶ ።

“ ወይ መዓት ። ” አለች ዡሊዩ ። ንግግሯ ስለቫለንቲን ቢሆንም ስሟን በወንድሟ ፊት ላለመጥራት ፈልጋ ።

“ የመታቸው ሲያደባቸው የኖረ ተበዳይ ከሆነ ” አለ እማኑኤል ፤ “ እንዲህ የጨከነባቸው ካለፈው ሕይወታቸው ቅጣታቸውን የሚያቀልላቸው በጐ ተግባር አላገኘላቸው ብሎ ይሆናል ። ”

እማኑኤል ገና ንግግሩን ሳይጨርስ የሳሎኑ በር ተከፍቶ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴን መምጣት አበሰረ ። ዡሊዩና እማኑኤል በደስታ ብድግአሉ ። ማክሲሚለን ከአንገቱ ቀና ካለ በኋላ ተመልሶ አቀረቀረ ።

“ ማክሲሚለን ” አለ እንደራሴው የእሱ መምጣት በሰዎቹ ዘንድ የፈጠረውን ስሜት ልብ ሳይል “ ከእኔ ጋር ልወስድህ ነው የመጣሁት ። ”

“ ከእርስዎ ጋር ሊወስዱኝ ? ” አለ ማክሲሚለን ከቅዠቱ የባነነ መስሎ ።

“ አዎ ፣ እንድትዘጋጅ አልነገርኩህም ? ”

t.me/OLDBOOKSPDF

" ታዲያ ተዘጋጅቻለሁ ! " ሲል መለሰ ማክሲሚለን ። " እዚህ የመጣሁትም ልሰናበት ነው ። "

" የት ነው የምትሄዱት ፤ ክቡር እንደራሴ ? " ስትል ጠየቀች ዡሊዬ ።

" መጀመሪያ ወደ ማርሴል ። "

" ወደ ማርሴል ? " ሲሉ ባልና ሚስት ቃሉን ደገሙት ።

" አዎ ፤ ወንድማችሁንም ልወስድባችሁ ነው ። "

" በፈጠረዎ አድነው ይመልሱልን ? " አለች ዡሊዬ ።

ማክሲሚለን ስሜቱን ለመደበቅ ዞር አለ ።

" ሃዘኑን አውቃችሁለታላ ? " እንደራሴው ነበር ።

" አዎ ፤ እረ እንዲያውም እኛን ሳይቀር የሰለቸን ይመስለኛል።"

" ዞር አድርጌው ልሰንብት እስኪ ። " ሲል መለሰ እንደራሴው

" ዝግጁ ነኝ ክቡር እንደራሴ ፤ " አለ ማክሲሚለን ። " ደህና ሁኑ ዘመዶቼ ! ደህና ሁን አማኑኤል ! ደህና ሁኚ ዡሊዬ ! "

" ምን ማለትህ ነው ? " ስትል ዡሊዬ ወንድሟ ላይ ሙኘች ። " እንዴት እንዲህ በድንገት ትለየናለህ ? ሳትሰናዳ ? ያለ ፓስፖርት?"

" ዳተኛነት የመለያዬትን ሃዘን ያራዝመዋል ። " አለ እንደራ ሴው ፤ " ማክሲሚለን ዝግጅቱን እንዳጠናቀቀ እርግጠኛ ነኝ ። "

" አስቀድሜ ነግሬዎታለሁ ። ፓስፖርቴም ሆነ ጓዜ ተሰናድ ቷል ። " አለ ማክሲሚለን ቀልጠፍ ብሎ ።

" እና እንዲህ በድንገት ነው የምትለዩን ? " ስትል ጠየቀች ዡሊዬ ።

" ከግቢያችሁ በር ላይ ሠረገላዬ እየተቁነጠነጠ ይጠባበቃል ። በአምስት ቀናት ውስጥ ሮም መድረስ አለብኝ ። "

" ማክሲሚለንም ሮም ሊሄድ ነው ? " ሲል አማኑኤል ጠየቀ ።

" እንደራሴው ሊወስዱኝ በሚፈልጉት ቦታ ሁሉ እንዛለሁ ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

አለ ማክሲሚለን በምሬት ፈገግታ ፤ “ ለአንድ ወር ያህል በእሳቸው እጅ ነኝ ። ”

“ እንዴ ፣ እነጋገሩ እንግዳ ነው ፣ ክቡር እንደራሴ ! ”

“ ወንድማችሁ ከእኔ ጋር እስካለ ድረስ የሚያሳስብ ነገር የለም ።” አለ እንደራሴው አስገድዶ ልብ በሚነካ የወዳጅነት አስተያየት ።

“ በይ እንግዲህ ገቦሊዩ ! ” አለ ማክሲሚለን እንደገና ። “ ደህና ሁን ፣ አማኑኤል ። ”

“ አባ ግድ የለሽ ፣ ምነው ታስጨንቀኛለህ ? ” አለች ገቦሊዩ ወንድሟን “ አይ አንተ ሰው ፣ የደበቅሽን ነገር አለ አይደል ? ”

“ ደስተኛና ሳቂታ ሆኖ ይመለስላችኋል ” አለ እንደራሴው ።

ማክሲሚለን እንደራሴውን ወደ ቋጣ በወሰደው አስተያየት ተመለከተው ።

“ እንሂድ ። ” አለ እንደራሴው ።

“ ከመሄዳችሁ በፊት ክቡር እንደራሴ ” አለች ገቦሊዩ “ አንድ ነገር ልንገርዎ ፣ ትናንት . . . . . ”

“ ከአይኖችሽ ከማነበው ፣ በልብሽ ከምታስቢውና ለልቤ ከሚሰማው የበለጠ የምትነግሪኝ ነገር የለሽም ። ” አለ እንደራሴው እጅዋን ይዞ ወደሱ እየጐተተ ። “ በድርሰት ውስጥ እንደሚወሳለት ባለውለታ ሳላያችሁ መሄድ ነበረብኝ ። ምን ይሆናል ታዲያ ፣ መሰሎቼ በደስታ ሲፈነጥዙ ለማዬት የምቋምጥ ደካማና ተራ ሰው በመሆኔ እንዲህ ያለው ጥንካሬ ከአቅሜ በላይ ነው ። አሁን ስለያችሁ እንኳ ደካማ ጐኔን ወደ ጐን ላደርግ ስለማልችል ‘ ምናልባት እንደገና እንገናኝ ምና እትርሱኝ ወዳወዳጆቼ ’ ልላችሁ እገደዳለሁ ። ”

“ እንደገና እንገናኝም ማለት ነው ? ” አለ አማኑኤል ልቡ እየተነሳ ሲወድቅበት ለሚቱን መቆጣጠር አላስችል ብሎት ። በገቦሊዩ ጉንጮች ሁለት ወፋፍራም የእንባ ዘለላዎች ይፈሱ ነበር ። “ እንግዲያውስ መለኮት መሆን አለብዎ ! ” አለ አማኑኤል ቀጠለና ። “ ለኛ በጐ ለመዋል ወደምድር ከወረዱ በኋላ ተመልሰው ሲያርጉ የተዘጋጁ አምላክ መሆን አለብዎ ! ”

t.me/OLDBOOKSPDF

" እንዲህ አትበል " አለ እንደራሴው መከራከሩ እንደማያዋጣው ገምቶ " የለም ፤ እኔ እንኳ ሰው ነኝ። " ሙሉ ለሙሉ ፈገግ አለ።

እንደራሴው የእማኑኤልንና የዡቢዩን እጆች አጣምሮ ከያዘ በኋላ እንባ በአይኑ እንደተሞላ ሳማቸውና ከዚያ ደስታ ድንኳኑን የተከለበት ከሚመስለው ቤት ፈጠን ብሎ ሲወጣ ፈልጐ ማክሲሚለንን ገኑ አደረገው። ማክሲሚለን ቫለንቲን በሞተችበት ዕለት ይታይበት የነበረው የትካዜ ገጽታ ይነበብበታል ።

" የወንድማችንን ነገር እንግዲህ አደራ ! " ስትል ዡሲዬ በእንደራሴው ጆሮ ሹክ አለች ።

እንደራሴው ከአሥራ አንድ ዓመታት በፊት ወደ አባቷ ክፍል በሚያስወጣው ደረጃ ላይ ሲያገኛት እንዳደረገው እንግሊዛዊ እጅዋን ጭምቅ አደረገና ። " አሁንም በመርከበኛው ሲንባድ ላይ እምነት አለሽ ? " አለ ሳቅ ብሎ ።

" ሙሉ ለሙሉ !"

" እንግዲያውስ አታስቢ ። "

እንደራሴው እንደተናገረው እውነትም አራቱ የሠረገላው ፈረሶች እየተቅበጠበጡ ልጓማቸውን እየነቀነቁ ፤ ጭራቸውን እየቆሉ ይጠባበቁ ኖሯል ። ከደረጃው በታች በኩል አሊ ላቡ እየተንዠበዠበ ይጠባበቃል ። መልእክት ለማድረስ ሳይሆን አይቀርም ፤ ከረጅም ጉዞ እንደተመለሰ ያስታውቃል ።

" አዛውንቱን አገኘሃቸው ? " ሲል ጠየቀ እንደራሴው በአረብኛ ። ዓሊ በአወንታ ራሱን ነቀነቀ ።

" እንዳዘዝኩህ ደብዳቤውን አይናቸው እያዩ ከፈትክላቸው?" አሊ ራሱን በድጋሚ በአዎንታ ነቀነቀ ።

" ምን አሉ ? "

አሊ ኖርቴር 'አዎ ' ሲሉ ሲፈልጉ እንደሚያደርጉት አይኖቹን ከደነ ።

" በጣም ጥሩ ፤ ተስማምተዋላ " አለ እንደራሴው " እንሂድ ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

የፈረሶቹ ኮቴ መሬቱን የሚያንቀጠቅጥ እስኪመስል ድረስ ቢጎ ይል እየፎገረ ጉዞውን ሲያያዘው ማክሲሚለን እንገቱን በመስኮት ወጣ አደረገ ።

" ቸር ይመልስህ ።" የእህቱ እጅ ሲውለበለብ ታዬው ።

ግማሽ ሰዓት እንደተጓዙ እንደራሴው አሲን እንዲያቆም ምልክት ሰጠው ። እረቡ ሠረገላውን አቁሞ ወረደና በሩን ከፈተ። ምሽቱ በክዋክብት ብሩህ ሆኗል ። እንደራሴው ሠረገላውን ካስቆመበት ከቪልጅፍ ኮረብታ ላይ ሆነው ሲመለከቷት ፓሪስ ከታች እንደሴሲት ባህር ተንጣላ ትታያለች ። በሚሊዮን የሚቆጠሩ መብራቶቿ ልብ የሚያባባ የባህር ሞገድ ሲነሳ የሚከጅል አስመስለዋታል ። ከተቆጣ ውቅያኖስ የበለጠ ፤ እንደትልቅ ባህር ሞገዶች ለእፍታ ሰከን ብሎ የማያውቅ ፤ ዘለዓለም እርስ በርሱ ሲፋተግ የሚኖር ማዕበል ሲራወጥ የተዘጋጀ ይመስላል ።

እንደራሴው ሠረገላው ጥቂት ራቅ ብሎ እንዲቆም ምልክት ሰጥቶ ብቻውን ቀረ ። እጆቹን እንዳጣመረ ያችን የተንጣለለች ከተማ ለረጅም ጊዜ ሲመለከታት ቆዬ ። " ታላቅ ከተማ " አለ በመጨረሻው እንደሚፀልይ ሁሉ ከአንገቱ ጐንበስ ብሎ " ኪላሽን አልፌ የገባሁት ከስድስት ወራት በፊት ነበር ። ቃል ኪዳኔ ተፈጽሞ በድል አድራጊነት ኪላሽን አልፌ መውጣቴ ነው ። ካንች የሚርመሰመስ ጉያ ነበር የምፈልጋቸውን ያገኘሁዋቸው ። እንደታጋሽ ማዕድን አውጭ ጉድጓዶችሽን ቆፍሬ አሚኬላዎችን ከሥራቸው ልመንግላቸው በቅቻለሁ ። አሁን ሥራዬ ተጠናቋል ፤ ተልዕኮዬ ተሳክቷል ፤ ካሁን በኋላ ሃዘንም ሆነ ደስታ ልትሰጭኝ አትችይም ። ደህና ሁኝ ፓሪስ . . . . . ! ደህና ሁኝ ! "

ቀና ብሎ እንደገና ለአፍታ ከተመለከታት በኋላ ሠረገላው ላይ ዘሎ ወጣ ። ሠረገላው የእቧራ ደመና ፈጥሮ በሚያሸብር ድምፅ ኮረብታውን አልፎ ገሰገሰ ። ከረጅም ርቀት በኋላ ነበር ለመጀመሪያ ጊዜ በመንገደኞች መካከል ሰፍኖ የነበረው ፀጥታ የደፈረሰው ። " ማክሲሚለን " አለ እንደራሴው " ከእኔ ጋር በመምጣትህ ቅሬታ ተሰምቶሃል ? "

" እረ የለም ፤ ክቡር እንደራሴ ፤ ግን ፓሪስን ስለይ . . . "

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ፓሪስ ውስጥ ደስታ እንደምታገኝ ባስብ ኖሮ እዚያው ትቸህ እመጣ ነበር ። ”

“ ግን ቫለንቲን የተጋደመችበት ከተማ እኮ ነው ፤ ከፓሪስ መውጣት እሷን ለሁለተኛ ጊዜ እንደማጣት ይሰማኛል ። ”

“ ማክሲሚለን ” አለ እንደራቤው “ ያጣናቸው ወዳጆቻችን መካነ መቃብር የሚገኘው መሬት ውስጥ ሳይሆን ልባችን ውስጥ ነው ። ለምሳሌ እኔ ምንጊዜም በልቤ ውስጥ ሁለት ወዳጆች አብረውኝ ይኖራሉ ። አንደኛው ሕይወት የሰጠኝ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ እውቀት የለገሰኝ ሰው ነው ። ጥርጣሬ አድሮብኝ ሃሳቤ ሲያመነታ እነሱን አማክራለሁ ። ምንም በጐ ነገር ባደርግ የእነሱ ምክር እየታከለበት ነው ። ከልብህ ድምፅ ጋር ተማከር ማክሲሚለን ፤ መልሱን ከልብህ ፈልግ ። ”

“ ውድ ወዳጄ ” ሲል መለሰ ማክሲሚለን “ የልቤ ድምፅ የሚያሰማው እሮሮ ብቻ በመሆኑ ከሐዘን ሌላ ቃል ገብቶልኝ አያውቅም።”

“ ደካማ ሕሊና ምንጊዜም ነገሮችን የሚመለከተው አይኖቹን በጥቁር ጨርቅ ሸፍኖ ነው ። መንፈሳችን የራሱን አድማሳት በማስፋትም ሆነ በማጥበብ ይሠራቸዋል ። ያንተ መንፈስ ጭለማ የዋጠው ነው ማክሲሚለን ፤ ለዚህም ነው ጉም ከሸፈነው ሰማይ ሌላ ነገር የማይታይህ ። ”

“ ሳይሆን አይቀርም ፤ ” አለና ማክሲሚለን በራሱ የትዝታ ባህር ሰጠመ ። ጉዞው እንደራሴው ኃይሉን ያሳዩበት አጋጣሚ ነበር ። ከተሞች እንደ ጥላ ውልብ ይላሉ ። የፀደዩ ንፋስ በኃይል የሚያወዛውዛቸው ዛፎች አጢው እንደወደቀበት አጋንንት ወደ ሠረገላው ሊወድቁ ያዘመሙ ይመስሉና ሠረገላው ሲቀርባቸው ውልብ ብለው ወደ ኋላ ይቀራሉ ። ንጋት ላይ ቻሎንስ ከተባለች ወደብ ደርሰው ወዲያውኑ ሠረገላቸው ሲጠባበቃቸው በነበረው ጀልባ ላይ ተጫኑ ።

መርከቧ ለፍጥነት የተሠራች ትመስላለች ። ክንፍ በሚመስሉት ገማዎቿ እንደ ዳክዬ የውሃውን ገጽ እያርገበገበች ትክንፍ ጀመር ። ማክሲሚለን ራሱ የፍጥነት ደስታ ያሰከረው መሰለ ። ነፋስ የሚያመሰቃቅለውን ፀጉሩን ወደ ሥፍራው ለመመለስ መታገሉ እንደጨዋታ ያስደስተው ነበር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

እንድራሴው ግን ከፓሪስ እየራቀ በሄደ መጠን እንዳች ኃያል ርካታ መንፈሱን ይመግብለት ነበር ። ወደትውልድ ሃገሩ እንደሚመለስ ስደተኛ ነበር ልቡ የሚፈንድቀው ።

ወዲያውኑ በነጫጭ ሕንፃዎች የተገነባችው ማርሴል ለእይታ በቃች ። እንደወትሮዋ ሕይወት ሙሉ ለሙሉ እስትንፋሱን እራግቦ ባታል ። ሁለቱም መንገደኞች ከልጅነታቸው ጀምር ያሳደገቻቸውን ይህችን የወደብ ከተማ ሲመለከቱ በአእምሮአቸው የትዝታ ጐርፍ ሰረገበት ።

መቆጣጠሪያ ሠገነቱ ላይ ሲደርሱ በደመ ነፍስ ቆሙ ። አንዲት መርከብ ወደ አልጀሪያ ልትጓዝ እየተዘጋጀች ናት ። መርከቧ ላይ የወጡት ተሳፋሪዎችና ዘመዶቻቸው የስንብት ቃላት ሲለዋወጡና ሲላቀሱ መመልከት ልብ የሚነካ ትርኢት ነበር።ማክሲሚለን ግን እእምሮውን ካጣበበው ሃሳብ ሊነቃ አልቻለም ።

“ ይመልከቱ ” አለ ማክሲሚለን የእንድራሴውን እጅ ይዞ “እዚህ ላይ ሆኖ ነበር አባቴ ፋራኦን ስትነሳና ስትደርስ ቆሞ የሚመለከታት። እዚህ ነበር ከሞትና ከውርደት ያዳኑት አባቴ የሰጠመችው መርከብ ስትመለስ አንገቴ ላይ የተጠመጠመብኝ ። እሱ ብቻ አልነበረም በሲቃ ያለቀሰው ፤ በዙሪያችን የከበቡን ሁሉ እንባቸውን ያፈሱልን ነበር ። ”

እንድራሴው ፈገግ አለ ። “እኔም እዚያ ቦታ ሆኘ በደስታ እልቅ ሸላችኋለሁ ” አለ ወደ መንገዱ ጠርዝ እያመለከተ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

63

ከኤድዋርድ ሞት በኋላ የእንደራሴው አመለካከት በአያሌው ተለውጧል ትዕግሥት አስጨራሽና አዝጋሚ በሆነ ስልት ባጠላለፈው ወጥመድ ብቀላውን ከዳርቻው በማድረስ ላይ እንዳለ መለስ ብሎ በጥር ጣሬ ውቅያኖስ ይዋኝ ፤ ገባ ። እንዲያውም ባደረገው ሁሉ ሲፀፀት ምንም አልቀረውም ። ማርሴል በደረሰ ማግሥት ብቻውን ወደ አባቱ ቤት ጐራ ብሎ ያን ከዕድሜ ብዛት ጥቀርሻ የለበሰ ባለአንድ ፎቅ የጣ ውላ ሕንጻ እንባ ባቀረሩ አይኖች አንጋጦ ተመለከተው ። ከዚያም ተመልሶ አቀረቀረና በፀፀት ራሱን እየነቀነቀ “ ወይኔ ” አለ ። “ያለ ፈውን ገጠመኝ በትክክል አልገመገምኩም ልበል ? ” ሲል አሰበ ። ይሁንና ወዲያው ደግሞ ይህ ሃሳቡ ወደሌላ አቅጣጫ ወጀጀ አሰበት ። “ እንዲህ ያለ ስህተት ልፈጽም አልችልም ። ” አለ “ ግን የደረሰ ኩበት ግብ እርባና የለሽ ይሆን ? ለአሥር ዓመታት የተከተልኩት ጐዳና የተሳሳተ ይሆን ? የዳጥኳቸው ሰዎችስ ? በፍጹም እንዲህ ያለው ጥርጣሬ በአእምሮዬ መንሳላት የለበትም ። ባሁኑ ጊዜ ጥርጣሬ እንዲ ያድርብኝ ያደረገኝ ያለፈ ሕይወቴን በትክክል ልመለከት አለመ ቻሌ ነው ። እቃዎች ከርቀት ብዛት ለአይን እያነሱ እንደሚሄዱ ሁሉ ትውስታም እንዲሁ ከጊዜ ብዛት ይደበዝዛል ። ሰዎች በሕልማ ቸው እንደቆሰሉ እያዩ የሕመሙ ስሜት ግን ግልጽ ሆኖ እንደማይ ጠዘጥዛቸው ያለ ነገር ነው እኔንም የሚሰማኝ።”ወደ ወደቡ እንዲት የመዝናኛ ጀልባ ባህሩን ከሁለት እየከፈለች ወደሱ ስትመጣ አዬ ። ባለቤቷን አስጠርቶ ከተሳፈረ በኋላ ጉዞ ጀመሩ ።

ቀኑ ብሩህና ወርቃማው የፀሐይ ብርሃን በባህሩ ላይ እየተንፀ ባረቀ ለአካባቢው ልዩ ውበት የሰጠው ቢሆንም የእንደራሴው ልብ ግን በትካዜ ጦር እንደተወጋ ነበር ። ከብዙ ዓመታት በፊት በዚያ ባሕር ያደረገውን የሚዘገንን የሌሊት ጉዞ አስታወሰ ። ቻቲዩዲፍን በጭለማ አይቶ ወደዔት እንደሚወስዱት ሲረዳ ፤ ወደ ባሕር ዘሎ ለመ

t.me/OLDBOOKSPDF

ወርወር ከወታደሮች ጋር የገጠመው ግብግብ ትንቅንቁና ቁና ግንባሩ ላይ የተደቀነው እንደበረዶ የቀዘቀዘ የካርባይን አፈሙዝ ባንድነት ትውስ አሉት ። በበጋ ከደረቁ በኋላ ገና የበልግ ደመና ከላ ያቸው ሲያንብብ እንደገና መፍሰስ እንደሚጀምሩ ምንጮች እንደ ራቤውም ባንድ ወቅት በኤድመንድ ዳንት ልብ ላይ የጕረፈው እንደ አሬት የጕመዘዘ ምሬት እንደገና ሲፈስበት ተሰማው ። ከዚያ ጊዜ በኋላ ነበር ለአሥራ አራት ዓመታት ቆዳው ከፀሐይ ፥ አይኑ ከሰ ማይ ተለይቶ የኖረው ። ከዚያ በኋላ ለረጅም ዓመታት ለሰቆቃ ተዳ ርጐ ነበር የኖረው ። ወደ ቻቴዩዲፍ እየተቃረቡ በመጡ መጠን ያን ጥቁር ግዙፍ ሕንጻ ሲመለከት እንዳች ኃይለኛ ባለጋራ ሳያስበው ከፊት ለፊቱ የተደቀነ ይመስል አይኖቹን በኃይል ጭፍን አድርጐ ተን ገፈገፈ ።

ወደ ደሴቷ እንደደረሰ እንደራሲው በደመ ነፍስ መርከቧን ሙ ጭጭ አድርጐ ያዘ ። “ ደርሰናል ጌታዬ ” አለ መርከበኛው ። እንደ ራቤው በሁለቱ ወታደሮች እየተገፈተረ ከጀልባዋ ወርዶ የደሴቷን ምድር የረገጠው ካሁኑ ሥፍራ፣ ያንኑ ድንጋይ እንደነበር ትዝ አለው ።

ከዚያ ቀውጢ ጊዜ ወዲህ በቻቴዩዲፍ ብዙም እሥረኞች አል ነበሩም ። የኮንትሮባንድ ነጋዴዎች እንዳይጠቀሙበት በጥቂት ወታ ደሮች የሚጠበቅ ሕንጻ ሆኗል ። እንግዶችን ለማስጐብኘት የተመ ደበ ዘብ በር ላይ ይጠባበቃል ። ያም ሆኖ ግን እንደራሴው አደጋ እንደማይገጥመው ቢያውቅም በጭለማው ደረጃ ወርዶ ለጕብኝት ወደ ጠየቀው የጭለማ ክፍል ሲሄድ መላ ሰውነቱ በላብ ተዘፍቆ ነበር።

አስቀድሞ የየክፍሎቹ ዘበኞች አሁንም አሉ እንደሁ ጠየቀ ። ከፊሎቹ ጡረታ እንደወጡና የተቀሩት ደግሞ ወደ ሌላ ክፍል እንደተ ዛወሩ ተነገረው ።

ወደ ራሱ ክፍል ተወሰደ ። በጠባቧ መስኮት በሚገባው ደብዛዛ ብርሃን አሊጋው የነበረችበትን ሥፍራ ተመለከተ ። ቄስ ፋሪያ የው ሩት የመተሳለፊያ ቀዳዳ ብትደፈንም አተኩሮ ለተመለከታት ትለ ያለች ። እንደራሲው ጉልበቱ ከድቶት እግሮቹ እንደተብረከረኩበት ስለተሰማው በእንጨት የእንጨት ባርጩማ ላይ ተቀመጠ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ከዚህ እሥር ቤት ጋር የሚገናኙ ታሪኮች የሉም ? ” ሲል ጠየቀ እንደራሴው ።

“እሉ እንጂ ጌታዬ ” ሲል መለሰ አስጐብኚው ፤ “በተለይ ከዚች ክፍል ጋር የተገናኘ አንድ የሚገርም ታሪክ እንደተሠራ የቀድሞው የዚህ ክፍል ዘበኛ አጫውቶኛል ። ሊሰሙት ይፈልጋሉ ? ”

“ አዎ” አለ እንደራሴው ፤ “ንገረኝ።” የራሱ ታሪክ ሲነገር ለመስማት የፈራ ይመስል በኃይል የሚመታውን ልቡን በእጁ ደገፍ አደረገው ።

“ ይህ ክፍል ” በማለት አስጐብኚው ንግግሩን ጀመረ ። “እንደ ተነገረኝ አንድ በጣም አደገኛ እሥረኛ ተመድቦበት ነበር ። ሌላ እሥረኛም በዚያው ጊዜ በሚቀጥለው ክፍል ይኖር ነበር ፤ እሉኛው ግን ቀውስ ቢጤ ቄስ ነበር ። ”

“ አሃ ፤ ” አለ እንደራሴው ፤ “ እንዴት ቀውስ ማለት ? ”

“ ከእሥር ቢፈታ ብዙ ሚሊዮን ፍራንክ እንደሚሰጥ ይደሰኩር ነበር እሉ ። ”

“ ሁለቱ እሥረኞች ይገናኙ ኖሯል ? ”

“ አዬ ! እሱማ ክልክል ነበር ጌታዬ ። እነሱ ግን የኋላ ኋላ የሚሥጥር መተላለፊያ ሠርተው ተገኙ ። ”

“ ማንኛቸው ነበሩ መተላለፊያውን የሠሩት ? ”

“ እንዴ ፣ ያው ወጣቱ ነዋ ፤ በጣም ኃይለኛና ጠንካራ ነበር ይባላል ። ምስኪኑ ቄስማ አርጌና ደካማ ከመሆኑም በላይ ቀውስ ስለሆነ አንድ ሃሳብ የሚከተል ጭንቅላት አልነበረውም ። ”

“ ደንባሮች ! ” አለ እንደራሴው ለራሱ ።

“ ያ ወጣት መተላለፊያውን እንዴት እንደሠራው ማንም አያውቅም ። ” ሲል አስጐብኚው ንግግሩን ቀጠለ ። “ እሱ ለመሥራቱ ግን ጥርጥር የለውም ። ይመልከቱ ፣ ምልክቱን ማየት ይችላሉ ። ” አስጐብኚው የያዘውን ጧፍ ከፍ አድርጐ ወደ ግድግዳው አስጠጋው።

“ አሃ ! አዎ ! ” አለ እንደራሴው ከራሱ ጋር እየታገለ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ በዚህም የተነሳ ሁለቱ እሥረኞች እርስ በርሳቸው ሊገናኙ ችለው ነበር ። ከዚያም ወጣቱ ወንጀለኛ አመቺ ጊዜ ይጠብቅና ሽማ ግሌውን ጭርቅቅ ። መቼም የተዋጣለት ብልህ እንደነበረ ይነገርለ ታል ። ከዚያ በኋላ ወጣቱ እሥረኛ ምን ያደረገ ይመስልዎታል ? ”

“ አንተው ንገረኝ ፣ እኔ ምን አውቃለሁ ። ”

አስጎብኚው ኤድመንድ ዳንት የፋሪያን አስከሬን እንዴት ወደ ራሱ ክፍል እንደወሰደና ራሱን በጆንያ ጠቅልሎ አስከሬን እን ዳስመሰለና በማግሥቱ ወደ ባሕር እንደተወረወረ ለእንደራሴው ተረ ከለት ። በተጠቀለለበት ወቅት ይሰማው የነበረው ቅዝቃዜና የጆንያ ው መሻከር ትዝ ብለውት አይኖቹን ጭፍን አደረገ ።

አስጎብኚው ንግግሩን ቀጠለ ። “ በማግሥቱ ዘቦቹ የቄሱ አስከ ሬን በወጣቱ አልጋ ላይ ተጋድሞ ሲያገኙት የወጣቱን ከንቱ ሸር ተረዱ ። በተለይም የወረወሩት ሁለት ዘቦች በፊት ሊናገሩ ያልደፈ ሩትን ሚስጥር አወጡ ። ወጣቱ እሥረኛ ወደ ባህሩ በተወረወረበት ጊዜ ጆሮ በሚበሳ ሁኔታ እሪ ብሎ ሲጮህ ሰምተውት ኖሯል ። ”

እንደራሴው በረጅሙ ተነፈሰ ። ‘ በፍጹም ’ ሲል አሰበ ።‘መጠ ራጠር የጀመርኩት ለካ የደረሰብኝን ግፍ መርሳት በመጀመሬ ነው ። አሁን ግን ቁስሉ አመርቅዟል ። የብቀላ ጥማት ያንገበግበኝ ጀምሯል’። ከዚያም ወደ አስጎብኚው ዞር ብሎ “ ከዚያ በኋላ ስለ እሥረኛው የተሰማ ጭምጭምታ አልነበረም ? ” ሲል ጠየቀ ።

“ እንዴት ሆኖ ፣ ሃምሳ ጫማ ከሚያህል ርቀት ተወርውሮ እን ዴት ይተርፋል ? ባየር ላይ ነው ሕይወቱ የምታልፈው ። በዚያ ላይ መጀመሪያ ውሃውን የመታው በእግሩ ስለነበር የመድፉ ቀለህ ይዞት መጥለቅ አለበት ። ምስኪን ! ”

“ ያሳዝንሃል ? ”

“ አዎ ፣ በጣም እንጂ ፣ የሞተው በራሱ ጥፋት ቢሆንም ። ”

“ እንዴት በራሱ ጥፋት ? ”

“ መርከበኛ ነበር ፣ የታሠረውም የናፖሊዮን ጀሌ ነህ ተብሎ ነው ይላሉ ። ”

t.me/OLDBOOKSPDF

" ስሙ ማን ነበር ? "

" አይ ፤ ቁጥር 34 በሚል መጠሪያ ብቻ ነበር የሚታወቀው ።"

' ቪልፎርት ! ቪልፎርት ! ' ሲል የእንደራሴው ልብ ከውስጥ ጮኸ ። ' አንተ ርጉም . . . ምስሌ ከእንቅልፍህ ሊያባንንህ ሲያገጥ ብህ ለራስህ ደጋግመህ የነገርከው ይህን መሆን አለበት ። '

" ሌሎቹን ክፍሎች ማዬት ይፈልጋሉ ጌታዬ ? " በሚል ጥያቄ አስጎብኚው እንደራሴውን ከሃሳቡ መለሰው ።

" አዎ ፤ በተለይ የቄሱን ክፍል ብታሳዬኝ ። "

" ይከተሉኝ ። "

" አንድ ጊዜ ታገሰኝ ።" አለ እንደራሴው ፤ " ይህንን ክፍል ለመ ጨረሻ ጊዜ ላዬው እፈልጋለሁ ። "

" ይኸማ ለእኔም ተመቸኝ።"አለ አስጎብኚው፤ " እስከዚያ የ ቄ ሱን ክፍል ቁልፍ አመጣለሁ ። "

"ሂድና አምጣው እንግዲያውስ ። "

" ጧፉ እዚሁ ይሁንልዎ ። "

" አይ ፤ ውሰደው ። "

" እንዴ ፤ በጨለማ ይዳፈናሉ ። "

" ግዴለህም ፤ በጭለማ ማየት እችላለሁ ። "

" እንግዲያውማ እንደ ቁጥር 34 ነዎ ማለት ነዋ ። እሱኮ ጥቅ ጥቅ ባለ ጨለማ መድፌ ማዬት ይችላል ይሉታል ። "

' ውለናሞች ። ይህን ችሎታ ለመቀዳጀት አሥር ዓመት ፈጅቶበ ታል ። ' አለ እንደራሴው ለራሱ ። አስጎብኚው ጧፉን ይዞ ወጣ ።

እንደራሴው እውነቱን ተናግሯል ። ለጥቂት ሰኮንዶች በጭ ለማው እንደቆዬ ሁሉም ነገር ወለል ብሎ ይታዬው ጀመር ። "አዎ።" አለ ፤ " ይህ ድንጋይ ነበር መቀመጫዬ ፤ አንድ ቀን ጭንቅላቴን በድንጋይ ልፈረክስ ከግድግዳ ጋር ተጋጭቼ ሳለ የፈሰሰኝ ደም ነጠ ብጣብ እንኳ እንዳለ ነው ። እነዚያ ቁጥሮች . . . አዎ አዎ አስታወ ስኳቸው ፤ አንድ ቀን አባቴን በሕይወት ፤ ሜርሲደስን ሳታገባ አገ ኛቸው እንደሁ ዕድሜአቸውን ሳሰላ የጻፍኳቸው ናቸው ። እነዚያን

t.me/OLDBOOKSPDF

ስሌቶች ከሠራሁ በኋላ ጥቂት የተስፋ እርዳታ ተሰምቶኝ ነበር ። ረገ ቡንና ጉስቁልናውን ከምንም አልቆጥረውም ነበር ! ”

የእንድራሲው ከንፈሮች በትዝታ ፈገግታ ፈልቀት አሉ ። ያኔ አባቱ ወደመቃብር ሲወሰዱ ፡ ሚርሲደስ ደግሞ የሙሽራ ልብስ ለብሳ በሰመመን ይታዩት ነበር ።

አይኖቹ ጥቂት ራቅ ብሎ በግድግዳው ድንጋይ ላይ በተቀረጸ ጽሑፍ ላይ አረፉ ።

አባክህ ለንተ ገና እስክ ዕለተ ሞቴ በለአምሮዩ ተቀረጽልኝ

ይላል ጽሑፉ ። ራሱ ነበር ከግድግዳው ድንጋይ ጽሁፉን የቀረጸው።

“ አዎ ፡ ሳመልጥ አካባቢ የነበረኝ ጸሎት ይህ ብቻ ነበር ። ” አለ “የምፈልገው ነጻነት አልነበረም ፡ በደሉ በአእምሮዬ ውስጥ አብሮኝ ኖሮ አብሮኝ እንዲቀበር ነበር ምኞቴ ። አዎ አልረሳሁትም . . . . . .”

በዚህ ወቅት የጧፉ ብርሃን ይታይ ጀመር ። አስጎብኚው መመ ለሱን አውቆ እንድራሲው ከክፍሉ ወጥቶ ወደሱ ሄደ ።

“ ይከተሉኝ ። ” አለ አስጎብኚው ።

እንድራሲው ቄስ ፋሪያ በሞተበት ወቅት የተጋደመባትን አልጋ ተመለከታት ። በአይኖቹ እንባ ሞሉ ።

“ ይህ ነበር የአብዱ ቄስ ክፍል ” አለ አስጎብኚው ። ከዚያም ወደ አንድ ያልተደፈነ ክፍት ነገር እያመለከተ ፡ “ በዚያ በኩል ነበር ወጣቱ ቄሱን ሲያነጋግር የሚመጣው። አንድ ሰው የድንጋዮቹን አቋም ተመልክቶ ሁለቱ ሰዎች ለአሥር ዓመታት ያህል እርስ በርሳቸው ይገ ናኙ እንደነበር ገምቷል ። አቤት ያ አሥር ዓመት ለእነሱ እንዴት ነበር ፡ ምስኪኖች ” አለ ።

እንድራሲው የእያንዳንዳቸው ዋጋ ሃያ ፍራንክ የሆነ ብዙ የወርቅ ሳንቲሞች ከኪሱ ካወጣ በኋላ ሰውዬውን ሳያውቀው ለሚያዝነው አስጎብኚ ሰጠው ።

አስጎብኚው ጥቂት ዝርዝር ሳንቲሞች የተሰጠው መስሎት ከተቀበለ በኋላ ወዲያውኑ በጧፉ ብርሃን ሲያያቸው በመገረም ፈዞ ቀረ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

" ተሳስተዋል መሰለኝ ጌታዬ ? "

" እንዴት ? "

" የወርቅ ሳንቲሞች ናቸውኮ ። "

" አውቃለሁ ። "

" እያወቁ ነው የሰጡኝ ? "

" አዎ ። "

አስጐብኚው እንደራሴውን እየተሽከረመመ ከተመለከተው በኋላ " ጌታዬ " አለ ፤ " ልግስናዎ አልገባኝም ። "

" ይህን ያህል የሚያደናግር አይደለም ። አዬህ ፡ እኔም ባንድ ወቅት መርከበኛ ስለነበርኩ የነገርከኝ ታሪክ መንፈሴን አውኮታል ።"

" እንግዲያውስ ጌታዬ እንዲህ ያሉ ሲጋስ ከሆኑ እኔም የበኩሌን ላበረክትልዎ ። "

" ምን የምታበረክትልኝ ነገር አለህ ? "

" አሁን ከነገርኩኝ ታሪክ ጋር የሚናገናኝ ነገር ። "

" እረ ? ምንድን ነው እሱ ? " አለ እንደራሴው በጉጉት ።

" ልነግርዎ አይደል ፡ አንድ ቀን ' አንድ እሥረኛ አሥራ አምስት ዓመት ካሳለፈባት ክፍል ውስጥ አንድ ነገር አይጠፋም ' እያልኩ ከራሴ ጋር እነጋገር ነበር ። ግድግዳዎቹን መታ መታ አደረግሁ ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ከአልጋው ራስጌ አጠገብ ወለሉ ሥር አንድ የተነደለ ነገር ድምጽ ተሰማኝ ። ድንጋዮቹን ብድግ ሳደርግ ምን አገኘሁ መሰለዎ . . . . . . ? "

" የገመድ መሰላልና አንዳንድ እቃዎች ? " ሲል እንደራሴው ጮኸ ።

" እንዴ ፡ እንዴት ሊያውቁ ቻሉ ? " አለ አስጐብኚው በመገረም አፉን ይዞ ።

" እንዴት አውቃለሁ ብለህ ነው ፣ በግምት ነው እንጂ ። መቼም አንድ እሥረኛ በክፍሉ ውስጥ የሚደብቀው እንዲህ ዓይነት ነገሮችን መሆን አለበት ብዬ ነው ። . . . . ለመሆኑ አትረሃቸዋል ? "

t.me/OLDBOOKSPDF

“እዩ ጌታዩ ፤ ቱሪስቶች ተሻምተው ገዙኝ ። ብቻ ሌላ ነገር አለኝ ።”

“ ምን ነገር ? ” እንደራሴው ትዕግሥቱን አጣ ።

በበትት ቅድዳጅ ላይ የተጻፈ መጽሐፍ የመሰለ ነገር ። ”

“ ኧረ ? ! ” ሲል ጮኸ እንደራሴው ፤ “ በቅርብ አለ ? ”

“ እኔ መጽሐፍ ይሁን አይሁን እንጃ ፤ እንዲሁ አስቀምጬዋለሁ ። ”

“ ሂድና አምጣልኝ እባክህ ? ”

አስጎብኚው እየተጣደፈ እንደወጣ እንደራሴው በዚያች አልጋ ላይ ቁጭ ብሎ “ ኦ ሁለተኛ አባቴ ” አለ ፡ “ ነጻነት ፤ እውቀትና ሃብት ሰጠኸኝ ። በገናና ክፉን አጥርተህ የምታውቀው አባቴ በዚህች በማቀትህባት ክፍል ሕይወትህ ቢያልፍም ሥራህ ህያው ሆኖ ይታዩኛል ። እስኪ የሰሞኑን ጥርጣሬዩን የማስወግድበት አንድ ምልክት ስጠኝ ? ” እንገቱን አቀርቅሮ እጆቹን አጣመረ ።

“ ይኸውና ጌታዬ” አለ አንድ ድምጽ ከጀርባው ። እንደራሴው ዞር አለ ። አስጎብኚው ቄስ ፋሪያ መላ እውቀቱንና ጥበቡ ያመቀበትን የጨርቅ መጽሐፍ ይዞ ቆሟል ። በኢጣሊያ አሃዳዊ መስተዳድር ንድፈ ሃሳብ በሰፊው የሚተነትነው የምርምር መጽሐፉ የቄስ ፋሪያ ታላቅ ሥራ ነበር ።

እንደራሴው መጽሐፉን በጉጉት ከአስጎብኚው እጅ ነጠቀው ። በመጀመሪያው ገፅ ላይ እንዲት ጥቅስ ብቻዋን ተፅፋለች ። እንደራሴው ዓይኑን አፍጥጦ አነበባት። “ ፅናት ካለህ የድራጎኑን መንጋጭላ ልትፈረክ ፤ እንበሳን ከእግርህ ስር ልታጋድም ተፈቅዶልሃል ። ” ይላል ጥቅሱ ። “ የጥርጣሬዩ መልሱ ይኸውና ! ” አለ እንደራሴው ፤ “አመሰግናለሁ አባቴ ፤ አመሰግናለሁ ! ” ከዚያም እጁን ወደ ኪሱ ሰዶ እያንዳንዳቸው አንድ ሽህ ፍራንክ ዋጋ ያላቸው አሥር የባንክ ኖቶች የታሠሩበት ጥቅል አወጣ ። “ እንካ ” አለው ወደ አስጎብኚው እጁን ዘርግቶ “ ሸልሜሃለሁ ”

“ ለእኔ መስጠትዎ ነው ? ”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ አዎ ፤ ግን አደራህ ከዚህ እስካልሄድኩ ድረስ ፊተህ እንዳታ ዬው ። ”

ብርቅዬውን ቅርስ በደረቱ ሸጉጦ ከጨለማው እሥር ቤት እየ ተጣደፈ ከወጣ በኋላ ወደ ጀልባዋ ሄደ ። “ ወደ ማርሴል ! ” አለው መርከበኛውን ።

ጀልባዋ ጉዞዋን እንደጀመረች እንደራሴው ቻቲዩዲፍን ገል መጥ አድርጎ እያዩ “ ወዮላቸው በዚህ አሰቃቂ ወህኒ ያጐሩኝ ! ” አለ ለራሱ ።

ድሉ ሊጠናቀቅ ይሆን ? የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ ለሁለተኛ ጊዜ ጥርጣሬውን አስወገደ ። ብቀላው አገረሸበት ። የልቡ ውስጥ እቶን እንደሚገራር ፍም ተንተርክኮ ፈጀው ። “ ሂድ ሂድ ” አለው ፤ ወደ ባላጋራው ። እንደገና ድል ሳይነሳ ላይመለስ ማለ ።

ማርሴል እንደደረሰ ማክሲሚሊንን ወደ ቀጠረበት የመከነ መቃ ብር ሥፍራ ሄደ ።

እንደራሴውም እንደ ማክሲሚለን ከእሥር ዓመታት በፊት ወደዚያ የመቃብር ሥፍራ ሄዶ እንባውን የረጨ ቢሆንም ያ ባለብዙ ሚሊ ዮን ፍራንክ ቱጃር በረሃብ አለንጋ ተገርፈው የሞቱ አባቱ ያረፉበትን መቃብር ሊያገኝ አልቻለም ።

ማክሲሚለን እንደ ዛፍ ተደግፎ የአባቱንና በሁለት ዓመት ቀድ ማው ያረፈችው እናቱን መቃብር ሐውልቶች በትካዜ ፍዝዝ ብሎ ይመ ለከታል ።

“ማክሲሚለን” አለ እንደራሴው ፤ “ በጉዟችን ወቅት እዚህ ማር ሴል ብዙ ቀናት መቆየት እንደምትፈልግ ስትናገር ነበር ። አሁንም በውሳኔህ እንደጸናህ ነህ ? ”

“ ምን ውሳኔ አለኝ ክቡር እንደራሴ ? እንዲያው ከሌላው ቦታ ሁሉ እዚህ ብሆን ጥቂት ቀለል ይልልኛል ብዬ ነው እንጅ ። ”

“ ጥሩ ፤ በል እንግዲህ ለአጭር ጊዜ ልለይህ ነው ። ግን ቃል ህን ታከብራለህ አይደለም ? ”

t.me/OLDBOOKSPDF

ወጣቱ ራሱን ደፋ አደረገ ። " አከብራለሁ " አለ ለአፍታ ዝም ብሎ ከቆየ በኋላ ። " ግን እንዳይረሱ . . . . . "

" ልክ ጥቅምት አምስት ቀን በሞንቴ ክሪስቶ ደሴት ላይ እጠብቅሃለሁ ። ጥቅምት አራት ቀን በዚሁ በማርሴል አንድ ባርካ ተዘጋጅታ ትጠብቅሃለች ። የጀልባዋ ስም ኢዩረስ ይባላል ፤ ለካፒቴኗ ስምህን ስትነግረው ያሳፍርሃል ። "

" እንዳሉኝ አደርጋለሁ ክቡር እንደራሴ ። ብቻ ጥቅምት አምስት ቀን ያሉኝን እንዳይረሱ . . . . "

" በዚያ ዕለት ቃሌ ከፈረሰ ሕይወትህን እንዳታጠፋ መከልከል ቀርቶ እንደማግዝህ ሃያ ጊዜ አልነገርኩህም ? በል ይልቅስ አሁን ደህና ሁን ። "

" መሄድዎ ነው ? "

" አዎ ፤ ኢጣሊያ አንድ ጉዳይ አለኝ ። አሁኑኑ መሄድ አለብኝ።"

ማክሲሚለን እንደራሴውን ተከትሎ ወደብ ድረስ ሄደ ። እንደራሴውን የምትጠብቀው መርከብ ጢስ መትፋት ጀምራለች ። ወዲያውኑ ጉዞዋን ቀጥላ ከአንድ ሰዓት በኋላ በምሥራቁ አድማስ በኩል ተሰወረች ።

t.me/OLDBOOKSPDF

64

የእንደራሴው የሞተር ጀልባ ከማርሴል በስተምሥራቅ በኩል ባለው አድማስ ገብታ በተሠወረችበት ወቅት አንድ ሌላ ሰው ከፍሎረንስ ወደ ሮም በሚወስደው መንገድ እንዲት ትንሽ ከተማ አቋርጦ ይጓዝ ነበር ። የቁመቱ ማጠር ውፍረቱን ያጐላው ይህ ሰው ከኢጣሊያኛ ቋንቋ የሚያውቀው ሁለት ቃላትን ብቻ ቢሆንም ፈረንሳዊ ዜጋ ለመሆኑ ከአንደበቱ ያስታውቃል ። “ አሌግሮ ! ” ይላል ይህ ሰው ሠረገላው በፈጠነ ቁጥር ወደ አሽከርካሪው ጐንበስ ብሎ ። “ ሞደራቶ ! ” ይላል አጓጓዙ ዳተኛ ሲሆንበት ። እነዚህ ሁለት ቃላት ግን ስውዬውን መሳቂያ ከማድረጋቸው በስተቀር ከሰዎች ጋር ሊያግባቡት አልቻሉም ።

የሮም ከተማ ወለል ብላ በምትታይበት ላ ስቶርታ በተባለው ሥፍራ ላይ ሲደርስ እንኳ ይህ ሰው ማንኛውምየውጭ ዜጋ እንደሚያደርገው ሁሉ ከሠረገላው ብድግ ብሎ ያችን ዝነኛ ከተማ በአድናቆት አልተመለከታትም ። እንዲያውም እዚያ ሥፍራ ሲደርስ ከኪሱ ቦርሳ አውጥቶ ከውስጥ ያገኘውን ወረቀት በከባድ ጥንቃቄና አክብሮት በሚመስል ሁኔታ ከዘረጋጋ በኋላ መልሶ አጠፈው ። “ በጣም ጥሩ ” አለ ለራሱ “ አሁንም በእጀ ነው ። ”

ሠረገላው አንድ ሆቴል ላይ ሲደርስ ቆመ ። ፓስቲሪኒ የተባለው የሆቴሉ ተቆጣጣሪ ነበር ባርኔጣውን አውልቆ እንግዳውን የተቀበለው ። መንገደኛው ጥሩ ራት እንዲቀርብለት ካዘዘ በኋላ ቶምሶንና ጓደኞቹ የተባለውን ድርጅት አድራሻ ጠየቀ ።

ይህ እንግዳ የሆቴሉን መስተንግዶ ካደነቀ በኋላ ከአስገሙብኚው ጋር ሲወጣ አንድ ሌላ ሰው ከኋላው ይከተለው ነበር ። ፈረንሳዊው ከቶምሶንና ጓደኞቹ በተደረገለት ጥሪ ላይ ለመገኘት ከመቻኮሉ የተነሳ ፈረሶች እስኪዘጋጁ እንኳ ሊቆይ አልፈቀደም ። ሠረገላ ከድርጅቱ በር ላይ ተዘጋጅቶ እንደሚጠብቀው ተነግሮት ነበር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ፈረንሳዊው አስጐብኚውን በረንዳው ላይ ንትሮት ጥሎቅ አለ ። ሲከተላቸው የነበረው ሰውም እንዲሁ ገባ ። ፈረንሳዊው በእንግዳ ማረፊያው ክፍል ቆሞ በደወል ከተጣራ በኋላ ወደ መጀመሪያው ቢሮ ዘው አለ ። እንደ ጥላ ሲከተለው የነበረው ሰውም ተከትሎ ገባ ።

" ቶምሶንና ጓደኞቹ ይህ አይደለም ? " ሲል ጠየቀ እንግዳው ።

" ማን ልበል ? " አለ አንድ ተላላኪ ።

" ባሮን ዳንግላር ፣ " ሲል መለሰ ፈረንሳዊው ።

በሩ ተከፍቶ ተላላኪውና ዳንግላር ወደ ውስጥ ሲገቡ ከዳንግላር ጋር የገባው ሰው ግን በመጀመሪያው ቢሮ ተቀመጠ ።

በመጀመሪያው ቢሮ ውስጥ አንድ የሂሳብ ሠራተኛ ለአምስት ደቂቃ ያህል በዝምታ ይጽፍ ነበር ። ከዳንግላር ጋር የገባው ሰው አንድም ቃል አላናገረውም ። ከዚያም የሂሳብ ሠራተኛው ጽሑፉን እንደ ጨረሰ ቀና ብሎ ሲመለከት ከፊት ለፊቱ የተቀመጠውን ሰው አዩው።

" እንዴ ፣ መጣህ እንዴ ፔፒኖ ? "

" አዎ ። " ነበር ፈርጠም ካለው ገጽታ የተነገረው መልስ ።

" ስለዚያ ዘጫ ጥሩ ነገር አገኘህ ? "

ፔፒኖ በአዎንታ ራሱን ነቀነቀ ።

" ለምን ወደዚህ እንደመጣ አውቀሃላ ? "

" በሚገባው ገንዘብ ሊወስድ ነው የመጣው ። አሁን የቀረን ምን ያህል ሊወስድ እንደሚፈልግ ማወቅ ብቻ ነው ። "

" እሱን ለእኔ ተወው ወዳጄ ። "

" በጣም ጥሩ ፣ ግን የተሳሳተ መረጃ እንዳትሰጠን አደራ ። ትናንት ሩሲያዊው መስፍን ሰላሳ ሺህ ፍራንክ ይዟል ብለኸን ነበር። ያገኘነው ግን ሃያሁለት ሺህ ብቻ ነው ። "

" በደንብ አልፈተሻችሁት ይሆናል ። "

" ምን ነካህ ? ሉዊጊ ቫምፓ ራሱ ነበር የፈተሸው ። "

" እንግዲያውማ መሥፍኑ በእጃችሁ ከመግባቱ በፊት ሺህ ስምንቱን ሺህ ወደ ለዕዳ ከፍሎለት ይሆናል ፣ ወይም አጥፍቶታል ማለት ነው ። "

" እንዲያ ሳይሆን አይቀርም ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

" በል እስኪ አሁን ፈረንሳዊው የገንዘቡን ትክክለኛ መጠን ከማወቁ በፊት እንዳያወራርድ ሄጀ ልመልከተው ። "

ፔፒኖ መስማማቱን ገለጸ ።

የሂሳብ ሠራተኛው ዳንግላርና ተሳላኪው በገቡበት በር በኩል ሄዶ ጥቂት ከቆየ በኋላ እየሳቀ መጣ ።

" እህሳ ? " ሲል ጠየቀ ፔፒኖ ።

" ተዘጋጁ.......... እህያ የማይችለው ገንዘብ ነው ። "

" አምስት ሚሊዮን አይደለም ? "

" አዎ ፣ ግን እንዴት አወቅህ ? "

" ከከቡርነታቸው ከሞንቴ ክሪስቶ እንደራሲ ከተቀበለው ደረሰኝ ነዋ ! "

" አሃ ፣ ልክ ነህ " አለ የሂሳብ ሠራተኛው ። " ግን ካወቅህ እንዴት ልትጠይቀኝ መጣህ ? "

" ሰውዬው በትክክል እሱ መሆኑን ለማረጋገጥ ። "

" እሱው ነው የምትፈልገው........ሽ.......ያው እየ ጦጣ ነው ። "

የሂሳብ ሠራተኛው ብዕሩን ብድግ ሲያደርግ ፔፒኖም ወረቀት ቢጤ አንስቶ ያነብ ጀመር ። ዳንግላር የድርጅቱን ተቆጣጣሪ አስከትሎ ሲወጣ ፊቱ በፈገግታ ፈክቶ ነበር ። ፔፒኖ ከዳንግላር ጀርባ ወጣ ።

በንግግራቸው መሠረት በድርጅቱ በር ላይ ለዳንግላር ሠረገላ ተዘጋጅቶ ይጠብቅ ነበር ። አስጎብኚው በሩን ከፈት አድርጎ ሲይዝለት ዳንግላር ሠረገላው ውስጥ ገባ ። አስጎብኚው በሩን ዘግቶ ከአሽከርካሪው ጎን ሄዶ ተቀመጠ ። ፔፒኖም ከኋላው መቀመጫ ዘሎ ቁብ አለ ።

" ወደ ቅዱስ ጴጥሮስ ካቴድራል መሄድ አይፈልጉም ጌታዬ ? " ሲል ጠየቀ አስጎብኚው ።

" ለምን ቢባል ? " ነበር የዳንግላር ኩስታራ መልስ ።

" እንዴ ፣ ለመጎብኘት ነዋ ! "

t.me/OLDBOOKSPDF

" ሮም የመጣሁት ለንብኝት አይደለም ! "

" ቃዲያ ወዴት ነው መሄድ የሚፈልጉት ጌታዬ ? "

" የማነህ ልብ አውልቅኘወደ ሆቴል መመለስ ነው የምፈልገው። "

" ወደ ፓስቲሪኒ " ሲል አስገብኚው ለአሽከርካሪው ነገረው ።

ከአሥር ደቂቃ ገዘ በኋላ ዳንግላር ሆቴል ውስጥ ገብቶ በተከራየው ክፍል ሲጋደም ፔፒኖ ደግሞ ከሆቴሉ ፊት ለፊት አግዳሚ ወንበር ላይ ተቀመጠ ። ዳንግላር ሰውነቱ በመዛሉ እንቅልፍ ተጫጭኖት ስለነበር ቦርሳውን ትራሱ ውስጥ ቀብረና ለጥ አለ ። የተኛው በጊዜ ቢሆንም በማግሥቱ ሲነቃ ረፍዶ ነበር ። ያለፉትን አምስትና ስድስት ሌሊቶች ያሳለፋቸው በተቆራረጠ እንቅልፍ ስለነበር የሰነበተ እንቅልፉን መጨረስ ነበረበት ።

ቁርሱን በደንብ ከተመገበ በኋላ ያችን ውብ ከተማ ለአንድ ሰዓት እንኳ ለመጎብኘት ሳይከጅል ሠረገላ እንዲዘጋጅለት አዘዘ ። ከቀኑ ስምንት ሰዓት ላይ በአራት ፈረሶች የሚሳብ ሠረገላ ቀረበለት ።

" በየትኛው መንገድ ? " ሲል ጠየቀ አሽከርካሪው ።

" በአንኮና መንገድ በኩል " ብሎ መለሰ ዳንግላር ።

በፓስቲሪኒ አስተርጓሚነት ተሳፋሪና አሽከርካሪ እንዲግባቡ አድርጎ ሠረገላው ገሰገሰ ። የዳንግላር እቅድ በቬኒስ ከተማ በኩል ተድርጎ ወደ አውስትሪያዋ መናገሻ ወደ ቪዬና በመጓዝ እስከዘለቄታው ተቀማጭነቱን በዚያች የደስታ መናኸሪያ እንደሆነች በሚነገርላት ከተማ ለማድረግ ነበር ።

ከሮም ገና ሰስት ማይል የሞላ ርቀት ሳይጓዝ ጊዜው ለአይን ያዝ ያደርግ ጀመር ። ወደሚቀጥለው ከተማ ለመድረስ ምን ያህል መጓዝ እንዳለባቸው አሽከርካሪውን ጠየቀው ።

" ምንም ያህል አይቀረንም ። " ብሎ አሽከርካሪው ኢጣሊያኛ ሲናገር ዳንግላር በደመነፍስ ቋንቋው የገባው ይመስል " መልካም " የሚል ምልክት ሰጠ ። ሠረገላው ጉዞውን እንደቀጠለ ' መጀመሪያው መቀባበያ ጣቢያ ሲደርስ አስቆማለሁ ' ይል ነበር ዳንግላር ለራሱ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ለአሥር ደቂቃዎች ያህል ፓሪስ ትቷት ስለኮበለለው ሚስቱ ሲያስብ ከቆየ በኋላ ወዲያውኑ ከአርሚሊ ጋር በማታውቀው አገር በመንከራተት ላይ ያለችው ልጁ ትዝ አለችው ። ለጥቂት ጊዜ ደግሞ ስለ አበዳሪዎቹ አስቦ ገንዘባቸውን እንዴት ሊጠቀምበት እንደሚችል ሲያወጣና ሲያወርድ ቆየ ። ከዚያ በኋላ የሚያስበው ነገር ስላለቀበት አይኖቹን እንደከደነ እንቅልፍ ወሰደው ።

ሠረገላው ቆመ ። ዳንግላር አይኑን ገልጦ አንድ ከተማ እንደ ደረሰ ስለገመተ እንገቱን በመስኮት አስወጥቶ ተመለከተ ። ነገር ግን ከአንድ ፍርስራሽ ነገርና እንደጥላ ወዲያ ወዲህ ከሚንቀሳቀሱ ሰዎች በስተቀር ምንም ነገር ሊያይ አልቻለም ። ከአንድ የመቀባበያ ጣቢያ ሳይደርስ እንዳልቀረ ገምቶ የመጀመሪያውን ጉዞ ያጠናቀቀው አሽ ከርካሪ ሂሳቡን ሊቀበል እስኪመጣ ይጠባበቅ ጀመር ። ይሁንና ገንዘብ የሚጠይቀው ሰው ሳይመጣ ለሠረገላው ፈረሶች ሲለወጡ ለት ተመለከተ ። ነገሩ አስገርሞት በሩን ከፈተው ። ነገር ግን ወዲያ ውኑ አንድ ጠንካራ እጅ በኃይል ገፍቶ ከዘጋበት በኋላ ሠረገላው ጉዞ ውን ቀጠለ ።

“ ስማ አንተ ፡ ሚዮ ካሮ ! ” ሲል አሽከርካሪውን ተጣራ ፤ አንድ ቀን ልጁ ኢዩጊን ከአንድሪያ ጋር ስትዘፍን የተናገረችው የኢጣሊያኛ ቃል ትዝ ብሎት ። ሚዮካሮ ግን መልስ አላገኘም ። ዳንግላር መስ ኮቱን በፍጥነት ከፍቶ አንገቱን ካስወጣ በኋላ “ ወዴት ነው የምን ሄደው ? ” ሲል ጮኸ ።

“ ዴንትሮ ላ ቴስታ ! ” አለ አንድ ወንዳወንድ ፊት ከሚያንገራ ግር አስተያየት ጋር ።

ዳንግላር ‘ ዴንትሮ ላ ቴስታ ! ’ ማለት ‘ ራስህን ወደ ውስጥ አስገባ ’ ማለት እንደሆነ ገባው ። የኢጣሊያኛ ቋንቋ እውቀቱ እየመ ጠቀ ነው ።

ተረብሾ ትዕዛዙን አከበረ ። መረበሹ ከደቂቃ ወደ ደቂቃ እየጨ መረ በመጨረሻ ብዙ የሥጋት ሃሳቦች በአእምሮው ይጉላሉ ጀመር ። ከዚያም አንድ ሰው በቀኝ በኩል ካለው የሠረገላው በር ጐን ለጐን በፈ ረስ ሲጋልብ በመስኮት ታየው ። “ ወታደር መሆን አለበት ። ” አለ

t.me/OLDBOOKSPDF

ውስጡን ። “ የፈረንሳይ ባለሥልጣኖች ስለኔ ለሮም ባለሥልጣኖች ቴሌግራም አስተላልፈው ይሆን ? ”

ማመንታቱን ሲያቆም ወሰነ ። “ ወዴት ነው የምትወስደኝ ?” ሲል ጠየቀ ።

“ ዴንትሮ ላ ቴስታ!” አለ ያው ድምጽ ፡ ይበልጥ ቆጣ ባለ ቃና።

ዳንግላር በግራ በኩል ባለው መስኮት ወደ ውጭ ሲመለከት ሌላ ሰው በፈረስ ከጐን እየጋለበ እንደሚከተለው ተረዳ።“ እዬ ፡ እሁንስ ምንም ጥርጥር የለውም ” አለ፤“ ታብቻለሁ በቃ ። ” በመቀመጫው ወደ ኋላ ተለጠጠ ፡ ሊተኛ ሳይሆን ሊያስብ ። ከጥቂት ቆይታ በኋላ ጨረቃ ወጣች ። ከሮም ከተማ ዳርቻ የሚገኙትን ታላላቅ ግድቦች በጉዞው መጀመሪያ እንዳያቸው ተገነዘበ ።

በስተቀኝ መሆን ሲገባቸው በግራ በኩል ነበር የሚታዩት ። ሠረገላው በመጣበት መንገድ ወደ ሮም እንደተመለሰ አረጋገጠ ። “ እዬ ጉዴ ” አለ በረጅሙ ተንፍሶ ። “ አንድ ነገር ሊያስከፍሉኝ ነው ።” በመጨረሻ ሠረገላው ከአንድ ጥቁር ግዙፍ ነገር ጋር ሊጋጭ የደረሰ መሰለ ። ሆኖም ከግዙፉ ነገር አጠገብ ሲደርስ ሠረገላው ዞር ብሎ ከጐኑ ይጓዝ ጀመር ። ወደ ሮም ሲመጣ ዳንግላር ይህን ግዙፍ ነገር ሮምን ከከበቧት ኬላዎች መካከል አንዱ ሳይሆን እንደማይቀር ገምቶ ነበር ።

‘ ወደ ከተማ አልተመለስንም . . . . ስለዚህ ፖሊስ አይደለም። የያዘኝ’ ሲል አሰበ ዳንግላር ‘ እግዚኦ ! እነአጅሬ ይሆኑ ? ’ አልበርት ሞርስፍ ለሚስቱና ለልጁ ሲያጫውታቸው የነበሩት ፓሪስ ውስጥ እንደቀልድ የሚወራላቸው የሮም ሽፍቶች ትዝ አሉት ። ‘ ምናልባት ሌቦች ይሆናሉ ’ ሲል በጭንቀት አሰበ ።

ሠረገላው ቆሞ የግራው በር ተከፈተ ።

“ውረድ ” ሲል አዘዘ አንድ ድምጽ ። ዳንግላር ወዲያውኑ ከሠረገላው ዘሎ ወረደ ። ኢጣሊያኛ ባይናገርም ይገባው ጀምሯል ።

የሞት ሞቱን ደፈር ብሎ ዙሪያውን ተመለከተ ። ከአሽከርካሪው ሌላ አራት ሰዎች ከበውታል ። “ ቅደም ” አለ ከአራቱ አንደኛው ጠባብ መንገድ እያሳየ ። ዳንግላር መጓዝ ጀመረ ። አራቱም

t.me/OLDBOOKSPDF

እንደተከተሉት ለማወቅ ዞር ብሎ መመልከት አላስፈለገውም ።ወዲ ያውኑ ግን መንገዱ በመጠላለፉ እንዳያደናግረው አንደኛው ሰው ከፊት ይመራ ጀመር ።

ከሰዎቹ ጋር አንድም ቃል ሳይለዋወጥ ለአሥር ደቂቃዎች ያህል እንደተጓዘ ቁመት የሚወጥ ሳርና አነስተኛ ኮረብታ ካሉ በት ሥፍራ መካከል ሲደርስ ቆም አለ ። ሶስ ቱ ሰዎች ዙሪያውን ፊን ጠር ፈንጠር ብለው በመቆም ከመሃል አደረጉት ።

"ቅደም?" አለ አራተኛው ቀደም ሲል ሲያዝዘው የነበረው ሰው። እንደ እንሽላሊት መንገድ የተጠላለፈውን ጉዳና በቅልጥፍና የሚ ራመደው ይህ ሰው ፔፒኖ ነበር ።

ፔፒኖ ከአንድ እንደአይን ቆብ በከፊል የተከፈተ ትልቅ አለት ላይ ሲደርስ ቆም ካለ በኋላ በከፍቱ ውስጥ ገባ ። ከዳንግላር በስተኋላ የቆመው ሰው ድምጽና ምልክት ዳንግላርም ፔፒኖን መከተል እን ዳለበት እንዳዘዘው ገባው ። አሁን በሮም ሽፍቶች እጅ እንደወደቀ ሊጠ ራጠር አይችልም ። ሁለት ሰዎች ከኋላው ሊቆም በሚከጅልበት ወቅት እየገፈተሩ ወደ አንድ ሰፊ ቦታ የሚያስገባ መጠነኛ ተዳፋት ላይ ደረሱ። አልፎ አልፎ ጐድጐድ ጐድጐድ ያሉት ግድግዳዎች እንዳቸው በሌላው ላይ ተነባብረው በዚያ ነጭ አለት ውስጥ ለተመለከታቸው የጭንቅ ላት አጽም የዓይን ቀዳዳዎች ይመስሉ ነበር ።

" ቁም ማነህ ? " አለ ተረኛ ዘብ ።

" ጓደኛ ። " ሲል መለሰ ፔፒኖ " የታለ አለቃ ? "

" ውስጥ " አለ ተረኛው ዘብ ፣ ከሌላ ድንጋይ ወደተቦረቦረ ሰፊ ክፍል እያመለከተ ።

ፔፒኖ የዳንግላርን ኮት ኮሊታው ላይ ጭምድድ አድርጐ ይዞ እንደ ሚያርዱት ከብት እየጐተተ ወደ አለቃው መኖሪያ ወደሚያስ ገባ በር መሰል ክፍት ነገር ወሰደው ።

" ይኸ ነው ሰውዬው ? " አለ " የአሌክሳንደር ሕይወት " የተ ሰኘ መጽሐፍ በተመስጦ ሲያነብ የነበረው የሽፍቶች አለቃ ።

" አዎ ። "

" እስኪ በደንብ አሳዩኝ ? "

t.me/OLDBOOKSPDF

ይህ ትዕዛዝሊ ንደተባለሬ ፑፒኖ ይዞት የነበረውን የእሳት ችቦ ወደ ዳንግላር ፊት አጅግ ከማቅረቡ የተነሳ ዳንግላር የአይኖቹ ሽፋሽፎች በእሳት ከመንጫረራቸው በፊት በፍጥነት ወደ ኋላ መሸሽ ነበረበት ። ፊቱ ላይ ተስፋ የቆረጠ ጭንቀት ይነበባል ።

“ በጣም ደክሞቃልሳ” አለ አሊቃ፣ “ ወደ መኝታው ውሰዱት።”

“ አይ መከራ ” አለ ዳንግላር “ ያ አልጋቸውም እንደማድግ ግዳና ጣራቸው ከድንጋይ የተቀረጸ ጉርብጥብጥ ይሆናል ። ” እያ ጉረመረመ እንዲወስደው የተመደበለትን ሰው ተከትሎ ሄደ ። ጋይሉም ፍላጎቱም ስሜቱም ተሟጦ ስለነበር ምህረት በመጠየቅ ሊያለቅስ አልሞከረም ። ደረጃ እንደሚያጋጥመው በመጠርጠር እግሩን ከፍ ከፍ አድርጐ እየተራመደ ፤ ራሱንም ጣራው እንዳያገኘው ፈርቶ በማጐንበስ በእጆቹ ከለሉ ጥቂት እንደተጓዘ ከአንድ ድንጋይ ወደ ተሠራ ክፍል ደረሰ ። መሬት ውስጥ በጥልቀት የተቀበረ ደረቅና አና ቢሆንም ክፍሉ ንጹህ ነበር ። በአንደኛው ጥግ በኩል የደረቀ ሳር ተጐዝጉዞ የፍየል አጐዛ ተነጥፎበታል ። ዳንግላር አልጋው መሆኑን ሲያይ በረጅሙ ከተነፈሰ በኋላ “ ተመስገን ፣ እውነትም አልጋ ” ከማለት ሌላ ምርጫ አልነበረውም ።

“ ግባ ” አለ የመራው ሰው ከንግግሩ ጋር ዳንግላርን ገፍቶ ወደ ውስጥ ካስገባ በኋላ በሩን እየተዘጋበት ። እንደመረብ የተጠላለፈ ሽቦ ከበሩ ውጭ ተዘረጋ ። ዳንግላር ታሰረ ። የሽቦው አጥር ባይኖር እንኳ በዝነኛው አለቃቸው በሉዊጊ ቫምፓ ሠራያ የተሰባሰቡ ኃይለኛ ሽፍቶች ያጠሩትን የመሬት ውስጥ ዋሻ ምሽግ ማንም አይደፍረውም።

ዳንግላር አለቅየው ሽፍታ አልበርት የሚያወራለትን ትረካ ሰምቶ ያሾፈበት ሉዊጊ ቫምፓ መሆኑ አልጠፋውም ። ቫምፓን ብቻ ሳይሆን ያቺ ክፍል አልበርት ታሥሮባት የነበረችው መሆኗን ሳይቀር ተረዳ ።

ይህ ሃሳብ ሲገለጽለት ዳንግላር ተስፋው በመጠኑ አንሠራራ ። የአእምሮው ሰላም በመጠኑ ተመለሰለት ። ሽፍቶቹ ፈጽሞ እንደ ማይገድሉት አመነ ። ዓላማቸው ያ ሲሆን ኖሮ ወዲያውኑ ይገድሉት ነበር ። የያዙት ሊዘርፉት መሆኑን አልተጠራጠረም ። ግን

t.me/OLDBOOKSPDF

በእጁ ያለው አነስተኛ ገንዘብ እስከሆነ ድረስ በመያዝ ከማሥር በስተቀር የሚያደርጉት ነገር የላቸውም ። አልበርትን የያዙት ለሃያ አራት ሺህ ፍራንክ እንደሆነ ትዝ አለው ። የኢሱን መያዣ ደግሞ ምናልባት በእጥፍ ከፍ ቢያደርጉ ነው ፣ በአርባ ስምንትና በአምሳ ሺህ ፍራንክ ። ግን አሁንም ከከሰረትና ከሚስቱ የተረፈ አምስት ሚሊዮን አምሳ ሺህ ፍራንክ ያለው ሰው ስለሆነ የተጠየቀውን ከፍሎ እግሩ ወዳደረሰው መሄድ ይችላል ። መቸም ምንም ቢሆን በአምስት ሚሊዮን ፍራንክ አይዙትም ።

ዳንግላር እነዚህን ሃሳቦቹን ከደረደረ በኋላ እፎይታ ተሰምቶት ጉዝጓዙ ላይ በጀርባው ተንጋለለበት ። ሁለትና ሦስት ጊዜ እንደተገላበጠ ጭልጥ ያለ እንቅልፍ ወስዶት ያኳርፍ ገባ ።

65

ዳንግላር ንጋት ላይ እንደነቃ መጀመሪያ ያደረገው ነገር አለመቁሰሉን ለማረጋገጥ ትንፋሹን መሞከር ነበር ። ይህ ብልሃት በሕይወቱ ካነበበው ዶን ኪሾት ከተሰኘው ብቸኛ መጽሐፍ ውስጥ የሚያስታውሰለት ጥበብ ነበር ። ቀጥሎም ሰውነቱን ደባበሰ ። “ አይ ፥ ደህና ነኝ።” አለ ለራሱ ። “ አልገደሉኝም ፥ አላቆሰሉኝም ። ግን ሠርቀውኝ ይሆን ? ” ቶሎ ብሎ እጆቹን ኪሱ ውስጥ ከተተ ። ከሮም ወደ ቬኒስ ሲሄድ ሲነሳ ለመንቀሳቀሻ የያዘው ሁለት ሺህ ፍራንክ በኮቱ ኪስ ውስጥ ካለው ቦርሳ እንዳለ ነው ። የአምስት ሚሊዮን አምስት መቶ ሺህ ፍራንክ ቼኩም አልተነካም ። ‘ ምን ጉደኛ ሽፍቶች ናቸው!’ ሲል አሰበ ‘ አልተሳሳትኩም ፤ በመያዣ ሊያስሩኝ ነው ። ’

ምን እንደሚፈልጉ መጠየቅ አለበት ወይስ ከእነሱ እስኪመጣ በትዕግሥት መጠበቅ ? ሁለተኛው አማራጭ የብልህ አስተሳሰብ መሰለው ታዬው ። ጠበቀ ።

ይህ በእንዲህ እንዳለ በሩ ላይ ቆሞ የነበረው ዘብ ከጧቱ ሁለት ሰዓት ላይ በሌላ ዘብ ተቀየረ ። ዳንግላር ማን እንደሚጠብቀው ለማወቅ ቸኮለ ። የብርሃን ጨረር ፥ - የጸሐይ ሳይሆን የፋኖስ - በበሩ ስንጥቅ ውስጥ ሲገባ ታወቀው ። በእንደኛው ቀዳዳ አሾልኮ ሊመለከት ጠጋ ሲል ብራንዲ ሲጨልጥ ያረፈደው ዘብ ግሳት አፍንጫውን ሰንፍጦት ከንፈሩን ወደ ላይ ለጥጦ ወደ ኋላ አፈገፈገ ።

ከሰዓት በኋላ ሌላ ዘብ ተተካ ። ጉጉቱ እንደገና የተነሣበት ዳንግላር ወደ በሩ ስንጥቅ ጠጋ አለ ። ያሁኑ ዘብ ደግሞ አይኖቹ ከውጭ የተቀመጡ የሚመስሉ ፤ ከንፈሩ ዳጐስ ያለ ፤ አፍንጫው የተደፈጠጠ ፤ የቀይ ጸጉሩ ጉንጉኖች የእባብ ግልገሎች መስለው ትከሻው ላይ የወደቁ ፤ ወጠምሻ ነው ።

“ ወይ ፍርጃ ” አለ ዳንግላር ለራሱ ፤ “ ይኸኛውስ ጭራቅ ነው የሚመስለው ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

በዚህ ጊዜ ዘቡ ጭራቅ አለመሆኑን ለማረጋገጥ የፈለገ ይመስል ከበሩ ፊት ለፊት ተቀምጦ በጀርባው ካንጠለጠላት ሻንጣ ጥቁር ዳቦ፣ ብዙ ሽንኩርቶችና አይብ አወጣ ።

“ እረ ምን ጣጣ ነው እናንተ ” አለ ዳንግላር ለረጅም ጊዜ ምግብ አለመውሰዱ ትዝ ብሎት ። ወደ ክፍሉ ተመልሶ አጐዛው ላይ ተቀመጠ ። ጨጓራው ሲፋጭበት የዚያ ዘብ ዳቦ ጥቁረት ፈካ ብሎ ፤የአይቡ ሻጋታ ቀንሶ፤ የዘቡ ፊት ራሱ ከበፊቱ የተሻለ መልክ መልካም ሆኖ ታየው ። ወደ በሩ ሄዶ አንኳኳ ።

“ ምን ሆነሃል ?” አለ ዘቡ በኢጣሊያኛ ።

“ እንዴ ፤ ደግሞ እጠየቃለሁ ? እህል እየበላሁ እንደምኖር ተረስቷል መሰለኝ ።” አለ ዳንግላር በሩን በቡጢ እየመታ ።

ዘቡ ግን የዳንግላር ንግግር ስላልገባው ይሁን ወይም የእሥረኛውን ጥያቄ እንደ ልፍለፋ ስለቆጠረው ፤ ወደ ምሣው ተመለሰ ። ዳንግላር ክብሩ እንደተደፈረ ስለተሰማው ከዘቡ ጋር በመነታረክ ራሱን ዝቅ ማድረጉ አልዋጥልህ ብሎት ወደ አጐዛው ተመልሶ ተቀመጠ ።

አራት ሰዓቶች አለፉ ። ጭራቅ መሰሉ ዘብ በሌላ ዘብ ተቀዩረ ። ጨጓራው በሚያስፈራ ሁኔታ እያጓራ መገላበጥ የጀመረበት ዳንግላር ቀስ ብሎ ከተነሣ በኋላ በበሩ ስንጥቅ ላይ አንድ አይኑን አሳረፈ ። አዲሱ ዘብ ፔፒኖ ነበር ። ‘ እስኪ ይኸኛው ደግሞ ከበፊቱ ይሻል እንደሁ እንይ ። ’ አለ ዳንግላር ለራሱ ፤ በሩን በዝግታ እያንኳኳ ።

“ መጣሁ” አለ የፓስቲሪኒን ሆቴል በማዘውተር ፈረንሣይኛ አጣርቶ መናገር የቻለው ሽፍታ ። በሩ ሲከፈት ዳንግላር ሽፍታውን የበለጠ ትኩር ብሎ ተመለከተው ። “ ዴንትሮ ላ ቴስታ ” ብሎ ሠረገላው ላይ የሎሽበት ሰው መሆኑን ያወቀው በዚህ ጊዜ ነበር ። ጊዜው የእልህ አለመሆኑን የተገነዘበው እሥረኛ በሚቅለሰለስ ፈገግታ እየተሽኮረመመ “ ይቅርታ አድርግልኝና ፤ እህል ቢጤ ያስፈልገኛልኮ ” አለው ።

“ ምን ?” አለ ፔፒኖ ። “በሆን አጋጣሚ ተርበው ይሆን ?”

t.me/OLDBOOKSPDF

‘ በሆነ አጋጣሚ የሚለው ቃል ሃያ አራት ሰዓት ጠሙን ለሚ ጠራሞት ሰው እጅግ የሚያስቅ ነው ። ’ አለ ዳንግላር በሃሣቡ ። ከዚ ያም ጮህ ብሎ “ አዎ በጣም ርቦኛል ፤ በርግጥ እጅግ በጣም ርቦኛል ” አለ ።

“ ታዲያ መቼ ነው ምግብ ለመውሰድ የሚፈልጉት ጌታዬ ? ” ሲል ጠየቀ ፔፒኖ ።

“ አሁኑኑ ነዋ ፤ ከተቻለ ።”

“ ከዚህ የበለጠ ቀላል ነገር የለም ። ” አለ ፔፒኖ ፤ “ የሚፈል ጉት አይነት ይቀርብልዎታል . . . በርግጥ ሁሉም ትክክለኛ ሰው እንደ ሚያደርገው ከከፈሉ ። ”

“ ምን ይደረግ ” አለ ዳንግላር ፤ “ በርግጥ እውነት ለመና ገር ያፈኑና ያሠሩ ሰዎች እሥረኞቻቸውን ራሣቸው መመገብ ቢኖርባ ቸውም ።”

“ አይ ፡ ያ አልተለመደም ጌታዬ ። ”

“ አግባብ እንኳ አይደለም ፤ እኔ ግን መቸስ ልከፈል ። ” አለ ዳንግላር በቅንነቱ የዘበኑን ልብ ሊጋራ ፈልጎ ።

“ ምን ዓይነት ምግብ ነው የሚፈልጉት ጌታዬ ? ማዘዝ ብቻ ነው ከርስዎ የሚጠበቀው ።”

“ እዚህ ማብሰያ ቤት አላችሁ ማለት ነው ?”

“ እንዴ ፤ ታዲያስ !”

“ አብሳዮችም ?”

“ ምርጥ አብሳዮች !”

“ እንግዲያውስ ዶሮ . . . . ጥቂት አሣ . . . ሥጋ . . . የተገ ኘውን አምጣልኝ ።”

“ እንደፈለጉ ጌታዬ ፤ ዶሮ ላዝዝልዎ ?”

“ አዎ ዶሮ ! ” ዳንግላር ምራቁን ዋጠ ።

ፔፒኖ ወደ ውጭ ሄዶ “ ለክቡርነታቸው ዶሮ !” ሲል ጮኸ ። ወዲያውኑ አንድ ለግላጋ ወጣት ከብር በተሠራ ውብ ሣህን ዶሮ ይዞ መጣ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ይኸው ጌታዬ” አለ ፔፒኖ ሳህኑን ከወጣቱ ሽፍታ ተቀብሎ ለዳንግላር እያገለፈ ። ዳንግላር ቢላዋና ሹካ ይኖር እንደሁ ጠየቀ ። “ እንዴታ ፤ ጌታዬ ” ካለ በኋላ ፔፒኖ የእንጨት ሹካና ጫፉ ላይ የታጠፈ ትንሽ ቢላዋ አቀረበ ።

ዳንግላር ሹካውን በግራ እጁ ፤ ቢላዋውን ደግሞ በቀኙ ይዞ ዶሮዋን ሊቆራርጥ እጁን ብድግ አደረገ ።

“ አንድ ጊዜ ይቅርታ ፤ ጌታዬ” አለ ፔፒኖ እጁን እሥረኛው ትከሻ ላይ ጣል አድርጎ ፤ “ ሂሣብ በቅድሚያ ነው ።”

‘ እሃ ’ አለ ዳንግላር በልቡ ‘ መቸም ሊቆልሉብኝ ሳያስቡ አል ቀሩም ። ግን እኔም እጀን አላያቸዋለሁ ። ኢጣሊያ ውስጥ ኑሮ ርካሽ ነው ሲሉ ሰምቻለሁ ። ሮም ውስጥ ዶሮ ግፋ ቢል ከስድስት ፍራንክ አይበልጥም ።’ ተኩራርቶ ሃያ ፍራንክ ለፔፒኖ ጣል አደረገለት ። ፔፒኖ ገንዘቡን ብድግ ሲያደርግ ዳንግላርም ቢላዋውን አነሣ ።

“ አንድ ጊዜ ይቅርታ ጌታዬ” አለ ፔፒኖ “ ሂሳብ ይጎድላል ።·

‘ የፈራሁት አልቀረም ፤ ከሂሣብ በላይ ሊጠይቁኝ ነው ።’ ሲል አሰበ ዳንግላር ። ከዚያም የመጣው ይምጣ በሚል አስተያየት ። “ ደግሞ ለዚች ጫጩት . . . ግን ምን ያህል ነው የሚቀርብኝ ? ” አለ በሽሙጥ ።

“ ዘጠና ዘጠኝ ሺ ዘጠኝ መቶ ሰማኒያ ፍራንክ ብቻ ፤ጌታዬ” ይህ አሃዝ ሲገለጽለት ዳንግላር የተሰማውን ስሜት መገመት አያዳ ግትም ። “ ብቻ ፤ እ ? ” ብሎ ወደ ዶሮው ጐንበስ አለ ። ፔፒኖ ግን እጁን ያዘው ።

“ እንዴ !” አለ ዳንግላር “ እውነትህን ነው እንዴ ? ”

“ ቀልደን አናውቅም ጌታዬ !” ሲል መለሰ ፔፒኖ ግንባሩን ክስ ክስ አድርጎ ።

“ ለአንድ ዶሮ አንድ መቶ ሺህ ፍራንክ ?”

አይፈረድብዎትም ፤ በዚህ ርጉም ዋሻ ውስጥ ዶሮ ለማርባት ምን ያህል ችግር እንዳለ መች ያውቃሉ ?”

“ በጣም ያስገርማል ” አለ ዳንግላር “ ግን አሁን በጣም ርቦኛል እባክህ ልብላበት ። እንካ ሃያ ፍራንክ ለራስህ ፤ ጓደኛዬ ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ዘጠና ዘጠኝ ሺ ዘጠኝ መቶ ስድሣ ፍራንክ ይቀራል ።” አለ ፔፒኖ ፤ “ እያዘገምን መቶሺ መድረሳችን አይቀርም ማለት ነው ።”

“ የማነህ እኛ ? ” አለ ዳንግላር በፔፒኖ ድርቅ ያለ ማሾፍ ደሙ ፈልቶ ። “ ስትፈልግ ጃንብ ግባ ፤ ማን እንደሆንኩ አታውቀኝም ።”

ፔፒኖ ምልክት እንደሰጠ ለግላጋው ወጣት ሣህኑን አንስቶ ይዞት ሄደ ። ዳንግላር አንዛው ላይ በቁሙ ወደቀበት ፤ ፔፒኖ በሩን ዘግቶ ቆለፈው ። ጨንራው ባዶውን ከመቅረቱ የተነሣ ዳንግላር እስከ መቼውም የሚሞላው ባይመስለውም ለግማሽ ሰዓት ያህል በትዕግሥት ጠበቀ ። ከዚያም በተዳከመ ሰውነቱ እንደምንም ብድግ ብሎ ወደ በሩ ከሄደ በኋላ ሆዱን እከክ እከክ እያደረገ ፤ “ እባካችሁ እዚህ አትራችሁ አትጫወቱብኝ ። ለምን ከኔ ምን እንደምትፈልጉ አትነግሩኝም ?” አለ በሰለለ ድምጽ ።

“ ከእኛ ምን እንደሚፈልጉ መናገሩ የርስዎ ፋንታ ነው ጌታዬ ” ሲል መለሰ ፔፒኖ ። “ ያዝዙን ፤ እንፈጽማለን ! ”

“ መጀመሪያ በሩን ክፈትልኝ ” አለ ዳንግላር ። ፔፒኖ በሩን ከፈተ ። “ ምግብ እፈልጋለሁ ! ” ሲል ጮኸ ዳንግላር ።

“ ርቦዎታል ጌታዬ ?”

“ አሹፍብኝ ግዴለም ። እንደራበኝ በደንብ ታውቃለህ !”

“ ምን ይምጣልዎ ?”

“ ዳቦ አምጣልኛ ፤ ዶሮማ ብርቃችሁ ነው ።”

“ ዳቦ ቶሎ ! ” ሲል ጮኸ ፔፒኖ ። ወጣቱ አንስተኛ ዳቦ ይዞ ቀረበ ።

“ ይኸስ ስንት ነው?”

“ አርባ ፍራንክ በቅድሚያ ከፍለዋል ፤ ዘጠና ዘጠኝ ሺ ዘጠኝ መቶ ስድሣ ይቀራል ።”

“ ከሁለት ጉራሽ ለማታልፍ ዳቦ መቶ ሺህ ፍራንክ !”

“ ይኸው ነው ጌታዬ ።”

“ ግን የዶሮው ዋጋም ተመሣሣይ ነበር ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

" እዚህ ዶሮ ዳቦ ፣ እሚ . . . እያሉ ዋጋ መንቀስ የለም ። ምግም ይብሉ ምን ተመኑ ያው ነው ።"

" አሁንም ይኸን የማይረባ ቀልድህን አላቆምህም ! በረሀብ ልትገድሉኝ እንደፈለጋችሁ ለምን በግልጽ አትነግሩኝም ?" ረሃብ ሕጻን ያስመስላል ። ዳንግላር ሁኔታው ሁሉ የሕጻን መሰለ ።

" በጭራሽ ጌታዬ . . . . እንዲያውም እርስዎ ነዎት ራስዎን ለመ ግደል የሚፈልጉት ። ከከፈሉ ይቀርብልዎታል ።"

" ግን እንዴት አድርጌ ነው የምከፍለው አንት ደደብ?" ሲል ባረቀ ዳንግላር ። " መቶ ሺህ ፍራንክ በኪሴ ይዤ የምዞር ይመስል ሃል ?"

" ስድስ ይቆዩኝና በኪስዎ አምስት ሚሊዮን አምሳ ሺ ፍራንክ ይዘዋል ፣ ጌታዬ " አለ ፔፒኖ " በመቶ ሺህ ፍራንክ ሂሣብ ለሃምሣ ዶሮዎች ፣ በአምሳ ሺ ደግሞ ለግማሽ ዶሮ የሚበቃ ገንዘብ ነው ።"

ዳንግላር ሽምቅቅ አለ ። አይኖቹ በኃይል ተከፈቱ ። አፍን ጫው ተነፋ ። አሁንም ነገሩ ቀልድ ቢሆንም በመጨረሻ ሃሣባቸው ግልጽ ሆነለት ። " ይሁና ! " አለ በረጅሙ ተንፍሶ " መቶ ሺህ ፍራንክ ብሰጥህ የምፈልገውን ምግብ ታቀርብልኛለህ ?"

" ያለጥርጥር !"

" ግን እንዴት ነው ልሰጥህ የምችለው ?" ሲል ጠየቀ ዳንግላር በረጅሙ እየተነፈሰ ።

" ቀላል ነው ። ቼክዎ ላይ ፈርመው ይስጡንና የኛ ሂሣብ ሠራተኛ ሄዶ ገንዘቡን ያወጣል ።"

ፔፒኖ ብዕር አውጥቶ ሲሰጠው ዳንግላር ቼኩ ላይ ፈረመና " ይኸው ልሀ " አለ ።

" ይኸው ዶሮውም !"

t.me/OLDBOOKSPDF

66

በማግሥቱ ዳንግላር እንደገና ቢርበውም በዚያ ቀን ሌላ ገንዘብ ወጭ አደርጋለሁ ብሎ አላመነም ። ከትናንት ራቱ ዶሮ አስተርፎ በአንድ ጥግ በኩል ደብቆት ነበር ።

ነገር ግን ያሳደረውን ምግብ ተመግቦ እንደጨረሰ ውሃ ጥም ያንገበግበው ጀመር ። ፈጽሞ ያላሰበው ሌላ ፈተና ። ምላሱ ተናጋው ውስጥ ተሰንቅሮ እስኪቀር ድረስ ከጥማቱ ጋር ተሟገተ ። የኋላ ኋላ ግን መቋቋም አቅቶት ተጣራ ። ዘቡ በሩን ከፈተ ። አዲስ ሰው ነበር ። ከለመዱት ሰው ጋር መደራደሩ እንደሚመረጥ ገምቶ ፔፒኖ እንዲመጣለት ለመነ ።

" አቤት ጌታዬ ! " አለ ፔፒኖ ፈጠን ብሎ በመቅረብ ። " ምን ልታዘዝ ?"

" እባክህ የሚጠጣ ነገር . . . ? " አለ ምላሱ የተወተፈበት እሥረኛ

" እንደሚያውቁት ጌታዬ በሮም ዙሪያ ባለው የገጠር ክፍል ወይን ጠጅ በጣም ውድ ነው ።"

" በል ውሀ አምጣልኝ እንግዲያውስ " አለ ዳንግላር ፤ የሱ ቅስም እንደተሰበረ ብድሩን ለመመለስ ፈልጐ ።

" አዬ . . . ዘንድሮ የገባው ድርቅ ውሃን ከወይን ጠጅ የበለጠ እንዳስወደደው አልሰሙ ? "

" አሁንም ጥቂት ልንቀላለድ ነው አይደል ? " አለ ዳንግላር። እሥረኛው ይህን እየተናገረ የግዱን ሊስቅ ቢሞክርም ግንባሩን ላብ ሲያጠምቀው ተሰማው ፤ " በላ ወዳጄ" አለ ቀጠለና የፔፒኖን ግድ የለሽ አኳኋን ተመልክቶ ። " የምጠይቅህ አንድ ብርጭቆ ወይን ጠጅ ብቻ ነው ። ልትከለክለኝ ነው ? "

t.me/OLDBOOKSPDF

“ በብርጭቆ አንሸጥም ጌታዬ ” ሲል መለሰ ፔፒኖ ተስላችቶ።
“ እሽ ጠርሙስ ወይን ጠጅ አምጣ ! ”
“ ምን ዓይነት ?”
“ የመጨረሻውን ርካሽ ።”
“ ሁሉም ዋጋቸው አንድ ነው ።”
“ ስንት?”
“ ጠርሙሱ ሃያ አምስት ሺህ ፍራንክ ።”

“ ያለህን በሙሉ ልንወስድብህ እንፈልጋለን ብላችሁ ለምን በግልጽ አትነግሩኝም ?” አለ ዳንግላር ምርር ብሎ ። “ እያለሳለሳ ችሁ ከምትቀልዱብኝ ቁርጡን አሳውቁኝ ።”

“ ያ ምናልባት የአለቃ እቅድ ይሆናል ፤ ” አለ ፔፒኖ ።
“ ማነው አለቃ ?”
“ ትናንት የተወሰዱበት ሰው።”
“ የታለ ?”
“ እዚሁ ። ”
“ ላየው እፈልጋለሁ ።”
“ ችግር የለውም ።”

ከአፍታ በኋላ ሉዊጊ ቫምፓ ከዳንግላር ፊት ለፊት ቆመ ። “ ፈለጉኝ ?” ሲል ጠየቀ ቫምፓ ።

“ እዚህ ያመጡኝ ሰዎች አለቃ እርስዎ ነዎት ?”
“ አዎ ፤ ጌታዬ ።”
“ ምን ያህል ገንዘብ ነው ከኔ የምትሹት ?ይንገሩኝ ! ”
“ እንዲ ፤ ያለዎትን አምስት ሚሊዮን ፍራንክ በሙሉ ነዋ!”

ዳንግላር ልቡ በኃይል ሲከማተር ተሰማው ። “ በዚህ አለም ያለኝ አንጡራ ሃብት እሱኮ ነው ። ” አለ በሚማጸን አኳኋን “ ለዚያ ውም ከብዙ ሃብት ውስጥ የተረፈኝ ገንዘብ ነው ። እሱን ከወሰዳች ሁብኝ ሕይወቴንም ውሰዱት ።”

“ ደምዎን እንዳናፈስ ተከልክለናል ጌታዬ ።”
“ በማን ነው የተከለከላችሁት ?”
“ በምናከብረው ሰው ።”

t.me/OLDBOOKSPDF

" እናንተም የምታከብሩት ነገር አላችሁ ?" እንጀት ቢርቀውም ሳቁን ሊቆጣጠር አልቻለም ።

" አዎ ! "

" እሱስ ? የሚያከብረው ነገር አለው ?"

" አዎ ! "

" ምንድን ይሆን? "

" ቃል ኪዳኑን ! "

ዳንግላር ለጥቂት ጊዜ በሐሳብ ተውጦ ቆየ ። " አልገባኝም " አለ በመጨረሻው ።

" የርስዎ ፋንታ ነው ።"

" ለመሆኑ ሰውዬው በዚህ መንገድ " እንድታንገላቱኝ ያዘዛችሁ ለምንድን ነው ?"

" እኔ የማውቀው ነገር አይደለም ።"

" እስኪ ይስሙኝ ፤" አለ ዳንግላር ፤ አንድ ሚሊዮን ፍራንክ ይፈልጋሉ ?"

" አልፈልግም ። "

" ሁለትስ ?"

" አልፈልግም ። "

" ሶስት ? . . . .አራት ? . . . ከእስር ከፈቱኝ አራት ሚሊዮን ፍራንክ እሰጥዎታለሁ ።"

" አምስት ሚሊዮን ፍራንክ ለሚያወጣ ነገር ለምን አራት ሚሊዮን እቀበላለሁ ?" ሲል ጠየቀ ቫምፓ ።

" በሉ ገንዘቡን ውሰዱና ግደሉኝ እንግዲያውስ !" ሲል ጮኸ ዳንግላር ጸጉሩን ሊነጭ እየከጀለ ።

" ረጋ ይበሉ ጌታዬ ፤ በዚህ አያያዝማ በቀን የአንድ ሚሊዮን ፍራንክ ምግብም አይመክትዎ ። ቁጠባ ነው የሚያዋጣዎ !"

" ግን ገንዘቤ ሲያልቅ ምን እሆናለሁ ?" ዳንግላር ተወራጨ ።

" ጥያቄው ቀላል ነው ። ይራባሉ ። "

t.me/OLDBOOKSPDF

" እራባለሁ ?" ዳንግላር አይኑን አፈጠጠ ።

" አይመስልዎትም ? " ቫምፓ ትከሻውን ነቅንቅ አደረገ ።

" ልንገድልህ እንፈልግም አላላችሁም ?"

" ብለናል ።"

" ታዲያ እንዴት ጠኔ ይገድለኛል ?"

" ያ ሌላ ፤ ይኸ ሌላ !"

" እናንት ወሮበሎች " ሲል ጮኸ ዳንግላር ፤ " ወራዳ እቅዳችሁን አከሽፈዋለሁ ! በዚያም ሆነ በዚህ ሞት ካልቀረልኝ ቀጠሮውን አላራዝምም ። አሰቃዩኝ ፤ ግረፉኝ ፤ ስትፈልጉ ግደሉኝ ። ፊርማዬግን ዳግመኛ ቼኩቼ ላይ አያርፍም !"

" እንደፈለጉ ጌታዬ " አለና ቫምፓ ትከሻውን ሰበቅ አድርጐ ወደ መጣበት ተመለሰ ።

ዳንግላር ምንጣፉ ላይ ተወርውሮ ወደቀበት ። " እነዚህ ሰዎች ምን ድን ናቸው ንግነው የማይታወቀው አዛዦቸው ? ለሱ ሊያደርጉለት ያቀዱት ምንድን ነው ? ምርኮኞቻቸውን ሁሉ ገንዘብ ተቀብለውሲለቁ እሱን ብቻ እንዴት መብቱን ይነፍጉታል ?"

በሕይወቱ ለመጀመሪያ ጊዜ ዳንግላር ስለሞት አሰበ ። ሁለት ቀናት በውጣኔው እንደፀና ከቆየ በኋላ ምግብ ቢያቀርቡለት አንድ ሚሊዮን ፍራንክ እንደሚከፍል ገለጸ ። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ከሚገባው በላይ በመሰቃየቱና የሚጠብቀው ሥቃይም ከዚህ የከፋ መሆኑን ገምቶ ወንጀለኛው እሥረኛ የሚጠየቀውን ሁሉ ይፈጽም ጀመር ። በዚህ ዓይነት ሁኔታ እሥራ ሁለት ቀናት እንዳሳለፈ በእሥር ቤት ያወጣውን ወጭ ሲደምር የቀረው አምሳ ሺ ፍራንክ መሆኑን ተገነዘበ ። አምስት ሚሊዮን ፍራንክ ያጣው እሥረኛ ከቀረችው ገንዘብ ላይ በምንም መንገድ ወጭ ላያደርግ እየማለ የወደፊቱን ተስፋወደ እብደት በወሰደው አእምሮ ያወጣ ያወርድ ጀመር ። ማን ያውቃል ? የሽፍቶቹን ምሽግ ፖሊስ ይደርስበትና ትተውት ይሸሹ ይሆናል ። ያ ከሆነ ደግሞ ሃምሣ ሺህ ፍራንክ ስለሚኖረው በረሃብ ከመሞት ይተርፋል ። እንዲህ እያሰበ ጸሎት ሲያደርስ ደፋ ሲል እንባ ቀደመው ።

ሌሎች ሶስት የሲቃይ ቀናት አለፉ ። አራተኛው ቀን ላይ ግን ዳንግላር ወደ እብደት ሲለወጥ ተቃረበ ። የሠራ አካላቱ ተቆርጦ

t.me/OLDBOOKSPDF

የሰነበተ ቅጠል ይመስል ጀመር ። ከበፊት ምግቦቹ የተራረፉ ውዳቂዎችን ለቃቅሞ ስለጨረሰ አንዛውንና ጉዝጓዙን ይቧጥጥ ገባ ። ጥቂት የሚበላ ነገር ይሰጠው ዘንድ ፔፒኖን ለመነ ። ቁራሽ ዳቦ በአንድ ሺ ፍራንክ ለመግዛት ፈቃደኛ መሆኑን ተናገረ ። ፔፒኖ ግን መልስ አልሰጥ አለ ። በአምስተኛው ቀን ቫምፓን አስጠርቶ እንዲህ አለው ። “ የቀረኝን ገንዘብ በሙሉ ይውሰዱና እዚህ ከርስዎ ጋር ያስቀምጡኝ ። ፍቱኝ አላልኩም ፤ መኖር ብቻ ነው የምፈልገው ።”

“ በርግጥ ተሰቃይተዋል ? ”

“ አዎ እየተሠቃየሁ ነው ። በሚያንገበግብ አኳኋን እየተሰቃየሁ ነው!”

“ ግን ከርስዎ የበለጠ የተሰቃዩ ሰዎችም ነበሩ ። ” አለ ቫምፓ ።

“ እረ አይመስለኝም ።”

“ በረሃብ የሞቱም አሉ ።”

ዳንግላር አጉተመተመ ። “ አዎ እርግጥ ነው ፤ ከኔ ይበልጥ የተሰቃዩ አይታጡም ይሆናል ። ግን እነሱ ቢያንስ በሰማዕታትነት ይታሰቡ ይሆናል ። የኔውኮ የደመ ከልብ አሟሟት ነው ። ”

በዚህ ጊዜ ነበር አንድ የዳንግላርን ጸጉር እንዲቆም ያደረገ ለስላሣ ድምጽ “ ፀፀቱ እንኳ መች ተሰምቶሃል ? ” ያለው ። የዳንግላር የተዳከሙ አይኖች ትክሻው ላይ ቀይ ካባ ጣል ያደረገ ሰው በከፊል በድንጋዩ ምሰሶ ተከልሎ አዩ ።

“ በምን ነው የምጸጸተው ? ” አለ ዳንግላር ጭንቅ ብሎት ።

“ በፈጸምከው ግፍ ! ” አለ ያው ድምጽ ።

“ አዎ ፤ አዎ ተጸጸቻለሁ ! ተጸጸቻለሁ ! ” አለ ዳንግላር ደረቱን በለተቱ መዳፎቹ ይዞ ።

“ ይህ ከሆነስ እኔም ይቅርታ አድርጌአለሁ ! ” አለ ሰውዬው ወደፊት ተራምዶ መብራቱን እየተጠጋ ።

“ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ !! ” የዳንግላር ፊት ቀደም ሲል በረሃብና በእንግልነት ገርጥቶ የጠወለገውን ያህል አሁን ደግሞ በፍርሃት መርበትበቱ ያስታውቃል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ተሳስተሃል ፤ የሞንቴ ክሪስቶ እንደራሴ አይደለሁም ።”

“ ታዲያ ማንነዎ ?”

“ የከዳኸውና የወነጀልከው ፤ እጮኛውን አቃጥረህ ያሸረምጥከበት ፤ ይህን እንደጤዛ የረገፈ ሀብትህን ለማግበስበስ ስትጣደፍ የእግርህ ጉዝጓዝ ያደረግኸው ፤ ከርሰ ምድር ውስጥ ከነሕይወቱ ያስቀበርከው ፤ አባቱን በረሃብ የገደልግበት ፤እሱ ግን ራሱ ይቅርታ እንዲያደርግልት ስለሚፈልግ የምህረት እጁን የሚዘረጋልህ ፤ ኤድመንድ ዳንት ማለት እኔ ነኝ ።” እንደራሴው ወንጀለኛውን ሊጨብጥ እጁን ዘረጋ ።

ዳንግላር ግን አንገርቶ ወለሉ ላይ ወደኋላው ወደቀ ።

“ ተነስ !” አለ እንደራሴው ። “ ሕይወትህ ይተርፋል ። ሶስቱ ጓደኞችህ እንዳንተ እድለኞች አልሆኑም ፤ የተረፈህ ሃምሣ ሺህ ፍራንክ ካንተው ጋር ይቆይ ፤ በስጦታ አበርክቼልሃለሁ ። አምስቱን ሚሊዮን ፍራንክ ግን ላጭበረበርከው የሆስፒታሎች ኮሚሽነር መልሼለታለሁ ! በል አሁን ምግብና መጠጥ ይቀርብሃል ፡ ዛሬ ምሽት የእኔ እንግዳ ነህ ። ቫምፓ . . . ይህ ሰው ከድካሙ ሲያገግም ልቀቁት ። ”

እንደራሴው ተመልሶ ሲሄድ ዳንግላር ከተጋደመበት አልተነሣም ። እንግቱን ቀና ሲያደርግ ማዬት የቻለው በመተላለፊያው በኩል ውልብ ብሎ የጠፋ ጥላ ብቻ ነበር ።

በእንደራሴው ትዕዛዝ መሠረት ቫምፓ ምርጥ የወይን ጠጅና ከአትክልት የተዘጋጀ ምግብ አስመጣለት ። ከዚያም ከዋሻው ካስወጣው በኋላ ሽፍን ሠረገላ ውስጥ አስገብቶ አውላላ ሜዳ ላይ ሲደርስ ትቶት ተመለሰ ።

ዳንግላር ያለበትን ቦታ ማወቅ ባለመቻሉ እስኪነጋ ዝም ብሎ ቆየ ። ከጧት ውርጭ ጋር የብርሃን ውጋጋን መታዬት እንደጀመረ በአጠገቡ ትንሽ ኩሬ መኖሩን አየ ። ውሃጥሙ እንደገና ያንገበግበው ስለነበር ወደ ኩሬው አጐነበሰ ። የራሱን መልክ በውሃው ውስጥ ሲያዬው ሊያምን አልቻለም ፤ ጸጉሩ የተባዘተ የጥጥ አመልማሎ እስኪመስል ሸብቶ ነበር ።

t.me/OLDBOOKSPDF

67

ከምሽቱ አሥራ ሁለት ሰዓት ሆኗል ። በቀለማት የተሽኰረኰረች ባርካ ባህሩን እየሰነጠቀች በዝግታ ትንሣለች ። ጸጉሩ ማጅራቱ ሥር የወረደ ረዘም ያለ ወጣት እንደኛውን አውታር ተደግፎ ቆሞ ባርካዋ የጐጆ ቤት ክዳን መስላ ከባሕሩ መሐል ጉብ ያለችውን ደሴት ስትጠጋ ያስተውላል ። " ምንቱ ክሪስቶ የተባለችዋ ደሴት ያች ናት እንዴ ?" አለ ወጣቱ ጥልቅ ሐዘን በተቀላቀለበት ድምጽ ።

" ያች ናት ጌታዬ ። " የጀልባዋ ካፒቴን ነበር ።

ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ የእሣት ብልጭታ ከደሴቷ ላይ ቦግ አለ ። ወዲያውኑ የተኩስ ድምጽ ተሰማ ። " ምልክት ተሰጠን ጌታዬ" አለ ካፒቴኑ ፤ " የመልስ ተኩስ ይፈልጋሉ ? "

" አዎ ! "

ካፒቴኑ የጐረሰ ጠመንጃ ለወጣቱ ሲሰጠው ወጣቱ ጠመንጃውን በዝግታ ከራሱ በላይ ከፍ አድርጐ ወደ ሰማይ ተኰሰ ።

ብዙም ሳይቆይ ወደ ደሴቷ ደርሰው ከጀልባዋ ወረዱ ። ወጣቱ የደሴቷን አሸዋ እንደረገጠ ጊዜው በጣም መሽቶ ስለነበር መንገድ የሚመራው ሰው ፍለጋ የያዘ ይመስል ዙሪያውን ያማትር ገባ ። ወዲያው አንድ ነገር ትከሻው ላይ ሲያርፍ ዞር አለ " ታዲያስ ማክሲሚሊን ፤ ቀጠሮ በማክበርህ አመሰግናለሁ ።" የደሴቷ እንደራሴ ነበር ።

" እንዴ ፤ እርስዎ ነዎት እንዴ ?" ማክሲሚሊን የእንደራሴውን እጅ ጨበጠ ።

" አዎ እኔ ነኝ ። እንዳንተ ቀጠሮ አክባሪው ።"

" ክቡር እንደራሴ " አለ ማክሲሚሊን ፤ ከረጅም ጉዞ በኋላ በመምጣቱ እረፍት እንኳ ሊያደርግ ሳይፈልግ ፤ " እመጣጤ በወዳጄ ክንድ ላይ ለመሞት ነው ። አሁንም በዚህች ምድር ላይ የማፈቅራ

t.me/OLDBOOKSPDF

ቸው ሰዎች አሉ ። ለእህቴ ለገቦሊዬና ለባዬ ለአማኑኤል ሙት ነኝ። ግን አሁን በሕይወቴ የመጨረሻ ደቂቃ ላይ በፈገግታ እየተመለከ ተኝ ጠንካራ ክንዶቹን የሚያነዝርብኝ ሰው ነው የምፈልገው ። ያቺ ወላላ ሆድ እህቴ በእንባ ታጥባ በድንጋጤ ትወድቃለች ። ከዚህ በፊ ትም በእኔ ነገር ስትብሰከሰክ አይቻለሁ ። አማኑኤልም ቢሆን መሣ ሪያዬን ከእጄ ነጥቆ አሪታውን ያቀልጠዋል ። እኔ ግን የርስዎ ቃል ኪዳን ስላለኝ እድለኛ ነኝ ። ክቡር እንደራሴ በዝግታና በሰላም ወደ ሞት ደጃፍ ይሸኙኛል አይደለም ?”

“ የኔ ወንድም ” አለ እንደራሴው “ አሁንም አንድ ጥርጣሬ አለኝ ። ሀዘንህን ለማፈን ትንሽም አቅም አጣህ ?”

“ እኔ የርስዎ ወንድም ” አለ ማክሲሚለን ፤ “ የልቤ ዓመታት ከወትሮው አልጨመረም አልቀነሰም ። ግን ከጉዳናዬ ዳርቻ ላይ ስለደረስኩ ከዚህ በኋላ የምራመድበት ጉልበት የለኝም ። ክቡር እን ደራሴ ባሁኑ ወቅት በሞት ክንድ ላይ እንድማረፍ የናፈቀኝ ነገር የለም ። ”

የደሴቷ እንደራሴ መልስ አለመስጠቱን ሲያይ ማክሲሚለን ንግግሩን ቀጠለ ። “ ለትዕግሥቴ የሰጡት የጊዜ ገደብ እስከ ጥቅምት አምስት ቀን ነበር ። ጥቅምት አምስት ማለት ዛሬ ነው ። ” ሰዓቱን አዩ ። “ አሁን ሶስት ሰዓት ነው ፤ ሕይወቴ ልታልፍ ሶስት ሰዓቶች ይቀራሉ ። ”

“ መልካም ” አለ እንደራሴው ፡ “ ና ! ”

ማክሲሚለን የእንደራሴውን እግር እየተከተለ የት እንደደረሰ በውል ሳያውቀው በዋሻ ውስጥ ገብቶ ኖረል ። በድንገት እግሩ የሚራመደው በሥጋጃ ላይ መሆኑን አስተዋለ ። ብርሃን ከፊት ለፊቱ አበራበት ። በዙሪያው ያለው ማራኪ ውበት ገንዞት እንዳይራመድ እያቅማማ ቆሞ ቀረ ። እንደራሴው እጁን ይዞ ጉተት እያደረገው “ ታዲያ እኛስ በጠረጴዛ ዙሪያ ተቀምጠው በሉባንጃ እየታጠኑ የሞትን አዩር በመተንፈስ ኔሮ የፈረደባቸውን የሞት ቅጣት የመጨረሻ ደቂቃ እንደተጠባበቁት ሮማውያን የቀሩትን ሶስት ሰዓ ቶች በተዋበ አካባቢ ብናሳልፍ ምን ይጐድለናል ?” አለው ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ማክሲሚሊን ፈገግ ካለ በኋላ ፤ “እንደፈለጉ” አለ ፤ “ ሞት ምን ጊዜም ሞት ነው ፤ ትካዜም ሆነ ጭቅጭቅ የሌለበት የሰላም ባህር ! ” ማክሲሚሊን ተቀመጠ ። እንደራሴውም ከፊት ለፊቱ ቁጭ አለ ። ያሉበት ክፍል ከእብነበረድ የተሠሩ ቅርጼ ቅርጾች በራሳቸው ላይ አበባና ፍራፍሬ የያዘ ቅርጫት ተሸክመው የሚታዩበት በጌጣ ጌጥ የነደደ ግሎን ነበር ። ማክሲሚሊን ዙሪያውን ከቃኘ በኋላ “አሁን ገባኝ” አለ ፤ “ ለምንበዚህ ሰው የማይኖርበት ደሴት ፤ በዚህ የመሬት ውስጥ ቤተ መንግሥት ፤ በዚህ የግብጽ ፈርኦኖች ማይቀሩ የሚ ቀንበት ግሎን እንድንገናኝ ቀጠሮ ሰጡኝ ? ስለሚወዱኝ ነው አይ ደለም ? ገብቶኛል ! አሟሟቴ ወግ ያለው ፤ ትካዜ ያልተጫነው ፤ በከ ንፈሮቼ የቫለንቲንን ስም እየጠራሁ በእጄ የእርስዎን እጆች ጨብጬ በደስታ የምቀበለው አሟሟት እንዲሆን ስለፈለጉ መሆን አለበት !”

“ በትክክል ገምተሃል ፤ ማክሲሚሊን ” አለ እንደራሴው ቀብል አድርጎ ። “ ፍላጎቱ እሱ ነው ።”

“ አመሰግናለሁ ፤ ከዚች ምድር የመሰናበቴ ሃሣብ ትውስ ሲለኝ ልቤ በደስታ ይፈነድቃል ። ”

“ ግን የሚሰማህ ቅሬታ የለም ?”

“ በጭራሽ ! ወደቫለንቲንኮ ነው የምሄደው ! ”

“ ግን ከኔ መለየትህም ነውኮ ” ሲል ጠየቀ እንደራሴው ድምጹን ገዛ አድርጎ ። ማክሲሚሊን የሚመልሰው አጥቶ አንገቱን ደፋ ። ከአይኖቹ የእንባ ዘለላዎች ተንጠባጠቡ ።

“ አሄሄ ፤ ይኸው እንግዲህ ” አለ እንደራሴው “ ስትለዩው ቅር የሚልህ ሰው እያለ ለመሞት ዝግጁ ነኝ ትላለህ ?”

“ እባክዎ ይለምኑኝ ፤ ካሁን በኋላ ስለዚህ ጉዳይ አያንሱብኝ” አለ ማክሲሚሊን እየተናንቀው ። “ ሐዘኔን አያክብዱብኝ ።”

ማክሲሚሊን ጥልቅ ሐዘን እንደ ተሰማው የሚያስታውቅ ቢሆ ንም ሁኔታው እንደራሴው በቻቲዩዲፍ ወህኒ አስወግዶት የነበረው ጥርጣሬ እንደገና እንዲሰማው አደረገ ። ‘ ለዚህ ሰው ደስታ ላጐና ጽፍ እየሞከርኩ ነኝ ’ አለ በልቡ ። ‘ ይህ ደስታ ደግሞ ቀደም ሲል የፈጸምኩትን በደል የሚያካክስ ክብደት ይኖረዋል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

የሚል እምነት አለኝ ። ግን ተሳስቶ እንደሆንስ ? ይህ ሰው ከመከ ፋቱ የተነሣ ያሰብኩትን ያህል ደስተኛ ለማድረግ ቢሳነኝስ ? ያደረስኩትን ጥፋት ልረዳ የምችለው በጐ ነገር በመፈጸም ብቻ ሆኖ እያለ አሁን የምፈጽመው ነገር በጐ የማይባል ቢሆንስ ? ' እንዲህ ካሰበ በኋላ አንድ መፍትሔ ያገኘ ይመስል ድምጹን ከፍ አድ ርጐ " ሐዘንህ ሲበዛ ከባድ እንደሆነ በግልጽ ያስታውቃል ማክሲሚ ለን ፤ ለዚህ ይሆን እምላክህን የረሣኸው ? ራስን መግደልኮ ያስኩን ናል ።" አለው ።

ማክሲሚለን በኸሙጥ ዓይነት ፈገግ አለ ።" ተዋናይ መምሰል እንደማይሆንልኝ ያውቁ የለም እንዴ ክቡር እንደራሴ ?በእውነት ነው የምልዎ ፤ ባሁኑ ሰዓት ነፍሴ አፍንጫዬ ላይ ስለደረሰች ባንጥስ የምት ወጣ ነው የሚመስለኝ ።"

" ልብ ብለህ ስማኝ ማክሲሚለን" አለ እንደራሴው " እንደ ምታውቀኝ እኔ በዚህች ዓለም ዓይኔን ባይኔ ለማየት ያልታደልኩ ዘመድ አዝማድ የሌለኝ ባይተዋር ነኝ ።ያለኸኝ ዘመድ እንደ ልጄ የማ ይህ አንተ ብቻ ነህ ። ለልጀ ስልደግሞ ሕይወቴን ሣይቀር መስዋዕት ማድረግ ይጠበቅብኛል ። ስለዚህ አንተን ደስተኛ ለማድረግ ሃብቴን በሙሉ መስዋዕት ለማድረግ ዝግጁ ነኝ ።"

" አልገባኝም ፤ ክቡር እንደራሴ ። "

" የዚህችን ዓለም ደስታ ተነፈግሁ ብለህ ሕይወትህን ለማሳለፍ ወስነሃል ። የተትረፈረፈ ሃብት የሚሰጠውን ደስታ ለምን አትሞክ ረውም ? ወደ አንድ መቶ ሚሊዮን ፍራንክ የሚሆን አሩት አለኝ ። ሁሉንም ሰጥቼሃለሁ ። ይህ ገንዘብ ካለህ አይንህ ያየውን ሁሉ ማግ ኘት ትችላለህ ። ዓለምን ትዞርበታለህ ፤ ጀብዱ ትሠራበታለህ ። በል እስኪ ይህችን ዓለም አስስበት ፤ ካስፈለገህ እንደአብድ ጨፍ ርበት ። ፍላጐትህ ከሆነም ወንጀል ፈጽምበት ፤ ብቻ አትሙት ! "

" ቃልዎን አዳምጫለሁ " ሲል መለሰ ማክሲሚለን ቀዝቀዝ እንዳለ ፤ " ሰዓቱ አምስት ተኩል እየሆነ ነው ። "

" ማክሲሚለን ፤ ግን በራሴ ቤት ? ያውም በአይኖቼ እያዩሁ ልታደርገው ትችላለህ ? "

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ኢቄ . . . . ካልፈለጉ ልወጣልዎ እችላለሁ ።” አለ ማክሲሚለን በተሰላቸ ገጽታ ከተቀመጠበት እየተነሣ ።

እነዚህ ቃላት የአንደራሴውን ፊት አፈኩት ። “ በጣም ጥሩ ” አለ በእርካታ ። “ እንግዲህ ውረድ ከራሴ ። መሞት ትፈልጋለህ ፤ ቃልህም አይታጠፍም ማለት ነው ። አዎ ፤ እጅግ ከመከፋትህ የተነሣ ሊያድንህ የሚችለው ተአምር ብቻ ነው ። ተቀመጥና የምሰጥህን ጥት ተጠባበቅ ማክሲሚለን ! ”

ማክሲሚለን ፈቃደኝነቱን ገለጸ ። አንደራሴው ወደ ቁምሣጥን ሄዶ ከከፈተው በኋላ አንስተኛ የብረት ሣጥን አውጥቶ ጠረጴዛው ላይ አስቀመጠ ። ከዚያም ከሣጥኑ ውስጥ ሌላ ትንሽ የወርቅ ሣጥን አውጥቶ በአንድ ነገር ከፈታት ። ይህች ሣጥን ቅባት መሰል ዝልግልግ ፈሣሽ ይዛለች ። የፈሣሹን ቀለም ግን ከሳጥኗ በሚፈልቀው የወርቅ ነጸብራቅ የተነሣ መለዩት አይቻልም ። አንደራሴው ከፈሣሹ በማንኪያ ጠብ ካደረገ በኋላ ማክሲሚለንን በአንክሮ እየተመለከተ ሰጠው። በዚያ ጊዜ ነበር ፈሣሹ አረንጓዴ ቀለም እንዳለው ማየት የተቻለው ። “ ይኸውልህ የጠየቅኸኝ ” አለ አንደራሴው ፈጠን ባለ አነጋገር ።

“ ከልቤ ሥር አመሰግንዎታለሁ ! ” አለ ወጣቱ ማንኪያውን ከአንደራሴው እጅ እየተቀበለ ።

አንደራሴው ሌላ ማንኪያ አምጥቶ ሣጥኗ ውስጥ ከተተ ።

“ ምንድን ነው የሚያደርጉት ?” ሲል ጠየቀ ማክሲሚለን ወደ አፉ ሊወስደው የጀመረውን ማንኪያ ቆም አድርጎ ።

“ አምላኬ ይቅር ይበለኝ ” አለ አንደራሴው ሳቅ እያለ “ ግን እኔምኮ እንዳንተ የዚህ ዓለም ኑሮ ታክቶኛል ፤ እና ዕድሉ ከቀረበኝ ዘንድ ለምን አብረን በሞት ጥላ ስር አናርፍም ? . . . ” እሱም እንደ ማክሲሚለን ፈሣሽ የያዘውን ማንኪያ ወደ አፉ ወሰደ ።

“ ይረፉ” ሲል በኃይል ጮኸ ማክሲሚለን ።“ በንጹህ ልብዎ ሰዎችን እንደሚያፈቅሩ እርስዎንም የምናፈቅር ሰዎች አለን ። እርስዎ እምነትና ተስፋ ያለዎ ሰው ነዎ . . . እኔ የማደርገውን ነገር እንዳ ያደርጉ በፈጣሪ አምላክዎ ይዤዎታለሁ ! ወንጀል ይሆንብዎታል ።

t.me/OLDBOOKSPDF

ደህና ይሁኑ ፤ ክቡሩና ሊጋሱ ወዳጃችን ። ያደረጉልኝን ሁሉ ለቫለን ቲን እንግርልዎታለሁ ።”

ቅንጣት የማመንታት ሃሣብ ባይኖረውም ማክሲሚሊያን ገፃ ብሎ ሚስጥራዊውን ፈሣሽ ጥጠው ። ቀስ በቀስ የወጣቱ የስሜት ሕዋሳት ፈዘዝ እያሉ ሄዱ ። ሰውነቱን እንዳች ነገር ወረረው ። በእብነ በረድ ቅርጻቅርጾች እጅ ላይ ያሉት መብራቶች እየደበዘዙበት ሄዱ ። የሸተው ጠረንም እንዲሁ ማወዱን ቀነሰ ። እንደራሴው ከፊት ለፊቱ ተቀምጦ ወጣቱን ያስተውላል ። ማክሲሚሊያን ግን ዙሪያው እየጨለመበት መጥቷል ።

የወጣቱ አይኖች መከደን ጀመሩ ። በዙሪያው ያሉ እቃዎች ቀለ ምና ቅርጽ ጠፋበት ። በሮችና መጋረጃዎች የሚያይ ይመስለዋል ። “እየሞትኩ ነው ፤ ክቡር እንደራሴ” አለ ፤ “ አመሰግናለሁ ! ” እንደ ራሴውን በስንብት ሊጨብጥ እጁን ብድግ ሊያደርግ ቢሞክር ኃይል አጣ ። እንዳች ነገር ጭንቅላቱ ላይ የወጣ ይመስል ወንበሩ ላይ እንደ ተቀመጠ ተሸከረከረ ። ከዚህ በኋላ ቅዠት ውስጥ የገባ መሰለው ። እንደራሴውን ለመሰናበት እጁን እንደገና ሊዘረጋ ሞከረ ፡ እጁ ግን ሽባ ሆኖበታል ። ሲናገር ቢፈልግም ምላሱ የከርሰ መቃብርን በር እንደዘጋ ድንጋይ ጉሮሮው ውስጥ ተሰንቀረበት ።

በዚህ ጊዜ እንደራሴው አንድ በር ከፈት አደረገ ። ቃላት የማይ ገልጹት፤ቆንጆ ሴት ብቅ አለች ። ፊትማታዋንና ገጽታዋን ሲመለከት ማ ክሲሚሊያን ከአማልክት አንድዋ ነፍሱን ልትቀበል የመጣች መሰለው ። ‘ የገነት በር እየከፈተልኝ ነው ። ’ ሲል አሰበ በመሞት ላይ ያለው ወጣት ። ‘ ያች መልአክም ከማውቃቸው ሰዎች መካከል አንዷን ተመ ስላ ነው የመጣችው ።’ መልአኳ ወደሱ ራመድ አለች ።“ ቫለንቲን ! ቫለንቲን ! ” ሲል ጮኸ ማክሲሚሊያን ። ድምጹ ግን ከጉሮሮው ሊወጣ አልቻለም ። ከዚያም ኃይሉ ሁሉ ወደ ውስጥ የገባበት ይመስል ፈገግ ሊል ሞክሮ ሲያቅተው አይኖቹን ከደነ ።

ቫለንቲን ወደ ማክሲሚሊያን ተንደርድራ ሄደች ። የወጣቱ ከን ፈሮች ለመንቀሳቀስ ሲላ ሙከራ አደረጉ ።

“ በእንቅልፍ ልቡ እየጠራሽ ነው ! ” አለ እንደራሴው ሙሉ ሰሙሉ ፈገግ ብሎ “ ሞት ሊለያያችሁ ከጀለ ነበር ፤ እድላችሁ ተቃ

t.me/OLDBOOKSPDF

ዓቶ እኔ በቦታው ስለነበርኩ ቀንዱን ብዬ መለስኩላችሁ ። ቫለንቲን ፤ ከሁን በኋላ በዚህች ምድር ልትለያዩ አይገባም ። ምክንያቱም አንችን አገኛለሁ ብሎ ወደ ገባሽበት መቃብር ሊገባ ያላወላወለ ፍቅረኛ አለሽና ። እኔ ባልኖር ኖሮ ሁለታችሁም ሞታችሁ ነበር ። አሁን ግን ሕይወታችሁን ለእርስ በርሳችሁ አስረክቤአችኋለሁ ። እንግዲህ መልካሙን ሁሉ እመኝላችኋለሁ ። ”

ቫለንቲን የእንደራሴውን እጆች ይዛ ልትቆጣጠረው ባልቻለችው ደስታ በከንፈሯ ዳሰሰቻቸው ። “ አዎ ፤ አመሰግኑኝ” አለ እንደራሴው “ ደግማችሁ ደጋግማችሁ ደስተኛ እንዳደረግኋችሁ አውሱልኝ ። ይህንን ደስታ ማግኘታችሁን ለማረጋገጥ ምን ያህል እንደምመኝ ፤ ምን ያህል እንደተጨነቅሁ አታውቁልኝም ። አዎ . . . አዎድሱኝ ! . . . . አሞግሱኝ ! . . . ”

“ አዎ ፤ አዎ ክቡር እንደራሴ ፤ ከልቤ አመሰግንዎታለሁ ። ለቋንቋ እስኪከብድ ድረስ አመሰግንዎታለሁ ። እስከ ዕለተ ሞቴ አመሰግንዎታለሁ ፤ ” አለች ቫለንቲን “ ለምሥጋናዬ ቅንጣት ጥርጣሬ ከተሰማዎ ሃይዲን ይጠይቁ ። ብርቅዬዋን እህቴን ፤ ከፈረንሣይ አንድ ላይ ከመጣንበት ጊዜ ጀምሮ ስለርስዎ እያጫወተችኝ በትዕግሥት እንድጠባበቅ ያደረገችኝን እህቴን ፤ ሃይዲን ይጠይቋት ። ”

“ ሃይዲን ትወጃታለሽ ማለት ነው?” አለ እንደራሴው ቀበል አድርጎ ፤ የተሰማውን ስሜት መቆጣጠር አቅቶት ።

“ አሀ ፤ ከአንጀቴ ! ”

“ እንግዲያውስ የምጠይቅሽ ውለታ ይኖራል ፤ ቫለንቲን ? ”

“ እኔን ? እንደ ታላቅ መታደል እቆጥረዋለሁ ፤ ክቡር እንደራሴ ። ”

“ ሃይዲን እህቴ ብለሽ ስትጠሪያት የሰማሁ መሰለኝ ። እውነተኛ እህትሽ አድርጊያት ፤ ቫለንቲን ። እኔን ውለውልኛል የምትይው ውለታ ካለ ለሷ ክፈይልኝ ። አንችና ማክሲሚለን እንድትንከባከቡልኝ አደራዬ የጠበቀ ነው ። ምክንያቱም . . . . ” የእንደራሴው ድምጽ ለመስማት የሚያስቸግር ሆነ ። “ ምክንያቱም ከዛሬ ጀምሮ በዚህች ዓለም ብቻዋን ትቀራለች ። ”

“ በዚህች ዓለም ብቻዋን ትቀራለች ? ” አለ አንድ ድምጽ በድጋሚ ከበስተጀርባ ። “ ለምን ? ”

t.me/OLDBOOKSPDF

እንደራሴው ዮር አለ ። ሃይዲ ከኋላው ቆማ ግራ በተጋባ አስተያ ዬት ትመለከተዋለች ።

" ምክንያቱም ነገ ከባርነት ነጻ ትወጫለሽ " ሲል መለሰ እንደ ራሴው ። " ምክንያቱም በዚህ ዓለም የሚገባሽን ትክክለኛ ሥፍራ ትይዣለሽ ። ምክንያቱም የእኔ ጉዳና ያንችውን እንዲያጨልምብሽ አልፈልግም ። ምክንያቱም ከባሬ ጀምሮ የመሥፍኑን አባትሽን ስምና ሀብት መልኬልሻለሁ ። ምክንያቱም . . . "

ሃይዲ ፊቷ በርበሬ መሰለ ። ከተቀደደ ጀንያ እንደሚፈስ እህል ድንገት እንባዋ ከንብል አለ ። " ባጭሩ ትተኸኝ ልትሄድ ነው አይደለም ? " አለች በታፈነ ድምጽ ።

" ሃይዲ ፤ ሃይዲ !" አለ እንደራሴው መንፈሱ ተረብሾ ። " አን ችኮ ወጣት ነሽ ፤ አንችኮ የቆንጆዎች ቆንጆ ነሽ ። እኔን እርሽኝና በደ ስታ ኑሪ ! "

" በጣም ጥሩ " አለች ሃይዲ " ትዕዛዝህ ይከበራል ። አንተን ረስቼ በደስታ እኖራለሁ ። " ለመውጣት ራመድ አለች ።

" እረ በስመአብ " አለች ቫለንቲን " ፊቷ እንዴት እንደተለ ዋወጠ አይመለከቱም ?ምን ያህል እንደተከዘች አይገባዎትም ?"

" ይህ ይገባዋል ብለሽ እንዴት ትጠብቂያለሽ ?" አለች ሃይዲ ልብ በሚሰብር አሣዛኝ ገጽታ ፤ " እሱኮ ጌታዬ ነው ። እኔስ ባሪያው መሆኔ ቀረ ? የማይፈልገውን ነገር ላለማየት ሙሉ መብት አለው ።"

እንደራሴው"ምኞቴ እውነት ነው እንዴ?"አለ ድምጹን ከፍ አድ ርጎ " ሃይዲ ፤ እውነት ከእኔ ጋር ብትቆይ ደስተኛ ሆነሽ ትኖሪያለሽ ?"

" በእርግጥ ወጣት ነኝ ፤ " ስትል መለሰች ሃይዲ ለስለስ ብላ ። " በድካምህ ጣፋጭ ያደረግኸውን ሕይወቴን እወደዋለሁ ። ግን ራስህ የፈጠርከው ሕይወት ነውና ብትገድለውም መብትህ ነው ። ስት ለዬኝ ያንን ነው የምታደርገው . . . ። "

" ከተለየሁሽ . . . ?"

" አዎ ሕይወቴን አልፈልጋትም !"

" ታፈቅሪኛለሻ ?"

t.me/OLDBOOKSPDF

“ አዎን ፣ ቫለንቲን ፣ አፈቅረው እንደሁ ይጠይቀኛል ። እስኪ አንቺ ማክሲሚሊያንን ታፈቅሪው እንደሁ ንገሪው ?”

እንደራሴው ልቡ የቀለጠ መሰለው ። እጆቹን ዘረጋ ። ሃይዴ ዘላ ተጠመጠመችበት ። በጉንጮቿ ላይ የወረደው እንባዋ በጉንጮቹ ተቀባ ። “ አዎ ፣ በጣም እወድሃለሁ !” አለች በእንባዋ ጭጋግ እየተ መለከተችው ። “ ሕይወቴን የምወደትን ያህል እወድሃለሁ ። ምክ ንያቱም አንተ ለእኔ በዚች ምድር ካሉ ውብ ፣ ደግና ታላቅ ሰዎች ሁሉ የምትበልጥ ሰው ነህ !”

“ እንዳፍቺ ያርግልኝ የኔ ጣእት ! ” አለ እንደራሴው “ ከጠላቶቼ በላይ አቁሞ ድል አድራጊ ያደረገኝ ልዑል ድል በተቀዳጀ ማግ ሥት ጸጸት እንዳይሰማው እንችትን አገኘ ። ራሴን ልቀጣ ፈልጌ ነበር ፤ ግን ይቅርታ ተደርጎልኛል ማለት ነው ። ማን ያውቃል ፣ ያንቺ ፍቅር ይማሞ መርሳት ያለብኝን እንድረሣ ያደርገኝ ይሆናል ። የኔ ልዕልት . . . . ካንቺ አፍ የወጣ አንድ ቃል ብቻውን በሰላሳ ዓመታት ውስጥ ከቀሰምኩት እውቀት የበለጠ የእእምሮ ብርሃን ሰጥቶኛል ። ካሁን በኋላ በዚህ ዓለም ያለሽኝ አንቺ ነሽ ። ባንች የተነሣ ራሴን እንደገና ከዚህ ዓለም ጋር አስተሳስራለሁ ። ባንቺ የተነሣ ልከፋ ፣ ባንቺ የተ ነሣም ልደሰት እችላለሁ ። ቅጣትም ይሁን ሽልማት ይህን ጉዳና ተቀብዩዋለሁ ! በይ ነይ የኔ አበባ ፣ ነይ . . . ”

የቫለንቲንን እጅ ጭምቅ አድርጎ ከጨበጠ በኋላ ከንዱን በሃ ይዴ ወገብ ዙሪያ ጠምጥሞ ከክፍሉ ወጣ ።

ቫለንቲን ብቻዋን ቀረች ። ትንፋሿ በጭንቀት ቁርጥ ቁርጥ እያለ ከማክሲሚሊያን ጎን እንደ ቆመችእንድ ሰዓት አለፈ ። በመጨረሻ የፍቅረኛዋ ልብትርታ ሲጨምርና ሰውነቱ ወደ ሕይወት መመለሱን በሚያስታውቅ ሁኔታ ቀስ እያለ እንቅስቃሴ ሲጀምር ታወቃት ። ቀስ እያሉ አይኖቹ መገለጥ እንደ ጀመሩ በድን በመሰለ አካሏን አካ ባቢውን ሲቃኙ ቆይተው ወዲያውኑ ትክክለኛው የማዩት ችሎታው ተመለሰለት ። ቀጥሎም ሌሎች የስሜት ሕዋሳት ሥራቸውን ጀመሩ ። “ አዬ . . . ” አለ በቁጭት ከንፈሩን ነክሶ ። “ እስካሁን ነፍሴ አል ወጣችም ? እንደራሴው አታለለኝ አይደል ? ” ጠረጴዛው ላይ ተቀ ምጦ የነበረውን ቢላዋ ብድግ አደረገ ።

t.me/OLDBOOKSPDF

“ ንቃበል የኔ ጌታ . . . .በደንብ ተመልከተኝ ።” አለች ቫለንቲን በአፍቅሮት ፈገግታ ። ማክሲሚለን በኃይል ሮጠ ። ሕዋሳቶቹን አላምን ብሎ በጉልበቱ ተደፋ ። ቀና አደረገችው ።

* * *

በማግሥቱ ንጋት ላይ ማክሲሚለንና ቫለንቲን እጅ ለእጅ ተያይዘው በባህሩ ዳርቻ ይራመዱ ጀመር ። የዋሻው መግቢያ በር ተከፍቶ ስላገኙት ከተንጣለለው ባህር የሚነፍሰውን ቀዝቃዛ አየር ሲቀበሉ ቆይተዋል ። አሁንም ጥርት ባለው ሰማይ ላይ የሌሊቱ የመጨረሻ ከዋክብት ይታያሉ ።

ማክሲሚለን በትላልቆቹ ድንጋዮች ጥላ ሥር ወደነሱ ሊመጣ ፈቃዳቸውን የሚጠባበቅ የሚመስል ሰው ቆሞ ተመለከተ ። ሰውዬውን እንድታይ በእጁ እያመለከተ “ ጃኮፖ ነውኮ ፤ የጀልባዋ ካፒቴን ” አለ ። ቫለንቲን እንዲመጣ ምልክት ሰጠችው ።

“ የምትነግረን ነገር አለህ ?” ሲል ጠየቀ ማክሲሚለን ።

“ ይህን ደብዳቤ እንድሰጣችሁ እንደራሴው ላኩኝ ” አለ ጃኮፖ።

ማክሲሚለን ደብዳቤውን ከፍቶ ሁለቱም እንደተቃቀፉ ያነቡ ጀመር ።

የእኔ ውድ ማክሲሚለን

የሞተር ጀልባ ከደሴቷ ዳርቻ በተጠንቀቅ እየተጠባበቀቻችሁ ነው ። የቫለንቲን ለየት ኖርቲር የልጅ ልጃቸውን ወደ ሚጉላ ከመውለድህ በፊት ሊመርቁት ስለሚፈልጉ ሊጉርን ድረስ ጃኮፓ ይወስዳችኋል ። በዚህች ደሴት ዋሻ የሚገኘው ማንኛውም ነገርና ፓሪስ የሚገኘው ቤቴ ሊድመንድ ዳንተ ለቀጣሪው ለሞረል ልጅ ያበረከታቸው የሠርግ ስጦታዎቸ ናቸው ።

በዚህች ዓለም ከሰዎች በላይ የሚያደርገው ኃያል ጉልበት እንዳለው ሲያምን የነበረውን ፤ ለሁን በመጨረሻው ግን ከፍጡራን ሁሉ የሚበልጥ ኃያል ጉልበት ያለው ገድለኛ አንዱ አምላክ ብቻ መሆኑን ያመነውን ወዳጃቸ ሁን ለስታውሱኝ ።

አንተን በሚመለከት ግን ማክሲሚለን ፥ ላንተ ያለኝ አመለካከት ሚስጥሩ እነሆ ፤ በዚህ ዓለም ደስታም ሆነ መከፋት የለም ። ያለው ነገር አንደኛው ሌላውን ለማከለም ለዝንተ ዓለም የሚያደርጉት የርስ በርስ ፍትጊ ያ ነው ። የተንገለጠጠ የሐዘን አተን ልቡን ያከማተረው ሰው ብቻ ነው

t.me/OLDBOOKSPDF

መፈለጉን ወሰኘ የለሽ የደስታ ውሃ ሲጎጠጣ የሚችለው ፣ [illegible] ጠፉጭ መዓዛ ለማሽተትም የሚከረፋውን የሞት ለዩር መተንፈስ ፣ ፈለጋል ። ያንን ለዩር ነበር ትናንት ያስተነፈስኩህ ፍቅረኛህም የተነፈስ ቻውን ።

በሉ እናንተ ከልቤ የምወዳችሁ ልጆቼ በደስታ እንድትኖሩ እመኛላችኋ ለሁ ። ከውጣ ውረድ በኋላ ፍላጎት ተሳክቶ እፎይ እስኪባል የሰው ልጅ ብልሃት በሁለት ቃላት የታመቀ ነው ። ትዕግሥትና ተስፋ !

የናንተው

ኤድመንድ ዳንት

የሞንቲ ክሪስቶ እንደራሲ ።

ማክሲሚለን ዙሪያውን ካማተረ በኋላ “ የእንደራሴው ቸርነትኮ ከመጠን ያለፈ ነው ። ” አለ ። “ ለመሆኑ የታሉ እንደራሴው ? ባክህ ጃኮፖ ወደርሳቸው ውሰደን ። ”

ጃኮፖ ወደ አድማሱ አመለከተ ።

“ ምንድን ነው የምትለው ?” ስትል ጠየቀች ቫለንቲን ።“የታሉ እንደራሴው ? የታለች ሃይዲ ?”

“ ተመልከቱ ! ” አለ ጃኮፖ ።

ሁለቱ ፍቅረኞች ጃኮፖ ወደሚያመለክትበት አቅጣጫ ተመለ ከቱ ። ሜዲቴራኒያን ባህርን ከሰማዩ ጋር የተያያዘ በሚያስመስለው ደማቅ ሰማያዊ መሥመር ላይ ነጭ አረፉ እየሠራች የምትገሰግስ የቅንጦት ባርካ ከርቀቷ የተነጣ ነጥብ መስላ ትታያለች ።

“ ሄዶ እንዴ ?” ሲል ጮኸ ማክሲሚለን ። “ ደህና ይሁኑ ያባቴ ምትክ ፤ ደህና ይሁኑ !”

“ ሄዶ ?” አለች ቫለንቲንም ። “ ደህና ይሁኑ ታላቅ ወንድ ማችን ! ደህና ሁኚ እህታችን ! ”

“ ማን ያውቃል ? ዳግመኛ እንገናኝ ይሆናል ” አለ ማክሲሚለን ራሱን በሰቀቀን እየነቀነቀ ፤ በእንባው ጭጋግ አሻግሮ እየተመለከተ ።

“ ለሁሉም የደብዳቤያቸውን የመጨረሻ ቃሊት ልብ በል . . . የኔ ፍቅር ” አለች ቫለንቲን ። ቃላቱን እንደተቃቀፉ አነበቡአቸው ። “ፍላጎት ተሳክቶ እፎይ እስኪባል የሰው ልጅ ብልሃት በሁለት ቃላት ውስጥ የታመቀ ነው ። ትዕግሥትና ተስፋ !”

t.me/OLDBOOKSPDF

የተርጓሚው ሌሎች የትርጉም ሥራዎች

ጉድ ሲናጥ

Des perfume

Patrick SÜbkind

መጽሐፍ አንብቦ ፊልሙን ማፈላለግ የሁሉ ነገር ነው። ለምሳሌ የKunderaን «The unbearable lightness of being» ካነበብኩ በኋላ ፊልሙን አፈላልጌ አይቼዋለሁ። የFyodor Dostoevskyን «The Gambler»ን እንዲሁ። ከእነዚህ ሁሉ የተለየብኝ «ጉድ ሲናጥ» (Des perfume) ነው። መጀመሪያ ፊልሙን «The Perfume» በሚል ርዕስ አየሁት። ወደድኩትም። መጽሐፉ ከፊልሙ በላይ እንደሚሆን አልተጠራጠርኩም። አፈላለግኩ፤ አፈላለግኩ . . . አጣሁት። በመጨረሻ ግን «በፈረሰ የፈለግኩት . . .» እንዲሉ ከእናት ቋንቋው ከጀርመንኛ ወደ ቋንቋዬ አማርኛ ተመልሶ በእጄ ደረሰ መሰለ። አንብቤ ጨረስኩት። በእርግጥም ግምቴ ይዞልኝ ሞጋል። መጽሐፉ ከፊልሙ በላይ የላቀ ነበር። ደገምኩት. . . ;

. . . . «ጉድ ሲናጥ» የሰው ልጅ ሕሊሙና አፍንጫ «ጓዳ» ተንጠልጥሎ ሁሉመና በጠረን ኃይል ሥር የሚሆድቅበትና መሥሥቱን የሚቀርብበት፣ እንኳን ሲሞክር ታሪክ የሚያውቀው ድንቅ ሥራ ነው። ይኸን መጽሐፍ አንብቦ ለሌላችን ሳይጋብዙ ማለፍ የሚያቻል ቢሆንብኝ «እነሆ» አልኳችሁ። አንብቡትና መጽሐፉን ከእኔ ጋር እማምራችሁ ፍርዳችሁን ወዲያው . . .

ዓለማየሁ ገላጋይ
ደራሲና ሐያሲ

t.me/OLDBOOKSPDF

አመዳፋሽ

የተሳለችበት በግዙፍ ግብረ-ኃይል የሚያስከፍለውን እጅግ አደገኛ የሆነ ግዳጅ እንድትፈጽም ነበር። በጠላት እጅ በወደቀ ክልል ግብኋ ብቻዋ ሰፍራ የሌለው የጠላት ወታደር ለፍሮ እንደታጎረ በሚያመሰጠሰበት እጅግ ቁልፍ የወደብ ከተማ ላይ ተጠግ ብላ ከመኖሯ ኢትዮጵያዊ ሰር ዳኛጥን ለመያዝ ያደረሱ የሚያስፈሩ አደጋዎችን ከምንም ሳትቆጥር በመገናኛ ሬዲዮዋ እጅግ ወሳኝ የሆኑ ምስጢራዊ መረጃዎችን ለወገን በማቀበል ታላቅ ጀብዱ ፈጽማለች. . . . መጨረሻዋስ?

* * *

«ታዲ ምን ያህል የምትፈልጊው ሰላይ ቢሆን ነው ይህ ሁሉ ሽብር የመጣብን?»

«እኔ ብቻ አይደለሁም፣ መላው ጀርመን በሙሉ የምትፈልገው ሰላይ ነው። . . »

«ይኸን ያህል ጠቃሚ ሰላይ ነው ማለት ነው?»

«ወይዜ ጊልበርት፣ በወገንም ሆነ በጠላት መስሪያቤት የአንድ ሰላይ ዋጋ የሚተመነው በሰላዩ ሰላይነት አይደለም፣ በጨበጠው መረጃ ክብደት እንጂ። . »

* * *

«ሰላይህን በጥምር ስለላ ተግባር በምትጠረጥርበት ጊዜ የምትገለገልበት አንድ መሠረታዊ መርህ አለ። በውድቀት ብልጫ ያለው መረጃ እያቀበለ ያለው ለማንኛው ነው? ላንተው ወገን ወይስ ለተቀናቃኝህ? ላንተው ወገን ከሆነ በውድቀቱን ተቀብለ ትሊጥበታለህ፣ ለጠላትህ ወገን ከሆነ ግን. . . . »

* * *

«ጽናትና ክህደት. . ብላቴና ጥምር ሰላይ. . . ባንዲና የውበት አርበኛ የገዛ ልብ የማይታመንበት . . የሥነ-ልቦና ጦርነት ቋያ የሚቀሰቀሰበት፣ በጓደኑሉ የተለየ. . . . »

ዳላስ ኒሙስ።

«በሴራና በልብ ሰቀላ የተሞላ . . . . አስጨናቂ ሰለላ።»

ጆን ባርከሃም ሬቪውስ።

«ጋብ በማይል እድጋ የታጨቀ. . . . . እጅግ በጣም ግሩም መጽሐፍ!»

ኬን ፎሌት።

«ለየምቲት ታሞቲ የስለላ መጽሐፍት አንዱ! . . . . »

ቺካጎ ትሪቡን።

«አመዳፋሽ. . . . . . . ደራሲውን ከማይተቹ ድንቅ ደራሲያን ጎን የሚያስቀምጥ ብርቅ ሥነ-ጽሑፍ!»

ሎስ አንጀለስ ዴይሊ ኒውስ።

t.me/OLDBOOKSPDF

[illegible] ... ቶች [illegible]
[illegible] ናቸው ።

ተ[illegible]

[illegible]— ፈረንሳዊው ደራሲ አሌክሳንደር ዱማስ [illegible] ዘመናዊ አውሮፓ " የድርሰት ፋብሪካ " [illegible] ሊጠራ ያደረገ ብርቅ መጽሐፍ ነው ።

[illegible]— እውቅ ሃያሲያን " የዱማስን ድርሰቶች [illegible] ነበረም ፣ የለም ፣ ሊኖርም አይችልም ። " ብለው [illegible] እንዲቀበሉለት ያደረገ ተዓምረኛ ድርሰት ነው ።

[illegible]— ደራሲዎን " የሥነ ጥበብ ቁንጮ " ከሰኙት [illegible] ምቹ ውስጥ የጕላውን ድርሻ የያዘ ስሜት [illegible] ልቦለድ ነው ።

[illegible]— ፈረንሳውያን ነጮች ፣ ደራሲውን ባንድ ወገኑ [illegible] ቁር በመወለዱ እንዳያንቋሽሹት ጨንቋቸው " [illegible] ቱን አስረሳንከ ! " እንዲሉ ያስገደደ [illegible] ሲዝ ጽሑፍ ነው ።

ንግድ ማተሚያ ቤት

ዋጋው ብር 9:50

t.me/OLDBOOKSPDF